

HAFÎ

ZÂDÜ'L MEÂD
(KİTÂBÜ MEVLÜDÜ'N NEBİ)

Hazırlayan
Secaattin TURAL

ÖZ GEÇMİŞ

1966 Karabük doğumludur. İlk, orta ve lise eğitimini İstanbul'da yapmıştır. 1985'de girdiği Mimar Sinan Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden 1989'da mezun oldu. 1991'de Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde başladığı Yüksek Lisans eğitimini 1993 yılında tamamladı. Aynı yıl Milli Eğitim Bakanlığı'nda öğretmen olarak göreve başladı. 1994-1995 yılları arasında askerlik vazifesini yaptıktan sonra 1996 yılında İstanbul Üniversitesi Yeni Türk Edebiyatı Ana Bilim Dalı'nda Doktora başladı ve "Cumhuriyet Dönemi Türk Şiirinde Din Duygusu" adlı tezle "doktor" oldu. 2005-2007 yılları arasında Makedonya Üsküp Türkoloji Bölümü'nde misafir öğretim üyesi olarak çalıştı ve 2009 yılında Kırklareli Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde Yardımcı Doçent kadrosuna atandı ve halen aynı görevi sürdürmektedir.

ÖZET

Zâdü'l Meâd, hayatı hakkında ayrıntılı bir bilgi sahibi olmadığımız Hafî adlı bir şair tarafından yazılmış 15. yüzyıla ait bir "siyer-mevlid"dir. 9993 beyit gibi hayli hacimli bir eser olan Zâdü'l Meâd, Mevlidlerin geleneksel tertibine uygun olarak "nûr-ı Muhammedî"nin ilk yaratılan varlık oluşundan başlayarak, Hz. Peygamberin doğumundan başlayarak bütün bir hayatını, mucizelerini, tasavvufî bir bakış açısından ele almıştır.

ABSTRACT

Zâdü'l Meâd is an extensive poem of 15th century written by a poet named Hafî whose life is not well-known to us. The text contains 9933 lines and styled in "Mevlid" and naturally like all "mevlids" it concerns the life of Prophet Mohammed from his born to miracles etc and give us an opportunity to follow the traces of Islamic mysticism, tasawwuf.

İÇİNDEKİLER

ÖZ GEÇMİŞ.....	1
ÖZET.....	2
ABSTRACT.....	3
İÇİNDEKİLER.....	4
ÖN SÖZ.....	5
KISALTMALAR.....	8
GİRİŞ.....	9
METİN(ZÂDÜ'LMEÂD).....	12
Kitâbu Mevlüdü'n-Nebi Aleyhisselâm.....	12
Der Tevhîd-i Bâri Azze İsmehû.....	15
Der Beyân-ı Sebeb-i nazm-ı Kitâb.....	20
Der İbtidâ-i Âferîniş.....	24
Der Beyân-ı Sir Deryâ.....	37
Der Âmeden Rûh-ı Nebi Aleyhisselâm Be Makâm-ı Heybet.....	40
Der Âferîniş-i Hâmele-i Arş.....	44
Der Âferîniş-i Ez Nûr-ı Nebi Aleyhisselâm.....	52
Fî Mi'râcu'n- Nebiyi Sallallahu Aleyhi Vesellem.....	38
KAYNAKÇA.....	625
DİZİN.....	626

ÖNSÖZ

Türk edebiyatının bir kolu olan dinî-tasavvufî edebiyatın içinde mevlidlerin oldukça yoğun olarak yer aldığı bilinmektedir. Özellikle II. Murad döneminde şairlerin “mevlid” yazmaya teşvik edilmeleri, Türklerin İslâmiyetin kutsal kitabı olan Kur’ân-ı Kerîm’i ve dinî ilimleri, Arapça asıllarından takip edememelerinden kaynaklanabilecek eksikliklerinin tamamlanmasını da sağlamıştır. Zira Hz. Muhammed’i öven ve onun hayatını Müslümanlar için yegane örnek olarak ortaya koyan bu tür eserlerin halk üzerinde oldukça müsbet bir tesir uyandırması ve peygamber sevgisini güçlendirmesi, okuma-yazması olmayan bir toplum için oldukça önemlidir. Tasavvufun halk arasında yaygınlaşması ve tarikatlerin ortaya çıkışı edebiyata da etki etmiş ve özellikle dinî-tasavvufî edebiyatın “Tekke edebiyatı” adı altında bir yanıyla halk edebiyatını bir yanıyla da Divan şiirini beslediği görülmüştür.

Dinî-tasavvufî edebiyatın en bilinen türlerinden biri olan “mevlid”lerin özellikle 14. ve 15. yüzyıllarda yaygın olarak yazılmaları ve hatta Süleyman Çelebi’nin “Vesiletü’n-Necat” adlı eserinin adeta kutsal bir metin olarak Anadolu’da gördüğü rağbeti hatırlarsak, Türklerde peygamber sevgisini dile getiren diğer edebi türlerden “na’t”lerin de Divan şiirinde neden bu kadar önemli bir yer tuttuğu kendiliğinden ortaya çıkar. Çünkü her “divan” da tevhid ve münacat türündeki şiirlerden sonra “na’t”ler yer alır ve şairler Hz. Peygamberden şefâat dilerler.

İşte bahsini ettiğimiz edebi eserlerden biri de 15. asrın sonlarında kaleme alınmış olan Zadü’l Meâd’dır. Bu isim aslında “Âhiret Azığı” anlamına gelmektedir ve bir anlamda kitabın yazarı Hâfi, âhirette Hz. Peygamberin şefaatine mazhar olmak gayesiyle bu eseri kaleme aldığını daha kitabın ismiyle ortaya koymaktadır. Zâdü’l Mead aslında daha çok 14. yüzyılda yaşayan ünlü Müslüman hadis ve fıkıh alimi İbn-i Kayyim el-Cevziyye ’nin yazdığı kitabın adıdır ve bu eser de siyer niteliği taşımaktadır. İbn-i Cevziyye Arap olmasına ve yazdığı eser bir anlamda ilmî bir eser olmasına rağmen bizim üzerinde durduğumuz eserin yazarı Türk’tür ve eser de 15. yüzyıla ait mesnevi biçiminde yazılmış bir “siyer-mevlid”dir.

301 varak ve dolayısıyla 602 sayfada 9933 beyitten oluşan eser bölümlere ayrılmış ve bazı bölümlerin arasında ayet ver hadisler de yer almıştır. Kırmızı mürekkeple yazılan bölüm başlıkları ve ayet-hadisler eserin kompozisyonunu tamamlar niteliktedir. Zihaf ve imalelerin oldukça az olduğu ve olduğu yerleri de özel işaretlerle gösteren yazarın vezinde oldukça başarılı olduğunu belirtmeliyiz. Eski Anadolu Türkçesi dönemine ait dil hususiyetleri taşıyan eser daha önce de söylediğimiz gibi 15. yüzyılın sonlarına aittir. Kitabın sonlarında geçen bir beyitte hicri 888 olarak gösterilen tarih yaklaşık olarak 1483’e denk gelmektedir.

Eserden bu kadar bahsederken yazarından en son bahsetmemizin sebebi ise hakkındaki bilgilerimizin yetersiz olmasından kaynaklanmaktadır. Hatta ismi veyahut mahlasından bile tam anlamıyla emin değiliz. Biz Yüksek Lisans tezi olarak bu eseri çalışırken danışman hocamız Necla Pekolcay “Hafi” okunuşunu tercih etmişti. Zira Sâkîb Dede’nin “Sefîne-i Mevleviyye”sinde “Ahmed Hafi” adlı bir Mevlevî şairden bahsedilmektedir. Hafi mahlasının “gizli” anlamına gelmesi ve

tasavvufi öğretiyile de uyuşması, ayrıca metinde Hafî'nin vezin olarak uymasının yanında "ha" harfinin üzerinde "üstün" harekesinin olması bizim "Hafî" ismini tercihimizde etkili olmuştur. Fakat diğer tezkirelerde pek rastlayamadığımız bu isme en yakın bir diğer isim ise "ayakkabıcı" anlamına gelen "Haffî" veya "Huffî" isimleridir ki gerek "Latîfi Tezkiresi"nde,¹ gerek Sehî Bey'in "Heşt-Behişt" tezkiresinde² ve gerekse Kınalızâde Hasan Çelebi'nin "Tezkiretü'ş-Şuarâ"sında³ geçmektedir. Yine Atilla Şentürk'ün Osmanlı Şiiri Antolojisi'nde⁴ de aynı şairin ismi bahsi geçen tezkirelere dayanılarak verilmiştir. Yalnız söz konusu isimlerin zikrettiği şairin tarih olarak Zâdü'l Meâd'ın yazıldığı tarihle uyuşmaları bir önemli farklılıkla gölgelenmekte ve bizim de "Huffî" ismini tercih etmememize yol açmaktadır. O da tezkirelerde bahsi geçen Huffî'inin okuma yazma bilmediğine ve güzel söz söylemeye kabiliyetli, fakat ilimden nasip almadığına yapılan vurgulardır. Halbuki Zâdü'l Meâd dini-tasavvufi düşünceyi özümsemiş bir ehl-i tarik bir şairin varlığını öne çıkarmaktadır. Eğer tezkirelerde yalnızca ümmiliğine vurgu yapılarak "irfan" sahibi olduğuna dair bir bilgi olsaydı belki bizim şairimizin Edirne'de kunduracı "Huffî" olduğuna daha rahat hükmedebilirdik. Her ne olursa olsun sonuç olarak eserin yazarının kimliği bizim için şimdilik yeni bilgiler edinene dek bir muamma olarak kalacaktır.

Eserin girişinde "Kitabü Mevlüdü'n-Nebi" diye bir başlık varsa da yazar kitabının ismini "Zadü'l Mead" olarak zikretmektedir. Aruz vezninin remel (Fâilatün fâilatün fâilün) kalıbıyla mesnevi biçiminde yazılan esere mevlid değil de siyer dememizin sebebi ise mevlid türünü aşan hacmidir.

Eserde bu tür eserlerin geleneksel söyleyişine bağlı kalınarak Allah'ın yarattığı ilk varlığın "nûr-ı Muhammedi" olduğu vurgulanmış, daha sonra "akıl, kalem"ın yaratılarak kâinâtın yaratılma sürecinin tamamlandığından bahsedilmiştir. Ayrıca cennet, cehennem ayrıntılı olarak tasvir edilmiş ve özellikle "Hz. Peygamberin mîrâc hadisesi öne çıkarılarak, onun Allah'ın "Habib"i olduğu vurgulanmıştır. Fakat burada sadece İslam kaynaklarının değil, özellikle peygamber kıssalarının anlatımında İsrailiyyât dediğimiz Kitâb-ı Mukaddes yorumlarının devreye girdiğini söylemeliyiz. Fakat bu da bir geleneğin devamı olarak yorumlanmalıdır. Zira Kur'an tefsirlerinde özellikle peygamber kıssaları İsrailiyatla yorumlanmaktadır çoğu kez. Zira hadislerde ve Kuran'da bazı konularda tafsilata yer verilmemiştir.

Zâdü'l Meâd, Marmara Üniversitesi'nde İslami Türk Edebiyatı Anabilim dalında yapılan Yüksek Lisans çalışmamıza konu olmuştur.⁵ Mevlid türünün önemli uzmanlarından olan Rahmetli hocamız Necla Pekolcay'ın hususi kütüphanesinde bulunan metinden hareketle bu çalışmayı yaptık. Hocamız 1950

¹ *Latîfi Tezkiresi*, Haz. Mustafa İsen, Kültür Bakanlığı Yay. Ankara 1990, s. 199.

² *Sehi Bey, Heşt-Behişt*, Haz. Mustafa İsen, Akçağ yay., Ankara 1998, s. 135.

³ *Kınalızade Hasan Çelebi, Tezkiretü'ş-Şuarâ*, Haz. İbrahim Kutluk, Türk Tarih Kurumu Yay., Ankara 1978, s. 344.

⁴ Ahmet Atilla Şentürk, *Osmanlı Şiiri Antolojisi*, Yapı Kredi Yayınları, 1999, s. 87.

⁵ Lâle Tural, "*Hafî'nin Zadü'l Mead Adlı Eseri ve Süleyman Çelebi Mevlidiyle Müşterek Motifler*",

(yayımlanmamış Yüksek Lisans tezi), MÜ, SBE, 1991. Danışman: Doç Dr. Necla Pekolcay.

Secaattin Tural, "*Hafî'nin Zadü'l Mead Adlı Eserinin Nûr-ı Muhammedi'nin İntikalinden Sona Kadar OLnada Kısmında Süleyman Çelebi Mevlidi İle Müşterek Motifler*", Danışman; Doç Dr. Necla Pekolcay. MÜ, SBE, 1993.

(Yayımlanmamış Yüksek Lisans tezi)

yılında söz konusu eser hakkında bir yazı yayımlamış⁶ ve ilim dünyasına tanıtmıştır. Onun hayattayken yayımlanmasını çok arzu ettiği bu eserin gün yüzüne çıkması bizim için bir bakıma onun bize vasiyetiydi. İslami Türk Edebiyatı, özellikle “mevlid”ler üzerine ömrünü vakfeden değerli hocamız Necla Pekolcay’ın hatırasını yaşatacak bir vesile olsun bu kitap.

Esîr-i feyzini ilelebed döksün Mevlâ

Lâle Tural- Secaattin Tural
Altunizâde- 2010

---

⁶ Neclâ Pekolcay, “Zâdü’l Meâd’ın İslami Türk Edebiyatı Yönünden Değerlendirilmesi”, İslami Türk Edebiyatı Metinlerini Tetkik Metodları, Marmara Ün. İlahiyat Fak. Yay., 1994, s. 113-115.

KISALTMALAR

Ank.	: Ankara
a.s.	: aleyhisselâm
bkz.	: bakınız
bsk.	: baskı
çev.	: çeviren
ed:	: editör
fak.	: fakülte
haz.	: hazırlayan
hz.	: hazreti
İst.	: İstanbul
MÜ.	: Marmara Üniversitesi
r.a.	: radiyallahu anh
s.	: sahife
S.	: sayı
SBS.	: Sosyal Bilimler Enstitüsü
Ter.	: tercüme
Ün.	: üniversite
Yay.	: Yayınları
C.	: Cilt

GİRİŞ

Dinî- Tasavvufî edebiyatın en önemli türlerinden olan mevlidler yalnızca edebî değer bakımından değil, aynı zamanda dinî değerlerin toplumda yerleşmesini sağlamasına hizmet etmesi bakımından da önemlidir. Bu tür eserler aslında yalnızca dinî, edebî yönüyle değil felsefî daha doğrusu hikemiyât yönünden de incelenmeye muhtaçtır. Zira mevlidler bir bakıma Osmanlı toplumunun hayatı ve varlığı ontolojik düzeyde nasıl algıladığının da ipuçlarını verir. Şöyle ki, gerek felsefenin gerekse ondan kaynaklanan kelâmın sorduğu sorular, tasavvufî yorumlar eşliğinde mevlid türü eserlerde cevaplandırılmıştır. Bu metinlerde âlemin ve insanlığın yaratılışı ile ilgili olduğu kadar, Allah'ın varlığının vâcibü'l vücûd olduğuna yapılan vurgular, ilk yaratılan varlığın nûr-ı Muhammed ve ondan sonra sırasıyla akıl ve kalemin gelmesi ile ilgili beyitler aynı zamanda Osmanlı toplumunun, hayat ve kâinatı nasıl algıladığı ile ilgilidir. Hem ontolojik hem de epistemolojik bakımdan bu tür metinlerin ana gövdesini söz konusu argümanlar oluşturur. Dolayısıyla felsefî ve kelâmî meseleler tasavvufî bir bakış açısıyla zenginleştirilerek Eski Yunan düşüncesinden başlayan ve günümüze kadar süren kâinatın yaratılıp yaratılmadığı; ilk cevherin ne olduğu ile ilgili sorular mevlidlerin de ana temalarını oluşturmuştur. Şu farkla ki felsefe ve kelâmcılar bütün bu sorulara aklî cevaplar ararken, mevlidler “akıl-gönül” birlikteliğini öne çıkararak tasavvuf dilini halka âşına kılmışlardır.

Çalışmamıza konu olan ve metnini günümüz alfabesine çevirdiğimiz “Zadü'l Meâd” de bu tür eserlerdendir. Müellifi hakkında ayrıntılı bir bilgimizin olmadığını ve bizim kendimizce haklı sayılacak nedenlere dayanarak bu ismi “Hafî” olarak okuduğumuzu “Ön Söz”de ayrıntısıyla dile getirmiştik. Eserin, 301 varak ve 9933 beyitten oluştuğu göz önüne alındığında mevlidin hacmini geçtiği söylenebilir. Bunun yanında Hz. Peygamberin hayatının çok ayrıntılı olarak anlatılması da esere bir siyer niteliği kazandırdığı gibi, zaten İbn-i Cevziyye'nin (14. yy) “Zâdül Meâd adlı bir siyerinin oluşu da bu görüşümüzü destekler niteliktedir. Bu sebeple bu tür hacimli eserlere “siyer-mevlid” de diyebiliriz.

Mesnevî biçiminde kaleme alınmış Zâdül Meâd, “Kitâb-ı Mevlidü'n-Nebiyy Aleyhis'selâm”la başlıyor. Bu tür eserlerin klasik düzenine uygun olarak “Besmele” ile başlayan eser, yine aynı geleneği sürdürerek Kur'ân-ı Kerim'in ilk suresi olan “Fatiha”nın övgüsü ile devam ediyor. İlk beyitten 45. beyite kadar Allah'ı zikrederek yapılan işlerin daima hayır ile sonuçlanacağını dile getiren müellifin, “Der Tevhid-i Bâri Azze İsmehû” başlığıyla eserin “Tevhid” bölümünü kaleme aldığını görüyoruz. Bu bölümde Allah'ın sıfatlarından bahseden ve “Kudretile zâhir idüp âlemi/ Kıldı anlardan güzide âdemi” beytiyle insan ve kâinatın Allah'ın kudret eliyle yaratıldığını dile getiren Hafî, İslam felsefe ve kelâm geleneği kadar tasavvuf düşüncesinin de en önemli argümanlarından olan “vacibü'l Vücûd”a eserinde ilk kez 63. beyitte dikkat çeker:

Pes vücûb oldu vücûdı zâtınun

Mümkün olduğu gibi mir'âtının

99. beyite kadar Allah'ın zat ve sıfatlarının konu edildiği eserde, kâinatın Hz. Peygamberin yüzü suyu hürmetine yaratıldığına dair hadis-i kutsiye telmihte bulunulduğunu görüyoruz. “Nûr-ı Muhammedî” ile bağlantılı olarak düşünülmesi gereken söz konusu hadis-i kutsînin izleri 99-131. beyitler arasında da kendisini göstermektedir. Hafî, “ Pes bu mevcûdâta vardır bir sebep/ Anuçün zâhir oldı kevn hep” beytinde olduğu gibi, Allah'ın bütün âlem ve insanlığı, habibi olan Hz. Muhammed'in yüzü suyu hürmetine yarattığını, görünürde Hz. Adem'in ilk insan ve peygamber olduğunu, ancak ilk yaratılan ruhun “nûr-ı Muhammed” olması nedeniyle Adem'in de ondan sonra yaratıldığını söyleyerek onu “ebu'l ervâh” diye selamlar. Yine bu bölümde “enbiyânun pâdişahi”(122. b) diyen şair, yukarıda sözünü ettiğimiz “Levlâke” diye başlayan hadis-i kutsiye 124. Beyitte tekrar atıfta bulunur.

Olısar tâc-ı seri Levlâk ânun
Pâyigâh-ı rütbeti eflâk ânun

Hâfi, “Der Beyân-ı Sebeb- Nazm-ı Kitâb” bölümünde adından da anlaşılacağı üzere eseri kaleme alma sebebi üzerinde durur. 132. beyitten 201. beyite kadar süren bu bölümde şair, Hz. Peygamberin mevlidini yazarak onun şefâatine mazhar olma istediğinden bahisle, bir gün tek başına otururken gönlüne ilham geldiğini, bu eserle kendisinin ölümünden sonra bile anılacağını ümit ettiğini söyler ve yine geleneğe bağlı bir tarzda kusurlarının bağışlanmasını diler.

Bir diğer bölüm de “Der İbtidâ-i Aferîniş” başlığıyla başlıyor. 202. Beyitle başlayan bu bölümde yaratılış üzerinde duran şair, özellikle “Nûr-ı Ahmed” üzerinde durmuştur. “Ben gizli bir hazineydim, bilinmek istedim” mealindeki hadis-i kutsiyi “Zât-ı pâki diledi kim biline/ Muktezâ-yı ilmi neyse kılına” beytiyle (219) bu bölümün ana teması haline getiren şair, Allah'ın kendi nurundan yarattığı ilk cevherin “Nûr-ı Muhammedî” olduğunu belirtir. Sonrasında yine tasavvuf terminolojisinin klasik terminolojisini sıralayarak, “akıl,kalem, yer, gök, ay, güneş, gece, gündüz”ün yaratıldığı söylenir. Varlık hiyerarşisinde en üstte bulunan “nûr- Muhammedî”den sonra akıl ve kalemin gelmesi, ayrıca bu beyitlerde Allah'ın akla hitab ederken kendisini tanıyacağı sözünü verdirmesi, İslam düşüncesindeki “akıl-gönül” birlikteliğini imlemesi bakımından da dikkat çekicidir. Bu bölümde kısaca şu konular üzerinde durulmuştur: “Kudret, Kibriyâ, minnet, rahmet, sâadet, kerâmet, hidâyet, hicâb, nübüvvet, rif'at, heybet, şefâat” adıyla on iki perde yaratılmış (284-294. b) ve “Nûr-ı Muhammed” her birinde binlerce yıl kalarak Allah'ı tesbih etmiştir.

“Der Matla'-ı Sühan” başlığıyla başlayan bölüme 395. beyitle “söz başı” yapan şair, Allah'ın otuz derya yarattığını, bunların “huşû, sıdk, recâ, ma'ri,fet” gibi adlar taşıdığını ve “nûr-ı Muhammedî”nin Allah'ın isteğiyle bunlarda da binlerce yıl kaldığını söyler. Aslında bu kavramlar da muhakkak ki sembolik anlamıyla Hz. Peygamberin her türlü güzel huy ve sıfatlarla bizzat Allah tarafından donatıldığının işaretleridir.

“Der Âferîneş-i Hâmele-i Arş” bölümü ise 513.beyitten başlayarak arşın yaratılmasından bahseder. Allah'ın sekiz ulu melek yaratarak arşı omuzladıkları, fakat böylesine muazzam bir yükü taşımalarından ötürü gurura

kapılan meleklerin Allah tarafından azarlandıkları da bu bölümün 531. beytinde dile getirilmiştir. Burada şeytanın da benzer bir kibri gösterdiğini hatırlatan şair, Hz. Muhammed'in böylesi zaafılardan uzak olduğunu söyleyerek salât ve salavât getirir.

“Faslun” başlığıyla verilen ara bölümler bir bakıma yukarıda sözü edilen yaratılışla ilgili beyitlerin biraz daha ayrıntılı olarak verilmesidir. 554.

beyitle başlayan bu bölümde “nur-ı Muhammed, akıl, kalem ve kürsi diye anılan arş-ı a'lâ”dan bahsedilir ve kalemin temsil ettiği “levh-i mahfuz” üzerinde durulur. Kalemin ilk görevinin İsm-i Celâl ve Nûr-ı Muhammedî'yi tanıtmak olduğunun 627. beyite kadar sürer. 650-965. beyitler arasında ise Nûr-ı Muhammedî'nin yaratılışının ayrıntılarına girilmiş ve bütün peygamberlerin ve meleklerin ona salavât getirdiklerinden bahsedilmiştir. 966. beyitten 4162. beyite kadar âdeta bir siyer niteliği taşıyan eserde, Hz. Peygamberin doğumundan başlayarak, ailesi, süt anneye verilmesi, çocukluğu, mucizeleri, peygamber olduktan sonraki mücadelesi ve ashabıyla olan münasebetleri hayli ayrıntılı olarak işlenmiştir. Özellikle doğumu ve o sırada meydana gelen mucizeleri anlatırken şairimiz Süleyman Çelebi'yi hatırlatan lirik bir söyleyiş yakalamayı başarmıştır.

Lîkin ol dem Âmine'ydi bî haber
Düşdüğinden rahmine hayrû'l beşer (1249. b)

Toğdı ol fahr-i cemi'-i kâinât
Zübde-i esnâf-ı cins-i mümkinât (1337. b)

Bu bölümün bir diğer özelliği de” nûr-ı Muhammedî”nin Hz. Adem'den başlayarak bütün peygamberlere geçtiğinden ve nihayet Hz. Peygamberin babası Abdullah'a kadar gelen bir silsileyi takip ettiğinden bahsedilmesidir. Bu da gösteriyor ki aslında bütün bir insanlık tarihi onun yaratılması için bir vesiledir. Hatta “Der Beyân-ı Mu'cizât-ı Resûl ki Der Berâberi Heme Mu'cize-i Peygamberânest” adlı bölüm 4174'ten 5978'e kadar sürer. Bu bölümde Adem'le Havva'nın yaratılışından başlayarak bütün peygamber kıssaları ve onlarda anlatılan mucizelerden bahsedilmesi yine onun diğer peygamberlere olan üstünlüğünün dile getirilmesi amaçlıdır. Her bir peygamberin mucizesinin benzerini Hz. Peygamberin de gösterdiğini dile getiren şair, her bölümün sonunda yaptığı gibi salavât getirerek onun ümmetinden olduğu için şükreder.

“Fi mi'râcî'n-nebiyy-i sallâllâhu aleyhi vesellem” başlığını taşıyan bölüm ise adından da anlaşılacağı gibi Hz. Peygamberin mirâcını konu alır ve 5979.

beyitten başlayarak 9874. beyite kadar sürer. Bu bölümde mirâc hadisesi ile ilgili beyitlerin kaynağı şüphesiz Kur'an-ı Kerim'den çok hadislerden ve tasavvufî anlayışın etkisinin daha fazla olduğu siyer kitaplarıdır. Benzer metinlerde olduğu üzere Zâdü'l Meâd'da da Hz. Peygamberin Burak'a binerek Cebrail'in eşliğindeki “mirâc” yolculuğu, hayli tafsilatlı olarak anlatılmıştır. Allah'ın ona tecelli etmesi, yedi kat arşı gezmesi ve burada bütün peygamberlerin kendisini karşılaması, Cebrail'in geçemediği menzilleri onun geçmesi; cennet ve cehennemi görmesi, başta Cebrail, Mikâil, İsrâfil ve Azrâil olmak üzere bütün meleklerin Hz. Peygambere olan saygılarından bahsedilmesi, baştan beri söylediğimiz fikrin sembolleridir. O da tasavvuf neşesinin ve düşüncesinin şekillendirdiği bir kozmolojik dünya görüşünün merkezinde Hz. Peygamber vardır. Yaratılışın

“muhabbet”ten sudur ettiği görüşünün hakim olduğu bu *inanç*, tabii ki yaratıcı olan Allah’la “insan-ı kâmil”i temsil eden Hz. Muhammed arasındaki muhabbet üzerinde şekillenecektir. Nitekim Hafî de her insan gibi Allah’tan bağışlanma dilerken sevgili peygamberinin kendisine şefâat edeceği ümidindedir. Zaten bu eseri de geleneğe bağlı kalan bir tarzda hüner göstermek için değil, bütün kusurlarına rağmen iki dünyada da saadet dileğiyle yazmıştır:

Hürmetiçün Ahmed’ün ya Müsteân
Ben kula vir dâr-ı kurbunda mekân (9886. b)
Tâ Hafî-yi rû siyâha ol Habib
Rahm idüp vire şefâatde nasîb (9928. b)

METİN

KİTÂBÜ MEVLÜDÜ'N NEBİYY 'ALEYHİ'S- SELÂM

(ZÂDÜ'L MEÂD)

Bismi'lahi'rrahmanirrahim

1. Evvel-i âyât-ı Kur'ân-ı Kadîm
Lafz-ı Bismillahi'rrahmani'r-rahim
2. Fâtih-i gencîne-i esrâr-ı Gayb
Matla'-ı dîbâce-i envâr-ı Gayb
3. Mebde-i her kâr-ı feth-i her kelâm
Menşe-i her nâme-i hatm-i hitâm
4. Zînet-i tevki'-i tuğrâ-yı ezel
Feth-i miftâh-ı cemi'-i akd ü hal
5. Mağfîret-bahş--ı sudûr-ı ins ü cân
Menzilet-akrâ-yı halkân-ı cihân
6. Nâm-ı miftâh oldu çün miftâh-ı feth
Fethi andan bilkide Fettâh feth
7. Feth-i ebvâb-ı meâniden fütûh
Dilesen Fettah'dan um feth-i rûh
8. Ger ire Andan sana avn ü meded
Olasın makbûl-ı Allahu's-samed
9. Çün Müfettihdendürür her feth-i bâb
Nâm-ı Fettâh ile kıl feth-i kitâb
10. Hakk'ıñ adile olıcak fâtiha
Hâtîme hayr'ile irer Fatiha
11. Hak izinsüz çünki iş ebter olur
Ansuz işe başlayan bî-ber olur
12. Her kaçan kılsañ Hakk'ı bed'-i kelâm
Nazma Allah adı ile vir nizâm
13. Zira ansuz neye idersen şürû'
Nâ-tamâm olur kamu asl-ı fûrû'
14. Pes gerek anuñla itmek ibtidâ
Ta sözüñ hayr'ile bula intihâ

15. Feth olup müşkillerüñ hep ola hall
Kavl ü fi'lünde bulunmaya halel
16. Hâsıl edesin kemâl-i iktidâr
Bulasın söz aleminde iştiyhâr
17. Pes ayıt “elhamdülillahi'l muîn”
Râzıku'l -erzâk Rabbi'l âlemin
18. Hamd Aña kim yir ü gök ehli tamâm
Rûz u şeb yir lütfi hanından ta'âm
19. Hamd Anuñdur Hâmid ü Mahmûd Ol
Cûd Anuñdur Vâcid ü Mevcûd Ol
20. Şükr Anuñdur k(i)'oldı Rabbi'l âlemîn
Dahi cem' olmamışiken mâ ü tin
21. Ni'meti merbûbıdır çün ins ü cân
Aña hamd itmek gerekdür câvidân
22. Bed alemde olunca intihâ
Cem' olursa enbiyâ vü evliyâ
23. Dahi ikdâm eyler ise ins ü cân
Hamdinüñ itmâmına Anuñ ayân
24. Bin bininden birisin 'add idemez
Nice ad ihsâ ile had idemez
25. Bil ki bir ni'metde kalur künk ü lâl
Hamd ü şükr eylerler -ise Lâyezâl
26. Şükr ü ni'met zîre ni'metdür hemân,
Pes buña kaçan olur hadd ü kerân
27. İlle vardur bu kadar kim bir nefes
Şükrden hâlî gerekmez k(i)'ola kes
28. Tâ ki şâkirlerden ola adı ad
Ni'met ü ikbâlin artura Ahad
29. Hıfz u emânuñda idüben emîn
Kurtara şeytan şerrinden hemin
30. Râhat ü rahmetde ola tâ ebed
İzzet ü iclâline olmaya had
31. Çünkü kâr-ı feth-i hamd oldı tamâm
Nazma sözü derdile bağla nizâm

32. Ta ki her ne söylerisen hûb ola
Dinleyenlere kamu mahbûb ola
33. Can kulağın tuta aña ins ü cân
İşidenüñ gide kalbinden gümân
34. Hâblar zülfi gibi dilgîr ola
Gerdeni cân ü dile zencîr ola
35. Zâid-i cân ola dilbedrler gibi
Kayd-ı akl ide semenberler gibi
36. Rûh-ı İsa gibi rûh- efzâ ola
Diñleyenlere dem-i ihyâ ola
37. Şâd ola lafzın işidenler tamâm
Halk arasında ola hayru'l kelâm
38. Zikri artura gönüllerde safâ
Fikri ola canlara 'ayn-ı şifâ
39. Anuñ ucından seni yâd ideler
Gerd-i gamdan cânuñı şâd ideler
40. Haşre dek aduñ ferâmûş olmaya
Zikrûñ ideñ kişi hamûş olmaya
41. Dâim ideler duâlar cânuña
Yazalar müzdin senüñ dîvânuña
42. Râhat-ı rûha iresin tâ ebed
Yandura hussâduñı nâr-ı hased
43. Gülşen-i cân gibi handân olasin
Gussasuz her lahza şâdân olasin
44. Bu sözi ko burada dursun bu dem
Fursat elden gidüben çekme nedem
45. Mustafa mevlidüne âğâz kıl
Nağmeñe bülbülleri demsâz kıl

DER TEVHÎD-İ BÂRİ AZZE İSMEHU

46. Fikr ider misin ki vardur bir İlâh
Kim Anuñ mesnû'ıdur hep mâsivâh
47. Vâcibü'z zât Oldur Anuñdur vücûd
Kim bu mevcûdâta indi feyz-i cûd

48. Yirler ü göklerde oldurur İlâh
Zâtına kıldı bu eşyayı güvâh
49. Mevcûd oldur kim vücûd-ı ins ü cân
Anuñ icâdından olmışdur ‘ayân
50. Bil bu mevcûdatda olan vücûd
Zâhir ü bâtın Aña eyler sücûd
51. Zât Anuñdur bu zevâtât Aña zıl
Bu zevâtâta meani cân u dil
52. Ol meânidür usûl u ma’rifet
Anlaruñdur derd-i esmâ vü sıfat
53. Ademi bu ikiden bölde temiz
Kim halâyıkdan kamu oldu azîz
54. Bu ikiyi virdüğüçün Ol Gani
Gayrdan izzetlü kılmağa seni
55. Sen dahi hamd it Aña kim ol hamîd
Ni’metüñi ömrüñi ide mezîd
56. Çün diledi Zâtı ola âşikâr
Âlemi ketm-i ademden kıldı var
57. Kudretile zâhir idüp âlemi
Kıldı anlardan güzide Âdem’i
58. Âlem ü Âdem bulup andan zuhûr
Kâinatı gark itdi cümle nûr
59. Buldı ol nûr ile âlem rûşinâ
Birbirile oldu lâbud âşinâ
60. Vâcib oldur kim vücûdında kıyâm
Yine kendü Zâtı iledür müdâm
61. Gayrdan değüldür andağı vücûd
Bil ki eşyada Anuñdur hep bu cûd
62. Zâtıdur iden vücûdın iktizâ
Nitekim ider şerîkın intifâ
63. Pes vücub oldu vücûdı Zâtınuñ
Mümkin olduğu gibi mir’âtınuñ
64. Halk-ı âlem hep vücûdı cûdıdur

Kamu eşya kudreti mevcûdudur

65. Cûdı Anuñ bir deñüzdür kim nemi
Gark idüpdür buña biñ yıl âdemi
66. Yırde gökte her ne kim var bîş ü kem
Feyz-i cûdından urur mecmû'-ı dem
67. Mümkînâtı yoğiken var eyledi
Kudret ü ilmîni izhâr eyledi
68. Yoğiken bunları çünki kıldı var
Kudretini kıldı andan âşikâr
69. Emr-i "Kün"den çün ulaşdı kâfa nûn
Sûrete geldi kazâya-yı derûn
70. Andan oldı bu cemi'-i mümkînât
Hem tokuz aba ile dört ümmehât
71. Bunları bi-meşveret kıldı tamâm
İlm-i gaybından kamu tutdı nizâm
72. Bil ki bir kez "ol" demekden oldı hep
Devr-i eyyâm ü sipîhr ü rûz u şeb
73. Mümteni'dür hem aña kılmak nazîr
Ne şerîk ü ne şebîh ü ne vezir
74. Evvel Oldur k(i)'evvelinüñ yokı öñi
Ahir Oldur k(i)'âhirinüñ yok soñı
75. Serteser olsa halâyık akl-ı kül
Bulmaz bu bahr-i bî-pâyâna pul
76. Şahbâz-ı akl döker bunda per
Andelîb-i nâtıka sır bunda ser
77. Künk-i vafında ukûl-ı cinn ü nâs
Derk idemez cüz hayâlât u hirâs
78. Zâtıdur Anuñ münezzeh 'aybdan
Şöyle kim kavli müberrâ reybden
79. Evvelinden virmedi kimse nişân
Âhirine irmedi hiç vehm-i cân
80. Oldurur Cebbâr u Hayy u Lâyemût
Kâdir ü Kayyûm u Ferd ü Lâyefût

81. Vâsî-1 .Zâtı “Kul hüvallâhu ehad”
Hem sıfat-1 pâki “Allâhu’s-samed”
82. Vâhid ü Ferd ü Kadîm ü Lemyezel
Râzıku’l erzâk u Vehhâb u Ezel
83. Hem Aña yokdur hudûd ile rüsûm
Hiç ihâta eylemez Anı ulûm
84. Vâhid Oldur kim şeriki yok Ahad
Vâcib Oldur kim sıfatıdur Samed
85. Bu mezâhir kim görünür serteser
Hilkat-1 sun’ından Anuñ bir eser
86. Evvel ü âhir çün Anuñ Zâtıdur
Nev’-i insan zâtınuñ mir’âtıdur
87. Zâhir ü bâtın bilinen âşikâr
‘Aks-i nûr-1 zâtıdur leyl ü nehâr
88. Rast biñ olup bulan tahkîka râh
Dir iki âlemde yokdur mâsivâh
89. Hakdan özge dahi yokdur bir vücûd
Kim sezâ ola Aña itmek sücûd
90. Vâcid oldur kim vücûd-1 ins ü cân
Nûr-1 Zâtı pertevindendür ‘ayân
91. Bil ki eşya cümle nûr-1 Zâtıdur
Kadirriyyet isminüñ mir’âtıdur
92. Zâhir ü batın çün oldur Hâzır Ol
Evvel ü âhir her işde Nâzır Ol
93. Olmışı ol eyledi hem olanı
Olduran dahi hem oldur olanı
94. Arş u kürsi yir ü gökde ne ki var
Kamu Anuñdur hem Andandur î yâr
95. Bu nizâm u kevkeb ü bu mihr ü mâh
Zât-1 pâki birliginedür güvâh
96. Ansuz olmak mümtenîdür bu vücûd
Zira Anuñdur kamuda feyz-i cûd
97. Feyz-i cûd itmese idi Ol İlâh

Kimse bulmazdı vücûd iline râh

98. Perde-i ketm-i ademden bu vücûd
Âşikâra olup itmezdi sücûd
99. Pes bu mevcûdâta vardur bir sebep
K(i)'anuñçün zâhir oldı kevn hep
100. Bil ki mevcûdâtta oldur murâd
Andan oldı asl u fer' ü din ü dâd
101. Bu zevâtun aslı çün ol zâtdur
Bi-vesile Hakk'a ol mir'âtdur
102. Ahmed-i Muhtâr oldı pes sebep
Ne ki maksûd ise andan it taleb
103. Tâ ki maksûduñ elüñe gire zûd
Başuñ ol sevda ile çıkmaya dûd
104. Zât-ı Ahmed oldı çün mir'ât-ı Hak
Andan itdi cüz ü külli Zât-ı Hak
105. Kamu eşyayı pes andan kıldı var
Bu mezâhir andan oldı âşikâr
106. Aslı eşyanuñ çün oldur bî-gümân
Anuñ içün yaradıldı bu cihân
107. Gerçi Âdem evvel idi sûretâ
Lîkin Ahmed akdem idi sûretâ
108. Nitekim eşbâha Adem oldı eb
Zerr ü nesl anuñ belinden geldi hep
109. Ahmed-i Muhtâr ebu'l ervâhdur
Nur-ı pâki rûh -ı rûh u râhdur
110. Zerre-i envâr-ı rûh-ı enbiyâ
Şemme-i esrâr-ı cân-ı evliyâ
111. Ol gürûhun ibtidâdan bu nebi
Hem sipehsâları idi hem ebi
112. Muktedi idi kamu bu muktedâ
Buna iderlerdi candan iktidâ
113. Kimse sûret alemine gelmedin
Sûretün nâm u nişanı olmadın

114. Bu idi ervâh arasında rüsûm
Hiç bilinmezken husus ile umûm
115. Çünkü sûret alemi oldu bedîd
Fırka fırka oldu hurr ile abîd
116. Ālem-i ecsâm oldu müstevî
Oldı hep canlar bedende münzevî
117. Zâhir-i âlem bezendi serteser
Buldı revnâk Anuñile bahr ü berr
118. Zerr ü nesl artup şeref buldı cihân
Göz açup gördi cihâmı ins ü cân
119. Enbiyâ birbiri ardınca tamâm
Gelüben Hak'dan getürdiler peyâm
120. Hem didiler kim geliser Mustafâ
Halk-ı âlem bulısar Andan safâ
121. Dini edyânun olısar bihteri
Nitekim zâtı zevâtuñ mihteri
122. Enbiyânuñ pâdişahı olısar
Hep Anuñ anlar sipâhi olısar
123. Enbiyâ vü mürselinüñ hâtemi
Evliyâ vü esfiyânuñ akdemi
124. Olısar tâc-ı seri "Levlâk" Anuñ
Pâyigâh -ı rütbet-i eflâk Anuñ
125. Ümmeti hem olısar hayrû'l ümem
Milletinüñ olısar yiryüzi hem
126. Şahlar bâbında bende olısar
Hizmetinde serfigende olısar
127. Kayser ü Kısra vü hem hâkân-ı Çin
Azm atı öniñde öpiser zemîn
128. Bari bu vasf ile mürseller tamâm
Muştıladı Ahmed'i birbir benâm
129. Gör kim Ol sultanı ne serverdürür
Nice mürsel nice peygamberdürür
130. Ümmeti iseñ Anuñ î nik-nâm

Işkile di “essalâtü ve’s-selâm”

131. Adı anıldığı dem î mü’ minîn
Şevkile virüñ salavât ecmaîn

DER BEYÂN-I SEBEB-İ NAZM-I KİTAB

132. Bir nefes benden yaña tut gûş-ı cân
Ta meâniyi bedi’ idem beyân
133. İşidüp anı revânuñ şâd ola
Gönlünüñ virânesi âbâd ola
134. Gül gibi handân ü hürrem olasın
Bülbül-i dil gibi hoş-dem olasın
135. Nâle-i dilsüzüñ olup rûh-ı rûh
Andan ola gönlüñe feth-i fütûh
136. Bir safâ hâsıl idesin anda sen
K(i)’itmeyesin dahi meyl-i cân ü ten
137. Bil ki gönlüñden çıka hubb-ı sivâh
Kalmaya anda hayâl-i mâl ü cân
138. Serteser gönlüñ saray-ı nûr ola
Cân u dil andan ebed mesrûr ola
139. Bir gınaya iresin kim her ganî
Görüp ol hâletde reşk ide seni
140. Vâsıl ola cânuña üns-i rızâ
Hâsıl ola gönliñe kuds-i rızâ
141. İki alemde olasın kâmiyâb
Toğa kalbüñ maşırıkından âfitâb
142. Pür ola sînen sarayı feyz-i nûr
Zerrece kalmaya gönlüñde fütûr
143. Zâhir ü bâtından olasın ferah
Kalbüñe yol bulmaya gerd-i terah
144. Bu söze yokdur Hafî pâyân-ı bun
Defter-i divâna sığmaz bu sahun
145. Ne sebep oldı bu söze kıl beyân
Tâ ola diñleyene bu sır ‘ayân
146. Ne içün bu işe ikdâm eyledüñ

- lafz ü ma'nâ nazmın itmâm eyledüñ
147. Çünkü sordun gûş kıl î pür hüner
Ta bilesin bu haberlerden haber
148. Ne sebep esbâb vardır bunda çok
Kim anuñ def'ine akla çare yok
149. Biri bu kim fikr-i encâm eyledüm
Pes bu söz nazmında ikdâm eyledüm
150. Biri dahi bu ki yâd oldukça bu
Baña bundan hâsıl ola âb-ı ru
151. Biri dahi bu ki na't-ı Ahmed'i
Kendüme kıldum vesile sermedi
152. Biri dahi bu ki bir gün dil hazîn
Otururdum halvetümde ben hemîn
153. Göñlüme ilham olundu kim Hafî
Hâkde olmazdan öñdin muhtefî
154. Koyıgör sonunda bir hoş yâdigâr
Kim unutmaya aduñı rûzigâr
155. Habs-i lahd içre olursın gark u hâk
Nâgehân pervâz idüben rûh-ı pâk
156. Niçe yıllar aduñ anılmaz kalur
Ad u sanuñ kimsene bilmez olur
157. Unıdulursın bu âlemde tamâm
Şimdiki demden "ilâ yevmi'l kıyâm"
158. Anuñ için ben dahi itdüm şürûğ
Nakl idüp bunda usûl ile fûrûğ
159. Ta ki sözümler bula bundan iştihâr
Ben gidem sonumda kala yâdigâr
160. Bu değül kim Ahmed'ün medhin tamâm
Diyebilem "essalâtü ve's-selâm"
161. Ben kimem cem' olsa cümle ins ü cân
Medhi için Ahmed'üñ î pâk cân
162. Midhatüni şüğl idinseler tamâm
Haşr olunca cidd ü sa'y idüp müdâm

163. Biñde birini tamam itmeyeler
İntihâ-yı medhine yitmeyeler
164. Zira meddahı Anuñ Allah'dur
Anuñ için ol bu resme Şâhdur
165. Kanda kaldı bu ki ben tenhâ hemân
Midhatinde Ol Şahuñ açam dehân
166. Ben neyem ne kudretüm vardur kimem
Belki en kemler keminden de kemem
167. Bilürem diyemedüğümü tamâm
İlle hiç gitmez dilümden bu kelâm
168. Geçemedüm bu hevâdan nideyüm
Pes heves atını kanca yideyüm
169. Bâri itdüm hep kusurumla şurûğ
Tâ sözüm bula bunuñ ile şuyûğ
170. Hem sözüme gele bu sözden şeref
Ola sonumda benüm hayrû'l halef
171. Dahi bulam âlem içre kerr ü fer
Adum ola mâdih -i hayrû'l beşer
172. İki âlemde bunuñla anılam
Hâşâ kim ben bu işümde yanılam
173. Lîki umaram ki söz ehli tamâm
'Ayn-ı lutf ile ericek bu kelâm
174. Bulıcak lutf-ı meânide kusûr
Dahi vezn ü nazmda acz ü fütâr
175. Ben kula ta'n u fazihat itmeye
Hod-pisend izin gözedüp gitmeye
176. Setr ide ne denlü bulursa 'uyûb
Dimeye ta'na dilinden zişt ü hûb
177. Dahi anuñ dahi aybın girdigâr
Lutfi ile setr ide leyl ü nehâr
178. Lutf u ihsân eyleyüp ıslâh ide
Ben zelîli rahm idüp iflâh ide
179. Zira ehl-i fazl olan settâr olur
Acz ü zillet ehline gamhâr olur

180. Çün fazilet ilmile olur tamâm
Âlim olan kimseyi kılmaz melâm
181. Zira ben kendü kusûrum bilürem
Nazmı da acz ü fütûrum bilürem
182. Kendü ‘aybuma kıluram itirâf
Ehl-i fazl olan gerek ide muâf
183. Rahmet ana kim tecâvüz itmeye
Adımı halk içre yavuz itmeye
184. Pes bu söze eyledüm ikdâm tamâm
Cân u dilden şevk u zevk ile tamâm
185. Dilerem siz de idicek bunı gûş
Viresiz candan salavât tûş tûş
186. Lîkin itmeñüz tekâsül bu işe
Ta ki urmayasız elüñüz dişe
187. Dahi şevk ile dirüp bir yere hûş
Kalb-i saf ile tutuñ bu söze gûş
188. Zîra kim bu söz kelamuñ hâsıdur
Dîn ü iman ehlinüñ ihlâsıdur
189. Mevlid-i mahbûb-ı Hakdur bî-hilâf
Bunda yokdur kizb ü tezvîr ü güzâf
190. Ahmed-i Muhtar’a kim kevn ü mekân
Anuñ içindürür andan dur ayân
191. Niçe toğdı anadan buldı vücûd
Niçe kıldı Aña ol lutf ıssı cûd
192. Diñleyüben bilicek anı tamâm
Dil açuban hâzır olan hâs u âm
193. Dileğüm oldur ki sıdk -ı hâs ile
Fâtiha okıyalar ihlâsile
194. Müzdüni cân-ı Hafî’ye vireler
Ol tağılmışıñ dağuşm direler
195. Tâ ola anlar dahi hayrile yâd
İki âlemde olalar ber-murâd
196. Ahmed-i Muhtâr’dan irüp meded

Yarlıgaya anları Hayy u Ahad

197. Tali'i mes'ûd ola mecmûnuñ
Âhiri mahmûd ola mecmuunuñ
198. Haşırda andan şefâat bulalar
Kuds bağında Anuñla olalar
199. Bu sözi bu vechile dirsek müdâm
Niçe niçe haşre dek olmaz tamâm
200. Yine evvelki sözüñi eyle yâd
K(i)'işidenleruñ revânı ola şâd
201. Tamu odından umarsañuz necât
Şevkile diñ “es-salâtu ve's-selâm”

DER İBTİDÂ-İ ÂFERİNİŞ

202. Nâle it andelîb-i bâğ-ı cân
Kim nevâna âşık olmışdur cihân,
203. Gülşenüñ gönüllerüñ handân kıl
Can semenzârın pür elhân kıl,
204. Oldı çün âlem benefşe gibi gûş
Cûş u sûz ile demidür it hurûş
205. Andan öñ kim lâle gibi pîrehen
Kana boyanup idinesin kefen
206. Saçasın başa giye gibi türâb
Mahv ola çeşmüñde dîde çün hubâb
207. Gül gib'ola âb-ı cismüñ serteser
Kalmaya reng-i terâvetden eser
208. Gonca gibi yırtıla perden tamâm
Hayr u şerden gelmeye senden kelâm
209. Süsen-i ebkem gibi olma hamûş
Kim sadef gibi tutupdur halk gûş
210. Bu mahalde bu kelamı it tamâm
Zira vardur her makala bir makâm
211. Mevlidine Ol Şâhuñ âğaz it
Nağmene âşıkları demsâz kıl
212. Aslı ile mevlidi eyle beyân

- Tâ meâni-yi bedi' ola ayân
213. İbtidâdan asl-ı nûr -ı Ahmed'i
Âfitâb-ı Âsumân-ı Sermedi
214. Ahmed'e irince şerh eyle tamâm
Tâ biline aslı ile bu kelâm
215. Cân ile tutuñ bu söze gûş-ı hûş
Ta bulasız şevkile cûş u hurûş
216. Ehl-i tefsir ü hakâyıktan ruvât
Böyle nakletti ki ol hurşid zât
217. Dahi halketmezden öndin âlemi
Arş u ferş u vahş u tayr u âdemi
218. Yir ü gökde hem melâikden eser
Yoğiken resm olmamışiken bu süver
219. Bu heyulayile sûretten nişân
Yoğiken bilinmemeişken ins ü cân
220. Zât-ı pâki diledi kim biline
Muktezâ-yı ilmi neyse kılına
221. Pes tecelli kıldı kendü Zâtına
Nâzır olup kendünüñ mir'âtına
222. Yine kendü kendüyi gördi hemân
Kendü mir'âtında ol sâat ayân
223. Buldı anda ol tecelliden zuhûr
Bir güher kim zât idi mahz-ı nûr
224. Pes aña yine tecelli kıldı Hak
Heybetinden gevher oldu iki şak
225. Nûr-ı Ahmed andan oldu âşikâr
Kim Anuñçün kıldı hulki Girdigâr
226. Bazılar dir evvela çünkim İlâh
Diledi kim zâhir ola mâsivâh
227. Akli halk itdi vü yaratdı kalem
Nûrı dahi halk kıldı anda hem
228. Akli halk itdükde pes kıldı hitâb
Akla kim ne emr idersem bil sevâb

229. Emrme her giz muhlif olmagil
Kendüni nr-ı belya salmagil
230. Akıl dahi itdi bu emri kabul
Oldı Hak katında key makbl kul
231. Pes otur didi oturdı akl-ı cüst
Tur didi yine turugeldi dürüst
232. Pes didi her kime virrsem seni
Halk arasında aziz idem anı
233. Baht u devlet buluban ola azz
Fazl u ilmiyle ola ehl-i temiz
234. Kime virmezsem seni hor ola ol
tibar etmiye aa Şah u kul
235. Bil ki hiç yaratmadum senden aziz
Halk-ı lemden k(i)'ola ehl-i temiz
236. Sensüz olmaz kesb-i ikbl  ceml
lm  hilm  hikmet  fazl u keml
237. Akl u nrile kalem çünkim vcd
Buldı anlardan yine hayy u vedd
238. Mmkint kamu icd eyledi
Yir  gök milkini bd eyledi
239. Hep mezhir andan oldu Őikr
Mhr  mh u encm  leyl  nehr
240. İŞit imdi nrile akl u kalem
Kim dinipdr her birine bir lem
241. Gerçi başka başka herbirine yd
Dinp oldu bu i anula yd
242. İlle ma'nde i birdi hemn
Guş-ı cn tut baa ki idem beyn
243. Akl u rh-ı Ahmed idi v kalem
Kalb-i pakiyidi anula l cerem
244. Nur-ı mecmu'ı vcdidi Anu
Gr nice peygambern vardur senün
245. Pes Habbn nrile Ol Z'l Cell
ki bi kez bi yıl  shib-i keml

246. Âşık u ma'şûk idi bî keyfeyn
Yoğıldı hiç ara yirde ba ba'z ü beyn
247. Ne hicâb ü ne vesile ne melek
Ne ho arş u kürsü ne ferş ü felek
248. Ne ho İsrâfil varidi ne sûr
Ne ho Cebrâil ü ne vahy-i Gafûr
- var.9a
249. Ne hod Mikâil varidi ne keyl
Ne hod Azrâil-i sâhib mevt-i veyl
250. Ne hod ins ü cin ü erkân varidi
Ne cemâdât u ne hayvân varidi
251. Ahmed ile anda Ahaddan gayrı şey
Yoğıldı ol hîn de mevcûd-ı hay
252. Ahmed ile ancak Ahad vardı hemân
Zâhir ü bâtın ol arada ayân
253. Oldı bu hal üzre çün müddet tamâm
Âşık u ma'şûk arasında müdâm
254. Ahmed'e yine tecellî kıldı Hak
Kıldı bin kez biñ yıl ol hayretde çok
255. Oldı ol hâletde anuñ adı akl
Nâkil-i ahbâr böyle kıldı nakl
256. Pes yine anı Hüdâ-yı ins ü cân
Ohşadı rıfk-ı tamâmıyle hemân
257. Nutka geldi rûh-ı Ahmed anda hem
Oldı ol dem lâ cerem adı kalem
258. Nutka geldi pes kalem ol dem hemân
Âdemî gibi fesâhatla revân
259. Söz buyidi ki Ol Sübhân-ı Hayy
Fakdür k(i)'ona müşâbih ola şey
260. Hem münezzehdür kamu noksandan
Ayb u reyb ü illet ü bühtândan
261. Kimseden degül Aña izz ü hayât
Hayy ü Bâkidür Aña irmez memât

262. Hem cemi'-i hamd Aña lâyükdurur
Zîre her mün'imden ol fâikdürür
263. Yirde vü gökde dahi yokdur İlâh
İlle Anuñ Zâtıdur bî-iştibâh
264. Dahi Anuñdur kemâl-i Kibriyâ
Kendüdeñ kibriyâsı bî-riyâ
265. Gayrden gelmiş değüldür Aña ol
Bu kadardur bu mahalde akla yol
266. Kibriyâsı kendü zâtındandurur
Fi'l ü esmâ vü sıfatındandurur
267. Anda yokdur gayre hergiz ihtiyaç
Bâb-ı lutfuñda bulunmaz kimse aç
268. Havl ü kuvvet kimsede yokdur tamâm
İlle hakkuñdur muhakkak î hümâm
269. Kudret ü kuvvet Anuñdur her nefes
Andan artuk kimsenüñdür sanma bes
270. Oldur Allahu'l azîm ü Zü'l celâl
Mâlikü'l mülk ü Aliyy-i ber-kemâl
271. Halkdan tesbih-i evvel kim vuku'
Buldı budur bâ-huzu' u bâ-huşu'
272. Ol sebepten didi Ol Hayy u Kadîm
Her ki bu tesbîhidür yok Aña bîm
273. Günde bir kez buni kim dirse müdâm
Küfr ü şirk ü cürümden olur selâm
274. Hıfz u emânumda mahfûz ola Ol
Hayrile halk içre melhûz ola Ol
275. Dünyede fakr u anadan kurtıla
Dâr-ı ukbâda belâdan kurtıla
276. Dahi îmânuñ şeyâtından müdâm
Saklaram anu İlâyevmi'l kıyâm
277. Haşir güninde dahi andan hisâb
Almağa utanam itmeyem azâb
278. Cennete hem kankı kapudan kim ol
Girmek ister ruzı kılam aña yol

279. Dahi her halinde olam aña muîn
Gussa vü gamdan kılam anı emin
280. İki bin kez biñ yıl olınca tamâm
Kıldı bu tesbihi Ol Hayrü'l Enâm
281. Çünki bu müddetler oldı munkazi'
İki biñ kez biñ yıl oldı müntehi
282. Canib-i Hak'dan yine oldı hitâb
Mustafa'nun rûhına k(i)'iy kâmiyâb
283. İlerürek gelüp ol bâlâ yakın
Ur ıraklık terkini bu dem hemin
284. Bu hitâbı ruh-ı Ahmed k(i)'itdi gûş
Turduğı yirden ilerü vardı hûş
285. Avn u fazl u lutf idüp Ol Müsteân
Kim yüridi rûh-ı Ahmed ol zamân
286. Altı yüz yıllık yol idi kim tamâm
İlerürük geldi rûh-ı nîknâm
287. Yine ol hâletde Ol Hayy ü Hakem
On iki perde yaratdı anda hem
288. Perdenün her birine virdi bir ad
Tâ ki anuñla olına dilde yâd
289. Evvelinci perde-i kudret benâm
Kibriyâ perdesi ikinci tamâm
290. Perde-i minnet üçü vü dördü hem
Rahmet ü bişi saâdet lâ-cerem
291. Altısı adı kerâmet perdesi
Rûh-ı Ahmed olmağa perverdesi
292. Yidisi anuñ hidâyet bi-gümân
Menzilettdi hem sekizinci hemân
293. Tokuzuncusı nübüvvetdi benâm
Hem onuncı rıf'at idi î hümâm
294. On birinci perde-i heybet anuñ
On ikincisi şefâat perdenün
295. Andan emrolundı rûh-ı Ahmed'e
K(i)'evvelinci perdeye gide gide

296. Yani kudret perdesine gire ol
Anda bula hayrile maksûda yol
297. Pes girüben ana yüz biñ yıl tamâm
Dahi ne deñlü ki emroldı müdâm
298. Hakk'a tesbih eyledi ol rûh-ı pâk
Anı Hak bilmeyenüñ başına hâk
299. Hak yine didi ki î Mahbûb-ı Men
Halk-ı âlemden kamu Matlûb-ı Men
300. Perde-i kudretten it bu dem hurûc
Kibriyâ perdesine eyle urûc
301. Aña dahi girdi rûh-ı Mustafa
Eyledi tesbih yüz biñ yıl Hakka
302. Anda dahi yine olındı hitâb
Kim çıka andan da Ol Âlî Cenâb
303. Gire minnet perdesine ol zamân
Tâ yirine gele emr-i Müsteân
304. Çıkdı andan dahi ol dem Ol Habîb
Girdi minnet perdesine zî-acîb
305. Turdı anda dahi yüz biñ yıl tamâm
Hâlîka tesbih itdi Ol Hümâm
306. Yari bu on iki perdelerde hep
Eyledi tesbih Ol Mahbûb-ı Rab
307. Her birinde kıldı yüz biñ yıl karar
Hakk'a tesbîh eyledi leyl ü nehâr
308. On iki yüz biñ altmış biñ dahi
Perdelerde rûh-ı Ahmed î ahi
309. Hakk'a tesbih eyledi bî-infisâl
Sıdk u ihlâs ile kesb itdi kemâl
310. Perdelerden çıkdı bundan sonra bes
irmedi ol irdüğine hiç kes
311. Yine emretti Azîzü'l minen
Ahmed-i Muhtar'a k'iy Mahbûb-ı Men
312. Perdelerde çünki tesbîh eyledüñ

- Sıdk u ihlâs ile taşrîh eyledüñ
313. Her biri çün saña itdüm bir ‘atâ
K’ol ‘atâdur menşâi sıdk u safâ
314. Perde-i kudretde evvel î Emin
İtdügiñ tesbih ü tehlîlüñ yakîn
315. Saña vü cânile seni sevene
Yüziñi görmeğe her dem ivene
316. İki âlemde olam yâr u muîn
Gayra muhtâc itmeyem anı yakîn
317. Kıldığunca milk-i dünyada karâr
Yar için ölem nihân u âşikâr
318. Asker-i a’dâya mansûr eyleyem
Ne kadar çoğise makhûr eyleyem
319. Halk-ı âlem emrüne ola muti’
Gelmeye hiç kavl ü fi’lünden şeni
320. Rûzi kılam saña bir hulk-ı azîm
Kim halâyıktan hep olasın halîm
321. Ne kadar kafirler iderse cefâ
Sen idesin onlara lutf u vefâ
322. Bahr-i hulkuñ gark kıla âlemi
Nâr-ı hubbuñ hark ide âdemi
323. Hem sana kâr itmeye iblîs-i pis
Senüñ eyyâmuñda ola kâselîs
324. Kudret ü kuvvet kolında kalmaya
Sana andan hiç mazarrat gelmeye
325. Dahi a’vânından anuñ serteser
Zerre deñlü irmeye sana zarar
326. Kudret ü kuvvet senün ola hemin
Olduğınca milk-i dünyada yakın
327. Sen gidicek ümmetündürür hemân
Nusret ü feth ü zafer-tab ü tüvân
328. Hem hicâb-ı kibriyada î Emîn
İtdüğüñ tesbîh ü tehlîlüñ yakîn

329. Müzdüni saña vü hem ahbâbuña
Âl ü evlâdu dahi ashâbuña
330. Viriserem lutf u hulk u sabr u hilm
Sîreti hûb u mürüvvet dahi ilm
331. Hem fütüvvet viriserem bî-gümân
Şöyle kim vasfin idemeye zübân
332. Dahi minnet peredesinde î Habîb
Kılduğuñ tesbîhden saña nasîb
333. Bu ola kim âhir olıcak zamân
Kim karangulıkda kala ins ü cân
334. Kimi taşa kim buzağuya tapa
Halk-ı âlem azuban yoldan sapa
335. Viribiyem seni ol dem âleme
Da'vet içüñ ins ü cinn ü âdeme
336. Virem ol dem saña bir ilm-i şerîf
K'olmaya anda saña bir ilm-i harîf
337. Bil ki deryalar aña nisbet tamâm
Katre deñlü olmaya î nîknâm
338. Varup ol ilm ile halka serteser
Hâdi oluben olasin râhber
339. Zulmet-i küfr içre olmışiken 'amâ
Kühl ü tevhîdin çekesin tûtiyâ
340. Hâsıl idüp cümlesi nûr-ı basar
Toğrı yola toğrılalar serteser
341. Fark ideler hakkı bâtıldan tamâm
Bileler nedür helâl ile harâm
342. Her ne kim emr ideriseñ ideler
Toğrı yolu gözleyüben gideler
343. Tamu odından dileyeler necât
Adun anuldukça diyüp essalât
344. Bâğ-ı firdevsi idinmeğe makâm
Viribiyeler saña candan selâm
345. Anlara sen olduğuñ içün Resûl
Kamusına rûzi kılam toğrı yol

346. Anlara hem minnet idem ben ganî
Kıldığım için anlara Hâdi seni
347. Perde-i rahmetde yine hâsiluñ
Kanda tesbih eyledi baña diluñ
348. Saña vü seni sevenlere tamâm
Rıfk u şefkat rûzi kıldum î Hümâm
349. Şöyle kim mecmû'ı suçlu ümmetüñ
Oddan kurtulmağa ola himmetüñ
350. İdüp ata ana sevgüsini terk
Ümmetüñ mihrin idesin dilde berk
351. Bil ki oğul kız sevgüsini koyasın
Dilden ol sevdâ gubârın yuyasın
352. Ümmetüñ fikrin idesin dâimâ
Nefsi nefsi didüği dem enbiyâ
353. Sen Habîbüñ ola ol dem himmeti
Tamudan kurtulmak ancak ümmeti
354. Ol kadar benden idesin ilticâ
Ta azâbumdan bula kamu rehâ
355. Pes saâdet perdesinde î Halîm
Kıldığuñ tesbih-i müzdin ben Kerîm
356. Saña vü seni sevenlere tamâm
Eyledüm ihsân ü in'âm ü müdâm
357. Ümmetüñ ne deñlü kılsa çok günâh
Fazlum ile afv idem ben pâdişâh
358. Sen Habîbe kamusun bağışlayam
Lutfuma lâyıık neyise işleyem
359. Kalbini mecmû'ınuñ pâk eyleyem
Gözüğü envâr-ı idrâk eyleyem
360. Tâ mahâl ola cemâlüm ayına
Kim tecelli eyleyem her ayına
361. Hem kerâmet perdesinde î Emin
Kıldığuñ tesbih içüñ saña hemin
362. Yırde gökde ne ki varsa zât zât

- İns ü cinnile melekden mümkinât
363. Enbiyâ vü evliyâuñ serteser
Hep bilüp işitdügüñi hayr ü şer
364. Evvel âhir saña ma'lûm eyleyem
Lutf u ma'nâsıyla mefhûm eyleyem
365. Hem hicâb-ı menziletde î Şerîf
Saña bu teşrîfî virdüm ben latîf
366. Bir gicede seni eflâke tamâm
Yine andan dahi arşa î Hümâm
367. Çıkaram andan da yetmiş biñ hicâb
Geçirüp idem saña kendüm hitâb
368. Oradan halvet -serâma irürem
Sana bî-perde cemâlûñ görürürem
369. Ol kadar kılâm baña sini karîb
İki yay başından ednâ î Habîb
370. Anda saña söyleyem bi-lafz u harf
Şöyle kim ol söze girmez nahv u sarf
371. Nice esrâr u maâni anda sen
Hâsıl idüben olasin mu'temen
372. Kanı kimse görüp işitmiş degül
Gözün ol nûr ile işitmiş degül
373. Hem hidâyet perdesinde î Resûl
İtdügün tesbihden saña vusûl
374. Bu ola kim her ki tutsa dâmenüñ
Sıdk u ihlâs ile gönülden senüñ
375. Toğru uçmağa vara ol merd-i hâs
Buluban sevdâ-yı dünyadan halâs
376. Hem nübüvvet perdesinde i Hakîm
İtdügüñ tesbih için ecr-i azîm
377. Bu ki yüz yirmi dört biñ enbiyâ
Artuk eksük geldi gitdi bî-riyâ
378. Her birin bir kavme gönderdüm hemân
Anlara mahsus oldılar 'ayân

379. Sensin ol k'imam kıldum âleme
Nev'-i vahş u tayr u cinn ü âdeme
380. Şarkdan garba varınca serteser
Zâtuñı kıldum kamuya rahber
381. Perde-i rif'atde tesbihüñ tamâm
Bu ola saña 'atâsı î Hümâm
382. Bir kulum sıdk ile biñ yıl Lâ ilâh
Dirse İllallah ile bi-iştibâh
383. Dimeyince kim Muhammed'dür Resûl
İtmezem tevhîdini anuñ kabul
384. Perde-i rif'atde tesbihe 'atâ
Saña bu olsun ki î Mahbûb-ı mâ
385. Ne kadar varsa mulûk-ı hış-bin
Kim benümdür diye bu rû-yı zemin
386. Kibr ü kin ıssı ola pür inâd
Dün ü gün işi ola zulm ü fesâd
387. Gönlüñi havfundan idem eyle pür
Şehd ü şekker ola ağzı içre mür
388. Ümmetüñden birisi Anuñ tamâm
Yüzine galip ola î nîknâm
389. Hem şefâ'at perdesindeki 'atâ
Saña benden bu ola î rehnüma
390. Sen şefâ'at ben inâyet eyleyem
Ümmetüñe hep hidâyet eyleyem
391. Ne kadar çok itdiler ise günâh
Nefs ü şeytana uyuban sâl u mâh
392. Fazlum ile afv idüp merhûm idem
Tevbe rûzi eyleyüp ma'sûm idem
393. Aybını mestûr idem mecmû'ınuñ
Cürmüni mağfur idem mecmû'ınuñ
394. Siz dahi î mecmû'ı kavm-i kirâm
Işkıla diñ es-salâtu ve'sse'lâm

DER MATLA'-I SAHUN

395. Pes otuz derya yaratdı yine Hak
Kudret u sun'ına Hakk'uñ yahşi bak
396. Birisi deryâ-yı sıdk idi benâm
Hem rızâ bahri ikincisi tamâm
397. Yine üçüncüsiydi bahr-i recâ
Dahi dördüncüsiydi bahr-i vefâ
398. Hem beşincisi sehâ deryâsıydı
Yani cûd-ı Mustafâ deryâsıydı
399. Dahi altıncısiydi bahr-i huşu'
Hem yedincisiydi bahr-i huzu'
400. Hem sekizincisi tevâzu' bahriydi
Yani kim bu ol gürûhuñ nehriydi
401. Yine tokuzuncı bahr-i ma'rifet
Hem onuncı bahr-i izz ü mekremet
402. Onbirinci bahr-i rahmetdi î yâr
On ikinci bahr-i hikmet âşikâr
403. On üçüncüsü muhabbet bahri hem
On dördüncüsü ismet lâ cerem
404. On beşincisi sekînet bahridi
Hem on altıncısı ilmüñ nehridi
405. On yedincisi idi deryâ-yı akl
Bize râviden bu resme oldı nakl
406. On sekizincisi bahr-i hilm idi
On dokuzuncısı rıfk u ilm idi
407. Sabr u bahr idi yirminci î yâr
Havf bahri idi yirmi biri ki var
408. Hem yirmi ikinci takvâ bahri idi
Hem Hüda bahri yigirmi içün adı
409. Hem yigirmi dörd idi bahr-i yakin
Lutf bahridi yigirmi beş hemin
410. Oldı yigirmi altı deryâ-yı kerem
Şevk bahridi yigirmi yidi hem

411. Bahr-i iman idi yigirmi sekiz
K'andadur î mân u din ehline iz
412. Bahr-i izetdür yigirmi tokuzı
Bahr-ı fitnatdur hem anuñ otuzı
413. Çünkü bu tafsili söyledük temâm
Bakisine dahi dinle î hümâm
414. Liki dek oturma sende î emin
Ahmed'e gür gür salavât vir hemin

DER BEYÂN-I SİR DERYA

415. Pes yine Hak Ahmed'e kıldı hitâb
Tal bu deryâlara lîkin kıl şitâb
416. Anlaruñ suyında yunup pâk ol
Karşuma âyine-i idrâk ol
417. Rûh-ı Ahmed bu sözi kıldukda güş
Turduğı yirde hemândem itdi cüş
418. Taldı ol deryâlara yundi hemân
Her birinden bir nasib aldı revân
419. Bahr-i sıdka talıcağaz Ol Emin
Sâdiku'l kavlı oldu ol sâat hemin
420. Hem rızâ bahrinde kesb itdi rızâ
Yine deryâ-yı recâda hem recâ
421. Pes vefâ buldı vefâ bahrinde hem
Key sehi oldu sehâda muhterem
422. Buldı hem bahr-i huşu' içre huşu'
Dahi deryâ-yı huzu' içre huzu'
423. Hem tevâzu bahri içre Ol İmâm
Key tevâzu' hâsıl itdi î hümâm
424. Ma'rifet bahrinde ârif oldu Ol
Cümle-i irfân-ı şerîf oldu Ol
- 425 Bahr-i izzetde yine oldu azîz
Bu sözi bilmez meger ehl-i temiz
426. Bahr-i rahmetde rahim oldu iken
Anuñ içündü kamu hulk-ı hasen

427. Bahr-i hikmetde yine oldı hakîm
Eyle hikmet kim yoğidi anda bîm
428. Hem muhib oldı muhabbetde yine
Bunda söz çok liki yerinde diñe
429. Bahr-i ismetde çü ma'sum oldı Ol
Lâ-cerem halk içre merhûm oldı Ol
430. Hem sekînetde sükûnet bî-gümân
Rûzi kıldı Aña ol dem Müsteân
431. Pâk dil oldı vü hem pâk i'tikâd
Anuñiçüнди işi azv ü cihâd
432. Şöyle kim cem' itseler halkuñ tamâm
İ'tikâdın bir araya hâs u âm
433. İ'tikâd-ı Ahmed'e nisbet hemin
Gün katında zerre gibidür yakın
434. İlm deryasında yine Ol Hümâm
Kesb kıldı ilm-i irfânı tamâm
435. Şol ilm kim enbiyâ vü evliyâ
İbtidadan tâ olunca intihâ
436. Ne kadar kim geldi vü kıldı güzer
Hâsıl itdi ilm ü irfân ü hüner
437. Dahî ne denlü ki âlim âleme
Geldi bu demden irince âdeme
438. İlmi mecmû'ısunuñ î pâk cân
Mustafa'nun ilm-i katında hemân
439. Yidi bahr içünde katredür hemin
İlm-i cümle evvelin ü âhirin
440. Ger yakınüñ var ise î merd-i pâk
Bu söze inkâr idüp olma helâk
441. Yohsa kalursın delâletde ebed
Rûhına muhkem kafes olur cesed
442. Emn ü rahat bulamazsın bir nefes
Hiç bulunmaz derdüñe feryâd-ı res
443. Ehl-i imana gerekdür i'tikâd
Dinine tâ irmeye mekr ü fesâd

444. Mü'min olan bu sözi î piş-biñ
Bî-gümân tasdik idüp eyler yakin
445. Key münafıkdur bu söze şekk iden
Ehl-i şekkûñ izine düşüp giden
446. Şeksüz iman ehliyisen î hümmam
Işkıla di es-salâtu ve'sselâm
447. Hilm deryâsında oldı key Halîm
Kim Anuñ mislin yaratmadı Alîm
448. Rıfk deryasında hâsıl kıldı rıfk
Rahmet ü ihlâs ü sıdk u dahi şıfk
449. Sabr deryâsında sâbır oldı hem
Her belâya sabr iderdi lâ-cerem
450. Havf deryâsında oldı havfnâk
Kalbi dâim tolyidi bîm- bâk
451. Hem Hüdâ bahrinde oldı rehnümâ
Oldı cümle cüz ü külle muktedâ
452. Buldı deryâ-yı yakîn içre yakin
Anuñ içün âlem andan buldı din
453. Lutf deryasında oldı bir latîf
Kim Aña lutf ile yoğıdi harîf
454. Pes kerem bahrinde kesb itdi Kerem
Anuñ içün oldı gayet muhterem
455. Şevk bahri içre hâsıl kıldı şevk
Buldı ol şevk ile âlem halkı zevk
456. Bahr-i îmânda bulup emn ü emân
Ehl-i imâna imâm oldı hemân
457. Bahr-i ibret içre bulup i'tibâr
Halk u Hak katında oldı ihtiyâr
458. Ol sebepten her neye kılsa nazar
Görür idi anı gayet mu'teber
459. Hâsıl itdi bahr-i fitnatda zekâ
Ezkiyâya oldı cümle padişâ
460. Gördüğün işitdüğün bir kez hemân

Gün gibi öñünde olurdu ‘ayân

461. Siz dahi bu sözleri itdükde gûş
Şevkile virüñ salavât tûş tûş

**DER ÂMEDEN RÛH-I NEBÎ ALEYHİSSALÂTU VE’SSELÂM
BE- MAKÂM-I HEYBET**

462. Yine emretti İlâhi'l âlemîn
Mustafa’nuñ rûhına ol dem hemin
463. Gel makâm-ı heybete tiz î Habib
Tâ olasin cümle-i derde tabîb
464. Ol dahi geldi makâm-ı heybete
İrmeğe anda kemâl-i hey’ete
465. Ol arada kıldı on biñ yıl kıyâm
Zikr ü tesbih itdi Allah’a müdâm
466. Yine rûh-ı Ahmed’e kıldı nidâ
K’ey delil-i Hâdi vü rüşd ü Hüdâ
467. Hiç bilür misin ki şimdi kandasın
Ne mekândur bu ki şimdi andasın
468. Rûh-ı Ahmed didi î danâ-yı râz
Tâ’at-i halk-ı cihândan bî-niyâz
469. Ol kadar bildüm ki turduğum makâm
Heybet ü haşyet makâmıdur tamâm
470. Yine ol dem didi Hak î rûh-ı pâk
Turduğun yirdür makâm-ı bîm ü bâk
471. Senden olsa yidi özge âdemi
Eriyüp kalurdu ancak şebnemi
472. Gör ne kuvvet virmişemdür saña ben
Turduñ biñ yıl burada sağ esen
473. Ne eridüñ ne vücûduñ oldu kem
Kuvet ü kudret benümdür lâ-cerem
474. Lutf ile kıldı nüvâziş Ahmed’i
Bulmağa fazl-ı kemâl-i sermedi
475. Pes hayâdan derledi Ol rûh-ı pâk
Dür yirine nûr çıkdı tâbnâk

476. Yüz yigirmi dört biñ katre tamâm
Dür yirine nûr çıkdı î hümâm
477. Katrenüñ her birisinden Ol Muîn
Bir nebi rûhın yaratdı î emin
478. Pes hitâb itdi habîbe k'ey Habîb
Enbiyâya serteser sensin edib
479. Bunlarun rûhına ta'lim eylegil
İlm ü ahkâmın tefhîm eylegil
480. Pes Habîb-i hazret idüben kabul
Bunlara ta'lîm-i ilm itdi Resûl
481. Nitekim hâceler oğlancuklara
İlm-i ta'lîm -i rüsûmın göstere
482. Ancılayın cem' idüp ervâhı hep
İtdi ta'lîm anlara ilm ü edep
483. İlm-i tevhidi hakâyıkdan tamâm
Resm ü âyin ü helal ile harâm
484. Dahi ahkâm-ı şerâyi' emr -i din
Neyise ta'lim kıldı Ol güzin
485. Kamu andan bildiler ilm ü hüner
Enbiyâ ervâhı ol dem serteser
486. Anuñ içün didi Ol Hayrû'l enâm
Haşr olunca kim ola Yevmi'l kıyâm
487. Adem ü dahi cemi'-i enbiyâ
Etkıya vü esfiyâ vü evliyâ
488. Dahi cümle mü'minün ü mü'minât
Yine kamu müslimün ü müslimât
489. Hep livâm altında idiser karâr
Ben aña hiç eylemezem iftihâr
490. Yine Abdullah ile Abbas nakl
Böyle kıldı kim bilüñ î ehl-i akl
491. Ahmed'üñ nûrına kıldı Hak nazar
Nûrdan çıkdı yine dürr gibi der
492. Ya'ni kim ol nûrdan envâr-ı hûb
Sâdır oldu bi-hicâb ü bî-uyûb

493. Üç bölük kıldı anı Hak ol zamân
Evvelinci bölüğün anuñ hemân
494. Kudretinden eyledi Hak bir güher
Heybetiyle gevhere kıldı nazar
495. Oldı ol gevher hemân sâatde âb
Heybete çünkim yoğidi anda tâb
496. Bir bölüğinden dahi Hayy ü Kadîm
Sun' ile halk eyledi arş-ı azîm
497. Arş-ı evvel Ol Kerim ü Girdigâr
Âb üzre kodı kim kıla karâr
498. Ab arş altında kıldı ıztırâb
İztırab olmamamak olmaz hiç âb
499. Geçdi bu hal üzre yüz biñ yıl tamâm
İztırabı gitmedi arşuñ müdâm
500. Pes diledi Hak ki arş ide karâr
İzdirab eylemeye leyl ü nehâr
501. Yazdı arş üstine lafz-ı lâ ilâh
Dahi illallah ile Ol padişâh
502. Hem Muhammed kim Resûlullahdur
Ya'ni abd-i hâs ol dergâhdur
503. Çünki emr-i arş-ı nakş oldı tamâm
Arş dahi sâkin oldı î hümâm
504. Bir nefes itmedi dahi ıztırâb
Hoş karâr itdi yirinde arş-ı âb
505. Bu ululuğile ol arş-ı azîm
Ahmed adın yazıcak aña Kerim
506. İztırabı gidüben kıldı karâr
Dahi hiç deprenmedi leyl ü nehâr
507. Sen ki ömrüñ olduğunca î Emin
Yazasın dil levhine adın hemin
508. Mevt vaktindeki can ide şitâb
Kalbine kaçan düşiser ıztırâb
509. Ya sırat üstinde iderken güzer

Göñliñe kaçan gelür havf ü hatar

510. Din ü îmanuñ bulup ol dem sebât
Rûhına hâsıl ola bâki hayât
511. Hem sırat ayağuß altında karâr
İde mihli gibi olup üstüvâr
512. Din ü imanuñda isterseñ sebât
Işkıle di es-selâmu ve's-salât

DER ÂFERİNÎŞ-İ HAMELE-İ ARŞ

513. Yine halk itdi sekiz ulu melek
K(i)'anlara hayrândurur halk-ı felek
514. Ululukda anuñ gibidür her biri
K(i)'anlaruñ katında bu halkuñ varı
515. Arş u ferş ü yir ü gök levh ü kalem
Kûh u sahra vü beyâbân halkı hem
516. İns ü cinn ü hem melâik serteser
Anlara nisbet idicek bir eser
517. Ağzın açup ger biri uraydı dem
Halk aña bir lokma olmayadı hem
518. Anlara pes emr kıldı Ol Muîn
Arşı götürün diyu ol dem hemin
519. Sekizi bile hemandem itdi hız
Arşı omuza alup götürdi tiz
520. Bu işi idiceğez bunlar meğer
Dillerinden bu hutûr itdi güzer
521. Kim bizim bigi kavi kim var bu dem
Halk-ı âlemde serâser biş ü kem
522. Kim bunun gibi ulu arşı tamâm
Omuzumuza götürdük şâd-kâm
523. Kuvvet ü kudretde yokdur bize tâ
Mislümüz yaratmamış ol Hüdâ
524. Çün göñüllerinden itdi bu hutûr
Ağdı başlarına sevdâ-yı gurûr

525. Oldı Hak'dan bunlara oldem hitâb
Terk idüñ bu fikri kim degül sevâb
526. Ayağunuz altına idün nazar
Tâ size zâhir ola andan iber
527. Pes bular bu sözi çünkim itdi gûş
Her birisi eyledi cûş u hurûş
528. Aşağaya kıldılar ol dem nazar
Gördiler ayakları altun meğer
529. Hâlî vü anda hevâdan gayrı yok
Kudret-i Hakkuñ bunuñ emsâli çok
530. Sekizinünde mu'allak ayağı
Şöyle kalmışdı hevâda bayağı
531. Anı gördükde pesîmân oldılar
Denk ü efkâr u perîşân oldılar
532. Ba'zı dimiş k(i)'evvel mahlûkdan
Kim peşîmân oldu az u çokdan
533. Bu sekiz ferîştereli bî-gümân
Kim olupdı hâmili arşuñ hemân
534. Sen dahi î da'vi-yi ilm eyleyen
Fikrine her ne gelürse söyleyen
535. Bencileyin yok diyen bir âdemi
Gözlerine almayan bu âlemi
536. Âlem olmaya tapuñ iblisden
Ol habîs ü ol laîn ü pisden
537. Gör anı kibri nice hor eyledi
Rahmet-i Rahmândan tûr eyledi
538. Sen dahi ancılayın kibr eyleme
Mü'min iseñ nefsüni gabreyleme
539. Kudret-i Hakka nazar kıl ko seni
Ta muti'üñ ola nefsüñ seni
540. Bir kaziyye bunda nakl olmuş yine
Ahmed-i Muhtârdan gerek diñe
541. Bir gün ashâbıyle mescidde Resûl
Oturmuş meğer ol asl-ı usûl

542. Cebrail irüp Aña viridi selâm
Pes selâmın aldı anuñ Ol hümâm
543. Cebrail ol dem didi kim î ahî
Bir acaib nesne gördüm ben dahi
544. Yazılı firdevs bâbında ‘ayân
Bu kelâmı gördüm î pâkize cân
545. Her ki dilerse ki andan Ol İlâh
Utana ne deñlü kim ider günâh
546. Kibri terk itsün tevâzu’ eylesüñ
Hakdan u halkdan tehâzu’ eylesüñ
547. Kendüvi ednâ görüp tutsun hakîr
Bâb-ı Hakda dâimâ olsun fakîr
548. Tâ ki yevm-i haşirde Ol Zü’l Celâl
Utana itmeklige andan suâl
549. Dahi andan râzı ola Ol Gani
Yakmaya nâr-ı firâkında anı
550. Hem aña çok çok atalar eyleye
Rahmet-i hûnile dâim tuylaya
551. Hak Teâlâ Andan hem Hakdan Ol
Râzı ola Lâyezâl Lâyezul
552. Cennet-i firdevsde vire makâm
Mustafâ’ya câr u yâr ola müdâm
553. Lîki sen dahi erinme î emin
Ahmed’e her dem salavât vir hemin

FASL

554. Bir bölüğinden yine nûruñ î yâr
Dört nesne halk kıldı Girdigâr
555. Kürsi vü hem levh-i mahfûz-ı kalem
Halk olup her biri buldı bir âlem
556. Pes didi Hak k’ey kalem dek turma yaz
Ne ki halk itdüm iderem çoğ u az
557. Yaz ki yokdur yirde gökde hiç İlâh
İlle kim Allah’dur bi-iştibâh

558. Hem Muhammed'dür Resûl u 'abd-i Hak
K(i)'eyledi zâtı zevâtından sebak
559. Pes kalem bu emre idüp imtisâl
Yazmağa ikdâm kıldı Lâyezâl
560. Çünkü bu emr oldu on biñ yıl kalem
Heybetinden bu hitâbuñ şöyle hem
561. Denk olup hayretde kaldı künk ü lâl
Bulmadı kılca kolı çün mecâl
562. Raks idüp devr eyledi pürkâr-ı veş
Bu kelamuñ lezzetinden kıldı gaş
563. Bâri on biñ yıl tamâm olunca devr
Bulmadı bu hayrete pâyân-ı gavr
564. Çünkü andan sonra buldı özüni
Zabt itdi bir nefes kendüzini
565. Didi kim ne yazayım î Zü'l Celâl
Kim beni bu hayret itdi pâymâl
566. Yaz ki yokdur yirde gökde hiç İlâh
İlle kim Allah'dur bî-iştibâh
567. Hem Muhammed'dür resûl ü 'abd-i Hak
K(i)'eyledi zâtı zevâtından sebak
568. Pes kalem bu emre idüp imtisâl
Yazmağa ikdâm kıldı lâyezâl
569. Lâ'yı yazdı biñ yıl olunca tamâm
Biñde de illa'yı yazdı î hümâm
570. Yazdı on biñ yılda İsmullâhı hem
Heybetinden lafz-ı Allah'uñ kalem
571. İki pâre oldu vü yazdı hemân
Kim Muhammed'dür Resûl-i Müsteân
572. Hem Resûlidür kulıdur Hâlikuñ
Hem Nebisi vü Habibi Râzikuñ
573. Yazdı anı da sekiz biñ yılda ol
Yahşi zabt it sözüm i makbûl kul
574. Oldı hep yiğirmi biñ yılda tamâm

- Bu şehâdet kelimesi î nîknâm
575. Pes kalem didi ki î Hayy u Ahad
Zât-ı pakûñ vasfı Allahu's-samed
576. Ben bu kuvvet bunca kudretle tamâm
Bir şehâdet gelmesini subh u şâm
577. Müddeti yigirmi biñ yılda hemin
Zor yazuyile yazdım î Muîn
578. Ol ki bu zikri ideyim dir müdâm
Nice biñ yılda ide bile tamâm
579. Hak Teâla didi kim bil î kalem
Zat-ı pâk u izz ü ilm ü Hakkı hem
580. Ol Nebi kim levha yazduñ adunı
Adum ile koşakodum yâdını
581. Viriserem aña bir ümmet zaîf
Surete vü sirete gayet nahîf
582. Ol Resûlüñ izzetine ol zamân
Anlara âsân idiserem hemân
583. Şöyle kim bir demde bin kez diyeler
Tûtiler gibi şekerler yiyeler
584. Zikri kıldukça bunı ol kavm-i pâk
Kalmaya göñüllerinde bîm-bâk
585. Kuvvet ü kudretleri ola ziyâd
Hâsıl ola anlara kamu murâd
586. Bir nefes itmeyeler ansuz karâr
Bu ola mûnisleri leyl ü nehâr
587. Haşr günindeki arz ola amel
Ne ki zâhir ola anlarda dalal
588. Bunlaruñ a'mâli mizâna gele
Korkudan bunlar kamu câna gele
589. Bunlaruñ hayrı gele şerden hafif
Canlarına düşe andan bîm ü hîf
590. Emr iderem bu kelime hemân
Keffe-i mizanda korlar bî-gümân

591. Hayrı şerden ol zamân olur sâkil
Anlara kimse idemez kâl u kîl
592. Zire cem'olsa halâyık serteser
Keffenüñ birinde misl-i sîm ü zer
593. Bu kelâmı kosalar birinde hem
Gâlib olur bu kelâm î muhterem
594. Pes kalem didi İlâhi ol kişi
Kim anuñ içün idersin bu işi
595. Ne kişidür Aña kim dirler benâm
Eydivir kim ben dahi bilem tamâm
596. Ana göre Aña izzet eyleyem
Dahi ahbâbına hürmet eyleyem
597. Hak didi kim olmasa Ol Zât-ı Hayy
Sûrete gelmezdi eşyâdan bu şey
598. Yaradulabanı olmazdı ayân
Arş u kürsi vü zemîn ü âsmân
599. Bu burûc ile menâzil serteser
Encüm ü erkân u şems ile kamer
600. İns ü cinn ü hem ferîştehler hayât
Bulmaz idi olmaz idi mümkinât
601. Hasılı anuñ içün oldu hemân
Bu mezâhir k'oldı olıser 'ayân
602. Bil ki andan buldı bunlar hep vücûd
Anuñ içün oldu hep bu feyz-i cûd
603. Ben Anunam ol Benümdür bî-hilâf
Yahşi zabt it bu sözi sanma güzâf
604. Âşîkar u gizlü ne varsa kamu
Hep Anuñçündür Anuñdur î amu
605. Bil ki dünyada Muhammed'dür benâm
Ahiret milkinde Ahmed'dür tamâm
606. Hep mefâtihi-i hezâyin ne ki var
Mustafa'ya arz kıldı Girdigâr
607. Meyl idüp hiç birin itmedi kabûl
Bil ki i'raz itdi anlardan Resûl

608. Hem didi kim diler isen î Habîb
Mekke'nün hâlin ideyim müşk-i tiyb
609. Tağlarını taşlarını sîm ü zer
Dahi la'l ü dürr ü yâkut u güher
610. Kamusı yanuñca yürisün revân
Kaңaru varur iseñ i pâk cân
611. Halk-ı âlem kamu görsün âşikâr
Anlaruñ ardınca yılar bî-karâr
612. Didi ol demde Resûl-i âlemîn
Hâtimi 'r-rusli Şefîu'l müznibîn
613. Kim baña maksûd senden özge yok
Bunları baña gerekmez az u çok
614. Çün baña maksûd sensin yâ ilâh
Pes neme yarar bu mâl u genç u câh
615. Göñlime bırakma gayruñ fikrini
Dilüme getürme gayruñ zikrini
616. Zikr ü fikrüm kalb-i kalıpta sen ol
Dide vü sinemde didi rûşen ol
617. Mal anuñçündür ki idem kesb-i rızâ
Ol baña oldu müyesser mutlaka
618. Râzı olduñ çünkü benden bî-sebep
Maliçün niçün çekem renc ü ta'ab
619. Çün rızânı rûzi kıldun yâ İlâh
Bende yokdur daha fikr-i mâsivâh
620. Gayrüne ben meyl idersem bir nefes
Gözüme âlem görünür hâr u has
621. Sanadur bende teveccüh rûz u şeb
Yine senden seni iderem taleb
622. Olmasun ol dem ki bir sâat seni
Unudam hâli bulam andan beni
623. Nar-ı dûzahdan baña beterdür ol
Zahm-ı hançerden dahi kemterdür ol
624. Milk-i dünyayı baña ger viresin

Genc ü malın bir araya diresin

625. Cümle hardal deñlü yokdur baña ol
Ben anı kaçan kılısaram kabul
626. Hâsılı dünya vü ehlinden tamâm
Fârigam Sensin baña ancak merâm
627. Tâbi' iseñ Aña ger sen de î yâr
Rûhına her dem salavât kıl nisâr

DER BEYÂN-I EVVEL-İ RAKAM-I KALEM

628. Pes yine emr oldı kim yaz î kalem
Enbiyâ ile ne kim geldi ümem
629. Böyle emr eyleyicek Ol Zü'l Celâl
Mâlikü'l mülk-i Kadîm ü lâ yezâl
630. Evvel âhir yazdı mecmûn tamâm
Nicesi gelüp gideceğın müdâm
631. Ta Muhammed ümmetine irdi ol
Yazmağa kim nice geliser Resûl
632. Ümmetinüñ hâli nice oliser
Bir yüzine nice gelüp toliser
633. Bunları yazmakda kaldı denk ü lâl
Bir rakam çekmeğe bulmadı mecâl
634. Yüz tutup Hakk'a münâcât eyledi
Arza-i esrâr-ı hâcet eyledi
635. Didi kim î Ferd ü Fettâh u Kerîm
Âlim u Allâmu Rahmân u Rahîm
636. Di baña kim ne yazayım yâ İlâh
Saña rûşendür çü sırr-ı mâsivâh
637. Didi yaz kim ümmeti Hayru'l enâm
Sahib ü tâc u liva Fahru'l kirâm
638. Yazuğı çoğu günah u cürmi bol
Mâl u dünyayı koyıcı sağ u sol
639. Hayrı terkidüp sâf u şer idici
Nefs şeytanuñ izince gidici
640. Bir bölük asi vü tağı pür günâh

- Kir-i cürm içinde kalmış rû siyâh
641. İlle kim afv -ı Hüdâvend-i Kerîm
Gâfir ü Gaffâr u Settar u Halîm
642. Bahr-i rahmetde kılup anları gark
Eylemez nâr-ı azâb içinde hark
643. Hürmetiçüñ Ahmed'üñ Ol Zü'l Celâl
Dâimâ ider tecellâ-yı cemâl
644. Dünyada bu hâl ile olup müdâm
Âhiretde idiser lutfın tamâm
645. Anlaruñ cürmi ne denlü çoğise
Tâ'ati aña mukâbil yoğise
646. Afv idüp gafr idiser Ol Müsteân
Kılıser menzillerin dârü'l cinân
647. Ahmed-i Muhtar oluban şefî'
Bunlara ger âsi ola ger mutî'
648. Ateş-i dûzahdan idüben halâs
Kurb-ı Hakda kesb ideler ihtisâs
649. Sen de istersen ol arada mekân
Mustafa'ya vir salavât her zamân

DER BEYÂN-I AFERÎNEŞ-İ EZ NUR-I NEBÎ ALEYHİ'S-SELAM

650. Nûr-ı Ahmed'den yine Ol Girdigâr
Üç bölük kıldı bölüben âşikâr
651. Üç bölüğün birisinden Ol Muîn
Halk-ı ervâh-ı melek kıldı hemin
652. Bir bölüğinden kevâkeb kıldı halk
Necm ü seyyar u sevâkıb kıldı halk
653. Bir bölüğinden yine Ol Girdigâr
Ademî ervâhın itdi âşikâr
654. Anla bundan kim Resûl-i ins ü cân
Nice nûr-ı mahzidi î kâmurân
655. Zire Kur'an'da haber virür Hüdâ
Nûr-ı mahzidi vücûd-ı Mustafâ
656. Anuñ içün bu halâyık serteser

Anun envârundan oldu bir eser

657. Didi kamu size andan geldi nûr
Hem kitab u vâzih u burhân u sûr
658. Ba'zı dimiş nûrdan bunda murâd
Ahmed-i Muhtâr'dur î merd-i râd
659. Pes ayân oldu ki envâr-ı cihân,
Nûr-ı mihr ü mâh u necm-i âsumân
660. Ahmed'ün nûrından oldu âşikâr
Bu mezâhirde görinen bî şümâr
661. Yine bunda bir rivâyetdür latîf
K(i)'anda vardır i nice sırr-ı şerîf
662. Hak yaratmış idi bir fânûs-ı pâk
Hûb u saf u tâbetdar u tâb-nâk
663. Hem anuñ içinde bir kandil-i hûb
Varidi mânend-i dürr-i bî-uyûb
664. Anuñ içinde idi nûr-ı Resûl
K(i)'andan öğrendi halâyık toğrı yol
665. Rûh-ı İsmail idi kandil-i pâk
Ahmed'ün nûrından olub tâb-nâk
666. Bil kim ol fânûs idi rûh-ı Halil
K(i)'aña hulle virmişidi Ol Celil
667. Dahi ol kandilün içindeki nûr
Âfitâb-ı âlem-i zevk u sürûr
668. Mustafa'nuñ nuru idi bî-gümân
Zarf idi kandili anuñ ol zamân
669. Nur-ı Ahmed'den umarsañ sen de zav
Vir salavat Mustafa'ya nev-benev
670. Ba'zılar dimiş ki ol fânûs-ı pâk
Dahi ol kandil ü nûr-ı tâb-nâk
671. Milk-i dünyaya Muhammed gelmedin
Nur-ı zatı yirde zâhir olmadın
672. Milk-i dünyayidi bir zulmân-ı ev
Hiç bir yirden aña girmezdi zav

673. Halk-ı âlem gark idi zulmetde hep
Canlarına düşmüşidi tâb-ı teb
674. Bilimezler idi nideceklerin
Ev içinde kanda gideceklerin
675. Âdemî fânus -ı zulmânıyidi
Sanma kim fânûs-ı nûrânıyidi
676. Ahmed'ün zatıyidi kandîl-i pâk
Nûr-ı imanı di nûr-ı tâb-nâk
677. Nûr-ı evvel kıldı kandil-i münîr
Fânusı kandil kıldı müstenîr
678. Pes eve andan irişdi rû şinâ
Toldı ol zulmanı ev nûr-ı ziyâ
679. Çün Muhammed geldi milk-i âleme
Toğrı yol gösterdi cinn ü âdeme
680. Nur-ı iman ile olmuşdı münîr
İns ü cinn hep andan oldu müstenîr
681. Nûr olayın dirseñ sen de î yâr
Vir salavât Ahmed'e leyl ü nehâr
682. Zulmeti gidüp cihânuñ toldı nûr
Âfitâb-ı şer' ü din itdi zuhûr
683. Geldi gülşen gibi âlem serteser
Kalmadı âlemde zulmetden eser
684. Arş u kürsiyi dahi levh ü kalem
Makdeminden Ahmed'ün buldı kadem
685. Hâk u âb u bâd u nâr u yir ü gök
Encüm ü erkân u mihr ü mâh u ök
686. Şû'le-i nâr u safâ -yı âb-ı pâk
Lütf-i rûh-ı bâd u resm-i vaz'-ı hâk
687. Rûh-ı ins ü cinn ü ervâh-ı melek
Cümle anda buldı envâr u bezek
688. Nur-ı Ahmed'den buluben hep vücûd
Anuñçün oldu feyz ü lutf u cûd
689. Zi Resûl u zî Habîb ü kibriyâ
Kim Anuñçündür halâyık bî-riyâ

690. Zikr ü tesbîh ü ibâdât -ı melek
Mustafâ'dan oldu cümle tutma şek
691. Hem niyâz u mürselîn ü enbiyâ
Sûz u derdi kalb-i cem'-i evliya
692. Kamu ta'lîm u Muhammed'dür yakın
Şekk ü şüphe itme varsa sende din
693. Dahi ilm -i evvelin ü âhirin
Dâniş ü ra'yı cemi'-i ehl-i din
694. Bahr-i ilminden anuñ bir katredür
Âfitâb-ı dânişinden zerredür
695. Dahi zühd-i zâhidân-ı ehl-i zevk
Zikr ü fikr ü âbidân -ı ehl-i şevk
696. Zerredür envâr-ı şer'inden Anuñ
Katredür ebhâr-ı şer'inden Anuñ
697. Dahi ne denlü ki var ise 'usât
Kim olalar mü'minin ü mü'minât
698. Vakt-i Âdemden İlâ yevmi'l kıyâm
Fısk u isyan eylemiş ola müdâm
699. Bahr-i rahmet kamusını kılrsa gark
Asi zuhhâddan itmese fark
700. Nâr-ı dûzah hiç birine irmese
Âsiler dûzah yüzünü görmese
701. Bağ-ı lutfuñdan degüldür bir varak
Feyz-i fazlından degüldür bir ramak
702. Şefkati bahri kaçan kim ursa mevc
Ehl-i cürmi garka virse fevc fevc
703. Anda kurtulmaduk âdem mi kalur
Kimseyi gark itmedük gam mı kalur
704. Sende ol emvâcdan umduñsa nem
Ol Habîbe vir salavât dem be dem
705. Aña her dem ger salavât viresin
İki âlemde mûrada iresin
706. Zire Hak hakkında dimişdür yakîn

Mustafa mâ câe illâ Rahmeten lil âlemîn

FASL

707. Yine bir dürlü rivayet gûş kıl
Ölmedün ise hurûş u cûş kıl
708. Nûr-ı Ahmed çünkim oldı münkasîm
Tutdı sûret ba'zı şeyi mün'adîm
709. Kudretinden Hâlık-ı halk-ı cihân
Ne ki verse âşikâre vü nihân
710. Diledi kim ilimden bulup zuhûr
Sûrete gele cemi'-i bî-kusûr
711. Nûr u ferriyle aña virdi nizâm
Ârşı icâd eyleyüp kıldı tamâm
712. Bulmağ için nûr-ı Ahmed'den vücûd
Feyz kıldı anda ol lutf ıssı cûd
713. Anda ta'lik itdi bir kandîl-i dür
Âb-ı rahmetde içini kıldı pür
714. Kıldı üç zencir ile ta'lik anı
Böyle nakl itdi kılan tahkîk anı
715. Biri zencîr-i kerâmetdi anuñ
Hem ikincisi vilâyetdi anuñ
716. Yine üçünci fazîlet bî-hilâf
Bu sözi sanma ki bir sözdür güzâf
717. Hak didi rûh-ı resûle k(i)'ey Habîb
Zat-ı pâküñdür kamu derde tabîb
718. Gel bu kandil içine eyle hulûl
Ab-ı rahmet üzre kıl bir dem nüzûl
719. Pertev-i nûruñ aña virsün şeref
Ta mukarrebler ala andan tuhaf
720. Zulmet-i firkatden oluben halâs
Nurun ile kesb ideler kurb-ı hâs
721. Gark ide anları envâr-ı şuhûd
Sen Habîbe ideler candan dürûd

722. Hem mukarrebler emr itdi Hüdâ
Kurb-ı Hakka bulmağıçün ihtidâ
723. Devr idüp kandili her dem sâf âf
Ka'be gibi kıldılar hoş hoş tavâf
724. Çün mukarrebler bu emri bildiler
Emr-i Hak neyise eyle kıldılar
725. Ka'be veş degzinüp ol kandili hep
Hoş tavâf itdiler anı rûz u şeb
726. Zât-ı pâk-i Hakkı tevhîd itdiler
Zıddından külli tefrid itdiler
727. Hem didiler kim Muhammed'dür Resûl
Din ü dünyada odur asl-ı usûl
728. Yine anlara buyurdı Girdigâr
Ger rızâmı alduñuzsa hûstâr
729. Ahmed'ün rûhına idüñ secde siz
Tâ ki bu yolda azıtmayasız iz
730. Pes melekler secde itdiler tamâm
Mustafa'nun rûhına î nîknâm
731. Didi Cibril yine Ol Zü'l Minen
Al melâyikden yine bir nice sen
732. Yire in yirün kopanından kim ol
Olısardur türbe-i kabr-i resûl
733. Bir avuç toprak alup tiz gel bu dem
K(i)'anda gizlidür besi sırr u hakem
734. Çün bu emri bildi Cibril-i emin
Aldı altmış biñ melek bile hemin
735. Pes açup indi yire tâvûs-ı kuds
Bulmağıçün Ahmed ile kurb-ı üns
736. Ol yire kim emr kılmışdı Celîl
Ol meleklerle irişdi Cebrâil
737. Gördi hazır anda bir avuç türâb
Bildim kim anda olıser feth-i bâb
738. Berk ururdı mihriveş ol hâk-i pâk
Dehri kılmışdı şuâ-yı tâb-nâk

739. Unsur ol hâke olupdı tesmiye
Âleme irmeğe andan tezkiye
740. Şöyle kim barkırdı andan şevk-ı nûr
Kürenüñ kalbine virürdi sürûr
741. Âfitâb idi sanasın ol türâb
Bil ki nûr andan alurdı âfitâb
742. Geldi andan anda bir âvâz -ı hûb
Terk-i cân iderdi işitse kulûb
743. Dirdi ol âvâz bu tesbihi bes
Hûb elhâmıyla i şirin nefis

*Subhânallahi velhamdülillahi velâ ilâhe illallahuvallâhu ekber velâ havle
velâ kuvvete illâ billâhi'l aliyi'l 'azîm*

744. İşidüben anı Tâvûs-ı melek
Sıdkıle didi ki Allahu ma'ak
745. Cânib-i Hakdan Aña viridi selâm
Hoş selâmın aldı ol unsur tamâm
746. Hayra makdem didi î peyk-i Celil
Î karundaşum refiküm Cebrail
747. Î Emin-i bârigâh-ı kibriyâ
Î Delili sırr-ı rûh-ı enbiyâ
748. Cebrâil Aña didi k(i)'i hâk-i pâk
Senden oliser dü âlem tâbnâk
749. Hazretine okudı Hazret seni
İtmek için mahrem-i halvet seni
750. Unsur-ı Ahmed didi k(i)'i Cebrâil
Ben mutîem ne buyurdise Celîl
751. Kanda kim emr itdiyise Ol İlâh
Hiç tavakkuf itmedin kıl azm-i râh
752. Alup ol hâki hemân Cibrîl-i pâk
Bir tabak içine koydı tâbnâk
753. Ol tabak üstine yine bir tabak
Nûrdan halk itmişidi anı Hak
754. Pes salavât ü dahi tekbir ile

- Ol melekler arşa dek vardı bile
755. Eyledi rıdvâna oldem emr-i Hak
Kim varuban külle-i firdevse çâk
756. 'Anber ü kâfûr dahi müşkile nâb
Tîb u envâ vü reyâhin ü gülâb
757. Hâzır idüben kamusın ol zemân
Hâk-i pâk-i Ahmed'e kardı hemân
758. İltüp ol kandilüñ altında kodı
Râviler bunda yine bir söz didi
759. Ol hüdâvend-i semâ vü bahr ü ber
Kıldı ol kandile lutfiyle nazar
760. Ol nazardan derledi ol rûh-ı pâk
Katre kater tamlayup işlandı hâk
761. Anber ü müşk ü gülâb ile tamâm
Âb-ı rahmet karılup tutdı nizâm
762. Nâ-gehân bâd-ı inâyet esdi hoş
Üstine ol tîn-i pâküñ tûş tûş
763. Bâd çün ol tinüñ üstine güzer
Eyledi ol tin oldı bir güher
764. Eyle gevher kim şuâından cihan
Nûra gark oldı serâser ol zemin
765. Ol güher eyle latîf ü pâk idi
Sanki mihr-i kubbe-i eflâk idi
766. Yine buyruldı mukarrebler hemân
Gevheri götürüben oldı revân
767. İdüp etraf u cevânibden dürûd
Gökleri gezdirüp itdiler sürûd
768. Arşa varınca semâvâtı tamâm
Seyr idüp arz itidler anı benâm
769. Budur Ol Sultan-ı âlem didiler
Enbiyâ fassında Hâtem didiler
770. Anı bu izzetde görenler tamâm
Didiler kim essalâtu ve's selâm

771. Bu sulûkında anı Ol Zü'l Celâl
İzz ü iclâb ile kıldı ber-kemâl
772. Anuñiçün yir ü gök ehlinde hep
Yoğdı ancılayın âl-i neseb
773. Enbiyâ vü evliyâda serteser
Ma'rifetde gerçi var idi eser
774. İlle تنها Anuñ idi bu sıfat
Aña rûzi oldı Hakk-ı ma'rifet
775. Âb-ı rahmet hâk-i pâk ü müşk-i nâb
Anber-i bâğ-ı behişt ile gülâb
776. Cem' olup bir araya çün oldı dürr
Pertev-i nûr ile kıldı dehri pür
777. Unsurı oldı Resûl-i âlemîn
Zübde-i evlâd-ı nesl-i alemîn
778. Ol sebebden dirdi her dem Ol Resûl
Ol güzin-i enbiyâ asl-ı usûl
779. Hak Teâlâ halk idicek âlemi
Kara balçıkdan yaratdı âdemi
780. Liki benüm kalebüm Ol Ferd ü Hayy
Atyeb -ı tînetden yaradup kıldı key
781. Bunda bir nükte işit î pâk cân
K(i)'andan açılur nice sırr-ı nihân
782. Âdemün toprağını ol dem ki Hak
Kudreti eliyile yoğurıcak
783. Kodı ol balçığı yatdı bir zamân
Yağdı gökden üstine yağmur revân
784. Gussa yağmuruyidi ba'zı anuñ
Hüzn ü gussan andan olmışdur senün
785. Çünkü Âdem tînetinde kondı gam
Âdem de her giz olmaz gussa kem
786. Zire Âdem atamuzdur biz veled
İrsile geldi bize gam ced-be-ced
787. Gamsuz olmak adem oğlu bir nefes
Olmadı andan ümid ipini kes

788. Çünkü ırsile irişdi bize gam
Çaresüz çekmek gerekdür anı hem
789. Duzah olduyise bilisün meskeni
Tanma kim oddan yaradıldı teni
790. Zire buyurdu hadisinde Resûl
K(i)'andan öğrendi halâyık toğrı yol
791. Her ne şeyden kim yaradıldı ise şey
Âhir ol şeye döner î nîk-pey
792. Aslı şeytanuñ olupdu çünkü nâr
Yine nâr içinde idiser karâr
793. Od oda su suya varur î bî-gümân
Küllü şey aslına râci'dür 'ayân

*KÂLE'N NEBİYYÜ ALEYHİ'SSELÂM KÜLLÜ ŞEY'İN YERCİU İLÂ
ÂSLİHİ*

794. Ger şefâat ide halka Mustafâ
Kamu âlemden oluban müctebâ
795. Ne aceb kim tinet-i cismi anuñ
Hey'et-i sûret dağı resmi anuñ
796. Âb-ı rahmet anber ü müşk ü behiş
Hâk-i pâk ile olmuşdu sirişt
797. Pes anuñ için âleme oldu şefi'
Ger ola asi kamusu ger muti'
798. Bari ol kandilde nûr-ı Resûl
Halk idince Âdem'i Hak kıldı Ol
799. Anda tesbîh ideridi her zamân
Kâleb-i âdem bulunca nûr-ı cân
800. Yine râviler didi kim sâhib-i âl
Bu sözi işidüp itdiler suâl
801. Didiler kim î resul-i kâinât
Sendedür hall-i cemi'-i müşkilât
802. Di ki ol demden ki nûruñ yâ Resûl
İtdi ol kandilüñ içine hulûl
803. Adem'i Hak yaradınca nice yıl

- Olmuşidi anı bize şerh kıl
804. Didi anların cevabında Habîb
Ol Halim ü Ol Kerîm ü Ol Lebib
805. Yidi biñ kez bin yıl olmuşdı tamâm
Ol zamandan Âdem olunca imâm
806. Adem'i halk itdügi dem Girdigâr
İlminden ayna götürüp âşikâr
807. K(i)'egnünde saldı hilâfet hil'atin
Başına vurdu nübüvvet devletin
808. Mustafa nûrına emr itdi ki tur
Eyle bundan Âdem alınca ubûr
809. Adem'ün alınca varup it karâr
Ta bula alemde izz ü i'tibâr
810. Ola mescid-i melâik serteser
İlm-i esmâ hâsıl idüp bula fer
811. Hem halife ola halk-ı âleme
Alı muhkem ola nesl-i Âdeme
812. Böyle emr olıcağaz nûr-ı Resûl
İtdi andan Âdem alınca nuzûl
813. Adem'ün alınca çün tutdı karar
Pertevinden oldı alem tâbdâr
814. Sanasın toğdı ufukdan âfitâb
Ya felekden tali' oldı mâhitâb
815. Şöyle kim arşa erişdi pertevi
Mîhr-i âlem tâbı mahv itdi zâvi
816. Gark-ı nûr itdi cihâmı serteser
Rûşen oldı şark u garb u bahr u ber
817. Çünkü Âdem irdi iş bu devlete
Adem'i saldı bu hâlet hayrete
818. Didi î Cebbâr -ı Hayy u Zü'l Minen
Bilmezem bu hâletün sırrını ben
819. Ger bu sırrı bilmeyem ben âşikâr
Fikr ü ray-ı aklum olur tamam

820. Bana bildür kim bu bu nûruñ aslı ne
Cümle tafsilinde bâb u faslı ne
821. Nirden geldi baña ol nûr-ı pâk
K(i)'itdi kalb u sırr-ı ruhum tâbnâk
822. Cânib-i. hatifden irdi bu hitâb
Adem'üñ sırrına i âlî cenâb
823. Nur kim alnuñda kılmışdur karar
Âlemi zâvi kılupdur tâbdâr
824. Nûr-ı Ahmed'dür anı bil bî-gümân
Aña irişen baña irer hemân
825. Saña anuñ için oldı ol karîn
Sen anuñ ceddî olırsın yakîn
826. Hem olırsın halife bî-hilñf
Âlemüñ halkına bulup kalb-i sâf
827. Yine mecmûa olırsın imâm
Yir ü gök halkına serteser benâm
828. Bunlara bulmak dilersen ihtidâ
Eyle alnundağı nûra iktidâ
829. Hem nemaz itdükde kıblen anı kıl
Can gerekse anı canuñ camı kıl
830. Müşkilün oldukça andan kıl sual
Hall ola ta müşkilüñ bi-kıl u kâl
831. Hem cemi'i ruhi ol Rabbü'l Enâm
Adem'in puştinde kodı ve'-selâm
832. Kimi sağında kimin solında hem
Kodı ervâhuñ kamu bî bîş ü kem
833. Sağ alnuñda idi nûr-ı Resûl
Zire anuñ menzili degüldi sol
834. Anuñ için sağ yanındağı rûh
İderidi nûr-ı Ahmed'den fütûh
835. Lâbud ol yanındağı ervâh hep
Mustafa nûrına oldı müntesâp
836. Anlar idi rûh-ı cemî'-i enbiyâ
Mü'minîn ü mü'minât u evliyâ

837. Pes kamusı enver ü beyzâ idi
Sanasın kim mu'ciz -i Mûsâ idi
838. Zîre anda nûr-ı Ahmed her zamân
Hakka tesbih eyleridi şâdumân
839. Dahi ol cânib dağı ervâh hep
Hak rızâsını iderlerdi talep
840. Mustafa tesbihin iderlerdi gûş
Zevk idüp her dem kılurlardı hurûş
841. Kendülerde idüp ol tesbihi yâd
Her nefes anuñla olurlardı şâd
842. Bir nice müddet bunuñile zamân
Geldi gitdi gerdiş itdi âsumân
843. Pes buyurdi kim feriştehler tamâm
Secde itdi Âdem'e î nîknâm
844. Gerçi secde Âdem'e idi sûreta
İlle nûr-ı Ahmed 'e idi sîreta
845. Âdem'ün sol ayagusından İlâh
Yaradup Havva'yı kıldı hem çü mâh
846. Nur-ı Ahmed aña oldı müntakîl
Bir nefes olmadı andan munfasıl
847. Anuñ alnında dahi kılup karâr
Turdi anda dahi nice rûzigâr
848. Şis toğdı çün aña nakl itdi nûr
Aña dahi virdi bir müddet sürûr
849. Âdem ol dem kıldı Havva'ya nazar
Gördi nûr-ı Ahmed'i anda meğer
850. Arşa irmiş pertev-i nûruñ tamam
ışkıla di es-salâtu ve's-selâm
851. Adem'e evvel dimiş meğer İlâh
Dileriseñ kim bulasın kadr u câh
852. Nûr kim alnuñda kılmuşdur karâr
Sehv ü nisyân ile anı tutma hâr
853. Mustafâ'nuñ nûridur ol nûr-ı hâs

- Aña uyan buldı hışmumdan halâs
854. Sende ol nûrî emânet komışam
Anda pes avn ü 'inâyet komışam
855. Sen dahi ol nûr-ı cedd ile tamâm
Oğlına ısmarla her lahza benâm
856. Tâ ki anlar dahi oğlanlarına
Hoş sipâriş eyleyüben baña
857. Muhteremdür aña ikram ideler
İhtirâmın dâim itmâm ideler
858. İzzetiñi bekleyeler subh u şâm
Tâ aziz olup olalar şâdkâm
859. Zîre Aña izzet itmek Bañadur
Baña izzet eylemek hem Añadur
860. Ol Benümdür ben Anuñam bî-gümân
Serseri sanmañ bu sözi siz ayân
861. Nurına izzet iden Anuñ bu dem
Hazretümdedür azîz ü muhterem
862. Her ki anuñ nûrını tahkîr ide
Devletini hedm idüp tağyîr ide
863. İki alemde hakîr ola müdâm
Hor ola halk-ı cihân içre tamâm
864. Munisi ola ezâzil-i zelîl
Mahrem-i şeytan-ı iblis-i 'alîl
865. Çün bu halet ibtitadan Adem'e
Dinmiş idi geldiği dem âleme
866. Anuñçün Şit ile oldukda cem'
Mustafa nûrına idinürdi şem'
867. Şit olduğunca ol dem şevkîle
Şit'e izzetler iderdi zevkîle
868. Aña karşı ayak uzatmaz idi
Gâfilâne küsülüp yatmaz idi
869. İhtirâm ideridi gayet aña
şöyle kim gören kalurdı taña

870. Bil ki gördükde gelürken karşudan
Ayağın tururdu çün serv-i çemen
871. Ol kadar tururdu kim Şît-i Nebi
Eyle itdüği için dâim anı
872. Şermden dürrler gibi dökerdi der
Anı görüp alkış iderdi peder
873. Hasılı izzetde itmezdi kusûr
Şit ile bulduğı dem Âdem huzûr
874. Kamusun eksüksüz iderdi tamâm
Nûr-ı Ahmed izzetine ve's-selâm
875. Bir gün Adem Şit'ün alup elüni
Yürüyüp sahraya çıkdı salıñı
876. Varıcak sahraya didi yâ İlâh
Şis ile bir kavlı iderem ol güvâh
877. Hem mukarrebler melekler serteser
Bize bu hâletde itsünler nazar
878. Bu niyâzı eyledi çün ol Nebi
Depredüp sıdk -ı derûnıyle lebi
879. Hak Teâlâ da'vetin kıldı kabûl
Cebrail'e emr idüp kıldı nüzûl
880. Anuñile bile yetmiş biñ melek
Açılup ol lahzada bâb-ı felek
881. Cennet-i firdevsden bir ak harir
Hûb u şeffâf u latîf u dil-pezîr
882. Nurdan hem bir devât u bir kalem
Bilesince varidi key muhterem
883. Hem tuta gelmişdi bir sanduk-ı dürr
Dürlü cevherlerden içi hücre pür
884. Varidi ol sanduk içinde tamâm
Yüz yirmi dört bin hücre benâm
885. Yine her bir hücrenün bir bâbı var
K(i)'açuluban yapıldı âşikâr
886. Açdı evvel hücrenün bâbın emîn
Âdem'e arz eyledi ol dem hemin

887. Meğer ol hücre kızıl yâkut idi
Anı bir görmek revâna kut idi
888. Hem sitebrakdan yine altmış döşek
Kim harir ü kim samur u kim vaşak
889. Ol döşek üzre misâl-i Ahmed'i
Resm-i tasvir-i cemâl-i Ahmed'i
890. Sağ yanında Ebu Bekr-i Atik
Sol yanında Ömer ni'me'r-refik
891. Hem yine ardında Osman-ı veli
Yine öninde şeh-i merdân Ali
892. Âdem peygambere oldu 'ayân
Cismile turur gibi bunlar hemân
893. Bu rüsûm ile habib-i girdigâr
Orta yire almış anı çâr-ı yâr
894. Adem anı görüben hayrân olur
Denk ü dem beste vü sergerdân olur
895. Mustafa nurına eyler çok senâ
Hem selavât u tahiyyât duâ
896. Mustafa nurından irüp aña avn
Gözine bir zerrece gelmezdi kavn
897. Her ne denlü ilm ü irfân var benâm
Hâsıl itdi rûh-ı Ahmed'den tamâm
898. Çâr-ı yâra dahi idüp merhabâ
Her birine eyledi medh ü senâ
899. Döndi Şis'e didi kim î cân-ı bâb
Bil ki bu alnuñda toğan âfitâb
900. Nûrîdur ol pâdişâh-ı alemüñ
Zübde-i evlâd -ı nesl-i Âdemüñ
901. Enbiyâ vü mürselînüñ hânıdur
Ol gürûhuñ bu ulu sultânıdur
902. Âsumân-ı Âfitâb-ı Vahdet Ol
Şahbâz-ı âşiyân-ı kurbet Ol
903. Mazhar-ı zât-ı Ahad bî keyfeyn

Menşe-i nuru'ssamed bi vasl u beyn

904. Muktedâ-yı enbiyâ vü evliyâ
Müctebâ-yı etkîyâ vü asfiyâ
905. Hakk'dan oldu hil'at-i levlâk Anuñ
Pâyigâh-ı rütbet-i eflâk Anuñ
906. İzeti Hak buña virdükde ezel
Ne zaman suret tutupdı ne mahal
907. İzzetini sakla bunun î oğul
Kim bunuçün buldı suret cüz ü küll
908. İzzet isterseñ buña izzetler it
Devlet umarsañ buña hizmetler it
909. Ne kadar çok ider iseñ izzeti
Din ü dünyada bulursın devleti
910. Şit atasından idicek bunı gûş
Şevk ile itdi derûnından hurûş
911. Didi başum üzre izzet ideyim
Tâkatum irdükçe hürmey ideyim
912. Çün bu ahdi Adem ile kıldı Şit
Ne ki Adem didi razı oldu Şit
913. Ol harîre yazdılar ol dem tamâm
Hüccetini bu olan ahdün benâm
914. Oldılar kamu mukarrebler güvâh
Bu kaziyeye sıdkına bi-iştibâh
915. Ol hariri dürüp ol sâat revân
Koydılar ol sanduk içine hemân
916. Aluban sanduğı andan gıtdiler
Nice kim buyruldı eyle itdiler
917. Nireye kim emr kılmışdı ilâh
İltüp ol sandukı itdiler penâh
918. Bildi çün bu hali iblis-i laîn
Eyledi Şit-i Nebi'ye katı kin
919. Ardına düşdi ki izlâl eyleye
Tâ'ati yolından ibtâl eyleye

920. Hak Teâlâ emr kıldı biñ melek
Yire indi açılup bâb-ı felek
921. Ellerinde nûrdan hem bir amûd
K(i)'amı sun'ından yaratmışdı vedûd
922. Bekleyüp hıfz itmeğe Şit'i tamâm
Mikrû vü keydinden bilisüñ subh u şâm
923. Ol 'amûdı Şis üzre çün âlem
Götürürdi ol melâik dem-be-dem
924. Gün gibi nur-ı 'amûdın pertevi
Âleme şu'le virür idi kavi
925. Şark u garb arasını pür kıldı nûr
Halka andan hâsıl olmuşdı sürûr
926. Galibidi nûr-ı hurşide tamâm
Şöyle kim fark olmazidi subh u şâm
927. Nura eyle garkidi rû-yı zemin
Sanki nûr-ı mahzidi eczâ-yı tin
928. Dün ü gün bir vechile ol biñ melek
Şis'i saklarlaridi eyle kim gerek
929. Ol amûdı göricek iblis-i pîs
Kendüyi yuitürüp oldu kâselîs
930. Ol amudun heybetinden ol laîñ
Şis'e bir fersah olamazdı yakîn
931. Ne yakın belki irakdan yüzüñi
Göricek yıvıdırdı öziñi
932. Zehresi yoğidi kim gâfil ire
Mekr ü telbis idüben iğva vire
933. Ol amuddan hem gelüridi bir ün
İşidürlerdi halayık dün ü gün
934. Kim budur âhir zaman peygamberi
Evvelin ü ahirünün bihteri
935. Hatemü'r-ruslû İmâm-ı enbiyâ
Hadi'l halk u Hümâm-ı asfiyâ
936. Kutb-ı aktâb-ı zemin ü asmân
Gavs-ı aslâb-ı gürûh-ı ins ü cân

937. Nûr-ı çeşm-i ârifân-ı rast -bin
Dîde-i tahkik-i esrâr u yakın
938. Hâk-i pası sürme-i çeşm-i felek
Gerdirâh-ı cevher-i ruh-ı melek
939. Nice bunuñ gibi hâlât-ı garîb
Zahir oldı biribirinden ‘acîb
940. Şis’den ol nûr oğula tamâm
Ahmed’üñ ceddine irince benâm
941. K(i)’aña Abdü’l Muttalib dirleridi
Key cüvân merd ü bahâdur aridi
942. Şeybetü’l hamd didi aslında aña ad
Seyyidü’s-sâdât idi ol merd-i zad
943. Sonra Abdü’l Muttalib oldı lakab
Anı ol ad ile bilürdi arab
944. Kadıyidi Mekke’de ol şir-i ner
Kavli vü fi’liyidi key mu’teber
945. Dirler andan gelmemişdi küfr ü şirk
Şirkden göñlinde hiç yoğidi çirk
946. Din-i İbrahim idi idinmişdi din
Nehc-i tevhid üzre bulmuşdı yakın
947. Ba’zı râviden bu resme oldı nakl
Muhtemeldür çünki tecviz itdi akl
948. Biz dahi bulduğumuz gibi beyân
Eyledük ta kim size ola ayân
949. Bin meklele ol amud-ı nûr hem
Nakl idüp aña da oldı muhterem
950. Nur anuñ alnında da çün âşikâr
Oldı vü tutdı niçe müddet karar
951. Anı dahi bekledi ol biñ melek
Zire Hak’dan eyle olmışdı dilek
952. Başı üzreyidi anun da amûd
Tâ ki ansuzda ziyan olmaya sûd
953. Andan toğunca Abdullah-ı zâd

Cedd-i Ahmed nûr ile olmuşdı şâd

954. Nur Abdullah'a idüp intikâl
Anı dahi bekledüler mâh u sâl
955. Likin anda oldu yitmiş biñ melek
Tâ ki hıfz olına şöyle kim gerek
956. Ol amûd-ı nûr anuñ üstinde hem
Kâim idi gice gündüz çün alem
957. Ol amud üstinde yine bir gamâm
Ak u berrak u latif ü nûr-fâm
958. Gerçi sûretde gamam idi velî
Lîk ma'nen nûr-ı mahz idi velî
959. Ol gamâm olmuşdı aña sâyebân
Gün yüzünü görmesün diyu ayân
960. Dahi dirdi Ahmed'e ol zât-ı pâk
Nuruñ ile dehri kıldum tâbnâk
961. Nurunu seyr irdürün beni cibâh
Bekledüm saña irince sâl u mâh
962. Sûreta gayr idi gerçi bekleyen
Nûrunı hıfz eyleyüben saklayan
963. İlle siretde ben idüm î Emin
Bekleyüben saklayan anı hemin
964. Sûret ü siretde benven yâverüñ
Zâhir ü bâtında benven dâverüñ
965. Nitekim Kur'an'da virmişem haber
K(i)'ol haberdür alem içre mu'teber

Kâlellahu teâlâ ve tevekkel ale'l hayyi'l-lezî yerâke hîne tekûmu

966. Bunda râvi bir rivâyet kıldı nakl
K(i)'anı işitdükde tecvîz itdi akl
967. Anda kim toğdı resûlüñ atası
Söz uzanur ger dinürse ötesi
968. Ya'ni Abdullah buldukda vücûd
Şam'da ne deñlü kim varsa cühûd
969. Toğduğunu bildiler anuñ tamâm

- Dinle imdi ne sebepten î hümâm
970. Anlaruñ katında varimiş meğer
Bir pâre ak sof parası mu'teber
971. Hem kitaplarında da mestûr imiş
Hibrler içinde key meşhâr imiş
972. Ba'zılar dir varidi bir suhf ak
Şu'le vbirüridi sanasın kim çırak
973. Anı canı gibi ahbârı yehûd
Saklar idi kim ziyân olmaya sûd
974. Her kaçan ol suhufdan bir tamla kan
Ta masa ol dem eylemez şekk ü gümân
975. Anadan toğar atası Ahmed'üñ
Seyyidü'r-ruslû nebiyyi emcedüñ
976. Anı Abdullah olıser bî-gümân
Bilesiz bu demde bu sırrı ayân
977. Bilesiz andan ki Ol Hayru'l enâm
Gelüben halka olıserdür imâm
978. Bu sebepten cümle ahbâr-ı yehûd
Ahmed-i Muhtâr'a olmuşdı hasûd
979. Göz diküp ol suhfi gözlerleridi
Halkdan bu sırrı gizlerleridi
980. Nâgehân ol suhfdan bir tamla kan
Tâmub oldı anlara bu sır ayân
981. Zabt idüp ol saat ü ol gün hem
Yazdılar tarihi çekdiler rakam
982. Köydiler ta geçdi on beş yıl tamâm
Bu kazıyye üzre i âlî makâm
983. İçlerinden urulup altmış kişi
Ahd idişdi kim bitire bu işi
984. Tîğ u hançerler kılup zehrabdâr
Her biri bir üsture oldı süvâr
985. Kasad-ı Abdullah idüp ol kavm-i şûm
Ka'betullâha itdiler andan hücûm

986. Ka'be'ye irişüp oldılar nihân
Cism-i Abdullah'dan almağa can
987. Seyre çıkmışdı meğer bir gün emir
Canavar sayd itmeğiçün hemçü şir
988. Bilmedin ol kavm-i řûmuñ hilesin
Kendüye anlar ne hile kılāsın
989. Yalnız seyr ideridi bî-haber
İrdiler ardından ol řâhuñ meğer
990. Her taraftan üstine idüp hücûm
Tiğ u hançer çekdiler ol kavm-i şûm
991. Tâ ki ol dem ideler anı helâk
Çıka hep gönüllerinden bîm ü bâk
992. Nâgehân ol dem irişdi vehb-i zâd
Gördi bir bölük yahudi pür inâd
993. Çevre Abdullah'ı almış araya
Kamu hamle itmiş ol meh-pâreya
994. Kamunuñ elinde tiğ-ı âb-gün
Cism-i Abdullah'dan dökmeğe hûn
995. Hısm u kin ile aluben girde piç
İtmek isterler anı ol demde hiç
996. Göricek ol haleti vehbi dilîr
Hamle kılmak ister anlara çü şîr
997. Ta ki Abdullah'ı anlardan halâs
İdüben bula katında kurb-ı hâs
998. Gördi kim indi hevedan bir gürûh
Şöyle kim alem tolar andan şükûh
999. Her biri bir boz ata olmuş süvâr
Tiğ-ı üryân ellerinde berk- vâr
1000. Âteş-i sûzan gibi çün irdiler
Ol yahudiler içine girdiler
1001. Altmışında kırdılar bir demde hep
Hiç birisi çekmedin renc ü ta'ab
1002. Vehep çün gördi bu ahvâli dürüst
Akli başından gidüben düşdi süst

1003. Yine kim akli gelüp dirdi özin
Fikr idüp zabt itdi bir dem kendüzin
1004. Dahi nesne kaygusu kalmadı hiç
Yolları tomar gibi dürdi piç
1005. Geldi ive ive ol dem evine
Taki ehli ile bir dem avına
1006. Avratına gördüğün bi-bîş ü kem
Gördüğü gibi hikâyet kıldı hem
1007. Avratı dahi kılıcak bunu gûş
Bahr gibi suriş kıldı cûş
1008. Fikr itdiler ki Abdullah'ı kayd
Nice ideler kim âsân ola sayd
1009. Varidi bir kızı anlaruñ meğer
K(i)'anı sun'ından yaratmış dâdger
1010. Serv ü bâlâ idi vü sîmin zekan
Mâh rûy u müşk muy u sim ten
1011. Dürr ü dendân u semen sima idi
Hûrives hûb u cihân -ârâ idi
1012. Gözlerin ger göredi ahû-yı Çin
Vâlih olup eğmez idi ân u in
1013. Sît-i hüsni âlemi tutmuşidi
Mîhr ü mehden kûy-ı hüsn utmuş idi
1014. Işkı düşmüşidi kulûba serteser
Tolmuş idi çavıyile bahr ü ber
1015. Padişahlar olmuş idi hastar
Mihriyile tolyidi her diyar
1016. Amine dirlerdi ol mehrûya nâm
Bilür idi anı cümle hâs u 'âm
1017. Nice kez anı selâtîn ü yemen
Gönderüp istetmiş idi mu'temen
1018. Hem arâkîn ü irakun şehleri
Cânile olmuşdı aña müşteri
1019. Anası anlara hiç meyl itmedi

Anlar okuduğı yola gitmedi

1020. İsteyenlerüñ sözini kıldı red
Ne kadar kim eylediler ise ked
1021. Âhir ol hali göricek vehb-i zâd
Anı Abdullah'a kıldı namzâd
1022. Atasına saldı tiz ol dem kişi
Kim verüben bitüre bu hayr işi
1023. Çünkü Abdu'l Muttalib oldu habir
Bu haberden oldu ferhân u dilîr
1024. Râzı olup viridi bu emre rızâ
Kabin itdiler anı görüp sezâ
1025. Oldı ol demde nikah işi tamâm
İşidüben bildi cümle hâs u âm
1026. Pes havâtın Kureyş itdükde güş
Kamunuñ kanı hasedden itdi cüş
1027. Hayf idüp yir yir teessüf itdiler
Yanuban nâr-ı hasedden gitdiler
1028. Biler iken kamu Abdullah'a diş
Hakk'üñ emriyle böyle oldu iş
1029. Kamu ser gerdân u hayrân oldılar
Gice gündüz zâr u giryân oldılar
1030. Kendülerin bilmiş iken anı hep
Âmine'ye rûzi oldu zî-acep
1031. Kimse rızkını kimesne yiyemez
Kimsenü kimse binüm diyemez
1032. Hak kime kim rûzi kıldı ol alur
Sahibine bî-tereddüd ol gelür
1033. Kısmetün kassâm-ı hakdur çün ezel
Hayin olur aña kim itse hıyel
1034. Çün mukassimden bu kısmet oldu rast
Lâ cerem olmayıserdür kâm u kast
1035. Mü'min iseñ râzı ol bu kismete
Hâyin olup olma lâyıık la'nete

1036. Bu söze yokdur Hafi pâyân-ı bûn
Subh -ı haşr olunca yazsan dün ü gün

1037. Liki sizde î gürûh-ı mü'minin
Ahmed'e virûñ salavât dâimin

FASL

1038. Bize bir taze rivâyet eyleg,il
Bildüğün gibi hikâyet eylegil

1039. Nice nakl oldı size Abbas'dan
Ol habib-i hakk u hayru'n-nâsdan

1040. Hin-i tıfliyetde Abdullah-ı hûb
K(i)'aña mâyildi cevânibden kulûb

1041. Dir ki gördüm düşde bir kuş nâgehân
Çıkdı Abdullah'ûñ ağzından revân

1042. Uçdı seyr itdi tamâmet âlemi
Nûra gark itdi vuhuş u âdemi

1043. Şark u garb arasın itdi cümle nur
Serteser doldı cihân içi sürûr

1044. Ka'be tamında konup kıldı karâr
Aña yöneldi halâyık bende -var

1045. Bu Kuhâfe oğlı Bu Bekr-i atık
Ma'den-i sıdk u safa yâr-i sâdık

1046. Pişuva olup cemi'i halka ol
Halk yanınca yelişüp sağ u sol

1047. Gelüben ol nûra karşı vardılar
Secde idüp toprağa yüz urdılar

1048. Bu düşi gördükde Abbas-ı dilîr
Sıçrayup uykudan uyandı çü şîr

1049. Fikre getürüp bu hâb-ı ferrûhı
Hurrem olup gül gibi güldi rûhı

1050. Bir muabbir katına vardı hemân
Eyledi ol gördüğü hevamı beyân

1051. Didi Abbas'a muabbir-i emin
Müjde olsun saña bu düşden yakın

1052. Gele Abdullah belinden bir oğul
Kim aña hanlar olıser cümle kul
1053. Olıser peygamber-i âhir zaman
Hükm-i şer'i tolıser kevn ü mekân
1054. Hatimü'r rüsl olıserdür Ol Nebi
Ol şehüñ Abdullah olıser ebi
1055. Dünya vü 'ukbâda Sultân olıser
Halk Aña hep bende- fermân olıser
1056. Pâdişahlardan alıserdür haraç
Anuñ olısar cemi'i aşr u baç
1057. Enbiyâya cümle server olısar
Yir ü gök halkına rehber olısar
1058. Aña iman getürıser âm u hâs
Aña uyan bulısar oddan halâs
1059. Evvel uyan aña Bu bekr olısar
Sıdk-ı nûriyle âlem tolısar
1060. Anı tasdik itdüğiçün ol sadik
Anuñ ile olısar dâim refik
1061. Her ki tasdik ide anı ihlâs ile
Hakk'a kurbet bula kurb-ı has ile
1062. Cennet ü dîdâr olıсарdur anuñ
Gör nice peygamberüñ vardur senüñ
1063. Bu sözi işidecek Abbas-ı şîr
Şâzuman oldı begâyet ol dilîr
1064. Dahi seyrân itse Abdullah-ı pâk
Yüzi nurından gülerdi rû-yı hâk
1065. Birbirine muştılayup tağ u taş
Sâcid olup korlar idi aña baş
1066. Cümle-i eşcâr u esmâr u nebât
Anı gördükde olurdu sâcidât
1067. Bu şerefler sanma Abdullah' adı
Bil ki envâr-ı Resûlullahdı
1068. Hilkat u tînetde bu deñlü kelâm
Muhtasar çün dindi besdür ve's-selâm

1069. Dahi tatvil eyleme bunda Hafî
Hâkde olmazdan öndin muhtefî
1070. Mevlidini Mustafa'nuñ kıl beyân
Bildügün deñlü meâni kıl ayân
1071. Zîre na't-ı Ahm ed olmaz müntehî
Tâ olunca ömr-i âlem münkazî
1072. Çünki söyledükçe artar bu kelâm
Işkıla di es-salâtu ve's-selâm

FASL

1073. Nâle it bülbül-i bağ-ı elest
Kim sözünden cân-ı uşşâk ol mest
1074. Ney gibi sûz ile bir demsâz kıl
Nâle-i dilsüzine âğâz kıl
1075. Nâleler kıl kim işitse 'andefîb
Öğrene senden nevâ-yı dilferîb
1076. Saña demsâz oluban elhân ide
Gülsitanuñ güllerin handân ide
1077. Bir nefes derd-i derûndan vir haber
Ta bulavuz ol meâniden eser
1078. Gülşen-i cân-ı deminden tâze kıl
Nağme-i şirini bi-endâze kıl
1079. Nefh-i İsa gibi olup hoş nefes
Ravza-i bağ-ı kulûbe hoş hoş es
1080. Gonca-i ervâha virüp âb-ı rû
Gül gibi güldür ki bula reng-i bû
1081. Söz gülistânını handân eylegil
Nağme-i söz cismine cân eylegil
1082. Güllerinüñ arızına tâb vir
Nergis-i süsenlerine âb vir
1083. Yasemin ü lâlesini hürrem it
Sünbül ü nesrinlerini hoş dem it
1084. Zambak u reyhânını dir gür yine
Âşık u ma'sûkına irgür yine

1085. Can-ı uşşâka biraz ârâm vir
Kâleb-i kalbine zevk u kâm vir
1086. Ölmüş iken cümlesini zinde kıl
Mustafâ'nuñ mevlîdine bende kıl
1087. Ta bunı virdi idi neler rûz-ı şeb
Ola anlaruñ halâsına sebep
1088. Zire bu söz sözleruñ sultânıdur
Gayrı sözle cismidür bu cânidür
1089. Çünkü budur mevlîd-i Hayrû'l enâm
Işkıla diñ es-ssalâtu ve's-selâm
1090. Guş tut bir dem rivâyet ideyim
Bildüğüm bigi hikâyet ideyim
1091. Şerh ideyim saña kim ol dürr-i pâk
Nice itdi rû-yı hâki tâbnâk
1092. Anasından nice toğdı Ol Emin
Nice oldı -Rahmeten li'l alemin
1093. Nâkılı söz didi kim nûr-ı Resûl
Çünkü Abdullah'ũñ alnıña nüzûl
1094. İtdi her gün anı yetmiş biñ melek
Hıfz iderleridi şu resme kim gerek
1095. Şerr ü mekr ü fitne-i iblisden
Keyd ü gadr u hile vü telbisden
1096. Dahi şerr ü ins ü cinden serteser
Sakinurlardı ki irmeye zarar
1097. Mustafa'yı gör nice Sultânidi
Kim hemişe Hâfız-ı Sübhân idi
1098. Bu sözi bunda koyalum hâliya
Zire bu deryaya yokdur intiha
1099. Bir rivâyet dahi bu kim Âmine
Çünkü Abdullah'ũñ irdi dâmına
1100. İki yıl birbiriyile oldılar
Ne ki maksûd ise Hak'dan buldılar
1101. Cebrâil bir gün emr oldu ki tiz

- Yir yüzine inmek için eyle hız
1102. Nutfei al puşt-ı Abdullah'dan
Pak eyle hubb-ı mâl ü va câhdan
1103. Dahi ahlakı zediyye kim beşer
Bir nefes ansuz olamaz serteser
1104. Kamu anların gibiden eyle pâk
Gözi gibi tâ kim ola tâbnâk
1105. Ahd itsün enbiyâ vü mürselîn
Dahi halk-ı evvelîn ü âhirin
1106. Anun ile cem' olup bir araya
Hazretüme tâ ki anlar yaraya
1107. Ol sebepten ben dahi anları hâs
İdinüp idem azâbumdan halâs
1108. Pes hemândem Cebrâil-i pâk-cân
İndi Abdullah puştinden hemân
1109. Aluban ol nutfei ol dem hemin
Selsebil kevser ile î emin
1110. Dahi anı rahmet ile bî-hilâf
Yudı yetmiş bin kez oldı pâk sâf
1111. Şöyle k(i)'oldı misl-i dürr -i şahvâr
Ak u berrak u latif ü âbdâr
1112. Gıll u gışden eyledi pak ü beri
Nitekim pâk ideler sim ü zeri
1113. Kalmadı anda ilelden hiç eser
Arınup pâk oldı ol âlî güher
1114. Enbiya ervâhına anı tamâm
Arza kıldı hep idindiler imâm
1115. Koydı bir nurdan tabak içre anı
Bile yitmiş biñ melekke ol seni
1116. Urdılar bir nûrdan minberine
Kodılar ol nurı anuñ üstine
1117. Yüz yirmi dört binden biş ü kem
Enbiyâ ervâhı hazır oldı hem

1118. Cem' olup ol minbere karşı tamâm
Kıldılar sâf sâf huzûr ile kıyâm
1119. Didiler saña selâm olsun î şah
Zîre sensin mazhar-ı Zât-ı İlâh
1120. Cân-ı cân-ı cânumuzsun î Emin
Kamu in ü ânumuzsın î Emin
1121. Senden umaruz kamu avn ü meded
Zire yokdur şefkatüñ bahrine hadd
1122. Hem ferîştehler mukarrebler tamâm
Hazır olup itdiler sâf sâf selâm
1123. Dahi ervâh-ı cemi'-i evliyâ
Kutb-ı aktab-ı gürûh -ı asfiyâ
1124. Arşun altında kamu cem' oldılar
İns ü cinden bir araya geldiler
1125. Dahi ervâh-ı halâyık bîş ü kem
Anda cem' oldı cemi'i bile hem
1126. Şöyle kim dimiş didiler Cebrâil
Halk idelden âlemüñ halkın Celîl
1127. Görmedüm ben ancılayın ictima'
Âlemeyni halk idelden ihtira'
1128. Çünkü bu cem'iyet oldı anda cem'
K(i)'anı göz görüp işitmemişdi sem'
1129. Hazret-i izzetden irişdi hitâb
Andağı cem'-i kesire bi-hisâb
1130. Didi kim i kullarım bilüñ sahîh
Sizi yokdan var iden benven sarîh
1131. Hem yaradan kainatı cüz ü küll
Hem dür iden mümkinatı şâh u kul
1132. Ne ki vardur âşikâre vü nihân
Âlemi ilmümden olmuşdur 'ayân
1133. Bir tecelliden yaratdum âlemi
Vahş u tayr u mâr u mûr u âdem'i
1134. Cümlesinün haline Nâzır benem
Her mahalde Hâzır u Zâhir benem

1135. Mümkinâta cümle bendendür vücûd
Kâinâta hep benümdür feyz ü cûd
1136. Hiç benüm emrümde yokdur keyfeyn
Hiç benüm kavlimde yokdur vasl u beyn
1137. Milketümde yokdur enbâz u şerîk
Hep benüm emrümdeyür milk ü melîk
1138. Her ne emr itsem benümdür emr bes
Emrümde mani' olamaz hiç kes
1139. Bî-niyâzam tâ'at-i ubbâddan
Zevk u şevk u hâlet-i zühâddan
1140. Tâatından kimsenüñ yok baña sûd
Zire bendendür kamuya feyz ü cûd
1141. Dahi isyândan baña yokdur ziyân
Asi olursa cemi'i ins ü cân
1142. Kâdirem fi'lümde yokdur acz hiç
Âlem olursa cemi'i piç piç
1143. Ben bilirem âferînişümde sır
Neydüğini cümle cümle bir bir
1144. Liki ilmüm bunu itdi iktizâ
Kim habîb-i hânım ola Mustafâ
1145. Kimse Andan Baña olmaya karîb
OL Baña vü Ben Aña olam habîb
1146. Her ne kim yaratdum ise bîş ü kem
Ol Habîbüñ hubbı için oldu hem
1147. Yirde gökde ne ki var ins ü melek
Hep Anuñ için hep Anuñdur tutma şek
1148. Ger ol olmayaydı heft-i âsumân
Arş u kürsiyy ü zemin ile zamân
1149. Yaradılıbanı bulmazdı vücûd
Zahir olmazdı bu a'yân u şuhûd
1150. Bes sebep oldure bu halkun halkına
Merd isen geç bakma Hakk'uß halkına
1151. Çünkü bu eşyaya Ahmed'dür sebep

Ümmeti iseñ rızâsın kıl talep

1152. Kim anı razı kılursa bî-gümân
Bende andan râzı oluram benâm
1153. Ben anunam Ol benümdür bî-hilâf
Bu kelâm-ı hâsı siz sanmañ güzâf
1154. Anı sevmek beni sevmekdür hemin
Bî- gümân bilüñ bu sözi siz yakın
1155. Her ki anı sevmeye biñ yıl tamâm
Tâ'at u zühd eyler ise subh-ı şâm
1156. Tâatini itmezem anuñ kabul
Hazretümde olmaz ol makbûl kul
1157. Zire bir kul dirse biñ yıl lâ ilâh
Kavl-i illallahı leh bi-iştibâh
1158. Dimeyince kim Muhammed'dür Resul
İtmezem tasdik u imânuñ kabul
1159. Sıdk ile anı sevenler bî-hilâf
Cennet-i adne giriser sâf sâf
1160. Şüphe itmen bu söze î ehl-i din
Tâ olasız alim-i ilme 'l yakın
1161. Dahi bilüñ Ahmed'üñ eczâsını
Uzvınuñ hem esfel ü a'lâsını
1162. Her birin bir şeyden itmişem 'ayân
Kim yakın ehli aña itmez gümân
1163. Başını itdüm hidâyetden Anuñ
Lâ cerem hadisi oldu cümleñüñ
1164. Boynını itdüm tevâzu'dan tamâm
K(i)'oldı cümleye tevâzu'la imâm
1165. Dilini şükr ü dudağın zikriden
Kalbini ihlâs u karnın fikriden
1166. Yüzünü heybetden eyledüm bedîd
Şöyle kim görse şu olurdu hadîd
1167. İlm ü hikmetden göngüs ü sözlerin
Hem hayâdan halk itdüm gözlerin

1168. Kalbini irfân u cânın nûrdan
Aklını rüşd ü huda vü sûrdan
1169. Ellerin ayakların da bî-gümân
Lutf u ihsân u tevâzu'dan hemân
1170. Meylini irfân u hikmetden yine
Resmini ışk u muhabbetden yine
1171. Hem rızam Anuñ rızâsında kodum
İsmiñi ismüm hizâsında kodum
1172. Buğz u udvânuñda kahrumı tamâm
Her ki de Aña adâvet subh u şâm
1173. Dürlü dürlü iderem aña azâb
Duzah içre olıcak yevmü'l hisâb
1174. K(İ)'ol azabı vasl idemez bu zebân
Yıllar ile eylese şerh ü beyân
1175. Sıdk u ihlâs ile ahd idün tamâm
K(i)'anuñile dost olasız müdâm
1176. Hubbuñı terk itmeyesiz rûz u şeb
Cânunuz gibi sevesiz anı hep
1177. Enbiya ervâhı cümle rû be rû
Evliyâ ervâh ile î nîk hû
1178. Âlim u âbid mukarrebler tamâm
Hem melâikden ne kim var hâs u 'âm
1179. Cümlesinün ruhı bir kezden beli
Diyüben idindiler anı veli
1180. Ahd ü peyman itdiler Allah ile
Dostluk itmek için Ol Şâh ile
1181. Pes bu ahd üstine huccet virdiler
Sözlerinde kamu muhkem turdılar
1182. Yine emr oldı ki biñ biñ peyk melek
Götürüp ol âb-i pâki müşterek
1183. Zikr ü tesbih ü dahi tehlîl ile
Yir yüzine indiler te'cil ile
1184. Sen de ol hâletden alduñsa nevâl
Ahmed ile anılacak sahb u bâl

1185. Şevk u zevk ile ayıt kim essalât
Tâ bulasın tamu odından necât
1186. İledüp ol nutfei peyk-i emin
Pıst-ı Abdullah'da kodı hemin
1187. Gitdi andan meskenine vardı bâz
Pes yerine vardı emr-i kâr-ı sâz
1188. Lîki Abdullah'dan ol âb-ı pâk
Nakl idüp k(i)'itdi cihânı tâbnâk
1189. Âmine'ye itdügi sâat hulûl
Recep ayında şeb-i cumaydı ol
1190. Ol gice açıldı ebvab-ı felek
Yire gökden indi bin biñ melek
1191. Ba'zılar kavli ile î muhterem
Arefe vü cum'a gicesiydi hem
1192. Yine emr eyledi Hak kim bir melek
İndi yire açılıp bâb-ı felek
1193. Tutp iblis-i laini ol zamân
Buz denizi içre haps itdi hemân
1194. Kırk gün ol deryâda tondurdu anı
Çıka yazdı şöyle kim tenden canı
1195. Kırk gün olıcak yine Ol Zü'l Celâl
Emr kıldı iblisi bed-fial
1196. Buz denizinden yine oldu rehâ
Âlemi geşt eyledi diyince hâ
1197. Nâle vü feryâd idüp kıldı figân
Şöyle kim toldı zemin ile zamân
1198. Yanına cem' eyledi a'vânını
Anlara didi Hakkuñ fermânını
1199. İşidüp anlar dahi oldu melûl
Düşdüğü için ana rahmine Resûl
1200. Yire gökden yağdı Hakkuñ rahmeti
Serteser tutdı zemini nüzheti

1201. Şarkdan garbe ne kim vardı sanem
Yüzleri üstine düşdi cümle hem
1202. Dahi ol gicede iblis-i lain
Tahtı üstinden yıkıldı ber-zemîn
1203. Ah idüp derd ile heyhay ağladı
İşidenlerüñ yüreğın tağladı
1204. Görüp oğlanları vü a'vânı hep
Anı ol hâletde didiler acep
1205. Noldı sana böyle oldun dil-gözin
Bize bu sırrı ayân it güzin,
1206. Didi bundan gayri dahi nolıser
Kim cihâna Ol Peygamber gelıser
1207. Tutsardur şer'i âfâkı tamâm
Yir ü gök ehline olıser imâm
1208. Kalmayıser küfr ü şirkün revnâkı
Aña uyanlar olıser muttaki
1209. Zâyi' olıser ümidüm hep benüm
Hasret ü derde üzülde gerdenüm
1210. Ol ki ben korkardum andan rûz u şeb
Düzdüğüm işleri boza diyu hep
1211. Î dirîğa bozuluser düzgünüm
Gice gibi kararıserdur günüm
1212. Niçe bunuñ gibi sözler diridi
İt gibi hır hır etini yiridi
1213. Mekke hem gayetde kaht olmışıdi
Halk pejmürde olup solmış idi
1214. Götrülüp ol kaht oldı nâ-bedîd
Halk içinden gitdi ol kaht-ı şedîd
1215. Oldı erzân sı'r-ı Mekke serteser
Kahtdan kalmadı hiç anda eser
1216. Tağ u taşı hep yeşerdi bitdi ot
Olmağıçün âdem ü hayvana kut
1217. Ol aralardaki ömrince kiyâh
Bitmemişdi devr idüp sal u mâh

1218. Nerkis açıldı vü bitdi lâleler
Güllerüñ yüzün tutdı jâleler
1219. Kuru ağaçlar yeşerdi virdi bâr
Berkden çok oldu budakda şımâr
1220. Ol yılıñ adın kodılar sâl-i feth
Ehl-i Mekke anda kıldı mâl-ı feth
1221. Ol gice uçmak kapusın açdılar
Âleme envâr-ı rahmet saçdılar
1222. Zeyn kıldılar cinânı serteser
Hûr u rıdvân u kusûrın derbeder
1223. Kırk yıla dek yapmadılar kapusın
Mıstafâ'nuñ itmeğiğçün tapusın
1224. Bağladılar tamu kapusın tamâm
Kırk yıla dek açmadılar î hümâm
1225. Her tağüñ başında bir nurdan âlem
Dikilip gitmişidi âlemden zulem
1226. Hiç yer yoğidi bî-kandîl-i nûr
San zemin cennet kanâdil idi hûr
1227. Sular artdı vü yeşerdi her şecer
Şehd ü şekkerden elez oldu semer
1228. Kevkebüñ her biri oldu misl-i mâh
Müşk ü anber gibi oldu hâk-i râh
1229. Mâhitab oldu güneş gibi münîr
Âfîtâb evvelinden hem müstenîr
1230. Dahî a'vânı bilisün serteser
Bend zencîr içre kaldı bî-haber
1231. Vesvese idemez oldılar tamâm
Ol giceden nice yıllar î hümâm
1232. Lîki siz dahî irinmek subh u şâm
İşkile diñ es- salâtu ve'sselâm
1233. Kûh u sahrâda cemi'-i canavar
Cem' olıcak bir araya serteser
1234. Muştulaşup biribiriyile müdâm

- Dirler idi uş gelür Hayrû'l enâm
1235. Dahi dirleridi ki halk-ı kâinât
Anuñiçün halk olup buldı zât
1236. Hem hava yüzinde tayr iden tuyûr
Muştulaşup idişürlerdi sürûr
1237. Dirlerdi geldi uş ol kân-ı lutf
Fahr-i küll-i kâinat u cân-ı lutf
1238. Ol nebiler muktedâsı Mustafâ
Ol veliler müctebâsı Mustafâ
1239. Oldılar Ol Sultân kim kevn ü mekân
Anuñiçün var olup oldu 'ayân
1240. Zinet ü dünya vü ukbı şer' ü din
Zühr-i ümmet Rahmete'n li'l alemin
1241. Kasr-ı kayser ol gice oldu harâb
Tâk-ı kisrî ol gice oldu türâb
1242. Yirile ol tâk oldu müstevi
Kalmadı canludan anda münzevi
1243. Yine altmış biñ kez altmış biñ melek
Yire indi açılıp bâb-ı felek
1244. Şark u garb arasına idüp nidâ
Didiler geldi cihâna Mustafâ
1245. Kûh u sahrâ vü nebât u cemâd
Bu nidâyı işidüben oldu şâd
1246. Gelmesini Ahmed'ün bilüp yakîn
Güldi gül gibi semâvât u zemîn
1247. Âmine'nün olıcak hamli 'ayân
Lâle-veş açıldı arz u âsumân
1248. Yir ügök ehli cemi'i oldu şâd
Makdeminden Ahmed'ün hoş nihâd
1249. Lîkin ol dem Âmine'ydi bî-haber
Düşdiğinden rahmine Hayru'l beşer
1250. Zire sıkl-i haml her giz olmadı
Hâmile olduğın andan bilmedi

1251. Râvilerbir nakl iderler bunda hûb
Kim semâından safâ bulur kulûb
1252. Bir gün oturmuşdı Abdullah ile
Halvetinde Âmine ol şâh ile
1253. Kıldı bu esnada yüzine nazar
Gördi olmuş berk-i rû-yı zerd-ter
1254. Didi hüsnüñ gülşeni solmuş tamâm
Ne sebedendür baña di î hümâm
1255. Dahi alnundağı ol nûr-ı ziyâ
Şem' gibi söyünüp olmuş hebâ
1256. Bu sözi itdükde Abdullah gûş
Kaynayup kanı tamarda kıldı cûş
1257. Amine'nüñ bakdı ol dem yüzine
Ahmed'ün nûrı görindi gözine
1258. Dahi ol vechile olmuş hûb rû
Sanasın degüldi ol Âmine bu
1259. Böyle göricek anı ol nîk pey
Âmine'ye didi saña müjde hey
1260. Bendeki nûr u ziyâ bî bîş ü kem
Saña nakl itmiş bu dem î muhterem
1261. Hâmile olmuşsın î meh Ahmed'e
Ol şahenşâh-ı serâ-yı sermede
1262. Ba'zılardır bunlar anladı hemân
Hâmile olduğın Âmine 'ayân
1263. Bu haberden çünki bildi hamlini
Pes Süleyman gibi gördi nemlini
1264. Didi çün kim tokuz ay oldı tamâm
Hamlüme rahmümde iken ol hümâm
1265. Dir görürem bir gice düşde hemin
Bir kimesne karşıdan gelür yakın
1266. Kadd ü bâlâsı bülend ü müstakîm
Perr ü bâli ver çü tâzûs-ı naîm
1267. Urdı berrile beni turdum uru
Karşu turup oldı baña rû-be-rû

1268. Didi hiç bilür misin î Âmine
Kim ne şahbâzın düşüpsin dâmına
1269. Ol ki rahmüñde bu dem vardur nihân
Kimidüğini bilür misin ‘ayân
1270. Yana dürr-i pâke olmuşsın sadef
Kim saña virildi bu izz ü şeref
1271. Didüm aña bilmezem î pâk cân
Kimidügin hamlümi şimdi ayân
1272. Didi bil kim oldurur Hayrü’l enâm
Hâtimü’r ruslü şefi’-i hâs u ‘âm
1273. Seyyidü’l kevneyni Fahr-ı kâinât
Mazhar-ı mecmua-i envâr-ı zât
1274. Âlim-i ilm-i ulumi’l evvelîn
Kâşif-i esrâr-ı rabbi’l âlemîn
1275. Âfitab-ı arşa-i yevmi’l kıyâm
Mahitab-ı leyle-i küfr ü zulâm
1276. Menşe-i sıdk u safâ mahbûb-ı Hak
Matla’-ı şer’-i hüda matlûb-ı Hak
1277. Andelîb-i gülşen-i bâğ-ı cinân
Şehriyâr u kişver-i cân u cihân
1278. Server ü serdâr u insan u melek
Nûr u ferr-i zînet arz u felek
1279. Mâlik-i kevser İmâmu’l mürselîn
Hâtimü’r ruslü Şefi’ü’l âlemîn
1280. Hem habîb-i halk u mahbûb-ı Hüdâ
Muktedâ-yı enbiyâ vü evliyâ
1281. Toğıcak aña Muhammed virgil ad
Zîre oldur dîn ü dünyadan murâd
1282. Ademîlerden anı eyle nihân
Ta ziyân itmesüñ aña ins ü cân
1283. Bu sözi diyüben oldı nâ bedîd
Göñlime geldi benüm şevk-i şedîd
1284. Tokuz ay on gün olunca bî-kusûr

- Hâsıl oldı cânuma zevk u sürûr
1285. Bir gice bu müddet oldukda tamâm
Otururdum yaluñuz ben î hümâm
1286. Karangu gicede evüm toldı nur
Şöyle kim gönülümde kalmadı fütur
1287. Leyletü'l isneyn de ol dün hemân
Sem'üme bir ün irişdi nâgehân
1288. Şiddetinden ol ünüñ bî-ihdiyâr
Akl u fikrüm olayazdı târumâr
1289. Aklumı cem' eyleyüp kıldum nazar
Çevreye gördüm ol esnada meher
1290. Bana irüp kondı bir mürğ-ı latif
Perr ü bâli ak u şeffâf u şerif
1291. Hem kanad ile sığadı bini hûş
Şöyle kim cânum safâdan kıldı cûş
1292. Kalmadı bir zerre cismümde aña
İki âlemden baña geldi gına
1293. Ol dem önümde kodılar bir kadeh
Ol dem anı göricek gayet ferah
1294. Ol kadeh yâkut-ı rummâniydi
Sanki kadehüñ kamu cânı idi
1295. İçi toptolu şarâb-ı şehdnâb
Ak u berrâk idi misl-i âfitâb
1296. Süd gibi berkırdı ol şerbet müdâm
Kardan ağ idi aklıkda tamâm
1297. Sanasın karışmış idi şehd ü şîr
Ne kadar içse kişi olmazdı sır
1298. Şehd ü şekkerden hoş idi lezzeti
Benzemezdi aña dünya şerbeti
1299. Bende key susamış idüm ol zamân
Teşneligüm kandı gördükde hemân
1300. Lîki didiler ki ol şerbetden iç
Gerdügam kalmaya tâ gönlinde hiç

1301. Ben dahi olup ele içdüm revân
Olmış idi sanki cismüm buldı cân
1302. Kar u buzdan sovuğıdı ol şerâb
Tadda aña benzemezdi şehd-i nâb
1303. Baña andan hâsıl oldı bir safâ
Kâleb ü kalbümde kalmadı aña
1304. Zâil oldı benden oğlan zahmeti
Cism ü cânım buldı külli râhatı
1305. Oldı bir nûr anda benden âşikâr
K(i)'itdi aks-i pertevi leyl-i nehâr
1306. Nûra gark oldı vücûdum serteser
Kalmadı gönlümde zulmetden eser
1307. San güneş toğdı yahud o yakdı ay
Nura gark oldı kamu yohsul u bay
1308. Yine bu hâletde gördüm nâgehân
Evin içi toldı gün yüzlü zenân
1309. Her birisi bir nigâr-ı serv ü kad
Lâle rûy u müşk mûyu verdi had
1310. Mâh dîdâru semenber sîm ten
Mîhr ü ruhsâr u meh -î simin zekan
1311. Nice mah kim ruhlarınıñ pertevi
Mîhr ü mahu'l nücme virür zavi
1312. Baña ikrâm eyleyüp oturdılar
Ara yirden gussai göturdiler
1313. Sündüs istebrak giyürlerdi tamâm
Nûrdan sahn ellerinde î hümâm
1314. Her biri bir dürlü hizmet eyledi
Mustafa hubbına hürmet eyledi
1315. Ben dahi anlara dönüp arkamı
Cân u gönülden çıkardım hep gamı
1316. Yire yitmiş dürlü döşenmiş harîr
K(i)'aña görmemişdi hiç nâzır-ı nazîr
1317. Ya'ni kim yir üzre salmışlar besât
Kim cihâna revnâkı virdi nişât

1318. Rengi yitmiş levnidi anuñ tamâm
Mislini göz görmemişidi î hümâm
1319. Gördüğüm üstümde dikilmiş bir âlem
Nûh felekden yukarıdı başı hem
1320. Ağacı yakutdı ez pâ vü ser
Doyamazdı bakmağa aña basar
1321. Bayrağı istebrak u diba idi
Mihr ü mehden zav ile zîbâ idi
1322. Anuñ etrafında bin kez biñ tamâm
Kuş gibi uçar melekler şâd-kâm
1323. İlle mecmûisi anuñ sebz pûş
Hulleler geyüp bizenmiş cümle hûş
1324. Gördüm ol dem yine kuşlar bî-gerân
Perr ü bâl açup uçarlar şâdumân
1325. Anlaruñ yakutdı minkarı hep
Hem kanatları zümürüd zî-acep
1326. Secde iderlerdi kamu baña
Anları eyle görüp kaldum taña
1327. Hûriler yine irişüp cevke cevke
Yüzleri gün gibi salmış dehre şevke
1328. Sündüs ü istebrak idi tonları
Kamusınuñ banaydı yönleri
1329. Elllerinde her birinüñ bir tabak
Nurdan halk itmişidi anı Hak
1330. Ol tabaklar içi toptolu güher
La'l ü yakut u zebercedle dürer
1331. Saçu saçmağa Resul-i âleme
Zübde-i ensâb-ı nesl-i âdeme
1332. Bunları böyle göricek ben hemân
Kendüzimi yâvi kıldum ol zamân
1333. Aklımı cem' eyleyüp açdum gözüm
Fikre vardum bir nefes dirdüm özüm
1334. Ta ki bilem bu ne hâletdür baña

- Kim bu vech ile havâletdür baña
1335. Toğdı bu esnada benden nâ-gehân
Gün gibi bir nûr kim toldı cihân
1336. Toğdı miri liva-yı şer' ü din
Seyyidü'l halkı Şefi'ü'l müznibin
1337. Toğdı ol fahr-i cemi'i-i kâinât
Zübde-i esnaf -ı cins-i mümkinât
1338. Toğdı ol gavvaş-ı deryâ-yı yakın
Malik-i kevser emin-i vahy ü din
1339. Toğdı ol zeyn-i harem mahbûb-ı Hak
Menba'-ı ilm-i hikem matlûb-ı Hak
1340. Toğdı ol dürr-i yetim-i bî-bedel
Hâtimü'r ruslû şehinşâh-ı ezel
1341. Toğdı ol bedri'd düca şems-i duhâ
Melce-i âlem imâm-ı enbiyâ
1342. Toğdı ol Mahmûd-ı Ahmed Mustafa
Şâh-ı sadr-ı suffe-i sıdk u safâ
1343. Toğdı ol peygamber-i âhir zamân
Esfe-i halk-ı zemîn ü âsumân
1344. Toğdı ol kim oldurur Hayru'l enâm
Fahr-i halk u sâhib-i hulku'l izâm
1345. Toğdı ol kim ümmetisin sen anuñ
Hem şefiüñ olısar yarın senüñ
1346. Ümmeti iseñ can u dilden î hümâm
Derdile di es-selâtu ve'sselâm
1347. Benden ayruldukda ol nûr-ı latîf
Sem'üme irdi bir âvâz -ı şerîf
1348. Gördüm anda kim Resul-i kâinât
Mazhar-ı mecmûa-i envâr-ı zât
1349. Secde itmiş Ka'be savmına hemân
Halık-ı biçüne dir sırrın 'ayân
1350. Secdeden başın götürüp ol Nebi
Kaldurup barmak kımıldanur lebi

1351. Dir şahâdet iderem kim yâ ilâh
Yirde vü gökde özündür padişah
1352. Zıdduniddin yok ganisin kamudan
Emrünüle zindedür bu cân u ten
1353. Kamu sendendür vücûd-ı cüz ü küll
Kudret-i ilm ü hayat u izz ü züll
1354. Saña râci'dür kamu eşya yine
Sende durur san'at-ı ihyâ yine
1355. Kudretüñ bahrinde bu kevn ü mekân
Bir hâs-ı nâçizdür î Müsteân
1356. Ben bu halde aña iderken nazar
Hakdan ol dem oldı bir emr-i diğêr
1357. Ahmed'ün cismüñe altmış kat harîr
Sardılar ol lahzada bâlâ vü zîr
1358. Zâhir oldı anda bir ebr-i sebid
Ol habibi alup itdi nâ-bedîd
1359. Anda vir avaz işitdüm nâgehân
Kim anuñla toldı serteser cihân
1360. Böyle didi Ol Resûl-i âlemi
Hayr-i halk u fahr-i nesl-i âdemi
1361. Şark u garbi gezdürüp i'zâz ile
Götürüp el üzre izz ü nâz ile
1362. Şark u garbe gösterüñ Ol Serveri
K(i)'olıser şark u garbuñ mihteri
1363. Hanlar emrine fermân olısar
Yir yüzine kamu Sultân olıser
1364. Kılıcı suyından anuñ na't-ı Hak
Şirk-i çirkinden arınup ola pâk
1365. Afıtab-ı şer'i dehre vire nûr
Tuta âfâk içini zevk ü sürûr
1366. Bu aradan geçmedin bir iki dem
Perr ü bâlinin işitdüm yine hem
1367. Götürüp ol şâhı yine gitdiler
Bilmedüm hiç neyleyüben nitdiler

1368. İltüben ol dem göturdiler yine
Bilimedi neydi hikmet kimse ne
1369. Gök yüzine eyledim ol dem nazar
Gök yüzün gördüm melâik serteser
1370. Hep yeşil geymişdi anlar tamâm
İbrişim tonlar tutarlardı müdâm
1371. Her birin ol tonuñ altmış kat harîr
İçine sarmışlar idi î emîr
1372. Ellerinde yine vardı üç kilid
K(i)'ol kilidlerdi kamu halka ümid
1373. Bir nübüvvet kilidiydi bî-gümân
Biri feth-i din kilidiydi hemân
1374. Yine birisi kilidi avn-i Hak
K(i)'anlaruñla saklanurdı kevn-i Hak
1375. Yine bir âvâz işitdüm ol zamân
Cânib-i Hak'dan ki toldı künfekân
1376. Ümmetinüñ ervâhını arz idüñ
Ne ki emr itdümse câna farz idüñ
1377. Gördüm ol sâatde âlem toldı nûr
Toldı dünya içi serteser sürûr
1378. Dürlü suretler olup ol dem ayân
Şöyle kim vâsf idemez anı beyân
1379. Ahmed'e karşı kılup anlar kıyâm
Didiler kim es-salâtu- ve's-selâm
1380. Î Resûl ü Nebi vü Habîb
Î kamu derdlüye dermân u tabîb
1381. Her nefesde Hakdan olsun biñ selâm
Sen nebiler hâtimine subh u şâm
1382. Bu arada yine geldi bir sadâ
Ol sadâ bu sözleri itdi nidâ
1383. Saña virdüm ya Muhammed şimdi uş
Safvetini ademüñ î merd-i hûş
1384. Nevha-i Nuh'un Halil'üñ hullletin

- Hem Semail'ün kelâm u füşhatin
1385. Hilmin İshak'ün Ya'kub'ün benâm
Hubbuñı vü Yusuf!uñ hüsünin tamâm
1386. Tur u mikat u münâcât u kelîm
Hem Mesih enfâs u abd -ı Kerîm
1387. Sabr-ı Eyyûb u Zekarya zühdi hem
İsmet-i Yahya şehid -î muhterem
1388. Hep senüñ oldı bu ahlâk-ı hasen
Seyyidisin bunlaruñ mecmûı sen
1389. Yine bir ün geldi didi î Habîb
Zâtuñı kıldum kamu derde tabîb
1390. Her ki cân ile sever bu gün seni
Cennet-i firdevse oliser meskeni
1391. Dostına cenneti kıldum mübâh
Dünya vü ukbîde anuñdur felâh
1392. Düşmenüne tamuyı kıldum makâm
Yanısar nâr-ı câhım içre müdâm
1393. Sen benümsin ben senünem bî- gümân
Ben senünem sen benümsin câvidân
1394. Gördüm andan sonra üç kimse hemin
Karşuma gelüp göründi key yakın
1395. Lîki virmin anlara Hak bir cemâl
K(i)'anı görse mihr ü meholurdu lâl
1396. Ruhları nur-ı katında âfitâb
Sanasın olmışdı bir pâre sehâb
1397. Kokuları eyledi müşk-i hacîl
Anber-i sarayı kıldı misl-i kil
1398. Hem bilekleri katında berk-i gül
Hacletinden olmuş idi misl-i kül
1399. Bir elinde zümürüdden leğen
Sebz ü berrâk idi çün nûr-ı çemen
1400. Ol leğen kays-ı müressa' idi tamâm
La'l u yâkut u zebercedle benâm

1401. Her biri encüm bigi rahşân idi
Belki mihr ü mâhdan tâbân idi
1402. Pes Habîbi soyluban ol dem hemân
Ol leğen içine koydılar revân
1403. Yudılar cismini altmış biñ kez tamâm
Âb-ı rahmetle leğende î hümâm
1404. Pes ol arada yine geldi bir ün
Didi kim î Mustafa sensin bu gün
1405. Enbiyâ vü mürselînüñ Hâtemi
Hep Senüñçün yaratdum âlemi
1406. Böyle diyüp Ahmed'ün zahrında Hak
İki yağrını ara yirinde çâk
1407. Kudret eliyile hatm urdı hemân
Kendü nûrından hemândem Müsteân
1408. Yazusı buyidi kim mansûrsın
Cümle zenb ü aybdan mağfûrsın
1409. Her ne yirde kim olasın saña ben
Yarıcıyam bil muhakkak anı sen
1410. Bu söze yokdur nihayet ger müdâm
Biñ dil ile diñe tâ yevmi'l kıyâm
1411. Nâr-ı dûzahdan dileriseñ necât
Şevk u zevk ile ayıdun es-salât

FASL

1412. Yine bir dürlü rivâyet gûş kıl
Bir nefes nefsi anısı hûş kıl
1413. Eyle kim râvi rivâyet eyledi
Kavl-i hakiden hikâyet eyledi
1414. Ben dahi saña rivâyet ideyim
Bildüğim bigi hikâyet ideyim
1415. Diyeyim ol sözi kim tahkîk ola
Ehl-i sıdkuñ gönline tasdîk ola
1416. Anı degül kim ola tezvîr ü hezl
Yahud ola bezm ü rezm ü nasb u azl

1417. Ol kelâmı kim ola ilm ü hikem
İşidenlerden gide endûh-ı gam,
1418. Zire bu söz sözlerüñ hep cânudur
Derd-i ihlâs ehlinüñ îmânudur
1419. Söz budur bu söze gûş-ı huş tut
Bahr-i veş kayna bu sözden cûş tut
1420. Mevlididür Ahmed'üñ çün bu kelâm
Ümmetiseñ kıl buna i'zâzı tam
1421. Ta ki sen dahi bulasın izzeti
Kurbet-i Hakda civâr-ı rahmeti
1422. Bu söze yokdur Hafî pâyân-ı bun
Söyledükçe dahi artar sahun
1423. Yine evvelki sözine sâz kıl
Mustafa mevlidine ağâz kıl

FASL

1424. Ravi Abdu'l muttalib'den ol zamân
Böyle nakl itdi ki ol sâat hemân
1425. Mekke içindeydi ol merd-i hûş
K(i)'anı halvetçe tavaf iderdi hûş
1426. Ahmed'i toğurmuş idi Âmine
Zevk u şevk ile irüben kâmına
1427. Varımış Mekke içinde ol zamân
Üç yüz altmış put mükemmel bî-gümân
1428. Nâgehân görür ki ol putlar yüzün
Yire urup secde eyler bir kezün
1429. Dört taraftan Mekke'nüñ divarı hem
Secde ider ansızın î muhterem
1430. Secdede söze gelüp divarlar
Muştılar birbirine virür haber
1431. Diyişürler şükr kim esnâmdan
Pak olduk kurtulup evhâmdan
1432. Kâfir-i bî-dinden olduk halâs
Toğdı bu sâatde ol mevlîd-i hâs

1433. Mekke'nün hem sakfı götrüldi tamâm
Şöyle kim gökler göründi î hümâm
1434. Kulağuma pes bir ün geldi yine
Ol ün ile kulağum toldı yine
1435. Dahi bu esnada irdi bir nidâ
Müjde idüp bu sözi itdi edâ
1436. Toğdı ol mevlid kim iblîs-i pîs
Olısar anuñ ucından kâselîs
1437. Leşkerini idiserdür münhazim
Kimini körü kimini mün'adim
1438. Bir Nebidür bu ki şeytan-ı lain
Görmedi bunuñ gibi Sultân-ı dîn
1439. Şerr ü mekrinden bilisün rû-yı hâk
Bu Nebînüñ gelmesinden ola pâk
1440. Kuvvetini ol lainüñ bu emin
Üzidi üzse gerek tâ yevm-i din
1441. Bunı Abdulmuttalib çün itdi gûş
Kaynayup kanı tamarda itdi cûş
1442. Yine Abdulmuttalib dir kim hemân
Baña bir emr-i garib oldu ayân
1443. Gördüm ol put-ı hibeldür aña nâm
K(i)'anı can gibi severdi hâs u âm
1444. Turduğı yirden kapup düşdi yire
Pes nazar kıldum aña aklum dire
1445. Didüm iş bu düş mi ya tuş mı nedür
Ya hayâlim mi bu hâlet nitedür
1446. Gözlerümi silüben bakdum yine
Key taammül eyledüm döne döne
1447. Gördüm ol hâlet hakîkat düş degül
İlle her kişiye olur ötuş degül
1448. Ol sanem gördüm ki eylerdi tavâf
Âdem oğlanları gibi bî- hilâf
1449. Nutka geldi dir ki î Hayy u Halîm
Zât-ı paküñdür Raûf u hem Rahîm

1450. Hem bu tesbihi okurdı key sarîh
Ademî gibi belâgatle sahîh
1451. Bana bu hâlet çün oldı âşikâr
Kalmadı bir dem dahi bende karâr
1452. Mekke'den te'cil ile çıkdum hemân
Âmine evine dek oldum revân
1453. Ol evün divarunuñ gördüm tamâm
Taşları yakut olmuş î hümâm
1454. Hem içine dürlü dürlü kaliça
Döşemişler ibrişimden î niçe
1455. Müşk ü 'anber kokısından tolmış ev
Dürlü zinetle müzeyyen olmuş ev
1456. Ol evüñ tesbih u tehlîlüni hem
İçi vü taşını tutmuş zîr ü bem
1457. Kasd kıldum kim girem ol eve ben
takide benden hayal u vehm -i zan
1458. Çıkdı ol evden baña bir kaç kişi
Kim kim bahadurlıkdı anlaruñ işi
1459. Tiğ-i bürran ellerinde tend ü tiz
Kıldılar benden yaña hışm ile hız
1460. Didiler girme eve î merd-i cüş
Yohsa tiğ ile aluruz başuñ uş
1461. Göricek bu hâleti döndüm hemân
Tâ varup idem bu esrârı ayân
1462. Nâgehân tutuldı dilüm oldı lâl
Kalmadı bende dahi nutka mecâl
1463. Yidi gün söyleyimedüm bir kelâm
Hem acapladı bu hali hâs u âm
1464. Yidi günden sonra açıldı dilüm
Tağugiken yine cem' oldı bilüm
1465. Bir rivâyet dahi bu kim Ol Habîb
OL Hasîb u Ol Nesîb ü Ol Tabîb
1466. Anasından toğduğı sâat hemân

Bu Kubeys'den geldi bir ün nâgehân

1467. İlle key ali vü hûb âvâz idi
Sûr-ı İsrâfil'e san demsâz idi
1468. Didi kim bilüñ eyâ kavm-i Kureyş
Oldı ferhan bu zaman Kavm-i Kureyş
1469. Toğdı ol mevlüd kim 'arş -ı Hüdâ
Yüzünü aña kılıser zîr-i pâ
1470. Aña na'kiyle basup kadem
Arşı Anuñla müşerref kıla hem
1471. Kürsi kıla hâk-i pâyin tûtiya
Bulmağa andan gözi nûr-ı ziyâ
1472. Yazduğı için Anuñ na'tin kalem
Tâcı zer oldı cihâna lâ cerem
1473. Levh-i na't-i defterinden bir varak
Bâğ-ı cennet lutf-ı hanından ramak
1474. Levh-i mahfuz ol sebebden oldı ol,
K(i)'olmuşıdi defter-i Na't-ı Resûl
1475. Bağ-ı cennet zeyn olup şâm u seher
Umar andan kim kıla bir kez nazar
1476. Tâ sürûr-ı dâim ile kala ol
İşret ü işi hemîşe ola bol
1477. Her nefes eyler heves nâr u cahîm
Kim cemâlin arz ide Ol Kerîm
1478. Lutf-ı göz ile aña ide nazar
Tâ ki şâdân ola anuñla sakar
1479. Cebrâil'e dâima budur ümid
Gâsiyesin götürüp ol abîd
1480. Sende bu ümid iderseñ müdâm
Işkıla di es-salâtu ve's-selâm
1481. Hem melekler serteser î-bîş ü kem
Gökde vü yirde ne deñlü varsa hem
1482. Candan bunı iderler arzu
K(i)'ayağı tozın kılalar âb-ı rû

1483. İ Kureyşliler bunu bilün ayân
İzzet Anuñdur k(i) 'Aña uyar hemân
1484. İzzetüñüz sizün andandur bilün
Ana göre pes Aña izzet kılun
1485. Sağ yanuñdandur saâdet sizlere
Sol yanuñdandur selâmet sizlere
1486. Hem öñindendür hidâyet bî-hilâf
Serseri sanmañ bu sözi ya güzâf
1487. Rahmet-i Hakkuñ rızâsudur Anuñ
Lânet ü hışmı rızâsıdur Anuñ
1488. Baht u devlet siz de Anuñ tasdikudur
Dil ki Anuñ tasdîkınıñ tahkîkıdur
1489. Bu dinilen sözleri bir bir tamâm
Bî-kusûr u bi-fütûr u bî-keîâm
1490. Hep Kureyşliler işidüp bildiler
Bilmeyenlere haberler kıldılar
1491. Lîkin eylemediler tasdik anı
Zîre kim bilmediler tahkîk anı
1492. Ger dir isen niçün inanmadılar
Bu kazayayı görüp kanmadılar
1493. Budur ol sözün cevabı kim tamâm
Putperest idi Kureyşliler benâm
1494. Gözlerini gerd-i şirk itmişidi kör
Tih-ı küfr içinde yilmekden çü gör
1495. Bu söze şahid teryehum yenzurûn
Hem müekkiddür vü hem yubsarûn
1496. Pes Kureyşliler dahi ol dem ayân
Gördiler bu mucizâtı bî-gümân
1497. Gayret-i küfr ü cehâlet anları
Mü'min olmağa komadı canları
1498. Bir rivâyet dahi bu kim bir yehûd
Mekke şehrinde olırdı ol hasûd
1499. Ol gice türbetle görmüş meğer
K(İ) 'anasından toğdı Ol Hayru' l beşer

1500. Subh vaktinde varup ol merd-i şûm
Sayhalar idüp çağırur sanki bûm
1501. Didi âgâh olun î kavm-i Kureyş
Rûşen oldı bu gice yevm-i Kureyş
1502. Ol nebiyy-i haşimi vü ebtahi
OL cemi’i emlahanuñ emlahi
1503. Ahmed ü Mahmud Tâhâ vü nazir
Mustafa vü müctebâ vü hem beşir
1504. Annesinden toğuban buldı vücûd
Yire geçdi pest olup din-i yehûd
1505. Dahi ne deñlü ki vardı putperest
Anlaruñ da dini oldı cümle pest
1506. Hem nesârâ milletinüñ de tamâm
Ayinini bozıserdür bu Hümâm
1507. Hem mecusun odunu mahv idiser
Resmi anlaruñ cihândan gidiser
1508. Dahi ne deñlü ki var şimdi rüsûm
Halk arasında husûs ile ‘umûm
1509. Kamusını bâtl idiser tamâm
Kamu aña uyuserdür hâs u âm
1510. Dini Anuñ ta kıyâmet kalıser
Yiryüzü serteser Anuñ olıser
1511. Didiler ne kişidür eyle beyân
Tâ bilevüz bu işüñ aslın ayân
1512. Nicedür Anuñ nişanı vir haber
Şayed andan zâhir ola bir eser
1513. Aña göre kavlüñe inanavuz
Ne ki emr eyleriseñ Aña kanavuz
1514. Didi anun çak bağrında ayân
Bir beyi var oldurur andan nişân
1515. Oldurur mihr-i nübüvvet hâtemi
Anuñile ider musahhar âlemi
1516. Didiler bu gice bir mevlüd-i pâk

- Toğdı kim kıldı cihânı tâbnâk
1517. Anasından toğuben buldı vücûd
Hep sanemler itdiler Aña sücûd
1518. Nesl-i Abdulmuttalib'dür Ol Veled
Mislini halk eylememişdür Ahad
1519. Var ise oldur didüğün ya fûlan
OL degülse didüğündür hep yalan
1520. Ol yahudi didi kim ol oğlanı
Gösterüñ baña ki ta görem anı
1521. İledüben Ahmed'i ol dem hemin
Arza kıldılar vü görđi ol laın
1522. Göricek zehrinde mühr-i hâtemi
Başına uşdı cihânuñ hep gamı
1523. Zâri kılup didi vâveyla nidem
Öldiriserdür beni bu derd ü gam
1524. Bunda hatm oldı nübüvvet bî-hilâf
İdemez kimse bunuñla ihtilâf
1525. Zire nass-ı katı ile bu kelâm
Sâbit olmuşdur İla yevmi'l kıyam
1526. Nusret ü izz ü şeref feth ü zafer
Hep bunuñdur buña virđi dâdger
1527. Hem Beni İsrail'den ayruk Nebi
Açmayısardur nübüvvetden lebi
1528. Ger risâlet ger nübüvvedür tamâm
Bunda hatm oldı İlâ yevmi'l kıyâm
1529. Buna uyanlar olur dâim ferah
Hiç gönüllerine yol bulmaz terah
1530. Uymayan kalur delâletde hazin
Nur virmez gönline şem'-i yakin
1531. Siz dahi î cem' olan kavm-i kirâm
Ahmed'e virüñ salavât subh u şâm
1532. Yine bir dürlü rivayet ideyim
haki naklinden hikâyet ideyim

1533. Diyeyim likin bana dut gûş u hûş
K(İ)'işidicek idesin cûş u hûş
1534. Haz alayın dir isen andan tamâm
Işkıla di essalâtu ve'sselâm
1535. Abd-i Berrân oğlu k(i)'adıdur Ömer
Dir ki Abdulmuttalib virdi haber
1536. Kim görürem düşde bir zencîr-i sîm
Çıkdı arkamdan uzandı î nedîm
1537. Ucu dört şakk oldu zencirüñ tamam
Biri yirde biri gökde î hümâm
1538. Biri şarka biri garbe vardı hem
Halk-ı alem gördi anı îiş ü kem
1539. Oldı bu zencir yine bir şecer
Nur id evrakı anuñ serteser
1540. Şark u garbun halkı bu hâletde hep
Çevre aldı bu ağacı zî acep
1541. Kamusı aña teveccüh eyledi
Anuñ evsâfın tefevvüt eyledi
1542. Ben didüm î Seyyid-i sâdât-ı nâs
Viriser Hak Saña izzet bî-kıyâs
1543. Bir veled neslinden oliser ayân
K(i)'anuñ olısar zemin ü âsumân
1544. Şark u garbuñ halkı Aña uyısar
Çirk-i şirki şer'i suyu yuyısar
1545. Hamd idiser yir ü gök ehli tamâm
Ol Nebiler Hâtemine subh u şâm
1546. Adı Mahmûd u Muhammed olısar
Server-i kevneyn Ahmed olısar
1547. Sallû yâ kavm-i alâ hatm-i cemî'i'l mürselîn
Seyyidi's-sâdât-ı fahrü'l halk-ı zühri'l âlemîn
1548. Bir rivâyet dahi var bunda melîh
İbn-i Mes'ûd nakl itmişdür sahîh
1549. Dir ki toğmadın Nebiyyü'l âlemin
Bir melik vardı Yemen'de î emin

1550. Aña Âmir bin Cumah dirlerdi nâm
Anı bilürdi Yemen halkı tamâm
1551. Putperest idi begâyet ol kişi
Putta tapmakdı gice gündüz işi
1552. Bir putı varidi sîm-i hamdan
Aña tapardı nice eyyâmdan
1553. Eyle kılmışidi aña i'tikâd
Kim sanurdu andan olur her murâd
1554. Ol begün bir kızı var imiş meğer
K(i)'anı sun'ından yaratmış dâdger
1555. Bir cemâli var imiş anuñ cemîl
Her ki bir kez görse olurmuş delîl
1556. Lîkin ol kız faliç olmuş nâgehân
Bir adım yir yürimezimiş ayân
1557. Atası ne denlü k(i)'idermiş ilaç
Bedter olmuş anda za'f u ihtiyaç
1558. Şöylek(i)'oturduğı yirden ol 'alîl
Hiç kalkamaz olup kalmış zelîl
1559. Pes devâdan idicek kat'-ı ümid
Bâb-ı âhardan umar feth-i kilid
1560. Putına karşı varup ider niyâz
Toprağa sürüp yüzün kılur nemâz
1561. Zâri vü efgan idüp dir î sanem
Kulluğundan sanma arup o sanem
1562. Lîki bu kızcağuzum oldı sakîm
Âvnüñ irmez ise vardur aña bîm
1563. Umaram senden inayet idesin
Avn ü lutfuñ anda gayet idesin
1564. Zire sendendür kamu derde devâ
Derd ile komak anı olmaz revâ
1565. On yıl ol put karşusunda ol emir
Bu niyâzı eyleyüp kıldı nefir
1566. On yıl ol put karşusunda ol emir

Bu niyâzı eyleyüp kıldı nefir

1567. Bir gün işitmedi ol putdan cevab
K(i)'ol cevap ola hatâ vü ger sevap
1568. Bir musavva nice kim câmid ola
Akıl aña pes niçün âbid ola
1569. Evvelâ kendüye nef'i yok anuñ
Nice maksûduñ edâ itsüñ senüñ
1570. Def' idemez üstine konsa mekes
Pes saña kaçan oliser dest-i res
1571. Niçeye dek biz e bu hızlan u zül
Kim buña yok yire virmişüz gönül
1572. Bir suâlimize viremez cevap
Aña tapmak kaçan oliser sevap
1573. Yigregi budur ki bundan dönevüz
Bir yemiş virür bu dağa konavuz
1574. Sözüme binüm sakın itme hilâf
Kim sözümde yokdurur tez virü lâf
1575. Vay saña ger sözüm işitmeyesin
Tâ ölünce dişün işitmeyesin
1576. Ahiretde de olasın hûr u zûr
Mahşer ehli ide hep senden nüfûr
1577. Bunda vü anda mededsüz kalasın
Mahşer ehline temâşâ olasın
1578. Bilesin anda sözümün nef'ini
İlle hiç idemeyesin def'ini
1579. Avratına çün didi bu sözleri
Döndi ol lahza sanemden yüzleri
1580. Hayret ile turur iken nâgehân
Bir münâdi didi bilünüz ayân
1581. Bir Nebî zâhir oliser an karîb
Hak Teâlâ'ya Nebîdür hem Habîb
1582. Hâtem-i mihri nübüvvet olısar
Seyyid-i sıbt-ı fütüvvet olısar

1583. Din ü şer'i nesh-i edyân idiser
Ger dirahı feth-i ayân idiser
1584. Akvâm-ı şer' ü din Anuñ dinidür
Eslem-i İslâm Anuñ ayinidür
1585. Key refiku'l kalb olısar Ol Resûl
Gayet erham olıyardur halkı Ol
1586. Alem Aña tabi' olısar kamu
Hep anuñdur yir ü gök uçmak tamu
1587. Taş u ağaç viriser Aña selâm
Zaby u zabb Anuñla idiser kelâm
1588. Oldur ezka-yı mevâlid -î enâm
Anuñçün yaradıldı hâs u âm
1589. Bu nidâyı işidicek ol emir
Hatunına didi emr oldu yesir
1590. Bize sabr itmek gerekdür bir zamân
Tâ ki bu emr-i hafî ola 'ayân
1591. Anasından toğa ol mevlüd-i pâk
Âlemi nûrından ide tâbnâk
1592. Biz dahi varuban anı görevüz
Yüz süriyü hizmetine varavuz
1593. Cân ile dinimi idüp ihtiyâr
Mü'min oluban olavuz bahtiyâr
1594. Bu kelâmı itmedin bunlar tamâm
Putları karşuda kılmışken kıyâm
1595. Nâgehân bir nûr oldu âşikâr
Pertevinden toldı deşt ü kûh-sâr
1596. Hem cenûb ile şimal arası hep
Nûra gark oldu serâser zî- acep
1597. Göklerüñ kapuları açıldı hem
Zerre deñlü kalmadı yirlerde gam
1598. Yir yüzün(e)'indi melekler fevc fevc
Bahr-i okyanus gibi k(İ)'ura mevc
1599. Yir yüzinde ne kadar varsa hacir

Neml ü reml ü nebt ü esmar u şecer

1600. Şevk u zevk ile tevâcüd itdiler
Öñlerüñde kâim iken ol sanem
1601. Öñlerüñde kâim iken ol sanem
Yüzi üzre düşdi secde itdi hem
1602. Göricek bu hâleti bunlar ‘ayân
Avratına didi Âmir ya fulan
1603. Ne kazıyyedür bu hâlet vir haber
Kim bu resme zâhir oldı bu eser
1604. Bir sebep vardur bu hale dek degül
Kendünden olmaz bu işler şek degül
1605. Bu söz esnasında yine ol sanem
Nutka geldi açup adem bigi fem
1606. Evvel emre didi k(i)’de nây-ı kâr
Hâzır ol k(î)’rdi Resûl-i Girdigâr
1607. Anasından toğuben buldı vücüd
Çok kılıser halka ol lutf ıssı cûd
1608. Enbiyânuñ efdalidür Ol Habîb
Etkiyânuñ ekmelidür Ol Habîb
1609. Seyyid-i kavm-i arab fahr-i acem
Mazhar u âyât u i’câz u hikem
1610. Oldurur serdar-ı küll-i kâinâtı
Mefhâr u mecmû’ı sırfı mümkinât
1611. Hamd ü şükr ehlinüñ oldur serveri
Zikr ü fikr ehlinüñ oldur rehberi
1612. Evvel-i mevcûd oldur bî-hilâf
Mü’min iseñ bu sözi sanma güzâf
1613. Ol melik bu sözleri itdükde gûş
Bahr gibi kendüzinden itdi cûş
1614. Hatununa didi itdün mi semâ
Bu latif ahbar-ı putdan bî-nizâ
1615. Didi avrat evvel it putdan suâl
Adı neydüğün cevabı andan al

1616. Görelüm nedür nice virür cevâb
Bilelüm sözin hata mı ya sevap
1617. Aña göre sonra tedbir idevüz
Yolumuz kaçça giderse gidevüz
1618. Pes melik didi puta kim î sanem
Ol resulüñ adını di bize hem
1619. Ta bilevüz Ol Şehüñ adın ayân
Bize andan hâsıl ola bir nişan
1620. Söze gelüp ol put-ı câmid hemin
Didi kim adı Muhammed'dür yakın
1621. Yırde vü gökde Muhammed'dür benâm
Anı bu ad ile bilür hâs u âm
1622. Ol melik yine didi kim î sanem
Sen neden bildün anı bî-nutk-ı fem
1623. Cism ü cân u akl u dil yok sende pes
Kim viresün vü alasın bir nefes
1624. Kendüñi bilmege yokdur kudretüñ
Anı bilmege nedendür kuvvetüñ
1625. Adını Anuñ neden bildün ayân
Kudretün varise biz eeyle beyân
1626. Put dönüp virdi yine aña cevap
Didi kim gûş it cevabı pür sevap
1627. Ol Resûli yiryüzinde her hacir
Kûh u sahrâ vü nebâtât u şecer
1628. Reml ü nev' ü fasl u vahş u tayr
Bahr u berde her ne kim eylerse seyr
1629. Bilür anı vü kılur ikrâr Aña
Hiç birisi eylemez inkâr Aña
1630. Ben dahi bir câmidem gerçi anı
Lutfiyile baña bildürdi Gani
1631. Bu sözi bunlar dir iken nâgehân
Bir maânî -i bedi' oldı ayân
1632. Gördi kim ol hasta kız olmuş sahîh
Anasından toğduğı gibi sarîh

1633. Kamu uzvı yirlü yirince tamâm
Sağ olup kılmış ayağ üzre kıyâm
1634. Döndi Âmir ol kıza itdi hitâb
Didi î cân-ı pezer virgil cevâb
1635. Derdüñe dermân ne oldı it beyân
Tâ ki bu emr -î hafî ola ayân
1636. Ol maraz k(i)'anuñ ilacı yoğidi
İlle kim renc ü anası çoğidi
1637. Ya seher k(İ)'olmuşdı müstevil saña
Kim ilac idemedi kimse aña
1638. Şimdi kimden oldı dermanı anuñ
Kim tenüñden def' olup gitmiş senüñ
1639. Didi atasına ol kız ki î peder
Gûş tut kim vireyim saña haber
1640. Bir dün uyurken görürem kim heman
Karşudan bir nûr berkır nâgehân
1641. Toğrulup baña teveccüh eyler ol
Nûra gark olur vücudum sağ u sol
1642. Görürem bu nur içinden bir kişi
Çak benüm yanuma gelmiş irişi
1643. Sordum oldem kim ne kişidür bu er
Kim beni gark itdi nûr-ı serteser
1644. Didiler bu nûr Ol Şâhuñ nûrıdur
Kim Hüdânuñ arşı Anuñ tûrıdur
1645. Mekke'de toğdı bu gice Ol Nebi
K(i)'ay u günden mu'teberdür kevkebi
1646. Kamu envâruñ budur aslı hemân
Nurı bundan aldı mihr-i âsumân
1647. Gelmese bunuñ vücûdı âleme
İzz ü hürmet almazidi âdeme
1648. Olmaz idi arş u ferş ü âsumân
Vahş u tayr u bahr u berr ü ins ü can
1649. Hem melâik nev'i bulmazdı vücûd

- Hem bilinmezdi rüsûm ile hudûd
1650. Hem şeriatden bilinmezdi nişân
Hem tarikatden olunmazdı ayân
1651. Nicedür nehc ü sırât-ı müstakîm
Ya nedür ahkâm-ı âyât-ı kadîm
1652. Bu vücud olmasa olmazdı ayân
Mü'min iseñ bu söze tutma gümân
1653. Çün bu zat oldu cemi'ine sebep
Bundan it her ne kim iderseñ talep
1654. Pes didüm ensâbını eyle beyân
Tâ anuñ aslâbını bilem ayân
1655. Didiler adnânidür Ol Pâdişâh
İbn-i Abdullah'dur bî-iştibâh
1656. Didüm anuñ milleti vü dini ne
Baña bildürün ki girem dinine
1657. Didiler anuñ dini İslam'dur
Enbiyâ'dan râfi'u'l a'lâmdur
1658. Didüm ol neye tapar ma'bûdu ne
Din ki ben dahi tapam ma'bûdı ne
1659. Didiler Allah'dur ma'bûd Aña
Andan özge nesne yok maksûd Aña
1660. Oldurur Allah u Rahmânu'r Rahim
Kâdir ü Kakhâr u Sultân-ı Kadîm
1661. Âlemi iden ademden zâhir Ol
Muhyi vü Mü'min Müheymin Nâsır Ol
1662. Hayy u Kayyûm u Selîm ü hem Halîm
Vâhid ü Ferd ü Ahad Vitr ü Alîm
1663. Dayim ü Deyyân u Mennân u Hakem
Rabb ü kuddûs ü selâmu zîkerem
1664. Bâsıt u Muğni Gani vü hem Kefil
Muksit ü Mün'im Muin u hem Vekil
1665. Vâhid ü Mâcid Hâsib u hem Mecid
Hafız u Kâhir Mukît u hem Şehid

1666. Malik ü Hannân u Rabbi'l âlemin
Râziku'l erzâk Fettâh u Mübîn
1667. Fâil-i muhtâr u Cebbâr u Celîl
Mühdi ve Hâdi vü Settâr u Delîl
1668. Hâfız u Râfi' Râkib u Nâzır Ol
Evvel ü Âhir Muîn u Hâzır Ol
1669. Muti vü Mani Latif ü hem Atûf
Zarr u Nâfi' Hamîd ü hem Raûf
1670. Mâlik ü Kuddûs ü Vehhâb u Selâm
Gâfir u Gaffâr u Hayy u lâ yenâm
1671. Hâlik u Hallâk u Tevvâb u Kerîm
Câmi' u Vâris Azîz ü hem hakîm
1672. Kâbız u bâki bedi' u hem şekûr
Vasi' u bais mucib u hem sabûr
1673. Nûr u kâfi vü kaviyy ü hem metin
Muhsı vü mübdi muidi hem mü'in
1674. Zâhir ü bâtın afuvv u Zü'l celâl
Kâdir ü Muhyi mumîd ü lâyezâl
1675. Hakku Vâli vü Hâfız u hem Kebîr
Bâriyu adl u azîm ü hem habîr
1676. Hem muizz ü hem muzill ü hem ali
Hem musavvir hem mukit u hem veli
1677. Hem râşid ü hem semi' u hem basir
Hem mukaddem hem muahhir hem nasir
1678. Hem vedûd u hem samed hem muktedir
Hem cemîl ü hem gafûr hem muntasır
1679. Bari bunlar ol Hakk' uñ esmâsıdur
İsmi bî- haddur bular evlâsıdur
1680. Ger anuñ esmâsu olınırsa ad
Halk-ı âlem bulmaya aña had
1681. Bu kadar zikr oldı bunda muhtasar
Ehl-i irfâna pes ola bu kadar
1682. Yoğısa bu evrâk-ı eşcâra tamâm
Yazılır ise ila yevmi'l kıyâm

1683. Dükene evrâk yazan yorıla
Nice biñi tomar u defter dürile
1684. Biñde birin yazamayalar tamâm
Haşr olunca yazar ise hâs u ‘âm
1685. Bu söze yokdur nihayet bunda ko
Yine evvelki sözüñ it cüst ü cû
1686. Diyeyim ol dem ki şevk ile tamâm
Diyesiz hep essalâtu ve’sselâm
1687. Yine didi kız ki ya ata hemân
Ol ki bunı eyledi baña beyân
1688. Didüm aña halüme kıl bir nazar
Gör ne hâlet içreyem î pür hüner
1689. Bu maraz kim oldı müstevli baña
Nola lutf idüp deva itsen buña
1690. Didi kim budur vesile âleme
Tâc u devlet bundan irdi âdeme
1691. Sıhhat isterseñ buña kıl arz-ı hâl
Ta saña sıhhat vire Ol Zü’l Celâl
1692. Her kime olsa vesile bu Hümâm
İki ‘âlemde olur işi tamâm
1693. İhtiyacı kalmaz anuñ gayre hiç
Serteser âlem olursa piç piç
1694. Her ki idinse vesile bu Şehi
Bende eyler kendüye mihr ü meh
1695. Kanda kaldı bu ki تنها bir maraz
Bu vesileden saña ola garaz
1696. Pes didi bu nûrdan bir lem’a al
Ol marazlı cisminüñ üstine sal
1697. Tâ ki ol sâat olasın tendürüst
Ol marazdan düşmeyesin dahi süst
1698. Çünkü ol kayılden itdüm bunı gûş
Bahri- veş kanum tamarda kıldı cûş
1699. El urup ol nurdan aldum revân

Gevdeme başdan başa sürdüm hemân

1700. Uykudan ol saat açdum gözümü
Tendürüst sağ buldum özümü
1701. Ayağ üzre turuben oldum ferah
Sadr u sinemden kamu gitdi ol terah
1702. Bildüm ol nû-ı Nebinüñ hürmeti
Hak Teâlâ'nın katında izzeti
1703. Eyleyemiş k(i)'anı fehm itmez ukul
Kaçan idrâk eyleye derk-i fuhul
1704. Sıhhatümüñ aslı budur uş benüm
Anuñçün şâddur cân u tenüm
1705. Bu sözi Amir çü kızdandınledi
Nûr-ı Ahmed'den meâni anladı
1706. Avratına didi tur î yâr-ı cân
İsteyelüm nûr-ı Ahmed'den nişân
1707. Bunı diyüben hemândem turdılar
Aluben ol kızı yola girdiler
1708. İlle bilmezlerdi kim Ol Şâh-ı dîn
Hâtimü'r rusli İmâmu'l müttekin
1709. Nirede toğdı makâmı kandadur
Bileler k(i)'anı muhakkak andadur
1710. Gark olup bahr-i hayretde tamâm
Nefs ü rûha aklı kıldılar imâm
1711. Akldan oldı şevâhid âşikâr
K(i)'ol Nebiye Mekke'dür şehr ü diyâr
1712. Mekke'den yaña teveccüh itdiler
Üçü bile bir nice gün gitdiler
1713. Her muğaylâne vü neble k(i)'irdiler
Mekke'den yanaya sâcid itdiler
1714. İrdiler andan geçüp bir râhibe
Din için dünyasını kalmış hibe
1715. Didiler bize alâyimden ayân
Bu yakında noldısa eyle beyân

1716. Ne acâyib kim görüpsin hayr u şer
Lutf idüp vir bizlere andan haber
1717. Didi rahib kim beli î merd-i râd
Diyeyim ta olasız ferhân u şâd
1718. Çok acayib görmişem ben ankarîb
K '(i)anı görmek denmeye olmaz nasib
1719. Bir gün otururidim gördüm heman
İki şakk olup açıldı âsumân
1720. Yire dökülde kevâkib çün şihâb
Bunlaruñla bile mâh u âfitâb
1721. Dahi gökden indi eşhâs-ı kesir
Mekke'ya secde eylediler yir yir
1722. Dahi vahş u tayr u eşcâr u nebât
Mekke'den yanaya oldu sâcidât
1723. Bu sözi rahibden idüp istima'
Rahib ile eylediler elveda
1724. Mekke'de tahkîk idüp Peygamberi
Oldılar mihrine candan müşteri
1725. Ol aradan sür'atiyle gitdiler
Mekke şehrine hemandem yitdiler
1726. Sordılar Âmine evinden nişân
Bilicek itdiler ol araya cân
1727. Âmine 'nüñ çün evine girdiler
Yapulu idi kapusun gördiler
1728. Bulıcak kapu öñiñde fırsatı
Kakdılar kapuyı sür'atle katı
1729. İşidüp Âmine didi hey turuñ
Kapuyı yıkar mısız anul vuruñ
1730. Ne gerek kimsiz ne işe geldüñüz
Kim bu vechile huzûrum alduñuz
1731. Didiler kim âşıkıyuz Ahmed'üñ
Ol Şehinşâh-ı serâ-yı sermedüñ
1732. Evvel âhir her ne oldu bî-kusûr
Nice kim itdi havâtırdan hutûr

1733. Âmine'ye itdiler bir bir beyân
Ol dahi bu hâli çün bildi ayân
1734. Eyledi anlara karşı feth-i bâb
Hüsn ü hulk u lutf ile virdi cevâb
1735. Didi kim ehlen ve sehlen merhabâ
Hayre makdem î zuyuf -ı bâ-safâ
1736. Neye geldünüz baña virün haber
Sizde gördüm âşinâlıktan eser
1737. Didiler bunlar ki kanı Mustafa
Cânumuzuñ oldu cânı Mustafa
1738. Bize gösterk(i)'anı bir dem görevüz
Can u dil kâmına andan irevüz
1739. Bu kelâmı işidicek Âmine
Diledi kim ire anlar kâmına
1740. Ahmed'i anlara ol dem kıldı arz
İtdiler gördükde hubbın cânâ farz
1741. Gördiler envâr-ı veche Mustafâ
Şems gibi âleme virmiş ziyâ
1742. Kendüleri dahi ol nûr itdi gark
Şöyle kim hîn-i duhâda garb u şark
1743. Bunı göricek ta'accüp itdiler
Ol safâdan kendülerden gitdiler
1744. Yine kendülere geldükde hemân
Gördiler envârın ol Şâhuñ ayân
1745. Bunlara bir vechile geldi tarab
K(i)'anı yine kendüler kıldı acep
1746. Şöyle kim dünya vü 'ukbâya tamam
Hep içindekiyle bile î hümmam
1747. Kendülere virseler bi-renc ü ked
Almayup ol demde iderlerdi red
1748. Ol huzûra tâ ki mani olmaya
Bunlar ol zevk u safâdan kalmaya
1749. Geldi çün anlara bu vechile zevk

- İçleri taşları toldı nûr u şevk
1750. Ba'de mâ elin alup ellerine
Gözlerine sürdiler döne döne
1751. Ol eli bir resme buldılar latîf
K(i)'ancılayın bir beden olmaz zarîf
1752. Didiler î hâtem-i sıbt-i rusul
Rehnümâ-yı rehrevân-ı cüz ü küll
1753. İçüüne yüz sürüyü geldük uş
Can u dilden hâdimüñ olmağa hoş
1754. Bize arz eyle cemâlüñ ayını
Gönlümüzün rûşen eyle râyını
1755. İşkuña itdük senüñ terk-i vatan
Tâ olavuz işkuñ ile cân u ten
1756. Dahî genc ü mâl u esbâb u sanem
Olmağıçün vasluñ ile muğtenem
1757. Din ü iman isteyü geldük saña
Lutfile eyle nazar bizden yaña
1758. Bize evsâf-ı samedden vir haber
Anlayavuz tâ müessirden eser
1759. Dini imanı kemahı bilevüz
Hâlümüz aña münasib kılavuz
1760. Ya Resûlullah meded eyle meded
Kim bize avn ide Allahu's-samed
1761. Bu kelamı bunlar idince tamâm
Tarlıgandı Amine î nîknâm
1762. Didi görmek bu kadar besdür size
Taşra çıkun lutf idün uyun söze
1763. Ceddi Abdulmuttalib nâgâh gelür
Sizi gördükde beni ele alur
1764. Evine gitdükde tekrar Ahmed'i
Kimseye zinhar gösterme didi
1765. Zire kim a'dâsıdur bunuñ yehud
Yahşi sakla ziyân olmaya sud

1766. Didiler bu fikri zinhâr itmegil
Toğrı sanup eğri yola gitmegil
1767. Bu senüñ oğlun ki var î mehlîkâ
Sâbit olısar ila yevmi'l cezâ
1768. Bu melâindür yahudi bed-keniş
Kim bu sultana ko yiri bile diş
1769. Likin emrüñe mutfüz gidelüm
Ne ki emr idersen anı idelüm
1770. Bunı diyüp çıkdılar evden hemân
Turdılar kapu öñinde bir zamân
1771. Gidemeyüp andan öte bir kadem
Kapladı göñüllerin endüh u gam
1772. Eri didi avratına k(i)'ey nigâr
Ben buradan gidemezem âşîkâr
1773. Ahmed'ün ışkı beni aldı tamâm
Mâ-hasal budur saña didüm kelâm
1774. Göreliden beri rû-yı enverin
Mîhr ü mehden hûb ra'na manzarın
1775. Başımı sevdası kıldı eyle denk
K(i)'idemeye kimseye afyan-ı benk
1776. Anasına dir yine destûr al
Tut elümi bahr-i gamdan taşra sal
1777. Bari bir dahi cemâlin göreyim
Behçet ü hüsn ü kemâlin göreyim
1778. Yohsa ben hasret ile ölürem
Haşr olunca firkat ile kalurum
1779. Hatunıña bu sözi dirken hemân
Ol kapu öñinde Amir virdi cân
1780. Sende de ol derdden varise cûş
Can u dilden vir salavñt aña hûş

FASL

1781. Dahi ol yıl kim Resûl-i kâinât
Toğdı kahtidi vü bitmezdi nebât

1782. Mekke'de çün kim vücuda geldi ol
Toldı alem ni'met ile sağ u sol
1783. Ni'mete toydı cemi'i canavar
Gark u ni'mat oldu cümle bahr ü berr
1784. Ne kadar var ise enhâr u uyun
Suları evvel giden oldu füzun
1785. Kalmadı sahn-ı zeminde bir kadem
Nurdan k(i)'anda yoğidi bir alem
1786. Hem kevâkib kubbe-i eflâkde
Meh gibi şu'le virürdi hâkde
1787. Mah hod hurşidi veş virürdi zav
Zâl-i devrân dahi buldı baht-ı nev
1788. Âfîtabuñ nûrı buldı izdiyâd
Halk içinde zâhir oldu adl u dâd
1789. Hem sekiz cennet kapusın açdılar
Âleme envâr-ı rahmet saçdılar
1790. Râviler dir kırk yıl olunca tamâm
Açuğidi bâb-ı cennet subh u şâm
1791. Yidi tamu kapusın hem yaptılar
Asker-i iblisi yire depdiler
1792. Kudret-i şeytanuñ oldu mün'adim
Dahi a'vânı seraser münhezim
1793. Hem melâik secde-i şükr itdiler
Hakk'uñ ism-i a'zamin zikr itdiler
1794. Hep şehâdet itdiler kim bu Resul
Geldi Hak'dan bize göstermeğe yol
1795. Hem aña biş nesne kıldı Hak nisâr
Şerh ideyim dinle bir bir âşikâr
1796. Nass-ı katı'la bulupdur bu sübût
Mü'min işitse kılur lâbud sükût
1797. Lîki dek turma eyâ kavm-i kirâm
Işkıla diñ es-salâtu ve's-selâm
1798. Ol şebün birisi rahmetdür 'ayân
Hem ikincisi besaret bi-gümân

1799. Mağfîret üçî şefâat dürdi hem
Başı rü'yetdür anuñ î muhterem
1800. Her biri bir demde olısar bedid
Ahmed'e bu beş nisâruñ î hamid
1801. Rahmeti toğdukda kıldı Hak nisâr
K(i)'oldı Kur'an'da beyan u âşîkâr
1802. Ma'nisi bu kim seni âlemlere
Di vü perri vü melek ademlere
1803. Zâhire göndermedüm illa ki sen
Rahmet-i mahz olasın î mu'temen
1804. Hem nübüvvetde beşâret bî-hilâf
Nâzil oldı sanmanuz anı güzâf
1805. Bu dahi nass ile olmışdur 'ayân
Bu meaniyi de nass ider beyân
1806. Ma'nisi anuñ da bu kim yâ Resûl
Seni göndermedüm ki halka toğrı yol
1807. Gösteresün olalar cümle güvâh
Diyeler sıdk ile lâ rabbün sivâh
1808. Rahmetümden hem besâret idesin
Anları yidüp behişte gidesin
1809. Ben cemîlün ta cemâlin bileler
Kudret ü lutf u kemâlin bileler
1810. Korkudup hem kıl celâlümden beyân
Tâ celâlüm bileler andan ayân
1811. Ana göre bana kulluk ideler
Kuds-i kurbuma senünle gideler
1812. İrdi bundan sonra vakt-i mağfîret
K(i)'andan iman ehli buldı ma'rifet
1813. Ol dahi Kur'an ile oldı beyân
Bu meâni dahi andandur 'ayân
1814. Ma'nisi budur ki afv it yâ İlâh
Ne kadar kim geldise bizden günah
1815. Dahi bizi yarlığa vü rahmet it

- Duh-ı revh -i râhatunla rahat it
1816. Çünkü mevlâmuz bizüm sensin yakın
Avn ü nusret senden umaruz hemin
1817. Kafir ü müşrikler üzre gâlib it
Can ile kesb-i rızâna tâlib it
1818. Dahi bir âyetde dir kim ya ibâd
Ne kadar kim itdünüz cürm ü fesâd
1819. Nefse uyup itdünüz israf çok
Kim aña pâyân u hadd u ad yok
1820. Rahmetümden eylemen kat' -ı ümid
Gönlünize ta urulmaya kilid
1821. Zire ben ol padişehem kim tamâm
Asi olsa halk-ı âlem subh u şâm
1822. Afv idüben yarlıgaram kamusun
Sımazam hiç bir kulumun namusun
1823. Zire kim benven Gafûr u hem Rahîm
Hem Atûf u hem Raûf u hem Hakîm
1824. Hem şefâat vakti rûz-ı haşr olur
K(i) 'anda emvât-ı halâyık neşr olur
1825. Ahmed-i Muhtâr İmâmu'l mürselin
Seyyid-i âlem Şefî'ü'l müznibin
1826. Kılıser sahn -ı kıyâmetde kıyâm
Umısar andan şefâat hâs u 'âm
1827. Ol dahi halka şefâat idiser
Ehl-i isyâna 'inâyet idiser
1828. Cânib-i Hakdan irişüp aña avn
Gark-ı rahmet olısdur halk-ı kevn
1829. Ruh-ı rahatda olısar ümmeti
Afv u gufranda kalısar milleti
1830. Ümmetiyisen anuñ î nîknâm
Işkıla di essalatu ve'selâm
1831. Bu dahi Kur'an ile ma'lûmdur
Zira kim ol ma'niden mefhûmdur

1832. Âyetün ma'nisi budur k(i)'y Nebi
Açmak istersen şefâatle lebi
1833. Giceler çok kıl teheccüdle nemâz
Tâ şefâat bâbı ola saña bâz
1834. Hem makâmuñ hazride mahmûd ola
Hem muîn ü nâsıruñ ma'bûd ola
1835. İrişesin bir makâm kim İlâh
Haşr ehline seni ide penâh
1836. Sen dahi andan umar iseñ nasîb
Gice gündüz vir salavât ber Habîb
1837. Vakt-i ru'yet cennet içinde olur
Anı bulmuş isteyen anda bulur
1838. Bu dahi nass ile sâbitdür azîz
Bu meâniyi bilür ehl-i temiz
1839. Hem bir âyetde dahi virür haber
Lutfiyile Mustafâ'ya dâdger
1840. Ehl-i cennet cennete girdükde hep
Taze olur yüzleri hemçün rutep
1841. Ref' idiserem cemâlünden nikâb
Hep göriserler cemâlüm bî-hicâb
1842. Yüzleri nâzır idiserler nazar
İdiser ol dem tecelli dâdger
1843. Bunlara bir hâlet olısar 'ayân
Kim gönüllerinde kalmaya gümân
1844. Ayun on dördüncü gicesinde mâh
Nice görünür ise bi-iştibâh
1845. Eyle göriser halâyık serteser
Hak cemâlin cennet içre î piser
1846. Âm olısar ol nisâr ol gün tamâm
Mustafâ'nuñ ışkına î nîknâm
1847. Ehl-i cennet hep bulısarlar murâd
Bî-gam olıser ebed mecmû şâd
1848. Sen de ol hâletden umarsañ nasîb
Vir salavât Mustafa'ya î habîb

1849. Yâ ilâhi bu Hafi'yi dahi sen
Mustafâ'nuñ hubbına yâ Zü'l minen
1850. Cennet-i firdevs içinde kıl karîn
Âb-ı rû-yı hakkı anuñ yâ muîn
1851. Anda dîdârundan eyle behre ver
Hürmet için Ahmed'üñ î dâdger
1852. Bir nefes Ahmed'den itme anı dûr
Nur-ı Ahmed'den bağışla aña nûr
1853. Cürm ü çirkinden dilini pâk it
Göñlüni âyine-i idrâk it
1854. Kuvvet ü kudret senüñdür yâ İlâh
Sensin iden câhı çâk ü çâh-ı çâh
1855. Bu zaîf ü bî -kese eyle meded
Cürm ü isyânuña bakup itme red
1856. Zenb ü taatden çü sensin bî-niyâz
Kâfir ü mü'mine kıldıñ bab bâz
1857. Şöyle kim âlem olursa cürme gark
Ya muti' olursa halk-ı garb u şark
1858. İzzetünden zerre deñlü nesne kem
Olmazu olmaz ziyâde zerre hem
1859. Hazretüñ çün böyledür yâ Zü'l celâl
Dâima bî-naks ü her dem ber-kemâl
1860. Dilerem ben âcizi idüp kavî
Enbiyânile idesin münzevî
1861. Dilüme kudret viresin kâlde
Göñlüme kuvvet viresin halde
1862. Tâ diyem ışk ile na't-i Ahmed'i
Bulam anuñla safâ-yı sermedi
1863. Dünyede kadr-i refi'üm ola Ol
Dâr-ı ukbâda şefi'üm ola Ol
1864. Bu sahun nakl olsa tâ yevmi'l kıyâm
Nice biñ biñ haşre dek olmaz tamâm
1865. Ger şefâat umar iseñ î Hafî

Turmayup aña salavât vir safî

FASL

1866. Î hevâdâr-1 resûl-i kibriyâ
Rehnümâ-yı rehrevân-1 enbiyâ
1867. Söze gel bülbül gibi hoş nâle it
Nâleden dil gülşenin pür jâle it
1868. Ney gibi sûzile efgân eylegil
Ud-veş ervâh-1 sûzan eylegil
1869. Kalb-i uşşâka sadef-veş guş vir
Râh-1 muştâka dürer veş cuş vir
1870. Tal meâni bahrine gavvâs var
Âleme lafz-1 dürer bâr it nisâr
1871. Tâ sözün gevherlerini göreler
İledüp gevher -şinâsa vireler
1872. Göricek ol gevheri gevher -şinâs
Hak Tealâ'ya ide çâk çâk sipâs
1873. Kim bu lutf ile cevâhir râyigân
Gördügiçün eline bu zamân
1874. Zira bu söz gevheridür bî-bahâ
Gayri gevherlerden olur müntehâ
1875. Zîra anlarun yiridür bahr ü kan
Bu güher ma'denidür pes akl u can
1876. Ol güher kim bahr ile kândan gelür
Bir ulâmî anuñla kim candan gelür
1877. Hâssa ol söz kim ola na't- 1 Nebi
Anı söylemeğekim açsa lebi
1878. Âlemüñ halkında yok ol iktidâr
Kim diye ol söze bir mikdar var
1879. Zire ol söz cân-1 cân-1 cândur
Din-i İslâm ehline îmandur
1880. Bu kelamı ko Hafî kim bu kelâm
Hasşre dek söyler iseñ olmaz tamâm
1881. Fursatı fevt itme söylerken dilüñ

- Gülşen-i dilde öterken bülbülüñ
1882. Yohsa fırsat fevt olıcak nâgehân
Zerre deñlü gözine gelmez cihân
1883. Pes nedâmetler idersin yok yire
Akıl ol kim aklını şimdi dire
1884. Sonra olmaya peşîman işine
Kudreti hâlinde bile işine
1885. Zâyi' itmeye demini bir nefes
Can kuşu uçup usanmadın kafes
1886. Bu söze yokdur Hafî çün intihâ
Mustafa'nuñ mevlidin kıl ibtidâ
1887. Diñle kim nûr-ı resûl-i Girdigâr
Mebde-i fitratda k(i) 'oldı âşikâr
1888. Nicesi vechile devrân eyledi
Nireden nireye seyrân eyledi
1889. Saña bir bir anı takrîr ideyim
Göñlünün levhinde tahrir ideyim
1890. Çünkü Hakk'ıñ emrile nûr-ı Resûl
Kıldı ol kandil-i dür içre hulûl
1891. Dilegince eyledi Hakk'ıñ karâr
Nur ol kandilde leyl ü nehâr
1892. Çün diledügünce Ol Hayy u Kadîm
Kıldı nûr-ı Ahmed'i anda mukim
1893. Âhir ol kandilden nûr-ı Resûl
Çıkdu vü arş üzre sâkin oldı ol
1894. Arşda hem toksan üç biñ yıl karar
Kıldı nûr-ı Ahmed'i dâna-yı kar
1895. Kürse kıldı arşdan dahi nüzûl
Ol mahalle eyledi ya'ni hulûl
1896. İtdi yitmiş biñ dahi biñ yıl karâr
Nur-ı Ahmed kürside leyl ü nehâr
1897. Cennete nakl itdi kürsiden hemin
Turdı yitmiş biñ yıl anda ol emin

1898. Sidreye nakl itdi cennetden yine
Haddi yokdur bunda sözün ger dine
1899. Lîkin itmek gerek anı ihtisâr
Elli biñ yıl itdi anda da karâr
1900. Sidreden indi semâ-yı sâbia
Bunda haz-ı rûh vardur sâmia
1901. Anda dahi kıldı kırk biñ yıl karâr
Gice gündüz devr idüben rûzigâr
1902. İndi andan dahi altıncı göğe
Kimün elinden gelür k(i)'anı öge
1903. Anda da turdı otuz biñ yıl tamâm
Nûr-ı Ahmed bî-kusur î nîknâm
1904. İtdi beşinci göğe andan nüzûl
Anda da turdı yiğirmi biñ yıl ol
1905. İndi andan dahi dördüncü göğe
Gereği gibi anı kimdür öge
1906. Kıldı on beş yıl anda da karar
Devr idüp gice gündüz bu medâr
1907. İndi üçüncü göğe andan nüzûl
İtdi anda da karar on biñ yıl ol
1908. İndi andan da ikinci göğe nûr
Turdı beş bin yıl hem anda bî-kusûr
1909. İndi andan dahi dünya göğine
Her ki anı gördi lâbud öğine
1910. Nûr-ı Ahmed anda da kıldı karâr
Âdem'i halk eyleyince Girdigâr
1911. Âdemi çün halk itdi Ol İlâh
Yir ü gök halkına kıldı pâdişâh
1912. Dünya göğinden heman nûr-ı Resul
Toğrı Adem alına kıldı nüzûl
1913. Kıldı anda bir nice müddet karâr
Munisi oldu anuñ leyl ü nehâr
1914. Sonra Havva'yı yaradıcak İlâh
Nur aña nakl eyledi bî-iştibâh

1915. Turdı alnında anuñ da bir zamân
Şis anadan toğup olunca ayân
1916. Sonra andan Şis'e nakl eyledi nûr
Gün gibi alnında turdı bi-fütûr
1917. Şis'den dahi Enus'a geldi hem
Kıldı bir müddet anı da muhterem
1918. İtdi andan dahi ki aynana 'ubûr
Anuñ alnında karar eyledi nûr
1919. Nûr andan dahi itdi intikâl
Geldi Mehlâyil'e î nîk-hisâl
1920. Anda dahi turdı bir müddet tamâm
Geldi gitdi gice gündüz subh u şâm
1921. Kıldı andan oğlı Ber'de intikâl
Turdı anda dahi nice mâh u sâl
1922. İtdi andan oğlı Uhnuh'a gönder
K(İ)'oldı İdris peygamber meğer
1923. Anda dahi itdi bir müddet karar
Nice nice devr kıldı rûzigâr
1924. İrdi andan Müteveşlah alnıña
Oğl(ı)'idi Uhnuh'un oldahi yine
1925. Anda dahi turdı bir müddet çü nûr
Andan oğlı lemک'e eyledi 'ubûr
1926. Lemک'den Hem oğlı Nuh'a ol zamân
Nakl kıldı nûr-ı Ahmed bî-gümân
1927. Nuh'dan hem oğlı Şam'a intikâl
İtdi turdı anda nice mâh u sâl
1928. Şam'dan Erfahşed'e nakl eyledi
Nur-ı Ahmed anı dahi toyladı
1929. Nakl idenler bize bu nakli sahîh
Şam'un oğlı didiler anı sarîh
1930. Yine ol Erfahşed'den nûr-ı Resul
Oğlı Salih alnıña kıldı nüzûl
1931. Anda dahi itdi bir müddet karâr

Gice gündüz devr idüp çarh -ı medâr

1932. İrdi andan oğlı Abir alnıña
Anda dahi bir zeman turdı yine
1933. Ba'zılar dir olıdı Hûd Nebi
K(i)'enver idi kamulardan kevkebi
1934. İrdi andan dahi Faliğ alnıña
Anda dahi turdı bir müddet yine
1935. Rauvâ'ya geldi andan î emin
Sonra Saruh alnına irdi hemin
1936. İrdi andan sonra Uşru alnına
Sâkin oldı anda bir müddet yine
1937. Aruğu Nahur'a andan Azer'e
Andan İbrahim irdi î sere
1938. Andan İsmail 'e geldi çünki nûr
Hasıl oldı göñline zevk u sürûr
1939. Geldi andan Kayder'e nûr-ı Habîb
Kim olıdı cümle-i derde tabîb
1940. İrdi andan dahi Nebta î hümâm
Pes Selamin'e gelüp selâm
1941. Geldi andan hem Hümeysel alnıña
Anda dahi hoş karar itdi yine
1942. Nakl itdi andan Üded alnıña nûr
Andan Üdd'dün alnıña kıldı 'ubûr
1943. Nakl idüp andan da nûr-ı pâk î cân
Hem Büleyse alnına geldi hemân
1944. Geldi andan dahi Adnan alnıña
Bir zaman anda dahi turdı yine
1945. Gitdi andan dahi Ma'd alnıña çâk
Yirine gelince turdı emr-i Hak
1946. Geldi andan da Nizar alnıña nûr
Bir zamân anda da turdı bî-kusûr
1947. Oldı İlyas alnıña andan da tuş
Geldi andan da Muzer alnıña hoş

1948. İrdi andan dahi Müdrek alnıña
Hem Huzeyme alnına andan yine
1949. İrdi andan da Ken'an alnıña nûr
Pes Nuzer alnıñda eyledi zuhûr
1950. Oldur ol kim Hâlik idüp muhterem
Andan urur hep arap sâdât-ı dem
1951. Anun adıdur Kureyş-i nâ-müdâr
Hem arap anuñla ider iftihâr
1952. Bunda söz çokdur eğer kim söyleme
Maksûdumuzdan kaluruz biz yine
1953. Bari andan Malik'e nakl itdi nûr
Anuñ alnıñda dahi kıldı zuhûr
1954. Geldi andan Fihri'e nûr-ı Mustafa
Fihri dahi buldı anuñile safâ
1955. Fihri'den hem Galib'e nakl eyledi
Anı da pür hikmet ü akl eyledi
1956. Kıldı andan da Luvâ'ya nakl hem
Turdi alnıñda anuñ da niçe dem
1957. Geldi Ka'b alnıña andan da yine
Geldi andan dahi Mürre alnıña
1958. Mürre'den dahi gidüp nûr-ı Resûl
Geldi galib alnına kıldı nüzûl
1959. Geldi andan hem Kilab alnıña cüst
Hem Kusa alnıña andan da dürüst
1960. İrdi andan dahi nûr-ı Mustafâ
Alnıña abd-i Menaf'ın î safâ
1961. Geldi andan Hâşim'e nûr-ı Resûl
Hâşim'i dahi münevver kıldı ol
1962. İtdi Hâşim'den dahi nûr intikâl,
Zayil oldı andağı hüsn ü cemâl
1963. Geldi Abdulmuttalib alnıña hûş
Şöyle kim gören kalurdı anı cûş
1964. Virdi aña dahi bir hüsn ü cemâl
Kim görenler dirdi zi izz ü celâl

1965. Anda dahi turdı bir müddet tamâm
Kârubârına kamu virdi nizâm
1966. Andan toğdukda Abdullah'ı râd
Rûy u mûy u hüsnileydi bir murâd
1967. Nur Abdülmuttalibden ol zamân
Geldi Abdullah'ın alnıña hemân
1968. Anda dahi kıldı bir müddet karâr
Âmine olunca andan berdâr
1969. Âmine'ye gelince andan dahi nûr
Turdı anda dahi bî-naks -ı fütûr
1970. Âmine Hatun idince vaz'-ı haml
Nûrına garkidi h k-i senk u reml
1971. Çün toğurdı Mustafa'yı ol nigâr
Nur kıldı anuñ alnında karâr
1972. Mustafa alnıña nakl itdi hemân
Sâkin olup anı idindi mekân
1973. Dahi andan gayri yire gitmedi
Gitmeğe dahi azimet itmedi
1974. Zire kim buldı mahallin bî-gümân
Sâkin olup kıldı anda câvidân
1975. Dahi kimse alnıña varmadı nûr
Gayre andan itmedi hergiz ubûr
1976. Bu rivâyet ben ki nakl itdüm sarîh
Kamu tahkik eyleyüp buldum sahîh
1977. Eyle bilüp size nakl itdüm anı
Kendü kendüden didi sanmañ beni
1978. Ger bu nakl ilâ yevmi'l kıyâm
Bin kıyamet geçse bu olmaz tamâm
1979. Ger dilersiz gide sizden seyyiât
Sıdk u ihlâs ile ayduñ es-salât

MATLA'-I DÂSİTÂN

1980. Söze gel î tûti-yi şirin kelâm
Kim sözün şehdinedür şekker gülâm

1981. Söze gel î bülbül-i gülzâr-ı kuds
Kim demündür zümre-i ervâha üns
1982. Şûr u şevk ile söze âğâz kıl
Sâz-ı ışkı sözüme demdâz kıl
1983. Nâleni tiz eyle ney gibi müdâm
Ta demünden yaña rûh-ı hâs u âm
1984. Ud gibi sûz ile vir bir nefes
Kim aña candan ide diller heves
1985. Nağmeler it kim işitse andelib
Gülleri koyup seni ide habib
1986. Söz gülistânıña vir bir zîb u zeyn
Kim diyemeye kimesne keyf ü eyn
1987. Sözde hoş vechile eyle ihtiyât
Lafz u ma'nide ola ta irtibât
1988. Zire bu söz sözlerüñ sultânudur
Kamu söz tendür veli bu cânidür
1989. Çünkü na't-i Ahmed ü Mahmud'dur
Halk-ı âlemden kamu maksûddur
1990. Pes anı cân ile söyle tutma sehl
K(i)'işidecek anı itme ta'n-ı ehl
1991. Kudret ü kuvvet ile dile Allah'dan
Tâ saña bir dem ire Ol Şahdan
1992. Söyleyeceğün sözi âsân ide
Dinleyenlere gıdâ-yı cân ide
1993. Aña can ile teveccüh kıl bu dem
Kim sonucu gelmeye saña nedem
1994. Sür yüzünü. toprağa ol bâbda
Kim saña kudret vire esbâbda
1995. Züll ü acz ile hazîn olmayasın
Ney gibi her dem enîn olmayasın
1996. Kuvvet ü kudret Anuñdur bî-gümân
Zira Oldur Müstain ü Müsteân
1997. Halk içinde sözlerün makbûl ide

- Ne murâduñ varise mahsûl ide
1998. Gül gibi her lahza handân olasin
İki âlem içre şâdân olasin
1999. Geldi lutfun kapusına yâ ilah
Cürm ü zenb ile Hafî-yi rû siyah
2000. Avn idüp aña meded kıl yâ Ahad
Kim derî lutfuñda yokdur men'ü red
2001. Ol Habibüñ âb-ı rû-yı hakkıçün
Ca'd-ı anber bar mû-yı hakkıçün
2002. Bu Hafî-yi rû siyaha rahmet it
Çarını Ahmed yirini cennet it
2003. Enbiyân ile kopar ol dem anı
Zira senden isteyü geldi seni
2004. Âl-i evlâd-ı resule kıl karîn
Fazluñ ile yâ İlâhe'l âlemin
2005. Cennete anlaruñ ile it revân
Hürmet için anlaruñ yâ Müstean
2006. Dahi Ahmed'den anı dûr itmegil
Hicri ile zâr u mehcûr itmegil
2007. Dünyede anı habîb-i cânın it
Ahiret mülkinde hem sultânın it
2008. Bir nefes andan anı itme cüdâ
Ol Habibüñ hürmetiçün î Hüdâ
2009. Dünyada na'tın demek eyle nasib
Ahiretde hem Aña eyle karib
2010. Cürmün ile yâ İlâhe'l âlemîn
Ahmed ile umaram olam karîn
2011. Haşa kim mahrum idesin sen beni
Zira senden isteyü geldüm seni
2012. Dilerem senden muradum hâsıl it
Ol Habîbüñ vuslatna vâsıl it
2013. Vâsıl olayın dirisen Aña sen
Vir salavât dâim î mahbûb-ı men

2014. Pes ayıt na't-ı Resuli zevk ile
Ta ki anı gûş idevüz şevk ile
2015. Hâmuş olma mevlide âğâz it
Rûh-ı uşşâkı saña demsâz it
2016. VASF eyle kim toğıcak Resûl
Nicesi sūd emdi vü beslendi ol
2017. Ululardan nakl idüp tahrîr kıl
Sineler elvâhına tahrîr kıl
2018. Hûb söyle ki tutupdur gûş-ı can
Lafzıdur bâruñ işitmeğe ayân
2019. Kudretüñ varken tekasül eyleme
Anı koyup dahi sözler söyleme
2020. Girü ahvâl-i Resuli yâd kıl
İşidenlerüñ revâhın şâd kıl
2021. Dinle imdi kim toğıcak ol habib
Kimi emdi kime sūd oldı nasib
2022. Nakl ideyin bildüğüm gibi sahîh
Gerçi itmişler hilâf anda sarîh
2023. Anları bir bir tefahhuş eyledüm
Sihhat ile bunı buldum söyledüm
2024. Zira ululardan oldı müntakil
Ta olunca ben fakire muttasıl
2025. Sihhatüñ bilüp anı itdüm beyân
Ta bu esrârı idem size ayân
2026. Evvel oldukda anası hâmile
Altı aya iricek eyyâm ile
2027. Öldi atası cihândan itdi nakl
Yahşi zabt eyle sözüm î ehl-i akl
2028. Anası dahi toğıcak Ol Habîb
Gıtdi dünyadan hem olgün î lebib
2029. Ba'zılar dir kim sekiz yıl anesi
Toğdığından sonra Ol dürdânesi
2030. Pes yaşayup devlet ile sürdi ömür
İzz ü baht u savlet ile sürdi ömür

2031. Çün sekiz yaşadı ol bedr-i münir
Anesi ölüp cihândan oldu sır
- 2032Yine dinle bir rivâyet î habib
K(i)'ol rivâyetdür besi hûb u acîb
- 2033Buyimiş ol dem meğer resm-i arap
Oğlı olan daye idermiş talep
2034. Anesi emzürmek anı arımış
Mekke kavminde bu adet var imiş
2035. Oğlını ısmarlar imiş dâyeye
Tâ ki varup anda ire vâyeye
2036. Her kabileden bu emr için zenân
Mekke şehrine gelürmüş her zamân
2037. Lîki hayli müddet olmuş gelmemiş
Mekkelü oğlına daye bulmamış
2038. Ta ki ol vakte irişmiş k(i)'Âmine
Ahmed'i toğurup irmiş kâmına
2039. Anasından emmemiş süd Ol Resûl
Memesini itmemiş hergiz kabul
2040. Bir nice gün eyle kılmış Ol Habib
Anasına bu amel gelmiş garib
2041. Dedesi bir gün göre gelmiş meğer
Anası bu hâleti virmiş haber
2042. Bu haberden olıcak ceddi habir
Hayretinden bu işün olmuş hakir
2043. Pes buyurmuş ne kadar hatun ki var
Mekke'de kim südlü ola âşikâr
2044. Mustafa'ya getürüp arz itdiler
Emmesin anlar dahi farz itdiler
2045. Nitekim sa'y eyledilerse Resul
Meyl idüp hiç birin itmedi kabul
2046. Nagehan irer bu esnada bir ün
Cedddinün sem'ine kim î zü fûnûn
2047. Dayesi bunuñ Halime'dür hemân

K(i)'ol Beni Sa'd firkasındandır ayân

2048. Buna dâye anı kılmuşdur İlah
Ancak andan sūd emiserdür bu Şâh
2049. Bundan iriser besi devlet aña
Dahi izz ü hürmet ü rif'at aña
2050. Bunun ucından bulıser ol şeref
Genc ü mâl ü milk ü enva'ı tuhaf
2051. Terbiyet ol idiser buña hemin
Şekki ko gönülde var ise yakîn
2052. Ol Halime k(i)'olıserdür dâyesi
Ahmed'ün andan olıser vâyesi
2053. Dinle anun hâletinden bir haber
K(i)'ol haberdür pes latîf ü mu'teber
2054. Bir kabile var imiş ol dem benâm
Kim Beni Sa'd imiş anlar hâs u âm
2055. Ol Halim(e)'anlardan imiş lîkin ol
Nesneye mâlik degülmiş az u bol
2056. Yoğumış fakr ile bir benzer aña
Ol Beni Sa'd 'ı arasan her yaña
2057. Bir gice düşde Halime nâgehân
İşidür kim dirle ra'nâ bil 'ayân
2058. Fakrıdan bulmak diler isen halâs
Mekke'ye azm eyle î hatun -ı hâs
2059. Andan iriser saña ikbâl ü baht
Dahi elüñe giriser mâl u raht
2060. Artısar halk ortasında izetüñ
Tutısar afak-ı nam u şöhretüñ
2061. Cümle mahluk içre olursın hâb-gib
Like senden gayre irmez bu nasîb
2062. Yine görür kim olup bir surevân
Südden ağu kardan sovk î cân
2063. Şehd ü şekkerden leziz ü dilpezîr
Şu'le virür sanasın bedr-i münîr

2064. Cârî olup hoş safayile akar
Sanasın firdevs bağından çıkar
2065. Bu arada zâhir olur bir kişi
Kim anuñ halka hidâyetdi işi
2066. El uzaduban Halime'yi hemân
Ata rol âb-ı revân içre revân
2067. Dir ki sana gerek ise izz ü câh
K(i)' işi güne göğe yüz süre mihr ile mâh
2068. İç bu sudan kana kana râhat ol
Sihhat-i cân bul karîn-i devlet ol
2069. İçer ol sudan hemândem zevk ile
Şöyle kim tolar derûnı şevk ile
2070. Dahi didi ol kişi bir kez hemân
K(i)' öksüze virdi beni oldı revân
2071. Toldı süd göksüm hemân sâ'at benüm
Oldı cismüm serteser râhat benüm
2072. Didi baña dünyada oldukça sen
Dahi görme zillet ü acz ü mihen
2073. Oğlanumuñ dâyesinin bil sahîh
Bu kelamı uş sana didüm sarîh
2074. Rıfk ile tut Aña dâim şefkat it
Bir nefes incitme anı rahat it
2075. Bu sözi didükde baña ol aziz
Diledüm idem kimidüğün temiz
2076. Didüm aduñ ne kişidür özin
Kim baña gayet eser kıldı sözün
2077. Didi İbrahim Peygamber benem
Ceddi nesli enbiyâ yekser benem
2078. Bu sözi didükde ol şâh-ı güzin
Uykudan uyanı geldüm ben hemin
2079. Erüme didüm cemi' igördüğüm
Uyuriken düşde neye irdüğüm
2080. Didi erüm sakla bunu î nigâr
Kimseye itme bu sırrı âşikâr

2081. Ben dahi fâriğ olup kıldum nihân
İtmedüm hiç gayre bu sırrı ayân
2082. Liki kıtlığıdi ol yıl serteser
Bitmemişdi anda hiç otdan eser
2083. Eyleyidi şiddet ü kaht ol zamân
K(i)'eyleridi halk açlıktan figân
2084. Canavarcuklar yürüdü şöyle aç
Hiç bulamazlardı bu derde ilaç
2085. Tenlerinde kalmamışdı et ü yağ
Gerçi yürürleridi suretde sağ
2086. Kuru süngükle deriyidi hemân
Tenlerinde göze görinen ayân
2087. Ol sebepten câna irmişdi kamu
Ot u su yiderlerdi arzu
2088. Nesnecük bulmazlardı yiyesi
Dilleri dahi yoğidi diyesi
2089. Deng ü dembeste yürürleridi müdâm
Aç susuz acz u zaifile tamâm
2090. Şiddet ü çoğ idicek gayet gulu
Ademi vü çar pâye su be su
2091. Bir araya dirilüp yohsul u bay
Ahiret diler cemi'i bunı ray
2092. Kim vardur Mekke'ye idüp sefer
Şâyed anda zâhir ola bir asar
2093. Bari emzirmeye oğlan bulalar
Her biri birine dâye olalar
2094. Ol sebepten ellerine gire mâl
Yaramaz iken eyü ola bu hâl
2095. Çün bu ahd üstine niyyet itdiler
Mekke şehrine azîmet itdiler
2096. Bunları görüp Halime dahi hem
Niyyet etdi kim yola ura kadem
2097. Bir hımarı varidi pir ü zaîf

Aç u susuzlukdan olmuşdı nahîf

2098. Diledi aña binüp ide sefer
Ol seferde tâ bula feth ü zafer
2099. Kalanınıñ aña nisbet merkebi
Yorga vü kuvvetliyidi vü sabi
2100. Tan zidüp aña dididler iy delü
Bu eşek açlıktan olmuşdur ölü
2101. Kuvveti yok kim yürüyüp ola yol
Menzile seni iletmez hâzır ol
2102. Yolda kalursın zelîl ü hem yayân
İçün alasın saña kılduk beyân
2103. Baki sen yiğrek bilürsin hâlünü
Neye irür âkıbet ahvâlünü
2104. Döndi anlara Halime didi hey
Umaram kuvvet vire ol Ferd ü Hay
2105. Kâdir u Kayyûm u Ferd ü Zü'l celâl
Kuvvet Anuñdur k(i) 'ider ber kemâl
2106. Eşğümü dahi ol ide kavî
Ben dahi sizinle olam müstevî
2107. Böyle diyüp oldılar ol dem revân
Mekke'ye dek cümle oldılar revân
2108. Bu rüsûmile çü şehre irdiler
Mekke'ye cemiyetiyle girdiler
2109. Hem Halime ardlarınca girdi hûş
Mekke'yi gördükçe cânı cûş
2110. Anlaruñ ardınca girdi Mekke'ye
Anlaruñla tâ niâm bulup yine
2111. Ehl-i Mekke çünkim anı gördiler
Yükrüşüp cedd-i Resûle irdiler
2112. Didiler cedd-i Resûle yâ hümâm
Muştuluk kim tutısar işüñ nizâm
2113. Dâyeler geldi yabandan şehre uş
Mustaf'yiçün turalım birin uş

2114. Didi Abdulmuttalib kim götürün
Kamusın Ahmed yolına yitirün
2115. Arz idelüm görelüm emer mi ol
Memelerinüñ südünden azı bol
2116. Emmezise bir tedârük idevüz
Toğrulup bir yola dahi gidevüz
2117. Didiler sen ne ki dirsın yâ hümâm
Başumuz üstine idelüm tamâm
2118. Ol gelen hatunları bes aldılar
Âmine Hatun evine geldiler
2119. Ahmed'i kundağıle getürdiler
Çevresine cem' olup oturdılar
2120. Memelerin arza kıldıular Aña
Hiç nazar itmedi anlardan yaña
2121. Kanda kaldı bunu alup ağzına
Soruban südden irvüre mağzına
2122. .Bu işi çünki görüp denk oldılar
Ye's ü hirmanile hem-renk oldılar
2123. Didi Abdülmuttalib kim bir dahi
Var mı sizde gelmemiş bunda ahi
2124. Getürün anı dahi arz idelüm
Boynumuzda bu işi farz idelüm
2125. Didiler bir var Halime'dür adı
Ol da bu yolda bizümle biledi
2126. Eşeği pir idi tâkat kılmadı
Anuñçün bunda bile gelmedi
2127. Eşeği düşdi vü kaldı yolda ol
Bakını bakını kalur sağ u sol
2128. Didi anı dahi varuñ getürüñ
Turun oturmak katuma yitirüñ
2129. Bu aralıkda Halime nâgehân
Çıka geldi eşeçegüle hemân
2130. Didi Abdulmuttalib görüp anı
Sevdi canım gördüğü sâat seni

2131. Hem Halime dir ki ol dem kim hemân
Âmine evi baña oldı ‘ayân
2132. Südsüzidi memelerüm toldı süd
Tolu kırba gibi cari oldı süd
2133. Gelüben ol lahza kim girdüm eve
Girdügüm saat evi geldüm seve
2134. Didi Abdulmuttalib görüp beni
Key saadet ehli görürem seni
2135. Göğsüni Ahmed iderise kabul
Dünyada ukbâdasın makbul kul
2136. Hem olasın halk içinde bir ulu
Kim ola hep ulular senden ulu
2137. İrmeye hiç ululuğundan zevâl
Kalsın ol ululukda Lâ yezâl
2138. Ahmed’i arz itdiler ol dem baña
Ben dahi itdüm teveccüh ol yaña
2139. Gördügi sâ’at beni Ol pâk-cân
Bi tavakkuf baña meyl itdi hemân
2140. Gül gibi gülüp açıldı lâle-veş
Ben de kıldum Aña bülbül gibi gaş
2141. Gülicek bir nûr ağzından hemân
Gün gibi şu’le virüp çıkdı revân
2142. Şöyle kim arşa irişdi pertevi
Ay u gün nûrını mahv itdi zavi
2143. Ben anı gördükde benden gitdi huş
Akldan başum çanağı aldı boş
2144. Girü tezcek akli dirdüm başuma
Şir ü şekker katmağ için aşuma
2145. Aldum ele Ol Resûl-i âlemi
Ol Güzin-i bihterîn-i âdemi
2146. Gögsümi ağzına virdüm emdi hem
Karnı toyunca südümden urdı dem
2147. Göricek anı dedesi oldı şâd

- Didi Şimdi hâsıl oldu murâd
2148. Biñ kızıl altun u bir mısri kumaş
Virdi baña ol halâyık içre faş
2149. Didi saña dahi çokdur hizmetüm
Bu kadardur sanma ancak hürmetüm
2150. Dek bu oğlancuğuma sen Şefkat it
Kendü oğlun gibi gözet rağbet it
2151. Nice bunun gibi özri bî-kıyâs
Eyledi vü kıldı hem çok çok sipâs
2152. Hem kumaş u altunı virdüği dem
Virdi tih-i nefside o pür kerem
2153. Şöyle kim oldum gani ol dem hemân
Bu ferahdan cismüme sığmazdı cân
2154. Bunda bir nükte dahi var tut kulak
Tâ ki bâtıldan biline saña Hak
2155. Ahmed-i Muhtar-ı imâm-ı enbiyâ
Seyyidi'l kevneyn-i tac-ı evliyâ
2156. İtmedi bir hatunuñ göğsün kabul
Pes Halime göğsünü hoş emdi ol
2157. Bunda hikmet ne idi ola acep
Sırrını işit ideriseñ talep
2158. Buyidi kim ol hevâtin ol zamân
Müşrikeydi kamusı î pâk-cân
2159. İlle degüldi Halime ehl-i Şirk
Şirkden gönlinde hiç yoğidi çirk
2160. Ol sebepten anlara meyl itmedi
Anlaruñ izince uyup gitmedi
2161. Birinün göğsünü itmedi kabul
Yüz çevürdi göricek anlardan ol
2162. Pes Halime'ye göricek itdi meyl
Akdı anuñ cânibine hemçü seyl
2163. Göğsünü ağzına alup emdi hoş
Göricek anı Halime kıldı cüş

2164. Mâ-hasal ol gice anda kaldılar
Mekke'de yir yir mücâvir oldılar
2165. Tañla turdılar ki ideler sefer
Kim seferde zâhir olur çok eser
2166. Her biri bir merkebe oldu süvâr
Evlerine gitmel için âşikâr
2167. Pes Halime de getürdi merkebin
Tâ evine gitmek için ura zin
2168. Aruğu tağlu imiş evvel meğer
Tağı gidüp semrimiş gayetde har
2169. Fil gibi bağlamış tâb u tüvân
Pîriken olmuş begâyetde cüvân
2170. Jive gibi turmaz bir yirde hiç
Yiri dirüp itmek ister piç piç
2171. Pes Halime'dür bu işi tañladum
Mustafa'dan çok meâni anladum
2172. İrdi ta ki kulağuma bir nidâ
Ol nidâdan hâsıl oldu bir sadâ
2173. K(i)'ey Halime ko bu fikri fâriğ ol
Buncılayınlar göresin dahi bol
2174. Ben bu hayretde kılurken fikr-i hâm
Bu sözün aslını bilmedin tamâm
2175. Bindü mü aldum Resûl'i öñüme
Ol havâtini kodum hep soñuma
2176. Yürüyemeye dir iken ol hari
Ayağı altında dürdi yirleri
2177. Kanda kim başeh kadem bitdi nebât
Hürmetiñe Ahmed'ün î pâk zât
2178. Kuş gibi perrân olup sankim uçar
Belki kuşlara koşulursa geçer
2179. Ol bile gelen hevâtin ol zamân
Beni bu haletde göricek hemân
2180. Didiler kim î Halime söyle rast
Lîkin olmasun sözinde kam u kast

2181. Kanda buldun buncılayın merkebi
Kim saña gayet de virmiş mevkebi
2182. Key zaif iken begâyet nâ-tüvân
Kuvvet ü kudret buña kandan î cân
2183. Karnı arkasına yapışmış iken
Dudağı sarkup enek düşmüş iken
2184. Nâdân oldu böyle rahvâr u kavî
Yükledürisen götüre bir evi
2185. Kanı sinün ol sakat toğlu hâruñ
Kim ulu idi milk-i dünyâda vâruñ
2186. Kanda bulduñ bunı ol n'oldı ayıt
Göñlümüzden bu gümânı zâil it
2187. Sen dahi semriyüp olmışsın güzel
Bize bu müşkilleri hep eyle hal
2188. Didüm anlar ki budur ol hımar
Kim iderdünüz aña binmeğe ar
2189. Aruğu toğlu vü gâyet piridi
Yürümekde katı bi-tedbîridi
2190. Hak Teâlâ avn idüp kıldı cüvân
Demridüp bağışladı tâb u tüvân
2191. Bana dahi avn idüp Ol Zü'l celâl
Cismüme sıhhat virüp virdi cemâl
2192. Böyle diyüp olduk ol yirden revân
Ka'be'ye irdük ol aradan hemân
2193. Ka'betullah'a irişecek dürüst
Eşegüm üç kerre secde kıldı cüst
2194. Ol aradan yürüyüp gitdük yine
Kaldı evinde yaluñuz Âmine
2195. Gideriken yolca gördük ansuzın
Bir mağara irdük aña gensüzün
2196. İrdüğümüz lahza ol gara hemân
Çıkıdı içinden anuñ bir nev-cüvân
2197. Boyı yirmi arşın mikdârı var

- Bir süngüsü var elinde berk-var
2198. Kendünün yüzün sanasın âfitâb
Tabîş ü nûr andan alur mâhitâb
2199. Sünüsü yüzünüñ nârı tamâm
Kıldı âfâkı münevver î hümâm
2200. Anı bu hey'etde göricek yakın
Dirlüğümde üzdüm ümidim hemin
2201. Lîkin irdi Ahmed'e viridi selâm
Hem bizümle eyledi bir kaç kelâm
2202. Didi kim benden usanmañ zî nehâr
Ahmed'ün ben bendesiyem âşikâr
2203. Ol nebiler serverine bendeyem
Zülf-i müşk-efşânına efkendeyem
2204. Emr kılup baña gönderdi İlâh
Gösterem ta öñünüzce toğru râh
2205. Yani bu yolda olam size delîl
Kalmayasız yanılup yolda zelîl
2206. Dir Halime bu arada ol hımâr
Kim ben olmışidüm üstine süvâr
2207. Söze gelüp âdemî gibi fasîh
Şöyle söylediki iştdiler sarîh
2208. Didi ben ölüyidim diridüm uş
Aruğ idüm semridüm bu lahza uş
2209. Anuñiçün k(i)'Ol Nebiler Serveri
Üstime binüp idindi hemdemi
2210. Seyyidü'l kevneyne çün oldum binit
Tanmıdur pir iken oldumsa yigit
2211. Böyle diyüben yine olduk revân
Bir sürü ahuya uğraduk hemân
2212. Karşudan bizi görüben bir kez in
Toprağa sürdi kamu yir yir yüz in
2213. Mustafa'ya karşı secde kıldılar
Gül gibi handân u hurrem oldılar

2214. Hem didiler yâ Nebi Hak'dan selâm
Sen Nebiler Hâtimine subh u şâm
2215. Andan öte yine bir kelle ganem
Oldılar gördükde bizi mu'tenem
2216. Ahmed'e karşı kamu çökdi dizin
Secde idüp toprağa sürdi yüzün
2217. Didiler anlar dahi Hak'dan selâm
Sen halâyık serverine subh u şâm
2218. Dahi ne denlü ki uğraduk şecer
Secde idüp kodı yir üstine ser
2219. Aşık isen turma ebsem î hümâm
Derd ile di es-salâtu ve'sselâm
2220. Kaldı hatunlar girüde uçdı har
Ne uyan esladi hergiz ne yular
2221. Gâyib oldum gözlerinden ol zamân
Olmış iken sanki buldum taze cân
2222. Gitdüğüm yolları tutdı sebzeler
Hiç görünmezdi kuru yirden eser
2223. Bu rüsûm ile giderken nâgehân
Önümüzden bir gürûh oldu ayân
2224. Kırk kişiydi tamamet o gürûh
Oldı pür gavgalarından deşt-i kûh
2225. Hep nesârâ idi ol kavm-i Anûd
Aralarında yoğidi bir yehûd
2226. Uskuf idi anlaruñ biri benâm
Uyduran ol idi anları tamâm
2227. Kahin ü bî-din ü bed girdâr idi
Hep yaramazlıklar anda var idi
2228. Ol demişdi bunlara kim bir sabi
Toğıser kim olıserdür Ol Nebi
2229. Mekke şehrinde toğıser Ol Veled
Aña mânende olmayıser bir Ahad
2230. Hep nesârayı idiser pâ-yi mâl
Gice gündüz olıser işi kıtâl

2231. Ne kadar varsa kenise yıkıser
Haçların cem'idüp oda yakıser
2232. Ehl-i zünnârı kırıser ol tamâm
Yir ü gök halkına olıser imâm
2233. Puta tapanları hem idüp helâk
Putlar olısar anuñ devrinde hâk
2234. Kimsene aña mukâbil olamaz
Karşusına seyf ü sâlik salamaz
2235. Şimdi anı virdiler bir dâyeye
Kim anuñ südinden ire vâyeye
2236. Dayesi anı alup girdi yola
Galiba anlar bu dem yolda ola
2237. Gitmedin anlara sürün irelüm
Neyise aña sezâsın virelüm
2238. Sa'y idüp öldürügörün iş bu dem
Gitmeğe koman bu yirden bir kadem
2239. Râzıyam beni bile öldüresix
Dek sâlib ehlini hep güldüresiz
2240. Yohsa olursız peşîmân son ucu
Kendü kendüñüze idersiz güci
2241. Ger benüm bildüğümü siz bilesiz
Ben didüğümce aña bin kılasız
2242. Şimdi öldürübilürsenüz anı
Kurtarasız gussa vü gamdan beni
2243. Siz dahi şâdân olasız tâ ebed
Size hiç diş koyur yımaz bir Ahad
2244. Aslı neslüñüz üreyüp çoğ olur
Kim size anı olursa yoğ olur
2245. Hem sâlibinüz kimisenüz tamâm
Kurtulur andan İlâ yevmi'l kıyâm
2246. Pes bunu işidecek ol kavm-i şûm
Seyf üryan itdiler idüp hücûm
2247. Kurban halkını çevre oldılar

- Ahmed'ün üstine hamle kıldılar
2248. Göricek anı Halime ol zamân
Ah vâveylâ diyu itdi figân
2249. Ahmed'i bâğrına basdı ağladı
Derdile cân u ciğerin tağladı
2250. Vay Ahmed vü Muhammed diridi
Kendü kendünüñ etini yiridi
2251. Tâ şuña dek kim gelüp yaklaştılar
Kimi yigürdüp kimisi esdiler
2252. Gördüm ol sâ'atde cânım Ahmed'i
Ağzın açup yüz göğe tutup didi
2253. Ne didüğün bilmedüm gerçi ki ben
Bilürem k(i)'itdü niyâz Ol pâk ten
2254. Dahi çeşm-i gûşesiyle bir nazar
Kıldı gökden yaña Ol Hayrü'l beşer
2255. Lîkin anlar gayet olmuşdı yakîn
Şöyle kim irişeyazdı tiği kim
2256. Gördüm ol dem açılup bâb-ı felek
Yire indi sanasın cümle melek
2257. Dahi pâre pâre tağlar gibi od
Gökden indi gördiler kavm-i Anûd
2258. Didi bir kayıl çağırup kim bilüñ
Ol irişmedün size dermân kılıñ
2259. Çün bu od tamu odındandır ayân
İrdüğini kapkara yakar hemân
2260. Zire toğrı geldi bu Cebbârdan
Ta yanup kül ola ada nârdan
2261. Ahmed ü muhtârüñ adasun tamâm
Zâyil olmaz yakmayınca î hümâm
2262. Ben ki kıldum bu sözi ol demde gûş
Hayretümden can u göñlüm itdi cûş
2263. Uyandı boynum tamarları tamâm
Zayil oluyazdı aklım î hümâm

2264. İrdi ol od anlaru yandurdı hep
Bize anlardan irişmedi taap
2265. Şöyle yakdı anları ol nâr-ı tiz
K(i)'idemedi kimsesi andan giriz
2266. Bir aradan yanuban ol kavm-i şûm
Kül olup söyüdü sanasın ki mûm
2267. Kurtulup biz bulduk anlardan halâs
Vir salavât Ahmed'e î abd-i hâs
2268. Biz yine yolumuza olduk revân
ordumuza bakmayup gitdük hemân
2269. Sa'y idüp ol resme yürüdük eve
Tarfatü'l ayn içre irüşdük eve
2270. Lîki yolda otlamakdan ol himâr
Eyle semride k(i)'uçardı tayr-bâr
2271. Çün kabileye irüşdük ol zamân
Ni'mete müstağrak olduk hep hemân
2272. Sanki dünyanun cemi'ü ni'metin
Mal u esbâb u kem#l u vüs'atin
2273. Makdeminde Ahmed'ün virdi bize
Zire ol geldüğü demi irdi bize
2274. Hem koyunlar iki iki kuzladı
Hak Teâlâ işlerümüz uzladı
2275. Yem yemedin semiryüben virdi süd
Kavmümüzde hasıl oldu hubb u vûd
2276. Hep Arapda yoğ iken bizden fakîr
Fakrümüzden gayet olmuşduk hakîr
2277. Makdeminden Ahmed'ün olduk ganî
Hep Arap oldu bize nisbet denî
2278. Şöyle kim bizden bulur oldu kamu
Hep Araplar genc ü mâl u âb-ı rû
2279. Çâr u pâde zâhir olsa bir maraz
Anı gidermeği idinsek garaz
2280. Yürüdüm anuñ mübarek pâyini
Gönlümüñ Hakk'a yönelenüp râyini

2281. Saçaridim çar palar üzre hep
Tenlerinden zâyil olurdu ta'ab
2282. Tendürüst olsa olurlardı semin
Südsüzi hem süd virürdi hemin
2283. Yine oğlanlıkda Ol Hayrû'l enâm
Uyuyup uyanık oldukda müdâm
2284. Geydügin hergiz mülevveş itmedi
Kalan oğlanlar yolına gitmedi
2285. Karnu açup ağlamadı bir nefes
Dahi levh ü lave itmedi heves
2286. Depredürdi tuttuğımı gâh gâh
Gelüridi baña andan iştibâh
2287. Kulak urup dinledüm bir kez anı
Şüpheden ta kim halâs idem beni
2288. Didüği dilinde bu tesbihidi
K(i)'ol gıdâ-yı ruhu hem tefrihidi

Subhâne'l melikü'l kuddûsi subbuhun kuddûsün rabbü'l melâiketi verrûh

2289. Ma'nisi bu kim münezzehdür ilâh
Zıddını di olmakdan aña mâsivâh
2290. Dahi pâk hem mukaddesdür tamam
Hâlik oldur halkdur bu hâs u âm
2291. Pakdür andan ki akl eyler kıyâs
Aridür andan ki fikr urur esâs
2292. Yaradılmışa cemi' Mâlik ol
Yir ü gök ehliñe cümle Râzık ol
2293. Ger melek ger ins ü cinn ü vahş u tayr
Kamu anuñ cümle andan kıldı seyr
2294. Ruh-ı kudsun dahi oldur Rabbi hem
Anuñ emrünsüz uramaz kimse dem
2295. Evvel âhir zâhir ü bâtın tamâm
Andan özge nesne yokdur î hümam
2296. Vacibü'l zât oldur Anuñdur vücûd
Andan oldı âleme bu feyz-i cûd

2297. Kara toprakdan yaratdı Âdem'i
Kün demekden zâhir itdi âlemi
2298. Buyidi zikri dilinde her nefes
Yoğidi fikrinde bundan gayri pes
2299. Sünnet olmuşidi hem Ol pâk zât
Aşık isen ıskıla di es-salât
2300. Göbeği dahi kesilmişdi tamâm
Toğduğı dem anasından î hümam
2301. .Sünnete vü göbeğin kesmege ki hem
Hacet olmadı ki yiye kimse hem
2302. Dinle bir nükte dahi î pâk-cân
Anuñ ahlâkından ideyim beyân
2303. Tâ ki sen dahi anı işidesin
Dayim aña kendüne iş idesin
2304. Dünya vü ukbâ murâdâtın tamâm
Hâsıl idesin ol işden î hümam
2305. Üç işi adet idin dayim özin
Zikr-i Hakdan gayrı olmasın özün
2306. Hakka karşı itme hem terk-i edep
Ta saña Hakdan erişmeye gazab
2307. Kendüñe vü gayre adl eyle düriş
Hak rızâsın kesb idicek bu düriş
2308. Zire kim bunlardur ahlâk-ı ebi
Resm üayini vü şer'ü mezhebi
2309. Bunları âdet idinüp Mustafâ
Bunlaruñla eyledi kesb-i rızâ
2310. Toğdğı demden idince intikâl
Zikre meşgul idi ol sahib cemâl
2311. Emr-i Hakka bir dem itmedi hilâf
Gelmedi ömrinde andan kizb ü lâf
2312. Nefsine bir dem murâdın virmedi
Yiyesilerden birisin yirmedi

2313. Bir fakire hor itmezdi nazar hor
Hatırına irmesün diyu hatar
2314. Dahi tonlarına vü cismine ol
Bir iş itmedi k(i) 'ola yunmağa ol
2315. Bu edepsüzlükle andan gelmedi
Nâ münâsib olan işi kılmadı
2316. Adli dahi eyleyidi kim Resûl
Emdüği sâ'at Halime göğsin Ol
2317. Sağını emdi vü solın kıldı terk
Hırsile yapışmadı aña da berk
2318. Varidi ol dem Halime'nüñ meğer
Bir kiçi olancuğu südin emer
2319. Emmeyüp solın kodı aña nasîb
Gör ki nice adil idi Ol Habîb
2320. Aşık isen Ol Habibe î hümâm
Işkile di essalâtu ve'sselâm
2321. Bir latife nakl ideyim yine hûb
K(i) 'anı öz canı gibi sevsin kulûb
2322. Ahmed'ün nûrın yaradıcak Hüdâ
Kime kim irişdi oldu rehnümâ
2323. İctinâb andan irişdi Adem'e
Kim halife oldu cümle âleme
2324. Nuh hem anuñiçün buldı necât
Garkdan tufanda zî mu'cizât
2325. Yanmaduğu nârı Nemrud'a Halil
Odı gülşen kıldığu aña Celîl
2326. Zebhden İsmail'i bulduğı halâs
Koç feda olmaklığa olduğı hâs
2327. Nûr-ı Ahmed izzetiçün itdi ayân
Mü'min itmez bu söze şekk ü gümân
2328. Dahi Mûsâ mekr ü a' dâdan emin
Mustafâ hubbiçün oldu hemin
2329. Hem Mesih itdüğü ihyâyı 'izâm
Hem mübeşşir olduğı adı müdâm

2330. Âsumâna bulduğu cismile yol
Mustafâ hubbı içünder cümle ol
2331. Yıl Süleyman emrine olduğu râm
Olduğu añna musahhar hâs u ‘âm
2332. Hem anuñ barmakta hükm-i hâtemi
K(i)’anuñ ilette musahhar âlemi
2333. Hem Halime fakrden bulup gına
Olduğu Hak hazretile âşinâ
2334. Mustafa’nuñ izzetine oldu hep
Ol Habîbüñ hürmetine oldu hep
2335. Çün Ebû Bekr oldu Ol Şâha refik
Adı sıddık oldu kendü vü atık
2336. Fark itdi çün anı putdan Ömer
Adını Fâruk kıldı dâdger
2337. Yolına bezl itdüğüçün genc ü mâl
İtdi Hak Osman’dan re’i suâl
2338. Çün Ali can itdi yolında fidâ
Vasfi oldu halk içinde hel-eta
2339. Ehli olduğıyüçün emrine râm
Tâhir oldılar halâyıkdan tamâm
2340. Hem sahâbe olduğıyüçün muti’
Halkda Hak anları anları kıldı refi’
2341. Hem muti’ olanlara irdi kabul
Dahi muhtâca icâbet virdi ol
2342. Asiye dahi şefâ’at ol hümâm
Te’yib olanlara hem rü’yet tamâm
2343. Bu fezâyil kim bu dem add eyledüm
Yirlü yirinde saña hadd eyledüm
2344. Ahmed için itdi bunları ehad
Dahisine yokdurur ihsâ vü add
2345. Ger kıyâm haşre dek halk-ı cihân
Sa’y-ı cidd iderlerse beyân
2346. Biñde birsin fezâyilden tamâm

İdemezler bil muhakkak î hümâm

2347. Şüphe itme bü söze zinhâr sen
Tâ olasin nâzır-ı dîdâr sen
2348. Zira Kur'an'da nice yirlerde var
Bunların hakkında âyet âşikâr
2349. Anları zikr itmerdüğüme sebep
Söz uzanmasun diyu itdüm talep
2350. Bunda söz çok söyleñürise tamâm
Müntehi olmaz Yevmi'l kıyâm
2351. Ger dilersüz din ü îmândan sebât
Sıdk u ihlâs ile ayduñ es-salât

MATLA' _I SAHUN

2352. Cûş it iy mevc-i deryâ-yı sahun
Kim ne pâyân bulunur aña ne bun
2353. Dürr-i elfâzı sadefden taşre sal
Tâ sahun hakkâni alup ura el
2354. Pak idüp gassın mücellâ eyleye
Terbiyyet kılup muhallâ eyleye
2355. Tig-i ma'niyile hak idüp anı
Gussa vü gamdan halâs ide seni
2356. Nazmına bir vechile vire nizam
Kim anı guşına asa hâs u âm
2357. Gûşdan bir dem anı salmayalar
Bu variken gayrı dür olmayalar
2358. Zire bu dürr-i ma'nidür tamâm
Gayri dürr bu vechile tutmaz nizâm
2359. Dürr-i ma'nâya kanı bir müşteri
Kim saya candan kesüp sîm ü zeri
2360. Ala ma'nî dürlerini râyegân
Tâ anı boynında taka akl u cân,
2361. Akl u câna vire zib ü zinet ol
Nefs-i bed-girdâra vire lînet ol
2362. Dîde vü dil pür ola andan ferah

- Kalmaya sinüñ sarayında terah
2363. Diñle imdi kim diyeyim sîm ü zer
Kim cihân halkına virür zîb ü fer
2364. Bunda kim ben anı itdüm şimdi yâd
Ne dimekder yanadur andan murâd
2365. Anı saña diyeyim bir bir harîf
Tâ biline saña bu remz-i latîf
2366. Sıdkudur ol sim zer ihlâsdur
Bu şâhuñ ehl-i katında hâsdur
2367. Sîm ü zer virüp satın almak sözi
İş bu sözde görmek isteyen yüzi
2368. Sıdk u ihlâs ile anı diñlemek
Diñleyüp andan meâni añlamak
2369. Zîre sîm ü zer viricek müşteri
Bâyi' al kılur metâından beri
2370. Müşteri de sayıcağaz sim ü zer
Ol metâm kıymetin bilüp tutar
2371. Değmelere anı virmez râyegân
Halk-ı alemde kamu kılup nihân
2372. Bu sözi ko variken fırsat Hafî
Âdeminüñ fursatı olmaz safî
2373. Söze fırsat variken bünyâd kıl
Mustafâ'nuñ mevlîdine yâd kıl
2374. Bir gün ola kim ola dilüñ hamûş
Zerrece kalmaya sen de fikr ü hûş
2375. Unudalar adunı halk-ı cihân
Yirlü yirine vara bu cism ü cân
2376. Ne gele ol demde senden fikri kıl
Nolısar ahvâlin anda zikri kıl
2377. Şimdi kim saña eceldendür amân
Mevlidini Mustafa'nuñ kıl beyân
2378. Gûş-ı cân tutmuşiken ehl-i safâ
Kudretince söyle na't-ı Mustafa

2379. Di ki ol sâatde kim Hayrû'l beşer
Biyüyüp kendüden oldı bî-haber
2380. Dâyesine didi î mâder saña
Bir sualim var haber virgil baña
2381. Dâyesi idi suâlin it beyân
Tâ cevâbın eyleyem saña ayân
2382. Yine didi dâyesine pes Resûl
Ol Habîb-i Hakk u Ol asl-ı usûl
2383. Subuhdan kardeşlerüm her gün gider
Nireye varur vü hem anda nider
2384. Dâye dahi didi kim î cân-ı cân
Baña sensüz olmasun hergiz cihân
2385. Devletünde Hak bize virdi ganem
Kim anuñla gayet olduk muğtenem
2386. Varuban anlar anı her gün güder
Subh u dem anuñiçün evden gider
2387. Didi Ahmed tañla beni bile hoş
Ol koyun göreyim ben dahi hoş
2388. Hem biraz anda teferrüc ideyim
Yalıñuz evde oturup nideyim
2389. Dâyesi didi ki î çeşmime nûr
Ben karavaş tutayım sen Şeh buyur
2390. Her ne kim emr eylerisem î Habib
Derdlü gönñüme benüm oldur tabib
2391. İlle hussâdın gözünden korkaram
Saña anlardan zarar ire direm
2392. Düşmen-i cândur saña kavm-i yehûd
Korkaram tâ ki ziyân olmaya sûd
2393. Didi Ahmed dâyeye kim bil ayân
Kim mu'înümdür benüm Ol Müsteân
2394. Hâfız u Nâsır dahi Oldur baña
Hiç benden korkma ısmarla Aña
2395. Ol beni senden dahi yik kayırur
Her neyi maksûd idinürsem virür

2396. Kimseden korkmaz usanmaz Ol Ganî
Kanda kim olur isem saklar beni
2397. Tañla kardeşlerümle salıvir
Yine katuña geledüm gic ü ir
2398. Râzı oldı dâyesi kim subh u dem
Ahmed'i oğlanlarile koşa hem
2399. Bu karar üstine gice yatdılar
Sıhhat u emnile subha yitdiler
2400. Çünkü Hak emrile irişdi seher
Uykudan uyandı cümle canavar
2401. Kaldı yirinden Halime dahi tiz
Ahmed'i göndermeye eyledi hız
2402. Eğniñe tonlar geydürdi hubb u nev
Hulle-i cennet gibi virürdi zav
2403. Çekdi ayneynine hem kühl ü latif
Bir asa virdi eline key zarif
2404. Yüzine boynına dürtti tib ü yağ
Bilini düzetdi düzdi sol u sağ
2405. Virdi na'leyni mübârek pâyine
Âferin anuñ bu zîba mâyına
2406. Koşdı oğlanlarına hoş gitdiler
Yolda çok dürlü teferrüc itdiler
2407. Başı üzre sâyebân olup sehâb
Yanağı nuri sañasın âfîtâb
2408. Akşam irişince gütdiler ganem
Ol ganemler oldı ol gün muğtenem
2409. Çünkü ahşam oldı geldiler eve
Şâd u bî-gam biri birinden ive
2410. Dâyesi gördükde istikbâl ider
İzzetiçün Ahmed''e karşı gider
2411. Karşudan görür ki olmuş gark-ı nûr
Nûr ile tolmuş kamu nezdin ki nûr
2412. Şöyle kim tunmuş şuâından güneş

- Nurı gidüp ay gibi olmuş benefş
2413. Ay hod olmuşıdi bir câm-ı siyâh
Renkden olmuşdı sankim hâk-i râh
2414. Hem koyuncuklar yilişür sağ u sol
Arkacukların sürerler aña bol
2415. Anı göricek Halime ol zaman
Kaçup öpdü iki çeşminde heman
2416. Didi î ârâm-ı cânım nicesin
Î habîb-i mihribânım nicesin
2417. Nicesin bu günkü seyründen hele
Dahi seyd ide gider misin bile
2418. Didi kim elhamdülillah şâkirem
Ol Hüdâvendüm adını zâkirem
2419. Pes Halime kıldı ağılından suâl
Ahmed için eyleyüben kıl u kâl
2420. Zamre idi oğlanuñ adı meğer
Hep arap arap içinde serteser
2421. Didi Zamre anesine key acep
Nesneler gördüm ben Ahmed'den ki hep
2422. Vasf idersem akl sergerdân olur
İşiden serkeşte vü hayrân olur
2423. Evvela anuñla kim çıkdum yola
Hoş teferrüc eyleyü sağa sola
2424. Kankı taşa ağaca k(i)'olduk tudaş
Kodılar Ahmed öñinde yire baş
2425. Hem fesâhetle dile gelüp tamâm
Didiler kim es-salâtu ve'sselâm
2426. Dahi her yire ki basdı ol kadem
Sebzeler bitdi kadem basduğı dem
2427. Zambak u hatmi süsen za'firân
Lâle vü sünbül papatya zaymurân
2428. Nergis ü nesrin reyâhîn ü semen
Çiğdem ü 'anber benefşe nesteren

2429. Dahi envâ'î çevacik yâsemin
Bitdi hep yürüdüğü yolda hemin
2430. Bundan özge dahi diñle bir acep
K(i)'irdi andan bize çok renc ü ta'ap
2431. Ol dere k(i)'andan kaçardı ins ü cân
Zâhir oldu öñümüzden nâgehân
2432. Anı göricek diledük dönevüz
Dahi bir gayri mekâna konavuz
2433. Didi Ahmed dönmeğe nedür sebep
Kim dönüşünüz baña geldi acep
2434. Didük aña bunda var bir ejdehâ
Kim deminden diyüler olmaz rehâ
2435. Didi kayırmaz gelünüz varalum
Nice yirdür bu dereyi görelüm
2436. Korkmanuz andan size yokdur zarar
Yok yire andan hiç itmeñüz hezar
2437. Pes Anuñ sözin kabul idüp hemân
Koyunı ol dereye sürdük revân
2438. İlle ejderha ide diyü helâk
Zehremüz korkudan olıyazdı çâk
2439. Bu arada çıka geldi canavar
İrdüğünü eyledi zir ü zeber
2440. Hışm ile her nireye kim yürüdi
Otu vü taşı yanuban kurudı
2441. Ağız açup gözlerün dikdi bize
Tâ ki dönülmüş işümüzü boza
2442. Ağızını açdukda ağzından şerâr
Sanki külhandan olurdu âşikâr
2443. Bu hücum ile gelürken canavar
Hışm u kin ile bize ki itdi nazar
2444. Mustafa'yı göricek dirdi özin
Karşumuzda topırağa sürdi yüzün
2445. Çok tevâzu' eyledi ol dem bize
İzzet ikrâm idüp kamumuza

2446. Mustafa dahi aña vardı yakın
Yire süri ejdeha yüzün hemin
2447. Dilini çıkardı yalvardı Aña
Anı eyle göricek batduk taña
2448. Fâsîh âdem gibi idüp kelâm
Didi kim Hakdan saña biñ biñ selâm
2449. Dahî çok yuvalandı toprağa
Karşumuzda gijgûri sola sağa
2450. Anı gördük kim Nebiyy'îl âlemîn
Seyyidü'îl rüslü Şefî'ü'îl müznibîn
2451. Ejdehânuñ sem'ine idüp hitâp
Eyledi te'dîp idüp bir kaç 'itâp
2452. Ejdeha âdem gibi tutup kulak
Diñledi sözün tamam idince çok
2453. Baş aşğa kılup eyle kıldı gûş
Kim huşû'undan cânumuz itdi cûş
2454. Âhir Ahmed kim sözün kıldı tamâm
Ejdeha virdi yine Aña selâm
2455. Pes yüzün çevürdi ol dem canavar
Ol arada turmadı bir dem diğêr
2456. Eyle gitdi kim kimesne bilmedi
Ol yine bir kerre dahi gelmedi
2457. Ol araya geldüğün Anuñ yine
Sorduğ ol yir ehline döne döne
2458. Kimse hiç görmiş bulunmadı dahi
Ol yirüñ âdemlerinden î ahi
2459. Sonra Ahmed'den anı kılduk suâl
Ejdeha ile ne geçdi kîl u kâl
2460. Ne didün kim didüğünden î azîz
Ejdeha eğlenmeyüp itdi giriz
2461. Didi Ahmed kim didüm kim dahi sen
Bu yörelerde sakın tutma vatan
2462. Girü evvelki yirüñe kıl güzer

- Bu senüñ yirüñ değül eyle hazer
2463. Pes olıdı kim dönüben gitdi Ol
Ardına bakmadı ayruk tutdı yol
2464. Yine ol gice bu hâlile karâr
İdüben yatdılar irünce nehâr
2465. Subh u demden turuben yine Resûl
Dâyesi oğlanlarla tutdı yol
2466. Öyleye dek eğlenüp anda diyüben
Kendü kendünin eti yiyüben
2467. Ya Muhammed vay Ahmed diyüben
Kendü kendünin eti yiyüben
2468. Pes Halime anı görüp ansuzın
Karşu yigürdi erile keksüzin
2469. Gördi oęlınıñ biri dahi hemân
Ağlayu irişdi ol demde revân
2470. Didi oğlanlarına kim n'oldı hâl
Kim gelişünüzden ol dem infîâl
2471. Didiler kim iki kişi Ahmed'i
Ol Şahenşâh-ı serâ-yı sermedi
2472. Aramuzdan alup oldılar revân
Karşuğı taęuñ başına dek hemân
2473. Bir nefes dinlenmeyüben gitdiler
Ol taęuñ çak kullesine yitdüler
2474. Biz hemân andan yügürdük buña dek
Bâkisini sen bilürsin yiğirek
2475. Bunı işidüp Halime ağlayu
Seyl gibi gözi yaşi çağlayu
2476. Can atup yügürdi ol tağa revân
Vardı anda Ahmed'i buldı hemân
2477. Tağ üzre şâd u handân oturur
Dayenin dilden gamını götürür
2478. Çün Halime Ahmed'i görür sahîh
Sağ u sâlim fâriğ oturur sarîh

2479. Sığınamayup hayahay ağladı
Seyl suyu gibi yaşı çağladı
2480. Dâyesini eyle görüp Ol Emin
Didi ağlama benümçün î güzün
2481. Ben sahihem ağrımaz hiç bir yerüm
Bana vakı' olan oldur kim direm
2482. Nur yüzlü iki kişi nâgehân
Bini kopup bunda geldiler hemân
2483. Birinün elinde bir altun leğen
İçi tolu kar anuñ î mu'temen
2484. Yardılar sadrumı ol sâ'at hemân
Sineden çak göbegüme dek revân
2485. Yüregümi hem içinde yardılar
Bir avuç kapkara kan çıkardılar
2486. Didiler bu hisse-i iblisdür
Alet-i vesvasi pür telbisdür
2487. Yudılar ol kar ile kalbümi pâk
Oldı kalbüm göz gu gibi tâbnâk
2488. Sığadılar yine uzvum oldı sağ
Gussa vü gamdan kamu buldum ferağ
2489. Didüm anlara ki siz ne kişisiz
Kim gelüben itdüñüz bu işi siz
2490. Birisi didi benem Cibrîl-i pâk
Makdeminden alem olur tâbnâk
2491. Hem bu Mikâil'dür î pâk cân
Şüphesüz bil bu sözi benden ayân
2492. Bunı diyüp baña anlar turdılar
Elüme ayağuma yüz sürdiler
2493. Siz gelince turdılar bunda tamâm
Sizi görüp virdiler baña selâm
2494. Murg-ı perrân gibi göge uçdılar
İricek gökler kapusın açdılar
2495. Kapuya dek gördüm anları ayân
Kapudan girdükde oldılar nihân

2496. Pes Halime Mustafâ'yı götürür
Ol aradan evlerine yitürür
2497. Evlerine geldiği sâat Resûl
Müşk ü anber toldı ev ba-sağ u sol
2498. Ol oba kavmi yiğürüp geldiler,
Ahmed'e yir yir nazarlar kıldılar
2499. Didiler remmal u yumcılar gerek
Ta bunuñçün fal açarlar tiz-i rek
2500. İdüben ahvâline bunuñ nazar
Görinenden vireler bize haber
2501. Cin hayali mi ya mekr-i div mi
Yahud efsûn ile olmuş riv mi
2502. Mustafa didi ki bunda bunda nesne yok
Söylemek bilmadüğünüz sözi çok
2503. Ben sahihem bende yokdur hiç maraz
Olmayacak nesnei itmen garaz
2504. Didiler sen ne bilürsin bir sabi
Kudretüñ yok açasın sözde lebi
2505. Bari bir kahin bulup getürdiler
Çevre alup falına kıldı nazar
2506. Kâhin alup falına kıldı nazar
Ahmed'ün tutdı elin ol merd-i har
2507. Çağırup didi ki î kavm-i arap
Size bir söz diyeyim gayet acep
2508. Bini bu oğlan ile idüñ helâk
Kim size irmeye bundan bîm ü pâk
2509. Yohsa peygamber olubaen bu püser
İllerüñizi seraser yıkıser
2510. Toğıdiser dirniğünüz î tamâm
Halk-ı alem olıser emrine râm
2511. Söyleyiser buña ehcâr u semer
Putları bâtil idiser serteser
2512. Böyle diyicek ol oba kavmi hep

- Döndiler ol kahini diyince tab
2513. Ahmed'ün elin elinden aldılar
İt gibi kovup yabana saldılar
2514. Didiler ölmek dilerseñ î pelid
Ödürelüm seni var ol nâ-bedîd
2515. Böyle diyüp urdılar ol ite let
Şöyle kim karardı gevdesinde et
2516. Kovdılar it gibi gitdi aradan
Ahmed'i gör nice saklar yaradan
2517. Kendüler dahi koyuban gitdiler
Vardılar evli evine yitdiler
2518. Kıldı Ahmed dâye evinde karar
Eri vü oğlanları ya nice yar
2519. Dâyenün eri didi oturma tur
Bu sabiye irmedin bir şerri sur
2520. Mekke'ye var ıssına teslîm kıl
Saña didüğüm sözi tefhîm kıl
2521. Pes Halime dahi itdi sâz-ı râh
Kim anasına vara Ol Pâdişâh
2522. Bir mübârek vaktta kıldılar sefer
İlle adadan ider idi hazer
2523. Mekke şehrine yakın olduğu dem
İndi dinlenmek için bir yirde hem
2524. Mustafâ'yı raht yanında kodı
Bunda bir sâat otur oğul didi
2525. Kendüzi vardı kazâ-yı hâcette
Tâ ki anda ire rûh-ı râhata
2526. Bitirüp işini geldi yine yine tiz
Ta ki göre neyler ol cân-ı aziz
2527. Geldi gördi Ahmed'i kim anda yok
Tasalanup istedi dört yana çok
2528. Bulımadı zerrece andan nişân
Oldı gözinden melek gibi nihân

2529. Ah vâveylâ diyüp dirdi nidem
Kim başuma geldi dermânsuz nedem
2530. Baña bu dirlikden ölmek yiğ hezar
Sensüz itmez cân u dil tende karar
2531. Dügünüp yırttı yüzün kıldı figân
Şöyle kim toldı zemîn ü âsumân
2532. Ney gibi nâlân olup iderdi âh
Vardı ruhsârını kıldı berk-i kâh
2533. Çün bulamadı yirinde Ahmed'i
Rûşeniken tundi baht-ı es'adi
2534. Didi vâveylâ nidem Ol Hânsuz
Kuru gevde iş vire mi cansuz
2535. Diridi n'olduñ ne yirdesin Habîb
Kim benüm derdüme olmuşduñ tabîb
2536. Kandasın î âfitâb-ı şer' ü din
Seyyidi'l halk u İmâmu'l mürselîn
2537. Kandasun î Enbiyâlar Serveri
Kandasun î Evliyâlar Mihteri
2538. Kandasun î cân-ı ecsâm-ı ibâd
Kandasun î Cân-ı akvâm-ı cihâd
2539. Kandasun î şehr-i yâr-ı ins ü cân
Kandasun î Gam küsâr-ı mihrübân
2540. Kandasun î cânumuñ cânı oğul
Sine şehristânumuñ hânı oğul
2541. Neyleyeyim nideyin sensüz bu dem
Bu vücuddan yiğiri baña adem
2542. Kime sorayım nirede diyeyin
Fürkatün nişini nice yiyeyin
2543. Kaşki ben bugüne irmeyedüm
Senden ayrulduğımı görmeyedüm
2544. Niçe bunuñ gibi dahi âh u zâr
İtdi hiç olmadı nesne âşikâr
2545. Bu arada irdi bir pîr-i azîz
Didi î hatun koparma rüsthiz

2546. Mekke'ye var arza kıl anda viyaz
Ta vire oğlançuğını saña baz
2547. Didüm î pîr sen benümçün it tavâf
Sende vardur ola sıdk u kalb-i sâf
2548. Piri işidecek sözüm itdi kabul
Mekke'ye azm eyledi ol dem de ol
2549. Mekke'ye virüp tavaf eyledi cüst
Gerçi piridi veli olmadı süst
2550. Didi î Cebbar u Hayy u Zü'l minen
Müstecabu'd-dav eyle beni Sen
2551. Hürmetiçün Ka'be'nüñ yüzün Celâl
Eylerem lutfuñ kapusından suâl
2552. Yâvi kılmış bu zaife oğlunu
Nevha vü zariye düzmiş şuğlını
2553. Mustafa vü Ahmed imiş ol benem
Enbiyâ sıbtine olimiş imâm
2554. Baña râzı eyle anı bulmağı
Gussalu göñlümi şâdân olmağı
2555. Hem bu hatunu idüp gamdan rehâ
Yavi varmı iken bulı var Mustafa
2556. Sözüñi ol pir itmedin tamâm
Yüzi üzre düşdi putlar î hümam
2557. Pîr anı göriceğez hayrân olur
Tağıdup kendüyi sergerdân olur
2558. Dir Halime'ye ki î hatun kişi
Oğlaniçün gör neye irdi işi
2559. Ancılayın oğlaniçün çekme gam
Zâyi' olup yavi vara sanma hem
2560. Bulınup tizcek elüñe girür ol
Yok yire yil gibi yılma sağ u sol
2561. Çün Halime bu sözi eyledi güş
Vardı Abdulmuttalib katına hüş
2562. Didi yâvi vardı Ahmed yâ emin

- Mekke'ye yaklaşduğum sâat hemin
2563. İsteyü gördüm bulmadum anı
Gussası odı igen yakdı beni
2564. Uřta geldüm saña ma'lûm eyledüm
Ne ki baña vâki' oldı söyledüm
2565. Sen bilürsin bâkisin itmek gerek
Anı kanda isteyü gitmek gerek
2566. Bunı Abdülmuttalib çün dinledi
Mustafâ'nuñ hasretinden inledi
2567. Âhir oldı aña müstevli gazab
Şöyle kim hazırlara geldi acep
2568. Leşkerine didi tiz olun süvâr
Dahi bende kalmadı sabr u karâr
2569. Cânumun cânı yâvi varmış benüm
Yolına olsun fîda cân u tenüm
2570. Bunı işidüp Kureyşliler benâm
Ata bindiler silahile tamâm
2571. İtdi Abdülmuttalib ol dem yemin
K(i)'iy Kureyşliler bilün bu dem hemin
2572. İnmezem otdan iki işden birin
İtmeyince bu sözi toğru dirin
2573. Biri ol kim Mustafa gire ele
Ya arapdan bin kişi toprak ola
2574. Bunı diyüp Ka'be'yi kıldı tavâf
Yani ol yola künölmeye güzâf
2575. Ne ki ol esnada irdi bir nidâ
Şöyle kim toldı harem içi sadâ
2576. Ol nida didi ki Ahmed şimdi huş
Di fûlan yirde ağaç dibinde huş
2577. Oturuyor varun anda buluñ
Pes nice dilersenüz eyle kılun
2578. Kendünüze bunda hiç virmen ta'ab
Anda bulursuz idersenüz talep

2579. Bu sözi diyüp kesildi ol nidâ
Sâkin oldu Mekke içinde sadâ
2580. Hep Kureyşliler işidüp bildiler
Ol haberden şâd u hürrem oldılar
2581. Can atup her biri gitdi bir yaña
Ta tudaş ol kamudan ün aña
2582. İbn-i Mes'ud irdi evvel ol yire
Bu haber vâki' midür ta kim göre
2583. Bu mugaylânun sayesinde Ahmed'i
Gördi kim yatur uyur ol emcedi
2584. Ol muğaylanun dikenlerinde hep
Hurma ağacı gibi bitmiş rutep
2585. Karşusunda Ahmed'ün iki cüvân
Oturur kim mihrimâh-ı âsumân
2586. Yüzleri nûrından olmuş sermesar
Ol hecâletden idemezler karar
2587. İbn-i Mes'ud dir sürüp irdüm hemin
Ben varıcak turdılar anlar hemin
2588. Ahmed'i anda koyuban gitdiler
Bilmezem nireye varup nitdiler
2589. Ben hemân sunup götürdüm Ahmed'i
Ol hüdâvend-i makâm-ı sermedi
2590. Müşk ü 'anberden dimağum oldu pür
Sandum Ol Şâh-ı mücessem müşkidür
2591. Ta ölince kaldı bende ol kohu
Dahi benden gitmedi hergiz o bu
2592. Her ki baña bir nefes olsa karîb
Pür olur idi meşamı müşk-i tîb
2593. İlle nice müşki k(i)'anun misli müşk
Görmemişler eyleyenler bahr u huşk
2594. Şöyle peyveste kokardı ol koku
Benden eksük olmaz idi müşk-i bû
2595. Bir kişi hem itse yanumdan güzer
Eyle tolardı dimağı müşk-i ter

2596. Sanur idi bende müşk-i nâb var
Ya abir u anber-i nayab var
2597. Anuñiçün bu kokular her zamân
Halka benden şâyi' dyrdu ayân
2598. Ömrüm olduğunca benden gitmedi
Bir dem ol koku beni terk itmedi
2599. Bâri didüm Ahmed'e kim î piser
Kimün oğlısen bana virgil haber
2600. Didi Abdullah'dur atam benâm
Dahi Abdulmuttalib ceddüm tamâm
2601. Hem benüm adum Muhammed Mustafâ
Halk-ı âlemden cemi'imüctebâ
2602. Toğduğum yir Mekke'dür î piş biñ
Şekki kavarise gönlünde yakîn
2603. Eğer anlardan sorarsan kim beni
Bunda getürdi ne kişidür kanı
2604. Anlar iki yiğid idi hûb-rû
Anberin mûy u semenber müşk-bû
2605. Bildi çün kim İbn-i Mes'ûd Ahmed'i
Aldı ele Ol Resûl-i emcedi
2606. Şâd olup oldu hemân ata süvâr
Ol arada kılmadı dahi karâr
2607. Nâra urup didi müdde-i emir
Ahmed-i Muhtarı buldum ben hakir
2608. Çün işitdi bunu Abdulmuttalib
Ol ferahdan canı oldu muztarib
2609. Ahmed'i oldem eline aldı ol
Koçuban öpdi yanağın sağ u sol
2610. Mekketullah'ı tolandırdı hemân
Hoş tavâf itdürdi aña ol zamân
2611. Mekke'de cem' oldu hem kavm-i Kureyş
Mustafa'yı görüp irdi ayş u tayş
2612. Hem havâtin-i Kureyş ol dem tamâm

- Mustafa'yı ohşadılar hâs u âm
2613. Ele almak dilediler Ol Şehi
Ol saâdet göği burcında mehi
2614. Hiç birine meyl idüp varmadı ol
Nitekim uzandırsa sağ u sol
2615. Zire anlar putperest idi tamâm
Anlaruñ şirk idi subh u şâm
2616. Varidi bir hatun anlardan hemân
Kim puta tapmazdı ol pâkize cân
2617. Aña meyl itdi Resûl-i girdigâr
İçlerinden anı kıldı ihtiyâr
2618. Vardı ol hatun eline Mustafâ
Yüzi nuri aleme virdi safâ
2619. Bir rivâyet dahi bu kim ol zamân
K(i)'Ahmed'i görmeğe cem' oldı zenân
2620. Bileyidi anlaruñla annesi
K(i)'ol sadefden idi ol dürdânesi
2621. İttifak eylediler ol dem zenân
Kim ideler Mustafa'yı imtihân
2622. Zira dâyeye sımalandukda ol
Söylemezdi anlamazdı sağ u sol
2623. Anesini pes kaçan bilse gerek
İmtihan idersen ola yigirek
2624. Anlaruû mecmû'ısında i'tikâd
Bu idi pes bunu idinüp murad
2625. Bilmediler kim Aña Ol Zül celâl
Ol kadar virmişdi akl u kemâl
2626. K(i)'Âdem'i halk itdüğü dem Zü'l minen
Mustafa'dan öğrenürdi ilm ü fen
2627. Ger kiçiliğinde gördüğün ayân
Bilse vü hem bî-kusûr itse beyân
2628. Bu meâni olmaya andan bedi'
Sözüme olduñ ise candan semi'

2629. Pes bu fikri idüben anlar tamâm
Mustafa'dan yaña itdiler hirâm
2630. Piçelenüp bir aradan virdiler
Ahmed'ün rû-yı münirin gördiler
2631. Ahmed ü Muhtar fakr-ı enbiyâ
Pîşivâ-yı etkıyâ vü esfiyâ
2632. Anları gördüğü dem bî-inhirâf
Anesine verdi itmedi hilâf
2633. Ya İlâhi Ol Habibüñ hürmeti
Dâr-ı kurbunda civâre-ı kurbeti
2634. Hakkıçün cümlemüze rahmet it
Ol Habib ile enis ü kurbet it
2635. Koma vahşet aleminde zâr u denk
Gönlümüz sahrasın itme târ u tenk
2636. Dünyada kıl emn ü sıhhatle emin
Hüzn-i mâl ü cahile koma hazin
2637. Hem Hafî-yi rû siyâha vir necât
Şerr-i nefsi şumdan î pâk-zât
2638. Pâk it gönli sarayın firkden
Canını sakla gümân u şirkden
2639. Ahmed ile âhiretde câr kıl
Âli vü ashâbiyle yâr kıl
2640. İzzet için Mustafa'nuñ yâ İlâh
Bî-nihayet kılmışuz gerçi günâh
2641. Bahr-i eltâfunda mahveyle anı
K(i)'isteyü geldük bu acz ile seni
2642. Hâşâ kim mahrûm idesin yâ Kerîm
Yâ Halîm ü yâ Gafûr u yâ Rahîm
2643. Ger dilersiz şerr-i şeytandan necât
Kâleb ü kalb ile ayduñ es-salât

DER MATLA'-I SAHUN

2644. Söze gel î tuti şekker sahun
Kim sözüdür nükte-i ilm-i ledün

2645. Bülbül-i glzr gibi eyle cş
K(İ)'işidenler nleni ide hurş
2646. Nle-i dilsuzsuz urma nefes
Kim uşana ngehn bir gün kafes
2647. Perr  bl açup hemnden murg-ı cn
İder ol hletde azm-i şiyn
2648. Ten kalur kuru kafes gibi tehi
Fevt ola nin besi dirsın zehi
2649. Ol zehiden hsıl olmaz hiç sud
Nr-ı hasretde yanarsın hemçü ud
2650. Syleyigr var iken nutka mecl
Y#d idüp hamus olasın mah-ı sl
2651. Mu'cizatından Nebnn kıl beyn
Ol meniden bediin it ayn
2652. İşidüp anı salavt virevüz
T ki anula zmz direvz
2653. Mu'cizatına Anu yok gerçi had
Anı künhile diyemez hiç ehad
2654. Lki sen de kudretnce kıl beyn
Ol meni ta ola bize ayn
2655. Evvela Kur'n'dur anda mu'cize
Kim anı Hak'dan irişdrdi bize
2656. Lafz u ma'nsında cizdr fuhl
Derk idemez anı idrk-ı ukl
2657. Her beliği nazmı kıldı p-yi ml
Her fsih-i lafzı itdi künk  ll
2658. İşidenler oldı segerdan u denk
Terk kıldı nm u namus ile nenk
2659. Okuyanlar uydılar candan aa
Lafz u ma'nisinde kaldılar taa
2660. Ne kadar kim var idi ol dem fash
Hep arap araba arasında sarh
2661. Da'vi idüp her biri ki urdı lf
Kendüyi görüp gnrdi gzf

2662. Dirdi benven efsâh-ı kavm-i arap
Halak bendendür fesâhât belki hep
2663. Hem benem fenn-i belagâtte tamâm
Baña kâyildür serâser hâs u âm
2664. Sözde olmaz kimsene baña nazîr
Halk-ı âlemden sağır ü ger kebîr
2665. Niçe bunuñ gibi bîhude kelâm
Her biri dirdi kolayında müdâm
2666. Çünkü Kur'an'ı getürdi Cebrâil
Mustafa'nuñ olmağa kadr-i Celîl
2667. Âyet âyet Aña ta'lîm eyledi
Ahmed aña kat'-ı ta'zim eyledi
2668. Cebrâil ağzından idüp anı yâd
Bî-gam olup gayet oldu gönli şâd
2669. Okudu ashâb içinde âşikâr
Didi kim budur kelâm-ı girdigâr
2670. Hâzır olanlar tutuban aña gûş
Mustafa'dan dinlediler anı hûş
2671. Çün işitdiler bu nazm ile kelâm
Âciz ü dem beste oldılar tamâm
2672. Didiler bu nice sözdür k(i)'ademi
Buncılayın sözde açamaz femi
2673. Hiç işitmedük buña benzer sahun
Bu meğer ola kelâm-ı min- ledüñ
2674. Didi Ahmed bu Kelâmullahdur
Kamu sözler bende vü bu şâhdur
2675. Halka Hak'dan bu hidâyetdür tamâm
Böyle bilüñ bu kelamı hâs u âm
2676. Şüphe itmen bu kelâma zinhâr
Tâ vire size hidâyet Girdigâr
2677. Yohsa küfr içinde kalursız ebed
Sinenüz sahnı tolar hid u hased
2678. Bu kelâmı eylediler çünkü gûş

- Bahr gibi kıldılar cûş u hurûş
2679. Bu kelâmı kimi tasdîk eyledi
Lafz u ma'nisini tahkîk eyledi
2680. Kimisi inkâr idüp oldu adu
Bu kelâmı işidüp dönderdi ru
2681. Gâyet-i cehl ü hâsetden ol gürûh
Bilmişiken Hakk'ı itdiler sûtûh
2682. Didiler bizde bunuñ gibi kelâm
Nazm idelüm bize mühlet vir tamâm
2683. Anlara Ahmed didi kim size cehl
Galib oldu kim sanarsuz anı sehl
2684. Yohsa biñ yıl dirsenüz mühlet size
Dek bunuñ mislin getirüñüz bize
2685. Siz değül cem'a olurise ins ü cân
Cidd ü cehd idüp ki ide imtihân
2686. Ta düze buncılayın bir söz fasîh
İşiden anı bunı saña sarîh
2687. Haşr olunca sa'y iderlerse tamâm
Buña benzer diyemezler bir kelâm
2688. Didiler bari bize mühlet gerek
Kim bunuñ mislin düzevüz tîz-rek
2689. Gördi kim gayetdedür anlarda cehl
Virdi ol dîn severi anlara mehl
2690. Varuban ol kavm kıldı cidd ü cehd
Birbiriyle idişüp va'd ü ahd
2691. Ne kadar kim varise ol dem fasîh
Kim fesâhatda fâsihidi sahîh
2692. Her birisiydi ol fende ferid
Nazm u neşter ü şiiirde ferd ü vâhid
2693. Ger fesâhat ger belâgatde tamâm
Anları teslim iderdi hâs u âm
2694. Cem' olup bir araya getürdiler
Meşveret eylemeğe oturdılar

2695. Bu kazâyâyı anup tanıştılar
Ahirini bu işüñ sanışdılar
2696. Himmet idüp kamusı cidd itdiler
Her biri bir hâli yire gtdiler
2697. Gice gündüz itdiler fikr ü hayâl
Bulmadılar bir nefes nutka mecâl
2698. Ne kadar kim itdiler ikdâmı tâm
Hiç birisi diyemedi bir kelâm
2699. Düzemeyüp soñra âciz kaldılar
Deng ü sergerdan u hayrân oldılar
2700. Aczine mecmû'ı ikrâr eyledi
İlle kim küfrinde israr eyledi
2701. Budur uş i'câzı lafz-ı bî-gümân
Bunda şekk ü şüphe itmez ins ü cân
2702. Lîkin ol i'câz k(i)'oldı ma'nevî
Oldı lafzından vücûhile kavî
2703. Bazı kavlınceyidi batnidi ol
Ehl-i ma'ni bu sözi ider kabul
2704. Bazılar didi ki yitmiş batnidi
Anlaruñ katında kim zî katnidi
2705. Lîki her birisi birinden amîk
Dikkat ü rikkatde gayetde dakîk
2706. Key mudakkik fevl ü fazıl âdemi
Olmayınca açamaz anda femi
2707. Gayet-i dikkatde gerek sa'y hem
Kim bu yemden kesb ide bir katre nem
2708. Bahr-i bî- pâyân bu deryadur hemân
Kim viremez kimse ka'rından nişân
2709. Saña diyeyim bu sırdan bir haber
K(i)'ol haberdür key azîm ü mu'teber
2710. Fenn-i ilme anlar ki bulmuşlar vukûf
Ma'rifetden zabt kılmışlar sunûf
2711. Didiler bir harfî bilmeğe tamâm
Kühü tahkikiyle î nîknâm

2712. Kişi yiğirmi sekiz biñ dürlü ilm
Bilüp öğrenmek gerek bâ izz ü hilm
2713. Tâ ki ol bir harfi tahkîk eyleye
Bî-tasavvur anı tasdîk eyleye
2714. Var kalan harfi buña eyle kıyâs
Akla niçe gelmesün bundan hirâs
2714. Çünkü bir harfün bilinmesi müdâm
Bu kadar ilmile olurmuş tamâm
2716. Var Kelâmullahı bundan kıl kıyâm
Anı künhile bilür mi akl-ı nâs
2717. Sen dahi î ma'rifetden dem uran
Kendüyi şeytan gibi daim gören
2718. Fikri kıl irfânuñ andan gör özüñ
Halka olmasun iğen urca sözüñ
2719. Halka Va'z idüp unutma kendüñi
Mü'miniseñ nefsüñe vir pendüñi
2720. Kendüni gör bakam gayrün aybına
Çün bilen irmez umûrun gaybına
2721. İt gibi halkı talayup yürüme
Nefsüñi ta'na taşından koruma
2722. Kimseye itmek dileme intikâm
Çün bilürsin oldı Hakk'ıñ hükmi âm
2723. İtdüğüñi sanma kalur yanuña
Saña kalan kalmaz ol ođlanuña
2724. Kimsenüñ yok yire ırzın yıkmagil
Yıkılasuñ fikr kıl inikmagil
2725. Dahi kılma kimseye kasd u vakar
Ta kim olmaya vakaruñ târumâr
2726. Ucdan uca hikmet-i muğlakdur Ol
Halka Hakk'dan rahmet-i mutlakdur Ol
2727. Ma'rifet andan irişdi âdeme
Maslahat andan bilindi âleme
2728. Ahiret akvâli Andandur beyân

- Akıbet ahvâli Andandur ayân
2729. İttifak-ı mü'minîn ü mü'minât
İctima'-ı müslimîn ü müslimât
2730. Nehc-i şer' ü emr ü nehy ü din-i Hak
Resm -i sıdk u kizb ü akvâl-i firâk
2731. Kavl-i tevhidi bu eyledi beyân
Sırr-ı tefridi bu eyledi ayân
2732. İki âlemde ne kim var hayr u şer
Bu kelamile bilindi serteser
2733. Bundan anlandı sırât-ı müstakîm
Vasf-ı bâğı cennet ü nâr-ı cahîm
2734. Dahi bed vü mebde'ü hali meâd
Resm-i ibdâl-i mefâsidini kusûr
2735. Nev'i isbât -ı meâlüm bî-fütûr
Sıdk u ihlâs u rüsûm-ı i'tikâd
2736. Sırr-ı hali enbiyâ vü evliyâ
Sahv-ı mahv-ı etkıyâ vü asfıyâ
2737. Hâlet-i kevneyn-i cüz cüz küll ü küll
İhtişâm u ihtirâm u izz ü züll
2738. Bu kelâm itdi cemi'isin beyân
Cümle bundan bilinüp oldı ayân
2739. Ratb-ı yâbıs evvel âhir ne ki var
Hep bunuñ içinde müdrecdür î yar
2740. Belki yirde gökde ne varsa tamâm
Câmi' olmuşdur cemi'in bu kelâm
2741. Zira bunda olmamak mümkün degül
Bunu tasdik itmeyen mü'min degül
2742. Bu sözi kim eyledüm saña beyân
Ehl-i din olana olmuşdur ayân
2743. Sen de bu vechile eyle i'tikâd
Ta bulasın iki âlemde murâd
2744. Hem anı oku ma'ni kıl câna farz
Zira oldur zümrei imâna farz

2745. Şevk u zevkile okı leyl ü nehâr
Tâ ki senden râzı ola girdigâr
2746. Lafzıdan fehvâsını fikr eylegil
Sıdkile elfâzını zikir eylegil
2747. Her bir ayetde tedebbür kıl müdâm
Key teenni vü tefekkür kıl müdâm
2748. Hem tahâretsüz anı alma ele
Tâ saña andan hidayetler gele
2749. Dünya vü ukbâda olasin azîz
Hak saña rûzi kıla akl u temyîz
2750. Bu kelâma izzet it kim bu kelâm
Saña izzetler kıla yevmi'l kıyâm
2751. İhtirâm idüp ide oddan halâs
Hak civarında bulasin ihtisâs
2752. Ya ilâhi bu kelâmuñ hürmeti
Enbiyâ vü evliyânuñ izzeti
2753. Bu Hafî-yi rû-siyaha rahmet it
Cürmüñi afv it keremden hürmet it
2754. Lutfuñile mahv kıl tuğyânını
Yüzine vurma anuñ isyânını
2755. Furkatüñ odına yandırma müdâm
Menzil ü me'vasın it dârü's-selâm
2756. Ahmed-i Muhtar ile cem' it anı
Kim kapuña isteyü geldi seni
2757. Mâsivâ fikrini göñlünden çıkar
Sûret u ma'nide sen ol rahber
2758. Bu Hafi'yi yâ İlâhu'l âlemîn
İki âlemde belâdan kıl emin
2759. Sallu yâ kavm-i ale'ssadri's-safâ
Seyyidi'l kevneyn-i imâmu'l Mustafâ
2760. Şehriyâr-ı ins ü cinn ü kâinât
Menba'ı ilm ü hikem mir'ât-ı zât
2761. Kâfile-sâlârı halkı em-ri kün
Âlemi mecmua-i ilm-i ledün

2762. Pîşvâ-yı enbiyâ vü evliyâ
Rehnümâ-yı etkiyâ vü asfiyâ
2763. Melce-i sergeşteğân-ı âsiyân
Mesned-i dem bestegâni kâsiyân
2764. Evvel âhir zuhûr u hem butûn
Nokta-i naksı kalem hem şekli nûn
2765. Ez-berâ-yı tûst î hurşîd-i zât
Belki ez tu zinde-şud ism ü sıfât
2766. Mebde-i evvel meâd-ı î n vücûd
Behri tu peydâ şud î deryâ-yı cûd
2767. Hem adedde âyet-i Kur'an tamâm
Altı biñ vü iki yüzdür î hümâm
2768. Dahi yigirmi altı âyet î güzîn
Anladuñsa sözüüm olduñ merd-i din
2769. Her üç âyete dinür bir mu'cize
Yahşi zabt eyleñ didüğimi size
2770. İki biñ dahi yitmiş beş tamâm
Mu'cize olur kamusı î hümâm
2771. Dahi bir ayet kalur andan ziyâd
Süls ü mu'cizdür hem ol î hoş nihâd
2772. Pes olur mecmû'ı Kur'ân-ı Kadîm
İki biñ yitmiş beş sülüs î nedim
2773. Mucize ne biş ü ne kem bî-kusûr
Koma kalbünde gümânile fütûr
2774. Bâki tokuz yüz dahi toksan tokuz
Mucizâtı var anuñ î dil-fürüz
2775. Cümle dahi üç biñ yitmiş dört olur
Dahi süls-i mucize î sûzi dür
2776. Bazılar dimiş yidi yüz biñ tamâm
Mucizâtı var Resûlüñ bi-keâm
2777. Bazı yitmiş biñ dimişdür bî-kusûr
Bazı yidi biñ dimişdür bi-fütûr
2778. Bari hadd ü add olur degül tamâm

Işkıla diñ es-salâtu ve's-selâm

2779. Ben dahi anuñçün itdüm ihtisâr
Bazın idüp içlerinden ihtiyâr
2780. Ta ki bundan bazısı ola kıyâm
Bâkisine bu ola uss u esâs
2781. Kamusını vasf idersem ger anuñ
Dinlemeğe tâkâtüñ doymaz senüñ
2782. Bu kitap olur mutavvel bî-kıyâs
Okımasından usanur anı nâs
2783. Ol sebepden ideyin bazın beyân
Bakisi olsun size andan ayân
2784. Liki şek itmen şüphe bu söze
Tâ ziyan irmeye bu sözden size
2785. Ver neuzubillah idesiz gümân
Hak azâbında kalursız câvidân
2786. Dahi tedbir idemezsin bu işe
El ile çözülecek düşer dişe
2787. Eylemez ahir nedâmet size sûd
Ahunuzdan göklere irerse dûd
2788. Şüphe vü şekden dilersenüz necât
Işkıla diñ essalâtu ve'sselâm

FASL

2789. Andan öñdin k(i)'Ol Habibidi sabî
Halka Hakdan olmamışidi Nebî
2790. Tâ nübüvvet hâline irince Ol
Cânib-i Hak'dan kılınca Resûl
2791. Zâhir olanları ideyin beyân
Bu meâni tâ size ola ayân
2792. Ol kavm kim Ol Nebi andan idi
Ulular ol kavme çendânidi
2793. İlle anlardan ki kopdı Mustafâ
Hubbı anlara bağışladı safâ
2794. Asl-ı neslin bilüriken Ahmed'üñ

- Seyyidi'l kevneyn emin ü emcedüñ
2795. Dirleridi kim Muhammed'dür Emin
Sıdk u zühdile kamudan bihterîn
2796. Anı sevmek bize farz-ı ayndur
Zire ol biz kavme zîb ü zeyndür
2797. Anı bu evsâfile bilüp tamâm
Candan olmuşlaridi aña gulâm
2798. Kamusı anı severdi cân ile
Nitekim uşşâk ola cânânile
2799. Yoğidi ol demde hiç münkir aña
Guş kıl bu sözi kim kim didüm saña
2800. İlle anlar kim muanniddi tamâm
İşleri Hakk'a inâdidi müdâm
2801. Kibrile görürleridi özlerin
Perde-i kibr örtmişidi gözlerin
2802. Yoğidi anlarda hiç insâf u din
Münkirinidi hep anlar müşrikîn
2803. Ol melâinidi inkâr eyleyen
Küfr ü inkârında ısrâr eyleyen
2804. Hakk'a hamd u şükr idün î mü'minîn
K(i)'olmadunuz münkirin ü müşrikîn
2805. Hem Habîbe ümmet itdi sizi Hak
Halk içinde olduñuz hayrû'l firak
2806. Ver neuzübillah Ol Rabbu'l enâm
Ger kılardı sizi anlardan tamâm
2807. Ne idüp nicesi tedbir idedün
Ol yaramaz yola nice gidedün
2808. Ahmedullah 'alâ na'mâ ihi
Neşkurullaha ala'l âihi
2809. Şükr idüp bu nimete î ehl-i din
Ahmed'e virüñ salavât dâimin
2810. Gerçi kim ümmiyidi Ol pâk-cân
Hiç nesne yazamazidi ayân

2811. Lîki hali maziden Ol pür hüner
Kendü görmüş gibi virürdi haber
2812. Evvelinüñ kıssasın bir bir tamâm
Ahirinüñ hissesin şeksüz benâm
2813. Belki mecmûsınun akvâlini
Nice kim oldıyise ahvâlini
2814. Hayr u şerden gitdüğini bî-kusûr
Aslıyle şerh iderdi bî-fütûr
2815. Niçe bunuñ gibi ahvâl-i garîb
Niçe bunuñ gibi akvâl-i garîb
2816. Sâdır olur idi andan her zamân
Kim sayılmaz saymak isterseñ ‘ayân
2817. Kırka varınca cemi’i cinn ü nâs
Gördiler andan acâyib bî-kıyâs
2818. Ger nebî olunca sorarsañ Resûl
Niçe şer’ü yaña milletdeydi Ol
2819. Evvela bil bunı kim cümle nebî
K(i)’oldı eflâk-i hidâyet kevkebi
2820. Hiç birine küfür sebkât itmedi
Cehlile râh-ı dalâle gitmedi
2821. Evveli hâletden olup muhtedâ
Âhir oldılar cemi’i muktedâ
2822. Evvel âhir bunlar îmân üzredür
Lutf u hulk u cûd u ihsân üzredür
2823. Eyle ols(a)’anlar hususa kim Resûl
İbtidâdan anlara hadidür Ol
2824. Niçe lâyıkdur ki ceahl üzre ola
Yahu bir ahvâl-i sehl üzre ol
2825. Diñle imdi ideyin saña beyân
Kim ne şer’ üzreydi ol pâk-cân
2826. Mü’minidi din-i İslâm üzre ol
Zikr-i tesbihidi dayim aña yol
2827. Her nefesde Hakk’ı eylerdi talep
Hâlî olmazidi andan rûz u şeb

2828. Zikr ü fikri tâ'at u tevhîdidi
İşi güci her zaman tefrîdidi
2829. Yaluñuz çıkup Hira Tağı'na hoş
Bahr gibi kendüden iderdi cûş
2830. Gerçi ol hâletde yoğidi namâz
Halıkıyçün iderdi niyâz
2831. Pes ebît ü inde rabbi diridi
Yani nimet Hak katından yiridi
2832. Dirdi Hak yidürüp içürür beni
Bende oldur besleyen can u teni
2833. Hep tasarruf bende Anuñdur hemân
Bende Anuñ bendesiyem bî-gümân
2834. Lîkin ekser böyle dimişdür fuhûl
Nûh şer'i üzreyidi Ol Resûl
2835. Bazı râvi dir ki Ol Sultân-ı din
Din-i İbrahim'i tutardı hemin
2836. Ol şeriatle ideridi amel
Nicesiye anda resm-i akd u hal
2837. Kendü rayinden hiç itmezidi iş
Nefse uyup nefsi idsinmezdi iş
2838. Nakl idersem bunda çokdur kîl u kâl
Okuyup dinleyene olur melâl
- 2839Ger kıyâm-ı haşr olunca bu kelâm
Nakl ola binde biri olmaz tamâm
2840. Sallu yâ kavm-i 'alâ sadr'l emin
Seyyidi's sâdâti fahri'l alemin

FASL

2841. Dinle imdi anları kim Ol İlâh
Virmiş idi Ahmed'e bî- iştibâh
2842. Mucizelerden ki birin enbiyâ
Görüben işitmemişti mutlaka
2843. Sâbit oldı bazısı Kur'an ile
Yani nass-ı kâti'u bürhân ile

2844. Birisi şakk-ı kamerdür kim cihân
Yaradılaldan anuñ mislin ayân
2845. Nesl-i âdemden kimesne görmedi
Görmişem diyene dahi irmedi
2846. Ayuñ on dördi bir gice meğer
Bedridi gayet kemâlinde kamer
2847. Cem’i olmuşdı Kureyşliler tamâm
Yazuya çıkmışlar idi hâs u âm
2848. Ahmed-i Muhtardan ol kavm-i şûm
Mucize istediler idüp hücûm
2849. Didiler kim yâ Muhammed çok güzâf
Da’viler eyleyüp urduñ nice lâf
2850. Putların butlânuña sa’y eyledüñ
Hak Teâlâ’nuñ resuliyem didüñ
2851. Gerçekiseñ bu söze bürhân götür
Yohsa var fâriğ makâmuñda otur
2852. Tâ ki bizden irmeye saña ziyân
Bilmeye yalanıduğunu cihân
2853. Didi anlara Resûl-i Girdigâr
Ne dilersüz baña eyleñ âşikâr
2854. K(i)’anı bu gice göresiz bî-kusûr
Kalbünüñde kalmaya benden fütûr
2855. Didiler göster bize kim gökde ay
İki şakk ola göre yohsul u bay
2856. Zire sâhir göge bulımaz vüsul
Gökde olmaz anlaruñ sihri kabul
2857. Ahmed ü Muhtar işidecek bunı
Kalb u kâleble Hakk’a tutdı yöni
2858. Taldı bu fikrile bahr-i hayrete
Huş-ı niyâz idüp derûndan hazrete
2859. İrdi ol sâat hemân peyk-i Celîl
Yani tâvus-ı melâik Cebrâil
2860. Didi kim saña selâm itdi İlâh

- Nice dirse eyle olsun didi mâh
2861. Hayreti kosun işâret eylesün
Cân u gönülden beşâret eylesün
2862. İşidecek bu kelâmı Ol Resûl
Bî-tevakkuf aya karşı varup ol
2863. Eyledi tekbîr ü tehlîl Ol Emîn
Dahi tevhid itdi Allah'ı hemin
2864. Didi î zât Hakkıçün bu dem
Vir şehâdet k(i)'i işide cümle ümem
2865. Dahi didi oldumise ben Nebi
Halka göstermeğe din ü mezhebi
2866. Hem Resûl-i Hakkısem kavlüm dürüst
Baña iman getüren olmazsa süst
2867. Halka Hak kıldıysa Hâdi beni
Kendüden olmaklığa Nâdi beni
2868. Dahi her kim bunu tasdîk eyleye
Haklıluğum kalbinde tahkîk eyleye
2869. Anlara olursa cennet makâm
Tenlerine oluban dûzah harâm
2870. Barmağıyile işâret eyledi
Ehl-i îmâna beşâret eyledi
2871. Didi yiründe iki şakk ol bu dem
K(i)'ehli küfre irişe andan nedem
2872. Bu sözi diyince Ol Mahbûb-ı Hak
Ay oldı menziline iki şakk
2873. Koynına girdi gelüben bî-hilâf
Bu sözi sanmañ ki söylendi güzâf
2874. Sağ yininden biri vü soldan biri
Çıkdı gördi anı hep uşak iri
2875. Ahmed'ün karşısına gelüp tamâm
İkisi birikdi gördi hâs u âm
2876. Pes dile gelüp fâsîhâne kamer
Didi sensin şüphesüz hayrû'l beşer

2877. Tañrı birdür sen resûlisin Anuñ
Maksad u maksûdısın cân u tenüñ
2878. Dünyede vü ahretde î Hümâm
Enbiyâya evliyâyasın imâm
2879. Her ki saña uydı oldı ‘abd-i hâs
Buldı hem nâr-ı cehennemden halâs
2880. Uymayanlar oldı mel’un ebed
Hazret-i Hakk’dan sürilüp oldı red
2881. Böyle diyüben yirine vardı mâh
Hep halâyık gördiler bî-iştibâh
2882. Yine ol kâfirler inkâr eyledi
Hâlet-i küfrinde isrâr eyledi
2883. Didiler sihriye ancak dur hemin
Sihri fennüñde kemâlün var yakın
2884. Yaluñuz yirlerde degül gökde hem
Sihrüñ eyledi tasarruf iş bu dem
2885. Kayıl olduk saña vü sihrüne hep
Dahi nesne itme tek bizden talep
2886. Yine didiler bu iş vâki’ degül
Ay dürüst yirindedür zâyi degül
2887. Lîki bize böyle gösterdün anı
Tâ ki tasdik idevüz cümle seni
2888. İlle bunuñla saña inanmazuz
Sini bu fi’lüñde gerçek sanmazuz
2889. Taşradan yarın meğer kim kârübân
Gele bu sırrı bize ide ayân
2890. Bilevüz ol dem ki vâki’dür bu iş
Dahi bizde olmaya senden dönüş
2891. Her ne kim dirisen ol dem uyavuz
Sözlerüni sem’ümüze koyavuz
2892. Böyle diyüp kıldılar ol dün karâr
Ta göreler ne toğurur rûzigâr
2893. Subhı demden irdi bir kaç kârübân
Sordılar Mekkîler anlardan haber

2894. Kim bu gice ideriken ‘azm-i râh
Gök yüzinde iki şakk oldı mı mâh
2895. Rast söyleñ gördüğünüz gibi hem
Kizbi katmañ sözüñüze bîş ü kem
2896. Tâ ki biz bu işüñ aslın bilevüz
Aña göre bir tedârük kılavuz
2897. Didiler ol kârübân halkı hemân
İki pâre gördük anı biz ayân
2898. Biri şarka biri garba gitdi hem
Âşikâre gördük anı bîş ü kem
2899. Şark u garbdan dönüben ikisi cüst
Yirine gelüp hemân oldı dürüst
2900. Biz anı hep gün gibi gördük ayân
Bu yakınümüzde hiç yokdur gümân
2901. Râvi aydur iki yüz kâfir tamâm
Ol gice imana geldi î hümâm
2902. Lîkin ehl-i Mekke tasdîk itmedi
Hakkıduğun bildi tahkîk itmedi
2903. Toğmadı göñillerinde şems-i din
Kaldılar küfr ü delâletde hazin
2904. Sallu yâ kavm-i ala’s-sadri’l emin
Seyyidi’l halkı resûli’l alemin
2905. Yine bir gün hâce-i her dü cihân
Seyyid-i halk-ı zemîn ü âsumân
2906. Arka mihraba varup mescidde hûş
Otururıdı ashâb tutup Aña gûş
2907. Bir arap tutup yeninde bir keler
Mescide girdi didi ol dem olar
2908. Diñ Muhammed kankınızun adıdur
Kim cemi’i dildse Anuñ yadıdur
2909. Pes işâret kılup ol kavm-i güzîn
Ahmed’i gösterdiler ol dem hemîn
2910. Lîki bunda bir rivâyet var yine

- Lâbud ol dahi gerekdür kim dine
2911. Budur ol kim ne adile kim hitâb
İtseler Ahmed'den olıdı cevâb
2912. Yani ya Ahmed diyü olsa nidâ
Aña ya Ahmed diridi Mustafâ
2913. Ya Muhammed diseler yine hemân
Ya Muhammed diridi ol kâmurân
2914. Yine yâ Mahmud dinse ol emin
Aña yâ Mahmud dirdi ol hemin
2915. İlle kaçankim diseler yâ Resûl
Diridi lebbeyk sa' diyen aña ol
2916. İşde budur ol rivâyet kim didüm
Tûtî gibi şehd ü şekerler yidüm
2917. Çünkü sorup bildi sâhib sûsmar
Ahmed ü Muhtar 'ı oldem âşikâr
2918. Ya Muhammed ya Muhammed didi bes
Sâkıt oldı ta kim andan ola ses
2919. Pes cevabında anuñ ol dem Nebi
Lutfi hulkile hemân açdı lebi
2920. Yâ Muhammed ya Muhammed didi ol
Şöyle kim işitdi turan sağ u sol
2921. Ol arap anı işidüp kakıdı
Berk gibi hışm odıla şakıdı
2922. Didi ne kezzâbsın kim ins ü cân
Yaradılaladan senüñ mislün cihân
2923. Görmedi vü olmadı hiç âdemi
Kim musahhar ide halk-ı âlemi
2924. Ol arab çün böyle oldı bî-edep
Ahmed-i Muhtar'a idüben gazab
2925. Kakıyup çekdi Ömer şimşir tiz
İtmege anı yirinde rîze rîz
2926. Men idüp sabr iti didi aña Resûl
Tâ arab îmâna gelüp bula yol

2927. Pes teveccüh idüp Ol Sultân-ı din
Ol arabdan yaña ol sâat hemin
2928. Didi ol Allah hakkı kim cihân
Kudret-i kabzından olmışdur dâim ayân
2929. Dahi kalb ü sırrum u cân u tenüm
Kudret-i kabzındadır dâim benüm
2930. Dahi halk-ı âleme kıldı Resûl
Görmekiçün kamu benden toğrı yol
2931. Halk-ı âlemden beni kıldı güzîn
Olmışamdur sâdıku'l va'di'l emîn
2932. Yir yüzinde adum Muhammed'dür tamâm
Gök yüzinde Ahmed oldu baña nâm
2933. Cennet içinde adum Mahmûd'dur
Pes bu esmâ âleme Mevdûddur
2934. Her ki tasdik eyledi şeksüz beni
Tamu odından halâs oldu teni
2935. Her ki tekzib idüp inkâr eyledi
Nefsinüñ küfrinde ısrâr eyledi
2936. Tâ ebed oldu cehennemde mukîm
Niçe niçe görisedür anda bîm
2937. Gel müsülmân ol halâs ol nârdan
Nefsini kurtar zümre-i küffârdan
2938. Bu sözi Ahmed'den işidüp arab
İçi taşı toldı buğzile gazab
2939. Didi saña Lat hakkı uymazam
Didüğün sözi kulağa koymazam
2940. Va'z u pendi baña ko kim va'z u pend
Haşre dek eylerseñ olmaz sûd-mend
2941. Meğer ol sâat kıla pendüñ eser
Kim söze gele bu dem canever
2942. Diye kim Allah birdür Sen Resul
Halk senden bildi buldı toğrı yol
2943. Ger bu vechile olursa î Emin
Buyruğunu tutaram candan hemin

2944. Böyle diyüben yininden ol arab
Bir keler çıkardı ol dem key aceb
2945. Yire kim düşdi hemân ol sûsmar
Yüz tutup sahrâya gitdi âşikâr
2946. Göricek anı Resûl-i mu'teber
Didi gitme gel beru î canever
2947. Böyle diyince Resûl-i pür usul
Gideyoruruken heman dem döndi ol
2948. Karşu turup yüzine kıldı nazar
Ahmed-i Muhtar'uß ol dem canver
2949. Pes didi aña Resûl-i âlemin
Di ki Rabbüñ kim kimündür şer'i din
2950. Böyle diyince Nebiler Serveri
Evliyâ vü asfiyânuñ mihteri
2951. Söze gelüp didi ol dem süsmâr
Mustafâ'nuñ hizmetinde âşikâr
2952. Rabbüm Ol Hayydür ki bu arz-ı semâ
Buldi bir emriyle neşv ü nemâ
2953. Arş u ferş u kürs ü hem levh ü kalem
Encüm ü erkân u envâr u zulem
2954. Maden ü ervâh u ecsâm u nebât
Vahş u tayr u ins ü cinn ü kâinât
2955. Hem feleklerde melekler serteser
Hem buhur içre ne kim var canver
2956. Halkıdur ol Hâlıküñ bî-iştibâh
Yirde vü göklerde lâ Rabbü sivâh
2957. Hem nebi kıldı seni Ol Zü'l celâl
İns ü cinn ü vahş u tayra Lâyezâl
2958. Her ki iman getirüp uydı Saña
İki âlemde saadetdür aña
2959. Gülşen-i cennetdür anuñ menzili
Menzili kurbetdür anuñ mahfili
2960. Her ki inkâr itdi Saña uymadı

Can kulağına sözüni koymadı

2961. Küfr ü şirk içinde kaldı tâ ebed
Hâlık u halkuñ katında oldu red

2962. Menzili oldu anuñ lâbud sakar
Cânib-i Hakdan aña olmaz nazar

2963. Böyle diyüp itdi bu ebyât-ı yâd
İşid anuñ olmağıçün ruhi şâd

İNŞÂU'ZZABBİ İNDE'N- NEBİ

2964. Alâ yâ resulullahi enneke sâdikuñ
Feburikte mehdiyye ve burikte hâdiyun

2965. Şera'te lena dine'l hanifeti ba'demâ
Abednâ keemsâlil hamîri't- tevâğıya

2966. Feyâ hayre meduvvi veyâ hayre mürselin
İle'l cinni ve'l insi lebbeyke d âiyâ

2967. Ve nahnu ünasi min süleymin ve innenâ
Ateynake nercüvan nenâlel avâliyâ

2968. Âteyte bi-bürhânin minallahi vâzihin
Fesbahte fîna sâdika'l kavli zakiya

2969. Feburikte fil ahvâli hayyen ve meyyitâ
Ve burikte mevlüden ve burikte naşiyâ

2970. Çünkü bu ebyâtı okudu hemân
Sâkıt oldu süsmâr ol dem revân

2971. Dahi ağzından alınmadı cevâb
Nutkı bağlandı idemedi hitâb

2972. Valih oldu göricek anı arab
Geldi bu emr-i garib aña aceb

2973. Nûr-ı tasdîk ile oldu kalbi pür
Didi arz eyle baña imân nedür

2974. Arz-ı iman itdiler kıldı kabul
Didi Hakk birdür Aña Sensin Resûl

2975. Şekk ü şüphem yok bu sözde î Emin
Bî-gümân oldu baña hâsıl yakîn

2976. Dahi biñ pâre iderlerse beni

- Kasdile tekzib ide sanma Seni
2977. Yine didi Mustafa'ya ol arab
Katuña geldükde î Mahbûb-ı Rab
2978. Yoğıdı benden adû bir âdemî
Sen şaha ararlarise âlemi
2979. Şindi benden dostun yok î Habîb
Bu kaziyye baña geldi key acip
2980. Düşmen-i cân olmuşiken candan
Gâfiliken lezzet-i îmândan
2981. Devletüñde avn-i Rab olup refik
Nûr-ı îmân bulup uş oldum sâdık
2982. Şükür ol Allah kim ben ahkarı
Eyledi sen pâdişahuñ çâkeri
2983. Bunı didükde arap Sultân-ı din
Pîşvâ-yı enbiyâ vü mürselin
2984. Didi ashâba buña Kur'ân'dan
Öğredüñ bilüp okusun andan
2985. Tâ okudukça bula can lezzetin
Hâsıl ide nûr-ı îmân lezetin
2986. Bilicek bu emri ashâb -ı kirâm
İtdiler ta'lim için ikdâm-ı tam
2987. İçlerinden birin idüp ihtiyâr
Didiler sen aña ta'lîm eyle var
2988. Ol dahi bir sure ta'lim eyledi
Nazm-ı elfâzını tefhîm eyledi
2989. Çün arap bir sûre andan itdi yâd
Kurtulup gamdan revânı oldı şâd
2990. Yine sordı aña Sultanu'r rusul
Muktedâ-yı müctebâ-yı cüz ü küll
2991. Nicesin fakrû gınâda kıl beyân
Tâ ol esrâr-ı ahvâlüñ ayân
2992. Mâl-ı dünyadan elüñde var mı şey
Kim kifâf ola saña oldukça Hayy

2993. Ol arap didi Anuñ hakkı ki sen
Olduñ anuñ emriyle mu'temen
2994. Ol kabile kim ben anda oluram
Şindi bunda toğru andan gelürem
2995. Benden efkâr yokdur anlara da tamâm
Sâdıkum bu kavilde ben î Hümâm
2996. Fûls-i ahmer yok elümde mâlden
Üş habir itdüm sizi ahvâlden
2997. Bâkisini sen bilürsin î Emin
Evvel âhir budur ahvâlüm hemin
2998. Pes bu ahvâli bilicek Mustafâ
Evliya vü enbiyâ pîşüvâ
2999. Lutf ile ashâba kıldı iltifât
Didi sizden kimde vardur bu sıfat
3000. Kim buña bir naka ihsân eyleye
Bu fakîrûñ usrın âsân eyleye
3001. .K(i)'aña cennet nâkalarından İlâh
Ben kefilem kim vire bî-iştibâh
- 3002Bu kelâmı söyleyince Ol Nebi
Açmadın eshâbdan kimse lebi
3003. Ben vireyin didi î âmân-ı havf
Mustafâ'ya Abdurrahman İbn-i Avf
3004. Nâka nedür saña cism ü cân fidâ
Ata vü aña kız u oğlan fidâ
3005. Bir kızıl nâkam benüm var bî-nazîr
Şekl ü sûretde be-gâyet dil-pezîr
3006. Tîb-ı nefis ile buña bağışladum
Nice kim emr itdük ise işledüm
3007. Didi ol nâka ki nâkandan bedel
Viriserdür saña Hak azze vecel
3008. Bize ol nâkayla fahr itseñ olur
Kim bu nâka yirine Hak'dan gelür
3009. Şerh ideyin mi anı saña tamam
Tâ ki Hakk'a şüke idesin subh u şâm

3010. Didi hâk-i pâyine canum fidâ
Î habîb-i hakk-ı hatm-i enbiyâ
3011. Böyle diyincek yine aña Resul
Didi anı vasf ideyim gûş ol
3012. Belki altundandurur anuñ teni
Kudretinden şöyle kılmışdur gani
3013. Ayağı anber tüyi kim zağferân
Gözleri yâkut-ı ahmerden hemân
3014. Hem zeberceddür anuñ boynı tamâm
Boynı bağı dürr-i terdür î hümâm
3015. Örgüci kâfurdandır bî-hilâf
Kuyruğı hem lü'lü-yi şeffâf -ı sâf
3016. Var anuñ üstinde hem bir kubbe hûb
Ak incüden latîf ü bî-uyûb
3017. İçi taşından görünür bî-gümân
Taşı dahi yine içinden ayân
3018. Üstine bindükde cennetde seni
Uçuşından tayr sanursın anı
3019. Anuñile anda seyrân idesin
Niçeleri deng ü hayrân idesin
3020. Uşda budur nâkane yarin bedel
Hazretullah'dan azze vecel
3021. Pes yine didi Resûl-i kibriyâ
Bir imâme kim virürise aña
3022. Tâc-ı takva viriser Aña İlâh
Şöyle kim andan buliser izz ü cah
3023. Ben kefilem buna dahi bî-gümân
K(i)'irişe tehirsüz Hakk'dan revân
3024. Bu sözi işitdüği gibi Ali
Ol mübârek başına vurdı eli
3025. Aldı dülbendini başından hemân
Ol arab üzre atıvirdi revân
3026. Didi yolıña fida bu cân u ten

- Tek kabûl it ben kulundan anı sen
3027. Mal u mülk ü genc ü esbâbum tamâm
Ata ana oğul u kız î hümâm
3028. Ger kabul olurise bî bîş ü kem
Hâk-i pâyüñe fida î muhterem
3029. Böyle diyücek ali ol dem Resûl
Didi şekk ü şüphesüz oldı kabûl
3030. Yine didi Mustafa kim buña zâd
Kim virür bugün ki yarın ola şâd
3031. Zâd-ı takvâ rûzi kıla aña Hakk
Îlte anuñla halâyıkdan sebak
3032. Aña dahi ben kefilem bî-hilâf
Sanmañuz bu sözde var tezvîrü'l laf
3033. Bu kelam(ı)'idicek ashâb gûş
Bahr gibi itdiler cûş u hurûş
3034. İçlerinden didi Selman î Habîb
Biz marizi cürme zâtuñdur tabîb
3035. Ata vü aña oğul u kız fida
Sen habibüñ hâk-i pâyüñe şaha
3036. Zâd-ı takvâ nedür anı it beyân
Tâ bilevüz bu sözün sırrın ayân
3037. Lutfile yine Resûl-i âlemin
Didi Selmân'a cevâbında hemin
3038. Zâd-ı takvâ oldurur kim ademi
Ahire irürüdüğü sâat demi
3039. Ömrinüñ âhir deminde yani ol
Dünyadan tutduğı dem ukbâya yol
3040. Aña Hak iman telkin eyleye
Şüphe vü şeksüz müsülmân eyleye
3041. Ola ol sâat aña feryâd-ı res
Din-i hak üzre kıla kat'ı nefes
3042. Hazrete vardukda ol yüzi ak
Görmeye ayruk gam u derd ü firâk

3043. Aña kim telkini Allah eyleye
İki âlemde gerek şah eyleye
3044. Dahi hiç kimseye muhtaç olmaya
Han-ı rahmetden toya aç olmaya
3045. Kurban-ı hazretde bu Hakk' ile üns
Menzil ü me'vâsı ola rûh-ı kuds
3046. Muktedâ-yı sıdk-ı melikde tuta milk
Meslek-i silk-i melekde bula silk
3047. Ol ki telkin idicisi ola Hak
Kamu âlemden gerek ide sebak
3048. Böyle diyicek resûl-i ins ü cân
Didi ihlâs ile Selmân ol zaman
3049. Başum üzre ben getüreyin ta'âm
Şöyle kim buña kifâf ide tamâm
3050. Böyle diyüp ol aradan gitdi cüst
Ol Resûlün hânesine yitdi cüst
3051. Tokuzid(i)'oldem Resûlün hanesi
Her birinde vardı bir dürdânesi
3052. Bu tokuz beyti kamu itdi tavâf
Birbiri yanında kamu sâf sâf
3053. Cidd ü cehd bulımadı ta'âm
Bir kişiye ta kifâf ide tamâm
3054. Kanda kaldı bir iki günlük kifâf
Kim zahire oluban tura güzâf
3055. Sen aña ümmet dirilürsin bu dem
Evün içi pürdür envâ'ı ni'am
3056. Dahi niçe mâl u genc ü sîm ü zer
La'l ü mürvarid ü yâkut u güher
3057. Şöyle kim yüz yıl eğer bulsan hayât
Subhı ömrün görmese şâm-ı memât
3058. Saña vü etbâ'uña olur kifâf
Bili ki yüz yıllık dahi artar güzâf
3059. Böyle yiken dilemezsin bir fakir
Kim taâmundan yiyüben ola sir

3060. Pes Aña nicesi ümmet olasin
Kim bu resme dîn himmet olasin
3061. Halüñi bundan bu dem eyle kıyâs
Tâ ki sonra gelmeye saña hirâs
3062. Yohsa âhir hâsıl idersin nedem
Fâyide itmez saña ol dem de hem
3063. Şimdi dir kendüñi akluñ variken
Kudret ü kuvvet elüñde variken
3064. Virigör saña Hüdâ' nuñ virdüğün
Kimse çün alup gidemez dirdüğün
3065. Cehd kıl kim sen gidüp kalmaya ol
Körlüğüne yimeyler bol bol
3066. Aç u muhtâc anı eyle sebil
Çün dinüpdür beşşiriü mâle'l behil
3067. Çün resûl-i halka bu oldu tarîk
Dilerisen k(i)'olasın Aña refik
3068. Peyrevi ol peyrevi ol peyrevi
Tâ olasin iki âlemde kavi
3069. Çünkü hâsıl idesin ol kuvveti
Şevkile Aña salavât vir katı
3070. Gönline andan çü hâsıl itdi ye's
Bilmedi kim kimden ide iltimas
3071. İdicek bu fikri Ol Serdâr-ı din
Diledi andan rücû' ide hemin
3072. Ol aradan pes rücû' itdi özi
Fatıma evine tokundu gözi
3073. Didi bunda şayed ele gire zâd
Göñlüme hâsıl ola andan murâd
3074. Bu hayali fikr idüp geldi hemân
Fatıma Hatun kapusına devân
3075. Saklayup şartı edep neyse tamâm
Kakdı kapusın anulcak Ol Hümâm
3076. Fatıma Hatun işidicek hemin

- Kapu arduña gelüp turdı yakin
3077. Didi kimdür kapuya gelen kişi
Bunda gelmekde acep nedür işi
3078. Didi Selman taşradan î pâk zât
Kulunuz Selmân'dur kıl iltifât
3079. Didi ne maksûda geldüñ kıl beyân
Tâ ki maksûduñ baña ola ayân
3080. Mümkünise anı eyleyem eda
Ta ki anuñla idem kesb-i rıza
3081. Pes bunı işidicek Selmân-ı râd
Neyse didi anda gelmekden murâd
3082. Ol arab ahvâliñi bî-bîş ü kem
Ol kelerle kim alup gelmişidi hem
3083. Hazret-i Ahmed öñinde hayr ü şer
Ne ki vakı' oldise virdi haber
3084. Fâtıma Hâtun idicek anı gûş
Bahri gibi kendüzinde kıldı cûş
3085. Didi Ol Tañrı halkıçün kim enâm
Aña taparlar cemi'i subh u şâm
3086. Dahi kıldı atamı Hatmi'rrusul
Cümle andan zâhir oldı cüz ü küll
3087. İns ü cinne kıldı peygamber anı
Enbiyâya eyledi rehber anı
3088. Üç gün oldı görmedük biz nân u zâd
Zahmet-i cu' oldı gâyetde ziyâd
3089. İztıraba düşdi açlıktan Hasan
Hem zaîf oldı Hüseyin mu'temen
3090. Şımdicek itdi ikisi bile hâb
Tenlerinden sakın oldı iztırâb
3091. Lîkin atam başıçün bu hayrı red
İtmezem belki iderem sa'y ü ked
3092. Ta muraduñ hâsıl ola bî- kusûr
Hâtıruñda kalmaya gerd-i fütûr

3093. Fâtıma Hatun diyüben bu sözi
Çözdi saka saruğın ol dem özi
3094. Didi Selmân'a yüri Şem'ün'a var
Rehn kıl bunı aña î kâmgâr
3095. Bir kile arpa unı bir kile hem
Hurma alup bunda gel î muhterem
3096. Böyle diyicek varup Selmân hemân
Aldı ol dir'-i şerifi ol zaman
3097. Vardı Şem'ün-ı yehud'uñ evine
Bu işi bitürmekiçün sevine
3098. Didi al bu diri'i vir bir kile un
Bir kile hurma da hub u la'l u gun
3099. Rehn olsun sana bu diri'-i azîz
Ademilik kıl kayır bu işi tîz
3100. Diri' çün Şem'un alup kıldı nazar
Ol nazardan hâsıl itdi çok eser
3101. Kodı kalbi üzre ol dir'i hemân
Gözlerinden çeşmeler oldı revân
3102. Didi ya Selman budur zühd-i sahîh
Kim anı Tevrat'da bulduk sarîh
3103. Zühd âlemde budur yokdur dahi
Nakl Musa'dan dahi budur ahî
3104. Didi telkîn-i şehâdet it baña
Kim bu dem îmân getürürem Ana
3105. Hayf ol ömre ki irince bu dem
Zâyî' oldı küfr ü şirk içinde hem
3106. Çünkü Şem'un bu sözi itdi tamâm
Bildı maksûdını Selmân-ı hümâm
3107. İtdi telkin-i şehâdet Aña cüst
Dine geldi sıdk ile ol dem dürüst
3108. Didi Tañrı bir Muhammed 'dür Resul
Bî-gümân şer'idür anuñ toğrı yol
3109. Ben şehâdet iderem kim bu kelâm
Şüphesiz Hakk'dur ilâ yevmi'l kıyâm

3110. Dahi bildümbuldum ol dem güvâh
Yırlar ü göklerde lâ Rabbün sivâh
3111. Çün bu vechile müsülmân oldu ol
Cân u dilden ehl-i îmân oldu ol
- 3112Küfri gönlinden çıkarup kıldı terk
Dâmen-i dini hemâdem tutdı berk
3113. Virdi ol dem bir kile arpa hemân
Bir kile hurma dahi î pâk-cân
3114. Aluban anları Selmân-ı azîz
Fâtıma Hatun evine geldi tiz
3115. Anları Ol Şâha arz itdi revân
OL dahi oldu göricek şâdumân
3116. Arpa-i cüst öğüdüp un eyledi
Kör idüp şeytanı mahzun eyledi
3117. Beksimetler eyledi ol unı hem
Virdi Selmân'ıñ eline pîş ü kem
3118. Virdi ol hurmayı dahi didi tut
Vaktidür devlet oyunun oyna öt
3119. Didi Selman bunlaruñ birisin al
Yimeğiçün î şeh-i ferhunde fal
3120. Fatıma Selmân'a didi î güzîn
Ben bu işi hakkıçün itdüm yakîn
3121. Nesne ali komazam bundan bu dem
Niyyetüm gönlümde böyle oldu hem
3122. Hakkıçündür çün tegayyür itmezem
Bozmağa anı tedebbür itmezem
3123. Zire hakkıçün olanda nefis ü ayb
Cayiz olmaz bu söze hiç tutma reyb
3124. Bu sözi Selman idicek istima'
Didi fermânuña yan candan muta'
3125. Pes vedâ idüp revân oldu hemân
Hazret-i Peygambere irdi revân
3126. Göricek anı Nebiyyü'l âlemîn

- Hatimü'r ruslü Emin ü vahy-i din
3127. Didi i Selman bu kandandur saña
Soraram anı beyân eyle baña
3128. Didi î fahr-i cemi'-i kâinât
Mecma'-ı mecmû'-ı esmâ vü sıfat
3129. Kâfile sâlâr-ı seyyâhân-ı râh
Hâdi-yi Mehdi-i sınıf-ı mâsivâh
3130. Seyyidü'r ruslü imâmu'l muttakin
Şah-ı sadr-ı suffe-i sıdk-ı yakîn
3131. Âfitâb-ı âsumân-ı izz ü nasr
Mâhitâb-ı evc-i burç-ı şer' ü asr
3132. Tûti şekkersitân-ı asl-ı fert
Şahbâz-ı âşiyân-ı arş u şer'
3133. Î şehinşah-ı sipâh-ı enbiyâ
Rehnümâ-yı rehrevân-ı evliyâ
3134. Fatıma Hatun evinden almışam
Rast andan hizmetüñe gelmişem
3135. .Kim sülâlendür senüñ î biş biñ
Hâletüm budur ki uş didüm yakın
3136. Lîkin üç gün olmuş anlar kim ta'âm
Yimemişlerimiş î Hayrû'l enâm
3137. Cûrdan gâyetde olmuşlar zebûn
Şöyle buldum anları î rehnumûn
3138. Acıduğumdan saña virdüm haber
Sen bilürsin yiğreği î pür hüner
3139. Böyle diyincek Resûle ol güzün
Turdu yirinden resulu'l âlemin
3140. Bir dem anlanmayup andan itdi hız
Fatıma Hatun evine irdi tiz
3141. Kapuyı kaksı çün Ol Sultân-ı din
Fatıma Hatun gelüp açdı hemin
3142. Kapu açulduğı dem Hayrû'l beşer
Fatıma'nuñ yüzine kıldı nazar

3143. Gördi gül yüzi sararmış hemçü kâh
Ceyş-i za'f itmiş teni iline râh
3144. Öbelenmiş hem mübârek gözleri
Za'fdan bir dürlü olmuş sözleri
3145. Didi n'oldun î kızım eyle beyân
Tâ bilem ahvâlinüñ sırrın 'ayân
3146. Ne sebepten böyle sarardı yüzün
Öbelenüp çukura girdi gözin
3147. Didi üç gün oldı î Fahru'l enâm
Yimedük bir lokma mikdarı ta'am
3148. Açlığından hem Hüseyin ile Hasan
Oturamayup kodılar yire ten
3149. Çağa yavru gibi kim yimez ta'am
Çabalaşup uyudılar î hümâm
3150. Bu sözi işidüp Ol Sultân-ı din
Bildi kim cu' anları itmiş hazin
3151. İkinin bile getürdi yanına
Tâ bu derdün ireler dermânına
3152. Birini sağ u birini sol dizine
Aldı bakdı anlaruñ hoş yüzine
3153. Fatıma Hatun oturdu karşuda
Pes gör Ol Sultanı kim ol dem nide
3154. Kol bırağup anları kuçdı hemân
Ol nebiler padişâhı ol zamân
3155. Geldi hem ol dem Aliyyi Murtazâ
Gördi k(i)'oturmuş Resûl-i müctebâ
3156. Erdi aradan kuçdı hoş Peygamberi
Hem mu gamdan canını kıldı beri
3157. Karşusunda ol dahi kıldı karâr
Nûr-ı Ahmed'den münevver oldı dâr
3158. Pes yüzün göğe tutup ol dem Nebi
Sıdk u ihlâs ile depretdi lebi
3159. Didi kim î Hâlik-i arz u semâ
Saña layıkdur Celâl ü Kibriyâ

3160. Çaresüzler çaresi sensin heman
Avn senden kamuya î Müsteân
3161. Derd ü mend olanlaruñ dermanısın
Belki halkuñ can-ı cânı cânısın
3162. Bu cemâ'at ehl-i beytumdür benüm
Bunları terk eylemez cân u tenüm
3163. Bunlaruñ kalbini pâk it riciden
Kim Saña ısmarladum bunları ben
3164. Dahî hubbı mâsivâdan kıl beri
Ta vireler yoluña cân u seri
3165. Böyle didükde Habîb-i kibriyâ
Turdı yirinden betül-i parsâ
3166. Hücesine varuban kıldı namâz
İki rekat sıdkıle itdi niyâz
3167. Didi î darende-i esrâr-ı gayb
Birliğinde zâtınuñ yok şekk ü reyb
3168. Ahmed-i Muhtâr kim itdüñ nebi
Ben za'if ü âcizüñ oldı ebi
3169. Çünkü ben anuñ kızıyam bñ-gümân
Hazretüñe hod bu hâletdür ayân
3170. Hem Ali İbn-i Ebi Talib ki var
İbn-i ammidür Resulüñ âşikâr
3171. Ben zelîlüñ zevci sahbıdur anuñ
Ben karavanuşam ol kuluñ Senüñ
3172. Hem Hüseyin ile Hasan bî-iştibâh
Sıbtıdur fahr ola nâmuñ yâ İlâh
3173. Ali'ye vü bañadur anlar oğul
Malike'l mülk sensin ben Saña kul
3174. Bunların yüzi suyu hakkı tamâm
Mâideyle bize indürgil ta'âm
3175. Şöyle kim indi Benî İsrail'e
Mâide dürlü taâmile bile
3176. Yidiler ü sonra kâfir oldılar

Zellet ü hızlân içinde kaldılar

3177. Bize bir mâide indür yâ İlâh
Kim yiyüben şükr idevüz sâl ü mâh
3178. İ'tikâdumuz dahi muhkem ola
Gussa gam gönümüzden kem ola
3179. İbn-i Abbas dir ki vallahi kelâm
Fatıma ağzında olmadın tamâm
3180. İndi gök yüzinden ol dem mâide
Niçelere irdi andan fâide
3181. İndi bir sofrâ içi tolu taâm
Şöyle kim pür oldı bûyından meşâm
3182. Nice bu kim müşk-i ezferden latîf
Belki 'ûd u anberi terden latîf
3183. Fâtıma Hatun göricek oldı şâd
Şükr ü hamd idüp Hüdâ'yı kıldı yâd
3184. Zire binmüşdür murâdî atına
Aluban vardı Resûlüñ katına
3185. Koyuban öninde arz itdi revân
Hizmetinde karşı turdı şâdumân
3186. Pes Ali ol dem idüp aña nazar
Didi kandan geldi bu virgil haber
3187. Didi bu Hak cânibindendür baña
Toğrı söz budur ki uş didüm saña
3188. Pes Ali'ye didi Sultanu'r rusûl
Seyyidü'l kevneyn-i hâdi-yi's-subûl
3189. Ko suâli hamdülillah kim İlâh
Olup olmazdan ilerü hâk-i râh
3190. Viridi Meryem bigi bir kız baña pâk
K(i)'itdi yüzi nûr-ı dehri tâbnâk
3191. Budur ol kıssa ki Meryem ol zamân
Kim tutupdı mescid içinde mekân
3192. Zekeriyya gelüridi gâh gâh
Halvetine Meryem'ün î nîk nâh

3193. Görüridi k(i)'oturur ol nîknâm
Çevre yanı toptolu dürlü taâm
3194. Dirdi ya Meryem bu kandandur saña
Kim bu hali görüben kaldum taña
3195. .Dirdi Hakk'dan gelür î pâk cân
Baña eksüksüz bu nimet her zaman
3196. Zire Hakk kime dilerse bî-hisâb
Rızıklar virür ki zabt itmez kitâb
3197. Böyle diyüben Resûl-i âlemin
Ol taâm sunuban yidi hemin
3198. Hem Ali 'yile Hüseyin ile Hasan
OL niamdan yidiler î mu'temen
3199. Oldı çün ol dem taâm işi tamâm
Hamd idüp ol lahza götrüldi taâm
3200. Turdı andan sonra yirinden Resul
Ol sözi gibi özi asl-ı usul
3201. Gelüben kıldı arab işin tamâm
Işkıla diñ es-salâtu ve'sselâm
3202. Virdi yitecekse zâd ü râhile
Yirine gönderdi himmetle bile
3203. Çün arab ol aradan oldı revân
Kendü kavmine irişdi ol zamân
3204. Görđi dört biñ adem olmış anda cem'
İtmeğe düşmanların aslile kam'
3205. Görüp ol cem'iyeti olo dem arab
Aralarına girüp kıldı tarap
3206. Çağırup didi ki î cem'-i ümem
Tanrı birdür bilünüz öñi biş ü kem
3207. Yirde gökde andan artuk Tañrı yok
Herze söylerler halâyık gerçi çok
3208. Hem Muhammed'dür resûli vü kulu
Şimdi oldur gösteren toğrı yolu
3209. Didi kim Hakk'dur inanuñ sözime
Kakıyup düşmen sakınuñ özüme

3210. Yohsa olursız Hakk' uñ kahrına tuş
Bildüğüm didüm hele ben size uş
3211. Ol cemâat işidicek bu sözi
Tığ tartup hep Aña tutdı yüzi
3212. Kasd itdiler ki idüben helâk
Cism-i pakini kılalar tire hâk
3213. Pes didiler bu ne sözdür kim didüñ
Bildüğini bilmedüğünü yidüñ
3214. Dahi bu vechile sözler söyleme
Kendüñi halk içre bednâm eyleme
3215. Yohsa girdün mi Muhammed dinine
Tabi' oldun mı Anuñ âyinine
3216. Sihr ü kizbine inandun mı Anuñ
Akluñı sihrile aldı mı senüñ
3217. Ne acep olmışsın î âkl-ı özin
Bilmez olmışsın ne didüğün sözün
3218. Din-i âbânı idüben cümle terk
Dâmenüñ tutmuşsın anuñ şöyle berk
3219. Âferin sihrine Anuñ âferin
Kim komamış sen de akl u fikr ü din
3220. Böyle diyincek bular yine arab
Sözlerinden bunlaruñ kıldı tarab
3221. Didi yâ kavm-i arab bilüñ ayân
Kim Muhammed Tañrısıdur Müsteân
3222. Yirlerün ü göklerin Ol nûrıdur
İlahe kamu Anuñ makdûrıdur
3223. Yirde gökde misli yokdur bir İlâh
Bu sözüme cümle eşyâdur güvâh
3224. Hem Muhammed'dür Nebiler Serveri
Evliyâ vü asfiyanuñ mihteri
3225. Kız ü sihri yok degüldür sahir Ol
Şir öğrenmiş degüldür şâir Ol
3226. Bu didüğünüzden Ahmed pâkdür

Hâk-i pâyi efser-i eflâkdür

3227. Sıdk u ilm ü hilme mazhardur özi
Vahy-i Hakkdur her ne kim dirse sözi
3228. Evvela dinleñ benüm kıssam tamâm
Kim ne vechile olupdur ve's-selâm
3229. Bilüñüz andan anı kim kimdür
Nicesi sultân-ı heft iklimdür
3230. Aña göre idüñ Aña i'tikâd
Dinine girüben eylen inkıyâd
3231. Diidiler nicedür ahvâlüñ ayıt
Nice vakı' oldıse hâlüñ ayıt
3232. Ol arab başladı evvelden sözin
Mustafa'nuñ nice gördüğün yüzün
3233. Süsmarı nicesi iltüp bile
Mustafa öñinde geldügin dile
3234. Hakılığın(a)' Anuñ şehâdet itdüğün
Kendünüñ de şekki külli gitdügin
3235. Hem fesâhetleyine ol süsmâr
Medh kılduğın resûli âşikâr
3236. Okudı ol medhi anlara tamâm
Şöyle kim işitdi cümle hâs u âm
3237. Dahi kendü aç u uryân u yayân
Hizmetiñe varduğın Anuñ ayân
3238. Geydürüp yidürüp itdüğün süvâr
Evvel ahir didi anda âşikâr
3239. Didi ya kavm-i arab bilüñ ayân
Bu kazıyye kim size itdüm beyân
3240. Evvel âhir vâkı' olmuşdur baña
Anuñiçün tabi' olmuşam Aña
3241. Diniñe girüp müsülmân olmuşam
Hamdülillah ehl-i îmân olmuşam
3242. Giricek dinine gamlardan tamâm
Hâlî oldı cânile dil ve's-selâm

3243. Siz de imâna gelüp selim olun
Cehl elinden kurtulup âlim olun
3244. Şirk çirkinden kıluben kalbi pâk
Kalbüñüz gözgüsi olsun tâbnâk
3245. Böyle diyincek arab ol kavm hep
Şâd u handân oluban itdi tarab
3246. İrişüp te'yîd -i fazl-ı girdigâr
Kalbi mecmûnuñ oldı tâbdâr
3247. Bir uğurdan arz-ı îmân itdiler
Küfrüden kalbi müsülmân itdiler
3248. Râvi dir dört biñidi anlar tamâm
Kim müsülmân oldılar î nîknâm
3249. Râyet-i hazrânlaruñidi 'ayân
K(i)' Ahmed 'üñ yanıncayidi her zamân
3250. Bir dem olmaazlaridi andan ırak
Sıdkıla itmişleridi ittifâk
3251. Uşda bu vechiledür bu mucize
Şöyle kim şerh eyledüm anı size
3252. Bâkisine yokdurur pâyân u had
Kâlile adem idemez anı ad
3253. Mücmelâ bazısını yâd idelüm
İşidenüñ rûhunı şâd idelüm
3254. Zire bu söz haşre dek dinse tamâm
Niçe niçe haşre dek olmaz tamâm
3255. Ger dilersiz bulasız bâki hayât
Her nefes diñ es-salâtu ve's-selâm
3256. Sallû yâ kavm-i âlâ hatm-i cemi'i'l mürselîn
Ellezî bâne bi- kavlı-i hakkıhî kavle'l metîn
3257. Mu'cizâtından Resûlün yine uş
Diyeyim bir mucize tut baña guş
3258. Çün Medine mescidin yaptı Resul
İçin ü tışın mürettep kıldı Ol
3259. Gerçi hep yapıldı divar u deri
İlle kim yapılmamışdı minberi

3260. Varidi mescidde hem bir hoş ‘amûd
Kim nazirin görmemiş ad u semûd
3261. Cuma gün hutbe okudukça Resûl
Ol amûda söykenüp tururdu Ol
3262. Soñra kim minber işi oldu tamâm
Minbere çıkmak diledi Ol Hümâm
3263. Zâri zâri iniledi ol amûd
Şöyle kim mescid içinden kopdı dûd
3264. Ol halayık anı gördükde hemin
Ağlaşup kıldılar anuñla enin
3265. Pes Resul itdi işâret kim direk
Vardı yanına yügürüp tiz-i rek
3266. Liki varurken katı’ nâlânidi
Ademî gibi işi efgânidi
3267. Çün Resulüñ yanına irişdi ol
Rahm idüp kuçdı anı ol dem Resul
3268. Ağlayup oldu gözinden yaş revân
Ol cemâat gördiler kamu ayân
3269. Yine didi Ol Resulü’l alemin
K(i)’i amûd olma igen dahi enin
3270. Dileriseñ sebz ü ter ol haşre dek
Gitmesüñ senden yeşillik neşre dek
3271. Nüzhetüñ gören kişi sürsün safâ
Ol nezâhat olmasuñ senden cüdâ
3272. Yahud uçmakda benümle bile ol
Ta ki maksûdunsa benden dile bol
3273. Pes didi ol dem amûd î pâk din
Baña dünyayı gerekmez bil yakın
3274. Belki cennetde senüñ caruñ gerek
Meskenüm pehlû-yı divâruñ gerek
3275. Sohbetüñden tâ ki ayru olmayam
Furkatüñ derdile sayru olmayam
3276. Sallû yâ kavmi ala bedri’ d dücâ

- Hâtimi'r rusli îmâm-ı enbiyâ
3277. Bu sözi diyüp amûd oldı hamûş
İşidenler cûşa geldi tûş tûş
3278. Sende de ol cûşdan varsa eser
Vir salavât Ahmed'e i pür hüner
- 3279 Sallû yâ kavm-i âlâ bedri'd- dücâ
Hâtimü'r-ruslû imâm-ı enbiyâ
3280. Bir dahi bu kim Ebu Cehl-i laîn
Mahz-ı şirk ü küfr ü kibr ü buğz u kin
3281. İsteridi Ahmed'i ide helâk
Bağrı bu gamdan olupdı çâk çâk
3282. Gördi bir gün kim kılur Ahmed namâz
Secdeye varmış ider Hakk'a niyâz
3283. Dir ki fursatdur bunı öldüreyin
Alemüñ halkın buña güldüreyin
3284. Bu hayalile bulur bir ulu taş
K(i)'ululuğı halka olmışidi fâş
3285. Vezni yiğirmi hicazi mennidi
Cüssede sankim bir ulu dennidi
3286. İvediyile el urup götürür
Başı üstine Resûlüñ yitürür
3287. Kasd ider k(i)'ura Resûlüñ başına
Ağu kata ehl-i dinüñ âşinâ
3288. İki eli kurıyup kaldı hemân
Kur(u)'ağaç gibi hevada ol zamân
3289. Vâlihu dembeste olup kaldı denk
Gayet ifretile yimiş gini berk
3290. Ellerin depretmeğe sa'y itdi çok
Âciz oldı çünkü bildi çare yok
3291. Başladı feryâd u efgân itmege
Ney gibi sûzile nâlân itmege
3292. Didi yâ Ahmed meded eyle baña
Sıdk ile îmân getüreyin saña

3293. Bâkî ashâbın gibi yâr olayım
Cân u dilden yâr u yârân olayım
3294. Sen benüm itdüğimi itme bu dem
Zire ben itdüğüme kıldım nedem
3295. Bu kelâmı işidecek Ol Resûl
Ol laînüñ hâcetin itdi kabul
3296. İki elin kaldırup kıldı duâ
Didi î dârende-i arz u semâ
3297. Rahmetüñ bâbında yokdur çünki red
Bu Ebu Cehl-i laîne kıl meded
3298. Kurımışken ellerine tab vir
Taze it evvelki gibi âb vir
3299. Kuvvet ü kudretde olsun tendürüst
Olsun şinden giru aczile süst
3300. Çün bu vechile dua kıldı Resûl
Cânib-i Hakk'da heman oldu kabul
3301. Oldı Bu Cehl'üñ eli ol dem sahîh
Evvel-i halinde niceyse sarîh
3302. Pes Ebu Cehl'e Resûl-i Zü'l minen
Didi gel imdi bu dem imâna sen
3303. Hâcetüñ oldu hod eksüksüz revâ
Mü'min ol kalbüñ dahi olsun safâ
3304. Eyledüğüñ ahdi bozma zinhâr
Yohsa kahr ider seni Ol girdigâr
3305. Böyle diyicek Nebîler Serveri
Hâlık u halkuñ ulu peygamberi
3306. Didi Ebu Cehl-i laîn ol dem ki ben
Şindi bildüm cazusın gayetde sen
3307. Sihrise bu itdügin ancak ola
Ger yir ü gök arası sâhir tola
3308. Birisi bunuñ gibi sihr idemez
Sen yürüdüğün çığıra gidemez
3309. Aldana sanduñ bu sihrile beni
Belki yigrek bilürem senden seni

3310. Benden ikrâr umma saña itmezem
Arduña uyup izünce gitmezem
3311. Gelmedi imâna bari ol laîn
Kiri küfrinde karâr itdi hemin
3312. Küfür kirinden dilerseñ kalb-i pâk
Vir salavât kalbün olsun tâbnâk
3313. Bir dahi Bu Cehl'e bir tâcir meger
Bilmedin satmış kumaşın bî-haber
3314. Ne kumaşın ne bahâsun ol laîn
Ol kişiye virmezimiş î emin
3315. Görür ol tâcir meger bir gün Kureyş
Cem' olup bir arada iderdi tayş
3316. Gelüp anlaruñ katuña ol garib
Didi baña bir iş oldu key acip
3317. Sehvile satdum Ebû Cehl'e kumaş
Aldı elümden kumaşımı beleş
3318. Ne kumaş ne bahâ virür baña
Zılm ider sözüm eser itmez aña
3319. Dilerem sizden muâvin olasız
Ya kumaşum ya bahâsın alasız
3320. Ben ol zâlim elinden kurtulam
Gice gündüz size alkışlar kılam
3321. Tanzile dönüp didi ol komşum
Biz senüñçün idemezüz aña hum
3322. Gücümüz yitmez aña söylemeğe
Vir kumaşın ya bahâsın dimege
3323. Var Muhammed katına di halüñi
Nice geçdiyise kıl ü kâlüñi
3324. Ol Ebû Cehl'e anuñ sözini red
Ne ki dirse râzı olur nîk ü bed
3325. İdemez Bu Cehl anuñ sözünü geçürür
Malunı andan saña alıvirürür
3326. Ol kişi bildükde bu hâli revân

- Geldi Ahmed katına ol dem hemân
3327. Didi Bu Cehl'ile olan kıssasın
Şâd u gamdan cemi'i hissesin
3328. Ol laîn alup kumaşın bî-bahâ
Virmeyüp kılmaduğun gamdan rehâ
3329. Bilicek bu hali Ol Şâh-ı rusul
Muktedâ vü müctebâ-yı cüz ü küll
3330. Buldurup Bu Cehl'i ol sâat hemân
Didi î din düşmeni bilgil ayân
3331. Çün satun aldun kumaşın bu erüñ
Vir bahasın sağ iken tende serüñ
3332. Dahi anlayup bunı zulm eyleme
Vir kumaşın neline çok söyleme
3333. Bunı işidüp Ebu Cehl-i laîn
Didi vireyim bu dem gelsün hemin
3334. Pes eve iltüp kumaşın ol zaman
OL kişinüñ eline virdi heman
3335. OL kişi didi dahi vir bir çuval
Bu kumaşumdan benüm î bedsakal
3336. Anı dahi vir berü ta kim tamâm
Alduğun virmiş olasın ve's-selâm
3337. Pes anı dahi Ebu Cehl-i laîn
Alduğı gibi yine virdi hemin
3338. Çün Kureyşliler bu hali gördiler
Bu işi idüp ta'accüp sordılar
3339. Didiler Bu Cehl'e bu ne turfa kar
Kim adûsiyiken anun aşıkâr
3340. Emrine eylemedüñ bu dem hilâf
Bilürüz bu işi itmedüñ güzâf
3341. Aslı nedür bu işün neydi sebep
Diyüvir kim bu bize geldi acep
3342. Didi ol dem kim Muhammed söyledi
Ol kumaşı vir diyüp emr eyledi

3343. Başı üzre varidi bir ejdeha
Kim deminden divler bulmaz rehâ
3344. Anı bildüm kim hilâf itsem hemân
Dem urup yudar beni virmez emân
3345. Ol sebepten ne ki didi serteser
Tutdum anı riyimedim hayr u şer
3346. Yohsa anun sözine uymazidim
Nice uymak kulağa koymazidim
3347. Ejdehadan korkuben tutdum anı
İhtiyaril(e)'itdi sanmañuz beni
3348. Ejdehadan sen de isterseñ necât
İşkile di esselâtu ve'sselât
3349. Dinle andan yine bir hoş mu'cize
Nakl ideyim bildüğim bigi size
3350. Mekke sahrâsında bir çoban meger
Yürüyüp koyun güderdi serteser
3351. Otlar iken ol koyunlar nâgehân
Kırdı bir kurd aradan birin hemân
3352. Na'ra urup girdi çoban ardına
Ta koyunuñ ire derman derdine
3353. Kurd çoban narasından bî-direnk
Koyunu yire bırağup oldu denk
3354. Yine kendüyi dirüp sıçradı cüst
Koyunu kapdı yola girdi dürüst
3355. Anı göricek yine çoban revân
Düşdi kurdun ardın nâra zenân
3356. Kurda çoban yaklaşıcak kim ire
Kurd koyunu heman saldı yire
3357. Didi subhânllah âdem bigi kurd
İşidüben tañladı çoban-ı kürd
3358. Didi çoban ne acep kim canver
Ademi gibi virür bu dem haber
3359. Yine çobana dedi kurt i kişi
Neyiçün itdüñ ta'accüp bu işi

3360. Dahi bundan acep iş oldu bu dem
Kim kopuktur bir Resûl-i muhterem
3361. Mekke şehrinde olur Ol pâk-cân
K(i)'oldurur Peygamber-i âhir zamân
3362. Halk arasında Muhammed'dür benâm
Hâlık u halkuñ habîbidür tamâm
3363. Mekke'de gösterdi nice mucize
Söz uzanur şerh iderisem size
3364. Mekke'nüñ müşrikleri hep gördiler
Niçe kerre hizmetüñe irdiler
3365. Çoğı inanup müsülmân olmadı
Küfri koyup ehl-i îmân olmadı
3366. Çünkü çoban eyledi bu sözi gûş
Kaynayup kanı damarda kıldı cûş
3367. Koyunı vü kurdı terk idüp hemân
Ol aradan Mekke'ye gitdi devân
3368. İrdi ol sâat Resulüñ katına
Binüben sıdkıla ihlâs atına
3369. Ayağı toprağına sürdi yüzün
Ol mübârek yüzine dikdi gözin
3370. Didi telkin-i şehâdet it baña
Kim şefâat isteyü geldüm saña
3371. Küfr-i çirkinden dilümi pâk kıl
Rütbetümi zirve-i eflâk kıl
3372. Zulmet-i küfr içre kalmışam enin
Kıl hidâyet yâ Resûle'l âlemin
3373. Böyle diyicek Resûle ol dilir
Kamu tahsin eylediler yir yir
3374. Pes Resûl-i Hak idüp telkîn aña
Lutfile bildürdi resm-i din aña
3375. Bî-kusur âdâb-ı dini ber-kemâl
Bildürüp gönlinde komadı melâl
3376. OL dahi ashâbdan oldu beri

Mekke'de var belki neslinden diri

3377. Sen de hâsıl kılduñise zevk-i din
Ol Resûle vir salavât dâimin
3378. Biri dahi feth idincek Hayber'i
Saykile Ol dîn-i dünya serveri
3379. Bir cuhûduñ avratı geldi revân
Da'vet itdi Mustafa'yı ol zamân
3380. Da'vetin ol avratuñ idüp kabûl
Vardı ashâbiyle anda Resûl
3381. Pes resulüñ öñine ol zen hemin
Kodı envâ'ı niamdan yir yirin
3382. OL ni'am içinde varimiş meger
Bir ağulu kuzı bişmiş mu'teber
3383. Sırrıle ol avrat itmesin ta'biya
Ta ki bilmedin Resûl andan yiye
3384. Cism-i cânına oluban kârger
OL Habibe irişe andan hatar
3385. Bâri ol esnâda Ol Sultân-ı din
Hâtimü'r ruslü Şefîu'l müznibin
3386. Didi bismillahı sundı Lût'a kul
Bilesince hep sahâbe sağ u sol
3387. Hâtır için ol zenuñ Ol pâk cân
Ol ağulu kuzıdan da ol zamân
3388. Sundı bir kaç lokma hoş olup yidi
Râvi bize naklile böyle didi
3389. Şöyle kim sundı anı bilmez gören
Anda hep hazır olanlar merd ü zen
3390. İlle kim anı bilürdi ol ayân
Halka i'lân idüp itmedi beyân
3391. Didi ol bişmiş kuzı ol dem aña
Yime benden kim ziyân ider saña
3392. Ağuluyam ağum itmesüñ zarar
Pâk cismüñe eyâ Hayru'l beşer

3393. Anı işitdi kamu andağı nâs
Düşdi küffârûñ içine hep hırâs
3394. Lîki bunda vardur iki mucize
Gûş olun kim beyân idem size
3395. Biri bu bişmiş kuzı kıldı kelâm
Hep kulağıyle işitdi hâs u ‘âm
3396. Bir de bu olmadı ağı kârger
Ahmed-i Muhtâr’a ol dem î piser
3397. Cân ile seversenüz anı müdâm
Işkıle diñ essalâtu ve’s-selâm
3398. Bir dahi bu kim dem-i ahzâbda
K(i)’olmuşidi tefrîka ashâbda
3399. Emr kıldı kim Medine’yi Resûl
Kazuben handak ideler sağ u sol
3400. Pes kamu ashab idüp ikdâm-ı tâm
Kazmağa başladılar dün gün tamâm
3401. Kazar iken çıkdı anda bir hacer
K(i)’aña pulad olmadı kârger
3402. Nitek(i)’urdılar külünge tiz aña
Zor u bazu ile idüp hız aña
3403. Koparamadılar andan pâre hiç
Bulmadılar o derde çâre hiç
3404. Başaramaduklarını bildiler
Ol hacer işinde âciz kaldılar
3405. Pes resule kıldılar i’fâm-ı hâl
Didiler ne geçdiyise kıl ü kâl
3406. Anı işitdükde Ol kân-ı kerem
Geldi handak içine urdı kadem
3407. Eline aldı külünge tiz tiz
urdı ol taşa idüp bir sehl hız
3408. Ol hacerden oldu envâr âşikâr
Şöyle kim gün nurın itdi târumar
3409. Dört bölündi anda ol nur ol zamân
Hâzır olanlar kamu gördi ayân

3410. Şark u garb u kibleye üçü tamâm
Birisi dahi şimâle î hümâm
3411. Tağılup bahş oldu ol hâletde nûr
Şöyle kim nur oldu hep nezdik-i dûr
3412. Pes didi ashâba ol sâat Resûl
Tuyabildünüz mi bu işden usûl
3413. Didiler anı Resûl-i Hak bilür
Kim kamu esrârı ol mutlak bilür
3414. Didi şindi nireye kim vardı nûr
İdiser ol yire dek şer'üm ubûr
3415. Emr-i şer'üm şark u garbı tutısar
Kendü ehlinden diyârın utısar
3416. Padişahlar olısar çaker baña
Cân u dilden koyıser hep ser baña
3417. Nûr-ı şer'üm dehri envâr idiser
Zulmet-i küfr ü delâlet gidiser
3418. Şark u garb u hem cenûb ile şimâl
Pa-yi şer'ümde olıser pâ-yi mâl
3419. İşidecek bu sözi ashâb-ı din
Bu kelâma itdiler şeksüz yakın
3420. Lîkin ashâb-ı nifâk u küfr ü şirk
Kim gönülleri tolupdı kizb ü çirk
3421. Ol Resûl-i Hakka inanmadılar
Anı bu sözinde hak sanmadılar
3422. Didiler birbirine kim zi acep
Kim bu handak kazmak iderken talep
3423. Kavmini düşmenden itmeğe halâs
Tâ Medine kendüzine ola hâs
3424. Şark u garbi kendünün bilür tamâm
Bize hayret virmesin mi bu kelâm
3425. Bu sözi bunlar diyince Cebrâil
İrdi vü didi selâm itdi Celîl
3426. Virbidi bu ayeti î pâk cân

Kim bu sözünde ola sıdkuñ ‘ayân

3427. Ta ki kör ola kamu hussâd-ı din
Bulmayup şirk ü nifâkından yakın
3428. Pes Resûle okudı bu âyeti
Ayetüñ ta irişince gayeti
3429. Ahmed-i Muhtâr idüben anı yâd
Gül gibi gülüp gönülden oldı şâd

*Kâlalâhu teâlâ hüvellezî ersele resûlehû bi'l hüdü ve dîni'l hakkı
liyüzhirehu ale'd-dîni küllihi velev kerihe'l müşrikûn*

3430. Okudı ashâb içinde âşikâr
Nice kim didi ise peyk-i girdigâr
3431. İşidüp ashâb buldılar ferah
Kamusınuñ gitdi gönünden terah
3432. Bu safâdan hep sahâbi-yi kirâm
Handaka sa'y itdiler ol gün tamâm
3433. Bir nefes hiç bir taksîr itmedi
Gûşîş ü sa'yinde tağyîr itmedi
3434. Câbir aydur göricek ben bu işi
Kendü kendüme didüm ki î kişi
3435. Bunlara virmek gereksin nân u âb
Tâ ki bunlar da ziyâde ola tâb
3436. Pes bu fikrile hemân vardum eve
Hiç karar eylemedin ive ive
3437. Hatunuma didüm î çift-i aziz
Hiç yiyecekden katunda var mı cız
3438. Didi hatun kim bir ölçek arpa var
Dahi bir buzağucuk î merd-i kâr
3439. Arpayı öğüdüp ekmek idelüm
Buzağuyı da ayıt kim nidelüm
3440. Anı da boğazlayalum diriseñ
Bişirelüm anlaruñla yiriseñ
3441. Sen Resule varuban eyle haber
Tâ gelüp bu işe ola çare ger

3442. Pes kabul idüp bu sözi ben hemân
Mustafâ'nuñ katına oldum revân
3443. Varuban kıldum aña i'lâm-ı hâl
Ne ki vâkı' oldı didüm kıl u kâl
3444. Çün bu sözi benden işitdi Resûl
Eyü varmışsın diyu itdi kabûl
3445. Pes didi ben vermeyince zinhâr
Nanı ocakdan çıkarman âşikâr
3446. Aşı da kon çölmek içinde hemin
Siz bu fikretten biraz olun emin
3447. Ben varuban anı tedbir eyleyem
Kamu ashâbı anuñla tuylayam
3448. Pes heman sâatde Ol Kân-ı Kerem
Turdı yirinden didi ashâba hem
3449. K(i)'iy benüm yârenlerüm bilün ayân
Câbir evine giderem ben hemân
3450. Siz dahi mecmû'ı anda gelüñüz
Câbir'üñ bu gün konuğı oluñuz
3451. Böyle diyüben Resûl-i âlemin
Câbir evinden yaña gitdi hemin
3452. Kamu ashâbı yanuñca bile hep
Câbir anı göricek kıldı acep
3453. Koyup anları yığürdi evine
Varuban irdi öğürdi evine
3454. Çün bu ta'cıl ile andan atdı cân
Hatunı katına irişdi hemân
3455. Şöyle kim hatunı görüp kıldı denk
Berk-i ruhsârından uçdı âb-ı renk
3456. Cabir'e didi ki î çift-i azîz
Bu şitâbun ne neden itdün girîz
3457. Hem yüzinde var melâletden eser
Ne sebedendür baña virgil haber
3458. Taki ben tedbirine meşgûl olam
Şayed anuñ def'ine çare kılam

3459. Didi Câbir ola mı bundan beter
Kim geliyorur Resûl-i dâdger
3460. Yidi yüz kişi bile ashâbdan
Anlaruñçün bizde yok ashâbdan
3461. Bir buzağu bir ölçek arpa var
Ben nice olmayayım giryân u zâr
3462. Cabir'e avrat didi î huşmend
Bu iş için hiç olma müstemend
3463. İtmedük mi Ahmed'e i'lâm-ı hâl
Tâ ki andan gelmeğe saña melâl
3464. Didi didüm evvel âhir hâlümü
Nice geçdi ise kıla kâlümü
3465. Pes didi hatun ki ayruk yine gam
Kim bu işden saña hiç gelmez nedem
3466. Böyle diriken hemân irdi Resul
Bile ashâbı yanınca sağ u sol
3467. Câbir'ün gördi evini katı tenk
Câbir olmuş bu işün fikrinde denk
3468. Pes işâret kıldı Ol Şâhı'r- rusul
Ol mübârek elleri ile sağ u sol
3469. Kigidi ol ev şu resme kim gerek
Göz açup yuvmakdan âdem tiz-i rek
3470. Şöyle kim sığdıydı yüz er tamâm
İçine esenliğile î hümâm
3471. Hiç taralmadın oturdılar kamu
Gussa-i dilden götürdiler kamu
3472. Pes didi hatun ki ya Câbir bu gün
Ol Resglüñ makdeminde dürdüğün
3473. Matbah-ı Hakdan Resûl-i Girdigâr
Bunları konuklayıser âşikâr
3474. Sen teferrüc eyler bir dem sabr kıl
İnkısârını bu gamdan cebr kıl
3475. Bu sözi bunlar diyince Ol Habib

Ümmetinüñ kamu derdine tabib

3476. Turdı tennûr üzre vardı ol zamân
Gördi bişmiş hazır olmuş cümle nân
3477. Dahi çölmek içre bişmiş et u aş
hem muharra olmuş ayağ ile baş
3478. Şöyle kim kurtalmalu olmuş hemin
Üstine geldü ki dem Sultân-ı din
3479. El urup tennûra ol dem cân-ı halk
Nice cân kim cân-ı cân-ı cân-ı halk
3480. Ekmeğüñ birin çıkarurdu revân
Bir pâre et dahi bile ol zamân
3481. Gönderürü idi sahâbi öñine
Yine çıkarurdu anuñ soñına
3482. Gönderürüridi anı da hem
Şöyle kim anları gark itdi niam
3483. Yidi vü toydı sahâbi bî-kusûr
Seyr ü pür olup kamu kıldı sürûru
3484. Ol mahalleden dahi üç yüz kişi
Yidiler ashâbdan gayrı aş
3485. Kamu anlar dahi yiyüp toydılar
Artup anlardan da kaldı koydılar
3486. Câbir aydur varuban itdüm nazar
Ol taâmdan kaldı mı diyu eser
3487. Gördüm aş u et u ekmekden tamâm
Lokmaca eksilmemiş î nîknâm
3488. Sen dahi andan umarsañ subh u şâm
Işk ile di es-salâtu ve's-selâm
3489. Pes Resul ol dem didi î Girdigâr
Çün bu sır ben kuldân oldu âşikâr
3490. Bu kadarca ni'meti bunca kişi
Yiyübeni toydı hep bitdi işi
3491. Zerre deñlü eksilüp olmadı kem
Sanasın gitmedi andan bir direm

3492. N'ola î hayy u ilahi bî-niyâz
Ger kıla bir kul iki rekat namâz
3493. Ol kula viresin ol denlü sevâb
Kim yuyup mahv ide cürmin hemçü âb
3494. Emr-i Hakk irüp hemândem Cebrâil
Geldi didi selam itdi Celâl
3495. Dahi didi rahmetümden bu kadar
Nesnei sanma acîb ü muteber
3496. Seheldür baña bunuñ gibi umûr
Haturından bunu itdürme hutûr
3497. Sen ol gülşenden isterseñ nasîb
Vir salavât şevk ile î andeîb
3498. Yine bir gün ol nebiyyü'l ebtahı
Ol milâh-ı ins ü cinnüñ emlehi
3499. Mekke'den seyrana çıkmışdı meğer
Karşudan görür ki bir avcı irer
3500. Varidi bir kuş elinde avcınıñ
Berk tutmuşdı içinde avcınıñ
3501. Mustafâ'yı göricek ol kuş hemân
Âdemî gibi söze geldi revân
3502. Didi baña yâ Resûlullah meded
Ta muînüñ ola Allahu's samed
3503. Bir nice yavrularum var susuz aç
Şefkatüñ bâbını benden yaña aç
3504. Anlara zad istegü çıkdum bu dem
Bu kişinüñ dâ mına düşdüm o dem
3505. Yine andan hizmetüñe geleyin
Ne ki emr idersen anda olayım
3506. Varuban bu kez dahi toyurayım
Her birinüñ kaydını kayurayım
3507. Pes Resûl aña didi kim gelmesen
Bu didüğün sözde sâdık olmasan
3508. Nice olısar kazıyye di baña
Tâ ki pâyenden olam bu dem saña

3509. Didi ger gelmezsem î Sultân-ı dîn
Ol yolunda bil beni bî-şek yakîn
3510. Kim seni tasdîk idüp inanmadı
Ne ki emr eyledüñ ise kanmadı
3511. Demedi kim Tañru birdür Sen Resûl
Kavl ü fi'lüñdür kamu asl-ı usûl
3512. Hem Saña her kim salavât virmedi
Din ü dünyâda murâda irmedi
3513. Çün Resûl işitdi kuşdan bu sözi
Rahmidüp ol kuşu köyündi özi
3514. Oldı ol kuşa hemân sâat kefil
Ol kamu azguna Hâdi vi Delîl
3515. Kuş dahi perrân olup uçdı hemân
Vardı yavrularına irdi revân
3516. Anları toyuruban döndi yine
Mustafâ'nuñ öñine kondı yine
3517. Yüz yire sürüp tevâzu' eyledi
Karşu turuban tehâzu eyledi
3518. Tutdı boynından Resûl anı revân
Virdi sayyadun eline ol zamân
3519. Görđi bu ahvâli çün sayyâd-ı râd
Nûr-ı iman ile oldı göñli şâd
3520. Didi kim Allah birdür bî-gümân
Bî-nazîr ü bî-şerîk ü Müste'ân
3521. Sen resuli vü kulısın bî-hilâf
Şüphedsüz yokdur bu sözlerde güzâf
3522. Böyle diyüp kuşu âzâd eyledi
Gussasından kurtarup şâd eyledi
3523. Tevbe itdi kim dahi itmeye sayd
Canavarcuklarıçün kılmaya kayd
3524. Râvi dir kim saydgehi ol erüñ
Av avladuğı yir Ol Serverüñ
3525. Şimdi mescid oldı Beytullah'dur

Saydgâh iken ibâdetgâhdur

3526. Sen de Beytullah itdünse dili
Vir salavât şevk ile depret dili
3527. Bir dahi ashâb ile kıldı sefer
Kâfire gazv(e)'u cihad için meğer
3528. Ol Habîbullah-ı Rabbü'l âlemîn
Seyyidü'r rusli Şeffü'l müznibîn
3529. Gider iken leşker-i ashâb ile
Zümre-i ensâr u hem ahbâb ile
3530. Suları ne ki dükendi askerün
Kırbasında kalmamış su bir erün
3531. Katı bükülmüş susuzlıktan çeri
Cana gelmiş serteser et ü vari
3532. İricek bu hâlete ol kavm-i pâk
Gördiler kim susuz olurlar helâk
3533. Pes Resûlullaha i'lâm itdiler
Su bulıvir diyu ikdâm itdiler
3534. Çün Anuñ sem'ine irdi bu hitâb
Didi görüñ ravyemde var mı âb
3535. Gördiler kim bir içim mikdâr-ı su
Ola yahud olmaya nîk-hû
3536. Emr kıldı bir çanağa koydılar
Müntezir olup birazcuk köydiler
3537. Pes çanağ içre elin Ol pâk-cân
Çünkü kodu koduğu sâat hemân
3538. Ol çanak içine komağıle el
Anlaruñ müşkillerini itdi hal
3539. Barmağından oldu ol dem su revân
Hâzır olanlar görüp içdi 'ayân
3540. Üç biñ adem içdi ol sudan tamâm
Kandı vü toydı suya î nîk-nâm
3541. Dahı ne varsa deve vü katır at
Kandılar içmiş gibi Nil - Fırat

3542. Dahi ne deñlü ki meşk ü kırba var
Suyile toldurdular î gülizâr
3543. Çün kamu kandı vü toldı kırbalar
Ol sudan cümle pür oldı kırbalar
3544. Ol çanak içinden elin Ol Emîn
Kaldırup ol lahza giderdi hemîn
3545. Ol çanak içine kıldılar nazar
Ta göreler kaldı mı sudan eser
3546. Gördiler ol çanak içindeki su
Yine evvelki kadardı î ulu
3547. Sen dahi ol sudan isterseñ necât
Cân u dilden sıdk ile di essalât
3548. Yine aydayım size bir mucize
Kim begâyetde gereklidür bize
3549. Bir kabile var idi ol dem meğer
Kim Arab arbada idi mu'teber
3550. Anlaruñ var idi bir su kuyusu
Andan içerdı kiçi vü ulusu
3551. Ol kuyunuñ telhidi gayet suyu
San yılanlar yatağı idi ol kuyı
3552. Kimse kanınca içmezdi anı
İncünirdi içenüñ cân u teni
3553. Mustafâ'ya itdiler i'lâm-ı hâl
Bilicek bu hali Ol sâhib -i kemâl
3554. Saldı ol kuyuya ağzı yarını
Feth idüp ol la'l-i şekler bârını
3555. Ol kuyunuñ suyu döndi şerbete
Ol kabîle irdi izz ü devlete
3556. Sen de andan olduñise behre ver
Vir salavât Aña î cân-ı pezer
3557. Şöyle k(i)'ol yirlerde anuñ gibi âb
Yoğudı pâk ü lezîz ü müsteâb
3558. Ol kuyı ağzına dek hem toldı su
Delvâb üstine oldı î ulu

3559. Her kişi el ile olurdu hemân
Mü'min iseñ bu söze tutma güman
3560. Vir salavât dâim î cân-ı pezer
Ol Habîbüñ rûhına şâm u seher
3561. Oldı andan sonra peydâ bir laîn
Kim bilisi pis idi tab'a hemin
3562. Ol Müseylime ki kezzâb idi ol
Kizb ile şöhet tutupdı sağ u sol
3563. OL Yemen kavminden idi âşikâr
Yine Yemen'den idi leyl ü nehâr
3564. Dir idi ben Tañrı'dan peygamberem
Pîşvâr u rehnümâ vü rehberem
3565. Bu sözi söyleyicek ol kelb-i ak
Hep Yemen kavmi kıluban ittifak
3566. Didiler Peygamber-i âhir zamân
Hatimü'r ruslü şefî'i ins ü cân
3567. Çünkü da'va-yı nübüvvet eyledi
Hak Resûliyem diyüben söyledi
3568. Bir kuyu var idi devrinde anuñ
Ağzını ağular idi içenüñ
3569. Bir yudan bir dahi yudamaz idi
İki yudan âdem andan az idi
3570. OL kuyuya saldı yâr-i pâkini
Şükkere dönderdi âb-ı hâkini
3571. Bu da ol da'vâyı ider çün bu dem
Ursuñ ol itdüğü işlere kadem
3572. Bizde dahi bir kuyu var anı telh
Şöyle kim olur içenüñ bedr-i selh
3573. Buña dahi anı i'lâm idelüm
Bu işi it diyu ilzâm idelüm
3574. Görelüm idebilir mi bu dahi
Ancılayın ya idemez mi ahi
3575. Aña göre bizde bir iş idevüz

- Nice olmasını teşvîş idevüz
3576. Pes Müseylime'ye itdiler 'ayân
Ol kuyunuñ suyu ahvâlüñ beyân
3577. OL dahi varup kuyı üstine hoş,
İçine tükürdi k(i)'ola nîş ü nuş
3578. Cife gibi yiyidi hep ol kuyı
Zehre döndi hep içindeki suyu
3579. Söyleyeyyidi ki cümle canavar
Ol kuyu katından eyledi hazer
3580. Ta halif(e)'olunca Bu Bekr-i Sadik
Ahmed-i Muhtâr ile olup refik
3581. Ol lain bu iddâdan dönmedi
Hile vü mekr ü şekâdan dönmedi
3582. Pes Ebu Bekrr olduğı gibi imâm
Kim hilâfet mesnedindeydi tamâm
3583. On biñ er cem' eyleyüp ashâbdan
Umde idüp herbirin ahhâbdan
3584. Vahşi bile koşuban Hâlid'e
Tâ otura ikisi bir Hâlide
3585. Anları Müseylime'ye ol emin
Gönderürü yat u yorağıle hemin
3586. Baş olup bunlara Hâlid b.Velid
Ol şücâ' u sâhib-i darb-ı şedîd
3587. Bu rüsûm ile bular oldu revân
İrdiler Müseylime üzre hemân
3588. Gayret-i din ile kılıç koydılar
Leşkerin sıyup kalanın saydılar
3589. Vahşi cenk içinde nâgeh oldu tuş
Ol lâine vü mukâbil oldu hoş
3590. Def'aten yıkdı atından ol zamân
Gevdesinden başını kesdi hemân
3591. Didi mü'minlikde kesdüm bir kişi
Kim aña la'netler eyler her kişi

3592. Kâfir iken eyledüm bir er telef
Kim virürdi dîn-i İslâm'a şeref
3593. Ol laini bari itdüğüm helâk
Cism-i murdârından idüp dehr-i pâk
3594. Ger bunuñ olsa mukâbil katline
Yenmezidüm ben cahîmüñ fetline
3595. Umaram Hak'dan ki benden afv ide
Ol günahı cân u tenden afv ide
3596. Zire ben ol cürme tevbe eyledüm
Bir değül i niçe tevbe eyledüm
3597. Tevbeden olduñsa sen de behre ver
Vir salavât yakmasun seni sakar
3598. Ümmeti iseñ Anuñ î piş biñ
Her nefes Aña salavât vir hemin
3599. Diñle yine diyeyim bir mu'cize
K(i)'anda çok çok fâide vardur bize
3600. Anda kim gazv-ı Tebük itdi Resûl
Varidi otuz biñ âdem sağ u sol
3601. Merd-i endâz idi hep şemsîr zen
Gird ü göz ise köp ü saf şiken
3602. Gider iken suları olmuş kalîl
Teşnelikten kamusı olmuş alîk
3603. Ol gün âhir kondılar bir menzile
Bu otuz biñ merd-i merd efken bile
3604. Anda varidi meğer bir sucuğaz
K(i)'anı içmekden olumazdı boğaz
3602. Terkeşinden virdi bir ak ol emin
Çeşmeye iltüp diküñ diyu hemin
3606. İltüben ol okı anda dikdiler
Bilini iblîs-i pîsuñ бүkdiler
3607. Dikdiler dökdükleri sâat hemân
Oldı ol okuñ dibinden su revân
3608. Şöyle kim otuz biñ âdem bî-kusûr
Dahi ne deñlü ki var hayli şutûr

3609. İçüben kandılar ol sudan tamâm
Ulu kiçi bay u yohsul hâs u âm
3610. Dahi ne deñlü ki meşk-i kırba var
Toldurup itdiler ağzın üstüvar
3611. Dahi bitince mesâlih koydılar
Çünkü bitdüğün cemi'i tuydılar
3612. Ol okı yirinden aldılar revân
Kaldı ol evvel ki sızındı hemân
3613. Sana da andan dilersen ire âb
Vir salavât Ahmed'e ol kâmiyâb
3614. Biz dahi bu kim alıcak Hayber'i
Seyf ile ol din ü dünya serveri
3615. Cem' itdükde ganîmet malını
Zaptıçün mü'minlerin ahvâlini
3616. OL ganîmet malı içinde meğer
Bir eşek varidi gayet muteberf
3617. Hîn-i kismetde Resûle düşdi ol
Pes resûl anı alup kıldı kabul
3618. Ol eşek gördüğü dem Peygamberi
Didi kim î din-i dünya serveri
3619. Binüm ıssum varidi ol bir lain
Kim nedür bilmezdi hiç dünya vü din
3620. Her nefes işiyidi küfr ü inâd
Dâime kavliyidi şerr ü fesâd
3621. Saña vü İsa'ya söğerdî müdâm
Hâli olmazdı bu işden subh u şâm
3622. Ben dahi aña vururdum depmeelr
Nice kim balçığa âdem depmeler
3623. Hamdülillah k(i)'oldum ol itden halâs
Sen şehüñ katında buldum kurb-ı hâs
3624. Didi ol dem ol hara Hayru'l enâm
Şimdi âzâd olmağise saña kâm
3625. Yürî var âzâd oluban eyle seyr

- Ademîden binmesün üstüne gayr
3626. Didi âzâd itme merkep kıl beni
Kim kapuña isteyü geldüm seni
3627. Adını Tayful idüben Ol Resûl
Ol hari merkepliğe kıldı kabûl
3628. Ana yollarda olur idi süvâr
Gayri merkeplerden idüp ihtiyâr
3629. İlçi idinmişidi hem ol hârî
Sanma söylenür bu sözi serseri
3630. Bir kişiyi itmelü olsa talep
Ol hara var okı dirdi zî-'acep
3631. Ol kişinün evine varurdu har
Hizmetünden Ahmed'ün idüp güzer
3632. Kapusın tak tak ururdu baş ile
Şöyle kim bir âdem urup taş ile
3633. İşidüp ev ıssı çıkardı anı
Şâd olurdu göricek cân u teni
3634. Bilür idi ki eylemiş da'vet Resûl
Pes iderdi da'vetin candan kabul
3635. Yüz sürüyi varuru idi hizmete
Hizmetini 'arz iderdi hazrete
3636. Hazret-i Hak'dan ilâ yevmi'l kıyâm
Mustafa'nuñ rûhına biñ biñ selâm
3637. Bir dahi bu kim resul-i pür-kerem
Çün Medine şehrine basdı kadem
3638. Diledi kim ide bir mescid bina
K(i)'andan ola Hâlîka kesb-i dâna
3639. Pes Ebû Bekr'e didi î yârigâr
Hakkıçün yapmak dilerem ben de dâr
3640. İlle çok hurma ağaçları gerek
Ta yapılup mescid ola tiz-rek
3641. Didi Bu Bekr Aña i Sultân-ı din
Melce-i âlem şeffa'l müznibîn

3642. Bende ağaç çok velikin bunda yok
Mekke'de bağum var anda katı çok
3643. Bundamışsa kesdürürdüm bî-direnk
Tâ mübârek kalbün olmayaydı tenk
3644. Pes Resul aña didi kim î sadîk
Dîn ü dünyada baña sensin refik
3645. Hâtıruñ var mı ol ağaçlar tamâm
Mekke'den bunda gele î nîknâm
3646. Didi nolaydı geleydi yâ Resûl
Hazretün katında bulaydı kabûl
3647. Pes işâret itdi ol dem Mustafâ
Kim ol ağaçlar gele diyince hâ
3648. Didi î hurma ağaçları gelün
Mekke şehriden Medine'de oluñ
3649. Hakk'ün izni ile dahi kılman karâr
Turduğunuz aradan idüñ firâr
3650. Böyle diyincek Resûl-i Zü'l celâl
Virdi ol ağaçlara Hak perr ü bâl
3651. Kamu yirden kopup uçdılar çü kuş
Tâ Medine şehrine olunca tuş
3652. Anda gelüp kamusı itdi karâr
Hep Medine kavmi gördi âşikâr
3653. Her nefesde Hakdan olsuñ biñ selâm
Rûh-ı pâk-i Mustafâ'ya ve's-selâm
3654. Râvi dir buni işidüp Bayezid
Didi ne var bunda yok emr-i baîd
3655. Bir kişi kim ayı gökde şakk ide
Neyi kim dilerse anı hak ide
3656. Yirde bu deñlü tasarrufda ne var
Kim tabiat eyleye bundan firâr
3657. Mekke'den bir kaç ağaç perrân ola
Ta Medine şehrine andan gele
3658. Bir işâretle ger ide ol hemîn
Çarh gibi raksa girür bu zemin

3659. Çün Cüneyd oldu bu hâletden habîr
Didi yüz biî buncılayın bî-nazîr
3660. İş ki andan nakl ola key sehldür
Âkil inanmamak aña cehldür
3661. Nice yüz biñ biñ bunuñ gibi işi
Bir işaretle idüpdür ol kişi
3662. Zire Hakk'uß hâsı vü mahbûbıdur
Yaradılmışuß kamu matlûbudur
3663. Biñ biñ olsuß Hazret-i Hakdan selâm
Pâk rûhına Resulüñ subh u şâm
3664. Bir dahi Kısra'ya bir gün Ol Resûl
ilçi gönderdi vü virdi zâd-ı yol
3665. Didi var Kısra'ya vir benden haber
Kim beni peygamber itdi dâdger
3666. Tañrı'yı bir bilesin beni resûl
Da'vetümü can ile kılsuß kabûl
3667. Elçialup namei oldu revân
İrdi Kısra tahtgâhına hemân
3668. Namei sundı vü peygamı didi
Kıssa-i a'mâl-i encâmı didi
3669. İşidicek anı Kısra-yı laîn
Pâre pâre itdi mektubı hemin
3670. Bitiği anda dahi yırtardı ol
Kim Medine 'de haber virdi Resâl
3671. Bitügümüzü yırttı ol mel'ûn-ı dîn
Devlet-i Kısra'nuñ olıser nügûn
3672. Namemüzi nice kim itdi ise çâk
Bağrını çak idüp itsünler helâk
3673. Nice kim didi ise ol dem Ol Resul
Az müddet içre eyle oldu Ol
3674. Kıssa bu kim bir kızı Hüsrev meğer
Sevüp almış idi gayet sîm-ber
3675. Ol zamanda adı Şirin benâm

- Aña Şirin dirler idi hâs u 'âm
3676. Berk-i ruhsâr-ı semen sîmâ idi
Hüsn ü hulk ile cihân-ârâ idi
3677. Yüzine bir kez kılan nâgeh nazar
Terk kılurdu yolında cân u ser
3678. Zülfinüñ her halkasında biñ gönül
Bağlanup biçar(e)'aña olmuşdı kul
3679. Hüsrev'ün bir oğlu var idi meğer
Kayser -i Rum'un kızından mu'teber
3680. Adı Şiruye idi ol serverüñ
Şuridi Şirin'den işi ol erüñ
3681. Gönlümi aña virüp almışdı gam
Hâtırından bu gam olmaz idi kem
3682. Kim nice ide atasını helâk
Tâ atasından aña olmaya bak
3683. Halvet eline girüp Şirin anuñ
Bula andan kâminı cân u tenüñ
3684. Mâni' ortadan gidüben sûre 'ayş
Bu hayâlet eyledi kalbinde tayş
3685. Bir gice Şirin ile Hüsrev meğer
Döşeğinde yatur idi bî-haber
3686. Şûr-ı Şirin'den idüp Şiru'ye cuş
Kalmadı başında akl u dilde huş
3687. Eline bir hançer alup âbgûn
Atasından dökmeğe ol gice hûn
3688. Atasınıñ üstine varup çü şîr
Yardı bağrın hançer ile ol delir
3689. Çünkü oldı Hüsrev'ün işi tamâm
Subh-ı demden irtesi Hayrü'l enâm
3690. Didi ashâba ki bilüñüz 'ayân
Bu gice Hüsrev'den aldı oğlu can
3691. Namemüzi nicesi kıldıysa çâk
Bağrın eyle çâk idüp kıldı helâk

3692. Bu sözi tarih idüp ol gün hemân
Name yazdılar Medâyine revân
3693. Nameye geldi Medâyin'den cevab
Kim ne kim didi Resûl oldur sevab
3694. Hem Medine üzre Kisri ol zamân
Gönderüp dururdu bir ceşş-i girân
3695. Dir sipahdarı varidi key delîr
Adı Firuz idi gayet dilpezîr
3696. Deplemiyidi velikin ol cüvân
Hûb-rû-yı dil-rübâ vü dil-sitân
3697. Aña koşmuşıdi Husrev leşkeri
Anuñ emrinde idi cümle çeri
3698. Hem Yemen şâhını koşmuşıdı aña
Virmişıdi Medine'den yaña
3699. Hüsrev öldüğünde anlar andadı
Kamusınuñ kasdı cism ü candadı
3700. Anlaruñla va'de kılmışdı Resûl
Ol gune anlarda kılmışdı kabûl
3701. Ol gune irdükde Fahr-i kainât
Zübde-i esnaf-ı cins-i mümkinât
3702. Hüsrev'üñ ahvâlüñ itmişdi beyân
Tâ ki bildi kendüler dahi ayân
3703. Çünki bildiler ne dirse bu Resûl
Hazret-i Hak'da olur şeksüz kabul
3704. Bilicek bu kıssada tahkîk anı
Cân u dilden itdiler tasdîk anı
3705. İki de arz-ı iman itdiler
Leşkeri bile müsülmân itdiler
3706. Râvi kavlince otuz biñ er idi
Birbiriyle enîs ü yâridi
3707. Kamusı ol dem müsülmân oldılar
Küfri koyup ehl-i îmân oldılar
3708. Geçdi bu hal üzre bir müddet yine
Yini oldı tâli' u devlet yine

3709. Ta hilâfet tahtına geçti Ömer
Adl u dâd kıldı vü zâd ü rahber
3710. Kopdı devrinde anuñ bir hârici
Kim bilîs-i pîse yidi yarıcı
3711. Anbes idi adı ol kelbüñ meğer
Hep arab arba içinde serteser
3712. Halk içinde dirdi peygamberem
Sizi Hakk'a ündeyici rehberem
3713. Bu söz ile niceleri aldadı
Hakkı gerekse baña uyun didi
3714. Bu kazıyye oldı halk içinde fâş
Muttali' oldı bu hale tağ u taş
3715. Pes Ömer katında dindi bu haber
İşidecek bu sözi ol dâdger
3716. Didi ol mel'ûna bugün kim ola
Varuban başın kesüp kıla gaza
3717. Hazır itdi anda Firuz-ı dilîr
Bu sözi işitdüği sâat çü şîr
3718. Gümrenüp didi ki î serdâr-ı dîn
Adlüñ iledür imâret dâr-ı dîn
3719. Baña emr it kim aña ben varayım
Başını kesüp yüregın yarayım
3720. Pes Ömer didi aña kim al çeri
Ehl-i îmândan beğendügin eri
3721. Var bu işi başı üstine bitür
Ol laînüñ başını kesüp getür
3722. Didi varayum veli er almazam
Yardım için baña yâver almazam
3723. Ben yiterem aña تنها himmet it
Himmetüñi ben hakîre devlet it
3724. Pes Ömer Firûz'e didi î güzîn
Gâfil olma yavuz itdür ol laîn
3725. Yine Firuz aña didi î emîr

- Avn-i Hak baña olursa destgâr
3726. Biñ anuñ gibirüñ işüñ bitürem
Başını kesüp katına getürem
3727. Ger ‘inâyet kılmaz ise Ol Ahad
İdemez Anuñ kazâsın kimse red
3728. Zire gökden çün kazâ nâzil olur
Akl u fikri âdemüñ zâyil olur
3729. Def’i tedbîrinde kalur zar u denk
Şark u garb arası olur aña tenk
3730. Bu sözi Firuz didükde Ömer
Didi var k(i)’ola muînüñ dâdger
3731. Çünki yok sıdkuñda zerre deñlü naks
Yiridür öñünde çarh urursa raks
3732. Sin(i)’aña ısmarladum kim ins ü cân
Kudret-i kabzından olmışdur revân
3733. Bu duâyı böyle kılıcak Ömer
Kıldı Firûz-i dilîr ol dem sefer
3734. Şevk ile yürtüp giderdi sevine
Âhir irdi ol laînüñ evine
3735. Arz kıldı kendüyi ol reşk-i mâh
‘Anbes’ün hatunı gördi kıldı âh
3736. Bir kimesne virbidi Firuze ol
Vasl-ı idine oluban rûze ol
3737. Didi ki î huri âdem sirişt
Berk-i ruhsâruñ gül-i bâğ-ı behişt
3738. Mübtelâ-yı ışkuñ oldum bil beni
Cân ile sevdüm göreliden seni
3739. Beni vasluñ idine irgür bu dem
Canımı kurbana yazdum bîş ü kem
3740. Ol gelençün böyle nakl itdi kelâm
Hep muradı neyise didi tamâm
3741. Pes didi Firûz aña kim ol nigâr
Baña oldu ise gönülden hastar

3742. Erin öldürsün ki ben alam anı
Tâ ki tefvîz eyleyem aña beni
3743. Yohsa eri var iken yok ihtimâl
Kim aña hasıl ola benden visâl
3744. Didi ol avrat ki biñ ölürse er
Öldüreyim koşar ise baña ser
3745. BU karar üzre hemân ayrıldılar
Her biri yirlü yirine geldiler
3746. Anbesi döşekde yaturken zeni
Kesdi başın aldı vü kaldı teni
3747. Ba'zılar dir kıldı Firûz'e haber
Geldi Firuz itdi ol dem kat'-ı ser
3748. Anbes'ün başın çü kesdi ol dilîr
Eline aldı başı mânend-i şîr
3749. Avratına arz-ı iman eyledi
Tîb-i nefsile müsülmân eyledi
3750. Hazret-i Allah'dan biñ biñ selâm
Pâk rûhına Habîbüñ subh u şâm
3751. Dir Enes bir gün Resul ile meğer
İkimiz kılmışidik تنها sefer
3752. Nâgehân bir tağdan geldi bir ün
Tutduk ol ünden yaña biz dahi yön
3753. Gördük ol ün bu duayı kıldı yâd
K(i)'eyledi anuñ semâı cân-ı şâd
3754. Böyle diridi İlâhi kıl beni
Yarlıganmışlardan î Hayy u Gani
3755. Pes baña didi Resûl ol dem î yâr
Şol ün ıssını talep kıl yüri var
3756. Nirededür ne kişidür adı ne
Halk-ı âlem arasında yâdı ne
3757. Ya bu tağda niçün olmuşdur mukîm
Yiğile mi sâkin olmuş yâ kadîm
3758. Çün buyurdu baña bu emri Resûl
Cân u dilden ben dahi kıldum kabûl

3759. Götirüp ayak yürüdüm ol tağa
Sür'atile bakını sola sağa
3760. Çık dum ol tağ üzre kıldum cüst ü cu
Tâ alam ün sâhibinden renk ü bu
3761. Karşuda gördüm ki var bir ulu gar
Bi -kimesne oldu andan âşikâr
3762. Bir münevver yüzlü bâlâ kadlû pîr
Heylet ü heybetde vü kuvvetde şîr
3763. Varuban i'zâz ile virdüm selâm
Ol dahi aldı selâmum bî-keâm
3764. Lîki gördüm anı bir şekl-i garîb
Kâleb ü terkîbi vü vaz'ı acîb
3765. Benzemez hiç bu zamânun halkına
Bakduğumca hayret arttı halkına
3766. Didi baña ne kişisin î cüvân
Eyleme ahvâlünî benden nihân
3767. Didüm aña kim Hüdâ'nuñ kulıyam
Hem resûlün bende-i makbûliyem
3768. Böyle diyicek yine didi baña
Ben dahi gayetde müştakam aña
3769. Bil ki İlyas-ı Nebi benven benâm
Niçe yıldur bun da dutmuşam makâm
3770. Niçe yıldur hem iderem rûz u şeb
Ümmetinden olmağı Anun taleb
3771. Var kerem it aña vir benden selâm
Hem irürü şevk-i tamam ile pâyâm
3772. Hem kadem rence kılup bu dem gerek
Baña teşrîfücün ire tîz-rek
3773. Hizmetile bir nefes olam karîn
Ümmetinden olam Anun ta hemîn
3774. Bunı didükde heman döndüm revân
Ol resule bu sözi itdüm 'ayân
3775. Mustafâ baña didi kim yâ Enes

- Bende de var anı görmege heves
3776. Bu sözi diyüp heman sâat Resûl
OL tağa idüp teveccüh tutdı yol
3777. Ol önümce ben anuñ ardınca hem
Urduk İlyas'uñ yirine dek kadem
3778. Anda yaklaşıcağaz İlyâs-ı şîr
Bize istikbâl kıldı hayli yir
3779. Gelüben peygambere virdi selâm
Pes selamın aldı anuñ ol hümâm
3780. Birbiriyle kuçuşdular hemân
Şöyle kim gören sanurdı cism ü cân
3781. Pes resule didi İlyas-ı Nebi
K(i)'iy cemi'i rûh-ı ahyârûñ ebi
3782. Yılda bir kerre yirem biñ kul taâm
Şimdi anuñ müddeti oldu tamâm
3783. Lutf kıl bile yiyelüm yiyesi
Soñra di yavuz neyise diyesi
3784. Çün Resûle bu kelâmı didi ol
İtdi peygamber anuñ kavlin kabul
3785. Bu arada gördüm ol sâat hemân
İndi gökden bir sini toptolu han
3786. Toğrulup indi Resûlün önine
Bir dahi indi hem anuñ soñına
3787. Ol dahi İlyas önine indi çâk
Geldi yirine hemân fermân-ı Hak
3788. Her birinde vardı bir bişmiş semek
Dahi taze terre vü nân u nemek
3789. Yidi ikisi bile andan tamâm
Baña dahi virdiler î nîknâm
3790. Bir bulut inüp yine ol dem hemân
Ol sinileri kapup gitdi revân
3791. Gözümüz öninden oldu nâ-bedîd
Sanasın ol rûzidi nevrûz u 'îyd

3792. Yine peygamberden İlyâs-ı Nebî
Bu dilegi diledi açup lebi
3793. Fâtiha'yla ta kim İhlâs'ı tamâm
Aña ta'lim itdi Ol Hayru'l enâm
3794. Pes aña didi yine ol dem Resûl
Ger dilersen hâcetüñ ola kabul
3795. Di Muhammed hürmetiçün î Kerîm
Ümmetinüñ rütbetiçün î Rahîm
3796. Hâcetümi sen revâ it bî- kusûr
Tâ ki gönîlümden gide gerd-i fütûr
3797. Gör ki Ol Sultân-ı Hayy ü Lâyezâl
Malikü'l mülkü kadîm ü bî-zevâl
3798. Nice eyler hâcetüni ol dem revâ
Sanma sen bu sözleri bâd-ı hevâ
3799. Böyle diyüp hamd ü şükr itdi Resûl
Olduğiçün adına da'vet kabul
3800. Ümmetinüñ dahi görüp hürmetin
Hak Teâlâ 'nuñ katında kurbetin
3801. Cân u dilden eyledi biñ biñ senâ
Ana kim andandurur izz ü 'anâ
3802. Pes veda' idişüben ayrıldılar
Her biri yirlü yirine geldiler
3803. Ümmetiseñ sen dahi î piş bin
Dâima aña salavât vir hemîn
3804. Dinle yine diyeyim bir mu'cize
K(i)'irdi ubbâdın zâmnden bize
3805. Bir gün oturmışdı Sultânu'r-rusûl
Pişivâ-yı halk u Hâdi-yi'ssubûl
3806. Hâzır idi anda ashâb-ı kirâm
Nush iderdi anlara Hayru'l enâm
3807. Gâh iderdi hakâyıktan beyân
Gâh eylerdi dekâyıktan 'ayân
3808. Ne ki söylerdi maârifdi kamu
Dinleyenler dahi ârifdi kamu

3809. Germ olup bir vechile girdi söze
Kim Anuñ vasfın idemezem size
3810. Giceye irişdi sohbət mâ-hasal
Ol meâni-yi bedi olamdı hal
3811. Zulmet irüp şem'a oldı ihtiyâc
Yoğudi anda meğer hazır sirâc
3812. Emr kıldı ol resul-i ba-vefâ
Ahmed ü Mahmud Muhammed Mustafâ
3813. Terkeşinde bir ok aluban revân
Yire sançdılar öñinde ol zamân
3814. Şem'i kafiri gibi ol çupa tir
Yanuban ol meclisi kıldı münir
3815. Subh olunca meh gibi virdi ziyâ
Ehl-i meclis gördi bî-reyb-i riyâ
3816. Subh olıcak ol okı çün çekdiler
Eyle buldılar hemân kim dikdiler
3817. Sildiler ucunı gördiler hemân
Nice kim evvelden idi hem çünân
3818. Yanmışı köyünmişı yok ol okuñ
Sıdkı artdı anı gördükde çokuñ
3819. Bunda ne var yüz biñ olsa bu kadar
Mu'cizâtundandır Anuñ bir eser
3820. Bil ki anuñ ümmetinden bir fakîr
K(i)'itmişıdi nefsinı hâr u hakîr
3821. Ol zaife adıyidi Râbia
Kadrile irmişıdi çarhı Râbia
3822. Hasan-ı Basri ile bir gice meğer
Sohbet itmiş ta irişince seher
3823. Yoğimiş ol gice yandırmağa şem
Kim ziya vire buña tutdunsa sem
3824. Hâdimine Rabia dimiş ki tur
Şem' yandırmağıçün ateş getür
3825. Hâdimi dahi getürmiş ol dem od

- Yandurular tâ ki andan şem’i zûd
3826. Râbia od üzre kodı barmağın
Görmeğe ol sohbetüñ sol u sağın
3827. Barmağı mum gibi yandı subha dek
Rûşen itdi meclis için şem’ teg
3828. Subh vaktinde Hasan kıldı nazar
Râbia barmağına diküp basar
3829. Gördi anuñ barmağın ol dem hemân
Yanmışı yok sağ u sâlim hemçünân
3830. OL resûlüñ hürmetine Râbia
Bu kemâlile çün oldı câmi’a
3831. Kendünüñ okı yanarsa şem’ var
Nuriyile leyli kılursa nehâr
3832. Gayet ednâdur aña nisbet bu iş
Haşre dek dinlemeyü ben yaz u kıl
3833. Sen dahi yanmakdan isterseñ necât
Adı anulduğı dem di es-salât
3834. İbn-i Abbas’dan olındı yine nakl
Bu rivâyet kim beğendi anı akl
3835. Dir ki atam didi kim bir gün Resûl
Otururd(ı)’ashabiyle sağ u sol
3836. İki kişi gelüben itdi tapu
Da’viyanuñdan açışdılar kapu
3837. Biri didi on biñ akçam varidi
Nice müddetler benümle yaridi
3838. Bunuñ İslamına idüp i’timâd
Vardur ola diyu bunda din ü dâd
3839. Buña emanet kodum ol akçayı
Şam’a gitdüm cem’ idüben bohçayı
3840. Çünki ol hâletde ben kıldum sefer
Yolda geçürdüm besi havf ü hater
3841. Âhir andan sıhhatile geldüm uş
Bir iki gün sakın oldum evde huş

3842. Akçemi bundan diledüm î hümâm
Ta ki virdüğüm bigi vire tamâm
3843. Bu kişi aslıle inkâr eyledi
Turup inkârında ısrâr eyledi
3844. Cidd ü cehd itdüm hiç ikrâr eylemez
Kimseneden utanup ar eylemez
3845. Görüp ol inkârı hayrân kılmışam
Uş alup şimdi katuña gelmişem
3846. Bu sözi işitdüği sâat Resûl
Didi aña î kişi olma melul
3847. Ben buña boyun olayın yürü git
Var bu gün ben ne dirisem eyle it
3848. Yine saña tapşurayın anı ben
Nice kim tapşurdunise baña sen
3849. Çün Resûlün sözün ol er dinledi
Anda çok dürlü meâni anladı
3850. Hasımın anda koyuban gitdi revân
OL arada turmadı ayruk hemân
3851. Pes Resûl aña didi kim î yigit
Sen Afir oğlu degül misina ayıt
3852. Ananuñ dahi Hafize'dür adı
Saña bu fasis işi ol it didi
3853. Nâgehân çünkim elüñe girdi mâl
Virme âsân itmeyince kıl u kâl
3854. İki şahid getürüp isbât ide
Şer'i ile hakkın alup senden gide
3855. Aciz olup ger bulamazsa güvâh
And içesin sehl işdür bu günâh
3856. Böyle diyüp akçeyi ol dem hemin
Giceyile iledüp itdün defin
3857. Di fulan hurmalık içinde revân
Bir ağaç dibin kazup gömdün hemân
3858. Bu sözi işitdgi dem ol kişi
Bildi kim yanılmış ol işde işi

3859. Lerze düşdi korkudan endâmına
Bildi düşmiş kendü mekr ü dâmına
3860. Hacletile didi ol dem yâ Resûl
Gönder ol kişiye gelsün baña ol
3861. Tapşurayın akçesini hep aña
Ta şikâyet itmeye ayruk saña
3862. Dahi tevbe olsun î Sultan-ı din
Almayam hiç kimsenüñ malın yakın
3863. Kim tama' idüp anı inkâr idem
Dâr-ı ukbâda yirümi nâr idem
3864. Maluñ ıssı dahi anda geldi cüst
Malımı kabz itdi eksüksüz dürüst
3865. Şâd olup kıldı senâlar bî-kıyâs
Ahmed-i Muhtar'a vü Hakk'a sipâs
3866. Hem didi ol dem Resûlü'l âlemin
Seyidü'l halk-ı Şefîü'l müznibin
3867. Yâ İlâhi bu zaîfe rahmet it
Tevbesin makbûl u câyin cennet it
3868. Kalbini hırs u tama'dan kıl tehi
Ta gına bulup ola halkuñ bihi
3869. Hem ola müstağni cinn ü nâsdan
Kurtıla hemm ü gam u vesvasdan
3870. Böyle diyincek Resûl ol dem hemân
Evinüñ divarı yıkıldı revân
3871. Çıkdı yigirmi kızıl altunı hâs
Şöylek(i)'olmuş pota-i gaşdan halâs
3872. Anı göricek begâyet oldı şâd
Hamd ü şükr idüp Hüda'yı kıldı yâd
3873. Oldı ol altunile kalbi ganî
Anı da aldadı dünya -yı denî
3874. Sen de aldanmakdan isterseñ necât
Derdile di es-salâtu ve's-salât
3875. Bir dahi yine Ebu bekr'üñ meğer

Varidi bir bendesi sahip nazar

3876. Es'ad idi halk içinde aña nâm
İlle âzâd olmuşidi ol gülâm
3877. Yine hizmet eyleridi rûz u şeb
Hâlikuñ rıdvânuñ iderdi taleb
- 3878Mustafâ'ya vü Ebû Bekr'e bile
Hizmetünden itmezidi hiç kile
3879. Mustafâ gördi meğer bir gün çeri
Zâdsuzlukdan bükülmüş hep veri
3880. Es'ad'a didi ki var mı hiç ta'am
Kim bükülmüşdür müsülmanlar tamâm
3881. Didi Es'ad kim bir ölçek hurma var
Hizmetüñçün gizledüm î kânger
3882. Didi getür anı bir kap içre koy
Ne ki saña emr idersem baña uy
3883. Pes anı Es'ad getürdi ol zamân
Koydı bir kap içine ol dem revân
3884. Kıldılar ashâba ol sâat haber
Kim gelüp andan yiyeler mâ-hazar
3885. Altı biñ kişi yidi andan tamâm
Kırk güne dek günde iki kez müdâm
3886. Olmadı ol hurmadan bir dane kem
Gör ki nice mucizedür bunu hem
3887. Ger dilersüz cu' şerrinden necât
İşkıla diñ es-selamu ve'ssalât
3888. Bir dahi yine seferdeydi Resûl
Haymesi öñinde otururdu Ol
3889. Bir kişi bir kuzıcağ getürdi hûb
Key semin ü nâzenîn ü bi-uyûb
3890. Pes resule didi î Fahr-i enâm
Bu kuzuyu saña getürdüm benâm
3891. Didi satarsañ aluram î kişi
Satmaziseñ bize virme teşvişi

3892. Mâ-hasâl dörd akçeye aldı anı
Kuzı ıssın kıldı ol akçe gani
3893. Pes boğazlayup anı bişürdiler
Aña bir etmeğile diş urdılar
3894. Yidi gün otuz biñ âdem yidiler
Hamd idüben Hakk'a şükürin didiler
3895. Ol kuzıyile ol etmekden î yâr
Zerrece eksilmedi şöyle ki var
3896. Lîkin ol kuzıyile etmek î yâr
Yine evvelki gibiydi ber karar
3897. Ger dilersiz gide sizden münkirât
Sıdk u ihlâs ile ayduñ es-salât
3898. Bir dahi bir gün resûl-i ins ü cân
Yani kim peygamber-i âhir zamân
3899. Fâtıma'ya didi î cân-ı pezer
Vireyim mi saña halünden haber
3900. Cennet-i firdevsi içinde menzilün
Kasr u eyvân u makâm u mahfilüñ
3901. Göstereyim mi saña şimdi ayân
Ta anı görüp olasın şâdumân
3902. Fatıma didi ki î Sultan-ı din
Pîşuvâ-yı enbiyâ vü mürselin
3903. Lutf idüp göster anı tâ kim görem
Göñlümün tağılmışın şayed direm
3904. Pes Resûlullah didi î cân-ı bâb
Dileriseñ kim olasın kâmuyâb
3905. Tur yirinden gel katuma iş bu dem
Kim göresin didüğün î muhterem
3906. Fatıma Hatun dahi turup hemân
Atasınuñ katına geldi revân
3907. Hazret-i Peygamber öpüp gözünü
Yüzine sürdi mübârek öyüzini
3908. Gözlerinden gitdi ol sâat hicâb
Cânib-i hazretten oldı feth-i bâb

3909. Cennet-i firdevs içinde ol hümâm
Biñ kezin biñ şehri gördi î kirâm
3910. Kimi la'l ü kimi incüden tamâm
Kimisi y âkutdan î nîk-nâm
3911. Her biri şehriñ ululukda î yâr
Dünye denñü altmış idi âşikâr
3912. Yine iki şehriñ arası hemin
Rast altmış yıllığıdi ñ emin
3913. Dahi her şehriñ tolayı yanı hep
Gülşen ü bağıdi bostanı rutep
3914. Şöyle kim vafında hayrândur fuhûl
Derk idemez anı ider anı ukûl
3915. Fatıma çün anları gördi ayân
Hazret-i peygambere didi î cân
3916. Bu şehirler bağ u bostan ile hep
Kankı devlet ıssınıñ iki acep
3917. Didi peygamber kim î cân-ı pezer
Bu görünenler senüñdür serteser
3918. Hak Teâlâ saña kılmışdur makâm
İş bu gördüklerini diyincek i nîk-nâm
3919. Fatıma'ya böyle diyincek resul
Ol dahi anları hoş kıldı kabul
3920. Didi Hak'dan dile i Sultân-ı din
Kim makâmunda olam bu dem hemin
3921. Didi ol sultan aña itme şitâb
Vakt irince sabr kıl i cân-ı bâb
3922. Zire her bir hâletüñ bir vakti var
Vakt irmeyince olmaz âşikâr
3923. Sen dahi ol vakt irince sabr kıl
Kalb-i meksurı hemişe cebr kıl
3924. Mü'minün ü mü'minâta kıl duâ
Ta bulalar cürm ü isyândan rehâ
3925. Hazret-i Hakk'a dün ü gün kıl niyâz

Kilduğunca zikr ü tesbih ü namâz

3926. Her birinüñ vakti irdükde hemin
Ta ki saña olalar bunda karin
3927. Bu şehirlerde olasin câvidân
Gussa vü gamsız oluban şâdumân
3928. Milk-i faniden oluban can halâs
Milk-i bâkide bulasin ihtisâs
3929. Sen dahi baki dilersen k(i)'ola zâd
İşkıla di esselâmu ve's-salât
3930. Böyle nakl oldu Enes'den kim meğer
Bir kaçın ashâbdan ol münevver
3931. Da'vet idüben ecinde kıldı cem'
Birbirinüñ sözine olmağa sem'
3932. Önlerine kodı pişkir ü ta'âm
Yiyüben hamd eylediler ve'sselâm
3933. Çünkü yiyecek işün bitürdiler
Ara yirden sofrayı götürdiler
3934. Lîkin ol pişkir olmuşidi kir
Sanasın kim boyamışdı anı kir
3935. Anda bir tennûr varidi meğer
Otile içi toldı serteser
3936. Aluban pişkiri eline Enes
Saldı ol tennûre hemçün hâr u hâs
3937. Kaldı ol pişkir anda bir zamân
Yanuban kül oldu sandılar hemân
3938. Didi ol pişkiri varun çıkaruñ
Oda yanup gitdi mi kiri görüñ
3939. Böyle diyincek varup çıkardılar
Kiri gidüp pâk olmuş gördiler
3940. Lîki pişkire irişmemiş zarar
Hayrete saldı buları bu eser
3941. Didiler kim ne acayip iş bu iş
Kim koyuramaz kimesne buña diş

3942. Âteş-i sûzana bu pişkîr-i kir
Girüben pâk oldu mânend-i harir
3943. Âteş-i sûzan aña itmedi kâr
Kiri gidüp kaldı kendü ber -karâr
3944. Hiç anuñ bir ipliğın yandurmadı
Tütüne tennûrı bayandurmadı
3945. Bu işi dünyada kimse görmedi
Görmişem diyene dahi irmedi
3946. Niçün anı yakup itmedi zarar
Bize bu ahvâlden virgil haber
3947. Didi anlara Enes bilüñ ‘ayân
Bu meâniden dilerseñüz beyân
3948. İderidüm ben Resulüñ hizmetin
Bulmağa iki cihânuñ devletin
3949. Da’vet itdüm anı bir gün bende ben
Geldi bunda Ol Habîb-i Zü’l-minen
3950. Mâ-hazar önine getürdüm ta’âm
İş bu pişkiri döşeyüp î hümâm
3951. Çün ta’amı yidi Ol Fahr-i cihân
Elini vü ağzını sildi hemân
3952. Silicek ağzını Ol Sultan aña
Geldi bu niyyet hemân sâat baña
3953. Kim anı yumayam olduğumca hay
Defteri ömrümi devridince tay
3954. Suya koymayam ne deñlü olsa kir
Evvel âhir olursa renk-i kır
3955. OL zamanda kir oldukça revân
Ataram oda yanar kiri hemân
3956. Kirden arınup olur kendü pâk
Oda yanmaz kendü hemçün seng ü hâk
3957. Yâdigâridur Resülün bu baña
Tan mıdur gören gelürise taña
3958. Od dahi bundan söyünmez bu acep
Bu dahi yanmaz oda budur sebep

3959. Bu sözi diyüp Enes oldı hamûş
Siz dahi virûñ salavât tûş tûş
3960. Yine Ol Mahbûb-ı Hayy lem -yeczal
Hâtimü'r-ruslû şahenşâh-ı ezel
3961. Emrine Allah' uñ idüp imtisâl
Gazve niyyet eyledi bi-kîl u kâl
3962. Azm idüp bir cânibe kıldı sefer
K(i)'ol seferde kesb ide feth ü zafer
3963. Çün biraz yir seyr idüben gitdiler
Bir beriyye idüben yitdiler
3964. K(i)'üzerine ine irmezdüñüz
Anda ot u su yüzin görmezdüñüz
3965. Bil ki anda yaradılaldan zemin
Su akup ot bitmemişdi î emîn
3966. Gökden anda inmemzmiş katre nem
Yirde dahi bitmezimiş nesne hem
3967. Âsumândan sanasın yağardı od
Yanaridi yiryüzi manendi ad u ud
3968. Hem eserdi turmayup bâd-ı semun
Âdemîyi eridürdi hemçu mum
3969. Şöyle kim gören sanurdı hâviye
Katrece su tutmazidi râviye
3970. Canavardan anda yoğidi eser
Od düşüp yanaridi sankim cümle ber
3971. Yoğidi ol berre hem pâyân u had
Haddin anuñ bilmezidi bir Ahad
3972. Leşker-i islam iricek ol yire
Sandılar kim oda yandı dayire
3973. Develeri çakup ol dem saruban
Gördiler bir yirde konmuş kârubân
3974. Biñ kışi mikdarı var uşak iri
Lîkin anlarda sanasın yok diri
3975. Kamusun susuzluk itmiş dilfigâr

Canlarında kalmamış sabr u karar

3976. Her biri zâri kılup ider figân
Az kalmış teşnelikden vire can
3977. Ba'zı yüz yire sürüp oldu hazin
Ney gibi inildeyüp eyler enin
3978. Kimi ölmüş gibi olmuş bî-mecâl
Takati yok k(i)'ide bile kâl u kâl
3979. Bunları bu hal ile görüp Resûl
Yanlarında kıldı ol sâat nüzûl
3980. Tâkâtı olmuş kamunuñ gördi tak
Canları itmek diler tenden firak
3981. Diledi kim anlara içüre su
Çekmeyeler ta susuzlukdan kısıu
3982. Kendü meşkinde de bulunmadı âb
Ta vireydi bunlara bir lahza âb
3983. Didi ashâba ki idüñ cüst ü cû
Ala getüreydünüz ola mı su
3984. Tâ ki bunları suvarup gidevüz
Hak ne kim emr itdiyise idevüz
3985. Böyle diyicek Resûl-i alemin
Suya tağıldı sipâh-ı ehl-i din
3986. Kamu etrafı idüben cüst ü cî
Tâlib oldu her biri bulmağa su
3987. Gördiler bir kul ırakdan ha gider
Bir deveyi õñine salmış güder
3988. Deve üzre meşk ü meşk içinde su
İtdiler anı göricek cüst ü cu
3989. Sürdiler ardınca gördiler ki kul
Deveye ağaç uruban tutdı yol
3990. Deve ağaç yiyüben ha yiğürür
Can acısından demâdem böğürür
3991. Kul dahi ardınca segirdüp uçar
Bir dem içre niçe sahrâlar geçer

3992. Düşdiler bunlar da anuñ ardına
Lîkin irişemediler gerdine
3993. Sürdiler bunlar dahi idüp şitâb
Kula irüp olmağıçün kâmiyâb
3994. Âhir ardından irişdiler çü gerd
Didiler ol kula î merdâne merd
3995. Dön bizümle gel seni ister Resûl
Saña diyesin disün tut yine yol
3996. Didi kimdür ben resuli bilmezem
Yolumı koyuban anda gelmezem
3997. Didiler k(i)'oldurur Resûlü'l âlemin
Seyyidü'l hâlikı imâmu'l mürselin
3998. Halk arasında Muhammed'dür benâm
Yir ü gök ehli bilür anı tamâm
3999. Mustafâ vü Ahmed ü Mahmûd'dur
İki âlemde kamu mevdûddur
4000. Didi ol câzuyı dirsiz siz meger
Kim cihân halkına saldı şûr şer
4001. Niçeleri sihrile eyledi kul
Ben bilürem kim katı câzudur ol
4002. Ben anuñ sözine hiç aldanmazam
Anı hiç bir sözde gerçek sanmazam
4003. Terk idüp Lât u Menâtı ben bu dem
Aña uymazam bilüñüz anı hem
4004. Ben bu suyu iltürem bir kişiye
Kim anuñ katında bahtum aşıya
4005. OL benüm şahum ben anuñ kulıyam
Kulluğiyile cihânda ulıyam
4006. Bu su ol şâhuñdur iltürem aña
Su için ilhâh itmeñ hiç baña
4007. Niçe benüm bigi anuñ kuli var
Niçe sizün gibi hem yohsulu var
4008. Mâni' olman baña yolumdan bu dem
Sizlere tâ irmeya âhir nedem

4009. Bu suya Şimdi eker ol intizâr
Gözleri yolda kalup kılmaz karar
4010. ün efendümdür benüm ol pâdişâh
Ben kulıyam malına Mevlâ sivâh
4011. Ger size uyup kılam te'hir ben
Hizmetümde iderem taksrîr ben
4012. Kon beni bu dem gideyüm yoluma
Suyı ilteyüm varuban uluma
4013. Nie kim ilhâh u cidd eylediler
Yalvarup eylükile söylediler
4014. Sözlere olmadı aña kârger
Tutdılar bunlar dahi tavrı diger
4015. eke eke süridiler bî-mecâl
Hi dahi kıldurmadılar kîl u kâl
4016. Tâ Resûlün hizmetine irdiler
Arz idüp ol kulı karşu turdılar
4017. ün nazar kıldı Resûl-i nîk-hu
Gördi ol kuluñ ki meşki tolu su
4018. Didi zî-feth-i mübârek kim ile
Rûzî kıldı bunlara bî-iştibâh
4019. aresüzleridi are irdi uş
Bu sudan içüp kanarlar cümle hoş
4020. Böyle diyüben buyurdı ol zamân
Deveden indürdiler meşk-i revân
4021. Virdiler ol kârubân halkına âb
Şöyle kim buldı kamusı zor u tab
4022. Ölmişiken sanki buldılar hayât
Kalmadı anlarda hi hacf-i memât
4023. Ulu kii anda kim var satamam
İdi ol sudan kanınca î hümâm
4024. Yine tolu idi ol meşk içi su
Ne acayib hikmet olur gör ki bu
4025. Ol kula didi Resûl ol dem kii

- Hiç bilür misin nice oldu işi
4026. Toludur suyile meşkün kıl nazar
Bu hikemden âkil isen al iber
4027. Yürü var suyunı al git yolına
İltüben ısmarla anda uluna
4028. İrişecek ol benüm katına sen
Toptolu suyile meşkün sağ esen
4029. Bunda geldüğün hikâyet it aña
Ne ki gördünse rivâyet it aña
4030. Ol kula bu sözi diyicek bu hâli Resûl
Görüben işidecek bu hâli ol
4031. Bir zaman turup tefekkür eyledi
Bu kazâyâyı tedebbür eyledi
4032. Didi bu iş sihr işi degül hele
Sâhir olandan bu iş kaçan gele
4033. Bu işi işlemez ille ehl-i Hak
Sâhir ü kezzâbuñ olmaz bu sabak
4034. Şüphe yokdur bu kişidür Hak Resul
Bu kılavuzla toğupdur toğrı yol
4035. Lazım oldu kim girem ben dinine
Sıdkıla tâbi' olam âyinine
4036. Kurtaram cânım cehâletden tamâm
İdinem ihlâsile bunı imâm
4037. Kara yire girmedin tedbîr idem
Küfri izin terek idüp tağyîr idem
4038. Pes didi saña inandum yâ Resûl
Anı bildüm kim senüñdür toğrı yol
4039. Gayrı yollar eğridür bildüm tamâm
Saña uyup elüñe virdüm zimâm
4040. Böyle diyüben müsülmân oldu hoş
Küfri koyup ehl-i imân oldu hoş
4041. Nûr-ı islam ile olup kalbi pür
Kayd-ı şekden kurtuluban oldu hür

4042. El urup yüzine Ol Hayrû'l enâm
Sığadı mecmûi a'zâsın tamâm
4043. Aña tokundu Resûlüñ çün eli
Karayiken uzvı ağardı beli
4044. Serteser uzvında mikdar-ı direm
Kalmadı k(i)'ağarmamışdı bîş ü kem
4045. Anı göricek hep ol cemî'i kesîr
Anda hazır bulunan bürnâ vü pîr
4046. Gark-ı bahr-i hayret oldılar tamâm
Didiler kim aferin i nîk-nâm
4047. Kara ağarduğımı hiç görmedük
Görmişem diyene dahi irmedük
4048. Lîkin ol el k(i)'ayı itdi iki şakk
Virdi bu vechile kudret aña Hakk
4049. Karayı ağ itme olmaya acep
Nitekim harı kılurlardı rutep
4050. Çünkü ol kara yüzini gördü ağ
Cümle azasıyla solu sağ
4051. Bahr-i hayretde sefine gibi ol
Garka varup bilimedi sağ u sol
4052. İlle bir vechile oldı hûb rû
Kim gören diridi peridür ola bu
4053. Bir gören diridi görsem bir dahi
Şöyle zîbâ olmuşıdi î ahî
4054. Karayiken her iki görse bir kezin
Bir dahi görmek dilemezdi yüzün
4055. Belki anı sanuridi ehremen
Görenüñ göñli olurdu pür hazin
4056. Soñra kim buldı ağarup tâb u fer
Bir gören yine ideridi nazar
4057. Anı görüp didi zî-ferhunde o dem
Kim aña irdüm göñülden gitdi gam
4058. Karam ağardı vü oldum hûb rû
Nûr-ı imân toldı kalbüm su be su

4059. Meşküm içinden sulandı bunca halk
Kurumişiken cemîisinde halk
4060. Âdemî vü çarpa kandı tamâm
Meşküm içindeki sudan î hümâm
4061. Yine uş meşküm içinde tolu su
Dünyada hiç kimseye olmadı bu
4062. Âferin olsun saña i cân-ı pâk
Kim benüm kıldum vücudum tâb-nâk
4063. Niçe dahi bunun emsâli duâ
İdüp ol kul eyledi medh ü senâ
4064. Pes veda idüp konuldu yolına
Tâ varuban hizmetinde bulına
4065. Çünkü azm itdi emirinden yaña
Varuriken bakdı mevlası aña
4066. Dikkatle çün kula kıldı nazar
Didi bu gelen kul ol ameğer
4067. Gelürek gördü ki bir ağ âdemî
Kendü kulı gibi degül alemi
4068. Karşulayuban didi ne kişisin
Nedür oldum ya kimüñ bilişisin
4069. Bu sürüp getürdüğün uştur benüm
Hem anuñ üstinde meşki pür benim
4070. Kanı oğlanımı nitdün di baña
Deveyi andan alup nitdüñ aña
4071. Eğer öldürdünise bi toğrusın
Tâ ki bilevüz sözünden toğrusın
4072. Didi ben sinüñ kulunvan î emir
Hem kapundağı gulamunven hakir
4073. Didi hey bu didüğün söz söz degül
Hem bu yüz kim sende var ol yüz degül
4074. Didi î hoca kulunam ben senüñ
Her nekim var bende cân u ten senüñ
4075. Liki ben zıllı hümâyâ uğradum

- Yani kim ol Mustafâ'ya uğradum
4076. Gördüm andan dürlü işler ben hakîr
Dahi gördüm perverişler bî-nazîr
4077. Ne ki oldu evvel âhir bî-kusûr
Hocasına nakl kıldı bî-fütûr
4078. Hocası didi saña inanmazam
Didüğün sözlere her giz kanmazam
4079. Zire benüm kulumidi bir siyah
K(İ)'ağidi anuñ yüzinden hâk-i râh
4080. Belki anuñ yüzi misli kırıldı
Ol benüm kulum olaldan diridi
4081. Eyle diyicek didi ol kul ana
Hizmet itmedüm mi küççükden sana
4082. Key küçücek oğlanidüm anda ben
Kim senün kapunı idindüm vatan
4083. Şimdiye dek oldu otuz yıl tamâm
Kim saña kulluk iderem î hümâm
4084. Niçe işler geçmedi mi arada
Niçe kışlar geçmedi mi arada
4085. Baña bir buyruk buyurmadun mı sen
Men kılmadun mı andan seni ben
4086. ikimüz başarmaduk mı anı pes
Vâkıf olmadın arada hiç kes
4087. Dahi bunuñ gibi çok virdi nişân
Şöyle kim göñlinde kalamdı gümân
4088. Pes muayyen bildü girçekdür sözi
Aña irişmiş Resûlüñ mu'cizi
4089. Didi gel baña da göster Ahmed'i
Kim bulam anuñla baht-ı semedi
4090. Ben dahi varup olayın Aña kul
Kulluğımı tek benüm itsüñ kabul
4091. Pes hemândem ol aradan sürdiler
Mustaf â turduğı yire irdiler

4092. Anda gördiler turur Peygamberi
Göçmemiş Ol dîn-i dünya server
4093. Çün resuli gördi ol mîrî arab
Cân u dilden şâd olup kıldı tarab
4094. Didi baña arz-ı din it yâ Resûl
Kim ne resmedür bileyin toğrı yol
4095. Arz-ı iman itdi Peygamber aña
Din yolında oluban rahber aña
4096. Ol dahi imana geldi ol zamân
Şirki küfri sürdi göñlinden hemân
4097. Sıdkıla ol dem müsülmân oldu ol
Dine girüp ehl-i imân oldu ol
4098. Pes resul andan göçüp oldu revân
Gelüben bir köye irişdi hemân
4099. Hak resuli kıldı ol yirde nüzûl
Bile ashabı yanîâa sağ u sol
4100. Saña dahi bundan irdise nasîb
Vir salavât zenzemeyle bir habîb
4101. Konıcak ol yirde Fahr-i kâinât
Seyyid-i sâdât-ı snf-ı mümkinât
4102. Ol köyüñ halkı tamâmet geldiler
Ahmed'i ol dem ziyâret kıldılar
4103. Bile gelmişidi bir avrat meğer
Çapuki çalakidi vü hileger
4104. Diridi anı snayayın bu dem
Tâ baña gelmeye bu işden nedem
4105. Kasdı snayup anı bilmekidi
Pes eteğine eli ilmekidi
4106. İki aylık varidi bir oğlı
Kim anuñ mihridi can u teni
4107. Oğlanı da bile getürmişidi
Halk içinde pusup oturmuşidi
4108. Ahmed'üñ yüzine kılıcak nazar
Sandı kim gökden tulu' itdi kamer

4109. Hep gelenlerle diküp göz yüzine
Gûş tutmuşıdi sadefveş sözine
4110. Ol da söylerdi maarifden haber
Pür kılup kulaklaruñ dürr ü güher
4111. Liki göricek Resûli ol sabi
Nutka gelüp söyledi açdı lebi
4112. Didi kim Hakk'dan saña olsun selâm
Î resûl-i ins ü cinn ü hâs u âm
4113. Saña geldük î imâm-ı enbiyâ
Muktedâ-yı müctebâ-yı evliyâ
4114. Hakıku'l halkuñ Habîbisin tamâm
İki alem halkına sensin hümâm
4115. Anası anı işidüp kakıdı
Berkveş gayet gazabdan sakıdı
4116. Didi saña bunu kim öğret didi
Yohsa mühmel söyleme tap herzeyi
4117. Kim didi bunu peygamberdür saña
Yırlar ü göklerde o rehberdür saña
4118. Ya neden bildüñ bunuñ sıdkın tamâm
Bana da bildür anı î cân-ı mâm
4119. Didi oğlan kim baña bildürdi Hak
Sañma kim ben yanlış okıdum sabak
4120. Dahi Cibril -î emin itdi beyân
Bu meâni ta baña oldu ayân
4121. Didi anası ki kanı Cebrail
Kim didüğü sözlere ola delil
4122. Didi başun üzrev turur şimdi ol
Cânib-i gökden bu dem idüp nüzul
4123. Baña hep bunları ol ta'lîm ider
Anlamaduğum ol tefhîm ider
4124. Bana ol dir ki resule vir selâm
Hem di kim Hakk'ıñ Habibisin benâm
4125. Senüñ için yaratılmışdur cihân

Arş u ferş u yir ü gök ü ins ü cân

4126. Böyle diyicek aña didi Resûl
Pes ki rûzi oldu saña toğrı yol
4127. Avn kıldı saña Ol Hayy u Hakem
Kim gelüp iman getürdüñ iş bu dem
4128. Adumı dahı baña eyle beyân
Tâ biline hâletüñ cümle ‘ayân
4129. Didi oğlan adum î Sultân-ı dîn
Abd-i Uzza idi evveldeñ yakîn
4130. Zire Uzza’yı sanurdık biz ilâh
Aña eylerdük ibâdet sâl u mâh
4131. Anuñ içün baña ol olmuşıdı ad
Hep beni anuñla iderlerdi yâd
4132. Şimdi kim mü’min olup buldum temiz
Lâbud adum oldu uş abdu’l aziz
4133. Hamdülillah kim koyup Uzza’yı ben
Bildüm ol sultan-ı bî-hemtâyı ben
4134. Bu sözi itmedin ol oğlan tamâm
Şemme-i cennetle pür oldu meşâm
4135. Anasınuñ da dimağı oldu pür
Dahi anda kim varise abd-i hir
4136. Lîkin ol müşk-i terden hûbidi
Udı anberden dahi mergûbidi
4137. Sanasın firdevs bağın açdılar
Âleme müşk ü reyâhin saçdılar
4138. Göricek bu hali ana vü oğul
Kesdiler dil ayağından bend-i gul
4139. İkişi dahi müsülmân oldılar
Dine gelüp ehl-i imân oldılar
4140. Devr idüp bu halet üzre rûzigâr
Gıtdiler anlar dahi encâm-ı kâr
4141. Bu fena dârında idüp intikâl
Bâki mülke eylediler irtihâl

4142. Din-i islam üzre hatm idüp nefes
Murg-ı sevdadan tehi kıldı kafes
4143. Kayd-ı dünyadan buluban can rehâ
Sineden uçdı heves başdan hevâ
4144. Ger seni de tutmadise dâm-ı bâl
Dâr-ı bâkide uçarsın Lâyezâl
4145. Gülşen-i firdevsde olup mukîm
And gülzârında eylersin naîm
4146. Lîkin ol gülşenden isterseñ sebât
Işkile di esselâmu ve'sselât
4147. Bir gün olmuşdı yine vakt-i namâz
Tâ ki her kul eyleye arz-ı niyâz
4148. Bir bir okudı müezzinler ezân
Şöyl e kim toldı sadayile cihân
4149. Turdı yirinden vuzu'yiçün Resûl
Kurbetüñ arturmağičün Hakka ol
4150. Ekdükin çıkardı ol sâat hemân
Müddeti yitmişidi zire ol zamân
4151. Bî-tevâkuf aldı ol dem abdest
Kör idüp iblisi işi çün pes
4152. Abdest işini çün kıldı tamâm
Edük koymak diledi ol hümâm
4153. Görđi kim edük koduğı yirde yok
Çevre yanına nazar eyledi çok
4154. Meğer ol edüğü kapmış bir ukâb
Per açup uçmış hevaya bâ-şitâb
4155. Ol sebepten bulmamış ol dem Resûl
Ne kadar kim gözledise sağ u sol
4156. Likin ol kuş edüğü alup revân
Çün hava yüzine ağmış ol zamân
4157. Ağız aşğa anı silker hemin
Düşdi bir eti yedükden î emin
4158. Görđi bu hali Resûl-i Girdigâr
Nice vâkı' oldıyise âşikâr

4159. Pes edügi indürüp ol kuş revân
Mustafâ öñinde kodı ol zamân
4160. Özr idüp didi ki afvet ya Resûl
Bî-edeplik eyledüm katunda bol
4161. Bu edepsüzlüğüme dahi sebep
Ol yılıanı gördüm î Mahbûb-ı Rab
4162. Edüğiğne girüben oldı nihân
Anı görüp kalmadı sabrum revân
4163. Edüği kapdum gitdüm yukaru
Tâ zarar itmeye saña ol adu
4164. Pes cevâbında didi Ahmed aña
Ben seni cevr eyledi sandum baña
4165. Şimdi kim bildüm murâduñ hayrimiş
Ben hayal eyledüğümden gayrimiş
4166. Afv itdüm itdüğünü serteser
Zîre bildüm benden itdün def'-i şer
4167. Bana hod Hak bildürüpdür ilm-i gayb
K(i)'ehl-i İslam olan itmez anda reyb
4168. Lîkin ol dem bende degüldi göñül
Sañasın bu tyende degüldi göñül
4169. Anuñiçün bilemedüm ben anı
Ol adûdan hıfz ideydüm ta beni
4170. Böyle diyicek aña didi ukâb
K(i)'i cemâlün reşk-i mâh u âfitâb
4171. Gerçi görmek bendenidi sûretâ
İlle gördürmek senüñdi sûretâ
4172. Anuñiçün bir nazarda ben anı
Görüben andan rehâ itdüm seni
4173. Ger senüñ nûrundan irmese meded
Ben kaçan görüp iderdüm anı red
4174. Hele sen eksüklüğüme kalmagil
Ben zaifi hışm odına salmagil
4175. Suçumı bağışla lutf it yâ Resûl

Kim olam halk içre ben makbûl kûl

4176. Sen de makbûliyyet isterseñ î yâr
Vir salavât ışkıla leyl ü nehâr

**DER BEYÂN-I-I MU'CİZÂT-I RESUL Kİ DER BERABERİ HEME
MU'CİZE-İ PEYGAMBERÂNEST**

4177. Diñle yine bir rivâyât-ı garip
K(i)'anda vardur nice esrâr-ı acip
4178. Evvela halk idicek Hak Âdem'i
İtdi Anuñla mürettep âlemi
4179. Sonra Havva'yı yaradup girdigâr
Âdem'e kıldı enîs ü çift ü yâr
4180. Ol ikisinden üreyüp zerr ü nesl
Yir yüzinde zâhir oldı nev'-i fasl
4181. Âdem'i anlardan idüp istifa
Rûzi kıldı "alleme'l esmâ" Aña
4182. Kıldı neslinden Anuñ yine 'ayân
Enbiyâ-yı pâk din ü pâk cân
4183. Kıldı ba'zın anlaruñda mürselîn
Aleme bildürmekiçün şer' ü din
4184. Yine anlardan dahi î hoş-nihâd
Ba'zısın kıldı faziletde ziyâd
4185. Anlaruñda her birine mu'cize
Virüben gönderdi anları bize
4186. Kamusından Ahmed'i kıldı güzin
Kıldı Anı "Rahmeten lil âlemin"
4187. Gayrisine evvel ü âhir tamâm
Mu'cizeden ne ki virdi i hümâm
4188. Ahmed'e virdi kamusın bî-kusûr
Kendüzünden gayri Ol Rabbü Gafûr
4189. Kendüzinüñ mu'cizâtı hod tamâm
Vasf olunmaya "Îlâ yevmi'l kıyâm"
4190. Diñle râviden rivâyet ideyin
Bildüğim bigi hikâyet ideyin

4191. Dir Muhammed oğlı İbrahim râd
Vakti kim ilmiyle kesp itdüm murâd
4192. Ön gelenler ne ki yazmışsa kitap
Her biri olup "Alâ nehci'ssevap"
4193. Ekserin görüp tetebbu'eyledüm
Her birisinden temettu'eyledüm
4194. İlle hali gördüm Anuñ ekserin
Cidd ü cehdile arayuban varın
4195. Mu'cizatından Resulüñ î hümâm
Kim beyân ola 'alâ nehci'ttemâm
4196. Pes bana gayret gelüp cem' eyledüm
Dil evinde aklumu şem'eyledüm
4197. İşbu tertip üzre kim cümle rusul
Kim olurdu "Hâdi-yi hayri's-subul"
4198. Her birinde ne ki varsa mu'cize
Kim tevâtürle gelüp irdi bize
4199. Her birisine mukâbil Ahmed'üñ
Seyyidü'l kevneyn Zât-ı emcedüñ
4200. Nice vâki' oldı hep itdüm beyân
Tâ bu esrâr-ı bedi'ola 'ayân
4201. Zira anlara ne kim virdi İlâh
Ahmed'e virmişdi hep bî-iştibâh
4202. Kendü i'câzından özge î emin
Enbiyânuñ kamu i'câzın hemin
4203. Anlaruñ hem kamusına Ol Hümâm
Dünya vü ukbâda olmuşdı imâm
4204. Var bu hâletden kıyâs it sen anı
Kime ümmet eylemişdür Hak seni
4205. Ümmeti iseñ adın andukda müdâm
Işk ile di es-Salâtu ve's-selâm
4206. Evvelâ Âdem ki ebu'l eşbâhdur
Feth-i halk-ı Hâlik-ı Fettâhdur
4207. Hak Aña virmişdiyidi mu'cize
İşidüñ bir bir diyeyin hep size

4208. Biri bu kim taşdan akıdurdı su
Zerre nesli hâzırıken rû-be-rû
4209. Biri dahi bu ki yanınca şecer
Yürüridi kanda kim kılsa sefer
4210. Biri dahi bu ki elinde hasâ
Söyler idi adem gibi idüp sadâ
4211. Biri dahi bu ki taşdan bir sanem
Nutka gelüp söyledi Anuñla hem
4212. Biri dahi danei saçdı hemân
Saçduğı dem bitdi vü biçdi revân
4213. Biri dahi bile yürürdi hacır
Şöyle kim bile yürüdüğü şecer
4214. Biri dahi bu eline alurdu od
Ayasında dutuban kalurdu od
4215. Elini yakuban itmezdi ziyân
Taş gibi elinde kalurdu hemân
4216. Buyidi mu'cize ki ad itdüm tamâm
Her birine bir sebep vardı benâm
4217. Evveli kim taşdan akıdurdı su
Aña meğer kim sebep olmuşdı bu
4218. Bağ-ı cennetden çü çıkdı Ol Nebi
Zârî kılmakda yumılmazdı lebi
4219. Kırk yıl ağlayup tazarru'eyledi
Tevbe idüben teverru' eyledi
4220. Âhir itdi tevbesini Hak kabul
Şâd olup hamd itdi Hakk'a Ol Resul
4221. Kabetullah'ı bina itdi hemân
Yapmağa dürüşdi anı bir zamân
4222. Âhir anı yapdı ma'mur eyledi
Âlemi anuñla pür-nûr eyledi
4223. Yine andan eyledi azm-i vatan
Nice devr itdi bu hal üzre zaman
4224. Kendanıncılık itdi ihtiyâr

- Kasip olup olmağcün bahtiyâr
4225. Bir dahi dâim nikah idi işi
Zira toğardı safî irkek dişî
4226. Daima Havva toğururdu ikiz
Ol ikinüñ biri erdi biri kız
4227. İksin birbirine virürdi Ol
Üreyüben olmağıçün nesli bol
4228. Habil ü Kabil toğunca bu rüsûm
Sürülüp devr itdi eflâk-i nücûm
4229. Anlara irince emr-i girdigâr
Bu rüsûmün aksi oldı âşikâr
4230. Pes bu emre Kâbil olmadı muti'
Asi olup eyledi fi'l-i şeni'
4231. Lâbud ol dem Habil'i itdi helâk
Cism-i siminini itdi zir-i hâk
4232. Yidi biñ olmışıdi ol dem meğer
Kâbil'üñ zürriyyeti î pür hüner
4233. Kabil anları aluban ol zamân
Asi olup bir tağa çıkdı revân
4234. Hâbil ol tağüñ dibinde kaldı bes
Olmadı devleti feryâd-ı res
4235. Kâbil'üñ bu fi'lin Âdem ol zaman
İşidicek gayet incindi heman
4236. Da'vet itdi hizmetine Kâbil'i
Niçün öldürdüñ dimeğe Hâbil'i
4237. Asi oldı gelmedi atasına
Bil ki gitd(i)'andan dahi ötesine
4238. Dine da'vet itdi yine gelmedi
Kendünüñ nesli müsülmân olmadı
4239. Kırk yıl olunca tamam ol kavm-i Şum
Küfür âyinini kıldılar rüsûm
4240. Anı Âdem kırk yıl olunca tamâm
Dine da'vet eyledi î nîknâm

4241. Sözüne uyup kabul itmediler
Toğrı yola toğrılıp gitmediler
4242. Âhir andan istediler mu'cize
Didiler göster ki uyavuz size
4243. Didi Adem ne gerek idüñ beyân
Tâ ki size gösterem anı 'ayân
4244. Didiler kim işbu taşdan su çıkar
Gördüm mecmû'umuz idüp nazar
4245. Pes saña imân getürelüm tamâm
Ne buyurursañ tutalum hâs u âm
4246. Anlaruñ sözin işidüp Ol Nebi
El getürüp Hazrete açdı lebi
4247. Didi î dânen-de-i esrâr-ı râz
Bab-ı lutf iden dün ü gün halka baâ
4248. Rahmetüñdür çâre-i bîçâre gân
Hizmetüñdür yâre-i âvâregân
4249. Saña layıkdur cemi'-i izz ü naz
İzzetüñ bâbında yokdur züll ü az
4250. Binbir aduñ hürmetiçün yâ Muîn
Da'vetümi müstecâb eyle hemin
4251. Bu duayı idicek ol pâk-cân
Müstecâb oldu duâsı bî-gümân
4252. Hak'dan emr oldu ki ol dem elini
Ol taşa ura varuban salını
4253. Diye lâyıkdur aña kim her umûr
Kudreti destindedür çün pây-_ı mûr
4254. Aña layıkdur ibâdet-i ibâd
Zire Andañdur kamuya dîn ü dâd
4255. Oldurur Hayy u Kadim ü "Lem yezel"
Anuñ emridür cemi'-i akd u hal
4256. Andan olmışdur vücûd-ı mümkünât
Aña âsâñdur umûr-ı müşkilât
4257. Anuñ emrinde muhayyerdür ukûl
Anuñ işinde muattaldur fuhûl

4258. Böyle diyüp çünki taşa urdı el
OL gürûhuñ müşkülini kıldı hal
4259. Yarılup ol taş içinden çıkdı âb
Câri olup yir yüzine virdi tâb
4260. Ol kadar seylâb idüp akdı revân
Yidi fersah yiri kıldı busitân
4261. Ol nevâhide olanlar ser-te-ser
Ol suyu göricek oldu berzigar
4262. Eylediler ol arayı kişt-zar
Ni'mete gark oldu kamu ol diyar
4263. Buyidi Âdem'den evvel mu'cize
Kim beyân itdüm tamâm anı size
4264. Diñle ol Sultandan buña misâl
K(i)'oldı mahbûb-ı Hayyu Zü'l celâl
4265. Vakti kim azm-i uhud kıldı hemân
Leşker-i ashâb ile oldu revân
4266. Anda varup kıldı kâfirle kıtâl
Ehl-i küfri itdi ol dem pâymâl
4267. Elli faris bekçi komışdı Resul
Beklemege leşkerüñ ardını Ol
4268. Anı key saklañ dimişdi Ol Emin
Tâ zarar görmeğe andan ehl-i din
4269. Bu yana ashâb kim itdi gulu
Ehl-i küfre olduğu dem rû-be-rû
4270. Leşker-i küffâre düşdi inhizâm
Sındı sandı anı mü'minler tamâm
4271. Her kişi yağmaya niyet eyledi
Ya'ni kim kasdı ganimet eyledi
4272. Bu yanada bekçiler dahi tamâm
Gördiler küffare düşdi inhizâm
4273. Bekledükleri aradan gitdiler
Ya'ni kim kasd-ı ganimet itdiler
4274. Ehl-i küfrüñ hod varimiş din eri

- Her taraftan gözlerimiş leşkeri
4275. Bekçi yirinden çü fırsat buldılar
Erdi dağdan ansuzın koyuldılar
4276. Ehl-i islama düşürüp inhizâm
Gâlip oldu küfr ü şirk ehli tamâm
4277. Ba'zı kırıldı vü ba'zı kaçdı hem
Ba'zı da mecrûh oldu lâ-cerem
4278. Tağa çıkdı ol dem Ol Hayrû'l enâm
Bilesince ba'zı ashâb-ı kirâm
4279. Dikkat idüp eyledi ol dem duâ
Didi î dârende-i arz u semâ
4280. Kafir ü mü'mine sensin destigir
Senden umar avni her mir ü fakir
4281. Her mededsüz kalana sensin meded
İlticâ saña iderüz kılma red
4282. Çün Resûl itdi bu vechile duâ
Bî-gümân itdi kabul anı Hüdâ
4283. Sıdılar küffârı yine ol zamân
Bî-muhâbe darb-ı tiğ ile hemân
4284. Hem susuzlıktan sahâbe ol zaman
Cana gelmişleridi î pâk cân
4285. Zira sudan yoğıdı andan eser
Lâbûd olmuşlaridi teşne-ciğer
4286. Anlaruñ bu bu hâletin görüp Resûl
Diledi k(i)'oldem bula suya vusul
4287. İstiânet kıldı Hak'dan ol zamân
K(i)'anda bir ayn-ı latif ola ayân
4288. Cânib-i Hakdan olup destur Aña
Keşf oldu nice mestûr Aña
4289. Varidi anda meğer bir seng-i saht
Kim susuzlıktan olupdı şure-baht
4290. Kodı ol senge mübârek elini
Tâ halâs ide belâdan âlini

4291. Varılup ol taş içinden çıkdı âb
Şiddetile itdi akmakda şitâb
4292. Anı görüben sahâbi-yi kirâm
Didiler kim es-Salâtu ve's-selâm
4293. Diñle kim neydi ikinci mu'cize
Hoş beyân ideyim anı da size
4294. Oludı k(i)'Adem diledi ide hacc
Toğrılup kalbinde ta kalmaya kec
4295. Rahmete layık olup bula rıza
Lutf idüp razı ola andan Hüda
4296. Gideriken yolda gördi bir gürûh
Şöyle kim tolmış olardan deşt-i kûh
4297. Kâbil evladıyımış anlar meğer
Kim olurdı aslı adi mu'teber
4298. Ud idi uluları adı benâm
Lîkin anlar kâfir idi î hümâm
4299. Dine da'vet itdi Âdem anları
Tâ ki irfân hâsıl ide canları
4300. Ehl-i tevhid olup îmân bulalar
Yarlıganup afv-i gufrân bulalar
4301. Pes olarda mu'cize itdi talep
Uş ikinci mu'cize budur sebep
4302. Didiler turduğı yirden şol şecer
Kopuban yanuñca eylesüñ sefer
4303. Anı görüp seni tasdîk idelüm
Sıdk u kavlüñ halka tahkîk idelüm
4304. Bu sözi işidicek Âdem hemân
Hakk'a hamd idüp dua kıldı revân
4305. Sıdkıle hoş naliş itdi Hazrete
İrmekiçün lutf u fazl u rahmete
4306. Bu sözi işidicek Âdem hemân
Hakk'a hamd idüp dua kıldı revân
4307. Hak hemandem da'vetın kıldı kabul
Ta ki oldem dirise ola ol

4308. Emr oldu kim işâret eyleye
Ol ağaca hoş beşâret eyleye
4309. Pes işâret itdi Âdem ol zamân
Turduğı yirden ağaç kopdı hemân
4310. Canlu gibi ol aradan yürüdi
Göreni hayret hicâbı yürüdi
4311. Çün karar it didi pes itdi karar
Ehl-i küfr oldı göricek şer-mesar
4312. Hiç biri anuñ müsülmân olmadı
Hakk'ı bilüp ehl-i îmân olmadı
4313. Olmadı hiç birisi Hakk'a mukir
Baki oldı cümle küfrinde musir
4314. Küfr ü tuğyân içre kaldılar müdâm
Ol gürûh-ı Şum ile yevmi'l kıyâm
4315. Misli bunuñ Seyyid-i Muhtârdan
Enbiyâya Server ü Serdârdan
4316. Buyidi kim ehl-i Mekke vü Kureyş
Dirilüp bir gün iderken tayş u ayş
4317. Mustafa'ya didiler kim î Emin
Bize peygamberleñür misin hemin
4318. Şimdi gerek kim tururken şol şecer
Kopa yirinden yüriye çün beşer
4319. Turduğun yirde katuña gele çak
Hep didüğünde bilevüz seni hak
4320. Yine varup kıla yirinde karâr
Göstersin bize bunu âşikâr
4321. Kopmamış gibi olısar sebz-i hûb
Zerre deñlü olmaya anda uyûb
4322. Bu sözi anlardan işidüp Resûl
Bî-tereddüd eyledi ol dem kabul
4323. Hakk'a sıdkile teveccüh eyledi
Bir niçe ismin tefavvuh eyledi
4324. Oldı ol sâatde ol da'vet kabul

Pes eliyile işâret kıldı Ol

4325. Kopdı yirinden hemândem ol ağaç
Sun'-ı Hakk'a akıliseñ bakma geç
4326. Mustafâ'nuñ katına geldi tamâm
İzzetile Ahmed'e virdi selâm
4327. Hizmetinde bende var itdi karâr
Gördi ol kavm anı ol dem âşikâr
4328. Pes işâret eyledi gitdi yine
Vardı ol ağaç bayağı yirine
4329. Bu işi görüp Kurişiler tamâm
Biri tasdik eylemedi î hümâm
4330. Didiler bu sihrdür bî-iştibâh
Biz kamu bu sihrine olduk güvâh
4331. Biz bunuñ gibilere inanmazuz
Sözine tasdik idüben kanmazuz
4332. Eyü sâhirsın beli bildük tamâm
Fenn-i sihr içre nâzirüñ yok benâm
4333. Aña kim te'yîd-i Hak olmaya yâr
Dîde-i kalbinde olur nûr-ı nâr
4334. Kime kim te'yîd irişe nâgehân
Dûzah olur aña gülzâr-ı cinân
4335. Külhan-ı dünyadan oluban halâs
Kuds gülzârında bulur kurb-ı hâs
4336. Sen de ol gülşenden isterseñ makâm
İşkıla di es-Salâtu ve's-selâm
4337. Yine Âdem'den üçünci mucize
Nicedür anı da aydayum size
4338. İttifak ile derilüp yine nâs
İtdiler Âdem'den ol dem iltimâs
4339. Didiler göster bize bir mucize
Tâ anı görüp inanalum size
- 4340i. Didi ne gerek didiler kim hasâ
Avcuñ içre eylerüz hamd ü senâ

4341. Anı görüp biz dahi inanalum
Her ne kim dirseñ sözine kanalum
4342. Âdem aldı eline ol dem hasâ
Nutka gelüp tâ ki söyleye aña
4343. Avcı üzre ol hasâ ol dem hemân
Zikr ü tesbîh ü senâ itdi revân
4344. Ol cemâat gördi anı âşikâr
Sâdir olduğı gibi î nâmdâr
4345. Ba'zısı inandı tasdik eyledi
Âdem'ün sıdkında tahkîk eyledi
4346. Bazısı inanmayup oldu musir
Hakk'a inkar idüp olmadı mukir
4347. Misli bunuñda yine bir mucize
Nakl ideyim neydi Ahmed'den size
4348. Vakti kim kavm ile Utbe şâd-ı kâm
Geldi Ahmed katına î nîknâm
4349. Mu'cize istediler ol dem hemin
Didiler göster olalum ehl-i din
4350. Didi anlara ne gerek diñ baña
Tâ teveccüh eyleyem bu dem aña
4351. Didiler zikr itsüñ evcünde hasâ
Göñlümüze tâ gele andan safâ
4352. Dinüñe girüp müsülmân olavuz
Küfri koyup ehl-i imân olavuz
4353. Sağ eliyile sunup ol dem Resûl
Bir avuç aldı hasâyı yirden ol
4354. Çün ele aldı resul ol dem hasâ
Nutka gelüp ol hasâ itdi senâ
4355. Didi Tanrı birdür ayruk Tañrı yok
Yirde vü gökde veli kulları çok
4356. Sen resulisin Anuñ hem kulısın
İlle hep kulından Anuñ ulusın
4357. Bu kelâmı didüğü gibi hasâ
Virdi Bu Bekr'e hasâyı Mustafâ

4358. Anuñ elinde de didi bu sözi
Göre tururken kamu halkuñ gözi
4359. Ol dahi kodı Ömer keffinde cüst
Bu kelamı anda da didi dürüst
4360. Ol dahi Osman eline virdi hem
Anda dahi söyledi bi-bîş ü kem
4361. Ol dahi virdi Ali'ye ol zamân
Anda da ol sözi söyledi hemân
4362. Sen dahi ol sözden aldunsa nasîb
Vir salavât Mustafâ'ya i Habîb
4363. Buyidi dördinci mu'cize kim meğer
Adem itdi Mekketullah'a sefer
- 4364 Ol seferde ta ide dördünci hac
Kudret-i Hakk'a hazer kıl bakma geç
4365. Buldı bir kavm anda cümle put-pest
Dini dünyayıçün itmişlerdi pest
4366. Dine da'vet itdi Adem anları
Ta oda yanmaya cism ü canları
4367. Hiç birisi itmedi sözün kabûl
Dimediler Tañrı birdür sen Resûl
- 4368 . Taşdan yanmışlaridi bir sanem
Gice gündüz aña taparlardı hem
4369. Lîkin âhir didiler kim bu sanem
Saña iman getüre î muhterem
4370. Biz dahi kavlüñi tasdîk idevüz
Virdügün peygâmı tahkîk idevüz
4371. Didi bu sözde tururmısız hele
Ahd idüp muhkem bu dem gelüñ dile
4372. Didiler bu sözde bil kim sâbitüz
Lâ-cerem söz mezra'ında nâbitüz
4373. OL puta Âdem didi kim î sanem
Nutka gel Allah'ı birle işbu dem
4374. Pes sanem ol dem heman açdı zübân

- Adem oğlı gibi söyledi hemn
4375. Didi yokdur yirde gökde bir İlh
İlle kim Allah'dur b-iştibh
4376. Biz kamumuz abdu ol ma'bddur
Yirler  göklerde hep maksddur
4377. Biz ibadet kılmazuz illa Ana
Kalb  kaleble dönüp andan yana
4378. Sen anu peygamberisin b-gmn
Buna şahiddr zemn  sumn
4379. Lki bana zulm olupdur y Resul
Ben buna razı degülem tanuk ol
4380. Bini bunlar dzben kıldı sanem
Oldılar gayet benümle muğtenem
4381. Halk içinde dakdılar adum İlh
Hem idindiler ayağum secdegh
4382. Ben veli razı degldm buna hiç
Lki bunlar yolum urup itdi piç
4383. Âdem ana didi oldem  sanem
Kurtarayım mı bulardan sini hem
4384. Pes sanem Ana didi  abd-i hs
Lutf idüp kl beni bunlardan hals
4385. Araladı ol butı Âdem hemn
Ol halyık karşusına ol zaman.
4386. Dinle imdi Mustafa'dan mu'cize
Nice vki'oldı ideyim size
4387. Niyyet-i hac eyleyüp ehl-i Yemen
Cem'olmış on iki bi mutemen
4388. Bir butı varımış anlaru benm
K(i)'ana secde eylerimiş hs u m
4389. Ol butu adı Hubeyl imiş meğer
Kamu butlardan uluyımış mu'teber
4390. Bir boz at üzre kılup muhkem anı
Atlas ile brimişler hem anı

4391. Yine atlas üstün itmişlerdi pür
La'l ü yakut u zer ü elmas u dürr
4392. Saklatü'l beyza imiş ol at benâm
OL halâyık anı bilürmiş tamâm
4393. Butlarını böyle zeyn idüp hemin
Azm-i Mekke itmiş anlar î emîn
4394. Bir nefes bir yirde itmeyüp karar
Mekke'ye dek sürdiler leyl ü nehâr
4395. Yürte yürte Mekke'ye irişdiler
Mekke kavmini görüp görışdiler
4396. Çünkü yirlü yirine kendi tamâm
Da'vet itdi anları Hayrû'l enâm
4397. Nitekim ilhahu cid itdi Resûl
Da'vetini kılmadı anlar kabûl
4398. Didiler bize gerekdür mu'cize
Tâ ki hep iman getürevüz size
4399. Didi ger iman getüre bu sanem
Tañrı birdür sen Resûli diye hem
4400. Siz de iman getirür misiz baña
Tâ ben ikrar itdürem şimdi aña
4401. Didiler iman getirürüz ne'am
Ger saña ilrar iderse bu sanem
4402. Pes Resulullah didi kim getirüñ
Ol butı bu dem katuma yitürüñ
4403. Böyle diyicek getirüdiler revân
Ol butı Ahmed huzurına hemân
4404. Ol buta Ahmed didi kim yâ sanem
Ben kimem Hak emriyle di bu dem
4405. Nutka gelüp ol sanem didi revân
Sen resulisin Hüdâ'nuñ bî-gümân
4406. Hem şhadet iderem kim ol İlâh
Birdürür yokdur şerîki mâsivâh
4407. Yirler ü gökler içindikile hep
Halkıdur anuñ Odur Hallâk u Rab

4408. Aña hem câyiz degüldür zıdd u nid
Hem Anuñ fi'linde yokdur sa'y u cid
4409. Bir kez ol didi bu âlem oldı var
Perde-i ketm-i âdemden âşikâr
4410. Sen Anuñ kulu Resulisin bu dem
Ümmetüñ olur senüñ hayrül' ümem
4411. Did(i)'aña yine Resul-i kâinât
Mecme'-i mecmû'-ı esmâ vü sıfât
4412. Sen nesin kimsin bu dem eyle beyân
Bu meâni tâ bize ola beyân
4413. OL sanem didi benem bir kurı taş
Beni bunlar düzdi yazdı göz ü kaş
4414. Kendüler düzüp idindiler ilah
Bende yokdur nefis ü ruh u nutk u fah
4415. Beni bunların elinden it halâs
Î Resûl-i kibriyâ î abd-i hâs
4416. Çün bu sözi söyledi ol dem sanem
İşidüp bildi anı ol kavm hem
4417. Secde kıldı kamu bir kezden tamâm
Anlarıñla bile ol dem hâs u âm
4418. Din-i islam'ı idüp candan kabul
Tañı birdür didiler sensin Resul
4419. Evvel ü âhir müsülmân oldılar
Sıdkıle hep ehl-i îmân oldılar
4420. Sen dahi î âşık-ı Hayrül' enâm
İşkile di esselâmu ve'sselâm
4421. Yine Âem'den beşinci mu'cize
Neyidi anı da aydayım size
4422. Tohmı yire saçdı vü ol gün hemân
Bitdi yirden biçdi vü yidi revân
4423. Ahmed-i Muhtâr'dan da mu'cize
Bunda neydi diyeyim anı size
4424. Varımış ensâdan ol dem meğer

- Birininün bir yiri bî-berk u ber
4425. Bitmezimiş anda hiç nev'-i nebât
Sarı degülmiş aña kat'a hayât
4426. Bir gün anda arpa ekdi Ol Emîn
Seyyidü'l halk-ı imâmu'l mürselîn
4427. Ekdügi gün bitdi vü biçdi revân
Yidi andan hâir olanlar hemân
4428. Oldı andan sonra ol bir sebze-zâ
Tutdı etrafın cemi'i berk u bâ
4429. Bâğ-ı cennet gibi oldı dil-küşâ
Nazrası oldı kamuya can-fezâ
4430. Can ile sevüp anı kavm-i arap
Arz-ı reyhân didiler aña lakap
4431. Sen de hâsıl kıldıñ ise revh-i rûh
Vir salavât kesb kıl feth-i futûh
4432. Diñle altıncı neyidi mu'cize
K(i)'anı nakl itdiler Âdem'den bize
4433. Vakti kim konuklasa evlâdını
Anlaruñ tevbîr idicek zâdını
4434. Anlaruñçün bişürse nân u aş
Biridi elinde yanar od u taş
4435. Ne kadar soksa çıkarsa oda el
Hiç eline od itmezdi halel
4436. Mustafâ'dan da işit buña nazîr
Belki bundan dahi hûb u dilpezîr
4437. Fâıma Hatun kim oldur betül
Haydar-ı Kerrâ'a virdükde Resul
4438. Cem' oldı hep havâtîn-Nebi
Mustafâ olduğün Anuñ ebi
4439. Anlara itdi konukluk Mustafâ
OLmağıçün kalbi anlaruñ safâ
4440. Kendü elüyle bişürdi aşların
Hürrem idüp tâ kim açâ kaşların

4441. Ellerin sunup çıkarurdu oda
Hiç incinmezdi nitekim suda
4442. Hem eline oddan irmezdi zarar
Cismine hiç olmazıdi kârgar
4443. Sen de ger oddan dileriseñ necât
Işkile di es-selâmu ve's-salât
4444. Dinle kim neydi yedinci mu'cize
Şerh ideyüm anı da bir bir size
4445. Anda kim Habil'i Kabil itdi hâk
Ya'ni taş ile vurup itdi helâk
4446. Âdem anı işidüp oldı melûl
Kâbil'i arayu ol dem tutdı yol
4447. Ne kadar kim seyr kıldı kuru yaş
Yanına düşüp yürürdi bile taş
4448. Ahmed'ün buña mukâbil mu'cize
Neyidi anı da aydayum size
4449. Vakti kim irdi Himeyr'e Ol Resul
Eyledi ashâb ile anda nüzûl
4450. Taşluyımiş gayet ol yirler meğer
Sanasın gökden aña yağmış hacer
4451. Varımiş bir gölcügüz anda ayân
Vâki' olmuş taş arasında henân
4452. Da'vet itmekiçün anları Resul
Ol mahalde eylemiş çün kim hulul
4453. Dilemiş bir menber âbâd eyleye
Ol hacerden ya'ni bünyâd eyleye
4454. Görür ashâbuñ mahalli oldı tar
Vüs'atile idemez anda karar
4455. Yürüyüp gölcügi andan itdi devr
Tâ bulına bu işe pâyân-ı gavr
4456. K(i)'ol cihette yapa bir menber tamâm
Din vechi bulmagıçün fer tamâm
4457. Ol yanaya yürüdügi dem Resûl
Ol hacerler bile gitdi sağ u sol

4458. Nitekim devr itdi ol Sultan-ı din
Bile devr itdi haceler î emin
4459. Anda olanlar cemi'i hâs u âm
Gördiler bu hâleti ol dem hemân
4460. Ekseri ol dem müsülmân oldılar
Küfri koyup ehl-i î mân oldılar
4461. Sen dahi kesb itdüñise sıdk u din
Turmayup Aña salavât vir hemin
4462. Mu'cizat-ı Âdem oldı uş tamâm
Işkıle diñ es-Salâtu ve's-selâm
4463. Geldük İdris-i Nebi'ye biz bu dem
Şerh idelüm anı dahi size hem
4464. Mu'ciz-i İdris ikiyidi hemân
Nakl-i nâkilden bize budur beyân
4465. Birisi ol kim heva üzre melek
İndügi dem açılup bâb-ı felek
4466. Kuş gibi açduğın açup perr u bâl
Hep görürdi göğe idüben nazar
4467. Anuñiçün k(i)'anları severdi Ol
Anı anlarda severleridi ibol
4468. Pes bunı Hak virdi Aña mu'cize
Râviler bu resme nakl itdi bize
4469. Buyidi ikncisi kim ol Nebi
Sıdk ile itse duâ açup lebi
4470. Gök yüzindeki sehâbe bî- hicâb
Da'veti olurdu ol dem müstecâb
4471. Nutka gelüp Aña söylerdi gamâm
Söyledüğün hep işidürdi enâm
4472. Bu mukâbilde Resûl-i kibriyâ
Ahmed-i Muhtâr imâm-ı enbiyâ
4473. Arafat Tağı'na vardukda hemân
Vakfeye kim turdu Ol pâk-cân
4474. Saf saf itdügin feriştehler nuzûl

Gün yüzün görür gibi görürdi Ol

4475. Bu söze sen de var ise i'tikâd
Vir salavât buldu âlemde murâd
4476. Yine İdris'ün ikinci mu'cize
Buyidi kim anı da direm size
4477. Buluda söyledir virürdi cevâb
Ne ki söylerse aña göre sehâb
4478. İşidürdi buldun sözün enâm
Bunu tahkîk eylemişdi hâs u âm
4479. Ancılayın hem Resûl-i kâyinât
Mazhar-ı mecmûa'-i esmâ vü zât
4480. Taife vardukda eyledi hitâp
Bulida bulut Aña virdi cevap
4481. Âdemî gibi bulud idüp kelâm
Nutka gelüp söyledi ol dem tamâm
4482. Nutka varsa sende de kuvvet budem
Mustafâ'ya vir salavât dem-be-dem
4483. Biş idi hem mu'cizi Nûh-ı Nebi
Böyle didi râvi açdukda lebi
4484. Evveli kurı ağaç virdi yemiş
OL yemişden niçeler yidi yemiş
4485. Sâniyen kum oldu emr ile ta'âm
Yiyüben toyındı andan hâs u âm
4486. Sâlisen bir kız varidi Akire
Cânib-i nebt-i veleden hasire
4487. Hiç andan gelmemişidiş veled
Ne kadar kim eylemişdi sa'y ü ked
4488. Nuh bir gün eyledi Aña duâ
Hazret-i Hak da hemân oldu revâ
4489. Geldi andan sonra andan zerr ü nesl
Üreyüp anlardan oldu nev'-i fasl
4490. Râbia hem bir ağaç dikdi revân
Bitdi andan dürlü yemişler heman

4491. Hâmisen hem eyledi nakl-i cebel
Ya'ni kim anuñd(a)'oldem akd u hal
4492. Diñle ol kuru ağaç ahvâlini
Evvela ânun diyeyin hâlini
4493. Çünkü peygamber olup Nûh-ı emin
Geldi Kufe şehrine î ehl-i din
4494. Dine da'vet itdi ol kavmi hemân
Mu'cize istedi anlar da revân
4495. Didi kim N'istersiz eydüñ mu'cize
Kim bu sâ'at gösterem anı size
4496. Didiler bunda bir ağaç var kuru
Di ki yeşersüñ yimiş virsün giru
4497. Pes duâ itdi hemân Nûh-ı Nebi
Ol ağaca karşı deprettdi lebi
4498. Ol kuru ağaç yeşerüp virdi bar
Şahlar saldı sañasın kim çınar
4499. Diñle Ahmed'den bunuñ mislin tamâm
Belki dahi hûb u ziba î hümâm
4500. Bir kabile geldi bir gün nâgehân
Hizmetine Ahmed'üñ î pâk-cân
4501. Didiler göster bize bir mu'cize
K(i)'anı görüben inanalum size
4502. Didiler ağaçlarımız serteser
Her birisi virsüñ enva'-ı semer
4503. Bu sözi anlar didügi dem Resûl
Bî-tereddüd sözlerin kıldı kabûl
4504. El getürüp eyledi ol dem duâ
Ol güruhuñ hâceti oldu revâ
4505. Virdi ağaçları mecmu'ı semer
Sonra tağyîr olup olmadı diğêr
4506. Sen de tağyîr olmaduñsa î hümâm
Işk ile di es-salâtu ve's-selâm
4507. Sâniyen tufandan olıcak halâs
Nuh peygamber tevabi' ile hâs

4508. Bile bulunmadı anlaruñla zâd
Kim yinüp andan ola hasıl murâd
4509. Pes şikâyet itdiler ol kavm hep
Nuh'dan yiyecek itdiler talep
4510. Nuh ol dem sundı yirden aldı kum
Yidi kendü vü yidirüp itdi hum
4511. Didi yiyenler şekerden datludur
Belki şekker aña göre yatludur
4512. Yidiler vü toydılar ol kavm hep
Dahi nesne eylemediler talep
4513. Bunda dahi Seyyidü'r-rüslu'l kirâm
Fahr u halk u sâhib u hulku'l izâm
4514. Vakti kim itdi gazâ-yı Bedr'i Ol
Halkuñ olup cümle sadr u bedri Ol
4515. Bilesinceydi Ebu Bekri Ali
Hem Suhaybu Sahb u Salmân u Veli
4516. Lîkin anlaruñla yoğidi ta'âm
Kim yiyüp kut ola anlara tamâm
4517. Varimiş Bu Bekr ile oncuğaz az
Kim gelür gören yimekten anı vaz
4518. Bir kişiye dahi olmazdı kifâf
Ne kadar kilette olsa insirâf
4519. Anı görüp Ol Nebîler Serveri
Ya'ni kim âhir zaman Peygamberi
4520. Sundı yirden avcıyile aldı kum
Avucında misl-i şekker oldu kum
4521. Her birine virdi andan bir avuç
Bulmağıçün anlaruñ açlığı uç
4522. Hoş yidiler anı baldan tatlurak
Aña nisbet belki andan tatlu irak
4523. Yumşağidi tere yağından dahi
Şüphe itme bu söze zinhar ahi
4524. Andan irince Medine şehrine

Din ü islam u şeri'at nehrine

4525. OLıdı kamu yidükleri ta'am
İşk ile di es-salâtu ve's-selâm
4526. Mu'cizât-ı sâlis-i Nuh-ı Nebi
K(i)'olıdı insanuñ ikinci ebi
4527. Buyıdı kim dört kızı vardı tamâm
Dördi dahi hûb-rûy u nîknâm
4528. Biri anlaruñ Akim idi meğer
Oğul u kızdı değüldi behrever
4529. Ağlayup bir gün şikâyet kıldı Ol
Şöyle kim rahm eyledi Nuh-ı Resul
4530. El götürüp pes heman itdi duâ
Hak Teâlâ da'vetin kıldı revâ
4531. Lîkin emr itdi ki elin Ol Resul
Ol hatunu karnı üzre koya Ol
4532. Bu duâyı okıya ihlâs ile
Niyyeti safî vü sıdk-ı hâs ile

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

4533. Çün bu işi böyle diyüp işleye
Lâ-cerem Hak bir veled bağışlaya
4534. Çün bu resme emr kıldı Zü'lcelâl
Kalmadı kılmağa kılca kıl u kâl
4535. Bî-terddüd koyup elin Ol Nebi
Ol hatunuñ karnına açdı lebi
4536. Bu duâyı okudı sıdkıle hoş
Şöyle kim cân u gönülde kıldı hoş
4537. Oldı ol hatun hemândem hâmile
Beyt-i kalbi toldı zevk ü kâm ile
4538. Diñle imdi Seyyidü'l ebrârdan
Nica nakl oldı bize âsârdan
4539. Bir kişi ensârdan bir gün meğer
Geldi didi î Resûl-i mu'teber
4540. Bunca hatunlar alup kıldum nikâh

- Nefsüme ya'ni ki idindüm mübâh
4541. Tâ ki evlâdum üreyüp ola çok
Hatırum hoş ola gözüm ola tok
4542. Hâsıl olmadı veled illâ kelfîl
Ol sebepden olmuşam gayet alîl
4543. Şİmdiki dem bir acuzem var Akîm
Kim veled gelmez hiç andan î hakîm
4544. Dilerem kim kılasın bu dem duâ
Kim veled vire baña andan Hüdâ
4545. El getürüp pes dua kıldı Resûl
Hazret-i Hak'dan hemân oldı kabûl
4546. Emr şöyle oldı kim Hayrû'l beşer
OL karınuñ haline kıla nazar
4547. Âhir anuñ karnı üzre koya el
Tâ bu müşkil iş hemândem ola hal
4548. Çün bu resme oldı ol dem emr-i Rab
Avratını hazır itdi ol arab
4549. Ol karınuñ karnı üzre çün Resûl
Kodı elin yüklü oldı ol dem Ol
4550. Geldi andan sonra andan çok veled
Belki bulunur sorarsañ ced-be-ced
4551. Nefsüni kılduñsa sen de kâmile
Vir salavât daim Aña kâm ile
4552. Bir dahi Nuh-ı Nebi'den mu'cize
Neydi anı dahi aydalum size
4553. Anda kim çıkdı gemiden Ol Nebi
Sa'd oluban be-gayet kevkebi
4554. Bir ağaç dikdi vü dikdükde hemân
Dürlü dürlü meyveler virdi hemân
4555. Ahmed-i Muhtar dahi (hem) î emin
Bir ağaç dikdi vü ol sâat hemin
4556. Dürlü dürlü virdi yimiş ol şecer
Hazır olanlar yidi andan semer

4557. Anı Habba'yiçün itmişdi Resul
Kim Yezid oğlu durur adile ol
4558. Saña dahi itdise bu söz eser
Vir salavât zevkile şam u seher
4559. Bir dahi Nuh-ı Nebi'den mu'cize
Neyidi anı da aydayum size
4560. Ol dahi buyidi kim Nuh-ı Nebi
Çünkü feth itdi nübüvvtde lebi
4561. Bir kişiyi da'vet itdi dine Ol
Ya'ni kim göster de ana toğrı yol
4562. Ol meğer kavm-i Acemdendi benâm
Anı bilürdi cemi'i hâs u âm
4563. Da'vet idicek anı Nûh-ı Resûl
Da'vetini itmedi Nûh'uñ kabul
4564. Didi göstermek gereksin mu'cize
Tâ ki bürhan ola ol senden bize
4565. Tâ seni anuñla tasdîk idevüz
Kavl ü fi'lüñ cümle tahkîk idevüz
4566. Didi n'istersin baña eyle beyân
Saña anı ideyin cümle beyân
4567. Didi kim milk-i Acem'den bir cebel
Yürüsün koyup yirinden çün cemel
4568. Arafat'da eylesüñ bu dem karar
Ol aradan itmesüñ ayruk firar
4569. Ol kişinüñ bu sözün Nûh-ı Resul
Didügi sâ'at hemân itdi kabul
4570. Pes dua itdi hemân dem bir cebel
Farsdan koyup yürüdi çün cemel
4571. Arafat'da irişüp kıldı karâr
İtmedi ayruk dahi andan firâr
4572. Ahmed-i Muhtar'dan dahi hemân
Zâhir oldı bundan enfes bî-gümân
4573. Vakti kim ehl-i akiki ol Nebi
Dine da'vet eyleyüp açdı lebi

4574. Anlara arz eyleyüp kıldı nükul
Da'vetin itmediler Anuñ kabul
4575. Didiler kim bize göster mu'cize
Tâ ki tasdik idevüz bizde size
4576. Didi ne gerekse ayduñ ideyin
Siz didüğünüz tarîka gideyin
4577. Didiler kopsun yirinden işbu tağ
Kim bulavuz gussa vü gamdan ferağ
4578. Yirümüz tardur genisün î Hümâm
Ta saña uyup idinevüz imâm
4579. El götürüp pes Resul itdi duâ
Lâbud oldı da'veti ol dem revâ
4580. Kopdı turduğı aradan ol cebel
Raks uruban eyledi seyr-i cemel
4581. Şam eline varuban itdi karar
Ayruk andan gitmedi leyl ü nehar
4582. Yirleri giniyüp oldılar ferah
Dillerinde kalmadı gerd-i terah
4583. Sen de gamdan bulmak isterseñ necât
Işk ile di es-selâmu ves-salât
4584. Mu'cizât-ı Nuh oldı uş tamâm
Mu'cizât-ı Hud'ı diñle î hümâm
4585. Mu'cize üç idi anda da hemin
Nâkilüñ nakliyile î piş bin
4586. Evvelinci mu'cizâtı taş idi
Halk-ı âlem içre ol iş fâş idi
4587. Kavminüñ otlakları Anuñ meğer
İri uşak toptoluyidi hacar
4588. Otlamağıçün tavarlar subh u şâm
Ol yörede yir bulunmazdı tamâm
4589. Bu zarûretde görüp anları Hûd
Hazret-i Hakk'a teveccüh kıldı zûd
4590. Nâliş itdi sıdkıla çün Ol Resul

- Lâbûd oldı Hazret-i Hak'dan kabul
4591. Kudret-i Hakkıle ol taşlar tamâm
Toprak oldı serteser i nîknâm
4592. Giniyüp yirleri oldı sebzezâr
Oldı ol dem sanasın fasl-ı bahar
4593. Dillerinden gitdi acz ü ızdırap
Toğdı şadi maşrikından âfitâp
4594. Yine ikincisi ol kavm ol zamân
Didiler kim hep koyunlaruñ revân
4595. Ne kadar kim yüki var olsun harir
Kudretin izhâr kılısuñ Ol Kadir
4596. Pes duâ kıldı hemân Hûd-ı Resûl
Da'vetini lâbûd itdi Hak kabul
4597. Niçe kim didiler eyle oldı Ol
Hiç tereddüd eylemedin sağ u sol
4598. Buyidi üçünci kim Ol Ferd-i Rab
Akibet ol kavme çün itdi gazab
4599. Ekserini kahridüp kıldı helâk
Yatacak yirlerin itdi tire hâk
4600. Kendüyle Kurtılan biraz gürûh
Bir dereye tutdılar ol dem vücûh
4601. Dilediler kim yapalar anda dâr
Tâ makâm idinüp ideler karâr
4602. Anda yoğıdi meğer hâk meğer
Hiç bulunmazıdi toprakdan eser
4603. Didiler kim sen nebi iseñ
Yile emr eyle ki ursuñ şimdi dem
4604. Bir yire cem'eylesüñ hâk u meder
Yapmağıçün bunda bir ev mu'teber
4605. Böyle diyince heman Hûd-ı Nebi
Hazrete yüz tutubañ açdı lebi
4606. Kopdı ol sâat hemân bir tünd ü bad
Sañasın kim avdet itdi bâd-ı âd

4607. Ol kadar götürdi dökdi anda hâk
Kim görenler andan oldu havfnâk
4608. Yitecekçe çün getirüp dökdi hâk
Hep işe başladı ol dem abd-i pâk
4609. Yapdılar ol arada bir dâr-ı hûb
Şöyle kim görse kapılırdı kulûp
4610. Ahmed-i Muhtâr dahi hem çünân
Çün Medine mescidin yaptı hemân
4611. Anda ol dem yogudi hâk u meder
Kimsene görmezdi toprakdan eser
4612. Diledi Hak'dan hemândem esdi bâd
Şöyle kim oldu görenler anı şâd
4613. Ol kadar getürdi toprak u meder
Kim Medine şehri toldı serteser
4614. Mescidi yaptı artdı ol türâb
Hep görenler didi bel şey'un 'ücâb
4615. Sen dahi dildârın itdünse binâ
Işkile di es-selâmu ves-salâ
4616. İkisi dahi bunuñ gibi hemân
Râvi tafsîl ile itmemiş beyân
4617. Mu'cizât-ı Hûd irdi âhire
Geldi Salih mu'cizâtı zâhire
4618. Mu'cizâtı üçdi Anuñ da hem
Râvîler kavlince ne bîş ü ne kem
4619. Evvelinci şu ikinci nâr idi
Hem üçüncü nâka-i rehvâr idi
4620. Lîkin evvel şu ki nakl itdüm bu dem
Diñle kim neyidi anuñ aslı hem
4621. Varid(i)'ol kavmüñ meğer bir kuyusu
Kim sudan az idi anuñ tuyusu
4622. Ol kuyunuñ suyu ol kavme î yâr
Hiç kifâf itmezidi leyl ü nehâr
4623. Hem ekinlerine de yoğudi ab
Kanda kaldı bağ u bahçe âsiyâb

4624. Salih peygambere ol kavm-i şer
Didiler işbu kayadan su çıkar
4625. Ol taş anlaruñ katında î emin
Yuvalanup yatur idi daimin
4626. Diledi Salih anı Hak'dan hemân
Tâ ki ol taşdan uyun ola ayân
4627. Bu dileği dileyicek Ol Resûl
Hak buyurdu kim o taşı yidi yol
4628. Götürüp devr eyleyüp kıla tavâf
Tâ çıkup ol taşdan aka âb-ı sâf
4629. Pes hemandem itdi Salih imtisâl
Hak Teâlâ emrile bî-kîl u kâl
4630. Yidi kez sa'y eyleyüp kıldı tavâf
Mekke'i ol taş ile bî-ihtilâf
4631. Yarılup ol taş içinden akdı su
Sebze vü güller bitürdi su-be-su
4632. Ol kadar su oldı ol taşdan revân
Suya gark oldı serâser ol mekân
4633. Ayağına hem ekinler ekdiler
Bağ idüp dürlü ağaçlar dikdiler
4634. Hâsılı ol su ucından ol zemin
Bağ u bahçe vü ekin oldı hemin
4635. Ancılayın hem Nebiler Serveri
Fahr-i âlem ins ü cin peygamberi
4636. Çünkü ebnâi'n- nazûrda kıldı feth
Katl idüp kavm-i Yahudi itdi kadh
4637. Bâki kalanları oldı ehl-i din
Hâsıl itdi sıdk u ihlâs u yakin
4638. Meğer ol arada hiç yoğudi ab
Kim sulanup bulalardı zür u tab
4639. Varına dahi mesafet çoğimiş
Hiç yakınlarında bari yoğimiş
4640. Anda olanlar susuzlıktan tamâm

Şiddet ü zahmetdeyimiş subh u şâm

4641. Ol sebepden anda Sa'd ibn-i Muaz
Dimiş î Sultan-ı âleme'l iyaz
4642. Suyı yokdur buranuñ himmet it
Su götürüp bu arayı cennet it
4643. Bu sözi bu vechile diyüp Muaz
Ahmed-i Muhtâr'ı idindi melaz
4644. El götürüp pes duâ kıldı Resul
Hazret-i Hak da hemân oldu kabul
4645. Emr-i Hak'dan eyle oldu kim meğer
Ol arada yaturidi bir hâcer
4646. Yidi kez ide Resul anı tavaf
Tâ çıkup ol taşdan aka âb-ı saf
4647. Pes Resul itdi ol emre imtisâl
Çıkdı ol taşdan revân ab-ı zülâl
4648. Çağlar olup yürüdi her yaña
Şöyle kim batdı görenler hep taña
4649. Ol aralar yeşerüp bitdi çemen
Her taraf oldu çemenden encümen
4650. Seng-i kalbünden dilerseñ sende âb
Vir salavât Ahmed'e î kâmiyâb
4651. Yine Salih'den ikinci mu'cize
Nice vâki' oldu aydayın size
4652. Meğer Anuñ kavmi Zül'en'âm idi
Lutf-ı Hak anlarda daim âm idi
4653. Ekseri evkatda anlar tamâm
Kûh u sahrâda tutarlardı makâm
4654. Haymeler içinde olurlardı hep
Çarva bicermek için rûz u şeb
4655. Salih'ün varidi hem bir haymesi
Andayidi hep yime vü geymesini
4656. Kavminün ulularından bir lain
Nâgehân ol haymaye girür hemin

4657. Od urup dutuşdurur ol haymeyi
Tâ oda yaka yime vü geymeyi
4658. Bu işi idüp hemân itdi nidâ
Ger seni peygamber itdise Hüdâ
4659. Haymeni otdan halâs itsün bu dem
Tâ inanavuz saña biz ahi hem
4660. Salih'e böyle diyicek ol laîn
Sıdkıle Salih duâ kıldı hemin
4661. İrişüp ol demde emr-i girdigâr
Haymeden uçdı yanarken anda nâr
4662. Haymesine düşdi ol itün kim ol
Haymesine Salih'ün buldukda yol
4663. Kuriyacak elleri ile urdı od
Sinesinden Salih'ün ta çıka dûd
4664. İrişüp fermân-ı Hayyu lâ yenâm
Salih'ün kurtuldu esbâbı tamâm
4665. Liki yandı ol lainün varı hep
Dahi esbâbı cemi'i zî acep
4666. Çünkü esbâbı yanuban ol kül
Cübbe oldu egnine hızlan-ı zül
4667. Ol Resûle irmedi hergiz hâlel
Yine ıssına rücu' itdi zelev
4668. Ahmed-i Muhtâr'dan dahi heman
Ukbe ibn-i bu Leheb'den ol zaman
4669. Kim Nebinün yolına gömmişdi od
Ehl-i imândan kopara ya'ni dûd
4670. Gizleyüp üstünü örtmüşdi tamâm
Muttali' olmamağıcün hâs u âm
4671. Gaflet ile Ol Resûl-i mu'teber
Ol aradan nâgehân itdi güzer
4672. Kum sanuben anı çün basdı kadem
Od imiş bildi kadem basduğı dem
4673. Zerre deñlü lîkin itmedi zarar
Sihhat ile eyledi andan güzer

4674. Şu'lelenüp uçdı ol ateş hemân
Vardı Ukbe evine düşdi revân
4675. Yakdı ol evi içindekiyile hep
Oğlın ve kızın meta'ın zî acep
4676. Sen dahi ol oddan istersen necât
Işk ile di es-selâmu ve's-salât
4677. Yine Salih'den üçünci mu'cize
Nice sâdır oldu aydaym size
4678. Kavmi bir gün didi î Salih bu dem
Çün bize dirsın ki hak peygamberem
4679. Karşuğı taşdan çıkar bir nâka hûb
Tuyu kıvrucuğı uzvı bi-'uyûb
4680. Kavmi böyle diyicek Salih hemân
El götürüp nâliş itdi ol zamân
4681. Hazret-i Hakk'a idüben ilticâ
Kıldı ihlâs-ı derûn ile duâ
4682. Hâcetini eyleyüp Hazret kabûl
Ol kayadan nâka çıkardı Resûl
4683. Anı görüp yine inkâr itdiler
Küfr ü şirk içinde ısrâr itdiler
4684. Kıldılar ol nâka-i âhir helâk
Hançer ile itdiler bağrını çâk
4685. Ol sebepten son ucı ol kavm-i şûm
Kırılıp evladı oldu câ-yı bûm
4686. Seyyidü's-sa'dât-ı hatmi'l mürselîn
Çün Tebük gazvine azm itdi hemîn
4687. Anda varuldukda Zeyd ibn-i Selim
K(i)'oldı ensar kavminden halim
4688. Nâkasını yâvî kıldı nâgehân
Kanda gıtdüğü bilinmedi ayân
4689. Ne kadar kim istedi andan eser
Bulmadı vü virmedi kimse haber
4690. Bu arada urdılar küs-i rahil

- Her kiŒiye oldu sevda-yı sebil
4691. Hayrete gark oldu Zeyd ibn-i Selim
Nâkasını bulımayup î hakim
4692. Pes Resulullaha arz itdi hemân
Nâkası bulunmaduğın ol zamân
4693. Anı bildükde Resûl-i kâyinât
Seyyidü'l kevneyn-i aslû'l mümkinât
4694. El götürüp eyledi ol dem duâ
Hâceti oldu hemân sâat revâ
4695. Bir taŒa kıldı işâret Ol Nebi
Depredüp sırr-ı derûnile lebi
4696. İki pâre oldu ol sâatde taŒ
Çıkdı bir nâka içinden oldu fâŒ
4697. Zeyd'e emr itdi hemân oldu süvâr
Raht u esbâbın hem itdi üstüvâr
4698. Mu'cizat-ı nâkanuñ misli hemân
Ahmed-i Muhtâr'dan budur î cân
4699. Saña da kıldise bu mu'ciz eser
Vir salavât sıdkıle î pür hüner
4700. Mu'cizât-ı Salih âhir oldu uŒ
Pes Halil'üñ mu'cizâtın diñle hoŒ
4701. Ceddiyidi enbiyânuñ ol Halil
Anı rahmetden yaratmıŒdı Celil
4702. Oludı edyâna evvel pîŒvâ
Oludı hem enbiyâya rehnümâ
4703. Pes anı Allah idinmiŒdi Halil
Anuñiçün kadrin itmiŒdi Celil
4704. Halkdan kadrile çün mümtazdı
Lâbud anda hırs-ı dünya azidi
4705. Yimedi bir lokma konuksuz ta'âm
Dinlenüp bir dün uyumadı tamâm
4706. Ger eline girmese on gün konuk
Orucın açmazidi Tañrı tanuk

4707. Gerçi kim mal u manali çoğıdı
Çarvasınuñ hu haddi yoğıdı
4708. Kamusın dervişe nezr itmişidi
Kendü milkinden çıkup gitmişidi
4709. Ol sebepden gelmese derviş aña
Meyl itmezidi yiyecekden yaña
4710. Belki konuk yi dimeyince ta'am
El uzadup sunmazidi ol Hümâm
4711. Bari ne denlü ki ahlâk-ı hasen
Var ise olmışdı anda encümen
4712. Vasf olunmaz kıl ile na't-i Halil
Zire oldı kâlden kadr-i Celil
4713. Yidi oldı zâhir anda mu'cize
Bir bir anları da aydayın size
4714. Evveli taşdan çıkarur idi nâr
Hâcet olıcak hemân î kâm u kâr
4715. Hem ikincisi bilesince siba'
Yürüridi aña idüp ittiba'
4716. Hem üçüncü kanda kim bassa kadem
Sebze biterdi kadem basduğı dem
4717. Yİne dördüncü ne evdek(i)'Ol Emin
Olsa taşrasın görüridi hemin
4718. Hem beşincisi evinden bû-yı müşk
Fâlih olurdu hemişe hûy-ı müşk
4719. Yine altıncı ayası içre nâr
Buz gibi olurdu olmazidi hâr
4720. Hem yidinci oğlı kıldukda kelâm
Key irakdan işidürdi Hümâm
4721. Evvela kim çıkarurdu taşdan od
İsteyicek hiç dimedin dir u zud
4722. Mısır'dan ol dem kim itdi azm-i şâm
Bir bikar üzre gelüp kıldı makâm
4723. Bir dere içindeyidi ol bikar
Bir ulu çanak gibi çok aynı var

4724. Ol yörelerde ağaç hem yoğudi
İlla taş u toprak igen çoğudi
4725. Nitekim istediler bişmege aş
Hiç ağaç bulunmadı illaki taş
4726. Bulmayup odun çü aciz kaldılar
Lâbud ol Sultan katına geldiler
4727. Didiler odun bulunmaz nidelüm
Odun isteyü ne yire gidelüm
4728. Bilicek bu kıssaı oldem Halil
Bildi kim kavmi olur aşsuz zelil
4729. Taşları cem' itdürüp yığdurdı hoş
Od kodudı çevresinden tûş tûş
4730. Yandurup ol taşları bişürdi aş
Gördiler ol kavm ol dem anı faş
47231. Anı gördükde nice ehl-i nifâk
K(i)'anda ol dem hazıridi ittifâk
4732. Toğrılup külli müsülmân oldılar
Küfri koyup ehl-i iman oldılar
4733. Bir de ol ki Anuñla yürürdi siba'
Nireye kim gitse idüp ittiba'
4734. Olıdı kim Mekke'den çün Ol Hümâm
Nâkasına binüp itdi azm-i Şâm
4735. Bilesince yoğudi hiç âdemî
K(i)'oldı ol yolda Anuñ hem demi
4736. Yalunuz bir nâkaya olup süvâr
Azm-i Şam idüp giderdi bî- karar
4737. Canavar çoklar nikâbuñca tamâm
Bile gidelerdi Anuñ kâm kâm
4738. Misli bunun hicret itdükde Resûl
Çün Ebu Bekr ile çıkup tutdı yol
4739. Canavarlar yanlarınca subh u şâm
Yoldaş olup bile yürürdi müdâm
4740. Sen de Aña olmak istersen refik

Vir salavât tâ ola saña şefik

4741. Bir dahi ol kim evinden bûy-ı müşk
Hâli olmazdı hemişe hûy-ı müşk
4742. Bû-yı müşkile pür olurdı ol ev
Aña girenler kohardı nev-be-nev
4743. Şöyle kim kırk yıla dek ol râyihâ
Ol ev içinden olurdı fâyihâ
4744. Râvi aydur ol evi kavm-i mecûs
Âhir olunca tamam yevm-i mecûs
4745. Belki bu eyyâma dek idindi ev
Ay u yıl devr itdüğince nev be nev
4746. Fars ilinde yidi ol dâr-ı hûb
Fars kavmi aña virmişdi kulûb
4747. Ancılayın Seyyidü'l kevneyn hem
Hicretiçün Mekke'den çıkdugı dem
4748. Ol evi kim terk idüp gitmişidi
Bir zaman anı vatan itmişidi
4749. Daima anda kohardı müşk-i nâb
Kohulardı anda varsa şeyh ü şâb
4750. Anı göricek Kureyş'ün ekserisi
Âkil u dâna vü mir-i mihteri
4751. İ'tikâd idüp müsülmân oldılar
Küfri koyup ehl-i iman oldılar
4752. Dünyadan nakl eyleyince Ol Habîb
Eksük olmadı ol evden müşk-i tîb
4753. Belki şimdi dahi vardur ol kohu
Ol ev içinden gelür peyveste bu
4754. Saña da ol bûdan irişdise şem
Vir salavât ol Resûle dem-be-dem
4755. Bir dahi dıvar ardından Halil
Ademî görürdi bâ- emr-i Celil
4756. Oludı Nemrûd'dan oldukda dûr
Sâre Hatun ile bulmağa huzûr

4757. Sâre'i bir sanduğa koyup hemân
Götürüben yola olmuşdı revân
4758. Tâ ki anuñ kimse yüzün görmeye
Dâmenine dest-i zalim irmeye
4759. Bunı tedbir itmişiken ol Halil
Bozdı bu tedbir-i takdiri Celil
4760. Bu rusûmile gidüp ol pâk cân
Müddetile Mısır'a irişdi hemân
4761. Mısır'da ol dem meğer bir şehriyâr
Varıdı dâna vü akil kânger
4762. Sâre'nüñ evsâfın işmiş meğer
Mîhr-i odi canına kılmış eser
4763. Emr kıluban Halil'e ol zamân
Sâra'yile hazır itdürmiş hemân
4764. Dimiş İbrahim negdür işbu zen
Kim yüzün gördümde sevdüm anı ben
4765. Cariyense sat bahasın benden al
Ara yirde olmasun hiç kıl u kâl
4766. Ne dilerisen vireyin incinme tek
Tek benüm emrümde olsun bu melek
4767. Satmaziseñ bil muhakkak aluram
Seni sürüp ben anuñla kaluram
4768. Didi İbrahim havişümdür benüm
Bu yalunuzlukda işimdür benüm
4769. Belki benüm kızkardaşumdur ol
Binümile ol sebepten tutdı yol
4770. Şüphe eyleme degüldür cariye
Hürdürür biñ biñ şükürler bariye
4771. Didi ne olursa olsun bunı ben
Şimdi saña koya diyu tutma zan
4772. Bañna bu gayet gerekdür aluram
Bu gice bunuñla halvet kaluram
4773. Nice nice cidd ü cehd idüp Halil
Anı kurtarmayuban oldu zelil

4774. Sâre kıldı kendü gitdi yirine
Sâre'süz gönül bu gamdan yirine
4775. Bu kazıyye olıcak ol Zülcelâl
Gelmesün diyu Halil'ine melâl
4776. Ara yirde ne ki var dıvar u dâr
Kamusın ref'itdi ol dem girdigâr
4777. Sâre'nüñ halini pes ol dem Halil
Ne ki geçdise arada kâl u kîl
4778. Turduğı yirden kamu gördi tamâm
Kendünün yanında gibi î hümâm
4779. Âhir ana el uzatdı ol emir
Vasl-ı bustanından içe ya'ni şir
4780. Kurıdı ol dem uzatdığı eli
Göre tururdu Halil anı beli
4781. Gördi bu ahvâli çün ol şehriyâr
Kendüyi yitürüp oldu dilfigâr
4782. Nâdim olup Sâre'ye yalvardı pes
Tâ ki ola derdine faryâd-ı res
4783. Sâre didi tevbe it kim ol Hüdâ
Bu beladan cismüni ide rehâ
4784. Dahi bunuñ gibi işe urma el
Tâ ki bu müşkil kazıyye ola hal
4785. Pes hemândem tevbe itdi ol emir
Virdi sıhhat ol dem ol Hayy u Kadir
4786. Bir rivâyet bu yine itdi tama'
Başına yultar takup yitdsi tama'
4787. Ol dem eli yine kurıydı hemân
Bari oldu üçe değin hemçünân
4788. Âhirinde eyledi tevbe dürüst
Dönüp ayruk olmadı ahdinde süst
4789. Ertesi yine Halil'i okudı
Buynunı iblis-i pisün tokudı
4790. Sâra'ya bir cariye kıldı ata'

- İtdügiçün Sâre'yi gamdan reha
4791. Kıbtıyeydi Hacer idi aña nâm
Olıdı olan âhir İsmail'e mââm
4792. Özirler idüp Halil'e ol zamân
Sâre'yi tapşurdı Halil'e hemân
4793. Anları kabz eyleyüp andan Halil
Mısır'dan çıkup heman tutdı sebil
4794. Ahmed-i Muhtâr dahi î emin
Çün Tebük gazvına azm itdi hemin
4795. Leşker-i küffâr itmişidi busu
Ehl-i dine itmege ta ki kısı
4796. Gördi üç fersahdan anı Ol Emin
Bildi kim kâfirler itmişdür kemîn
4797. Ehl-i dine didi gâfil olmañuz
Keyd-i düşmenden müsahil olmañuz
4798. Öñünüzde ehl-i küfr itmiş kemîn
Hâzır oluñ varmadın aña yakın
4799. Bunı işidüben eshâb-ı kirâm
Gafleti dilden giderdiler tamâm
4800. Ne kadar kim varıdı esbâb-ı cenk
Hâzır idüp gözlediler nâm u benk
4801. Sen de bu hâletde bulduñsa huzur
Vir salavât hâsıl it zevk u sürur
4802. Bir dahi ol kim taş üstine kadem
Basdı İbrahim kadem besduğı dem
4803. Kudret-i hakkıle bitdi bir şecer
Ol kaziyye aslı buyıdı meğer
4804. Olzaman kim Şam'a geldi ol Halil
Diledi kim ola ol kavme delil
4805. Dine da'vet itdi anları tamâm
Mu'cize istedi Andan kavm-i Şâm
4806. Anlara didi Halil idün beyân
Nice mu'ciz ideyin bu dem 'ayân

4807. Didiler şol taş üzre bas kadem
Gözleriken kamumuz î muhterem
4808. Bitsün anda bir latif ağaç heman
Âşikâre görsün anı ins ü cân
4809. Bitsün ol sâatde virsün şâh u berk
Tâ idevüz dinimüz yolunda terk
4810. Çün Halil anlardan itdi yöni gûş
Yüz tutup Hakk'a dua eyledi hoş
4811. Bî-tavakkuf da'veti olup kabûl
Ol taş üstine kadem basdı Resûl
4812. Basdığı yirden hemandem bir şecer
Bitdi gördi anı hep iden nazar
4813. Nice yıllar virdi şâh u bâr u berk
Yir gibi taş üzre olup pîç ü berk
4814. Ba'zı dir geldükde Musa'ya kelîm
Kim aña virdi nübüvvet Ol Kerîm
4815. Ol ağaç Musa'yile itdi kelâm
Gözlerle gördi anı hâs u âm
4816. Buncılayın hem Resûl-i alemin
Seyyidü'rrüsli Şefi'ü'l müznibin
4817. Ehl-i Taif istedükde mu'cize
Şimdi göstermek gerek diyu bize
4818. Urdı bir taş üzre ol saat kadem
Bitdi anda bir ağaç basduğı dem
4819. Kaldı anda ol ağaç leyl ü nehâr
Kavm-i Taif gördi anı âşikâr
4820. Bir aradan hep müsülmân oldılar
Küfri koyup ehl-i îmân oldılar
4821. Sen de şeksüz hâsıl itdünse yakın
Vir salavât Ol Resule î emin
4822. Bir dahi od halini kim ol Halil
Düşdüğü dem fazliyile Ol Celil
4823. Lutf idüben eyledi berd ü selâm
Gözlerle gördi anı hâs u âm

4824. Bir dahi irakdan işitdügi hem
Her ne söz kim söylene bî-biş ü kem
4825. Hacer'i ol dem ki İsmail ile
Mekke yirinde koyup gitdi bile
4826. Kendüzi andan kıluban azm-i şâm
Anlar anda yalnuz dutdı makâm
4827. Yalnuzluk idüp İsmail'e kâr
Ağladı baba diyüben zâr zâr
4828. İşidüp virdi cevap Aña Halil
Bu söze şahid yiter kavlı-i Celil
4829. Buncılayın yine Ol Hayrû'l enâm
Çün Hudeybiyye gazâsına tamâm
4830. Leşker-i eshâbile kıldı sefer
Tâ ide küffâr ilin zîr ü zeber
4831. Fatıma Hatun Medine'den hemin
Didi kim î Server-i dünya vü din
4832. Sen küñüldüñ bizi koduñ bunda zâr
Hicrûñ odı canumuza kıldı kâr
4833. İşidüp anı Resûl-i âlemîn
Seyyidü'rrüslü Şefî'ü'l müznibîn
4834. Didi kim sabr it sefer üstindeyüz
Hayli kâr-ı mu'teber üstindeyüz
4835. Hak onarursa varuruz tiz rek
Lîki siz de şindi sabr itmek gerek
4836. Fatıma Hatun bunı itdükte gûş
Hatırı ol dem be-gayet oldı hoş
4837. Sâkit olup itmedi ayruk kelâm
Işk ile di esalâtu ve's-selâm
4838. Hamdülillah kim irüp avn-i Celil
Hayrile hatm oldı i'câz-ı Halil
4839. Diñle İsmail 'den dahi î haber
Mu'cize bâbında hûb u mu'teber
4840. Üçidi andanda zâhir mu'cize

- Anı dahi aydayım bir bir size
4841. Evvelinci âb-ı zemzemdür ‘ayân
K(i)'oldı ayağınıñ altından revân
4842. Nısf u Şa'bân idi vü leyl-i Berat
Kim çıkup yir üzre çün aynü'l hayat
4843. Cârî olmak istedi ol âb-ı pâk
Anesi yığdı yolına reml ü hâk
4844. Komadı akmağa âb-ı zemzemi
Kim yiriser sebz ide neşv ü nemi
4845. Zire susuzlıktan olmışlardı zâr
Akmasını klımadılar ihtiyâr
4846. Şimdi andan berü her leyl-i Berat
Kim gelüp gitdi cihâna kat kat
4847. Kuyısından çıkdı zemzem ol gice
Yir yüzini kıldı hürrem ol gice
4848. Cârî olup ya'ni akardı revân
Çaylar suyu gibi î pâk cân
4849. Buncılayım Ahmed-i Muhtâr hem
Âmir oğlu yirine varduğı dem
4850. Ol kabile kavm-i Bergezden tamâm
Cem' olup bir araya hep hâs u âm
4851. Didiler kim suyumuz şurâbdur
Ol sebepden sinemüz pür-tâbdur
4852. Bu sözi anlardan işidüp Resul
Anları itdi teselli sağ u sol
4853. Turduğı yirde heman urdı kadem
Çıkdı bir çeşme kadem urduğı dem
4854. Pâk ü şeffâf u latîf ü dil-pezîr
Şeyhden şirin ü aklıkda çü şîr
4855. Ol kabile anı görüp oldı şâd
Oldılar cân u gönülde ber-murâd
4856. Çevresini kazuban keyk itdiler
Diledükleri gibi keyk itdiler

4857. Ayn-ı irfândan umarsañ sen de âb
Vir salavât ol Resule kâmiyâb
4858. Yine İsmail peygamber meğer
Seyriçün sahraya itmişidi güzer
4859. Anda gördi bir dıraht-ı sâyedâr
Liki berk ü barı anuñ cümle hâr
4860. Germidi ol gün meğer gayet hava
Haviyeydi sanasın taht-ı semâ
4861. İncinüp harr-ı havadan Ol Resûl
OL dırahtun sâyesin kıldı kabûl
4862. Sayesinde varuban itdi karâr
Gülberidi gerçi oldı cây-i hâr
4863. Geldi bu esnada nâgâh bir gürûh
Şöyle kim toldı olardan deşt ü gûh
4864. Anlar idi meğer ehl-i Bâdiye
Hükm iderdi her biri bir vadiye
4865. İrüp İsmail'e virdiler selâm
Karşu turdılar cemi'i hâs u âm
4866. Didiler bize gerekdür mu'cize
Ol sebepden cem'olup geldük size
4867. Didi İsmail Peygamber beli
Mu'cize nice gerek deñ ideli
4868. Didiler işbu ağaçdan kim diken
Hâsıl umuban ider barı diken
4869. Emreyle kim bu dem virsün semer
Ta görüp yiyevüz andan serteser
4870. Saña andan sonra tasdîk idevüz
Kavl ü fi'lüñ kamu tahkîk idevüz
4871. Böyle didügi gibi ol kavm-i ak
Birbiriyle eyleyüben ittifâk
4872. Kıldı İsmail Peygamber duâ
Bî-tavakkuf oldı Hazretde revâ
4873. Ol diken ağacı oldı pür semer
Hâzır olan gördi hep idüp nazar

4874. Diñle mislin bunun Ahmed'den yine
Işk ile diñle ki şevkile dine
4875. Anda kim geldi Esed ibn-i Halef
Mustafâ'dan bulmağa din ü şerf
4876. Mu'cize istedi didi ne gerek
Arza kıl ta kim göresin tiz rek
4877. Didi senden isterem kim bu şecer
Kim dikenden özge virmez hiç ber
4878. Emr kılğil bu dem virsüñ yemiş
Kim nâzirin anuñ olmaya yemiş
4879. Pes hemân sâat Resul-i Müctebâ
El götürüp sıdkıle kıldı duâ
4880. Virdi ol ağaç hemandem cümle bâr
Şöyle kim bar oldı cümle cây-i hâr
4881. Anı göricek Halef'le üç kişi
K(i)'anlaruñ küfridi evvelden işi
4882. Sıdkıle îmâna geldiler hemân
Nârdan kurtardılar cism ile cân
4883. Nârdan sen dahi istersen necât
Işk ile di es-salâtu ve's-selâm
4884. Çün ikinci mu'cize oldı tamâm
Diñle üçüncüsini i hümâm
4885. Oludı kim zezem oldukda ayân
İşidenler cümle cem'oldı hemân
4886. Dürülü dürülü bir gürûh
Şöyle kim toldı olardan deşt-i gûh
4887. Anlar İsmail'e çünkim oldı câr
Virdi peygamberlük Aña girdigâr
4888. Pes İsmail anları oldem hemân
Dine da'vet eyledi i kâmurân
4889. Diledi anlar da andan mu'cize
Didi nice mu'cize gerek size
4890. Didiler ol kavm ki merd-i habîr

- Kuyunu ki olmaya gögsinde şîr
4891. Müşk gibi şindi tolsun gaysi sūd
Tâ aramızda senüñle ola vud
4892. Bu sözi didükleri gibi revân
Bir dişi koyun getüediler hemân
4893. Kuzılamakdan kalup olmuş kısır
Anlaruñ katında fâş imiş bu sır
4894. Görüp İsmail Peygamber anı
Didi Anuñ adıyla kim beni
4895. Âleme irsâl idüp kıldı Resûl
Sizlere göstermek için toğrı yol
4896. Böyle diyüp ol koyunuñ ol güzîn
Rıfkıla sığadı arkasın hemîn
4897. Memelerinden koyunuñ sūd revân
Olup akdı gördiler anlar ayân
4898. Kamu İsmail'i tasdîk itdiler
Haklığını cümle tahkîk itdiler
4899. Ol koyunu dahi virdiler Aña
Kendüler de oldılar Andan yaña
4900. Diri oldukça virüben sūd koyun
Âl-i İsmail'e olurdu oyun
4901. Gice gündüz ne kadar sağılsa ol
Süd kem olmayup olurdu şöyle bol
4902. Dinle mislin bunuñ Ahmed'den tamâm
Şerh ideyin anı dahi î hümâm
4903. Azm kılup bir gün itmişidi sefer
Bir obaya geldi giderken meğer
4904. Gördi bir hayme içinde bir hatun
Didi sūd var mı kim alavuz satun
4905. Ümm-i Ma'bud dirleridi aña nam
Bilüridi anı cümle hâs u âm
4906. Didi ol hatun ki yokdur î azîz
Ota salmışuz koyunu zire biz

4907. Bunda bir koyun kılıpdur bî-leben
Otlamağa gidemedi za'fdan
4908. Didi ol hatuna yine Mustafâ
Anı katuma getirürseñ revâ
4909. Bî-tavakkuf turdı ol hatun hemân
Hâzır itdi ol koyuncuğı revân
4910. Gördügi dem Ahmed-i Muhtâr anı
Arkasını sığayup ohşar anı
4911. Emceğinden ol koyunuñ ol zamân
Çeşme gibi süd akup oldı revân
4912. İçdi ol südden toyunca Ol Emin
Seyyidü'l kevneyn zührü'l alemin
4913. Dahi olsüdden ne deñlü kap kaçak
Varise hep toldı tapdıyınca çak
4914. Anları anda koyuban Ol Emin
Kendü yolına revân oldı hemin
4915. Dahi ol koyun diri oldukça hem
Emceğinden olmadı süd lahza kem
4916. Giddüğünden sonra Ol Hayrü'l enâm
Eri geldi ol hatunuñ hümâm
4917. Didi hatun erine hep kıssai
Nice geçdiyse sürûr u gussai
4918. Dahi evsâf-i resuli didi hep
Şöyle kim er işidüp kıldı acep
4919. İşidüp bildükde er bu hâleti
Göñlinüñ artdı hayâl-i hayreti
4920. Turdı yirinden hemândem îi-karâr
Konuşısından birin aldı bile yâr
4921. Sordı kankı cânibe gitdügin ol
Ol aradan çıkuban tutdukda yol
4922. Ad u sanından dahi sordı haber
Tâ ki andan isteyüp bula eser
4923. Didi ol hatun Muhammed'dür benâm
Hem Resul-i Hakdur Ol Hayrü'l enâm

4924. Bilicek na't-ı Nebiyyi ol kişi
Mustafâ'yı istemek oldu işi
4925. Bu hayal ile hemân itdi sefer
Çünkü bildi bu kadar Andan haber
4926. Geldi ol yire irişdi kim ResûL
Anda irürmişidi ashab ile yol
4927. Gürdügi gibi Resuli geldi hoş
Işk ile üninde secde kıldı hoş
4928. Baş götürüp geldi imana hemin
Yoldaşıyla bile oldu ehl-i din
4929. Sen dahi dinünde isterseñ sebât
Işk ile di es-selâmu ve's-salât
4930. Çünkü i'câzın İsmail'ün tamâm
Diñledün Lut'uñ dahi î cân
4931. Mu'cizâtı üçidi Anuñda hem
Böyle nakl itdi bize bî-biş ü kem
4932. Evveli ol köyde kim olurdu Ol
Kavmiñe didi benem Hak'dan Resûl
4933. Didi anlar da gerekdür mu'cize
Tâ anı görüp inanavuz size
4934. Didi n'istersiz baña idün beyân
OL meâni ta size ola ayân
4935. Didiler kim yoğiken gökde sehâb
Nur virürken cihâna âfitâb
4936. Gökyüzinden gürleyüp yağsun matar
Halk görsün eyleyüp yir yir nazar
4937. Pes duâ itdi hemân Lût-ı Nebi
Hazrete yüz tutdı depretdi lebi
4938. Hak'dan emr oldu ki işâret kıla Lût
Göge ta gökden ide yağmur hubût
4939. Lut dahi emre idüp imtisâl
Göge işâret eyledi bî kıl u kâl
4940. Def'aten gökden nuzûl itdi matar

- Hâzır olan gördi hep idüp nazar
4941. Ba'zı ol kavmüñ müsülmân oldılar
Küfri koyup ehl-i îmân oldılar
4942. Ba'zı küfrinde musırr oldı hemân
Şirk ü şekden kurtarıbilmedi cân
4943. Ahmed'üñ dahi Medine'de meğer
Bir zaman eylendi yağmadı matar
4944. Hep Medine kavmi muztarr oldılar
Cem'olup Ahmed katına geldiler
4945. Didiler yağmadı yağmur kıl meded
Yohsa açlıktan diri kalmaz ehad
4946. Eyle diyincek Resul-i Hak hemân
Şehri koyup buk'aya çıkdı revân
4947. Gökyüzinde yoğıdı bir zerre miğ
Safidi gökyüzi mânend-i tiğ
4948. El götürüp ol Şefia'l müznibîn
Sıdkıle ol dem dua itdi hemîn
4949. Gökyüzinden geldi ol dem bir matar
Kim cihân gark olıyazdı serteser
4950. Anı gördüğü gibi yine Resûl
Hevaleynâ la 'aleynâ " didi Ol
4951. Eyle diyincek hemân sâ'at matar
Şehrüñ üstinden tağıldı serteser
4952. Çevre yanaya olup seyl-i revân
Hiç Medine'y(e)'irmedi andan ziyân
4953. Sen de isterseñ ziyanun ola süd
Ahmed-i Muhtâra vir daim durûd
4954. Yine ikincisi olıdı kim Ol
Kavmine göstermek istedükde yol
4955. Kavmi kasd itdi ki Anı katl ide
İçlerinden tâ helâk olup gide
4956. Kaçdı anlaruñ elinden ol hemân
Arkasın bir tağa virdi vesselâm

4957. Arkasın ol tağa çün süykendi ol
Ya'ni kim gizlenmeğe Lût-ı Resûl
4958. Arkasın süykendüğü mevzi hemân
Kazulı gibi çukur oldu revân
4959. Yidi kişi ol kavmden irdiler
Ol çukur ölen eratı gördiler
4960. Yidisi dahi müsülmân oldılar
Küfri koyup ehl-i îmân oldılar
4961. Didiler Allah birdür bî-gümân
Sen resulisin Anuñ î pâk cân
4962. Diñle Ahmed'den dahi mislin anuñ
Sıdkıle döndise Hakk'a yönin
4963. Anda kim küffardan kaçdı Resûl
Geldi bir tağa sığındı ol dem Ol
4964. Arkasın her taşa virdi hemân
Arkassı yir itdi ol taşda revân
4965. Çünki kafirler gelüben irdiler
Ol eserleri hacerde gördiler
4966. Sıdkıle îmâna geldiler tamâm
Işk ile di es-salâtu ve's-selâm
4967. Görüp ol hâli Resul oldu ferah
Kalb-i pâkinden kamu gitdi terah
4968. Lût'dan yine üçinci mu'cize
Diñle kim anı da aydayım size
4969. Geldi kavminden bir ulusu meğer
Lût'a bir gün didi î âl-i güher
4970. Vardı bir oğlum begâyet sevgülü
Sevgüsi canuma itmişdi gulû
4971. Gidüben ansuzda oldu nâ yedîd
Furkatı ben de kodı nâr-ı şedîd
4972. Bilmezem ne yirde idüğin bu dem
Çare kılmazsañ yitürür beni gam
4973. Ge Resûl-i Hakkıseñ Hak'dan bize
Vir haber k(i)'andan inanavuz size

4974. Şindi kandadur ne yirdür turağı
Kimüñ iledür tutuban turduğı
4975. Lût Peygamber heman idüp nazar
Ol kişiye virdi oğlundan haber
4976. Didi ne mikdar ola bundan ırak
Şimdi kendi oğluma olan turak
4977. Didi kırk fersahdurur bundan tamâm
Aña dek kim oğlun itmişdür makâm
4978. Ol kişi çün bildi oğlundan haber
Kalmadı kalbinde inkâr-ı diğêr
4979. Sıdkıla oldı müsülmân ol zamân
Gitdi gönünden kamu şekk-ü gümân
4980. Dinle bunun mislin Ahmed'den î yâr
Tâ bilesin anı dahi âşikâr
4981. Çün Tebük gazvine kasd itdi Resûl
Leşker-i ashâbı dirüp tutdı yol
4982. Yâvi kıldı nâkasın bir gün Ömer
Anı görmiş çıkmadı anda bir er
4983. Ne kadar kim eylediler cüst ü cû
Bulmadılar nâkadan hiç renk-i bû
4984. Didiler andan geledüm bari vaz
Çıkıdı elden girmedi pes ele baz
4985. Pes münafıklar uzadup çevre dil
Birbirile itdiler fisl-i yesil
4986. Didiler peygamberem dir Mustafâ
Halka virür dâim ahbâr-ı semâ
4987. Dahi ahvâl-i kıyâmetden tamâm
Âlemüñ halkına nakl ider müdâm
4988. Gaybdan dahi virür daim haber
Gözi öninde ider gibi nazar
4989. Turfa bu bir nâkanuñ sırrın bu dem
Bilemez kim mahvola dilden bu gam
4990. Bu sözi işidüp ol Şâh-ı Rusul

- Fahr-i âlem Muktedâ-yı cüz ü kül
4991. Fikre varup hatırına konu gam
Bu işüñ keyfiyyeti keşfinde hem
4992. İrdi ol sâatda Cibrîl -i Emin
Mustafâ'ya cânib-i Hakdan hemin
4993. Didi kim saña selam itdi Celil
Olmasuñ didi bu fişkrinde zelil
4994. Karşuğı tağa nazar kıl î hümâm
Tâ bilesin nâkanuñ hâlin tamâm
4995. Bu kelâmı didi Tâvûs-ı Melek
Pes küñüldi diyüp Allahu ma'ak
4996. Çünkü ol tağa Resul itdi nazar
Gördi bitmiş anda bir ziba şecer
4997. Nâkanuñ yuları tolaşmış aña
Denk olup nâka bakınur dört yaña
4998. Anı gördükde Resûl-i pâk cân
Kavmine ol dem haber virdi hemân
4999. Bilişüp anlar da varup irdiler
Nâkayı anda tutılmış gördiler
5000. Yuları ol ağaca sarlu tamâm
Didüğü gibi Resulüñ î hümâm
5001. Göricek bu mu'cizatı çok kişi
Kim hemîşe küfr ü şirk idi işi
5002. Sıdk-ı kalbile müsülmân oldılar
Dine girüp ehl-i îmân oldılar
5003. Sen dahi dinüñde bulduñsa sebât
Sıdkıle di es-selâmu ve's-salât
5004. Mu'cizât-ı Lût uş oldu tamâm
Diñle İshâk-ı Nebî'den de peyâm
5005. Râvi dir İshâk Peygamber de hem
Mu'cize üçidi ne bîş ü kem
5006. Evveli buyidi kim çün ol Nebi
Feth itdükde nübüvvetde lebi

5007. Dine da'vet eyledi kavmini ol
Didi ben geldüm size Hak'dan resûl
5008. Tâ sizi külli müsülmân eyleyem
Cân u dilden ehl-i îmân eyleyem
5009. Bunı işitdükde ol kavmüñ biri
Mâl u câh u haşmet ile kadiri
5010. Didi İshâk'a bu da'vı k(i)'eyledüñ
Eyü yavuz bunca sözler söyledüñ
5011. Var mı da'vâna delil ü mu'cize
Tâ anı gösteresin bu dem bize
5012. Pes didi İshâk ayduñ ne gerek
Kim göresiz anı benden tîz-rek
5013. Didiler var katumuzda üç deri
K(i)'eskiden kalmışdur anuñ her biri
5014. Kuriyup kakaç olup kalmışdurur
Dirilikden kendüyi salmışdurur
5015. Bir öküz cildidür anuñ her biri
Anları peygamberiseñ kıl diri
5016. Nice kim evvel diriyidi tamâm
Yine dirilüp yürisün î hümâm
5017. Bunı işitdükde İshâk-ı emin
Sıdkıla ol dem duâ kıldı hemin
5018. Da'vetini Hak kıluban müstecâb
Kalbine hatifden irdi bu hitâb
5019. Kim için ol üç derinüñ serteser
Toptolu kum eyle î âli güher
5020. Pes anuñ herbirine kıl nefh-i rûh
Tâ saña Fettâh'dan ire fütûh
5021. Bu hitâbı işidüp İshâk-ı râd
Gamdan âzâd olup oldu gönli şâd
5022. Nice kim emr itdiyise dâdger
Eyle kıldı ol Nebi-i mu'teber
5023. Üçi dahi ol derinüñ ol zamân
Emr-i Hakkıla dirilüp buldı cân

5024. Ayağ üzre turup oldı üç öküz
Birbirine karşı hoş gerdi göğüs
5025. Diñle Ahmed'den dahi buña nazîr
Belki bundan dahi hûb u dil-pezîr
5026. Bir kabile varidi i hoş nihâd
Kim Beni Kinde dinürdi aña ad
5027. Anlaruñ içinde vardı bir hümâm
Seyyidi ol kavmuñ olıdı tamâm
5028. Ahmed-i Muhtâr'a geldi bir gün ol
Didi Hak'dan bize geldüñse Resûl
5029. Bizlere göster delîl ü mu'cize
Tâ anı görüp inanavuz size
5030. Didi anlara Resul işdüñ beyân
Ne gerekdür tâ idem anı 'ayân
5031. Didiler bizde deriler kadîm
Kuriyup kakaç olup olmış sakîm
5032. Deve derisidür anlar î hümâm
Dirilüp yine deve olsun tamâm
5033. Pes duâ itdi Resûl-i kâinât
Mazhar-ı mecmû'-ı esmâ vü sıfât
5034. Hakdan emr oldı Resûle ol zamân
Kum koyup toldura içlerin hemân
5035. Ol deriler üzre elini koya
Müddeinüñ kamu da'vasın yuya
5036. Pes deriler içini toldırdı kum
Elin üstine koyup didi ki kum
5037. Hakk'uañ iznile hemân ol postlar
Hoş deve oldı dirilüp dostlar
5038. Yine evvelki gibi buldı hayât
Sanasın kim görmemişlerdi memât
5039. Anı görüp ol kabile serteser
Seyyid ile dine geldi î piser
5040. Sıdk u ihlâs ile mü'min oldılar

Hüsn-i islâm ile muhsin oldılar

5041. Sende dahi varise ihsân tamâm
Vir salavât Mustafâ'ya subh u şâm
5042. Yine ikinci çün İshâk-ı Nebi
Şam'a varup açdı da'vetten lebi
5043. Mu'cize istedi andan kavm-i Şam
İttifak ile cemi'si tamam
5044. Didi n'istersiz ayduñ ideyin
Ne yola kim siz diyesiz gideyim
5045. Didiler bizde katı azdur gazem
Anuñile olumazuz muğtenem
5046. Dile Tanrı'dan bize virsüñ kesîr
Çarpalardan sağır ü ger kebîr
5047. Diledi Hak'dan hemândem Ol Resûl
Anlaruñ maksûdına buldı vusûl
5048. Anlara Hak virdi ol deñlü gam
K(i)'oldılar mecmû'ı andan muğtenem
5049. Dinle Ahmed'den dahi buña bedel
Neydi anı da ideyin saña hal
5050. Buyidi k(i)'ehl-i Yemen 'den bir arap
Geldi bir gün Ahmed'i kıldı talep
5051. Didi î sultân-ı âlem kıl meded
Bizde azdur dört ayakludan aded
5052. İste Hak'dan bize virsüñ çok ganem
Tâ olavuz anuñile muğtenem
5053. Diledi Hak'dan heman sâat resûl
Bî-tavakkuf da'veti oldı kabûl
5054. Bir koyun getürdüp ol dem Emin
Arkasına elini kodı hemin
5055. Yüklü oldı ol koyuncuk ol zamân
Toğdı toksan kuzı karnında hemân
5056. Üreyüp andan koyunlar oldı çok
Şöyle kim dirlerdi hadd ü addi yok

5057. Ol arap anı göricek ol zamân
Kalmadı gönlinde hiç şekk ü gümân
5058. Def'aten anda müsülmân oldu ol
Küfri koyup ehl-i îmân oldu ol
5059. Sen de dahi şekden dileriseñ necât
Işk ile di es-selâmu ve's-salât
5060. Yine İshak'un üçünci mu'cize
Neydi anı dahi aydayın size
5061. Kavmi bir gün didiler kim yâ Resûl
Dilegümüzü kerem kıl kıl kabûl
5062. Didi n'istersiz ayıdun bileyin
Aña layık her neyise kılayın
5063. Didiler senüñle söyleşsün siba'
Şöyle kim kimse itmesün niza'
5064. Eyle diyincek hemândem ol Resûl
Sözlerini anlaruñ kıldı kabûl
5065. Emr kıldı cem'olup ol dem siba'
Nutka gelüp söylediler bî-niza'
5066. Görüp ol kavm anı iştdi tamâm
Kim siba' anuñile kıldı kelâm
5067. Diñle bunuñ mislin Ol Sultandan
Ol Habîb-i Hazret-i Rahmândan
5068. Âl-i ashâbiyile bir gün meğer
Benî Âmir'den yaña kıldı sefer
5069. Karşudan ansuzdan kopdı bir gubar
Şöyle kim rû-yı semâyı kıldı tar
5070. İlle kim key düridi olmadı fark
Yir ü gök arası oldu toza gark
5071. Sandı ol iki sahâbe k(i)'ol gürûh
Kim hücûm ile gelür mânend-i kûh
5072. Ol kabile atlularıdur gelür
Ahmed-i Muhtâr ile gavga kılır
5073. Bu hayali bunlar itmedin tamâm
Anlara kıldı nazar Fahrü'l enâm

5074. Gördi bildi ademi degül gelen
Bu hücumı kendüler üzre kılan
5075. Belki cem'olup gelenlerdür siba'
Ol gubar anlardan olmuş irtifa'
5076. Kendüye gelürler istikbâl için
Da'vet ü izzetde istiklâl için
5077. Çün yakın geldiler itdiler selâm
Anlarun aldı selâmın Ol Hümâm
5078. Söylediler âdemî gibi fasîh
Anlaruñla rû-be-rû olup sarîh
5079. Anlara hem söyledi ol dem Resûl
Hep iştdiler turanlar sağ u sol
5080. Ol kabileden dahi çok kişi cem'
Olmışidi kıldı anlar dahi sem'
5081. Anı göricek kamu bî-ihtiyâr
Dine girüp anlar oldu bahtiyâr
5082. Şirk ü şekden oluban kamu halâs
Buldılar kurb-ı rızâda câ-yı hâs
5083. Sen dahi isterisen kurb-ı rıza
Vir salavât Ahmed'e subh u mesa'
5084. Mu'cizi İshâk'uñ uş oldu tamâm
Diñle Ya'kûb-ı Nebiden de kelâm
5085. Mu'cizâtı üçidi Anuñ da hem
Nakl-i râvi böyledür bî-bîş ü kem
5086. Evveli Ken'an kavmin ol nebi
Çünkü da'vet eyleyüp açdı lebi
5087. Anlar andan istediler mu'cize
Şimdi göster didiler lâbud bize
5088. Didi n'istersiz didiler kim bu tağ
Hâk olup düpdüz yir olsun hemçü rağ
5089. Bu sözi işidicek Ya'kûb-ı râd
Bunlaruñ sözinden oldu gönli şâd
5090. Emr oldu kim ide tağı tavaf

- Niyyet-i hâlisle kılup kalb-i saf
5091. Neyise maksûd ol sâat hemân
Hâsıl olup cânib-i Hakdan revân
5092. Çün bu emri bildi Ya'kûb-ı emîn
Şâd u handân oldu ol sâat hemîn
5093. Şevkile tağı tavaf itdi çü seyr
Hâk olup ol tağ düpdüz oldu peyr
5094. Sürüp ol yiri ulukdun ekdiler
Dahi bağ idüp ağaçlar dikdiler
5095. Bitdi her bir daneden bunca hubûb
Herbiri sağ u semîn ü bî-uyûb
5096. Dahi ağaçları bitüp virdi bar
Şöyle kim her miveden bitdi hezar
5097. Ol yir ucından hep ol kavm-i denî
Sîm ü zer hâsıl kılup oldu ganî
5098. Yine ikincisi Ken'an şehri hem
İki tağ arasıyidi min kıdem
5099. Kavmi Ya'kub'a didi bu iki tağ
Buradan gitse bulurduk biz ferağ
5100. Yirümüz tardur eküben biçmeğe
Seyr için çıksak konuban göçmeye
5101. İntikâl itse bu yirden bu cibâl
Saña uyarduk kamu bî-kîl u kâl
5102. Böyle didügi gibi ol kavm Aña
Diledi kim anların işi oña
5103. El götürüp Hazrete kıldı niyâz
Didi i Fettâh u Hayy u Kârsâz
5104. Rahmetüñ bâbından eyle feth-i bâb
Ne bilevüz nicedür nehc-i sevâb
5105. Böyle didügi dem ol kân-ı kerem
Hak kabul itdi duasın lâ-cerem
5106. Emr oldu kim işâret ide cüst
İki elile tağa karşı dürüst

5107. İde ol tağlar yerinden intikâl
Dahi kalmaya arada kîl u kâl
5108. Bildügi sâ'at bu emri ol Kerîm
Hâlıkıyüçün şükr itdi delîm
5109. Elile itdi işâret ol zamân
Kopdı tağlar turdığı yirden hemân
5110. Hâlikun emrile idüp intikâl
Kopuban gitdi yirinden ol cibâl
5111. Kikiyüp düpdüz yir oldı ol mekân
Anda olanlar kamu gördi ayân
5112. Mustafâ'dan dahi bunuñ misli hem
Vâki' oldı Taif'e varduğı dem
5113. Dine da'vet eyledü anları Ol
Tâ ki andan öğreneler toğrı yol
5114. Didiler anlarda göster mu'cize
Tâ inanup tâbi'olavuz size
5115. Didi n'istersiz didiler bu cibâl
Turduğı aradan itsüñ intikâl
5116. Bu sözi didükleri dem ol Resûl
Bî-tereddüd sözlerin itdi kabûl
5117. Pes işâret itdi elile hemân
Kopdı ol tağlar yirinden ol zamân
5118. Gayrı yire kıldı andan intikâl
San yoğıdı anda evvelden cibâl
5119. Kikiyüp düpdüz yir oldı ol mekân
Anı Taif kavmi gördi 'ayân
5120. Sen de kalbünde dileriseñ vüs'ati
Vir salavât Ahmed'e bul devleti
5121. Yine Ya'kûb'uñ üçünci mu'cize
Neyidi anı da aydaym size
5122. Buyidi oğlı Yehûda ol zamân
Kim gaza itdi amalika hemân
5123. Cenk iderken sındı elinde süngü
Aklını yitürüp olmadı dengü

5124. Bir yüce yire çıkup çağırđı cüst
Nizem usandı ata diyu dürüst
5125. Atası Ken'an'da işitdi hemân
Oğlınuñ çağırduğını ol zamân
5126. İki yüz on milidi andan tamâm
Şehr-i Ken'an'a mesâfet i hümâm
5127. Çıkđı bir tam üzre Ya'kûb-ı Resûl
Bir süngü elinde ol sâhib-i usûl
5128. Ol süngüyü itdi oğlından yaña
Ol süngü perrân olup vardı aña
5129. Anı görüben Yahûda-yı dilîr
Eline aldı süngüyü hemçü şîr
5130. Hamle idüp düşmeni kıldı tebâh
Münhezim olup e'adı tutdı râh
5131. Ekseri kırıldı anlaruñ tamâm
Bari anlardan arındı ol makâm
5132. Ahmed-i Muhtâr'dan dahi hemân
Diñle diyeyim bunuñ mislin 'ayân
5133. Bir gün emr itdi Ali'ye kim meğer
İde küffâra cihâd için sefer
5134. Pes Ali dahi idüp emrin kabul
Sıdk u ihlâs ile ol dem tutdı yol
5135. Varuban küffâr ile kıldı neberd
Şöyle kim işlerin itdi ah u derd
5136. Germ olup cenk eyleriken ol veli
Kuvvetile Tanrı arslanı Ali
5137. Arkasında geye turduğı zırırh
Hep boşandı uşanup girih
5138. Pes hemândem nâra urdı şîr-i ner
Hazret-i Peygambere itdi haber
5139. Kırk fersah yiridi andan tamâm
Râvi kavlıle adedde ol makâm
5140. Anı işitdi hemaâdem Ol Emin

- Atdı andan an bir çevşen hemîn
5141. İrdi ol çevşen Ali-yi şirecüst
Alup anı egnine geydi dürüst
5142. Germ olup küffâra saldı zülfikâr
Kamusın ol lahza kıldı târumâr
5143. Feth itdi ol biledi serteser
Kalmadı anda eâdiden eser
5144. Tolma'-ı tığ itdi mecmû'ın tamâm
Işkıla di es-salâtu ve's-selâm
5145. Mu'cize-i Ya'kûb oldu çünki tam
Yûsuf-ı Sıddıkı dahi dinle hem
5146. Mu'cizât-ı Yûsuf-ı Sıddık-ı hûb
K(i)aña handân müşteriyidi kulûb
5147. Üçüdi râvi sözince bî-gümân
Bize râviden bu nakl oldu ayân
5148. Evveli budur ki bir gün Ol Nebi
Ol melâhat âsumân-ı kevkebi
5149. İbn-i Yamin ile oturmuşidi
Söz yüzinden perde götürmüşidi
5150. Gah nübüvvet halin iderdi beyân
Gah vilâyet kalın iderdi ayân
5151. İbn-i Yamin tutmuşidi anı gûş
Cân u dilden dinleridi anı hoş
5152. Lîki tasdik itmezidi ekserin
Değmesine anuñ anmazdı serin
5153. Gördi Yûsuf ki anda yok hiç i'tikâd
Ol sebepden itmez aña inkıyâd
5154. Dine da'vet itdi anı Ol Emin
Tâ ide tasdik ola ehl-i yakîn
5155. Ol da Yusuf'dan diledi mu'cize
Didi göster Hak nebiyisen bize
5156. Didi Yûsuf ne gerek eyle beyân
Tâ saña bu dem idem anı beyân

5157. Didi bu ağaçların yaprağı hep
Atlas olsun i şeh-i âl-i nesepe
5158. Yusuf peygamber ol sâ'at hemân
Hazrete yüz tutdı sıdkıla revân
5159. Didi î dânen-de-i ahbâr-ı gayb
Saña rûşendür kamu esrâr-ı gayb
5160. Da'vetini ben zaifûn kıl kabûl
Halk içinde olmasun fazlum fuzûl
5161. Bu duâyı çünkü kıldı Ol Hümâm
Da'vetini Hak kabûl itdi tamâm
5162. Ol ağaçlarda ne kim evrâk var
Her münakkaş atlas oldu âşikâr
5163. İbn-i Yâmin anı gördükde hemân
Yûsuf'a iman getürdi bî-gümân
5164. Misli bunun da Resûlullahdan
Ol nebiler zümresine şahdan
5165. Böyle vâki' oldu kim bir gün meğer
'İydidi mü'minlere i pür-hüner
5166. Şâd u handân idi ol gün ehl-i din
Yoğdı hiç kimsene gamdan hazin
5167. İlle ol gün Fâtıma mahzûn idi
Sicn-i gamda sañasun mescûnidi
5168. Anı eyle görüben ol gün Resûl
Didi ne nesne seni kıldı melûl
5169. 'İyddür bu gün gerek şâd olasın
Kayd-ı gam bendinden âzâd olasın
5170. Fâtıma didi ki î Sultan-ı din
Seyyidü'rresli Şefî'al müznibin
5171. Bende yok yire degül bu hüzn ü gam
Yok yire dime anı î muhterem
5172. Belki oldur kim Hüseyin ile Hasan
Devr elinden î Habib-i Zülminen
5173. Gayrı oğlancuklara idüp nazar
Görüp anlarda libâs-ı mu'teber

5174. İkiçügi bile olmışdur hazin
Hiç görünmez gözlerine ân u in
5175. Ben dah(i)'anuñçün olmuşam melûl
Gussadan bulmaz ferah göñlüme yol
5176. Anı işitdügi gibi Ol Hümam
İki kurumuş deri buldurdı ham
5177. Ol deriler üzre elin sürdi cüst
Atlas oldu herbiri anuñ dürüst
5178. Eyle atlas kim gören kalurdı denk
Diridi kim âferin zî şekl-i renk
5179. İki iki boyına tamâm
Sanasın ölçüp dikilmişdi benâm
5180. İlle anlaruñ gibi fâhir libâs
Egniñe geymemişidi cinn ü nâs
5181. Anı gördükde Hüseyin ile Hasan
Şâd olup dilden getürdiler hazan
5182. Bî-gam olup kıldılar anlar da ‘ıyd
Ol gün oldu anlara ‘ıyd-ı saîd
5183. Sen de gamdan bulmak istersen rehâ
Vir salavât ber-revân-ı Mustafâ
5184. Yine Yûsuf'dan ikinci mu'cize
Diñle kim anı da aydayın size
5185. Gözsüz olmuşidi bir oğlan meğer
Ulular oğlanlarından mu'teber
5186. Anesi ışkını kılup cana farz
Yûsuf-ı Sıddık'a iltüp itdi arz
5187. Didi ger bu oğlanuñ gözi yine
Bayağı gibi gelürse yirine
5188. Saña ikrâr idüp îmân getürem
Hizmetüñ bâbında dün gün oturam
5189. İtmeyem bir lahza emrüne hilâf
Dimedüğün yola gitmeyem güzâf
5190. Bu sözi işidicek Yûsuf hemân

- El götürüben duâ kıldı revân
5191. Da'veti ol lahza oldu müstecâb
Hak'dan irdi pak sırrına hitâb
5192. Didi kim î âfitâb-ı burc-ı hüsn
Dürr-i deryâ-yı bahâ vü derc-i hüsn
5193. Bî- tavakkuf ol cemâlünde nikâb
Tâ suâline anuñ olsun cevâb
5194. Bu hitâbı işidüp Yûsuf hemân
Gün yüzünden bürkain aldı revân
5195. Zâhir oldu ol dem envâr-ı cemâl
Âlemi zeyn itdi ezhâr-ı cemâl
5196. Pertevi ol yüzün irüp oğlana
Gözi evvel ki gibi oldu yine
5197. Vahş u tayr u mar u mur u âdemi
Bâğ u râğ u hûb u rışt-i âlemi
5198. Yine evvelki gibi gördi hemân
Gözlerinüñ perdesi gidüp ayân
5199. Buncılayın yine Ahmed'den tamâm
Nice vaki' oldu diñle î hümâm
5200. Geldi bir hatun meğer gitmiş gözi
Giceden fark itmez olmuş gündüzi
5201. Ol Selim'ün kızlarındanmış meğer
Hep arap araba bilürmiş serteser
5202. Ahmed-i Muhtâr'a didi î Nebi
Kamu eytâmuñ bu gün sensin ebi
5203. Gözcügezüm gitdi baña kıl meded
Hizmetüne gelmişümdür kılma red
5204. Anı gördükde Resûl itdi duâ
Hak cenabında heman oldu revâ
5205. Emr oldu kim işâret eyleye
Eliyiline işâret eyleye
5206. Yirine gele anun gözi hemân
Göre mahsûsât-ı mecmû'ı ayân

5207. Pes işâret itdi ol saat Resûl
Gözleri açıldı gördi sağ u sol
5208. Nice kim evvel görüridi hemân
Yine evvelki gibi gördi 'ayân
5209. Belki evvelkiden artdı kuvveti
Nûr u ferden yiğrek oldu kudreti
5210. Yine Yûsuf'dan üçünci mu'cize
Diñle kim ne resme nakl oldu bize
5211. Buyidi kim çün Zeliha oldu pîr
Taht-ı izzetden düşüp oldu hakîr
5212. Anı Yûsuf buldurup kıldı duâ
Hazret-i Hak'da hemân oldu revâ
5213. Duhter-i bikr oldu geldi behçeti
Hâs u 'âm içinde buldı izzeti
5214. Misli bunuñ dahi Ahmed'den î cân
Neydügünü dinle ideyin beyân
5215. İbn-i Münzir kim harimidi benâm
Badiyi kavmine miridi tamâm
5216. Geldi bir gün Ahmed-i Muhtâr'a ol
Didi Hak'dan bize geldünse Resûl
5217. Bir hatunum var karıyupdur katı
Şöyle kim deprenmeye yok tâkati
5218. Lîkin anı ben severem î hümâm
Zire ulu nesildendür ol benâm
5219. Hem anuñla var begâyet ülfetüm
Sanuram oldur başumda devletüm
5220. Hak resuliseñ bu dem eyle duâ
Bikr ü genç olup yine bulsun bahâ
5221. Tâ ki ben îmân getürem saña hoş
Küfür çirkinden derûnum ola boş
5222. Bu kelâmı işidüp andan Resûl
Bî-tereddüd da'vetin kıldı kabûl
5223. El götürüp eyledi ol dem duâ

- Hazretinde Hâlik'ũñ oldu revâ
5224. Emr oldu bir niçe âyet hemân
Okuya Kur'an'dan Ol pak-cân
5225. Ol karı üzre hemandem el kodı
Bikr-i kız olup bula ayt u deri
5226. Çün bu emri bildi Ol Hayrû'l enâm
Emr-i Hakkı neyise kıldı tamâm
5227. Ol karı oldu hemân bir bikr-i genç
Çekmedin bir zerre deñlü derd ü renç
5228. Niçe kim evvelde bikr ü gencidi
Sihhatile bî-gam u bi rencidi
5229. Ol dem andan yigrek oldu kuvveti
Sinn ü hüsnile bahâ vü behçeti
5230. Anı görüp avratile er hemân
Dine girüp mü'min oldılar revân
5231. Sen dahi dinünde isterseñ sebât
Işkıla di es-selâmu ve's-salât
5232. Mu'cizât-ı Yûsuf oldu çün tamâm
Diñle Yunus'dan dahi bir kaç kelâm
5233. Üçüdi andan da vâki' mu'cize
Râvi bu vechile nakl itdi bize
5234. Evveli bu Ninva kavmi tamâm
Dine da'vet eyledi çün Ol Hümâm
5235. İstedi ol kavm andan mu'cize
Sadıkiseñ didiler göster bize
5236. Didi n'istersiz didiler kim bu tağ
Hâletinde tururiken şöyle sağ
5237. Çıksun içinden anuñ bir süsmâr
Halk-ı âlem görsüñ anı âşikâr
5238. Nutka gelüp hoş şehâdet eylesüñ
Sen Nebiyy-i Hakk'oldugun söylesüñ
5239. Bu kelâmı anlar itdükde hemân
Yûnus eyledi işâret ol zamân

5240. ıkdı ol tağdan hemân bir süsmâr
Gördiler anda olanlar âşikâr
5241. Sayha idüp söze geldi hoş fasîh
Didi bilüñ kim nebidür bu sahîh
5242. Buña ihlâsile î mân götürüñ
Gülşen-i cennetde varup oturuñ
5243. Zire kim Hak'dan bu gelmişdür Resûl
Rahmet-i Rahmâna okur sizi Ol
5244. Ni'met-i Gufrân-ı Hakka bî-gerân
Sizleri da'vet ider bu pâk-cân
5245. Misli bunuñ Ahmed-i Muhtâr'dan
Seyyidü'ssa'dâtu ve'l ahyârdan
5246. Şöyle vaki'oldı kim bir gün meğer
Bir arap geldi elinde bir keler
5247. Didi ger peygamberisen bu zamân
Emr kıl kim bu keler açsun dehân
5248. Nutka gelüp hoş şehâdet eylesüñ
Haklığımı halk içinde söylesüñ
5249. Tâ ki ben dahi seni tasdîk idem
Hak resûliduğünü tahkîk idem
5250. Bu sözi işitdügi gibi Resûl
Ne ki didi ol arap kıldı kabûl
5251. Pes kelere didi kim î canavar
Ben kimem bu kavime vir benden haber
5252. Ol keler didi ki sensin hak Resûl
Halka göstermege geldüñ yoğrı yol
5253. Yir ü gök halkına sensin rehnümâ
Saña uyan buldı dûzahdan rehâ
5254. Tanrı birdür sen resulisin Anuñ
Maksad u maksûdısın cân u tenüñ
5255. Yirler ü gökler senüñçün oldı vâr
Dahi her ne var nihân u âşikâr
5256. Bunı işitdügi gibi ol arap
Dahi anuñla olanlar anda hep

5257. Sıdkıla îmâna geldüler tamâm
Işkıla di es-salatu ve's-selâm
5258. Hem ikincisi emr-i ninva
K(i)'olmuşidi bir gürûha padişa
5259. Dine da'vet eyledi Yûnus anı
Küfr içinde olmasuñ diyu deni
5260. Ol dahi andan diledi mu'cize
Ya'ni varsa hüccetuñ göster bize
5261. Didi Yûnus kim baña eyle beyân
Ne dilerseñ ideyin bu dem 'ayân
5262. Didi kapum halkası olsun zehep
Dahi nesne itmezem senden talep
5263. Ol nebiye bu sözi çün didi ol
Bî tereddüd eyledi Yûnus kabul
5264. Hazrete idüp teveccüh ol zamân
Hâcetin sırrıla arz itdi hemân
5265. Emr oldı kim yüzini Ol Emin
Halka üzre koya ol sâ'at hemin
5266. Neyise maksûdı gele yirine
Bu işi a'dâsı görüp yirine
5267. Bilicek bu emri Hak'dan Ol Emin
Yüzünü ol halkaya sürdi hemin
5268. Oldı ol halka hemân sâ'atde zer
Gördi ol beg kavmiyile serteser
5269. Mustafâ'dan dahi bunuñ misli hem
Fedk'e varduğunda Ol Kân-ı Kerem
5270. Ehl-i Fedk'i da'vet itdi dine Ol
Öğreneler tâ ki andan toğrı yol
5271. Didiler onlar dahi î merd-i hoş
Beyt-i Fedk'üñ kim kapısı vardur uş
5272. Ol kapunuñ halkası olsun zehep
Görüben dine girelüm anı hep
5273. Bu sözi didükleri gibi hemin

- Hak Teâlâ 'dan diledi Ol Emin
5274. Ol kapunuñ halkası oldu zehep
Gördiler anda olanlar anı hep
5275. Ehl-i Fedk anı göricek ol zamân
Hep müsülmân oldılar ol dem hemân
5276. Fedk ol dem Hayber ilinde meğer
Ögilürce köyidi mu'teber
5277. Siz dahi î mü'mînin ü mü'minât
Işkıla diñ es-selâmu ve's-salât
5278. Gûş tut yine üçünci mu'cize
Nicesi nakl oldu Yûnus'dan bize
5279. Anı dahi ideyin bir bir beyân
Bu meâni tâ size ola 'ayân
5280. Yûnus peygambere bir gün yine
Cem' oluban geldi bir kaç kimsene
5281. Didiler bize odunsuz yandur od
K(i)'anı görüp idelümayş u sürud
5282. Yûnus Peygamber ol sâ'at hemân
Sudan od çıkardı gördiler 'ayân
5283. Şu'lelenüben yelkindi tamâm
Odunı yogıken ol od i hümâm
5284. Hem Resûlullah'dan dahi î yâr
Misli bunuñ vâki' oldu âşikâr
5285. Oludu ol kim Benî Haris tamâm
Geldiler Ahmed katına hâs u 'âm
5286. Didiler odunuñ od neydür bu dem
Kara toprakdan gördüm anı hem
5287. Bu kelâmı işidüp Ol pâk-cân
Diledi Hak'dan kabûl oldu hemân
5288. Kapkara toprak dutuşup yandı nâr
Şöyle kim ol kavm gördi âşikâr
5289. Çünkü odunsuz dutuşup yandı hâk
Âkile lâbud gerekdür bîm ü bâk

5290. Her kişi kim ister oddan necât
Şevkile disüñ hemîşe es-salât
5291. Mu'cizât-ı Yûnus oldu uş tamâm
Diñle Eyyub-i Nebi'den de kelâm
5292. Mu'cizâtı üçüdi Anuñ da hem
Nâkil-i ahbârdan î muhterem
5293. Evveli altun çeküp geydi kim ol
Vakti kim cismine sıhhat buldı yol
5294. Yağdı gökden üstine altun çürâd
Şöyle kim oldu görenler anı şâd
5295. Misli bunu dahi Ahmed'den tamâm
Diñle kim neydi diyeyin î hümâm
5296. Atasına Fâtıma Hatun meğer
Geldi bir gün didi î Hayrû'l beşer
5297. Cu' u u kılletden Hüseyin ile hasan
Kıldılar gönülüm evin beytû'l hazan
5298. Komadılar gice gündüz râhatum
Aldılar emn ü huzûr u âfetüm
5299. Lutf kılup anlara irmiş meded
Zire sensin hazin-i Hayy u Ahad
5300. Bu kelâmı işidüp ol kân-ı cûd
Menba'-ı lutf u kerem burhân-ı cûd
5301. Hazrete yüz tutuban kıldı duâ
Hazret-i Hak'da hemân oldu revâ
5302. Yağdı altundan otuz dane cerâd
Râvi kavlince ne eksük ne ziyâd
5303. Ba'zı anun burcına virdi Ali
Sûr-ı Hak şâhenşâh-ı din ol veli
5304. Baki kalanını anuñ az u çok
Nefsîçün harc itdiler kim ola tok
5305. Hâşimîlerden anı görüp tamâm
Tokuz âdem dine girdi î hümâm
5306. Fakrıdan sen dahi isterseñ gınâ
Ol Habîbe vir salavât dâimâ

5307. Yine ikincisi Eyyûb'uhn î yâr
Mu'cizâtınuñ buyidi âşikâr
5308. Kavminüñ ol dem de vardı bir şehi
Kim halâyık aña olmışdı rehi
5309. Didi Eyyûb aña kim îmâna gel
Tâ ola müşkillerüñ mecmû'-ı hal
5310. Ol dahi Eyyûb'a didi î emin
Mü'min olduğın diler misin yakın
5311. Şol oturduğum evüñ tamın tamâm
Üstüvânesüz turur görsüñ enâm
5312. Üstüvânesi ol evüñ de meğer
Dördimiş böyle didi vireñ haber
5313. Turfetü'l 'aynuñ içinde Ol Resûl
Da'vet idüp da'veti oldı kabûl
5314. Üstüvaneleri ol evüñ tamâm
Kopuban düşdi yirinden î hümâm
5315. Tam hali üzre düşdi bî-kusûr
Tama andan irmedi hergiz fütûr
5316. Misli bunuñ dahi ol dem ki Resûl
Feth-i Mekke itmeğe buldı vusûl
5317. Beyt-i Bu Süfyan'a girdi ol zamân
Gördi küffâr ile tolmuş bî-gerân
5318. Bir işâret kıldı ol sâ'at Resûl
Üstüvânesi ol evüñ sağ u sol
5319. Kopdı yirinden revân düşdi yire
Hali üzre kıldı dâr u dâire
5320. Kopmadı bir tahta tamından tamâm
Gözlerle gördi anı hâs u â'm
5321. Kim varise olaralıkda hemân
Dine girüp mü'min oldılar revân
5322. Sen de dâr-ı dilde isterseñ sebât
Şevkile di esselâmu ve's-Salât
5323. Yine Eyyûb'uhn üçünci mu'cize

- Böyle nakl olundu ol dahi bize
5324. Kim varidi bir susuz köy ol zamân
Kavim susuzlıktan eylerdi figân
5325. Eyyûb anları görüp itdi duâ
Hak katında lâ cerem oldu revâ
5326. Ol köyüñ yirleri su oldu tamâm
Andan içdiler cemi'i hâs u 'âm
5327. Misli bunuñ Mustaf-'yı mah -rû
Bir kabile gelüp itdiler gulû
5328. Didiler olduğumuz yirdür serâb
Hiç bulamaz birümüz içmeğe âb
5329. N'ola Hak'dan dilerseñ kim Ol İlâh
Virse bizüm bürkede dahi miyâh
5330. Bunı işidüp Resûl itdi duâ
Hazret-i Hak da hemân oldu revâ
5331. Emr oldu kim Resûl-i Kâmiyâb
Vara ol yirlere kim yok anda âb
5332. Kudret-i Hakkıla çün ide nazar
Ol beriyyeyi su tuta serteser
5333. Nice su eyle su kim âb-ı hayât
Lezzetini görse anuñ ola mât
5334. Sen de dil-berrin dilerseñ tuta su
Vir salavât Ahmed'e î nîk-hu
5335. İrdi çün i'caz-ı Eyyûb âhire
Pes Şuayb i'câzı oldu zâhire
5336. Üçüdi anda da vâki' mu'cize
Râvi bu vechile nakl itdi bize
5337. Evveli buyidi ol üçün benâm
Arz-ı Medyen'de meğer bir köy tamâm
5338. Kum içinde kalmışidi anı kum
Azacuk kalmışidi kim ide kum
5339. Kavmi ol küyün Şuayb'a geldiler
Kumdan ağlayup şikâyet kıldılar

5330. Ol dahi ol sâ'at eyledi duâ
Bî-tavakkuf da'veti oldu revâ
5341. Emr oldu kim işâret eyleye
Andan ol kavme beşâret eyleye
5342. Kum heman ol yirden ide intikâl
Komaya anlar da hiç gerd-i melâl
5343. Pes Şuayb itdi işâret ol zamân
İntikâl itdi kum ol yirden hemân
5344. Vardı bir yirde dahi kıldı karâr
Kaldı anda dahi nice rûzigâr
5345. Misli bunuñ Mustafâ'dan da hemân
Gûş ol kim eyleyem saña beyân
5346. Şöyle oldu kim Benü Nehbel meğer
Bir kabileydi arapda mu'teber
5347. Cem' olup bir gün Resûle geldiler
Kesret-i kumdan şikâyet kıldılar
5348. Didiler otlaklarımız kum tamâm
Kaplayup tutmuşdurur î nîknâm
5349. Ol sebepten yirlerümüz düşdü tar
Çarvamuz incinür leyl ü nehâr
5350. Pes Resûl ol dem duâ kıldı hemân
İntikâl itdi kum ol yirden revân
5351. Şöyle kim kuş gibi tayrân eyledi
Bir makâma dahi seyrân eyledi
5352. Hâzır olanlar cemi'i gördiler
Görmeyenlere haberler virdiler
5353. Anı görüp çoğı ol kavmüñ revân
Dine girüp sürdiler dilden gümân
5354. Ol sebepten hep müsülmân oldılar
Kâfiriken ehl-i îmân oldılar
5355. Mü'mniseñ sen dahi î merd-i huş
Vir salavât Ahmed-i Muhtâr'a hoş
5356. Yine ikinci Şuayb olduğı yir
Tağ u taş idi serâser î dilîr

5357. Dâim ol ahbâr iderdi tavâf
Hacılar itdügi gibi sâf sâf
5358. Oldı ol taşlar sonıçı hep lehâs
İntifa' eyledi andan cümle nâs
5359. Ol sebepten oldılar hep maldâr
Sürdiler bu devletile rûzigâr
5360. Misli anuñ da Muhammed'den hemin
Şöyle vaki' oldı k(i)'ol Sultân-ı din
5361. Varidi bir niçe niçe yüce taş
Kim irürmiş diyeyidün göge baş
5362. Yilegü taşlaridi ol meğer
İntifa' itmezdi andan beşer
5363. Emr-i Hakkıle Resûl-i girdigâr
Diledi nef'ola andan âşikâr
5364. Taşlaruñ katına varup Ol Emin
Elini ol taşlara sürdi hemin
5365. Kopdı yirinden hemândem cümle taş
Düşdi yir üstine halka karşı fâş
5366. Ol yöre kavmi hemândem geldiler
Ol hacerlerden kesüben aldılar
5367. Satuban idindiler anı meta'
Merd ü zen hep itdi andan intifa'
5368. Ne kadar kim var var fakir oldı gani
Kalmadı anlarda fakrile deni
5369. Sen dahi bulmak dilerisen gına
Vir salavât ber-Habîb-i Kibriyâ
5370. Yine üçüncü Şuayb-ı nâmdâr
Bir tağa çıkmak diledi âşikâr
5371. Çünkü ol tağa varup urdı kadem
Ol tağ alçaldı kadem urduğı dem
5372. Üzerine çıkdığı sâ'at hemân
Yücelüp öz haline vardı revân
5373. Mustafa dahi Sebire tağına

- Çünkü azm idüp irişdi rağına
5374. Diledi kim ura ol tağa kadem
Taş tevâzu' eyledi basduğı dem
5375. Deve çöker gibi çökdi ol cebel
Mustafâ öñinde bi- mekr ü hıyel
5376. Üstine basup revân çıkdı Resûl
Gördiler anda turanlar sağ u sol
5377. Tağ yine kalkup oldı serfirâz
Nice kim evveldi eyle oldı bâz
5378. Sende de varsa tevazu'dan eser
Vir salavât sıdkıla şâm u seher
5379. Çün Şuayb'uña bildük i'câzın tamâm
Diñle Mûsâ-yı Nebi'den de kelâm
5380. On sekizdi vâki' andan mu'cize
Râvi bu vechile nakl itdi bize
5381. Evveli anuñ 'asâyidi benâm
Kim anı vasf eyledi hayrül kelâm
5382. Düşmene karşı olurdu ejdehâ
Bulmazdı kimse cenginden rehâ
5383. Ancılayın Ahmed'üñ hem varidi
Bir 'asâsı çokdan Anuñ yaridi
5384. Anuñile her neyi k(i)'ururdu ol
Secd(e)'iderdi putlar aña sağ sol
5385. Hep görürüdi puta tapanlar tamâm
Işkıla di es-salâtu ve's-selâm
5386. Bir dahi elin sokardı koynına
Anı çıkardukda koynından yine
5387. Şu'le virürdi güneş gibi hemân
Göz kamaşurdu aña karşı 'ayân
5388. Misli bunuñ Ahmed-i pîrûz-dem
Çünkü hendek kazmağa urdı kadem
5389. Dahi andan kim Huseyn'e kıldı azm
Leşker-i küffârile itmeğe rezm

5390. Elleri nurından anuñ ol zamân
Gark-ı nûr oldu zemîn ü âsumân
5391. Anı görüp oldu kâfir münhezîm
Küfr esası oldu kamu münhedîm
5392. Mihr ü maha eyledi oldem gulu
Elleri nûrî habibüñ î ulu
5393. Olmasuñ dirseñ gönül beyti harap
Vir salavât sıdkîle î kâmiyâb
5394. Bir dahi hem bahr-i Mûsâ-yı kelîm
On iki şak eyledi irdükde bîm
5395. On iki sebtidi zira ol zamân
Ol kelîmüñ ümmeti î pâk-cân
5396. Pes anuñçün on iki bahş oldu bahr
Olmağıçün herbiri birine behr
5397. Diñle Ahmed'den dahi buña nazir
Elçi saldukda Necâşi'ye emir
5398. Da'vet idüp didi kim İslâm'a gel
Tâ ola müşkillerüñ mecmû'ı hal
5399. Yok diriseñ hâzır ol kim vardum uş
Âkıliseñ dut didügüm söze gûş
5400. Bu aradan Hayber'e azm itdiler
Anuñ üstinde varup rezm itdiler
5401. Mâ-hasıl feth eylediler Hayber'i
Kavmi oldu dîn ü dünyadan beri
5402. İrkegin kırıp dışısın sürdiler
Dünyeden defterlerini dürdiler
5403. Âhir ol işden bulıcuğaz ferağ
Pes Necâşi'yiçün itdiler yerağ
5404. Leşker-i İslâmile bir gün tamâm
Eyledi azm-i Necâşi ol hümâm
5405. Sıdk u ihlâsile gidüp ol gürûh
Kadı kılurlaridi sahrâyı kîh
5406. Öñlerine geldi ne ki bir deniz
Şöyle kim oldu görenlerden beniz

5407. Geçmegiçün istediler çün gemi
Çevre illere saluban âdemi
5408. Nice kim cid itdiler bulunmadı
Çaresi bunuñ nedür bilinmedi
5409. Zire a'dâ leşkeri sarmazdan öñ
Sâhil-i bahre bular irmezden öñ
5410. Ne kadar kim var gemi bî bîş ü kem
Ol kıyılarda gidermişlerdi hem
5411. Tâ ki mü'minler gelicek geçmege
Ol bilâdı feth idübin açmaya
5412. Ol sebepten bulımadılar gemi
Nitekim saldılar ise âdemi
5413. Pes Resulullah anı görüp hemân
Bir işâret kıldı deryâya revân
5414. Şak olup ol bahr oldı yol yol
Geçdi andan leşkeriyile Resûl
5415. Görüben çoklar müsülmân oldılar
Dine girüp ehl-i îmân oldılar
5416. Sende de varise dinüñ kuvveti
Vir salavât fevt kılma fursatı
5417. Biri de yaşidi kim Mûsû müdâm
Uruban anı 'asâyile tamâm
5418. On iki çeşme olup akardı âb
Ümmeti içüp olurdu kâmiyâb
5419. Mustafâ'dan da anuñ mislin işit
Ümmetiyiseñ aña göre iş it
5420. Çün Tebük gazvine azm itdi Resûl
Pñşüvâ-yı enbiyâ asl-ı usûl
5421. Anda varuldukda bulunmadı âb
Teşnelikden kıldı mü'minler şitâb
5422. Emr kıldı pes Resûl-i girdigâr
Kim tağa ağub Zübeyr-i nâmdâr
5423. Mustafâ'da tağa irürüp selâm

- Tağdan su isteye ol nîknâm
5424. Pes Zübeyr ol emre idüp imtisâl
Yürtüben çıkdı 'alâ reisi'l cibâl
5425. Didi ol tağa selâm itdi Resûl
Su diler mü'minlere içmege ol
5426. Tağdan ol dem Zübeyr'e bir cevâb
Oldı kim bir katre yokdur bende âb
5427. Ol cevabı çün Zübeyr aldı hemân
Tağdan bir taş alup indi revân
5428. Taşı getirüp cevâbile bile
Teşne-dillikden biraz kıldı kile
5429. Anı göricek resul itdi duâ
Hazret-i Hak da hemân oldı revâ
5430. Emr oldı kim ol dem hemân
Ol kuru taş üstine koya revân
5431. Pes bu emri bilicek ol pâk zât
Seyyid-i sadât-ı küll-i kayinât
5432. Kodı ol taş üstine elin hemân
Su çıkup ol taşdan oldı revân
5433. Leşker-i İslâm içdiler tamâm
Sulanup kondı cemi'i hâs u âm
5434. Teşnelikden sen de isterseñ necât
Derdile di es-selâmu ve's-salât
5435. Biri dahi kavm-i Mûsâ'dan meğer
Bir kişi öldürdilerdi mu'teber
5436. Öldüren kimidügi bilinmedi
Nitekim sa'y itdiler bulunmadı
5437. İstemekden âciz oldılar tamâm
Hiç bilinmedi ki kimdür ol benâm
5438. Sonra Mûsâ'ya teveccüh itdiler
Kıssa-i katli tefevvüh itdiler
5439. Ol dahi Hakk'a teveccüh eyledi
Hâcetin sırrın tefevvüh eyledi

5440. Hak Teâlâ kıldı hâcetin revâ
Buldı bu derde uluk sâ'at devâ
5441. Emr oldı kim boğazlan bir bakar
Uzvınuñ bir pâresile mu'teber
5442. Ol uluyı yatduğı yirde uruñ
Size andan ne 'ayân olur görüñ
5443. Ulu dirilüp size virsüñ haber
Kimden oluduğın bu fi'l-i sa'b uşer
5444. Bitdi çün bu emr-i Mûsâ-yı Nebi
Mîhr ü mehden rûşen oldı kevkebi
5445. Bir sığır bulup boğazlatdı hemân
Bir pâre etiyile ol dem revân
5446. Ol uluyı urdılar dirildi cüst
Uzvu evvelki gibi oldı dürüst
5447. Sardılar kim kâtilüñ kimdür senüñ
Kim bilevüz adın u sanın anuñ
5448. Didi öldüren beni ibn-i fülân
Bu kelâmı söyleyüp öldi hemân
5449. Öldürende anda hazırda meğer
Rû-be-rû gösterüben virdi haber
5450. Fahr-i Âlemden dahi buña bedel
Diñle kim ideyin anı dahi hal
5451. Birin öldirmişler ensaruñ meğer
Öldürenen bilmemiş kimse haber
5452. Anı Fahr-i Âleme arz itdiler
Bulmasını kâtilüñ farz itdiler
5453. Didiler bulunmadı çok istedük
İstemekte komaduk eksük gedük
5454. Pes yirinden kalkuban Fahrü'l enâm
Ol ulınuñ üstine geldi tamâm
5455. Bir 'asâyile anı urdı Resul
Yatduğı yirden dirilüp turdı Ol
5456. Kendüyi öldüreni virdi haber
Yire düşüp yatdı oldı ke'l hacer

5457. Sen dahi bulmak dileriseñ hayât
Vir salavât şevkile î pâk-zât
5458. Biri de Mûsâ Peygamber meğer
Kavmiyile Tih'de çün kaldılar
5459. Bir ulu sahrâyidi gerçi benâm
Likin anda yoğudı ab u taâm
5460. Kavmi açlıktan çü cana yitdiler
İttifa kıla şikâyet itdiler
5461. Anlaruñ ahvâlini bilüp kelîm
Didi î dârende-i arş-ı azîm
5462. Kullaruñ aç u susuzdur kıl meded
Yohsa bunlardan diri kalmaz ehad
5463. Bu duâyı itdügi dem Ol Resûl
Hazret-i Hak da hemân oldu kabûl
5464. Anlara Hak virdi selvâ vü asal
Ni'mete gark oldu cümle ol mahal
5465. Mustafa dahi dem-i ahzâbda
Kim kıtalmışdı taâm eshâbda
5466. Kâfirile üç gün itmişlerdi harb
Cu'dan hâletleri olmuşdı sarb
5467. Âhir itdiler şikâyet âşikâr
Ahmed-i Muhtâr'a ashâb-ı kibâr
5468. Diledi Hak'dan hemân sâ'at Resûl
Bî tavakkuf da'veti oldu kabûl
5469. Anlaruñ üstineyidi gün tamâm
Menn ü selvâ indi gökden î hümâm
5470. Menn ü selvâ ya'ni bildir cin ü bâl
Bu sözi tahkîk bil bî -kî lu kâl
5471. Sen dahi Hak'dan dilerseñ mâide
Vir salavât her dem eyle fâide
5472. Biri dahi Tih'de kavm-i kelîm
İstediler vaktlü vaktüzü î hakîm
5473. Et yiyeler sâdıken iştiâ

- Hâzır ola et bulur diyinçe hâ
5474. Virvidi anlara bildircin İlâh
Aralarında uçardı gâh gâh
5475. Kankısı et yimek isterse hemân
Tutuban ol kuşçuğazlardan revân
5476. Yiridi sâkit olunca iştahı
Ne 'inâyet nice fazl olur zehi
5477. Mustafâ'dan dahi atfan ehli hem
İttifakile uçuban cümle fem
5478. Didiler bişmiş tavuk indür bize
Tâ bilevüz anı senden mu'cize
5479. Pes Resûl itdi hemân sâ'at duâ
Bî-şek oldı da'veti Hak'dan revâ
5480. Anlara bişmiş tavuklar ol zamân
Diledükleri gibi indi revân
5481. Saña da gelsün rızk-ı gayb
Vir salavât komasuñ göñlünde reyb
5482. Biri dahi Tur-ı Sina'dan kelîm
Dönicek bâ- emr-i fermân-ı Kerîm
5483. Gördi kim kavmini azturup tamâm
Sâmiri yoldan çıkarmış î hümâm
5484. Buzağuya tapdurup anları hep
Budurur dimiş cemi'i halka Rab
5485. Aña uymışlar kamu ol kavm kül
Sözünü hak sanup itmişler kabul
5486. Anları görüp bu hâletde kelîm
Ta salanuban gazab kıldı delîm
5487. Kardeşi Ahrun'a hem itdi gazab
EL uzaduban sakalın tutdı hep
5488. Hışmile çekdi sakalından hemân
Bir mehâbe kinile ol dem revân
5489. Didi niçün bunları men'itmedüñ
Düşüp öñlerine toğru gitmedüñ

5490. Didi korkdum kim beni öldüreler
Âlemüñ halkın baña güldürdiler
5491. Sakalumı salıvir afv it beni
Afv ide tâ kim hüdâvendüñ seni
5492. Böyle diyincek salıvirdi hemin
Çıkdı kalbinden gazabla kibr ü kin
5493. Pes buzağu arkasına urdı el
Lâbud ol müşkil hemândem oldı hal
5494. Ol buzağu altunidi oldı har
Od içine bırağup yandurdı nar
5495. Yanuban kül oldı ol sâ'at hemin
Kalmadı andan eser î bîş ü kem
5496. Misli bunuñ dahi Ahmed'den î yâr
Nice vâki' oldı diñle âşikâr
5497. Leşkerile itdi çün azm-i Tebük
Bir nice gün itdiler seyr ü süluk
5498. Âhir iricek Tebük'e kavmi hep
Mu'cize itdiler Ahmed'den taleb
5499. Bir butı varimiş anlaruñ meğer
Kızıl altundan düzetmiş kârger
5500. Sırf altunimiş içi taşı hep
Şöyle kim görenler eylermiş acep
5501. Didiler gerçek resûliseñ bu dem
Ağaç olsun işbu altundan sanem
5502. Bunlar anı didügi sâ'at Resûl
Sözlerini anlaruñ kıldı kabûl
5503. Ol sanem üzre hemân itdi duâ
Avn-i Hakkıle duâ oldı revâ
5504. Altuniken ağaç oldı sanem
Gördiler anda olanlar bîş ü kem
5505. Dine geldi ol zaman kavm-i kesir
Mü'min oldı ger gani vü ger fakir
5506. Sen dahi bulduñise îmân-ı tâm
Işkıle di es-salâtu ve's-selâm

5507. Biri dahi bu ki Mûsâ'ya İlâh
Kavmiyile Tih'den virdükde rah
5508. Müddet-i haps oldı çün anda tamâm
Emr kıldı Mâlık-i Yevmi'l Kıyâm
5509. Kamu kavmiyile Musa-yı Resûl
Varuban bir karyeye ide duhul
5510. Kapsında girmedin evvel tamâm
Hıtta diyu serde ide hâs u 'âm
5511. Pes ideler ol köye andan duhul
Kamu kavmiyile Mûsâ-yı Resûl
5512. Tâ ki anlaruñ günâhından geçem
Yarlıgayup rahmetüm bâbın açam
5513. Kavmine Mûsâ-yı Peygamber hemân
Bu peyâmın eyledi Hakk'un beyân
5514. Didiler anlar da eyledük kabûl
Ne ki Hak emr itdiyise ya Resûl
5515. Bu sözi diyüp hemândem gitdiler
Turfetü'l ayn içre anda gitdiler
5516. Ol köye dilediler itmek duhul
Önlerine bile Mûsâ-yı Resûl
5517. Kapsına varıcak budur acep
Hıtta diyu secde eylemekde hep
5518. Hıtta-i semkât didiler hemân
Î kızıl buğday dimeğimiş î cân
5519. Kavm-i süryani dilince bu lugat
Fehm idemez bunı değme türk ü tat
5520. Kavm-i Mûsâ bunı dimekden murâd
Aña istihzayimiş dahi 'inâd
5521. Mâ hasal ol karyeye girdi kelîm
Yirine gelmeyiçin emr-i Kerîm
5522. Likin ol kavme bu cürmiçün İlâh
Hep ekinşlerini itdi hâk-ı rah
5523. Kurıdup otlaklarını serteser

- Taze otdan komadı anda eser
5524. Anı bu vechile gördükde kelîm
Yoldı kalbi hânesi endûh u bîm
5525. Yine Mûsâ'ya hemân oldı nidâ
Kavmüñi afv eyledi diyu Hüdâ
5526. Sunup el yirden bir avuç kum ala
Saç ekinlerine tâ hâsıl ola
5527. İşidicek anı Mûsâ-yı Nebi
Rûşen oldı mihr ü mehden kevkebi
5528. Bir avuç kum aluban saçdı revân
Zâhir oldı kudret-i Hak'dan hemân
5529. Yine yeşerdi kurumuş tarlalar
Belki evvelkiden oldı taze ter
5530. Hep ekinler yine geldi haline
Kut çeküben döndi servi talına
5531. Şöyle sebz oldı kamu ol deşt ü kûh
Şâd u handân oldı görüp ol gürûh
5532. Misli bunuñ da Resulü'l âlemin
Hayber üzre çünki vardı Ol Emîn
5533. Dil uzadup sökdiler kavm-i Yehud
Ol Habibe eylemeyüp şerm ü 'ud
5534. Anlar eyle idicek ol gülizar
Hâtırı incinüp oldı gönli tar
5535. Anlara hışm itdi pes ol dem İlâh
Kamu ekinleri kıldı tebâh
5536. Dahi otlakların itdi tire hâk
Şöyle kim yir yeşerürden oldı pâk
5537. Feth olunca bu resme kaldı ol
Çünki anı feth kıldı Ol Resûl
5538. Pes Safiyye bintü Ahtab kim benâm
Ol kabile arasındaydı hümâm
5539. Kendüye kabin kıyup aldı anı
Hizmetiçün kendünüñ kıldı anı

5540. Pes diledi yine Hak'dan kim hemân
Ol ekinler taze oldu ol zamân
5541. Emr kıldı kim sunuban ol güzün
Bir avuç kum aluban saçdı hemin
5542. Taze oldu yine ol dem geşt-i zar
Gördiler anda olanlar âşikâr
5543. Hep ekinler yine bitüp virdi baş
Mezra'a oldu sanasın tağ u taş
5544. Sen de dil tağın dilrersen taze ter
Vir salavât Ahmed'e î pür hüner
5545. Bir dahi Mûsâ-yı Peygamber î cân
Buzağuya tapıcak kavmi hemân
5546. Kamusına anlaruñ itdi gazap
Diledi k(i)'anlardan i'râz ide hep
5547. İrdi Mûsâ-yı Nebi'ye emr-i Hak
K(i)'î Kelîmüm baña tut bir dem kulak
5548. Kakıyup bunlara hiç itme gazap
Kim helâk eylemeyem bunları hep
5549. Subha dek bu gice itsünler kıtâl
Birbiriyle eylesünler ceng ü cidâl
5550. Ata oğul birbirinden bî-haber
Birbirile eylesünler şur u şer
5551. Hiç birisi kılmasuñ birine meyl
Kandan yiryüzi olsuñ cümle seyl
5552. Çünkü Mûsâ'ya bu emr oldu nihân
Kavmine Mûsâ dahi kıldı ayân
5553. Kavmi dahi işidüp kıldı kabûl
Hakk'uş emrini cemi'i sağ u sol
5554. Bu söz üzre çünkü itdiler karâr
Birbirile eylediler kârzâr
5555. Bir gice ta subha dek ahşamdan
Birbirini kırdı hâs u 'âmdân
5556. Ata oğul birbirinden bî-haber
Birbirine urdılar tîğ ü teber

5557. Subha dek bu nev'ile idüp kıtâl
Bir nefes eksilmedi ceng ü cidâl
5558. Şöyle kim yitmiş biñ âdem bî kusûr
Hâke düşüp ol gice buldı fütur
5559. Her yaña câri olup seylâb-ı hûn
Gevdeler gultan içinde ser nügûn
5560. Nicesi seylâb kim rû-yı zemîn
Geştiyidi bahr-i hûn içre hemin
5561. Kan buharı göğe çıkup kat kat
Dûda boyandı sanasın kâinât
5562. Çünkü ol kavme bu hâl oldu tamâm
Rûz-ı rûşen gözlerime oldu şâm
5563. Öleni öldi diri kalanları
Göricek bu vechile ölenleri
5564. Hasret ü haşyetden oldu künk lâl
Kılca hiç birinde kalmadı mecâl
5565. Bir iki gün hod geçecek bû-yı hûn
Gâlib olup kamusın kıldı zebûn
5566. Bunı görüp oldu tâkatları tâk
Cem' oluban eylediler ittifâk
5567. Gelüben Mûsâ'ya feryâd itdiler
Dillerin ol gamdan âzâd itdiler
5568. Didiler bu budan almazsak rehâ
Bizi bu gam yudar olup ejdehâ
5569. Bunlaruñ sözün çü Mûsâ-yı Nebî
Dinledi açdı hemân sâ'at lebi
5570. Hazrete ihlâsile kıldı niyâz
Didi ki î kârdân u kârsâz
5571. Ben zaîfüñ hâcetin eyle revâ
Bu belâdan kavmümi eyle rehâ
5572. Bu sözi diyince Mûsâ-yı Kelîm
Da'vetini müstecâp itdi Kerîm
5573. Virbidi ol demde bir bârân-ı tiz

- Kim görenler kopdı sandı rüstehin
5574. Ne kadar kim varidi ol yirde kan
Pâk idüp eritdi yağmur ol zamân
5575. Kandan ol vechile arındı hâk
Sanki hiç kan görmedi ol hâk-i pâk
5576. Zâhir oldı rû-yı sahrâ serteser
Kalmadı anda mülevveşden eser
5577. Seyyidü'l kevneynden dahi î cân
Diñle bunuñ mislin ideyin beyân
5578. Çün Kureyze kavmine kıldı gazâ
K(i)'anlaridi hep Yahudi nâ-sezâ
5579. Âhir anlaruñile idüp kıtâl
Feth idüp kıldı kamusuñ pâyâmâl
5580. Anda Sa'du bin Ebi Vakkas hem
Leşker-i İslâma olmışdı hakem
5581. Tirile kavm-i yahudi Ol Emîn
Eyle kırdı k(i)'işleri oldı enîn
5582. Ol kadar kırıldı er döküldi kan
Yiryüzini kandan bahridi san
5583. Gevdeler bî-ser içinde çün semek
Her yaña yüzerdi şöyle kim gerek
5584. Çün Resûlullah'a virildi bu feth
Olmışiken yine dirildi bu feth
5585. Kırılan kırıldı kâfirden tamâm
Diri kalan hep esir oldı benâm
5586. Mâl u esbâbın cemi'i aldılar
Ehl-i îmân ganîmet kıldılar
5587. İlle kan u leşden ol sahrâ hemin
San necîs deryasıyidi î emin
5588. Anı görüp Mustafâ-yı pâk-cân
Diledi ihlâsile Hak'dan hemân
5589. Hak Teâlâ da'vetin idüp kabûl
Dahi âhir itmedin sözün Resûl

5590. Virbidi Hak rahmetinden bir matar
K(i)'anda komadı necâsetden eser
5591. Yir yüzini yuyuban pâk eyledi
Hâkini mahsûd-ı eflâk eyledi
5592. Şöyle pak itdi ki ol dem hâk-i pâk
Gıptadan ceyb-i semâyı kıldı çâk
5593. Sen dahi kalbün dilerseñ pâk ola
Sâf olup âyine-i idrâk ola
5594. Dek oturma gice gündüz î hümâm
Işkıla di es-salâtu ve's-selâm
5595. Biri dahi yine Mûsâ-yı kelîm
Tih 'de kim kavmi haps oldı delîm
5596. Gam çekerdi anda oldukça olar
Bilmeğe hâlinden anlaruñ haber
5597. Geldi bir kurd nâgehân bir gün Aña
Bir haber uma bakarken dört yaña
5598. Virdi ahvâlinden ol kavmün haber
Her ne vaki' oldıyise hayr u şer
5599. Anı Musa bilicek oldı ferah
Hâtırında kalmadı gerd-i terah
5600. Seyyidü'ssa'dat-ı Hatmü'l mürselîn
Mazhar-ı lutf-ı ilahi'l âlemîn
5601. Bir kabile üzre azm itdi meğer
Kim Beni Zaynam idi anlar mu'teber
5602. Virmedin anlaruñ ahvalin tamâm
Bilmek istedi Resûl-î nîknâm
5603. Çıka geldi anda bir kurd ol zamân
Anlaruñ tedbîrin eyledi beyân
5604. Ahmed'e söyledügin kurduñ î yâr
Görüp işitdi sahâbi âşikâr
5605. Sen de senden bilmek isterseñ haber
Vir salavât dâimâ î pür hüner
5606. Bir dahi Mûsâ-yı Peygamber î cân
Bir yire azm-i sefer kıldı hemân

5607. Ayağı altında drilrdi yir
Bir olurdu Aña anda kiç  ir
5608. Varuban gelürdi bir sâ'atden Ol
Hiç eynlenmezidi anda Ol Resl
5609. Misli bunuñ da Resul-i kâinât
Taife azm idicek Ol pâk-zât
5610. Ayağı altında drldi zemin
Virdi bir sâ'atde irişdi hemin
5611. Saña da olmak dilerseñ arz-ı tayy
Vir salavât dünyada oldukça hayy
5612. Biri dahi fakirden çn kim kelm
İncinp Hakk'a didi kim yâ Kerm
5613. Sen bilürsin kamu esrârı 'ayân
Saña ne hâcet k(i)'idem hâlim beyân
5614. Fakırdan gayetde muztarr olmuşam
Kuru ağaç gibi b-ber olmuşam
5615. Ben fakiri lutfunile kıl gani
Fakır muztarr eyledi zira beni
5616. Bu duâyı itdügi dem Ol Resl
B tavakkuf da'veti oldu kabl
5617. Ne kadar kim var evinde kap kaçak
Kızıl altun oldu uçdan uca çok
5618. Oldı pes Msâ-yı Peygamber gan
Çâkeri oldu bu dünya-yı den
5619. şöyle kim bu hâlet oldu eyle fâş
Muttali' oldu bu sırra tağ u taş
5620. Bildi hem bu hâli Kârn-ı la'n
şuğlna sa'y itdi bu iřüñ hemin
5621. Ol sebepden hâsıl itdi bunca mal
Âhir ol mâlile oldu pâymâl
5622. Mustafâ'dan da selâm İbn-i Yezid
K(i)'aña Nâci diridi hurr u abid
5623. Ahmed-i Muhtâr'a didi î hümâm

Ger bize Hak'dan resûliseñ tamâm

5624. Mu'cize göster ki anı görevüz
Cân u başı hep yolunda virevüz
5625. Didi n'istersiz didiler kim diken
Ne kadar kim bitüp olmuş encümen
5626. Dile Hak'dan kim kıaıl altun ola
Nitekim bilmişdürür sağ u sola
5627. Tâ anı hazır olanlar göreler
Şüphe ve şeksüz varuban direler
5628. Bir dahi ol dem müsülmân olavuz
Küfri koyup ehl-i îmân olavuz
5629. Eyle diyincek heman sâat Resûl
Ol kişinüñ didügin kıldı kabûl
5630. El götürüp Hazret'e kıldı duâ
Hazret-i Hak'da hemân oldu revâ
5631. Ne kadar kim varise anda diken
Kim bilinmezdi anı kimdür diken
5632. Her biri bitüp uzatmışıdı kol
Yimiş ağaçları gibi sağ u sol
5633. Turduğı yerde cemi'i oldu zer
Sanki yiryüzi zer oldu serteser
5634. Sen de nakdün gaşdan itdünise halâs
Tesliye iksirile kıl zerr-i hâs
5635. Bir nicesin dahi ol kim ol ganî
Saña zikr itdi kelâmında bunı
5636. Evveli tufan ikincisi cerad
Bit üçüncisi anuñ i hoş nihâd
5637. Kurbağa dördüncisi bişinci kân
Böyle itdi Hak kelâmında beyân
5638. Bunları Mûsâ'ya viridi mu'cize
Nakl ideyin ben dahi bir bir size
5639. Kıssa-i Tûfan-ı hod ma'lûmdur
Âyet-i Kur'ân'dan mefhûmdur

5640. Lîki tûfana mukâbil Mustafâ
Diñle kim ne kıldı î kalb-i safâ
5641. Buyidi k(i)ashâb didi yâ Resûl
Bizi yağmursuzluk itdi key melûl
5642. Oldı tavarçuklar açlıktan helâk
Bize avn itmeziseñ î cân-ı pâk
5643. Dile Hak'dan bize göndersuñ matar
Tâ ki yiryüzi yeserüp ola ter
5644. Böyle didükde bular ol dem Resûl
Sözlerin bunlaruñ kildi kabûl
5645. Hazret-i Hakk'a teveccüh eyledi
Hâcetin sırran tefevvüh eyledi
5646. Yagdı Hak emrile ol dem bir matar
Kim cihân eyledi zîr u zeber
5647. Az kaldı kim kıla şehri harâp
Dâr u divâruñ yıkup ide yebâb
5648. Bunı goricek Medine kavmi hep
Didiler feryâd iduben oldı tab
5649. Yâ Nebi yagmur isi oldı tamâm
Yohsa yıkilur der u dıvar-ı bâm
5650. Bize bu haletde yine kıl meded
Yogsa tag olmaz bunun seyline sed
5651. Bunı işidüp Resûl-i pür-kerem
Didi î dânen-de-i ilm-i kıdem
5652. Hâvelaynâ lâ âleynâ yâ İlâh
Zire sensin kamuya pust u penâh
5653. Boyle diyicek hemân ol kâmiyâb
Cevre gitdi şehrüñ ustinden sehâb
5654. Tamdadi bir tamla şehrüñ icine
Yıgdı lîkin öñine vü kıcına
5655. Sen de bu hâletden umarsañ nasîb
Vir salavât Ol Habibe i habîb
5656. Diñle ahvâl-i cerâzi dahi hem
Ol dahi mezkûrdur î muhterem

5657. Ahmed-i Muhtâr'dan buña bedel
Nice vâki' oldi diñle akd u hal
5658. Mısır kavmine meger kim Ol İlâh
Hısm iduben dilemiş k(i)'ide tebâh
5659. Salmıs anlara çekürge leskerin
Ol diyarın hep yemis husk u terin
5660. Soyle kim kalmamış anda bir kiyâh
Hep kuruyup mahv olup olmış tebâh
5661. Zâd- hayvanât olup gayet kalîl
Câr u ev u âdemi olmiş zelîl
5662. Bunlara bu hâlet oldukda hemân
Ahmed-i Muhtâr' a geldiler revân
5663. Didiler dâd î nebiler serveri
Î yer ü gök halkınıñ peygamberi
5664. Mısır'a vü çevre nevâhisine hep
Bir çekürge leskeru geldi acep
5665. Ne kadar kim var ekilmiş sebze-zâr
Hep yidiler hâli kaldı ol diyâr
5666. Ol sebepden düşdi bir kaht ol ile
K(i)'âdemî anı getürimez dile
5667. Dileruz kim olasın feryâd-ı res
Yohsa kat' olur kamu bizden nefes
5668. Bu sözi didükde ol kavm ol zamân
El götürüben Resûl-i muste'ân
5669. Diledi ol kavim çün Hak'dan necât
Geldi sözi yirine zî mu'cizât
5670. Hakk'uña emrile çekürge bî-kusûr
Oldı yare salmadı ayruk fütûr
5671. Varı dahi uçuban gitdi hemân
Hâzır olanlar kamu gördi 'ayân
5672. Mısır kavmi kurtulup buldı necât
Iskıla diñ es-selâmu ve's-salât
5673. Biri dahi kummul idi kim hemân

- Nassile ol dahi olmsdur beyân
5674. Mustafâ'dan da bunuñ misli meger
Buyidi kim kavm-i Negrân serteser
5675. Dirilup gelüp şikâyet itdiler
Vâki' olandan hikâyet itdiler
5676. Didiler bit uşdi bize î hümâm
Şöyle kim boğmaga az kaldı tamâm
5677. Bu beladan bizi iderseñ halâs
Kullaruñuz bî-riyâ kapunda hâs
5678. Pes Resûl ol dem hemân itdi duâ
Ol beladan anları kıldı rehâ
5679. Götrülüp gitdi anlardan tamâm
İşkıla di es-salâtu ve's-selâm
5680. Biri dahi kurbaga yagdı hemân
Ol dahi Kur'ân ile oldu beyân
5681. Mustafâ'dan da yine aña bedel
Çün Uhud kavmiyile oldu cedel
5682. Göñli incinüp olardan ol zamân
Kurbağa virbidi Hak ol dem hemân
5683. Söyle kim anları yiye yazdılar
Herbirisi dirliğinden bezdiler
5684. Gördiler mümkün degül andan halâs
Dine girdiler cemi'i 'âm u hâs
5685. Dine girdükde olardan kurbaga
Tagıluban gitdi hep sola saga
5686. Şöyle kim bir dane anda kalmadı
Sanasın ol yire anlar gelmedi
5687. Ol beladan buldılar ol dem necat
İşkıla di esselâmu ve's-salât
5688. Biri dahi kandur anuñ 'ayân
Ol dahi nassile olmsdur beyân
5689. Mustafâ'dan dahi anuñ misli hem
Râvi kavlince budur bîş ü kem

5690. Seyr iderken bir gün Ol Sultân-ı din
Gözlerinden yas dökerken dil-hazîn
5691. Bir kabileye yolu oldu tudas
Kim Beni Kelb idi anlar ilde faş
5692. Sucugaz istedi anlardan Resûl
Virmeyüben itdiler andan nukûl
5693. Hâtırı incindi anlardan tamâm
Göñli yavuz oldu gayet î hümâm
5694. Bu kaziiye böyle oldukda hemin
Suları kan oldu ne varsa defîn
5695. Bunlar anı göricek bî-ihtiyâr
Canlarına düşdi nâr-ı ıztirâr
5696. Nâleler idüp tazarru' kıldılar
Hall u halince yanup yakıldılar
5697. Didiler î Seyyid-i sadât-ı din
Hak Resulisin bu dem bildük yakın
5698. Bize lutf idüp terahhum kıl bu dem
Yohsa bizi yoğ ider bu derd ü gam
5699. Boyle didükde bular yine Resûl
Hâcetini bunlaruñ kıldı kabûl
5700. Göñli hoş olup duâ itdi hemân
Tatlu vü safi su oldu yine kan
5701. Sen de bu şükrâneye î hoş nihâd
Vir salavât dâim eyle ruhi şâd
5702. Oldı Mûsâ mu'cizati us tamâm
Diñle Dâvûd-ı Nebî'den de kelâm
5703. Mu'cizati bişidi anuñ hemin
Bize râviden bu nakl oldu yakın
5704. Biri elinde demür olurdu mum
Buña şüphe eyleyendür katı som
5705. Söyle kim odsuz kılurdu halkalar
Soñra birbirin bulurdu halkalar
5706. Bir çanaga toldururdu anı Ol
Ol çanak halkayla tolıcak Resûl

5707. Çâk başından asağa koyup anı
Bürinürdi anuñile hep tebi
5708. Halka halkaya geçüp gire girih
Hakk' uñ emrile olurdı bir zirih
5709. Âlet odsuz kilurđı bunı ol
Hep görurlerdi turanlar sag usol
5710. Mustafâ'dan dahi bunuñ misli hem
Nice kim oldu diyeyin lâ-cerem
5711. Geldi bir gün anda Kelb Ibn-i Yezid
Mustafâ'ya didi î merd-i said
5712. Ger bize geldüñise Hak'dan Resûl
Mu'cize göster ki kılavuz kabûl
5713. Didi Ahmed aña n'stersin eyit
İstedügün mu'cize görügüt
5714. Kılıcın saldı ara yire hemân
Didi kim mum gibi yumşansın revân
5715. Böyle didükde hemân sâ'at Resûl
Elini ol kılıç üzre kodı ol
5716. Muma döndi yumşanup ol demde tîg
Görmeyenler anı didi î dirîg
5717. Nice mum belki hamire döndi ol
Pâre pâre eyledi anı Resûl
5718. Birbirinden ayurup anı tamâm
Halka karşı şöyle kodı ol humâm
5719. Yine yirlü yirine kodı dürüst
Ol kılıç bayagi gibi oldu cüst
5720. Eyle göricek anı ol dem ol er
Dine girüp saldı islam ana fer
5721. Ehl-i îmândan biri oldu hemân
Vir salavât Ahmed'e î pâk-cân
5722. Biri dahi oludı k(i)'anuñla tağ
Nebile tesbih ideridi sol u sag
5723. Ya'ni Dâvûd okuyıcağız Zebûr

Dinleyüben inileridi mar umûr

5724. Tağ dahi anlaruñile bile
İnileridi ney gibi gelüp dile
5725. Yine Ahmed'den dahi buña bedel
Vâki' old(ı)'Uhud güninde fi'l mesel
5726. İtdi küffâr ile ashâb anda cenk
Ceng u gavga uzayup oldı direnk
5727. Birbirile çok idüp ceng u cidâl
Hadden aşdi darb u harbile kitâl
5728. Bir nice kez sınısup kavusdılar
Niceler turup niceler düşdiler
5729. Ehl-i İslâm'a irüp âhir zafer
Ehl-i küfri kıldılar zâr u zeber
5730. Kimin oldurup kimisin tutdılar
Kurtulanlari kaçuban gıtdiler
5731. Anı görüben Resûl-i pâk-cân
Leşker-i ashâbile ol dem hemân
5732. Cıkup Uhud Tagı'na oturdılar
Geçen ahvâli dile getürdiler
5733. Anda ölenleriçün ağlasdılar
Cûs idüp deryâ gibi çağlaşdılar
5734. Anları görüp Resûl-i nîk-nâm
Anlaruñla bile ağladı tamâm
5735. Mustafâ'nuñ nevhasin görüp cebel
İnileyüp ağladı mislu'l cemel
5736. Derdile sol vechile inledi zâr
Kim iştdiler cemi'i âşikâr
5737. Tağ ki anuñ nevhasını dinleye
Câmidiken ağlayuban inleye
5738. Âdemî kim ummetüm diye müdâm
Cân u dilden idine anı imâm
5739. Adın işidüp salavât virmeye
Gülşen-i kudsâ gerek ol irmeye

5740. Biri dahi ol kaçan kim iki hasam
Çekişüben geleler nite ki resm
5741. Anları dinlerdi Dâvûd-ı Nebi
Tâ yumınca ikisi bile lebi
5742. Zabt idüp da'valarını bî-kusûr
Hakkı bâtıldan seçerdi bî-futûr
5743. Hüküm iderdi kimünise Hak aña
Hic meyl itmezdi birinden yaña
5744. İkisini râzı iderdi tamâm
Zîre olmuşlardı hep emrine râm
5745. Ahmed'ün dahi bunuñ misli yine
Gûs-ı cân tutariseñ gerek dine
5746. Otururken bir gün Ol Hayrî'l enâm
Cem' olup yanında ashâb-i kirâm
5747. Birbiriyle iki hayy çekişü
Yüzleri suyun hâke döküşü
5748. Mustafâ'nuñ hizmetine geldiler
Birbiriyle husûmet kıldılar
5749. Biri Evs biri Hazrec'di benâm
Ol kabileler kabayilde tamâm
5750. Bunları gördükde Sultân-ı Resûl
Muktedâ-yı muctebâ-yı cüz ü kül
5751. Diledi Hak ola bâtıldan 'ayân
Kendü itmek olmaya hâcet beyân
5752. Bâtiluñ ol lahza bağlandı dili
İledemedi ileru bâtılı
5753. Ehl-i hak nutka gelüp oldu revân
Ne ki maksudiyidi kıldı beyân
5754. Zâhir oldu halk arasında tamâm
Ehl-i hakdan bâtıl ehli î humâm
5755. Sen dahi bâtıldan isterseñ necât
Derdile di es-selâmu ve's-salât
5756. Bir dahi vakti ki Dâvûd-ı Nebi
Emr-i Hakk'ile Suleyman'ün ebi

5757. Taga çıkardı vü okurdu Zebûr
Çevre alurdu havâlisin tuyûr
5758. Ol okudukça anuñla her biri
Zikr iderlerdi Hüdâ-yı Kâdiri
5759. Başlayup herbiri envâ'-ı negam
Ötüşürlerdi anuñla zir u bem
5760. Misli bunuñ Ahmed-i Muhtâr'dan
Seyyidi's- sâdât-ı ve'l ebrârdan
5761. Buyidi kim vardı bir kûh-i kebir
Kim arap kavmi aña dirdi tebir
5762. Çıkdı anuñ üstine bir gün Resûl
Kuşçuğazlar çevre aldı sag u sol
5763. Dürlü esvâtile idüp nağmeler
İdüşürlerdi tegannüm serteser
5764. Birbiri ardınca yine sâf sâf
Ka'be veş anı iderlerdi tavâf
5765. Biri dahi canavarcuklar tamâm
Çevresine cekinurlerdi müdâm
5766. Ne ki isterse getirürlerdi hep
Dâvud-i Peygambere bâ- emr-i Rab
5767. Mustafâ'dan da yine aña bedel
Hayber'ün kavmile idicek cedel
5768. Feth idüben çünki aldı Hayber'i
İçini küffârdan kıldı beri
5769. Turdı üç gün anda ashâbile hoş
Canavarcuklar gelürdi tus tus
5770. Ne ki mâ-yahtâcise bî-bîş ü kem
Anda getiruvirurlerdi hem
5771. Çün işitdün bu peyâmı i habîb
Vir salavât aña dâim al nasîb
5772. Mu'cizati oldı Dâvud'un tamâm
Pes Süleymân'ın da işit î hümâm
5773. Heştimis Andan da vâki' mu'cize

- Râvi bu vechile nakl itdi bize
5774. Biri yıl emrindeydi rûz u şeb
Ne buyurursa tutardı anı hep
5775. Dinle mislin bunun Ahmed'den tamâm
Şerh ideyin aslıyle î hümâm
5776. Vakti kim kuffârile itdi kıtâl
Diled(i)'anları ide pâymâl
5777. Açdı elin kâfire karşı hemân
Cikdi parmağı arasından revân
5778. Kuvvetile bir acayip tünd-bâd
Düşmanı dağıtdı san kim kavm-i Ad
5779. Bir degül bir nice kerre oldu bu
Tozdu öñinden hemân cân-ı adû
5780. Ol yiluñ adı Debur idi meger
Vir salavât Ahmed'e i pür-hüner
5781. Biri dahi Hatem idi kim cihân
Taht-ı fermanındayidi bî-gümân
5782. Anuñile halka bulurdı zafer
Hep anuñlayidi anda kerr u fer
5783. Misli bunuñ Mustafâ'dan i emin
Hâtim-i mühr-i nübüvvetdi hemin
5784. Lâ ilah(e)'illallah anda yazludı
Sanasin yâkut uzre kazludı
5785. Hem Muhammed'üñ Resûlullah î cân
Yazluyıdı bî-kusûr anda 'ayân
5786. Anuñiçün dâim Ol Hayru'l beşer
Kamu a'dâsına bulurdı zafer
5787. Ol zaferden sen de isterseñ nasîb
Vir salavât ol habibe î lebîb
5788. Biri dahi kuş dilin bilurdi Ol
Soyleşürdi anlaruñla sag u sol
5789. Mustafâ'dan da bunuñ misli tamâm
Nice vâki' oldu diñle î hümâm

5790. Ibn Mes'ûd'dan nâkildur kim tuyûr
Söyleşürdi Ahmed ile bî-kusûr
5791. Dahi soylardı aña hep canavar
Her ne kim maksûd idiñse hayr u şer
5792. Belki soylardı cemadat ana hep
Canavar söyledüğinden bu acep
5793. Herbiri virürüdi alurdı selâm
Göriceğiz Ol Resûli î hümâm
5794. Ol selâma sen de isterseñ duhûl
Vir salavât aña ol makbûl kul
5795. Biri dahi varıdı bir ars-i zer
Kim mulûk-ı ins ü cinneydi makar
5796. Hem havada bile emr iden melek
Anda bileyidi ol da tutma şek
5797. Mustafâ'dan da bunuñ misli î yâr
Şöyle vâki' oldı kim î kâmgâr
5798. Katır üstinde süvâriken hemân
Okısa bu âyeti î pâk-cân

*"Kavluhu teâlâ mâ kâne Ibrâhîmu yehîdiyyun velâ
nasrâniyyun velâ kim kâne hanâfan"*

5799. Katrile yukaru kalkardı ol
Ol katır üzreyiken ya'ni Resûl
5800. Şöyle kalkardı k(i)'anı kavm-i Yehûd
Görüp ol hâletde olurdı şuhûd
5801. Nicesi imana gelürdi hemin
Şekki gidüp hâsıl iderdi yakın
5802. Nicesi kufrini idemezdi terk
Mühr-i küfri olmışıdı dilde berk
5803. Sen dahi andan dileriseñ necât
Işkila di es-selâmu ve's-salât
5804. Biri de bu kim Süleymân-ı Nebi
Anda kim açdı nübüvvetde lebi
5805. Bahr icinde ne ki var lü'lü vü dür
Dahi anlar k(i)'ola bahr u kanda pür

5806. Dahi tağlarda vü yir altında hep
Ne kadar kim varise sîm u zehep
5807. Hep mevâni'süz görüldi aşikâr
Gözi öñinde gibi leyl ü nehâr
5808. Mustafâ'nuñ dahi yir altı tamâm
Şarkdan garba varınca î hümâm
5809. Açılıp görüldi mâl u genci hep
La'l u mûr varidi ya'kut u zehep
5810. Dahi elmâs u zümürüdle dürer
Nukra firûze zebercedle güher
5811. Hep gorundi nev'u nev'u cins cins
Şöyle k(i)'anı vasf idemez cinn ü ins
5812. Belki Hak didi cibâl u bâdiye
Irisince herbiri bir vâdiye
5813. Kimi sîm ü kimisi olsun zehep
Kanda giderseñ künülsün bile hep
5814. Hem Medine yazuları serteser
Hâki anber remli olsuñ müşk-i ter
5815. Taşcuğazları iri uşak tamâm
La'l u yâkût u dür olsuñ î hümâm
5816. Kanda giderseñ künülsünler bile
Hâtiruñ isterise tek sen dile
5817. Bunlaruñ birine meyl itmedi Ol
Gayri Hak hiç kalbine bulmadı yol
5818. Halka lîkin vasf iderdi serteser
Ne ki görünse bulardan hayr u şer
5819. Hem diridi bu cemi'i genc ü mâl
Ümmetümuñ olısar bî kîl u kâl
5820. Saña da andan gerekse mâl u genc
Vir salavât görme ayruk derd ü renc
5821. Biri de bu kim Süleymân-ı zamân
Geldi bir tağ ustiñe kondı revân
5822. K(i)'anda olurdu karıncalar kamu

- Likin ol tağda yogidi ot u su
5823. Saçdı ol tağ üzre su ol dem hemin
Yeşerüp ot bitdi serteser zemin
5824. Ancılayın Ahmed-i Muhtâr hem
Çün Hudeybiyye'ye irüşdüği dem
5825. Yogidi ol yirde hiç yeşermis ot
Kim olayidi zevi'l ervâha kut
5826. Ol mübârek eliyile saçdı âb
Yeşerüp ot bitdi örtüldi türâb
5827. Sen dahi ol sudan isterseñ necât
Işkıla di es-selâmu ve's-salât
5828. Biri de bu kim Süleymân-ı Nebi
Çün gideydi bilesince mevkebi
5829. Yürüridi anuñile divarlar
Bize bu vechile irdi bu haber
5830. Hem Resûlullah'dan da bu peyâm
Boyle nakl oldu ki Ol Hayru'l enâm
5831. Çünkü Fedk'e varuban urdı kadem
Fedk'den yine eve döndüğü dem
5832. Fedk'de ne deñlü kim divar var
Ardına düşdi Resûlüñ âşikâr
5833. Bilesince gitdi üç fersâh tamâm
Hiç kesilmedi yanından î hümâm
5834. Tâ ki ol dem irdi emr-i girdigâr
Yine dönsün diyu ol divar dar
5835. Döndi ol divarlar ol dem hemân
Halk-ı âlem gördiler ol dem 'ayân
5836. Sen de bu şükrâneya î nîk hû
Vir salavât hâsıl eyle âb-rû
5837. Bir dahi bu kim Süleymân'uña î cân
Emrinüñ me'mûriyidi ins ü cân
5838. Ne ki buyursa iderleridi tîz
Zire kim emrin görürlerdi azîz

5839. Dürlü dürlü nesnelər kim gerdine
Maksûdumuzuñ irilmez gerdine
5840. Mustafâ'nuñ dahi vakti kim Resûl
Gördi Mariyye'yi vü kıldı kabûl
5841. Diledi anuñçün yapmağa ev
Âişe'den gizlü likin ol nev
5842. Hak melekler virbidi ol dem hemân
Yapdılar bir ev anuñçün râyigân
5843. Çünki ol ev yapılp oldu tamâm
Gördi Mariyye ani itdi makâm
5844. Toğuban İbrâhim idince vefât
Buldı Mariyye ol ev içre sebât
5845. Ger Süleymân hizmetin kıldise cân
Ahmed'e hâdim melekdür bî-gumân
5846. Sen de Aña hâdimiseñ cânile
Vir salavât biliş ol cânân ile
5847. Oldı i'câz-ı Süleymân uş tamâm
Pes Zekerıyyâ'yi işit î hümâm
5848. Mu'cizâtı üçüdi anuñ da hem
Birisi ol kim yazardı bir kalem
5849. Çünki Meryem Hâtun'a oldı kefil
Eline aldı kalem bî-kâl u kıl
5850. Yazdu anuñla kefâlet hüccetinm
Meryem'üñ arturmağıçün rütbetin
5851. Andan özge ne ki yazdise kitâb
Defter ü tamar u nâme bî-hisâb
5852. Hiç birinde almadı ele kalem
Kağıda anuñla ç.ekmedi rakam
5853. Kamusını bir kalem yazardı Ol
Sanma hak yoldan cıkup azardı Ol
5854. Barmagil(a)'itse işâret Ol Emin
Ne dilerse ol yazılurdu hemin
5855. Misli anuñ Seyyidü'l kevneyn hem
Almadı ömrinde eline kalem

5856. Hind'e biti yazmalu oldu meger
Yaluñuzdı anda Ol Hayrû'l beser
5857. Anda hem ol gün bulunmadı Ali
Haydar-ı kerrâr şîr-i Hak veli
5858. Fikr kıldı kim Resûl-i ins ü cân
Ya'ni kim peygamber-i âhir zamân
5859. Kime emr ide kitâbet işini
Ta ol işüñ def' ide teşvîsini
5860. Bu hayâli fikr iderken ol ulu
Kagıd öñinde yaturdı dürilü
5861. Âhir anı eline aldı Resûl
Açuban aña nazar kıldı Resûl
5862. Gördi kağıd üzre yazılmış tamâm
Ne ki maksûdiyise î nîk-nâm
5863. Almadın ele da'vetile kalem
Kağıda kamu yazılmış bîş ü kem
5864. Anı tasdîk itdüñise î emîn
Rûz u şeb Aña salavât vir hemin
5865. Hem ikincisi Zekeryâ-yi Nebi
Su yüzinde yürüridi ya ebi
5866. Ayağınuñ altı hiç olmazdı yaş
Kavmi içinde bu sır olmışdı faş
5867. Ahmed-i Muhtâr dahi ol zamân
Bahre k(i)'irdi yürüyüvirdi hemân
5868. Su yüzinde kuru yir gibi tamâm
Ayağı altında ol su oldu râm
5869. Olmadı ayaklarınıñ altı nem
Gördiler anda olanlar anı hem
5870. Ol sebepten dine girdi çok kişi
Sen güzâfin oldı sanma bu işi
5871. Sen dahi dinüñde isterseñ sebât
Işkila di es-selâmu ve's-salât
5872. Hem üçüncüsü Zekeriyyâ meğer

- Dine da'vet itdi kavmin serteser
5873. Kavmi didi sâdikiseñ bu söze
Bize izhâr eyle bir hoş mu'cize
5874. Didi n'istersiz didiler bu şecer
Koyuban düşsün yire hemçün hacir
5875. Pes işâret itdi ol dem ol nebi
Ol ağaca karşı deprettdi lebi
5876. Kopdi yirinden hemâdem ol şecer
Oldı öñinde düşüp zîr ü zeber
5877. Ahmed-i Muhtâr'dan dahi hemân
Misli bunuñ zâhir oldı ol zamân
5878. Kim diledi mescidin âbâd ide
Ehl-i dini gussadan âzâd ide
5879. Çün bu hâlet oldı Osman'a 'ayân
Bu iş için olda cehd itdi hemân
5880. Aldı bir bostan hurma pür-şecer
Mescide gerek ola diyu meğir
5881. Tâ ağaçları kesilüp ola harc
Dâr u divarina bir yir ola derc
5882. Vardi ol bustâna Sultânu'l beşer
Rıfkıla eşcârına kıldı nazar
5883. Dusdi agaclar kesilmedin tamâm
İşkıla di es-salâtu ve's-selâm
5884. Çün Zekeriyyâ bilirdi î emin
Mu'cizâtı nicedür kaçdur hemin
5885. Diñle Yahya-yı Nebi'den de haber
Tâ bilesin anı da î pür-hüner
5886. Mu'cizâtı buyidi Anuñ hemin
Diñle diyeyin anı da î emîn
5887. Anda kim atasın itdiler şehîd
Câr-i Hakka vardı ol rûh-ı saîd
5888. Ehl-i Şam'a kıldı Hak anı Nebi
Tâ ki andan öğreneler meşrebi

5889. Bilicek bu emri Yahyâ-yi Resûl
Varuban Şam iline kıldı nüzûl
5890. Ehl-i Şâm'i dine da'vet eyledi
Hak resûliyem diyüben söyledi
5891. Bir araya cem' oluban hâs u âm
Mu'cize istedi andan ehl-i Şâm
5892. Didi n'istersiz didiler kim nücûm
Zâhir olsun şimdi görünsün çü mûm
5893. Bunı işitdükde Yahyâ-yi Nebi
Hazrete yüz tutdı depretdi lebi
5894. Çünkü sıdkıla niyâz eyledi Ol
Hazret-i Hak' da hemân oldı kabûl
5895. Rûşeniken gün ziyâsından cihân
Gök yüzinde oldı kevkebler 'ayân
5896. Şâm kavmi anı cümle gördiler
Diledükleri murâda irdiler
5897. Ahmed-i Muhtar'da bir gün meger
Geldi Hâris bin Hişâm-ı bed-güher
5898. Didi göster şimdi yılduzlar bize
Tâ bilevüz anı senden mu'cize
5899. Böyle diyicek Resûl-i âlemîn
Seyyidu'r-rusli Şefîu'l muznibîn
5900. Hazrete yüz tutuban kıldı duâ
Hâceti oldı hem ol sâat revâ
5901. Enveriken nûr-ı ferrile cihân
Âsumânda oldı yılduzlar 'ayân
5902. Şöyle kim encümler idüp encümen
Lâmi' oldı misl-i ezhâr-ı çemen
5903. Dil gülistanın dilerseñ taze ter
Vir salavât Ahmed'e î pür-hüner
5904. Mu'ciz-i Yahyâ dahi oldı tamâm
Diñle i'câz-ı Mesih'i î hümâm
5905. Tokuz oldı sadir andan mu'cize
Anı dahi bir bir aydayn size

5906. Evveli ihyâ-yi mevtâdur anuñ
Ya'ni kim i'câz-ı ihyâdur anuñ
5907. Nûh evlâdından o çün ol Mesih
Eyledi ihyâ "'ala 'n-naklis-sarih"
5908. Kendü kavminden dahi üç kişi hem
Kıldı ihyâ ol şeh-i sâhib kerem
5909. Nakl-i râvi böyledür ki altı kes
Dirilüp hayy oldı çün urdı nefes
5910. Bu rivâyetce degüldür bîş ü kem
Hayy olan ol altıdan î muhterem
5911. Nefh-i Îsâ'dan ki ihyâda şuyu'
Bulmişidi budurur dirler vuku'
5912. Dinle bunuñ mislin Ol Sultândan
Ol habîb-i Hazret-i Rahmândan
5913. Câbir'uñ ebnâsın ihyâ eyledi
Âhiriken ömrin inşâ eyledi
5914. Hem Süleyme oğlınuñ dahi yine
Ölmişiken cânın irürdi tene
5915. Hem 'atıkuñ zümresinden üç benâm
Kişiyi dirgürdi ölmüşken tamâm
5916. Göñlüni sen de dilerseñ ki ola hayy
Vir salavât Ahmed'e î nîk pey
5917. Biri dahi bu ki Îsâ-yi Mesih
Ebremi ibrâ kıluridi sarîh
5918. Mustafâ dahi tokuz ensârdan
Zümre-i zuhhâd u hem ahyârdan
5919. Dahi Hâris oğlanından kim benâm
Ululardi anı ensâr-ı kirâm
5920. Bir marazk(i)'aaña cudâridir tabîb
Anları andan beri kıldı habîb
5921. Sen de andan olmak isterseñ beri
Vir salavât şâd kıl Peygamberi
5922. Biri dahi bu ki evlerinde nâs

- Yiyüp içüp itdügün Hakk'a sipâs
5923. Dahi didüğün eyu yavuz tamâm
Bilüp anlara virürüidi peyâm
5924. Ancılayın Ahmed-i Muhtâr hem
Taybeye çün kim gelüp urdı kadem
5925. Dine da'vet itdi anları kamu
Kim kabul itdi kimi dondurdı ru
5926. Anlaruñ mecmû'ina ol nîknâm
Kavl u fi'linde kamu virdi peyâm
5927. Sırrile ne kim idüp dirleridi
Gam işini nice kim yirleridi
5928. Bir bir anlara virürüidi haber
Ne ki vâki' oldiyise hayr u şer
5929. Ol haberden sen de isterseñ nasîp
Vir salavât her dem aña î habîb
5930. Biri dahi bu ki balçıkdan Mesih
Kuşcuğazlar düzedürüidi sarîh
5931. Hakkuñ emrile iderdi nefh-i rûh
Canlanup uçup iderlerdi futûh
5932. Ahmed-i Muhtâr da bir gün meger
Bir kabile geldi bir gün mu'teber
5933. Sa'a oğlu Ali'yidi anlar benâm
Didiler Peygambere kim î hümâm
5934. Kuş düzedürüidi balçıkdan Mesîh
Sanasın heybetde kuşidi sarîh
5935. Nefh-i rûh iderdi urup aña dem
Canlanup uçardı dem urduğı dem
5936. Sen dahi anuñ gibi it kim tamâm
Sana î mân getürevüz hâs u âm
5937. Boyle didükde bular ol dem Resûl
Bî-tereddüd sözlerin kıldı kabûl
5938. Eline balçık alup yirden hemân
Def'i bir kuş sûretin düzdi revân

5939. Pes aña ol sâat itdi nefh-i rûh
Canlanup kuş uçdı gitdi zî-futûh
5940. Sen dahi ol demden isterseñ hayât
Işkıla di es-selâmu ve's-sslât
5941. Bir dahi olıdı kim İsâ-yı râd
Kavmi ciddile talep kıldukda zâd
5941. Ellerini kaldurup göğe revân
Mayide istedi Hak'dan ol zamân
5943. Bu duâyı çünki itdi Ol Resûl
Bî-tekellûf da'veti oldı kabûl
5944. Yire gökden nâzil oldı mâyide
İrdi andan çok kişiye fâyide
5945. Ahmed-i Muhtâr'a dahi ol zamân
Fâtima oğullari hâlin beyân
5946. İdüben didi şikâyet küne sçz
Soyle kim küynüdi isitdükde öz
5947. Zire bir kaç gün Hüseyin ile Hasan
Cu'dan çekerlermiş çok mihân
5948. Mâ hasâl emr oldı Hak'dan ol zamân
K(i)'ellerini kaldura ol pâk-cân
5949. Pes bu emri bildügi sâat Resûl
Kaldurup elin tazarru' kıldı bol
5950. Geldi ol sâatde gökden mâide
Şöyle kim olıdı mahzâ fâide
59451. Gördüler anı ki bir bişmiş semek
Taze üzümle dahi nân u nemek
5952. Buni gorup cem' olup oturdılar
Ol ta'âmı ortaya getürdiler
5953. Yidiler mecmû'ısı andan tamâm
Zerre deñlü nâkıs olmadı ta'âm
5954. Saña da andan gerekise nasîb
Vir salavât Ol Habîbe î habîb
5955. Bir dahi çün uykuya varsa Mesîh
Bilürü görürdi nitseler sarîh

5956. Ahmed-i Muhtâr hod dirdi müdâm
Nâm u aynaya ve kalbi lâ yenâm
5957. Görüp işidürem uyurken tamâm
Uyanuklugumdagı gibi müdâm
5958. Dileriseñ sen de bîdar olasın
Ol Habibe mûnis ü yâr olasın
5959. Gice gündüz zinde oldukça müdâm
Işkıla di es-salâtu ve's-selâm
5960. Bir dahi bu karı açup ol nebi
El götürüp depredüridi lebi
5961. Elleri içi tolardı rızk-ı gayb
Ehl-i sıdk itmez bu sozde şek reyb
5962. Mustafâ-yı mâh-rû-yı pâk-cân
Dine da'vet itdi çün kavmin ayân
5963. Istedî anlarda andan mu'cize
Didi n'istersiz beyân idün bize
5964. Didiler taze üzüm birler rutep
Hâzır it bu dem görelüm anı hep
5965. Bunlaruñ sözün işitdi Mustafâ
El götürüp kıldı Hazrete duâ
5966. Elleri toldi uzum birle rutep
Gördiler hâzır olanlar anı hep
5967. Her biri andan aluban yidiler
Zî-kerâmet zî hidâyet didiler
5968. Sen dahi andan umariseñ olu
Vir salavât dâyim Aña î ulu
5969. Biri dahi her kaçan kim ol saîd
Kendü kavminden uluyidi baîd
5970. Anlaruñ bilürdi ahvâlin tamâm
Hem işidürdi ne dirlerse kelâm
5971. Bedir güninde Resûlü'l âlemîn
Seyyidü'l halkı Şefü'l müznibîn
5972. Ehl-i küfrüñ kamu esrarın nihân

Bilüben anlara aydurdı ayân

5973. Anlara aña göre virüp cevâp
Ne ki dirlerise hata vü ger sevâp
5974. Âhir oldu anda ,işbu mu'cizât
Işkıla di es-selâmu ve's-salât
5975. Bu rivâyet kim san kıldum sarîh
Râvi kavlıle rivâyetdür sahîh
5976. Lîki bu degüldür ancak mu'cize
Râvi naklinden ki nakl idem size
5977. Nice biñ biñ var bunuñ gibi tamâm
Gerdine bitmez "Îlâ yevmi'l kiyâm
5978. Lîkin itdüm bu kadarda ihtisâr
Variken elde 'inân-ı ihtiyâr
5979. Fursat u kuvvet çü vakt-i tab'da
Yoğudi pes sâkin oldu tab'da
5980. Ol sebepten kasr idüp kıldum tamâm
Tâ ki azalup ola hayrül' kelâm
5981. Yohsa deryâlar tamam olsa midâd
Halk-ı âlem yazmasın kılssa murâd
5982. Dahi escar u nebât olsa kalem
Haşre dek idemeyeler bunu tem
5983. Size de andan gerekse ihtirâm
Şevkile diñ eselâtu ve'sselâm

FÎ MÎ'RÂCÎ'N -NEBİYYİ SALLALLAHU ALEYHİ VESELLEM

5984. Söze gel î bülbül-i bostan-ı kuds
Tûti-i gûyâ-yi nahlistân-ı kuds
5985. Kuds bağından bize biri bir haber
Kim tuyavuz ol gulistândan eser
5986. Ol eserden hâsıl olup zevk-i rûh
Rûh-ı mecrûha ire feth-i fütûh
5987. Cânumuz hâsıl ide zevk u ferah
Mahv olup gide gönüllerden terah
5988. Eyle zevk u şevkile kıl nâleler

- Kim gönül gülzârı tola jâleler
5989. Ulu gönüller bulup andan hayât
Gussa vü gamdan bula diller necât
5990. Nağme-i d,ilsüze demsâz olalar
Saña hem derd ü hem âvâz olalar
5991. Şöyle ki şevkile iden kişi gûş
Bahr-veş zevk u safâdan ide cûş
5992. Bu kelâmı virdi idine subh u şâm
Gitmeye bir dem dilinden bu kelâm
5993. Bu sözün sûzile bulup zevk u sevk
Kıla pes bu sözi cân boynına tavk
5994. Din-i dil milkini ma'mûr eyleye
Sine bustânını pur-nûr eyleye
5995. Zire bu söz Mustafâ mi'râcîdur
Din-i Islâm ehlinüñ ser-tâcîdur
5996. Söz budur bu söze dutuñ gûs u cân
Tâ tufeyl ola size cân u cihân
5997. Bu sözi gayrine tesbîh eylemeñ
Ne gelürse dil ü göze soylemeñ
5998. Bu sözi cân gibi tutuñuz azîz
Tâ size hâsıl ola akl u temiz
5999. Ol temizile bilesiz Hâlik'ı
Kamu halka rızık viren Râzık'ı
6000. Tutuñuz imdi bu söze gûs u hos
Tâ beyân idem bu sozi size hos
6001. Diyeyim bu söze kimlerdür ruvât
Nicesidür kavlı u fi'lile sikât
6002. Lûki siz de idüben sevkile cûs
Canile virüñ salavât tûs tûs
6003. Evveli Bu Bekr-i Siddık-ı Sâdık
Yâr-i gâr-i Mustafâ şeyh-i atîk
6004. Biri dahi yine Fâruk-ı Ömer
K(i)'oldı Adl ehline nûr-ı basar

6005. Biri Osman Ibn-i Affân idi hem
K(i)'oldı bahr-i haya kân-ı kerem
6006. Yine birisi Ali-yi Murtazâ
Menba'i ilm u amel bahr-i sehâ
6007. Biri dahi yine Sa'd ibn-i Muaz
Mu'minine rıfk u lutf ile melaz
6008. Yine birisi de Ka'b oğlu Ubey
K(i)'itmişidi goñliñi Hak hayy
6009. Biri Abdullah idi Ibn-i Omer
Ibn-i Mes'ûd idi biri de meger
6010. Biri Abdullah'dur ibn-i Zubeyr
Zühdile öykünmezdi aña gayr
6011. Hem Ebû Zerr-i Giffâr idi biri
Kim Hüdâ hubbile kalbidi diri
6012. Biri Habbâb idi Câbir biri hem
Bu Hureyre biri de î muhterem
6013. Biri Abbas Ibn-i Abdu'l Muttalib
Olmazdı nesne andan muhtecib
6014. Biri Ubbad bin Samid biri hem
Enes ibn-i Malik idi muhterem
6015. Hem Mugaffel oğlu Abdullah râd
Biri dahi Alkame i hos nihâd
6016. Biri de Zeyd ibn-i Sâbit-i güzin
Biri Zeyd bin Hârise î merdi din
6017. Biri de ibn-i Ebi Dâvud idi
Fi'l ü kavli hep ziyansuz sud idi
6018. Bunlar ashâb-ı Resulidi tamâm
Kim saña zikr eyledüm bir bir benâm
6019. Ittifak itmisdi bunlar kim Resûl
Cismile mi'râc iki kez kıldı Ol
6020. Siz dahi dek turmañ î kavm-i kirâm
Iskıla di es-salâtu ve'sselâm
6021. Hem dahi ashâba diñ î mü'minîn
Radiyahallahu aleyhin ecma'ın

6022. Tabi'inden dahi aydayın tamâm
Nice kisi müttefikdür i hümâm
6023. Ikrime vü dahi tâvûs-ı harem
Pes Said ibn-i Müseyyüb muhterem
6024. Biri İbrahim u birisi Şureyh
K(i)olmuşıdi havfile kalbi cüreyh
6025. Hasan-ı Basri bir ibiri Ata
Dahi Dâvud u Ebû Müslim feta
6026. Biri Salih birisi dahi Fetâd
Birisi dahi Mucâhid üstâd
6027. Bir Ebu Musa vu evza'i dahi
Şa'bi vü Sufyân-ı sevri î ahi
6028. Zehri bin Ka'b -i Muhammed dahi hem
Hem Ebu'l Cevza Muammer lâ cerem
6029. Dahi Malik-i Enes İmrân ile
Hem Muhammed Bin Ruveyim ile bile
6030. Tâbi'îndendür serâser bu gürûh
Din-i İslam'a bulardandur şukûh
6031. Pes eimmeden dahi diñle î cân
Kimler itdi bu rivâyetde beyân
6032. Bu Hanife Ahmed-i Hanbel dahi
Hem Muhammed oğlı Mâlik î ahi
6033. Hem Muhammed ibn-i İdris î emin
Kim imâm-i Şâfi' oldur hemin
6034. Biri de Dâvud u Tâyi bî-bedel
Huccetü'l islam-ı muftî--i ecel
6035. Hem haremeynüñ imâmı muktedâ
Âlim-i âmil hümâm-ı müctebâ
6036. Hem Ebû Yûsuf Muhammed bin Hasan
Dahi eimmeden niceler mu'temen
6037. Bu söz uzre eylemişdür ittifâk
K(i)'ol şeh-i din Faris-i berk-i burak
6038. İki kez cismile mi'râc eyledi

- Arşa na'leyni tozin tac eyledi
6039. İkisinde de bu aynile 'ayân
Gördi Allah'ı bî şekk u gümân
6040. Goruben işitdügüni ol habîb
Bu göz ü bu sem'ileydi î edîp
6041. Gerçi ba'zı râvi itdi ihtilâf
Lîki yokdur bu rivâyetde hilâf
6042. Anlaruñçün siz de diñ î ehl-i din
Rahmetullahi aleyhim ecmaîn
6043. Diñle imdi ol Resûl-i muhterem
Nice urdı fark-ı arş üzre kadem
6044. Ger inâyet eylerise ol muîn
Vasf ideyin saña bir bir î emîn
6045. Liki siz dahi işitdükde tamâm
Iskıla diñ essalâtu ve's-selâm
6046. Didi tâvûs-ı melâik Cebrail
Kim baña bir gice emr itdi Celil
6047. Didi kim tur eyleme dahi karâr
Gülşen-i firdevse iriş berkvâr
6048. El çerâgâhından anuñ bir burak
Kim habibe cedden aşdı istiyâk
6049. İdüben zîn u licâmın üstüvâr
İltüben aña habibi kıl süvâr
6050. Ol habibe benden irürüp selâm
Hizmetini bî-kusûr eyle tamâm
6051. Dahi Aña di ki î kân-i kerem
Vaktidür kim urasuñ arşa kadem
6052. Bu gice vuslat sebidur hazır ol
Ol cemîl-i bî-misâle nâzır ol
6053. Bir nefescegüz degül kılmak karâr
Dar-i dünyâda dahi î kâmger
6054. Kim senüñdür bu gice halvet-serâ
Hazretine ündedi seni Hüdâ

6055. Ol Habîbe bu peyâmı tiz irür
Görecekleriñ aña bir bir görür
6056. Peyk-i hazret didi kim bu sozi gûs
İdicek rûh-ı revânum itdi cûs
6057. Didüm î Cabbâr u Hayy u Zü'lminen
Âlimu Allâmu esrâr u ‘alen
6058. Hamdülillah ben za'fe yâ İlâh
Ahmed'üñ nûrile virüp ‘izz ü câh
6059. Fazluñile lâyıık itdün yâ Muîn
Olmağa Ahmed rikâbında kemın
6060. Bilmezem liki ne oldı sebep
Kim baña bu vechil(e)'oldı lutf-ı Rab
6061. Zî-beşâret zî-kerâmet zî-halâs
Kim beni kıldıñ habîbe peyk-i hâs
6062. Şimdi bildüm kim terakki eyledüm
Kendüm anuñla teselli eyledüm
6063. Boyle diyincek yinr irdi hitâp
Kim senüñ hakkuñda bu işdür sevâp
6064. Zîre dergâhumda sensin peyk-i hâs
Nokta-i ihlâs u kurb-ı ihtisâs
6065. Zer gibi gerçi vücûduñ pâkdur
Gıll u gışdan hâlis ü bî-pâkdur
6066. İlle ne deñlü ki pâk olursa zer
Sikkesüz olıcak olmaz mu'teber
6067. Sikke-i şâ hî gerekdür kim tamâm
İ'tibâr eyleye aña hâs u âm
6068. Zer ki bî-sikke ola bulmaz nefâd
Râyic olmaz dâimâ olur kesâd
6069. Pes gerek kim sikke issın bulasın
Bulmagun tedbiri neyse kilasın
6070. Tâ ki dâru'ddarb içinde üstâd
Sikkeleyüp altunuñ bula nefâd
6071. Tâ ki kâsid olmaya hergiz zerüñ
Kadr ü kıymet bula dâim gevherüñ

6072. Pes didüm î kâr-ı sâz-ı ins ü c n
Âlemine müsta'î'n ü müsteân
6073. Sâhib -i sikke acep kimdür bu dem
Kim yüzümi işiginde hâk idem
6074. Altunumı sikkeleye tâ kim ol
Râyic olup altunum bula kabul
6075. Yine irdi cânib-i Hakdan hitâb
Böyle didi ol hitâb-ı pür sevâb
6076. Sâhib-i sikke bu dem î peyk-i hâs
Ahmed-i Muhtârdur k(i)'ider halâs
6077. Kalbini gaşdan kamu halkuñ tamâm
Pûte-i ihlâs içinde subh u şâm
6078. Sen dahi altunuñ aña sikkelet
Olmaya tâ devletüñ encâm-ı let
6079. Bu kelâmı çünki Cibril itdi gûs
Bahir gibi kıldı ol zevkile cûs
6080. Didi î dânen-de-i esrar-ı gayb
Sen bilrsin her işi bî-şekk u reyb
6081. Âlimu 'allâmu ahvâli'l kulûb
Sâtir ü settâr u ahvâli'l guyûb
6082. Kadiriyyetle idelden emr-i kün
Hâke rûzî eyledüñ ilm ü ledün
6083. Âyine gibi oluban tâbnâk
Buldu ol ilmile izzet hâk-i pâk
6084. Sen bilürsin ilm-i eşyâyı tamâm
Kim senündür evvel âhir ilm-i tâm
6085. Gülsen-i firdevsde yâ musteân
Hadd u adsuzdur burâk-ı berksân
6086. Kuds gülzâruñda yine bir sümâr
Otlayup yürür merakip tayr-vâr
6087. Kimisi kara vü anuñ kimi ak
Kankısidur baña emr olan burâk
6088. Anı bilsem aña gore itsem iş

- Bîhûde eylemesem varış geliş
6089. Yine Hak'dan irdi bu resme hitâb
Cebrail'e k(i)'i emin-i has-i bâb
6090. Ol burakı kim semâvî renkdür
Rang-i ra'nâsında âkil denkdür
6091. Ol burakı kim ola arş-ı âşiyân
Fikret ü hiddetde ola çün cinân
6092. Hem vefâ cûy u safâ hûy ola ol
Hem zemen rûy u semen bûy ola ol
6093. Müşk mûy u hem sehün gütâr ola
Hissî âkiller gibi bisyâr ola
6094. Bahr cûş u tîz hûş u cüst-rev
Ç âbuk u tâzende vü çâlâk nev
6095. Kevser ü hem sersebil nûş ola ol
Hem kalem gûş u kadem gûş ola ol
6096. Sînesi vü döşi hem ola küşâd
Bilicek irişmeye gerdîne bâd
6097. Efser efsâr u sitâre mîsmâr
şems rûy u müşterî tab' u vakâr
6098. Zühre-i zehrâ cebîn ü meh-likâ
Hûr u dindâr ola vü ridvân nümâ
6099. şîr kadd u fil zûr u müşk dum
Kûh kûp ü 'anberîn mû sîm u sum
6100. Tiz ışk u tazı ırk u râz-sevk
Zer zîn ü dür licâm u la'- tavk
6101. Mûmiyân u cüst çâbuñ seyr ola
Anı seyr anında misl-i tayr ola
6102. Dürr ü dendân ola vü yâkût leb
Sinnile ola cüvân u pür tarab
6103. Hem zamâne gibi ola tîz esas
Dehr gibi hem ola sâhib-i şinâs
6104. Cidd ü cehd it zinhâr î Cebrâil
Kim yirine ire bu emr-i Celîl

6105. Ol binitler bihterini tiz ilet
Hazret-i mihter rikâbında dület
6106. Tâ ki ol mahbûb aña olup süvâr
Kâr-i leyl-i vuslat ola üstuvâr
6107. Çün bu emri bildi peyk-i kibriyâ
İrdi andan cennete diyince hâ
6108. Gördi anda bir burâk-ı berk seyr
Kim iremez gerdine seyrinde tayr
6109. Cennet otlaklarını otlar tamâm
Selsebîl ier karanful yir müdâm
6110. Kasd itdi k(i) ‘anı tuta Cebrâil
Yirine gelmeğiün emr-i Celîl
6111. Anı gördükde burâk-ı berk seyr
Götrülüp gitdi yirinden misl-i tayr
6112. Ardına düşdi anuñ peyk-i emîn
Binmekiün Rahmete’n li’l âlemîn
6113. Nice biñ biñ yazıları itdi devr
Kim ne pâyân varidi aña ne gavr
6114. Nİte kim sa’y itdi düşüp ardana
Iremedi ol burakuñ gerdine
6115. Âciz olup didi âhir î Burâk
Dem dem-i vuslat durur sanma firâk
6116. Kucamuşluğı gelüp râm ol baña
Tâ saâdetler ire benden saña
6117. Bu semenzâruñ hevasın terk kıl
Mîhr-i emr-i Hakk’ı dilde berk kıl
6118. Bu çerâgâhı besi kılduñ tavâf
Sebzezarın otlayup müft ü muâf
6119. Otlayasın ancılayın yine hem
Dek tosunluğı koyup râm ol bu dem
6120. Seni Ol Sultâna ilteyin kim Ol
Halka Hak’dan geldi göstermege yol
6121. Çüfte zenligi bu dem ko î Burak
Olmayasın tâ Hüda emrine ‘âk

6122. Bu sözi didükde Cibrîl-i emîn
Kaçmağı kodı Burâk ol dem hemin
6123. Didi kim bin hink-i eltâfem î yâr
Baña bil merd-i musâf olmaz süvâr
6124. Tâzı-yı mîr-i hicâziyem ‘ayân
Sanma kim esb-i mecâziyem hemân
6125. Hem dahi yikrân-ı rân-ı Ahmed’em
Sanma kim hammâl-i her nîk u bedem
6126. Hem ol atlardan degülem kim ‘ayân
Başuma her kimsene taka ‘ inân
6127. Ya kemend atup ayağum kıla bend
Bend idemez zire beni her kemend
6128. Çün Burak'ıñ sözün işitdi emîn
Pes cevabında didi ol dem hemin
6129. Şimdi bende î Burak-ı berk-rev
Çün oluram saña bundan pîsrev
6130. İltürem seni Muhammed katına
Tâ binit idine kendü zâtına
6131. Eyleyüp zîn ü licâmuñ üstüvâr
Dest ü pâyuña takup zerden süvâr
6132. Bu sozi diyince Cibril-i emin
Karşu gelüben süheyl urdı hemin
6133. Virmeziken kimseneye evvel el
Ayağıla karşu geldi çün cemel
6134. Cebrâil öñine gelüp turdı hos
Zevk u şevkile ide ide hurûs
6135. Çün öñinde gördi anı ol emîn
Bî-tekellüf arkasına vurdı zin
6136. Didiler yâkuttandı ol eyer
Ak incüden didiler ba'zılar
6137. Ba'zi didi kim zer-i vehhâcidi
Nice zer kim zerlere ser tâcidi
6138. Berk ururdu zulmet-i şebde çü mâh

- Belki meh anuñ katında hâk-i râh
6139. Hem üzengüsi zümürüddi anuñ
Gör nice peygamberüñ vardur senüñ
6140. Ba'zı didi kim 'kıkidi rikâb
İlle berrâkidi misl-i mâhitâb
6141. Dürr ü mercândan murassa'dı tamam
Şöyle kim olmışıdı yâkût fâm
6142. Hem licâmı lü'l ü yâkûtdı
Anı görmek akl u câna kutıdı
6143. Kendünüñ hem sûreti insân idi
Nicesi insan ki cân-ı cân idi
6144. Ba'zı dir kız sûretindeydi hemân
Ol Burak u berk-şân u pâk-cân
6145. Enveridi sûreti mislü'l kamer
Nitek(i)'ola ahsen-i vechi'l beşer
6146. Varıdı yitmiş boluk zulfı tamâm
Müşk-i ezferden anuñ î nîknâm
6147. Gözleri cevherdenidi î güzin
Hem kulakları zümürüdü î emîn
6148. Alnı hem yâkût-ı ahmerden tamâm
Gayet-i şeffâf u sâf u la'l u fâm
6149. Ba'zılar dürden dimişler gözünü
Vasf itdükde Burak'uañ öñini
6150. Ba'zılar dir gayri cevherdendir ol
Kim bakınurdı anuñla sağ u sol
6151. Ba'zılar dürden dimişler dişlerin
Birbirine uyduruban işlerin
6152. Hem zebercedden dimişler muyını
Müsk ü 'anberden dimişler bûyını
6153. Sağ yanı dürr ü cevherden tamâm
Sol yanıdı anuñ hem sîm-i hâm
6154. Boynı bağı dahi altunıdı hep
İlle berrâkidi gayet ol zehep

6155. Dürr ü cevherle murassa'dı yine
Şöyle kim vasf idemezdi kimsene
6156. Hem ayakları anuñ mercânidi
Nice mercân çün meh-i tâbânidi
6157. Ba'zı râvi dir kızıl altunidi
Şöyle k(i)'andan cân u dil meftûnidi
6158. Yine tırnaklariyidi dürr-i pâk
Karnı dahi altunidi tâbnâk
6159. Kuyruğı arslana benzerdi hemân
Râviler bu vechile kıldı beyân
6160. Sinesi dahi zümürüddi hemîn
Arkası dahi zeberced î emîn
6161. Ba'zı a'zası gümüşdendi tamâm
İlle berrâkidi key ol sîm-i hâm
6162. Hey'et ü kaddile dahi ol Burâk
Ba'zı râviler sözince ittifâk
6163. Deveden kiçidi atdan ulûdı
Bu söze inanmayalar oludı
6164. Ba'zı atdan kici didiler anı
Lñki katırdan uluyıdı teni
6165. Hem iki kanatları vardı 'akîk
Bu sözi tasdîk iden oldı atîk
6166. Başını salup yola olsa revân
Bû-yı müşkile tolardı nâf-ı cân
6167. Ba'zı didi ol kanatlardı yeşil
Şöyle kim candan severdi görse dil
6168. Perr-i tâvûsidi sanasın kim ol
Gökde uçardı açıcak sağ u sol
6169. Ravi dir didi Resûl-i 'âlemîn
Çün baña irdi Burâk-ı berk-i zin
6170. Nutka gelüp virdi lutfile selâm
Hem fesâhatle didi bir kac kelâm
6171. Didi beni halk idelden girdigâr
İştîyâkundan çekerdüm intizâr

6172. Î habîb-i bârigâh-ı kibriyâ
Dilerem maksûdum idersin revâ
6173. Didüm aña hâcetin eyle beyân
Kim tereddüdsüz revâ ola revân
6174. Didi evvel olıcağaz rûz-ı haşr
Kim halâyık ucdan uca ola neşr
6175. Baña binesin dilerem yâ Resûl
Hazretünde bu sözüml olsun kabûl
6176. Hem şefâ'at idersin anda baña
Can u dilden ta mutî' olam saña
6177. Zire biz kırk biñ burakuz î Emîn
Kim senüñçün yaradılmısuz hemîn
6178. Bu kelâmı çün kim işitdi Resûl
Ol Burak'ıñ hâcetin kıldı kabûl
6179. Bu söz üzre ahd edişdiler tamâm
Ol Burakile resûl-i nîknâm
6180. Lîki hey'etde anuñ gibidi ol
Kim nazîrin görmedüm didi Resûl
6181. Hak aña virmişdi bir hüsn-i cemâl
Kim zübân vasfında olur künk u lâl
6182. Nûridi başdan ayağa mâ-hasâl
Ol burâk-ı berk seyr u bâd-ı tel
6183. Dahi gönümden hayali gitmedi
Ol cemâl-i bâ-kemâli gitmedi
6184. Gâh gâh isterdüm anı bir görem
Anuñile yine maksûda irem
6185. Bir kerâmet dahi urdı anda hem
Azm-i râh idüp getürdükde kadem
6186. Yokuşa gelse kisalurdı öñi
Hem uzanurdı yürüdükde soñi
6187. İniş inse ardı kisalurdı hem
Hem öñi uzanuridi lâ-cerem
6188. Bunda râvi bir riâyet dahi dir
Şekkeri şîre katuban şehd yir

6189. Yaradılmadın dahi Âdem tamâm
Zerr ü nesl olmadın andan hâs u ‘âm
6190. Hak yaratdı bir burâk-ı berk-var
Bu sıfatlarla ki vasf itdüm î yâr
6191. Anda otlayup yürüridi müdâm
Cenneti virmişidi aña makâm
6192. Mersin ü reyhânidi otladığı
Müşk ü ‘anberidi gezüp atladuğı
6193. ‘Anber ü müşkidi anda hâk u kum
Soyle kim goren kılurdu aklı küm
6194. Müşk ü ‘anberden depeler anda hem
Varidi biri birinden muhterem
6195. Anda otlayup yürürdi ol Burak
Biridi aña yakinile ırak
6196. Bu acep hey'etle eyledükçe seyr
Ol çerâgâh-ı cinânda misl-i tayr
6197. Anı ol hey'etle anda hûri ‘în
Görüben tanlarlaridi ecmaîn
6198. Hey'et ü şeklin anuñ görüp acep
Didiler kim î Hüdâ-yı Ferd u Rab
6199. Cümle esyâya senüñ ilmüñ muhit
Her ne kim var ger mürekkep ger basit
6200. Kudretun kuvvetde ider lâ şey'- i şey
Zîre sensin Âlim u Hallâk u Hayy
6201. Hem bilürsin ne neye gerek tamâm
Lâ cerem anı kılursın subh-ı şâm
6202. Zehresi yok kimse ide i'tirâz
İns ü cinden ger sevâd u ger beyâz
6203. Medhali yok kimsenüñ emründe hiç
Her ne kim emr iderseñ ir ü giç
6204. Emr idüp anda ki didük "kün fekân"
Andan oldı halk arz u âsmân
6205. Âlim u Âllam sensin bî-hilâf
Kim senüñ ilmünde yokdur kizb ü lâf

6206. Soraruz senden degül gerçi edep
Kim nedür bu gorinen halk-ı acep
6207. Her çerâgâh-ı cinân bostanıdur
Hey'etinüñ akl u cân hayrânıdur
6208. Kim nazîrin görmedük bunuñ tamâm
Ne ho şekl ü sûret-i mislin benâm
6209. Hak didi kim yâ melâik zinhâr
Bu suâli benden olma hûstâr
6210. Kim benim fi'lüm sorulmaz bilüñüz
Pes aña lâyıık neyise kılıñuz
6211. Liki çün sorduñuz işidün cevâp
K(i)'ol cevâb-ı sâfidur kulli sevâp
6212. Ol zamanda k(i)'âhire ire zamân
Zulmet-i kufr içre kala ins u cân
6213. Ol zaman gonderiserem bir Resûl
Ins ü cinne cümle göstermeğe yol
6214. Yirler ü göklerde Hâdi olısar
Enbiyâ öñince nâdi olısar
6215. Gösteriser nice nice mu'cizât
Aña uyanlar olısar mu'minât
6216. Hem olıсарdur Şefî'u'l muznibîn
Ümmetinüñ olıсар dünyâ vü din
6217. Lutf u hulkile olıсар pür cevâd
Alemine olıсар kulli murâd
6218. Tâbi' olup halâyık serteser
Kamu andan biliser ilm ü hüner
6219. Hazretüme idüben da'vet anı
Göklere çıkarısaram bu gani
6220. Tâ ki kudretlerüm Aña gösterem
Her ne maksûdı ki varise virem
6221. Kûşe kûşe seyr idüp eflâki Ol
Ne acâyib varsa göre az u bol
6222. Bunı anuñçün yaratdum k(i)'ol zamân
Gonderem buña süvâr ola revân

6223. Bunuñile Hazretüme irişe
Ne murâdı varsa alup virişe
6224. Ol Resûlüñ mevkebidür bari bu
Biniser oldem buña ol hûb-rû
6225. Ol Habîbüm ben Anuñ mahbûbiyem
Dîn u dünyadan kamu matlûbiyem
6226. Pes anuñçün yaratdum bunı ben
Gayrı nâme diyu itmeñ bunı zan
6227. Bu degül yirleri gokleri tamâm
Hep anuñçün yaratdum hâs u ‘âm
6228. Dahi iclerinde ne varise hep
Sûrete gelmesine budur sebep
6229. Bu kelâmı işidicek hûri ‘în
Hamd-u tesbîh itdi ol dem ecmaîn
6230. Bildiler fazl-ı Resûli anda hem
Virdiler gür gür salavât anda hem
6231. Sende de varise Aña ihtirâm
Rûhna gür gür salavât vir müdâm
6232. Bâri olup ol Burak’ı Cebâail
Huld bağından be-fermân-ı Celîl
6233. Bu sıfatlarile k(i)'eyledüm beyân
Hazret-i Peygambere irdi revân
6234. Diñle kim mi'râc-ı Ahmed'den tamâm
Râviler ne vechile virdi peyâm
6235. Anları kim evvela zikr eyledüm
Her birini adıyla söyledüm
6236. Ba'zılar didi haremden çıkdı Ol
Bulıcak Hak emrile mi'râca yol
6237. Bu rivâyet gerçi kim vardur sarîh
Buña ba'zılar veli dimez sahîh
6238. Zire ekser kavl budur kim Resûl
Bulıcak Hak emrile mi'râca yol
6239. Ümmehân(i)'evinden eyledi urûc
Nerdubânı pâyese olup burûc

6240. Ummehân-ı binti Bu Talib'di ol
Kim anuñ zevciyidi ol dem Resûl
6241. Ba'zi râvi dir alup virdi talâk
Liki yokdur bu naklde ittifâk
6242. Ol gice bâri Resûl-i kibriyâ
Ümmehâni evine kılmısdı câ
6243. Bir yıl öñ olmışdı hicretten tamâm
Bu kaziyyenüñ vukûi î hümâm
6244. Hem Safâ Merve arasiyidi ol ev
K(i)'andayidi Ol Resûl-i pîs-rev
6245. Ramazandan on yidi yidi hemân
Râvi kavliyile ol dün ol zamân
6246. Ba'zi yigirmi sekiz didi î yâr
Ramazandan ulu gici âşikâr
6247. Ba'zı dir on yidi olmsıdı Recep
Ba'zı yigirmi yidi dir zî acep
6248. Ba'zı dir yigirmi dördidi tamâm
Ol gice mâh-ı Recep'den î humâm
6249. Ba'zı dir ondördi olmışıdı hemin
Ol Rebî'ulevvel ayından yakın
6250. Ba'zılar dir on ikisiyidi tamâm
Ol Rebî'u'levvel ayından benâm
6251. Ba'zılar dir kim Rebî'ulevvel'ün
On yidisidi ol gice bilün
6252. Bari düşünbe gecesidi hemân
Râviler kavliyile ol dün ayân
6253. Kamu itmişdür bu sözde ittifâk
Leyletü'l isneyn idi ol gice çâk
6254. Râvi aydur böyle buyurdı Resûl
Ümmehân(i)'evinde kılmışdum hulûl
6255. Ol gice yatsuyı kıldum anda hos
Hâne-i dil mâsivâdan oldı bos
6256. Yatuban uyurdu öñümde Ali

- Baňa dahi ceş-i gam irdi veli
6257. Ehl-i şirküñ itdügi cevr ü cefâ
Dürlü istihzâ vü tekzîb u izâ
6258. Hâtıruma yol bulup oldum melûl
Bu arada eyledi uyku hulûl
6259. Göñlüme çün irdi uyku leşkeri
Milk idindi kendüye ol kişveri
6260. Bende nâçâr uykuya vardum î yâr
Gitdi elümden ‘inân-ı ihtiyâr
6261. Başımı yasduğa kodum bürüyüp
Gayriden kalbüm sarayin koruyup
6262. Uykuya vardum uyurken nâgehân
Ses sebûsi irdi sem'üme hemân
6263. Bakuban gördüm emîn-i vahy-i Hak
Hâzin-i esrâr-ı sultân-ı firak
6264. Sidreden yir yüzine itdi nüzûl
Cânib-i Hak'dan baňa olup Resûl
6265. Zire geldükçe baňa peyk-i Celîl
Ya'ni Tâvûs-ı Melâik Cebrail
6266. Gökden ayruldukda açup perr u bâl
Perr-i âvâzın alurdum lâ mahâl
6267. Perr u bâli cünbüşinden zire ses
Gelüridi misl-i âvâzı ceres
6268. Ol gicede ancılayın oldı hem
Sem'üme iren sadâ î muhterem
6269. Çün bu vechile sadâ irdi yakin
Sem'üme ol demde uyandum hemin
6270. Gözlerumi açuban kıldum nazar
Gördüm irdi peyk-i Hallâku'l beser
6271. Baňa irükde hemân virdi selâm
Dahi didi Hazret-i Hak'dan peyâm
6272. Didi didi Ol Kerim-i Zü'l celâl
Mâlikü'l mülk-i Kadîm u lâ Yezâl

6273. Bu gice vuslat şebidir hâzır ol
Dost dîdârına hos hoş nâzır ol
6274. Göklerüme saluban zill-i şeref
Olsun anuñla müşerref her taraf
6275. Fark-ı arşa bu gice ursuñ kadem
Kurb-ı ev ednâya nasb itsüñ âlem
6276. Irsün ol ikrâma kim kavm-i kirâm
Atı önince yilüp olsun gulâm
6277. K(i)'ol makâma irmemişdür bir nebi
Belki düşde görmemişdür bir nebi
6278. Hem bilisup enbiyâ vu mürselîn
Tarrı ko idîsin öñinde ecmaîn
6279. Dahı hatırlardan itmeye hutûr
Hem kulaklardan da kılmayam ubûr
6280. Göz görüp hem vehme gelmeyen hayâl
Bu gice arz eylesüñ aña cemâl
6281. Hem bu gice ref' olup biñ biñ hicap
Nûr u zulmetden görine âfitâp
6282. Gark ide fulk-ı vücûduñ bahri nûr
Bî-gam u hem bulasın zevk ü sürûr
6283. Iresin bir devlete kim ins ü cân
Hâk-i pâyinden şeref bula hemân
6284. Bu kelâmı diyicek Rûhu'l emin
Yuzine ol dem nazar kıldum hemin
6285. Gördüm ol hayy virmiş aña bir cemâl
K(i)'ay gün andan ider kesb-i nevâl
6286. Serv ü kadd u lale hadd u müşk ü mû
Cennetüñ hûrilerinden hûb-rû
6287. Çesm-i âhûsına şîr-i çerh esir
Kavs-i ebrûsına kurbân yitir pir
6288. Zülf-i 'anber bâri inkidi dil-rubâ
Her hâm-ı mûyına biñ biñ cân fidâ
6289. Kühl-i ayneynidür iksir-i kulûb
Cephe-i sîmin-i mihr-i mâh-rûb

6290. Rû-yi zîbâsı meh-i bedr-i münîr
Nice meh kim mihri andan müstenîr
6291. Gözleri sayyâd-ı ervâh u cenân
Saçları mahsûd-ı reyhan-ı cinan
6292. Lebleri ser çesme-i âb-ı hayât
Lafz-ı nutk-ı nefh-i ihyâ-yı mevât
6293. Kaşları mihrâb-ı cân-ı zü'l ukûl
Halka Hak'dan hâdi vü pey-ki resûl
6294. Tonları hem pâk cisminde hemân
Sündüs ü istabrâk idi bî-gumân
6295. Yine ol tonlaruñ etekleri hep
Dürr ü cevherle murassa'dı zehep
6296. Sinesinde hem yazılmışdı tamâm
Rûşen iki satr yazı î hümâm
6297. Satr-ı evvel Lâ ilâhe illallahu lâ muktedire illallah
Satr-ı sâni Muhammedün resûlullahi efdalu'l ibadullah
6298. Bu arada oluban gayet ferah
Kalb-i pâkinden gidüp gerd-i terah
6299. Cûs idüben açdı ol dem perr ü bâl
Cilveyile baña arz itdi cemâl
6300. Yir ü gök arası toldı bâl u per
Şarkdan garba varınca serteser
6301. Bu cemâlile çü cilve kıldı hoş
Perr ü bâlini tağıdup tûş tûş
6302. Göricek bu hâli düşdüm hayrete
Taña kaldum ol cemâl-i behcete
6303. Hasılı ol vechile olmuş cemâl
Şekl-i tâvûs-ı melâyik Cebrâil
6304. Kim nübüvvet viridi baña İlâh
Görmedüm ol hüsnile kimse î şâh
6305. Ol gicenüñ ihtirâmına meger
Hem Resûl ikrâmına î pür hüner
6306. Bu rüsûmile be-fermân-ı Celîl
Kendüzin zeyn eylemişdi Cebrâil

6307. Bilesince vardı yitmiş biñ âlem
Nûrdandı cümlesi bi-bîş ü kem
6308. Her âlem altında yitmiş biñ tamâm
Varidi sâf sâf melekler î hümâm
6309. Su diledüm olmağa ol dem vuzû
Didi Tâvûs-ı Melek î hûb-rû
6310. Sabr kıl bir dem vireyin âb-ı pâk
Kim cihân-ı aksi kılсуñ tâbnâk
6311. Böyle didi vü heman uzatdı el
Kevser ırmağından ol dem mâ hasal
6312. Bir kızıl yâkût ibriki tamâm
Toldurup öñüme kodı î hümâm
6313. Hem kızıl yâkûtdan yine leğen
Kodı ibrik altına ol pâk ten
6314. Yine ibriki ele alup revân
Elime su koydı peyk-i pâk-cân
6315. Itdüm oldem ben de tecdîd-i vuzu
Ol legenden kim elümden indi su
6316. Cem'idüben ol suyu peyk-i emîn
Koydı kanatları üstine hemin
6317. Didi ümidüm budur kim Ol İlâh
Tamuda yakmaya beni hemçügâh
6318. Âb-ı rûyuñ hakkı î Hayru'l enâm
Âtes-i dûzah baña ola harâm
6319. Pes hemân kıldum iki rek'at namâz
Hâlik-ı bîçûne arz itdum niyâz
6320. Çün namazı kiluban turdum uru
Çıkup evden taşra vardum ileru
6321. Gördüm ol arada Mikâil'i hem
Bile anuñla da yitmiş biñ âlem
6322. Her âlem altında yitmiş biñ yine
Var melekler benzemez birbirine
6323. Ol âlemlerde cemi'i nûrdan

Zulmetin almıs Şeb-i deycûrdan

6324. Ba'zi dir Mikail elinde Burak
Bir rivâyetde budur î yüzi ak
6325. Hoş o yanından anı tutmuşidi
Cebrâil'den hizmeti ütmuşidi
6326. Ol âlemler dahi baş üzre hep
Götrülüpdi ol gice bâ-emr-i Rab
6327. Yine yanınca melekler sâf sâf
Mustafa'y ı eylemekiçün tavâf
6328. Cebrâil'ün de sipahi bile hem
Nûrdan anuñ da yitmiş biñ âlem
6329. Her âlem altında yitmis biñ melek
Bilesince zire olıdı dilek
6330. Turmuşid(i)'anlar da ol dem fevc fevc
Bahr gibi hoş idüp ururdu mevc
6331. Sâf sâf turmuşlaridi bî-keîâm
Mekke'den Kuds'e dek anlar da tamâm
6332. Anlaruñ nûrından ol dün bu cihân
Rûz-ı rûşenden de olmışdı ayân
6333. Hem melekler de gelüben cevke cevke
Hep selâm virdi baña bâ-zevk u sevk
6334. Geldi Mikâil dahi virdi selâm
Öñüme çekdi Burak'ı ol hümâm
6335. Hem Burak ol dem baña virdi selâm
Işve vü nâzile olup tûbi hirâm
6336. Muştıladılar kerâmetlerle hem
İhtirâmile tutuben muhterem
6337. Cebrail alup 'inânın eline
Dürr ü cevherler takuban yolına
6338. Görüp ol hüsnile anı ben de hem
Gitdi gönlümden fütûr-ı gerd-i gam
6339. Tutdı Mikâil özenğümü revân
Zevk ü Şevkile dil u cândan hemân

6340. Ben dahi kasd eyledum k(i)'olam süvâr
Tâ yirine gele emr-i Girdigâr
6341. Ba'zı râvi dir ki Isrâfil hem
Bile gelmişidi ol dün lâ-cerem
6342. Koltuğından Ahmed'i ol kânger
Kaldurup kıldı Burak üzre süvâr
6343. Gâşiye darı oluban Cebrâil
Gâşiyenin götürüp tutdı sebil
6344. Pes didi kim ko 'inânın yürüsün
Nurı yiryüzün serâser bürisün
6345. Hem anuñla dahi yitmis biñ tamâm
Bile gelmişidi melâik î hümâm
6346. Dahi hem rıdvân u bevvâb-ı cinân
Hüsniye hûb u zemîn ü âsumân
6347. Anlaruñla dahi yitmis biñ melek
Zire Hak'dan böyle olmuşdı dilek
6348. Kamusı geymişdi rahmetden kaba
Sanma kim kettan u panbuk ya aba
6349. Her biri elinde tutmuş bir tabak
Kim kamu nûrdan yaratmış idi Hak
6350. İçleri dürr ü cevâhirlle tolu
Saçu saçmaga habîbine kamu
6351. Dahi yitmis hulle vü bir nûr tâc
Olmağa bâzârı mi'râcuñ revâc
6352. Dahi bir ibrik kızıl yâkûtdan
Bile gelmiş Hazret-i lâhûtdan
6353. İçci cennet sularından tolu su
İtdüm ol suyile ol âsat vuzu'
6354. Şükriçün kıldum iki rek'at namâz
Eyledüm ol bî-niyâza çok niyâz
6355. Râvi aydur ol namâz içre Resûl
Şükri çünkim kıldı ol sâatde ol
6356. Fatiha bir sûre-i ihlâs üç
Her birinde rek'atuñ k(i)'olmaya güç

6357. Hem didi her kim bu vechile namaz
Ümmetümden kıluban ide niyaz
6358. Liki düşenbe gicesinde ola
Bâb-ı Hakdan her ne isterse bula
6359. Hem ola yatsu namazı sonına
Kim murâdı neyse gele öñine
6360. Hem didi bunu kılana ben kefil
Kim duâsını kabûl ide Celil
6361. Dahi didi bana ol dem Cebrail
Yâ Resûlallah selâm itdi Celil
6362. Didi kim kuffârdan çok çok izâ
Görüben incindük î mahbûb-ı mâ
6363. Hem ten-i tenhâsın içlerinde uş
Saña bir mûnis gerekdür k(i)'ola hoş
6364. Kanda olsañ mûnis ü mahrem ola
Ol sebepten hâtiruñ bî-gam ola
6365. Bir mahall-i hûb gerek dahi k(i)'ol
Hâli ola bulmaya gayr aña yol
6366. Ta kim anda yarunile her zamân
Halvet olup sırruñ idesin ayân
6367. Ne ki gördünse adûdan bîş ü kem
Mihnet ü derd ü belâ vü renc ü gam
6368. Her nefes anuñla köynükleşesin
Gâh yanup gâh söynükleşesin
6369. Pes saña anuñ gibi hemdem bu dem
Serteser esrâruña mahrem bu dem
6370. Hak buyurur kim yiterem ben hemân
Dünye vü ukbîde yâr-ı cân u cân
6371. Hem mahall-i halvet isterse Habîb
Kim habibinden ola anda nasîb
6372. Arsdan yukları gelsun ol Hümâm
Altı kez yüz biñ yıllık yol tamâm
6373. Dahi yitmiş biñ hicabı geçsün ol

- Kurb-ı ev ednâya irsüñ ol Resûl
6374. K(i0'anda Mikâil ü İsrâfil'e hem
Dahi Cebrâil -i emin î muhterem
6375. Yâd u bîgâne vü aġyâr olalar
Sanma kim serdâr u sırdâr olalar
6376. Hakdur ol halvet -serâda yâr bes
Hakdan özge olmak olmaz anda kes
6377. Ne kadar kim varise köynüklerin
Furkat odında yanup söynüklerin
6378. Arz eyle kamusın bir bir benâm
Hep vireyin neyse eksüksüz tamâm
6379. Bu sözü didükde Cibril-i emin
Lutfise ancak ola didüm hemin
6380. Zî-saâdet zi-inâyet zî-kerem
Kim İlâhumdan baña olmış bu dem
6381. Dirlügümden şimdi oldum şâdumân
Gitti göñlümden melâl-i in u ân
6382. Dirligimden şimdi oldum râzı uş
Î ilahi gaybdan u ayb puş
6383. Ben bir avuç topraġa bu i'tibâr
Pes durur î pâdisâh-ı girdigâr
6384. Ben bu sözi diyüp idince tamâm
Anı gördüm ol ulular î hümâm
6385. Saldılar egnüme yitmiş hulle hem
Yitmişide birbirinden muhterem
6386. Urdılar hem başuma bir tâc nûr
Kim cihân ol nûrdan buldi sürûr
6387. Üstüme hem saçu saçdıar tamâm
Ol melekler serteser î nîknâm
6388. Çekdiler ol dem Burak'ı öñüme
Tâ koyam derd ü firâkı sonuma
6389. Ben dahi kasd eyledüm k(I)'olam süvâr
Yirine gelmeye emr-i girdigâr

6390. Pes çamuşlandı burak-ı berk-rev
Şâd olup baş çekdi k(i)ola tiz-rev
6391. Cebrâil ayıtdı ol dem ya Burak
Niçün olursın Hüdâ emrine ak
6392. Hic bilür misin saña kimdür binen
Sehvile hakkuñda kılma egri zan
6393. Didi bilürem anı Ol Şâhdur
Kim Muhammed'dur Resûlullahdur
6394. Zubdeidür kâinâtuñ bu tamâm
Serveridür mümkinâtuñ bu hümâm
6395. Enbiyânuñ pâdisahıdur kamu
Enbiyâ bunuñ sipâhıdur kamu
6396. Pür safâ vü pür vefâdur bu Habîb
Hem Muhammed Mustafâ'dur bu Habîb
6397. Dahi dinidür gümânsuz din-i Hak
Resm-i âyinidürür âyin-i hak
6398. Pes didi kim eyü didüñ yâ Burâk
İrmesün Hak'dan saña bîm ü firâk
6399. Bunı didi vü hemân oldum süvâr
Ben beni üstinde kıldum üstuvâr
6400. Pes didi elhamdulillah kim beni
Sen Nebi rânına râm itdi itdi gani
6401. Böyle diyince Burak-ı berk-şân
Pes o yanını ele aldum revân
6402. Mekke-den Kuds'e dek ol gice tamâm
Sündüs-i istebrak döşenmisdi benâm
6403. Yürüdükde ol Burak-ı berk-dem
Tâ ki toprak üzre basmaga kadem
6404. Sündüs istebrak üzre yürüye
Tamuna fiklar işidüp kurya
6405. Emr-i Hak çün böyle oldı lâ cerem
Ol Burak ol dün ne kim basdı kadem
6406. Sündüs istebrak üzre basdı hep
Hâk üzre basmadı bâ emr-i Rab

6407. Kırk günlük yoldı anda meger
Kuds'e irince tamam î pür hüner
6408. Hem dere depe düz olmuşdı tamâm
Tâ Burak üstinde Ol Hayru'l enâm
6409. İniş ü yokuşda silkinüp Burak
Tâ Resûli incidüp olmağa ak
6410. Sen de incitmek dilemezseñ î yâr
Vir salavât şevkile leyl ü nehâr
6411. Bunda râvi bir rivâyet dir acep
Ki işidenlerin kılur cânı tarap
6412. Dir k(i)'imâm-ı fahr-i râzi nâgehân
Kendü şehrinden sefer kılmış î cân
6413. Rey şehrine irüp bir gün meger
Va'z idüp mi'râcdan virmiş haber
6414. Dimiş ol gice ki Ol Hayru'l enâm
Mekke'den kim azm-i Kuds itmiş tamâm
6415. Mekke'den Kuds'e irince serteser
Sündüs istebrak döşenmişdi meger
6416. Tâ Burak-ı Ahmed urdukça kadem
Sündüs istebrak üzre ura hem
6417. Ya'ni toprak üzre basmağa Burâk
Bunda itmişdür ulular ittifâk
6418. Meger ol şehrüñ varimis bir begi
K(i)'olmuş zannında halkuñ yigregi
6419. Ol gün ol meclisde hâzır olmış ol
Vâizüñ kavline nâzır olmış ol
6420. Vaizuñ va'zını idup istimâ'
Didügüne cümle bulmuş itlâ'
6421. Germ olup ol dem dimiş kim yâ imâm
Bunca ba'zı kanda bulmuşlar tamâm
6422. Mekke'den Kuds'e irince serteser
Kim bezile örtile hâk-i meder
6423. Bunı diyincek melik aña imâm

- Didi kim bunuñ cevâbını tamâm
6424. Vire saña ol Hûda-yı dâdger
Bu mutavvel kıssa ola muhtasar
6425. Bunı diyüp vardı ol beg evine
Tâ ki gamsuz yiye içe sevine
6426. Varimis biş oğlı ol şâhuñ meger
Herbirisi bir cüvân-ı mu'teber
6427. Gice başıda gelür katına hep
Güle oynaya kıla zevk ü tarap
6428. Şem'yandurup getürürler revân
Ol begüñ korlar çak öñinde hemân
6429. Tutuşup yanar hemân kaftân u sâh
Sanasın kavidi yâhud berk-i gâh
6430. Hizmetinde ne kadar hayl u haşem
Ol begüñ kim varidi ol lahza hem
6431. Cok çalışdılar k(i)'anı def'ideler
Ol odı söyündürüp nef'ideler
6432. Idemedi hicbirisi anı def'
Bâri olmadı birinden aña nef'
6433. Bil ki andan sıçrayuban biş şerer
Ol beş oğlına dahi kıldı zarar
6434. Bişini de kapkara yakdı tamâm
Altısında eksi oldı î hümâm
6435. Gerci yakdı altısını bir şerer
Liki gayre kılmadı hergiz zarar
6436. Gök yüzinde geldi ol sâat bir ün
Didi kim bilüñ tamâm î mu'minûn
6437. Yanduran bir mum burnıla benâm
Bir nefesde altı fir'avnı tamâm
6438. Ol kadar bez bulıbilür kim zemin
Ol bez altında ola külli defin
6439. Münkirüñ encâmı budur bî-gümân
Terk-i inkâr it ki bulasın amân

6440. Zire her dilde ki inkâr olmadı
Lâbud anuñ menzili nâr olmadı
6441. Ehl-i diniseñ bu dem inkârı ko
Tevbe eyle cürmüñe isrârı ko
6442. Tâ bulasın nâr-ı furkatden halâs
Hak kapusunda olasın abd-i hâs
6443. Sen dahi ol oddan isterseñ amân
Vir salavât Mustafa'yâ her zamân
6444. Râvi aydur çün Resûl-i girdigâr
Ol gice oldı Burak üzre süvâr
6445. Cebrâil didi 'inânın ko anuñ
Zire me'mûruñdurur bu dem senüñ
6446. Dahi bundan Kuds'e irince tamâm
Ne kadar kim ün işitseñ î hümâm
6447. Anlara meyl idüp itme iltifât
Tâ bulasın din-i dünyâda sebât
6448. Hem yine karşı gelürse bir karı
K(i)'ola dürr ü la'l u zerden ziveri
6449. Karşı turup şive vü nâzile ol
Yalvaruban dirise kim yâ Resûl
6450. Zinhâr aña bakup virme cevâb
Zire kim ol emrüdür ayn-ı sevâb
6451. Bu sözi didükde Cibril-i emin
O yanın saldum Burak' uñ ben hemin
6452. Yil gibi götrüldi altumdan revân
Kuds'e azm itdüm ol aradan hemân
6453. Ol gice hem ne kadar ifrit ü div
Varise ehl-i fesâd u mekr ü riv
6454. Kamunuñ gitdi kolından kuvveti
Kalmadı şerr ü fesâd u kudreti
6455. Tağılup iblis ü pis ile tamâm
Kaçuban yir altın itdiler makâm
6456. Hem melekler karşı gelüp sâf sâf
Mustafâ'yı itdi mecmû'ı tavâf

6457. Hem bulup nûr-ı kevâkib izdiyâd
Ay u günden dilesin oldu ziyâd
6458. Yitmiş evvel gice oldu nûr-ı ay
Ol gice gördi anı yohsul u bay
6459. Şöyle rûsen oldu o leyl-i siyâh
Kim gören sandı günes olmuşdı mâh
6460. Ne kadar varsa melekler sag u sol
Hürrem olup yürüridi kol kol
6461. Hem irüp rıdvâna oldem bu haber
Gulgule düşdi cihâna serteser
6462. Muştılaşup bir birine hûri-i 'în
Cûşa geldi kevser ü mâ-ı main
6463. Çartaklar uzre çıkup sâf sâf
Hûriler birbirin itdiler tavâf
6464. Dahi vildânile gilmân-i cinân
Zeyn olup olmuşlaridi cân-i cinân
6465. Dürlü ziynetlerle zeyn kusûr
Raksa girüp şâd u handân oldu hûr
6466. Cân u dilden kesb idüp zevk u safâ
Didiler î Halik-i arz u semâ
6467. Bu ne dündür kim nice nevrûz u 'iyd
Bu dünün kadrinde degül berk u bid
6468. Nice dündür bu ki günden yahtulu
'Aks-i envâriyile âlem tolu
6469. Anlara dindi ki i kavm-i kirâm
Leyle-i mi'râcdur bu dün benâm
6470. Hazret-i Hakk'a varur bu dün Habîb
Almağıçün ümmetiyiçün nasib
6471. Ol nasibi sen de umarsañ î yâr
Vir salavât şevkile leyl ü nehâr
6472. Çün biraz bu vechile gitdi Burâk
Yakin oldu î nice câ-yı irak
6473. Didi bu şevkile giderken revân

Ahmed-i Muhtâr imâm-i ins ü cân

6474. Geldi sağumdan hemân bir çirkin ün
Yâ Muhammed didi benden yaña dön
6475. İşidüben anı aña bakmadum
Meyl idüp su gibi aña akmadum
6476. Sol.yanumdan da hemân geldi bir ün
Evvelinciden dahi çirkin ü dîn
6477. Didi ya Ahmed baña kıl bir nazar
Kim yüzüni göreyin î pür-huner
6478. Meyl idüp andan yaña hem bakmadum
Su gibi ol suya dahi akmadum
6479. Geldi ardundan yine bir ün hemân
Didi î Peygamber-i âhir zamân
6480. Bu yola gitme ki bu yol yol degül
Ol ki sen istersin anı ol degül
6481. Aña da meyl idüp itmedüm nazar
Ol aradan dahi eyledüm güzer
6482. Gçrdüm ol dem geldi bir hâtun revân
Karşurakdan salını oldem hemân
6483. Zeyn kılmış başdan ayağa özin
Baña karşı arz idüp açdı yüzün
6484. Didi bir kerre baña eyle nazar
Kim baña müştâkdur ehl-i basar
6485. Hem senüñle ideyin bir kaç kelâm
Furkatüñden kâmetümi kılma lâm
6486. Aña dahi eylemedüm bir nazar
Sür'atile kıldum andan da güzer
6487. Geldi hâtif'den hemândem bir nidâ
K(i)'ol nidâyidi nidâ-yı canfidâ
6488. Didi ahsend î resül-i girdigâr
Şer' ü dinüñ dâim olsun üstivâr
6489. Himmet ü gayretde taksîr itmedüñ
Şefkati ümmetde tagyîr itmedüñ

6490. Cānuña olsun hezârân âferin
K(i)'ümmetini eyledüñ gamda emin
6491. Himmetüñi eyledüñ eyle bülend
Kim aña kimseden irmez güzend
6492. İzzetüm hakkı saġuña baksaduñ
Meyl idüp ol suya ya'ni aksaduñ
6493. Ümmetüñ soñuñda olurdu yehûd
Birbiri hakkında olurdu hasûd
6484. Soluña dahi ger ideydüñ nazar
Ümmetüñ kafir olurdu serteser
6495. Arduña baksañ mecûs olurdu hep
Oda tapmaklığı kılurdu talep
6496. Ger onundekiye vireydüñ cevâb
Bulamazdı ümmetüñ râh-ı sevâb
6497. Akıbet imanlarında da hatar
Olurdu î Resûl-i mu'teber
6498. İ habîbüm çün yüceltdüñ himmeti
Korkudan kurtardın uşda ümmeti
6499. Eminle kılduñ belâlardan emîn
Ümmetüñi yâ Şefi'a'l müznibîn
6500. Her birine bakmaduġun çün yine
Saña ihsân eyledüm döne döne
6501. Saġuña bakmaduġuñçün yâ emîn
Ümmetüñ itdüm hidâyetle karîn
6502. Soluña bakmaduġuñcün yâ habîb
Ümmetüñe avnümi kıldum nasîb
6503. Kanda k(i)olurlarise nusret virem
Cümle işde fırsat u kudret virem
6504. Arduna bakmaduġuñçün yine hem
Ümmetuñe vü saña î muhterem
6505. Bahşîş itdüm istikâmetle sebât
Bâki oldukça sen ömr vü hayât
6506. Dahi bir âyetde buyurur yine
Kim aña hiç şüphe itmez kimsene

6507. Itmedüguñçün öñüñdekiye meyl
Saña kıldum âlemüñ halkın tufeyl
6508. Kurb-ı ev ednâyı virdüm saña hem
Ümmetüñi lile bile î muhterem
6509. Dahi bir âyetde buyurur yine
Kim gümân idemez anda kimsene
6510. Bu 'inâyetler kim oldu ümmete
Kamusı irişdi fazl-ı devlete
6511. Ol aradan da Resûl oldu revân
Çün aşup gitdi Burakı bir zamân
6512. Öñine iki kadeh getürdiler
Bî-tereddüd katına yitürdiler
6513. Biri tolu süd birisi tolu mey
K(i)'ulular görse anı olurdu hayy
6514. Pes didiler kim salâ dur yâ habîb
İç bu ikiden birisin al nasîb
6515. Aluban içdi südi Ol Hayru'l enâm
Hamra hiç bakmadı meyl idüp tamâm
6516. Geldi hatifden yine ol dem bir ün
Didi eyu varduñ î Fahru'l menûn
6517. Südden içdün kılmaduñ hamra nazar
Yoks(a)'olurdu ümmetüñ zîr u zeber
6518. Süd nice ağısa kalbi ümmetüñ
Agarısar çün yücedür himmetüñ
6519. Gıll u gışdan arınuban ola pâk
Nûr-ı îmânile olup tâbnâk
6520. Süd nice kim besler oğlancukları
Büyüyüben seaz olınca her biri
6521. Ümmetünüñ bende tıfl-ı tâ'atin
Hiç fert eylemeyüp bir sâatin
6522. Besleyem iman südiyle anları
Hazretüme lâyıq ola canları
6523. Arturuban kadrin anlaruñ tamâm
Yirlerini kılayım dâru'sselâm

6524. Bu kaziyye soñına gördüm hemân
Sundılar iki kadeh dahi revân
6525. Birisinde su birinde bal var
Bildüm andan k(i)'anda da bir hal var
6526. Ikisinden dahi sunuban yidüm
Hamd idüp rezzâkuma şükürin didüm
6527. Yine ol dem geldi ün ki î Habîb
Baldan kim yiyüben alduñ nasîb
6528. Din-i Islâm nice kim datlusa bâl
Ümmetüñe tatlu olsun vü helâl
6529. Lezzeti goñüllerinden gitmesüñ
Anı hiç lezzet tegayyür itmesüñ
6530. Yine ol sudan kim itdün anı hoş
Ravzagâhında rızâmuñ konduñ uş
6531. Nice kim ol su olupdı sâf u pâk
Ümmetünüñ kalbi olsun tâbnâk
6532. Nur-i imanile tolsun tâ ebed
Dillerinde kalmasun hikd u hased
6533. Hem nifâkile ziyâdında tamâm
Pâk u hâlis olsun î Hayru'l enâm
6534. Siz de î uşşâk-ı âl-i Mustafâ
Hoş salavât virüben sürüñ safâ
6535. Tâ ki sizden râzı olup girdigâr
Cennet-i 'adni vire dâru'l karâr
6536. Ol aradan dahi pes kıldum güzer
Çıka geldi karşudan nâgâh üç er
6537. Biri yigit biri kırgıl biri pîr
Anları gördükde oldem î emîr
6538. Pîrile kırgıla itmedüm nazar
Lîki gördüm ol cüvânı mu'teber
6539. Ol cüvânı eyledüm ya'ni kabûl
Göñlüme Hak'dan bu resme oldı yol
6540. Goricek ol hâleti peyk-i emîn

- Didi ahsend ü hezârân âferin
6541. Devletidi pîr-i kîrgil bahtidi
Ol cüvân-i nik âhir vaktidi
6542. Eyu vardûn î Resûl-i mu'teber
Eylemedüñ devlet ü bahte nazar
6543. Zire yokdur baht u devletde sebât
Bâki kalmaz kimseye ömr ü hayât
6544. Lîki bâki âkîbetdür âkîbet
Âkîbetdedür kemâl-i âfiyet
6545. Baht u devlet dâimâ gerdândur
Bunları terk eyleyen merdândur
6546. Bu ikide yokdurur hergiz vefâ
Bî-vefâdan bulamı kimse safâ
6547. Hamdulillahi kim bu gice yâ âabîb
Ümmetiñiçün eyü alduñ nasîb
6548. Eylemedüñ devlet ü bahte nazar
Ümmetüñe irmez anlardan zarar
6549. Kılmadıñ çün ol ikiye i'tibâr
Âkîbet emrini kıldıñ ihtiyâr
6550. Mujde saña ummetüñe dahi hem
K(i)'ahirünüz hayrdur î muhterem
6551. Geçdüm andan uğradum bir kişiye
Hoş odun direr ki bahtı ışıya
6552. Zor idüp götüremez derdügünü
Yine direr çevreden erdügünü
6553. Götürüp ol odun ustine yığar
Götüremez anı da ol merd-i hor
6554. Götüremeyüp anı 'âciz kalur
Tâkâti tâk oluban kef kef solur
6555. Cebrâil'e didüm ol dem î ahî
Vasfeyle baña nedür bu dahi
6556. Ümmetüñden didi anlardur bular
Hayrı koyup dâim isler fi'l-i şer

6557. Gice gündüz kesb ider cürm ü günah
Nâdim olmaz bir nefes ol rû siyah
6558. Tevb(e)'idüp eksiltmez anı bir nefes
İşleyüp üstine yığar ol ehas
6559. Ol günah altında kalmısken zelîl
Dahi yüklenür zihî merd-i alîl
6560. Ol günehten sen de isterseñ necât
Vir salavât Ahmed'e î pâk-zât
6561. Geçdüm andan dahi gitdüm bir zamân
Bir kara it gördüm öñimde hemân
6562. Bir nice tonguzlar emer anı hoş
Çevre yanından üsüben tûs tûs
6563. Pes eyitdüm bu nedür yâ Cebraîl
Şerh eyle çün baña olduñ delîl
6564. Pes didi kim yâ Resûlallah bu it
Sırrıdur bir zâlimuñ benden işit
6565. K(i)'ol kisi bir kişverin sultânidur
Hükm emrile bir ilüñ hanidür
6566. İt gibi yohsulları herdem talar
Zulmile anlara akçalar salar
6567. Virmeyenüñ ırzun u kanın döker
Zulm tohmın gice vü gündüz eker
6568. Gözleri yaşın akıdur nehrüvâr
Hiç terehhüm eylemez ol zişt ü kâr
6569. Şöyle bil ol Tañrı hakkıçün kim ol
Bizi yokdan var idüp gösterdi yol
6570. Kankı zâlim zulm ide dün gün ile
Diñlemeye bir nefes ilden gile
6571. Zulm ide yohsullarına dâim ol
Zulm yolın tutuban idine yol
6572. Zulmi adet idinüp her subh u şâm
İl inildüsine ola şâd-ı kâm
6573. Gözlerinden yohsuluñ akdukça yaş
Zulmile bagrı ola peyveste taş

6574. Nice haksuzları haklu eyleye
Nice varlıları yoklu eyleye
6575. Bulduğın yohsuluñ elinden ala
Anlara dâim kıla derd ü bela
6576. Kimsenüñ ağladığına bakmaya
Yaşları çağladuğuna bakmaya
6577. Hiç terahhum itmeye bir âdeme
Neşr ola tomar-ı zulmî âleme
6578. Belki halk ağladuğına ol güle
Kimseneden hiç işitmeye gile
6579. Hak aña itmez 'inâyetden nazar
Gerçi fi'linde anuñ Hakk'a ne zar
6580. Rahmet-i Hak'dan da ol mahrûm olur
Halk katında dahi meysûm olur
6581. Kendü rahm itmedügi gibi hemân
Kimsene rahm itmez aña da î cân
6582. Dahi haşr oldukda yâ Hayru'l enâm
Kim halâyık cem'ola anda tamâm
6583. Hak buyura cem'ola mazlumlar
Zâlim elinden ölen merhumlar
6584. Dürlü zulmile ölenler mübtelâ
Hayf u cevriye çekenler ibtilâ
6585. Anlara Hak diye k(i)'î mazlûmlar
Zâlimuñ zulmin çeken merhûmlar
6586. Zulm elinden çekdüñüz çok derd ü renc
Elüñüzden alınup envâ' genc
6587. Size zâlimler musallat oldılar
çok çok cevriye ü te'addi kildılar
6588. Nice nice incinüp ağladuñuz
Zulmile cân u ciger tağladuñuz
6589. Liki hayr andayidi size bilüñ
Bu gün anuñ cânile şükrin kılıñ
6590. Zire ne deñluki itdüñüz günâh

Defter ü a'mâlûñüz kılup siyâh

6591. Kamu ol zâlimlerüñ boynına hoş
Yukledürem ol günehlerüñüz uş
6592. Anlaruñ yiri olur bu dem cahîm
Sizüñ olur yiriñüz dâru'n-naîm
6593. Hem cehennemde kalurlar hor u zar
Âtes olur anlara dâru'l karâr
6594. Hem didi tamuda vardur bir tamu
Veyldur aña tamu ehli kamu
6595. Dünya odı tamu odında tamâm
Günde yitmiş kez sığınur î hümâm
6596. Dir beni tamu odından yâ İlâh
Sakla kim yandurup itmesüñ tebâh
6597. Tamu odı da veylün odından hemân
Günde yitmiş kez sığınur bî-gümân
6598. Veyl icinde bir kuyu vardur yine
Kühile vasfın idemez kimsene
6599. Ol kuyunuñ adıdur bîru'l gazab
Anı zâlimler yiri itmiş Çalap
6600. Veylde ol kuyu odından yine
Günde yitmiş sığınur döne döne
6601. Dir ki bu kuyu odından yâ Kerim
Sakla kim andan baña irmeye bim
6602. Ol kuyu zalimler içündür meger
Anlarinucun yaratmış dâdger
6603. Sen de ol yirden kılursaî içtinâb
Zulm idüp kimseneye kılma i'tâb
6604. Zulm hem âdemi korkutmagil
Bî-sebep göñülleri ürkütmegil
6605. Tâ ki râzı ola senden ol mu'în
Ola câruñ Rahmeten li'l alemîn
6606. Razı olsun diriseñ sen de İlâh
Vir salavât ber-resûl-i nîk-hâh

6607. Yine gördüm anda var iki kazan
Akiliseñ dünyada eyleñ kazan
6608. Koydılar birine arı et ü su
Söylek(i)'ol suyile alınur vuzu'
6609. Eti dahi pâkidi anuñ hemân
Şöyle kim meyl eyleridi görse cân
6610. Birine de koydılar hem et ü su
Lîki murdâr u pelîd ü zişt-ru
6611. Bir nice kişiler ol sâat hemân
Od urup anları kaynatdı revân
6612. Bişirüben didiler halka salâ
Halk üşüp murdârı yidi zî-belâ
6613. Birisi ol yaña itmedi nazar
Zî-acâyib zî-garâyip zî iber
6614. Anlaruñ bu işi baña geldi tañ
Şöylek(i)'oluyazdum anda âk u yâñ
6615. Cebrâil'e didüm î peyk-i emin
Ne kavmdür bu ola vasf eyle hemin
6616. Didi bunlar ol kişilerdür î Şâh
Kim helâli variken bî-iştibâh
6617. Evde anı koyuban ister harâm
Ya'ni zânidur zina eyler müdâm
6618. Korkmayup Hak'dan utanmaz rûz u şeb
Kor helâli vü harâm eyler taleb
6619. Sen de eylerseñ harâmdan ictinâb
Vir salavât hâsıl it rüşd-i sevâb
6620. Mâ hasal andan dahi itdüm güzer
Su-yı Kuds'e eyledüm yani sefer
6621. Bir arada çok koyun gördüm turur
Çevre alup anı arslanlar yürür
6622. Ne kadar yırtıcı varsa canavar
Anda ol dem hâzır olmışdı meger
6623. Canavarlar ol koyunları tamâm
Anasın emer gibi emer müdâm

6624. Anları emüben iderler tarap
Canavarlar ne kadar varise hep
6625. Anları eyle görüp kıldum acep
Neyiki ben de diyu sordum sebep
6626. Didi Tâvûs-ı melek k(i)'î nîknâm
Ol koyunlar ümmetüñdür hâs u âm
6627. Bekleridür anlaruñ ol şîrler
K(i)'anları çobanlayın dâim güder
6628. Canavardan baki ne denlüki var
Âdemisidür olaruñ şehriyâr
6629. Anları bekler raiyyet üzre kor
Malların alup kılur anları hor
6630. Zulmile alur raiyyet malını
Yir ü içer hoş geçürüp halini
6631. Dahi toymaz bu kilâbile müdâm
İşleri budur bularuñ subh u şâm
6632. Ol melâinler misali budur uş
Kim beyânın eyledüm ben saña hoş
6633. Sen de ol itlerden eyleseñ hazar
Vir salavât ber resûl-i dâdger
6634. Gecdüm andan bir kuyuya irdi yol
Hoş nazar itdüm kuyuya sağ u sol
6635. Ol kuyunuñ bir koğası var hoş
Inicek tolar cikicak yine boş
6636. Cebrail'e yine didüm bu dahi
Nedürür baña beyân it î ahi
6637. Ummetüñdür didi bunlar da tamâm
Gaybet iderler biri birin i cân
6638. Dürlü taatler kılup tutar urûc
Hak yolında harc idup malile güç
6639. Sonici seytan bulup anlara yol
Gaybet itdürüp karındaşların ol
6640. Yuyılır itdükleri taat kamu

Mahvolup gider ibadetler amu

6641. Bu anuñ temsilidür î pâk cân
Kim saña bu dem beyân itdüm hemân
6642. Sen de gaybet idersen ictinâb
Vir salavât ber-resûl-i kâyinât
6643. Geçdüm andan dahi gördüm bir hacer
Key uluyidi aña kıldum nazar
6644. Ortasında bir delük vardı kiçi
Kimse bilmezdi anuñ neydi işi
6645. Çıkdı ol delük içinden nâgehân
Bir ulu öküz baña oldu ayân
6646. Likin ol delük begâyet daridi
Öküz andan çıkması key karidi
6647. Yine öküz girmek istedi aña
Giremedi cehd idüp kaldum taña
6648. Cebrail'e didüm î peyk-i emin
Bu delükden çıkdı bu öküz hemin
6649. Yine girmek ister illa giremez
Ol murâdına dürüşüp inemez
6650. Hikmeti nedir bunuñ eyle beyân
Tâ bu sır baña bu dem ola ayân
6651. Didi bu ol sözdürür kim ümmetüñ
Sehvile söyler unidup sünnetüñ
6652. Sonıcı olur peşîmân î Hümâm
Çıkmış olur nâgeh ağzından kelâm
6653. Cidd ü cehd idüp dürüşüp çoğ u az
Ol sizi koymağıçün ağzına baz
6654. Dürüşüp koyamaz anı ağzına
Ta karâr ide varuban mağzına
6655. Ümmetüñe kıl vasiyyet yâ Resûl
Söylemesüñ her sözi olup fuzûl
6656. Bir sözün k(i)'ola peşîmânlık soñı
Fikr olunmadın niçün dine öñi

6657. Zire her söz kim dine dönmez yine
Anı her giz dönderemez kimsene
6658. Söz ki söylendi atılmış okdur
Dönmesin(e)'anuñ tedârük yokdur
6659. Er odur söylemedin aklın dire
Assı itmez son peşimanlık ere
6660. Zire her gün kim yirinden turur er
Yalvarur a'zâsı dile serteser
6661. Dir ki î dil ne gerekse söyleme
Bizi illerde melâmet eyleme
6662. Zabt eyle kendüzini zinhâr
Zâyi'olup yile varmasuñ vekâr
6663. Dek turıcak sen biz oluruz emin
Kaluruz emn ü selâmetle hemin
6664. Ger diyesin her ne gelürse kelâm
Âhirin fikr eylemedün î Hümâm
6665. Belki andan bize var bîm ü helâk
Zinhar î dil Hüdâ'dan eyle bak
6666. Bir zaifüñ eyleme bârın girân
Vermeyevüz tâ ki bâr altında cân
6667. Ger eyü söz söyleyesüñ şöyle hoş
K(i)'işidenlerüñ revânı ide cuş
6668. Ger yaramaz söyleyesin söyleme
Bizi halk içinde rüsvây eyleme
6669. Tâ ki senden razı ola müsteân
Menzilüñi eyleye dârü'l cinân
6670. Böyle dir a'za dile her gün tamâm
Yalvaruban î Resûl-i nîknâm
6671. Siz de î uşşâk-ı âl-i Mustafâ
Hoş salavât virüben sürüñ safâ
6672. Tâ ki sizden razı ola girdigâr
Cennet-i adni vire dârü'l karâr
6673. Ol aradan dahi çün oldum revân
Karşuladı bir melek beni hemân

6674. Varidi dört came elinde nefis
Kim nazirin görmemiş çeşn-i hasis
6675. Her biri ol câmenüñ bir rengidi
Kim anuñ renginde âkil dengidi
6676. Biri ak u biri kara biri zerd
Biri de sebzidi misl-i berk-i zerd
6677. Ol melek baña irüp viridi selâm
Arz kıldı anları bir bir tamâm
6678. Didi kankısın dilersen kıl kabul
Bunlaruñ kim hep senüñdür yâ Resûl
6679. Ol melek eyle diyincek ben dahi
İhtiyar itdüm ikisin î ahi
6680. Ağıle kıldum yeşilin ihtiyâr
Avn-i Hakkıle oluban bahtiyâr
6681. Karası vü sarusına bakmadum
Göñlümi anlar suyına yakmadum
6682. Göricek ol hali Tâvûs-ı melek
Didi ahsend î Resûl-i Nuh felek
6683. Yine bu hâletde de kıldıñ sevâb
Kim karaya bakmaduñ î kâmiyâb
6684. Zire ol ehl-i cehennem tonıdur
Dinde bunı olmayanlar bu yunıdur
6685. Reng-i saruda yehudiye libâs
Tur bu sözde bilki yokdur iltibâs
6686. Ümmetünüñ tonıdur dünyada ak
Âhirette de yeşildür ittifâk
6687. Eyü verdüñ bunları itdüñ kabûl
Anları redd itdüñ î makbûl kul
6688. Ümmetüñ şerri yehudiden tamâm
Dünyada oldukça kurtuldı müdâm
6689. Dâr-ı ukbâya varıcak da î cân
Ümmetüñ görmez azâb-ı câvidân
6690. Görmesüñ dirseñ seni de ol azab

Vir salavât dâimâ ol kâmiyâb

6691. Geçdüm andan dahi yürüdüm revân
Geldi didi Cebrâil-i pâk-cân
6692. İn Burak'undan burada yâ Resûl
İki rek'at kıl namaz bâ-usûl
6693. Ben dahi inüp heman kıldum namâz
Kâleb ü kalbile eyledüm niyâz
6694. Pes Burak üzre yine oldum süvâr
Kendümi üstinde kıldum üstüvâr
6695. Bir sehlce yürüyüp oldum revân
Yine didi Cebrâil-i pâk-cân
6696. İn Burak'ından burada dahi hem
Î Nebi vü Resûl-i muhterem
6697. İki rek'at bunda dahi kıl namâz
Tâ yirine gele emr-i kârsâz
6698. Anı işitdükde fi'lhal ol zamân
İndüm kıldum iki re'at hemân
6699. Pes yine oldum Burak üzre süvâr
Emr-i Hak oldu yirinde üstüvâr
6700. Ol aradan da hemân oldum revân
Kuds şehrine irişdüm ol zamân
6701. Anda Mikâil ü Cibril-i emîn
Karşuladılar beni ol dem hemîn
6702. Herbiri yanında yitmiş biñ melek
Ellerinde kamunuñ dürlü belek
6703. Varidi Mikâil elinde yine
Örtülü iki kadeh kim kimsene
6704. Mislini görmüş degüldi anlaruñ
Şadisi artardı gören canlaruñ
6705. Nûrdandı ol kadehler serteser
Örtülerin aldılar kıldum nazar
6706. Gördüm anlaruñ birisi tolı mey
Kim anı ölü içerse ola hayy

6707. Birinüñ içi tolu ak süd tamâm
Kim anı gören diler içmek müdâm
6708. Did oldem yine Cibrîl-i emin
Bu kadehler saña gelmişdür hemin
6709. İkisinden birini kıl ihtiyâr
Ümmetüñe tâ kim ola bahtiyâr
6710. Böyle didükde baña Rûhu'l emin
Ol kadeh kim tolyidi hemin
6711. Ele aldum anı Bismillah ile
Ben gedâ bilişmege ol şâhile
6712. Bî-tereddüd içdüm ol südden revân
Kana kana tâ toyunca tıfl-ı cân
6713. Çünkü bu şevk ile içdüm ol südi
Kalbümi hep gam gubârından yudı
6714. Lîki kalmışdı kadehde südden az
Peyk-i Hazret Cebrail-i pâk-baz
6715. Didi ger südi içeydüñ sen tamâm
Ümmetüñden tamuya kimse benâm
6716. Girmeyeydi yazmayaydı oda hem
Şüphesüz bil ki bu sözi î muhterem
6717. Pes didüm vir yâ ahi hep içeyim
Ümmetüm endişesinden geçeyim
6718. Pes didi oldı olacak yâ Resûl
Emr-i Hak yirine geldi dönmez ol
6719. Şimdiden giru aña yok çare hiç
Gam gubarıyla kalbüñ kılma piç
6720. Pes didi nâmus-ı ekber Cebrâil
Î Habib-i Hazret-i pâk u celîl
6721. Ol iki yirdeki dört rek'at namâz
Kılubanı eyledüñ Hakk'a niyâz
6722. Evvelinci Tur Tağı idi î şâh
K(i)'anda Mûsâ-yı kelim itdi İlâh
6723. Sonrağ(i)'İbrahim makâmıyidi hem
Anda toğmışdı Mesih-i muhterem

6724. Zire Meryem kurb-ı va'z-ı hamilde
Anda varup va'z itdi î dede
6725. Bu kadehler sırrını bir bir beyân
Eyleyeyin gûş kıl şimdi ayân
6726. Ben dahi didüm kerem kıl yâ ahî
Şerh eyle kim bileyin ben dahi
6727. Didi ol südden ki içdüñ î Hümâm
Ümmetüñ(e)'irdi hidâyetler tamâm
6728. Eyü varduñ kılmadun hamra nazar
Zire k(i)'olıdı hayrsuz mahz-ı şer
6729. Ümmetüñi eyledüñ şerden halâs
Hayr-ı mahz olup kamusı oldı hâs
6730. Bu sözi andan işitdükde hemân
Secde-i şükr eyledüm oldem revân
6731. Sakladuğıçün belâlardan beni
Avn ü lutfi hıfzıyile ol gani
6732. Kuds şehrinde yürüyüben revân
Mescid-i Aksâ'ya irişdüm hemân
6733. Anda irdükde hemân peyk-i emîn
Didi kim yâ Rahmetenlil âlemîn
6734. İn Burakdan bu dem bunda revân
Mescide gir î Resûl-i pâk-cân
6735. Müntezirdür saña ervâh-ı rusul
Muktedâ ol saña uysun cüz ü kül
6736. Ben dahi ol sözile indüm revân
Mescid-i Aksa'ya girdüm ol zamân
6737. Gördüm içinde halâyık bî-şumâr
Beni gizleyüp şekerler intizâr
6738. Ben dahi anlara hoş virdüm selâm
Aldılar cümle selâmumu tamâm
6739. Karşulayup bini ikrâm itdiler
Bî-kusûr i'zâz-ı itmâm itdiler
6740. La'l u yâkût u dürer idüp nisar

- Birbirin(e)'iştı benümle iftihâr
6741. Kimi öñümce kimi yanumca hep
Yügrüşüben kıldılar zevk u tarab
6742. Ba'zı ravi dir Burakından Resûl
İnmedin kım Kuds şehrin(e)'irdi ol
6743. Anda ervâh-ı cemi'-i enbiyâ
Karşu geldiler Resûle bî-riyâ
6744. İzzet idüp virdiler baña selâm
Saçu saçup kıldılar ikrâm-ı tâm
6745. Önüme düşüp yüridiler revân
Cümle ervâh-ı rusul -- pâk-cân
6746. Pes didi Tâvûs-ı Hazret Cebrâil
İ habîb-i hazret-i pâk u celîl
6747. Bunlar ervâh-ı rusuldur serteser
Enbiyâ ervâhıyile kıl nazar
6748. Saña istikbâle geldiler tamâm
Sen dahi bunlara kıl i!zâz-ı tâm
6749. İn burakundan bularuñla faris
Can u dilden eylegil alışveriş
6750. Böyle diyincek burakumdan hemân
İnüp ikrâm itdüm anlara revân
6751. Bir niçe ulularıyile tamâm
Görüşüp izzet kılışduk i hümâm
6752. Yüz binü yigirmi dört biñ bîş ü kem
Enbiyâ ervâhı cümle anda hem
6753. Baña izzet eyleyüp kıldı senâ
Saçular saçup kamu kıldı duâ
6754. Ben dahi anlara izzet eyledüm
Her birine bari hürmet eyledüm
6755. Yine didi Cebrâil-i pâkc-ân
Yâ -Resûlallah bu gice müsteân
6756. Yüz yigirmi dört biñ peygamberin
Artuk eksük ne ki varise verin

6757. Saña karşu viribdi kim tamâm
Saña iman getüreler î Hümâm
6758. Hem cemâat ola anlar serteser
Sen imâmet idesin î pür hüner
6759. İki rek'at hoş huzurile namâz
Kıluvirüp Hâlika eylen niyâz
6760. Bu sözi diyince rûh-ı enbiyâ
Dahi rûh-ı mürselîn ü evliyâ
6761. Didiler biz tanuğuz kim ol İlâh
Birdürür yokdur şerîki mâsivâh
6762. Hem Muhammed'dür resuli vü kulu
Liki cümle kullaruñdandır ulı
6763. Pes aña iman getürdiler tamâm
Enbiyâ ervâhı oldem î hümâm
6764. Çün bu tanukluğı ervâh itdi hep
Ban virdi Cebrail-i peyk-i Rab
6765. Ya'ni kim banın namâz itdi hemân
Ol arada Cebrail-i peyk-i cân
6766. Kâmet itdi anda Mikâil hem
Pes salâ itdi Sirâfil urdı dem
6767. Çün salâ vü kâmet işi oldı tamâm
Cem' oldı kamu ervâh-ı kirâm
6768. Geçüben mihrâba ol dem Mustafâ
Kamu ervâh itdi aña iktidâ
6769. Enbiyâ ervâhına oldı imâm
Kamu ervâh uydılar aña tamâm
6770. İki rek'at kıldı Aksâ'da namâz
Cân u dilden eyledi Hakk'a niyâz
6771. Rek'at-ı ülada râvi dir Resul
Fâtihayla Elemter(e)'okudı Ol
6772. Rek'at-i sâvide dahi ol hümâm
Fâtihayl(a)'ıylafi okudı tamâm
6773. İşbu vechile kıluban ihtisâr
Sûreleri dahi kıldı iktisâr

6774. Pes dahi eyleyüben viridi selâm
İki yanına hemândem Ol Hümâm
6775. Arka mihrâba virüben döndi pes
Oluban ervâha oldem dest-i res
6776. Viridi okuyup eyledi hamd ü senâ
El götürüp pes hemân itdi duâ
6777. Ümmetiñi diledi Hak'dan hemân
Âl u evladın dilemedi î cân
6778. Enbiyâ ervâhı dahi hep aña
Tâbi' olup kıldılar hamd ü senâ
6779. Ümmetüñi diledükçe Ol Emîn
Cümle âmin dirdi ervâh ecmaîn
6780. Hak katında ol duâ-yı müstetâb
Bî-gümân oldu hemândem müstecâb
6781. Çün bu vechile duâ oldu tamâm
Didi İbrahim 'e Ol Hayrül' enâm
6782. Î dede kavm-i mecûsi nâ-sezâ
Oda tapup intisâp eyler size
6783. Dinler İbrahim 'e biz hep hep ümmetüz
Dinimiz anuñdur aña milletüz
6784. Oda tapmak ol nebinüñ dinidür
Bu rüsûm ol serverüñ ayinidür
6785. Kendümüzden varmazuz biz bu yola
Ol Nebîden emr olundu evvela
6786. Pes aña uyup bu dine girmişüz
Bu rüsûm-ı dini andan görmüşüz
6787. Siz ne dirsiz bu söze var mı cevâb
K(i)'ol cevâb ola cevâb-ı bâ-sevâb
6788. Didi İbrahim Peygamber î cân
Sen tanuk ol bu sözüme bî-gümân
6789. Bu Mecûsi milletinden serteser
Dünye vü ukbîde î merd-i hüzer
6790. Din ü ayin ü rusûminden tamâm

Bil ki bîzarem muhakkak î Hümâm

6791. Anı teslim eyleyüp ol dem Resûl
Hep Halil'ün sözüni kıldı kabûl
6792. Döndi Mûsa'ya didi kim î kelîm
Kim kelîm idindi seni Ol Kerîm
6793. Hem kelîm ü hem hakîm olduñ çü sen
Kimsene itmez bu sözde şekk ü zan
6794. Hem ne iş kım işledüñse rastdur
Hiç güzafi yok kamu der hastdur
6795. İlle kulmuşluklar eyleyüp yehûd
Her kişi hakkında oluban hasîd
6796. Pes didiler kim bu Mûsa yolıdur
Zire peygamberümüz ol uludur
6797. Ne ki Mûsa didi anı iderüz
Ol didügi yolu tutup giderüz
6798. Kendümüzden itmezüz biz bu işi
Sözümüz tahkîki bilün î kişi
6799. Bu sözi Musa'ya diyicek Resûl
Didi Mûsa î resûl-i bâ-usûl
6800. Ben yehûdiden kamu bîzârven
Bu sözüm üzre hemîşe vârvan
6801. Pes Mesih'e yüz tutup didi Resûl
Ya Nebiyallahu yâ sâhib-i usûl
6802. Bu nasâra milleti kim var tamâm
Herze vü hezyana meşgul her zamân
6803. Biz Mesihi milletüz dirler tine
Hiç kabul ide mi buni kimsene
6804. Didi İsa hâşâ benden yâ Resûl
K(i)'anlaruñ didüğüni idem kabûl
6805. Bil ki bîzârem ben anlarda tamâm
Ümmetüm degül biri de î hümâm
6806. Çünki anlar virdi bu resme cevâb
Ben dahi gördüm kabûlini sevâb

6807. Yine didiler ki î Hatmi'r-rusul
Muktedâ vü müctebâ-yı cüz ü kül
6808. Saña bu ikrâm kim oldu bu dün
Yaradılalı sipihr-i ay u gün
6809. Cânib -i Hak'dan dahiye olmadı
Kimsene bu izz ü kadri bulmadı
6810. Evvelinden kimseye ikrâm-ı tâm
Olmadı buncılayın i nîk-nâm
6811. Âhirine hod hiç olıser degül
Kimse bu ikrâmı bulıser degül
6812. Fursatıdur dile tahfif î güzîn
Ümmetüñçün bu gice k(i)'olur hemin
6813. Kudretüñ irdükçe hoş gör fursatı
Dâim olmaz çün kişinüñ kudreti
6814. Himmet idüp cidd ü cehd it î Hümâm
Ümmetüñ kurtar meşakkatden tamâm
6815. Dünya vü ukbîde tâ şâd olalar
Gussa vü gamdan hep âzâd olalar
6816. Zire sensin yaradılmışa ümid
Senden olur âkıbet emr-i hemid
6817. Siz dahi î ümmetem diyün tamâm
Işkıla diñ essalâtu ves-selâm
6818. Pes hemân sâat didi peyk-i emin
Tur uruya Rahmeten lil âlemin
6819. Ben de ol bu sözi diyince hemân
Otururiken turu geldüm revân
6820. Didi sahra üzre imdi ur kadem
Ben dahi urdum kadem didügi dem
6821. Sahra üzre çün kadem basdum hemân
Sahra canlanmış gibi kopdı revân
6822. Diledi binümle göge ağa ol
Ayağum altında ben tutdukda yol
6823. Ben didüm kim kâf ya sahra bu dem
Turdı üstinden revân oldem kadem

6824. Pes havadan oldu bir kürsi bedîd
Kim nazîrin dîde-i âdem ne did
6825. Kızıl altunidi ol kürsi tamâm
Dördidi ayakları hem î hümâm
6826. Gevher ü yakutile ol dürr-i pâk
Yine tersih olup olmuş tâbnâk
6827. Hem zümürüdden iki kanat İlâh
Virmişidi ol kürsiye î nîk-hâh
6828. Kürsinün vardı zümürüdden dü per
Tâbnâkidi virüridi nûr-ı fer
6829. Liki her biriyidi eyle ulu
K(i)'içse birin âlem olurdu tolu
6830. Varıdı ol kürsi üstinde tamâm
Râviler kavliyile elli makâm
6831. Her makâmda turmuşidi bir melek
Key ulularıdı şöyle kim gerek
6832. Her biri katında elli biñ tamâm
Varıdı hazır meleklerden benâm
6833. Beni gördükde işâretleşdiler
Birbiriyle beşâretleşdiler
6834. Didiler kim budur Ol Sultan-ı din
Kim bunuñdur âsumân ile zemin
6835. Behterîn-i halk budur bî-gümân
Bunuñçün yaradıldı ins ü cân
6836. Yine bunlar içre vardı bir melek
Şöyle ulıyidi kim yidi felek
6837. Yidi kat yir ile serteser tamâm
İki budı arasındaydı müdâm
6838. Adı Salsal idi lîkin ol ulu
Âlemi cismiyle kılmış tolu
6839. İki kanadını yaymışdı revân
Yirlere göklere olmuş sâyebân
6840. Ululukla baña virdi ol selâm

- Hem beşâretle didi kim î Hümâm
6841. Ol zamândan kim beni yarattı Hak
Hazretüñ şindi urûc idince çak
6842. Cân u gönülden seni sevdüm î cân
Virürem saña salavât her zamân
6843. Âdem'i yaratmadın Hallâk-ı halk
Rûhına geydürmedin peşmine dalk
6844. Çok yigirmi biñ yıl öğidinden tamâm
Basmadum ben işbu kürsi üzre kâm
6845. Hazretüñ gele diyüben intizâr
Çekeridüm gözleyüp leyl ü nehâr
6846. Hamdülillah kim bu dem gördüm yüzün
Can kulağıyile işitdüm sözün
6847. Dahi ol kürside ne deñlü makâm
Kim varıd(ı)'anda melekler hâs u âm
6848. Didiler kim î Resûl-i kâinât
Mecme'-i mecmû'-ı esmâ vü sıfât
6849. Lutf idüp bu kürsi üzre ur kadem
K(i)'ol kademden bize teşrif ire hem
6850. Hâsıl idüp bereket üns ü safâ
Olaruz peyveste makbûl-i Hüdâ
6851. Ululuğın diñle kürsisünde hem
Anı dahi diyeyim î muhterem
6852. Kürsinüñ üstinde kim elli makâm
Varidi diyüp beyân itdüm tamâm
6853. Her biri yitmiş yıllık yolıdı
Fikir kıl ol kürsi nice uludı
6854. Dirlere ol kürsiyidi mi'rac hem
Urdum ol kürsiye pes bende kadem
6855. Bir kademde ol Hüdâvend ü Vedûd
Ne ki mevcûdada virmişse vucûd
6856. Ayağum altına geldi bî-kusûr
Bir göründi gözüme nezdin dûr

6857. Makdemümden kesb idüp ya'ni kadem
Layık-ı rahmet ola mecmu'ı hem
6858. Dahi ne denlüki varise makâm
Kürside vü kürsi altında tamâm
6859. Makdemüm den herbiri alup nasîp
Kurb u izzile ola Hakk'a karîb
6860. Pes hemân per açuban uçdı revân
Kuş gibi ol kürsi su-yı âsumân
6861. Bir makâma irdüm k(i)'uşlar sâf sâf
Virüben kanat kanada bî-hilâf
6862. Şarkdan garba irince her safî
Muttasıl çekilmişidi î Hafî
6863. Likin anlaruñ hisâb u sağışın
Ol bilür k(i)'ider kamunuñ sağ işin
6864. Çünkü anlara yakın irdüm tamâm
Hep muti' olup baña virdi selâm
6865. Anlaruñ alup selâmın ben hemin
Cebrâil'e didüm î peyk-i emin
6866. Bu ne kuşlardur ki sâf sâf şöyle hoş
Per açup ebsem tururlar tuş tuş
6867. Didi Tâvûs-ı melek kim yâ Emîn
Halk olaldan âsumânile zemin
6868. Böyle saf çeküp turur bunlar tamâm
Yaradılaldan ila yevmi'l kıyâm
6869. Hem makâmı bunlaruñ oldu heva
Anda oldılar ılâ yevmi'l ceza
6870. Perleri üzre uyurlar cümle hep
Perleridür evleri de zi-acep
6871. Perler üzre yavrularlar yine hem
Anda beslenüp olalar bîş ü kem
6872. Haşr güninde dahi bunlar hemân
Bu heva üzre dirilüp bula cân
6873. Yaradılaldan bularuñ bir yöñi
Şöyle turduğı gibi ardı öñi

6874. Kopuban düşmiş degüldürür yire
K(i)'anı görüp ademi andan dire
6875. Böyle diyüp saff-ı murgandan hemân
Geçüben giydüm be-sû-yı âsumân
6876. Bir deñize uğradum k(i)'anuñ dibi
İki yüz yıllık yolidi i ebi
6877. Ayını beş yüz yıllığıdi hem anuñ
Fikreyle varise akluñ senüñ
6878. Ne ululuk virmiş aña Ol İlâh
Kim anuñ katında yirler berk-i gâh
6879. Hem ne deñlü bahr kim yirlerde var
İri ufak tatlu acı âşikâr
6880. İçlerinde ne ki varsa canavar
Ulu giçi kim kamunuñ canı var
6881. Ol deñizde kamusunuñ misli hep
Varımış eyle yaratmış anı Rab
6882. Fayisiyye imiş ol deryâ benâm
Râviden bu resme nakl oldı kelâm
6883. Baş(ı)'aşağa şöyle turur ol deñiz
Dibi yukaru muallak dipdikiz
6884. Tamlamaz bir katre andan yire âb
Suyı gök virür gicede lik tâb
6885. Dünya göginüñ gögi andan durur
Bu safâyile öñi andandurur
6886. Emr-i Hak irişdi kim andan geçem
Âsumândan yaña per açup uçam
6887. Emr olıcak kürsi bir demde hemân
Ol deñizi kuş gibi geçdi revân
6888. Geçdüm andan karşı geldi bir melek
Yüzi taban şöyle kim mâh-ı felek
6889. Likin ağlardı gözinden inen âb
İnci olup meh gibi virürdi tâb
6890. Karşu gelüben baña virdi selâm

Hayre makdem didi î Hayru'l enâm

6891. Dahi didi haşır olunca ben zaîf
Bunda istiğfar iderem î latîf
6892. Müjdin anuñ ümmetüñe virürem
Hak'dan anı cana minnet görürem
6893. Dilerem dâim günahkâr ümmetüñ
Baña yoldaş ola bu dem himmetüñ
6894. Dilerem Hak'dan akıdup dîde âb
Kim kamusun yarlıgana şeyh ü şâb
6895. Hak buyurur ol Kerîmem ben ki hâ
Bî- günahları da itmezem rehâ
6896. Akıduram gözlerinden kanla yaş
Yastuban başları altına taş
6897. Tâ günahkar ümmeti benden müdâm
Dileyeler hazır olup subh u şâm
6898. Siz ümmet dirilürseñüz aña
Hoş salavât virüñüz öñden soña
6899. Geçdüm andan irdüm anda kim heva
Kaplamiş hep âlemi arz u semâ
6900. Ya'ni klim bade hazana yitmiş ol
Anda yitmiş kanda gitse bade yol
6901. Emr olup Hak'dan müsahhar oldu bâd
Hâsıl ola tâ ki andan her murâd
6902. Yidi biñ zencirile gördüm tamâm
Bağlamışlar bâdı anda î hümâm
6903. Yine her zenciri yitmiş biñ melek
Berk yapışup tutmuş eyle kim gerek
6904. Ululukda her melekde ol kadar
Uluyidi kim zeminüñ serteser
6905. Tağlarını biri omuzında hep
Ger koyalaridi dimezidi tap
6906. Yil beni göriceğez virdi selâm
Âferin idüp didi bir kaç kelâm

6907. Yine emr oldu yile kim ol muti'
K(i)'üstine basup Habîb olsun refi'
6908. Ben dahi yil üstine basdum kadem
Bir ferîşte gördüm anda dahi hem
6909. Göklerüñ eteklerini serteser
Yirler altında döşemiş î piser
6910. San serâ perdedürür çevre tamâm
Dâmen-i gök yirler altında müdâm
6911. Hem feleklerde kevâkibde revân
Turmayuban seyer ider î pâk-cân
6912. Her felek bir kubbe san ber-rû-yı âb
Dâmeni yir altına germiş tanâb
6913. Anı gördükde hemân ben dahi hem
Kalduruban yil farkından kadem
6914. Bî-tereddüd püşt ü çarh üzre kodum
Milk -i dünyâdan kamu elüm yudum
6915. Anda da fermân-ı Hak irdi hemân
Kim felek oldu mutî'um bir zamân
6916. Devr ideriken turup devr-i medâr
Yir gibi sâkin olup kıldı karâr
6917. Bir işâret bunda var kim Ol İlâh
Âlemine gösterür bî-iştibâh
6918. Bil ki zâtisi anuñ cünbişdürür
Cünbiş aña gice gündüz işdürür
6919. Bir nefes sâkin olup itmez karâr
Hareket itmekdedürür leyl ü nehâr
6920. Zire anı eyle yaratdum hemân
Hareket ü cünbişd(e)'ola her zamân
6921. Hem bu eflâki ki halk itdüm tamâm
Dâyir itdüm hareket üzre subh u şâm
6922. Yaradılaldan berü oldu hemân
Devr üzredür 'alâ merri'z-zamân
6923. Hürmetini gör Habîbüñ kim kadem
Bu ikinüñ üstine urduğı dem

6924. Yile sakin ol didüm oldu hemân
Harketi terk itdi kodı ol zamân
6925. Göge de didüm ki ko devri bu dem
Kim habibüm üstüne ursun kadem
6926. Ol dahi sâbit olup kıldı sükûn
Devrini terk eyleyüp î zü fûnûn
6927. İki de yir gibi tutdı karâr
Gitdi cünbüş kalmadı devr-i medâr
6928. Tâ habibüm incinüp çekmeye gam
Urduğı dem ikinüñ üzre kadem
6929. Makdemünüñ hürmeti çün yâ Habîb
Bu gicede bu kadar oldu nasîb
6930. Kim yil esmesin koyup kıldı sükûş
Devrini koyup felekde turdı hoş
6931. Tonla kim kopa kıyâmet ola haşr
Dirilüp mevta derilüp ola neşr
6932. Gayri milletden seçilüp milletüñ
Yitmiş üç saf ola ol dem ümmetüñ
6933. Saflaruñ üçü sırâta irişe
Asıla anda mutî'a karışa
6934. Âteş-i dûzah ide oldem hücûm
'Âsileri yakmağıçün misl-i mûm
6935. Gışgırup bir vechile ide hurûş
Sanki ejderhadurur eyleye cûş
6936. 'Âsiler anı göricek diye vay
Nâle vü feryâd ide yohsul u bay
6937. Sen habib(e)'ide teveccüh hâs u âm
Arsa-i mahşerde olanlar tamâm
6938. Sen de ol hâletde meşgul olasın
Bahr-i hayret içre hayran kalasın
6939. Saña ol hâletde diyem yâ Habîb
Hayreti ko kim bu gün sensin tabîb
6940. Leyle-i mi'râcda kim bâd-ı ben

- Sâbit itdüm ayağũn altında sen
6941. Üstine basup göge kıldun urûc
Hem mutî'ũn oldu eflâk u burûc
6942. Anlarũn üstine de urduñ kadem
Sâbit olup turdı anlar dahi hem
6943. Kâdirem kim şimdi bu odun tamâm
Sûzişini mahv idem î nîknâm
6944. Liki sen bir kerre haykır bu oda
Görince râm olur emrũne oda
6945. Ben odı eyle kılayın kim tamâm
Ümmetũn üstine bassun î Hümâm
6946. Kimse sinũn bir kılını yakmasũn
Belki od diyu kimesne bakmasũn
6947. Geçsün andan ümmetũn sağ u esen
Ümmetũnçün gussa vü gam yime sen
6948. Â Aña ümmet dirilen turma dek
Vir salavât cân u dilden tutma şek
6949. Didi oldem pes Resûl-i muhterem
Kaldurup puşt-i felekden bu kadem
6950. Evvelinci gögün irdük bâbına
Kim doyamaz gözler anũn tâbına
6951. Gördüm anı su gibi şeffâf u pâk
Sakf-ı hâne gibi turur tâbnâk
6952. Hem zümürüdden yaratmış Hak anı
Şöyle kim görse sevinüpdi hani
6953. Biş yüz yıllık yol kalınlığı tamâm
Adı Defnâ'yidi anũn î hümâm
6954. Kapuyı kakdı hemân peyk-i emin
Kapucı işidüben geldi hemin
6955. Didi kimdür kapuyı uran bu dem
Baña disün kim cevâbını idem
6956. Kim yaradaldan bu göği Ol İlâh
Bu kapudan kimseye olmadı râh

6957. Şimdiye dek kimse bunda gelmedi
Girmege bundan icâzet olmadı
6958. Şimdi noldı kim gelüpsin bunda sen
Kimidügin di bileyin ta ki ben
6959. Açmaluyise açayın bu deri
Açmalu degilse açmazam yüri
6960. Böyle didükde didi peyk-i emin
Benven ü hem Rahmeten lil âlemin
6961. Cebrâilêm ya'ni Ahmed'dür bile
İkimüzde gelmişüz Hak emrile
6962. Böyle diyicek hemân derbân-ı der
Şâd oldu leşkerile serteser
6963. Hürrem handân olup bevvâb-ı bâb
Hamd-i Hak idüp pes itdi feth-i bâb
6964. Kapuyı açup çerisile tamâm
Karşulayup bini virdiler selâm
6965. Gördüm ol bir ulu bevvâb-ı melek
Kim anuñ emrindeymiş bu felek
6966. Cüssede gayet ulu vü hem cemil
Kudretinden eyle yaratmış Celil
6967. Hem yidi yüz biñ ferişteh subh u şâm
Hizmet iderler aña î nîk-nâm
6968. Anlaruñda herbirinüñ î Emin
Yidi yüz biñ var meleklerden hemin
6969. Elleri altında hizmetkâr hem
Râvi böyle nakl kıldı bîş ü kem
6970. Kamu ol bevvâbuñ emrinde bular
Ne dise anı kılurlar hayr u şer
6971. Beni gördükde kamu virdi selâm
Hizmet idüp kıldılar ikrâm-ı tâm
6972. Bende anlaruñ selâmın ol zamân
Bî-tereddüd lutfile aldum revân
6973. Cebrâil'e didüm î Rûhu'l emin
Bu melek kimdür beyân eyle hemin

6974. Didi bu dünya gögi derbânıdur
Bu meleklerüñ cemi'î' hânıdur
6975. Adı İsmail'dür bunuñ benâm
Hep melâik arasında î hümâm
6976. Ne ki İsmail etba'ı kamu
Bu arada dil açuban î 'amu
6977. Galip olup canlarına zevk u şevk
Hakk'a tesbîh eylediler çavk çavk
6978. Dinledüm tesbihüñ anlaruñ tamâm
Ne didiler diñle imdi î hümâm
6979. Diyeyin likin arınma sen dahi
Vir salavât Mustafâ'ya î ahi
6980. Buyidi tesbihi anlaruñ hemân
Kulağ urup dinledüm oldem revân

"Sübhâne'lmeliki'l-a'lâ sübhâne'l aliyyi'l a'lâ sübhâne men leyse kemeslihi şey'ün ve hüvessem'ül basar"

6981. Gördüm ol gök kapusından ol zamân
Gördüm anda da melekler bi-gerân
6982. Karşuladılar beni anlar dahi
İzzet ü hürmet idüp oldem ahi
6983. Yine varup eylediler hep kıyâm
Sâf sâf olup cemî'i hâs u âm
6984. Dinledüm anlara tutup anda guş
Hep Tebârek" sûresin okurdı hoş
6985. Suret-i Osman'ı gördüm anda hem
Kim namaza turmuşıdi lâ-cerem
6986. Cebrâil'e didüm î peyk-i Celîl
Î enîs ü rûh-ı kalbüm Cebrâil
6987. Benden öñ çıkmış göğe Osman meger
Kim namaza turmuş î âlî güher
6988. Böyle diyicek didi Rûhu'l emin
Şimdi Osman yiryüzindedür hemin
6989. Bu ki gördük burada Osman degül

- Hey'etidür bu anuñ ol can degül
6990. Sen anı Osman sanursın yâ Resûl
Hey'etidür bu anuñ degüldür ol
6991. Eyle görünür saña gerçi bu dem
İlle kim bu ol degül î muhterem
6992. Anuñçün oldı zinnureyn ad
Aña her yirde anuñla oldı yâd
6993. Didi yine yidi gök ehli tamâm
Utanur Osman'dan i nîknâm
6994. Zire kim halkdan u Hak'dan ol güzîn
Daima utanuridi î Emin
6995. Anuñçün halk-ı âlem serteser
Andan utanuridi î pür-hüner
6996. Didi peygamber ki Osman'dan suâl
Eyleyüp didümki î ferhunde fâl
6997. Ne sebep oldı ki saña bu makâm
Virilüp bunda karâr itdün müdâm
6998. Pes didi Osman kim î Şâh-ı din
Dün namazıdır sebep buña hemin
6999. Dün namazın kıluram budur sebep
Bu makâmı virdüğine baña Rab
7000. Sana dahi hâcetise ol makâm
Giceler yatup uyuma kıl kıyâm
7001. Kıl namazı it niyâzı subha dek
Yatup uyuma behime gibi dek
7002. Tâ ki saña da virile ol makâm
Revh ü râhatda ola ruhuñ müdâm
7003. Revh ü râhat bulmak isterseñ müdâm
Işkıla di essalâtu vesselâm
7004. Yine gördüm dünya göginün tamâm
Saf saf tutmuş melekleri kıyâm
7005. Kamusı hoş vechile bulmuş huzû'
Hâsıl itmiş kâleb ü kalbi huşû'

7006. Dinledüm tesbihin anlaruñda hem
Dillerinde buyidi î muhterem

"Subbûhu kuddûsü rabbu'l melâiketi verrûhu rabbu'l erbâbı ve müsebbibi'l enbâbı sübhâne'l azîmi'l a'zam"

7007. Yine didüm Cebrail'e î emin
Bu mıdur tâati bunlaruñ hemin

7008. Cebrâil didi ne'am î hayr-i halk
Yaradılalı yir ü gök gayri halk

7009. Subh-ı haşr olunca bunlaruñ tamâm
Budurur tesbîhi î Hayrî'l enâm

7010. Ümmetiñüçün dile sen dahi hem
Kim bunuñ meşgul olalar bîş ü kem

7011. Pes Resûl aydur hemân itdüm duâ
Hak Teâlâ da'vetim itdi revâ

7012. Ümmetüme baña ikrâm eyledi
Ya'ni bu tesbihi in'âm eyledi

7013. Subh-ı haşr olunca bu demde tamâm
Ümmetim bu tesbîhi diye müdâm

7014. Yine didüm Cebrâil'e î emin
Bu melekler kim bu dem vardur hemin

7015. Hiç bilür misin adedde bunları
Ne kadardur oldugunu î melekler serveri

7016. Didi Hak bilür anı î pak-din
Ne kadar oldugunu bunlar hemin

7017. Andan özge dahi kimse bilemez
İşbu müşkil ukde-i hal kılamaz

7018. Pes geçüp andan da irdüm Âdem'e
Kim anuñla geldi zînet âleme

7019. Yaraduldığı gibi kaddi tamâm
Hey'eti de ancılayın î hümâm

7020. Hak anı ervâh-ı evlad üzre hep
Hoş müekked itmiş anda zî-acep

7021. Ya'ni Âdem'den olanuñ rûhını

- Rûh-ı mevtille olan mecrûhını
7022. İltüp anda arz iderlermiş aña
Bu sözün sırrın bilen kalur taña
7023. Eğer ölen mü'min ise bî-hilâf
Hakka iman getürüp olmış muâf
7024. Adem anı göricek handân olur
Gussası gidüp dili şâdân olur
7025. Dir ki cism-i pâkden î rûh-ı pâk
Pâk geldüñ çünkü olma havfenâk
7026. Hak Teâlâ saña rahmet eylesün
Lutf u ihsân huniyile toylasun
7027. Yarlıgasun serteser isyânuñı
Afv itsün zellet tuğyânuñı
7028. Cennet-i adni saña virsün karâr
Ahmed-i Muhtâr ile ol anda câr
7029. Böyle diyüp emr ider Âdem hemân
K(i)'anı illiyine iltürler revân
7030. İbn-i Abbas dir ki illiyin ki var
Bir zebercedden yeşil levhadur î yâr
7031. Arş altında muallak turur ol
Âdem'üñ a'mâli cümle az u bol
7032. Anda kayd olup yazılır hayr u şer
Ba'zılar illiyin oldur didiler
7033. Liki Ka'b eydür ki 'illiyin benâm
Oldurur kim mü'min öldükde tamâm
7034. Rûhı kabz oldukda cisminden revân
İrişür eflâke ol sâat hemân
7035. And(a)'iricek açılır bâb-ı felek
Turmayup andan irişür arşa dek
7036. Arşa iricek bir el çıkar revân
Bî tavakkuf arşdan oldem hemân
7037. Virilen yazlu kerâmetler kamu
Cânib-i Rahmândan i nîk-hu

7038. Ol elin keffinde yazlu serteser
Aña illiyin didi diyen meğer
7039. Liki siccin bir kara ağaçdurur
Kim yidi kat yirüñ altundadurur
7040. Ne ki şeytan varise anda benâm
Yazılıdur anda aslile tamâm
7041. Vakti kim küffârdan ola rûh
Ol dahi mü'min gibi ister fütûh
7042. Rûhı anuñ da su'ûd ider hemân
Gök kapusına irişince ol zamân
7043. Kapuya iricek olmaz feth-i bâb
Anı siccine atarlar çün zübâb
7044. Lâ cerem siccin aña dirler benâm
Ba'zı râviler katında î hümâm
7045. Pes Mücahid dir ki siccin âşikâr
Yidi yir altında bir taşdur i yâr
7046. Kamu nüccâruñda rûhın î emin
Ol taşuñ altında eylerler defin
7047. Ol mahaldür lâ cerem siccin ölen
Böyle nakl idi bu ahbârı bilen
7048. Bunda söz çokdur tamâmet gerdine
Yazmağıla vasf idemez kimsene
7049. Hâlet-i mi'râc denmez uzanur
Lâ cerem kalbümüz aña özenür
7050. Yine biz mi'râca idelüm şuru'
Neyise anda usûlile fûru'
7051. Anı size bir bir idelüm beyân
Tâ bu esrâruñ ola aslı ayân
7052. Rûh-ı küffâr u münâfik çün olur
Âdem'e oldahi oldem arz olur
7053. La'net idüp Âdem aña dir hemin
î yemen ruh kim yemen tenden yakin
7054. Çıkuban irdüñ yamanlıkla baña
Yüri git siccine kim la'net saña

7055. Pes varur siccine ol rûh-ı pelîd
Kalur ol yirde ilâ yevmi'l va'îd
7056. Pes didi ol dem baña peyk-i emin
Dâdeñi karşula î Sultân-ı din
7057. İhtiram it izzetile vir selâm
K(i)'atay(a)'oğuldan hoş olur ihtirâm
7058. Pes selâm itdüm varup bende hemân
Oldı ol dahi tebessümle revân
7059. Didi î oğul şükr ol Hâlîka
Kullarına rızk viren Râzika
7060. Kim saña ikrâm-ı in'âm eyledi
Şer' ü din-i İslam eyledi
7061. Hem benüm neslümnden itid seni ol
Senden öğrenür halâyık toğrı yol
7062. Hem anuñ tesbîhin itfdüm istima'
Yaduma eyledüm buluban ittila'
7063. Buyidi tesbihi anuñ î emin
Rûz u şeb kendü makâmında hemin

*"Sübhâne'l celîli'l ecel sübhâne'l vâsi'i'l ganiyyi sübhânallahi
ve bi hamdihi sübhânallahi vebi hamdihi"*

7064. Ol aradan dahi pes itdüm güzer
Çok acâyib gördüm anda pür 'iber
7065. Her birini ger anuñ idem beyân
Âciz ola vasfi şerhinde zübân
7066. Dinleyenler dahi aciz olalar
Aczile hayretde şöyle kalalar
7067. Dinmeye ahvâl-i mi'râcı Resûl
Kalavuz maksûda bulmayup vusûl
7068. Pes bu fikri idüp itdüm ihtisâr
Lâbud olanları kılup ihtiyâr
7069. Gûş kıl k(i)'ol ihtiyârum diyeyim
Tuti gibi kand u şekker yiyeyim
7070. Lîkin ol vaktin ki sende î hümâm

Hoş diyesin es-salatu ve's-selâm

7071. Ol aradan pes Resûl-i pâk-cân
Çün güzer işdüp 'urûc itdi hemân
7072. Pes acâyibler ki gördi bî-kıyâs
Şöyle kim vasfin idemez cinn ü nâs
7073. Pes didi gördüm ki bir murg-ı latîf
Kim kamu murgandan hûb u zarîf
7074. Ağıdı vardı başında tacı hem
Şekli hem şekli hurûs-ı muhterem
7075. Eyle ziba ağıdı aklıkda kim
Şerh idemez vasfin anuñ biñ hekim
7076. Eyle ağıdı ki nûr-ı mihr ü mâh
Aña nisbet görünürdi hâk-ı râh
7077. Bir kızıl yakut kubbe üzre ol
Hoş karâr itmişidi î makbûl kul
7078. Gerçi kubbe üzre kılmışdı karâr
Dün ü gün anda olurdu âşikâr
7079. Başı arş altında ayakları hem
Yidi yir altında yidi lâ cerem
7080. Likin ululukda eyleyidi ol
Kim ayaklarıñ uzatsa sağ u sol
7081. Yidi kat yir altına irerdi çok
Eyle ulu yaradupdı anı Hak
7082. Değme yanındayidi yüz biñ tamâm
Varıdı kanatları î nîknâm
7083. Dürr ü yakut u zümürüdle kamu
Zeyn olmuşdı kanatları amu
7084. Her kanadından gelürdi bû-yı cân
Anber ü kâfur ile müşk-i cinân
7085. Her kanadı üzre yazmış ol alîm
Lafz-ı Bismillahirrahmanirrahim
7086. Lâ ilahe illallahu dahi bile
Hem Muhammedün resûlullah ile

7087. Sûre-i ihlâs ile bile tamâm
Kudretile yazmış Ol Rabbü'l enâm
7088. Anı bu şeklile gördükde hemin
Cebrâil'e didüm î Rûhu'l emin
7089. Bu ne hılkatdur bu hüsnile şerif
Bu ne hey'etdür bu lutfîle latif
7090. Ne horosdur bu baña eyle beyân
Kim bunuñ sırrın bilem bu dem ayân
7091. Didi kim ferîştedür bu yâ Resûl
Kim hurus şeklinde halk olundı ol
7092. Hıfz-ı evkât-ı salâtiçün anı
Yaradup itdi müvekkel ol gani
7093. Yiryüzinde iricek vakt-i namâz
K(i)'ademiler kıluban ide niyâz
7094. Cûşa gelüp bu hurus ol dem hemân
Yidi yüz biñ kanadın açar revân
7095. Birbirine uruban tesbîh ider
Şark u garbe bank-ı tesbihi gider
7096. Ne kadar varsa hurus ender zemin
Anuñ âvâzın işidürler hemin
7097. Kamusı anlar dahi tesbîh ider
Adem'i tesbihle tesrîh ider
7098. Müşk ü 'anber tolar nâf-i zemîn
Anlaruñ tesbîhi vaktinde hemin
- " Tûyi lil musallîne ' s-salâte ma'al cemâati ve yekûlûne ez
kurûllahe yâ gafilûn"*
7099. Ya'ni devlet anlaruñ kim her zamân
Kıla beş vakti cemâatle hemân
7100. Kah kılup kahi terk eylemeye
Her ne gelse diline söylemeye
7101. Zâkir ola dâim Allah-ı benâm
Gâfil olmaya hiç andan subh u şâm
7102. Pes gerek kim siz dahi î gâfilûn
Zikri dilden komayasız dâimün

7103. Tâ yirüñüz cennetü'l eşcâr ola
Rast tecri tahtaha'l enhâr ola
7104. Râvi dir kim ol hurus urdukda dem
Ya'ni tesbîh idüp itdükde nagam
7105. Cennet içine irişür ol sadâ
Hûr u rıdvân işidüp sürer safâ
7106. Yügrüşüben köşklü köşkine gelür
Birbirile buluşup müjde kılur
7107. Dir birbirine kim şimdi tamâm
Hep Muhammed ümmetinüñ î hümâm
7108. Mescide dirüldügi demdür bu dem
Kim ibâdet ideler mecmû'ı hem
7109. Tâatüñ vakti gelüp kılur namâz
Halıkına sıdkıla eyler niyâz
7110. Biz dahi anlara yardım idelüm
Anlaruñ gıtdügi yola gidelüm
7111. Böyle diyüp yüz tutarlar Hazrete
İşlerle irmeğiçün vuslata
7112. Dirler î dânen-de-i esrâr-ı gayb
Gâfir u bînen-de-i settâr-ı 'ayb
7113. Hâlıkul' halk-ı Rahîm-i ins ü cân
Râzik u Rezzâk Kerîm u Müsteân
7114. Kullaruñ şimdi derilüp az u çok
Bâb-ı afvuñda tururlar aç u tok
7115. Kudretince her biri tâat kılur
Yitdügünce kuvvet ü tâkat kılur
7116. Acz u noksânile urup yire yüz
Bâb-ı lutfuñdan umarlar az u öz
7117. İzzetüñ hakkıçün makbûl kıl
Hâcet ü tâatlerin mahsûl kıl
7118. Tiz erişdür anları biz kullara
Rahmetüñden vir gına yohsullarA
7119. Furkatümüz vasla irgür yâ ganî

- Hasretümüz fazla ırgür yâ ganî
7120. Hem hurus eydür yine kim yâ İlâh
Rahmet it anlara k(i)'itmişdür günâh
7121. Dahi anlar kim bu evkâtı tamâm
Zabt idüp olur cemaatle imâm
7122. Cem' olup her vakt mescidlerde hoş
Biş vakti gice gündüz tuş tuş
7123. Okuyup imâma kılurlar hoş namâz
Cân u dilden derdile idüp niyâz
7124. Sünnetini Mustafâ'nuñ bî-kusûr
Yirine iltüp iderler kesb-i nûr
7125. Ümmet oldılar Resûle cânile
Kesb-i tasdîk itdiler imânile
7126. Rahmet it ol kullara î Zü'lminen
Kim komışlardur yolunda cân u ten
7127. Bu duayı çün hurus ider tamâm
Kamu uzvı lerze kılur î hümâm
7128. Ayağı altında ditrer kubbe hem
Arş dahi ditrer andan lâ cerem
7129. Çün bulur bu vechile lertzân olur
Bunları gören kamu hayrân olur
7130. Cânib-i Hak'dan hitâp irer hemân
Sâkin ol diyu hurus ol zamân
7131. Yarlıgadum anları ben serteser
Komadum anlarda isyandan eser
7132. Rahmetüm suyile yudum anları
Çirk-i isyândan arındı canları
7133. Bu duâdan sen de isterseñ nasîb
Vir salavât Mustafâ'ya yâ habîb
7134. Pes Resûl andan dahi kıldı güzer
Didi gördüm bir melek misl-i beşer
7135. Cisminüñ yarusı kar u yarı od
Kudretinden öyle halk itmiş Vedûd

7136. Ve hep aydur nısf-ı a'lâ kar idi
Nısf-ı esfel kim varidi nâridi
7137. Ne eriyüp odı mahv iderdi kar
Ne eriyüp karı yok iderdi nâr
7138. Birbirile barışup dün gün tamâm
Cism ü hem canını saklardı müdâm
7139. Hem bu tesbihi iderdi rûz u şeb
Diñledüm geldi baña gayet acep

*"Sübhâne men yüsebbihurra'du bihamdihi ve'l melâiketü min hısfetihî
sübhanellezi ellfe beyne's-selci ve'n-nâr sübhânellezi yüellifü beyne ibadihi'l
mü'minîn"*

7140. Cebrâil'e didüm î peyk-i emin
Bu nedür baña ayân eyle hemin
7141. Didi bu da bir melekdür î hümâm
Gördügünleyin yaratmış Hak tamâm
7142. Bulut üstine müvekkeldür bu hem
Buludı sürer yüridür lâ cerem
7143. Ra'ddür adı vü ra'd u berk hem
Bunuñ öñinden durur î muhterem
7144. Geçdüm andan dahi gördüm deñiz
Kim gören kişiden uçurur beñiz
7145. Gayet ulu kendüligin suyu ak
Tâkat olur mevcini gördükde tak
7146. Şöyle uluyidi kim andan ulu
Görmedüm ben bir deñiz î nîkhu
7147. Cebrâil'e sordum didi baña
Bahr-i hayvân dirlir î Sultan aña
7148. Hak olanları cemi'i serteser
Bu deñiz suyından ihyâ idiser
7149. Geçdüm andan bir melek gördüm yine
Söz uzanur ger anuñ vasfı dine
7150. Oturur kendü işinde fâri' ol
Çün yakın iletđi aña bini yol
7151. Virdüm ol hâletde aña hoş selâm

- Ol selâmum aldı kılmadı kıyâm
7152. Cânib-i Hakdan aña irdi hitâb
K(i)'ol hitâbidi hitâb-ı pür itâb
7153. Böyle didik(i)'i melek niçün kıyâm
İtmedüñ benüm habîbüme tamâm
7154. İzzetüm hakkı cürmiçün melek
Ayak üzre tur oturma haşre dek
7155. Pes kıyâm-ı haşr olunca ol tamâm
Bir nefes oturmayup kıldı kıyâm
7156. Hak katında gör Resûlüñ izzetin
Andan ola ümmetinüñ rütbetün
7157. Ger aña sen dahi ümmet olasın
Bî-gümân sen dahi izzet bulasın
7158. Vir salavât izzet isterseñ müdâm
Mustafa'nun rûhına î nîf-nâm
7159. Geçdüm andan irdüm ikinci göge
Dil gerek k(i)'anı gerekince ögea
7160. Ak incüden yaratmış Hak anı
Görenüñ şâdân olur cân u teni
7161. Ba'zı gümüştan yaradılmış dimiş
Şekkeri kanda karışdurup yemiş
7162. Ba'zı dimişler kızıl altunidi
Anı gören cân u dil meftûnidi
7163. Gayet-i şeffâf u berrâkidi ol
Kamu aklardan ki var akidi ol
7164. Kapusına ol gögüñ î nîk-nâm
Nurdan bir kuful urmuşlar tamâm
7165. Ma'kîd idi adı ol kufluñ meger
Böyle dirlermiş barın dadger
7166. Ol göge dirleridi kaydum nâm
Kapucısı İsrail'idi î hümâm
7167. Ba'zı İsrâfil dimişler aña
Bu rivâyet irdi râviden baña

7168. Kalini anuñda i dâna-yı kâr
Biş yüz yıllık yolıdı âşikâr
7169. Yapışuban koluma peyk-i emin
Kapusını kakdı ol gögüñ hemin
7170. Geldi kimsin diyu bir âvâz-ı hûb
K(i)'anı işitmege cân virür kulûb
7171. Pes aña benven didi peyk-i emin
Didi yaluñuz tapuñmıdur hemin
7172. Didi benven hem Muhammed'dür bile
Kim yüzün görmek cila virür dile
7173. ,Didi vakt oldı mı kı ol Şâh-ı rusul
Müctebâ vü muktedâ-yı cüz ü kül
7174. Hazrete irmege mi'râc eyleye
Arşa na'lini tozın tâc eyleye
7175. Hamdülillah diyüp açdı kapuyı
Karşulayup beni kıldı tapuyı
7176. Pes tevâzu' eyleyüp virdi selâm
Hürmetile karşuma kıldı kıyâm
7177. Didi sıhhat cânuña î merd-i pâk
Kim cihâmı şer'üñ itdi tâbnâk
7178. Hem mübârek ola mi'racuñ tamâm
Zire sensin mefhar-ı kavm-i kirâm
7179. Bunı didi başladı tesbîhe ol
Ne didise zabt itdüm az u bol

*"Sübânallahi küllemâ .yüsebbihu 'l müsebbihûne velâ ilâhe
illallahu küllemâ hallelehu'l muhallilûne velhamdülillahi hakka mâ
hamidehu'l hâmidûne vallâhu ekber küllema kebberehu
mükerribûn"*

7180. Hem iki yüz biñ sipahi var tamâm
Ne buyursa anı kılurlar müdâm
7181. Anlaruñda her birinüñ hemçünân
İkişer yüz biñ sipahi var î cân
7182. Saf saf olup kamus(ı)'anuñ bâ-huzu'
Kimi secde eylemiş kimi rüku'

7183. Kimisi kılmış ayak üzre kıyâm
İşleri ol kamusunuñ subh u şâm
7184. Dahi tesbihe kamu meşgul idi
Zire anlar ol işe mecbûlidi
7185. Dahi didi Cebrâil î nîk-hâh
Dile Hak'dan ümmetüñçün ki Ol İlâh
7186. Vire müzdini bu tesbihüñ tamâm
Ümmetüñe î resûl-i nîk-nâm
7187. Bende ol tesbîhi itdüm anda yâd
Şöyle kim rûh u revânım oldu şâd
7188. Buyidi tesbîhi anlaruñda hem
Râvi kavlince dün ü gün bîş ü kem

*"sübhâne'r-refü'l kerîm sübhâne 'l vârisi'l vâsi'i sübhânellezi
lâ tüdrikü'l ebsâru ve hüve yüdrikü'l ebsâre sübhanallhi 'l azîmi 'l alîmi
yehâfûne rabbehüm min fevkîhim ve yef'alûne mâ yu'merûne"*

7189. Dahi Fatır Suresin okur tamâm
Ol felekde olan melekler subh u şâm
7190. Anı görüp didüm î Rûhu'l emin
Bu mıdur halâtı bunlaruñ hemin
7191. Didi budur dile Hakdan î hümâm
K(i)'ümmetinüñ ola bu tâat müdâm
7192. Diledüm Hakdan heman virdi rüku'
Ümmetüme tâ ire andan huzu'
7193. Ol aradan da geçüp oldum revân
Pes Mesih ile buluşdum ol zamân
7194. Cebrâil oldem didi kim yâ Habîb
Bil ki İsa kardaşuñdur bu lebîb
7195. Bunı didükde hemân virdüm selâm
Ol dahi redd-i selâm itdi tamâm
7196. Turdı yirinden tebessüm kıla hoş
Şevkile beni kuçuban kıldı cuş
7197. Didi saña müjde olsun yâ Habîb
Kimseye virilmemişdür bu nasîb
7198. Kim saña Hakdan virildi bu zamân

- Layıkıyduñ lâyıık olsun nûş-ı cân
7199. Bu makâma enbiyâdan hiç kes
Bulmadı bulmayıserdür dest-i res
7200. Hem mukarebler ü mürseller tamâm
Niçedür görmedi bilmez bu makâm
- 7201 .Saña rûzi oldu sıhhat cânuña
Kim mutî' oldu cihân fermânuña
7202. Bunları didi vü tesbîh eyledi
Kesr-i ahvâlini tashîh eyledi
7203. Diñledüm tesbîhi buyidi meger
Ol zamanda ol mekânda î piser
"*Sübânü'l mennân sübhâne'l ebedi'l ebed sübhane'l mübdiü'l mu'id*"
7204. Anuñile pes veda' itdüm hemân
Ol aradanda geçüp oldum revân
7205. Bir ferîşte gördüm anda dahi hem
Cebrâil'e didüm î kân-ı kerem
7206. Ne melekdür bu didi î nîknâm
Kâsım-ı erzâk-ı halkdur bu hümâm
7207. Rızkı halkuñ ne kadarsa az u çok
Yirler ü gökler deginüñ aç u tok
7208. Ne ki taksîm itdise halka Hak
Bu melek elinden ider cümle Hak
7209. Zerre zerre cümle erzâk-ı 'ibâd
Hep bunuñ ma'lûmıdur î hoş-nihâd
7210. Bu kamusın cev-be-cev bilür tamâm
Kamu halkuñ rızkını î nîk-nâm
7211. Aña göre kamusın taksîm ider
Gice gündüz anı gözleyüp gider
7212. Bu melek aña müekkeldür müdâm
İşi budur rûz u şeb bunuñ tamâm
7213. Nice kim oldise fermân-ı İlâh
Bunuñ elinden irer bî-iştibâh

7214. Hiç virilmez kimseneye bîş ü kem
Rızk olandan gayri nesne lâ-cerem

7215. Kısmet-i Rezzâkımış çünkim ireñ
Hakkımış mecmû'ına rızkın vireñ

7216. Pes arada cedd ü cehdüñ nef'ine
Ciddile çünkim irilmez nef'ine

7217. Diñledüm tesbîhin anuñ dahi hoş
Buyidi tesbihi anuñdahi uş

"Sübhâne'l bedi'i'l ebed sübhâne'lmübdüül mu'îd"

7218. Geçdüm andan dahi gördüm bir melek
Ululukda ulu şöyle kim gerek

7219. Varidi yitmiş beşi anuñ tamam
Her beşinde yine yitmiş yüz benâm

7220. Her yüzinde dahi yitmiş ağzı var
Her ağızda yine yitmiş dil ü yâr

7221. Her dili yitmiş lugat birle tamâm
Hakk'a tesbîh eyler ol da subh u şâm

7222. Buyidi tesbihi zabt itdüm anuñ
Sen de zabt it varise akluñ senüñ

*"Sübhâne'l hâlikî'l azîm sübhânallahi ve bi hamdihi
sübhânallahi 'l azîm vebi hamdihi estağfirullahe ve etûbu
ileyh"*

7223. Hem haberde böylegelmişdür tamâm
Bir kişi tarlıkda olsa subh u şâm

7224. Fakr elinden kalsa dem beste zelil
Hiç gına suyına bulmasa sebil

7225. Subh u dem subhı kılup yüz kes tamâm
Sıdkıla bu tesbihi dise müdâm

7226. Ol kişi tarlıktan ire vüs'ate
Acz u zilletden gına vü kudrete

7227. Ne ki tutarsa kolay gele hemin
Fakr-i aczinden hemân ola emin

7228. Ba'zı dir kassâm-ı erzâkî'l ibâd
Oludı kim Kâsım idi anñ ad

7229. Geçdüm andan irdi bir deryâya yol
K(i)'ululukda gayet uluyidi ol
7230. Suyı kardan ak u hem sovuğdı
Hem kenarında melekler çoğidi
7231. Şöyle kim berk-i nebâtâta tamâm
Dahi rik eczâsına î nîknâm
7232. Hadd u ad olsa olur anlara yok
Ol melekler eyleyidi anda çok
7233. Ol deñizden geçüben oldem revân
İrdüm üçünci göge andan hemân
7234. Ak incüden yaratmış anı Hak
Mü'miniseñ bu kelâma tutma tak
7235. Ba'zı dir yâkut-ı ahmerden durur
Sanma kim billûr-ı mermerdurur
7236. Rûşen u berrâk u hem şeffâfidi
İnci vü yâkuttan hem sâfidi
7237. Ol göge zeytun derleridi benâm
Ol feleklerde olalar subh u şâm
7238. Biş yüz yıllık yolidi kalıñı
Berkır idi şöyle kim od yalıñı
7239. Nurdandı kapusınun kufli hem
Göz kamaşurdı bakıcak lâ cerem
7240. Pes kapıyı kaktı Cibril-i emin
Kapucısı didi kim kimsin hemin
7241. Didi benven hem Muhammed Mustafâ
Seyyidü'rrüsli imâmu'l müctebâ
7242. Pes neam diyüp hemân bevvâb-ı bâb
Hamdülillah diyüp itdi feth-i bâb
7243. Adı Deylun idi bevvâbuñ meger
Böyle didi ba'zı râviden haber
7244. Ba'zı ravi dir ki Edyâil nâm
Dirleridi ol kapucıya benâm
7245. Kapuyı açup tebessüm kıla ol

Bilesince çok melekler sağ u sol

7246. Karşuladı bini ben virdüm selâm
Aldı tib-i nefsiyle ol dem tamâm
7247. Pes didi kim ya Muhammed merhabâ
Kim şeref buldı kudümüñden semâ
7248. Nûş olsun bu kerâmetler tamâm
Rûh-ı pâk u cismüñe î nîknâm
7249. Bu kerâmetler ki virildi saña
Kimseye virilmedi öñden soña
7250. Hak bunı hiç bir nebiye virmedi
Kimsene sen irdigüne irmedi
7251. Böyle diyüp itdi tesbih ol zamân
Anı da zabt eyledüm oldem revân

*"Sübhâne'l mu'ti'l vehhâb sübhâne'l fettâhu'l alîmi sübhâne
mucîbi limen duâ*

7252. Vardı üç yüz biñ anuñ serhengi hem
Hizmetinde gice gündüz bîş ü kem
7253. Ne ki ol emr itse itmeyüp hilâf
Hizmetinde tururidi saf saf
7254. Yine her serheng eli altında hem
Vardı üç yüz bin dahi hayl u haşem
7255. Cümlesi itmişidi saf saf sücûd
Anları ol işde komışdı Vedûd
7256. Şöylek(i)'aralarına bır tarmu
Sığmazidi anlaruñ î nîk hu
7257. İrişüben anlara virdüm selâm
Baş getürüp aldılar cümle tamâm
7258. Yine secde eylediler cümle hep
Secden iki olmağa budur sebep
7259. Dinledüm tesbihiñ anlaruñda hem
Zabt irdüm anı dahi lâ cerem
7260. Sen dahi zabt eyleyüp gûş it anı
Kim cehennemden halâs ide seni

*"Sübhâne'l hâlık'l alîmi sübhânellezi lâ müfferre velâ mencâ
velâ mültecâ velâ mehrebe minhu illâ sübhâne alıyyü'l a'lâ*

7261. Cebrâil'e didüm î Rûhu'l emin
Bunlaruñ ta'ati bu mıdur hemin
7262. Didi budur dile Hak'dan yâ resul
K(i)'ümmetine vire bu ta'ati Ol
7263. Ta ki sâcid olup anlarda tamâm
Bu faziletde olalar subh u şâm
7264. Diledüm Allah anı virdi baña
Sâcid olam tâ namaz içre aña
7265. Rek'at-i vâhidde iki secde hem
Ümmetümle eyleyem î muhterem
7266. Diñledüm hem sûre-i Zümr'i tamâm
Ol melekler hep okurlardı müdâm
7267. Anda gördüm kardaşum Mûsa'yı hem
İzz ü câh u rütbetile muhterem
7268. Sordum anı Cebrâil'e didi ol
Mûs(a)'ibn-i İmrân'dur î Hak Resûl
7269. Ol dahi beni görüp virdi selâm
İzz ü ikrâm eyledi baña tamâm
7270. Şad olup tesbihe meşgul oldu hoş
Eyledüm tesbihin anundahi gûş
7271. Buyidi tesbihi anuñ da meğer
Anı da hıfz eyledüm î pür hüner

*"Sübhâne men hüve fî uluvvihi dânin ve dunuvvihi âlin ve fî
şerâkîhi münîrun ve fî sultânihi kavıyyun ve fî mülkihi azîzun"*

7272. Ol melekler içre gördüm bir beşer
Kim melekler ana olmuş hep haşer
7273. Ay u gün ruhsârı nûrından hacil
Nûrdandur san degüldür âb u kil
7274. Başı üzre varidi bir tac nûr
Kim görenler de bağışlardı sürûr
7275. Yine yitmiş hülle var egninde hûb

Kamu kâmil bî-kusûr u bî- uyûb

7276. Sağ u solında melekler bî-hisâb
San ki anlar yıldız u ol âfitâb
7277. Anı gördükde didüm yâ Cebrâil
Bu ne halk olur bu vechile cemîl
7278. Didi bu Yûsuf'dur î Hayru'l beşer
Kim ruhından râm olur şems ü kamer
7279. Kardeşüñdur bu nübüvvetde senüñ
İlm ü hilm ü hem fütüvvetde senüñ
7280. Böyle diyince gelüp virdi selâm
Ben dahi aldum selâmın tamâm
7281. Baña çok dürlü beşâret eyledi
Elüm öpdi vü ziyâret eyledi
7282. Lutfile kutluladı mi'râcumı
Ol gice başuma urılan tâcumı
7283. Bağrına basup beni kuçdı tamâm
Nûş-ı cân olsun didi î nîknâm
7284. Bunı diyüp kıldı tesbih ol melîh
Buyidi tesbihi zabt itdüm sahîh

*"Sübhâne'l kerîmü'l ekrem sübhâne'l celîli'l ecel sübhâne'l
ferdi'l vitr sübhâne'l ebedi'l ebed"*

7285. Gördüm andan öte Dâvud-ı Nebi
Kim Süleymân-ı Nebinüñdi ebi
7286. Hem halifeyidi Hak'dan ol zamân
Hükm-i Tevrat'ı sürürdi ol hemân
7287. Bile yanınca Süleymân-ı emin
Kim anuñ emrindedi dünya vü din
7288. İkisi bile beni çün gördiler
Karşu gelüp şâd u handân turdılar
7289. Anlara dahi heman virdüm selâm
Alup itdiler baña ikrâm-ı tâm
7290. Dahi çok dürlü beşâret itdiler
Her beşâretde işâret itdiler

7291. Hem mübâreklediler mi'râcumı
Hil'at-i levlâk u amruñ tâcumı
7292. Didiler kim î nebiler serveri
Fahr-i halk âhir zamân peygamberi
7293. Bu kerâmetler ki Hak virdi saña
Virmedi hiç kimseye öñden soña
7294. Biz işmedük işmedi dahi
Bu makâma irdügin kimse ahi
7295. Nûş-ı can olsun saña î muhterem
Bu kerâmetler ki virildi bu dem
7296. Böyle diyüp anda Dâvud-ı Nebi
Açdı tesbih itmege oldem lebi
7297. Dinledüm tesbihin anunda hemân
Böyle didi Ol Nebiyy-i kâmurân

*"Sübhâne'l hâlık'n-nûrı sübhâne'l vehhâbı 't-tevvâb
sübhane's-serü'l hisâbı sübhâne şedîdi'l ikâb"*

7298. Hem Süleymanuñ da tesbihi î cân
Buyidi iştdüm anı da hemân

*"Sübhâne'l meliki'r-rahîm sübhâne'l mâliki'L mülûk sübhâne'L
kahiri'lcebâbireti men ileyhi nâsiru'l umûri"*

7299. Geçdüm andan bir melek gördüm yine
Kim anı görmege doymaz kimsene
7300. Oturup bir kürside kılmış karar
Liki yitmiş biñ başı var âşikâr
7301. Yine her başında yitmiş biñ tamâm
Yüzi varidi anuñ î nîknâm
7302. Bir yüzine benzemez bir yüzi hem
Gör ne halk itmiş Hüdâ-yı pür kerem
7303. Yine yitmiş bin peri var her biri
Şarkdan garba irer î yol eri
7304. Bir melek var yine yanında anuñ
Zehresi uçar anı bir görenüñ
7305. İki yüz toksan yıllık yol tamâm

Boyları var ol ikinün î hümâm

7306. Her biri elinde bir oddan amud
Ne dilerse iderler dir u zud
7307. Bir bölük kavme iderlerdi 'azâb
Urup ol oddan çomakla bî-hisâb
7308. Cebrail'e anı gördükde hemin
Bu nedür didüm didi kim yâ Emin
7309. Bu melekleri azabiçün hemân
Halk itmişdür İlâh-ı Müsteân
7310. Bu kişiler kim görürsin î Emin
Kamusı cebbâr u zâlimdür yakin
7311. Ne kadar kim var olaruñ hemdemi
Dahi kibnr ehli vü bî-rahm âdemi
7312. Bu azab içre oluban subh u şâm
Kalıslarlardur ilâ yevmi'l kıyâm
7313. Bu melekler anlara ider azâb
İşbu gördüğün gibi î kâmiyâb
7314. Adı Serhayil'dür ol oturanuñ
Adın Hayil dimişler turanuñ
7315. Haşre dek ahvali bunların tamâm
İşbu gördüğün gibidir î hümâm
7316. Liki anlarıñda tesbihi yakin
Buyidi zabt eyledüm oldem hemin

*"Sübhâne men hüve fevka'l cebbârîne sübhâne'l musallatu fevka'l
musallâtîne sübhâne'l müntekimu mimmen asâhu"*

7317. Geçdüm andan irdi bir deryâya yol
Bu dilile vasl olunsa olmaz ol
7318. Cebrâil'e sordum anı didi bu
OLDurur kim Nuh tufanında su
7319. Yire gökden k(i)'indi Hak itdi gazab
Bu deñiz suyıyile gark oldu hep
7320. Ululukda bu deñiz î nîknâm
Yidi bu dünyacadur dirler tamâm

7321. Bu deñiz adıdurur bahru'l akîm
Vir salavât Mustafâ'ya görme bîm
7322. Ol denizden çün geçüp oldum revân
İrdi dördünci göge yolum hemân
7323. Ak gümüſden halk itmiş anı Hak
Mü'miniseñ bu kelâma tutma dak
7324. Ba'zılar dimiş kızıl altunidi
Ba'zı dimiş lü'lü-yi meknûn idi
7325. Biş yüz yıllık yol kalınlığı tamâm
Nurdan bir kapusu var î hümâm
7326. Nurdan kufli kapuda yazılı
Kelime-i lafz-ı ſehâdet î ulu

"Lâ ilâhe illallahu Muhammedün resûlullâhi"

7327. Pes hemandem Cebrâil ü pâk-cân
Bi-tavakkuf kapuyı kakdı revân
7328. Didi hazin kapuyı kimdür uran
Ya kapuda gelüben bu dem turan
7329. Didi ol hâletde yine Cebrâil
Ahmed-i Muhtâr'dur peyk-i Celil
7330. Bu kelâmı işidüp bevvâb-ı bâb
Hamdülillah diyüp itdi feth-i bâb
7331. Adı Azrail'di anuñ meger
Ba'zı ravi kavliyile mu'teber
7332. Ba'zı Muyail dimişler adın
Fehm kılup anlayan sözün tadın
7333. Ba'zı aña merhaledür didi nâm
Râviler naklidürür bunlar tamâm
7334. Bari kapuyı açup girdük revân
Karşu geldi ol melek oldem hemân
7335. Bilesince bile dörd yüz bin tamâm
Varidi serhengi anuñ î hümâm
7336. Yine her serheng eli altında hem
Dört yüz biñ var sipahi muhterem

7337. Karşuladı beni cündile revân
Hazin ü bevvâb-ı çârum âsumân
7338. Merhabâ î Server-i âlem didi
Muktedâ-yı zümre-i âdem didi
7339. Kutluladı olda mi'râcum hemân
Çok beşâretler idüp oldem î cân
7340. Yine tesbihine meşgul oldu ol
Buyidi tesbihi dir anuñ Resul

*"Sübhâne hâlıkı'z-zulumâti ve'nnûrı sübhâne hâlıkı'şşemsi ve'l
kameri' l münîri sübhâne ref'i'l a'la"*

7341. Geçüp andan uğradum Mûsâ'ya hem
Karşuladı ol da beni lâ cerem
7342. Ben dahi virdüm aña ol dem selâm
Hoş selâmum aldı î merd-i tâm
7343. Kaçup öpüp elümi vü gözümü
Hem yüzüne sürdi ol dem yüzümü
7344. Didi şükr ol Hakk'a kim yüzün bu dem
Bize gösterdi ey sâhib kerem
7345. Canib-i Hak'dan beşâret bî-hisâb
Eyleyüp didi kim oldun kamiyâb
7346. Bu gice Hak hazretinde sen hemân
Yaluñuz şöyle turısarsın î cân
7347. Yaradılmışdan kimsene anda hiç
Olmayırdur bilence ir ü giç
7348. Sana ne in'am olur î Habîb
Ümmetiñiçün dile andan nasîb
7349. Ben dahi virdüm aña oldem selâm
Aldı cündile selâmum ol hümâm
7350. Buyrılursa ger farziyye anlara
Ya'ni saña ümmet olan canlara
7351. Güçleri yitdükçe it anı kabûl
Tâ ki aciz kalmayalar yâ Resûl
7352. Tâ'at emrinde Hüdâ'dan zinhâr
Hıffet iste î Resûl-i kâmger

7353. Kuvvetüñ yitdükçe cidd ü sa'y kıl
Tâ kavi ola hemişe cân u dil

7354. Bunı diyüp itdi tesbih ol hümâm
Buyidi tesbihi anuñda tamâm

"Sübhâne hadi men yeşâu ve müzille men yeşâu sübhâne'l gafûru 'r-rahim"

7355. Mader-i Musa'yı gördüm anda hem
Pirezen olmuş veli gey muhterem

7356. Vermiş Ol Hayy aña yitmiş biñ tamâm
Sırf kızıl yâkuttan köşk î hümâm

7357. Sırf mercandan yitmiş biñ yine
Köşk virmiş kim nazîrin kimsene

7358. Hûblukda görüp işitmiş degül
Anuñile gözün işitmiş degül

7359. Ba'zı râvi didi Mûsâ-yı kelîm
Kim üçüncü gökde olupdı mukîm

7360. Biz de anı anda nakl itmişidük
Râvi naklince koyup gitmişidük

7361. Bunda dahi şimdi nakl itdük yine
Tâbi' olup nâkil olan kavline

7362. Siz anı tekrara haml idüp bu dem
Ta'na idüp bize ehl-i kerem

7563. Zire biz aña sebep itdük beyân
Ehl-i fazl olan kabul eyler hemân

7364. Ger fazilet isterisen sen dahi
Vir salavât Mustafâ'ya îahi

7365. Yine gördüm anda İsâ'yı da hem
Meryem-i nâhidile î muhterem

7366. Karşu gelüp kıldılar baña duâ
Didiler ehlen ve sehlen merhabâ

7367. Hak aña ak incüden î nîknâm
Onyidi biñ köşk virmiş şîr fâm

7368. Asiye Hatun'ı hem gördüm yine
Kim zen-i firavn idi ol mü'mine

7369. Hak aña da on yidi bin köşki hem
Sırf zümürüdden viribdi î muhterem
7370. Ol felekde ol kadar gördüm melek
K(i)'uçdan uca tolmişidi ol felek
7371. Dizleri üzre oturmuşlar tamâm
Hamd ü tesbih ide mecmû'ı müdâm
7372. Buyidi tesbihi anlaruñda hem
Yâd itdüm cümlesin bî piş ü kem

*"Sübhâne'rraûfu 'rrahîmi sübhâne'nnûru'l menevviru
sübhânellezi lâ yahfâ aleyhi şey'ün fi'l arzı velâ fi'ssemâ ve
hüve 'ssemî'u'l alîm sübhânallahi rabbi'l âlemîn"*

7373. Cebrâil'e didüm î Rûhu'l emin
Bu mıdur tâati bunlaruñ hemin
7374. Dişd budur dile Hak'dan î Habîb
Ümmetüñe vü saña bundan nasîb
7375. Diledüm Hak'dan hemân oldı kabul
Farz oldı pes namaz içinde ol
7376. Son oturmak kim namâz içinde farz
OLdı ol hâletden oldı halka farz
7377. Didi İsâ _yâ Nebi kim î Habîb
Ümmetüñçün alıgör bundan nasîb
7378. Kim bu gice bir sözün olmaz iki
İki âlem saña olmaz bir diki
7379. el götürüp pes duâ itdüm hemin
İsi vü cümle melek didi î Emin
7380. Çün dua işi tamam oldı tamâm
Geçdüm andan öte gördüm biñ makâm
7381. Bir melek bir kürsi üzre anda hem
Otururdu key mehib ü muhterem
7382. Başaşağa eylemiş gayet ulu
Altı yüzi var veli key saht-ı ru
7383. Karşusunda bir ulu levh ü serîr
Var ki kimse görmemiş aña nazîr

7384. Gözlerin ol levha dikmiş karşı ol
Andan özge yire bakmaz sağ u sol
7385. Dört bacaklıyidi ol kürside hem
Râvi nakl itdüğü budur kim direm
7386. OL bucaklarıñ biri zer biri sîm
Biri nûr u biri ateş î kerîm
7387. Yine her bucakdaqn yitmiş biñ tamâm
Ayağı var sim ü zerden î hümâm
7388. Dahi nâr u nûrdan ayakları
Varidi ol kürsinüñ i din eri
7389. Çevresinde yine ol deñlü melek
Varidi kim addini halk-ı felek
7390. Bilemezlerdi ki ne deñlüdür ol
Ol kadar vardı melekler sağ u sol
7391. Liki sağındağı melekler tamâm
Hep yeşiller geyeridi î hümam
7392. Ol melek yüzine diküp gözlerin
Hep kesüpdi sâkit olup sözlerin
7393. Yine solında vü ardındağılar
Hep kara tonlar geyürdi serteser
7394. Yüzleri de kara çirkinler kamu
Görse kaçır yüzlerin ehl-i tamu
7395. Sözleri iri vü kendüler yavuz
Kimse anlara olamaz yüz-be-yüz
7396. Söyledükçe(e)'ağızlarından od yağır
Herbirinüñ ağzıdur san bir tağır
7397. Kiminün elinden oddan bir teber
Kimi elinde amud-ı nâr-per
7398. Kiminün elinde ateşden kısac
Şöylek(i)'olmaz degdügü yire 'ilac
7399. Kimi elinde 'asâ-yı âteşîn
Şöyle kim görenleri yakar hemin
7400. Ol melekler ile heybetli kamu
K(i)'anlara kimse alamaz rû-be-rû

7401. Ol melek kim kürsi üzreydi tamâm
Gevdesi başdan ayağa î hümâm
7402. Gözleri par par yanardı şemsvar
Her gözi bir zühre gibi tâbdâr
7403. Dahi kanatları vardı ol kadar
Kim anı ad idemez akl-ı beşer
7404. Dahi bir ulu ağaç öninde hem
Ol feriştenün bitdi lâ cerem
7405. Ol ağaç key ulu vü yaprağı bol
Addolunmaz şöyle kim aklile ol
7406. Ol ağacuñ yaprağı addin tamâm
Hak'dan özge kimse bilmez î hümâm
7407. Zire kim ne denlü canlu canavar
Yirde gökde varise î pür hüner
7408. Başka başka herbirisinüñ adı
Ol ağaç yaprağına yazlıyıldı
7409. Ya'ni herbir yaprağı bir ad tamâm
Başka başka yazlıyıldı î hümâm
7410. Dahi ardında varidi bir legen
Lîkin ulu vü giçi degül igen
7411. Râvi bir hunça kadar varidi dir
Neyidügin diyeyim kendüni dir
7412. Ol melek her dem sağ elile revân
Ol legenden nesne alurdu î cân
7413. Virür ol küçücek melekler anı
Kim sever anları görenüñ cânı
7414. Yine sol elile alur ol melek
Ol legende sunuban neyse dilek
7415. Ol kara yüzlülere virür yine
Ne alup virür bilemez kimsene
7416. Levh ü ağaçdan veli gitmez gözi
Bu iş üzre key müccid olmuş özi
7417. İlle key sa'b u sehmina giydi ol

- Anı gözler ol melekler sağ u sol
7418. Anı bu hey'etde gördükde hemân
Korkdı gönülüm ditredi uzvum revân
7419. Şöyle kim Hak avni irmege yakin
Çıkdıyidi can cismümden revân
7420. Cebrâil'e sordum didüm î yâr
Bu melek kimdür bu heybetde ki var
7421. Dedi Azrail'dür bu yâ Habîb
Kim can almakdur buna dâim nasîb
7422. Yirler ü göklerde ne kim canavar
İri uşak vardur î pür hüner
7423. Kamusınıñ canını budur alan
Birbitrinden ayırup nâlân kılan
7424. Atayı oğullarından ayırır
Oğlın alup atasın mahrum kılur
7425. Hey ne ma'mur evleri kılur harâb
Hey ne simin berleri kılur turâb
7426. Hey ne gül yanakları soldurdı bu
Niçe bülbül dilleri güldürdi bu
7427. Hey ne sultanları etdi tahtdan
Hey ne güzelleri itdi bahtdan
7428. Hey ne abad eve kim bu girmede
Ol evüñ ehli melâlet görmedi
7429. Kankı ma'mûr eve kim basdı kadem
Ol evüñ kavmin tağıtdı bîş ü kem
7430. İkisini bir arada komadı
Bu uludur ol giçidür dimedi
7431. Bari cümle yaradılmışun tamâm
Canını kabz eyleyen budur müdâm
7432. Ben dahi ol dem aña vardum yakin
Hoş selâm itdüm aña ol dem hemin
7433. Lîki tesbih itdi ol da ol zamân
Buyidi tesbîhi yâd itdüm hemân

*"Sübhâne men te'azzeze bi'l kudreti ve'l bekâi ve kahare'l
ibâde bi'l mevti ve'l fenâi sübhâne'l fa'âlü limâ yürüdü
sübhâne'l ahlâf men yüümütu ve hüve hayyü lâ yemût"*

7434. Baş getürüp baña itmedi nazar
Hâletinden olmadı ya'ni diğér
7435. Didi Azrail'e Cibril-i emin
Hiç bilür misin ki bu kimdür yakin
7436. Didi bilmezem didi bu merd-i tâm
Mefhar-cümle halâyıkdur tamâm
7437. Enbiya vü mürselinüñ hâtemi
Evliyâ vü eshiyanuñ akdemi
7438. Yırde gökde Ahmed ü Mahmûd bu
Hüsn ü halk u lutfîle mevdud bu
7439. Budurur Peygamber-i âhir zamân
Buña ümmetdür kamu insân u cân
7440. Hak katında kurbet istersen tamâm
Buña ümmet olmağa sa'y it müdâm
7441. Cânib-i Hak'dan dahi irdi hitâb
K(i)'ol hitâbı di hitâb-ı müstetâb
7442. Ê melek rıdvânum iderseñ talep
Bil Habîbümüñ rızâsıdur sebep
7443. Ne sorarsa rıfkıle virgil cevap
Tâ hatasuz her işüñ ola sevap
7444. Döndi Azrail benden yaña pes
Gözlemedi dahiş ayruk piş ü pes
7445. Karşulayup ellerim öpdü hemân
Çok tevâzu' eyledi oldem î cân
7446. Didi kim ehlen ve sehlen merhabâ
Ê Habib-i Hakk-ı Hatm-i Enbiya
7447. Ne buyurursañ buyur kim tutayım
Kamulardan devlet aynın atayım
7448. Pes didüm kim î melek niçün yüzün
Altı oldı toğrısın digil sözün
7449. Ya resulallah didi yüzüm tamâm

- Altı olduğu budur kim î hümâm
7450. Altı kavmün altı yüzümle müdâm
Canlarını aluram i nîknâm
7451. Sağ yanundağı yüzümle î Emin
Maşrik ehli canın aluram yakın
7452. Sol yanumdağı yüzümle yine
Kasd iderem ehl-i garbuñ rûhına
7453. Anlaruñ rûhın anuñla aluram
Ne ki Hak emrise eyle kıluram
7454. Aluram depemdeki yüzümle hem
Gök ferişteheri ruhın biş ü kem
7455. Ayağum altındağı yüzümle hem
Yir altındağularun aluram
7456. Dahî önümdeki yüzümle kim ol
Yüzlerimün ghökçeğidür yâ Resûl
7457. Yüzlerümün yokdur andan ahseni
Dahi beşşâş u latif ü elyeni
7458. Ümmetünüñ canını î biş bin
Anuñ ile kabz iderem bil yakın
7459. Dahî ardumdağı yüzüm kim î cân
Yüzlerümüñ akbahıdur bî-gümân
7460. Kamusından dahî heybetlidür ol
Andan ahsen bir yüzüm yok sağ u sol
7461. Anuñ ile râh-ı küffâr-ı tamâm
Bi- muhâba kabz iderem î hümâm
7462. Dahî bil kim ümmetüñe ben yakın
Analarından rahimem î Emin
7463. Benden anlara gelen şefkat tamâm
Yir ü gök halkına gelmez i hümâm
7464. Bununile şefkatüñden umaram
Hak Teâlâ Hazretüñe kim varam
7465. Anda bana idesin bir iltifât
Ta ki bulam ateş-i gamdan necât

7466. Liki sen dahi erinme î Emin
Vir salavât ber Resûl-i alemin
7467. Pes yine didüm aña kim yâ melek
Kaygulsın görürem nedür dilek
7468. Hiç yüzün gülmez ışımaz bir nefes
Zehresi yok yüzüne bakmağa kes
7469. Ne sebedendür anı da kıl beyân
Bu meâni ta bana olsun 'ayân
7470. Didi ol demden beru kim beni Hak
Bu iş üstine müvekkel kodı Hak
7471. Canın alan yaradılmışun benâm
Ol sebeden kaplayıpdur beni gam
7472. Bir nefes bu gussadan şâd olmadum
Lahzai bu gamdan âzâd olmadum
7473. Zire bu iş bir emânetdür ulu
İki âlem bu emânetden tolu
7474. Bu emânet barı altında müdâm
Gussayile geçürürem subh u şâm
7475. Dahi didüm niç(e)'alursın canları
Bileyim baña beyân it anları
7476. Didi ol demden beru kim beni Hak
Yaradupdur otururam bunda çak
7477. Bir adım kalkup yirümden gitmedüm
Hâletümi dahi dürlü itmedüm
7478. İki dürlüdür cemi'i ademi
Birbirine muhalif alemi
7479. Birisi ehl-i saâdet nik-baht
Biri bedbaht u şakî' vü tab'ı saht
7480. Ol saadet ehline irse ecel
Hak Teâlâ emrile azze vecel
7481. Gönderürem on melek rahmanı hoş
Tâ suhûletle alar canı hoş
7482. Hoş kokularile handan rûyile
Müşk-i anberdan mutayyeb bûyile

7483. İşidicek anı ol c n-ı sa'id
Karşulayuban ider anları 'id
7484. Ben oturduğum aradan ol zam n
Aluram ol m 'min n canın rev n
7485. Gönderürem anı illiyine hoş
Z -saadet kim bu hale ola t ş
7486. Varuban anda saf lar sürer ol
Seyr ider ş d n oluban sağ u sol
7487. Var ne'uzu billah ol ademi
şirk   k frile geurdise demi
7488. Gönderürem şol kulumdan on melek
Kim 'azab itmekdür anlara dilek
7489. Kamusı elinde alat-ı 'azab
İtmeki n a a takri'u 'ikab
7490. Y zleride eyle zişt   sehmenak
K(i)'eks zin g ren n olur adı ak
7491. Varup enva'ı az b ile tam m
Canını sıkarlar anu n   h m m
7492. Boğazına irg r rler canını
Bilmez olur derdin n dermanını
7493. Pes sunuban kabz iderem anı ben
Ol Habib n gevdesinde canı ben
7494. Gönderürem anı siccine hem n
Dürlü takri'u az bile rev n
7495. Varuban anda az bile kalur
Haş u neşr olunca ol yirde olur
7496. Pes didüm kim   melek eyle bey n
Olasın neden bilürsin ins   c n
7497. Y rlar   g lerde ne kim canavar
Vardur anlaru n  l min serteser
7498. İrd gin neden bilürsin y  melek
Vasf kıl kim hasıl olsun bu dilek
7499. Didi bu ağa ki var önümde uş

Sûretidür dirlügün î tiz hoş

7500. Yirler ü göklerde ya'ni serteser
Ne kadar varise canulu canavar
7501. Anda her yaprak ki bitmişdür tamâm
Bir dirinü adı yazludur benâm
7502. Yir yüzinde ger saâdet ger şaka
Yazludur her yaprağun bil mutlaka
7503. Bir yüzinde adı yazludur hemân
Râviler bu resme itmişdür beyân
7504. Hem bu levh içinde adı yazludur
Şöyle kim mermerde muhkem kazludur
7505. Bunlaruñ her kankısı kim zâr ola
Ölmekiçün ya'ni kim bîmâr ola
7506. Olur ol yaprak ki adu yazlu var
Levni saru olup olur âşikâr
7507. Çün ecel irişe ol yaprak düşer
Mahvolup hem levhden adı gider
7508. Ger saâdet ehliyise ol kişi
Aña göre kıluram ben de işi
7509. Gönderürem on ferişte hûb-rû
Hûb tab'u hûb hulk u hûb-rû
7510. Tib-i cennetle mutayyeb pâk-cân
Varup ol kişiye iderler î cân
7511. Anları egöriccek ol cân-ı saîd
Cismi suyından ider kat'-ı ümid
7512. Dahi bunda istemez bunda karâr
Elveda' idüben eyler 'azm-i yâr
7513. Maşrik u magribde kanda k(i)'olsa ol
Ben yirümden uzaduram aña kol
7514. Kabz iderem ol saîdüñ canını
Koyuban yirinde îñ ü vayını
7515. Gönderürem anı illiyine hoş
Zi saâdet kim bu hâle ola tuş

7516. Var iyazu billah olsa ol şakî
Gönderürem on melek ana daki
7517. Zîşt suret zîşt siret zîşt hu
Zîşt tab'u zîşt hulk u zîşt bu
7518. Şöyle kim anları gören nâgehân
Korkusundan virür ol dem can
7519. Varuban dürlü azâbile hemin
Canını sıkuban iderler emin
7520. Boğazına irinürler çün tamâm
Kabz iderem ben bu yirden î hümâm
7521. Gönderürem anı siccine o dem
Varuban anda çeker dürlü elem
7522. Pes didüm kim î melek eyle beyân
Bu sipâhuñ kim melekden var 'ayân
7523. Ne kadardur sağışın bilür misin
Hiç şumaruñ anlaruñ kılur mısın
7524. Didi ol denlü bilürem kim tamâm
Her kişiye kim ecel ire benâm
7525. Viribirem rahmanı üç biñ hûb-ru
Bu melâikden tama î nîk-hu
7526. Hem yine üç bin ferîşte rû siyâh
Kim 'azab idicilerdir sâl u mâh
7527. Gönderürem anları dahi hemân
Bir aradan □8 Resûl-i pâk-cân
7528. Varup anuñ işin iderler tamâm
Ol ferîştehler ila yevmi'l kıyâm
7529. Bir dahi nevbet irişmez anlara
Kabz içün ta kim varalar canlara
7530. Hem anuñ tesbîhin itdüm anda guş
Buyidi tesbihi anuñdahi uş

*"Sübhâne men te'azzeze bi'l kudreti ve'l bekâi ve kahare'l
ibâde bi'l mevti ve'l fenâi sübhânallahi hâlikun limâ yürîdu"*

7531. Geçdüm andan dahi gördüm bir deñiz

- Kim gören kişiden uçurur beñiz
7532. Gayet ulu vü dahi berrâkidi
Levn-i südden saf kardan akıdı
7533. Cebrâil'e didüm i yâr-i azîz
Ne deñizdür bu deñiz böyle temiz
7534. Didi bu kar denizidür î hümâm
Buña düşse yiri gök halkı tamâm
7535. Bir nefesde tonup olurdu helâk
Sovugına doymayup î serd-i pâk
7536. Geçdüm andan bir eve irdüm hemân
Kim nazîrin görmemiş çeşm-i cihân
7537. Kıp kızıl yakutdan key sâf u pâk
Mihrimâh efrûz gibi tâbnâk
7538. Anda on bin varidi kandil-i zer
Dahi mür varid ü yakut u güher
7539. Birbiri yanında aslu hub u pâk
Mihrümeh gibi münîr ü tâbnâk
7540. Hem kızıl yakutdan var menberi
Şöyle kim görenden olur dilberi
7541. Yine sîm ü hâmdan hem bir menâr
Anda halk itmiş Hüda-yı Girdigâr
7542. Boyı biş yüz yıllık anuñ yol tamâm
Râvi böyle nakl kıldı î hümâm
7543. Cebrail'e pes didüm i Cebrâil
Bu ne evdür böyle zîba vü Celîl
7544. Beyt-i ma'mûr budurur didi tamâm
Kim kasem yad itdi Hak buna benâm
7545. Ol zamandan kim bunu halk itdi Hak
Sûr-ı İsrâfil urulinca çak
7546. Günde yitmiş biñ melek î nikhâm
Gusl idüben nûr bahrinde tamâm
7547. Pak oluban bağlanur ihrâm hep
Hak rızâsın sıdkile idüp talep
7548. Cavk cavk u fevc fevcu saf saf

Gelüben bu beyti iderler taraf

7549. Liki hasr olunca bir dahi tamâm
Ol tavaf idenlere î niknâm
7550. Ruzi olmaz bir dahi itmek tavaf
Ol kladar gelür melekler saf saf
7551. Böyle didi vü elim aldı hemân
Beyt-i ma'mûra getürdi ol zamân
7552. Didi kim î Hâtemü'rrüslü'l kirâm
Bunda dahi gerek olasın imâm
7553. Beyt-i makdisde nitekim enbiyâ
Cân u dilden saña kıldı iktidâ
7554. Anlaruñ olduñ imâmı serteser
Kılduñ iki rek'at î Hayrü'l beşer
7555. Bunda dahi budurur fermân-ı Rab
Bu ferîştehler uyalar saña hep
7556. Bunlara dahi sen olasın imâm
Hak diledi yirine gele tamâm
7557. Böyle didi çünki Tavûs-ı Melek
Yirine gelmekiçün ol dem dilek
7558. Geçüben önlerine ol dem imâm
Ol ferîştehler baña uydı tamâm
7559. İki rek'at kıldum anda da namâz
Cân u gönülden kılup Hakk'a niyâz
7560. Hâtrumdan anı kılurlar hutûr
Böyle geçdi kim bu cem'u bu huzûr
7561. Ümmetümünde olaydı noladı
Bu saâdetden olarda buladı
7562. Rûzi kıldı ümmetüme Hak anı
Kim cemi'i cem' ola cum'a günü
7563. Câmi'e kıla huzurile namâz
Ol ferîştehler gibi idüp niyâz
7564. Hak niyâzın anlaruñ kıla kabûl
Hep melekveş olalar makbûl kul

7565. Siz dahi î aña ümmet dirilen
Mevlidiçün cem' olup dirilen
7566. Adın işitdükde Ol Peygamberüñ
Yir ü gök ehline cümle rehberüñ
7567. Dek oturmayup salavât virüñüz
Akl u fikri başuñuza dirüñüz
7568. Hem yine didi Resûl-i pâkcân
Behterin-i ehl-i arz u asmân
7569. Gördüm ol dördünci gökde âfitâb
Âlemine virür andan nûr u tâb
7570. Ululuğı ravi kavlince tamâm
Yüz yigirmi yirceyimiş î hüâm
7571. Ba'zı seksen biñ yıllık yol didi
Kimi dahi az u bol didi
7572. Âfitabuñ cürmün idüp ihtilâf
Sanmañuz bu sözleri kizb ü güzâf
7573. Râvi yine didi kim ol Zü'l celâl
Âfitabı halk idicek berkemâl
7574. Kızıl altundan yaratdı bir gemi
Kim ne görüp ne işitmiş âdemi
7575. Hem kızıl yakuydan bir çarh ulu
Hak kılmış üç yüz altmış köşelü
7576. Yine her köşede seksen biñ tamâm
Var melekler bî -kem ü biş î hüâm
7577. Yine emr itdi ki cirm-i âfitâb
Ol kızıl altun gemiden vire tâb
7578. Pes melekler âfitabı aldılar
Ol kızıl altun gemiye saldılar
7579. Ol gemiyi dahi alup ol zamân
Çarh-ı yakut üzre kodılar revân
7580. Pes felek bahrinde çarhı çekdiler
Şarkdan mağrib suyına dikdiler
7581. Altı yüz biñ dahi altmış biñ melek
Gice vi gündüz devr idüp felek

7582. Güni şarkdan garba iltürler tamâm
Ol melekler subh olıcak î hümâm
7583. Gidüp andan tâat iderler kamu
Göklerüñ köşelerinde su-be-su
7584. Yine ol deñlü melek gelür hemân
Çarhı çeküp şemsi sürerlerrevân
7585. Subh olunca yine tağılır olar
Subh-ı haşr olunca böyledür bular
7586. Tâ kıyamet bir gelüben gidene
Ya'ni bir kez şemse hizmet idene
7587. Bir dahi nevbet irişmez hizmete
Gel nazar kıl bu kemâl-i kudrete
7588. Ol sebepden her gicede âfitab
Arş altına gelüp î kâmiyâb
7589. Secde ider yüz yire koyup revân
Secdeden kalkınca subh olur hemân
7590. Geydürürler anda yitmiş biñ tamâm
Nûrdan hülle güneşe î hümâm
7591. Gönderürler yine andan şarka dek
Canib-i Hak'dan bu resmedür dilek
7592. Yine bundan bir işâret var saña
Şerh ideyin kulak urarsañ baña
7593. Bu ki her gicede bir kerre güneş
Secde kılduguçün şevkile hoş
7594. Nûrdan ol geye yitmiş biñ hulel
Kim birin görüp işitmemiş milel
7595. Sen ki günde biş vaktin beş namaz
Kıluban şevkile idesin niyâz
7596. Niçe secdelerki anda idesin
Tâati yolına Hakk'uß gidesin
7597. Nur-ı iman hil'atin öldükde sen
Geyüben kabre varursan mu'temen
7598. Rahmet ü lutf-ı Hüdâ'dan ne acep

- Bu kadar çün bulına sende sebep
7599. Kim saña vire cinan içre kusûr
Kim vire gılmânu vildanile hür
7600. . Hem rivâyet itdi ashâb-ı kibâr
Kim günün dört yüzi vardur tâbdâr
7601. Bir yüzinde nur-ı ebyazla tamâm
Yazludur nâm-ı Ebu Bekr-i hümâm
7602. Bir yüzinde hem yine nâm-ı Ömer
Yazıludur nûr-ı ahmerle çüzer
7603. Bir yüzinde dahi Osman adı hem
Nur-ı ağbar birle olmışdur rakam
7604. Bir yüzinde de yine nâm-ı Ali
Nûr-ı asfer birle yazılmış beli
7605. Bu esami izzetine Ol İlâh
Âfitâbı kıldı enver sâl u mâh
7606. Bari bu vasfile her gün âfitâb
Maşrika varup virür âfâka tâb
7607. Pes gidüp andan Resûl-i pâk-cân
İrdi beşinci göge ol dem hemân
7608. Ravi dir yakut-ı ahmerdendi ol
Gün gibi berk ururidi sağ u sol
7609. Ba'zı râvi dir kızıl altunidi
Şöyle kim canlar aña meftûnidi
7610. Yine ululığı ol gögün î yâr
Dillerile vasf olunmaz âşikâr
7611. İlle ma'kuli budur kim yidi yir
Aña nisbet dört gögile î dilîr
7612. Bir ulu sahra içinde halkaca
Ola ya olmaya ancak î hoca
7613. Kakdı kapusın önünde Cebrâil
Bî-tavakkuf andan bâ-emr-i Celîl
7614. Didi kapucısı kimdür kim bu dem
Kapuya gelüp kakar kapuyı hem

7615. Didi benven Cebrail ol dem aña
Didi yoldaş kimse var mıdur saña
7616. Didi bilemce Muhammed vardur
Kim Habîb-i Hazret-i Cebbârdur
7617. Didi vakt oldı mı ol şahbâz-ı cân
Emr-i Hakkıle kıla arş-ı âşiyân
7618. Ana Tâvûs-ı melek didi ne'am
Şimdi benümle biledür bunda hem
7619. Hamd idüp feth itdi bevvab anda bâb
Biz dahi girdük içeru başı tâb
7620. Nurdan bir kürside kılmış karâr
Çünkü girdüm gördüm anı âşikâr
7621. Anda girdükde hemân virdüm selâm
Hoş selâmum aldı ol dem ol hümâm
7622. Muştıladı çok kerametle beni
Didi bekledi kamudan Hak seni
7623. Sana Hazretten olan izzet tamâm
Olmadı hiç kimseneye î hümâm
7624. Gördüm anda yine dört yüz biñ melek
Kim müvekkel olmuşıdı ber-felek
7625. Yine ol bevvâbuñ emrinde tamâm
Biş yüz biñ hem melek var î hümâm
7626. Her biri emrinde beş yüz bin yine
Var ferîştehler ki vasfın kimsene
7627. Kimse idemez hem sağışın
Anlaruñ hep eylemiş Hak sağ işin
7628. Cümlesi kılmış ayağ üzre kıyâm
Evvel ü ahir huzûrile tamâm
7629. Bu arada kamu tesbîh eyledi
Bî-kinâyet cümle tasrîh eyledi
7630. Diñleyüp tesbihin anlaruñ tamâm
Yâduma aldum serâser î hümâm
7631. Buyidi tesbihi anlaruñ meğer
Gûş tut kim vasf ideyim serteser

"Sübhâne rabbi'l erbâb sübhâne rabbiye'l aliyyi'l a'zam subbûhu kuddusu rabbu'l melâiketi ve'rrûh"

7632. Geçdüm andan gördüm İbrahim'i hem
Lût u İsmâil'i de î muhterem
7633. Dahi İshâk vü Ya'kûb'ı bile
Kamusın gbir yirde gördüm cem'ile
7634. Varuban mecmu'ına virdüm selâm
Aldılar anlar selâmum î hümâm
7635. Şâd oldılar beni gördükde hep
Gül gibi gülüp kamu depretdi leb
7636. Karşu geldiler baña ol dem yine
Muştılayup kamusı döne döne
7637. Hem mübareklediler mi'râcumı
Dürr-i devletde başumda tâcumı
7638. Dürlü ikrâm eyleyüp î nîknâm
Pes benümle itdiler feth-i kelâm
7639. Didi İbrahim peygamber baña
Gûş kıl bu sözi kim direm saña
7640. Ümmetüñ hakkında kıl sa'y-ı cemil
Kim kabul ider dilegün Ol Celîl
7641. Yüklerüñi cehd idüp yinildi gör
Ravza-i huld ola tâ anlara gör
7642. Bunı diyüp kıldı tesbîh Ol Nebi
Şevk u zevkile açup ben lebi
7643. Bende ol haletde tutdum ana gûş
İtdi bu tesbihi oldem cûş cûş

*"Sübhânallahi rabbi'l arşı'l azimi sübhâne men lâ yasifü'l
vâsifüne azemetuhû ve müntehâhu sübhâne men haza 'at lehu'rrikâbu ve
zellet lehu'z-ziâbu sübhânallahi ve teâlâ 'ammâ yasifüne"*

7644. Dahi İsmail tesbihi î cân
Buyidi anı da gûş itdüm hemân
7645. Sübhâne'llatifi'l habîr
Sübhâne 'ssemiü'l alîm

7646. Dahi İshâk'uñda tesbîhi î yâr
Buyidi gûş itdüm ol dem âşikâr

*"Sübhâne'l meliki'l kuddusî sübhâne'l mü'minü'l müheyminü
sübhâne'l gafûru'rrahîm"*

7647. Lût tesbihi dahi buyidi hem
Gûş itdüm anı da î muhterem

*"Sübhâne'l celili'l kerimi sübhâne'l azîzi'l gaffârî sübhâne'l
vahidü'l kahhar sübhâne'l meliki'l cebbârî sübhâne'l
müheymine'ssetârî sübhâne'l kebîrî'l müteâl"*

7648. Gördüm ol gök ehline ol dem tamâm
Ayak üzre turup itmişler kıyâm

7649. Şöyle kim sığmaz aralarına mu
Kamu tesbih ider itmez güft gu

7650. Buyidi tesbihi anlarında hem
Diñleyüp zevkile oldum muğtenem

7651. Sübhâne'l kâzi'l ekber
Sübhâne'l adlillezi lâ yecûru

7652. Cebrail'e didüm î peyk-i emin
Tâ'ati bu mı bu mecmû'ın hemin

7653. Didi budur dile likin sen dahi
Kim bu tesbihin sevabını ahi

7654. Ümmetüñe ruzi kıla girdigâr
Buña meşgul olalar leyl ü nehâr

7655. Götürüp eyledüm ol dem duâ
Hazret-i Hak'da hemân oldu revâ

7656. Ol arada bir melek gördüm yine
Kim anuñ vasfin idemez kimsene

7657 Olmışdı kürsi üstinde karâr
Eylemişdi ol melek ol dem î yâr

7658. Eyle ulu kim yaratılmış tamâm
Ger anuñ ağzına girse î hümâm

7659. Ağzı bir lokma olmayaydı hep
Eyle ulu halk itmiş Rab

7660. Dahi gördüm çok ferîştehler ulu
Başları beşinci gökden yukaru
7661. Hem yidinci yirün altında tamâm
Ol meleklerüñ ayağı î hümâm
7662. Her biri elinde bir oddan ‘amûd
Kim ol od katında dünya adı dûd
7663. Bir bölük kavm anuñile serteser
Urup iderleridi zîr ü zeber
7664. Tağılur at u deri vü üstühân
Yine dirilüp bütün olur hemân
7665. Gevdelerine girüben canları
Dirilüp yirine gelür kanları
7666. Yine urup tağıdurlar ol zamân
Rîze rîze olur at u üstüvân
7667. Yine dirilür hemân sâatde tiz
Bu 'azabile geçerler î 'azîz
7668. Hasılı andan katırak ben 'azâb
Görmedüm ol vakte dek î kâmiyâb
7669. Cebrail'e didüm î peyk-i Celîl
Bu seferde çün baña olduñ delil
7670. Bu mu'azzebler bana di kimdürür
Kim bulara böyle ol hakimdürür
7671. Didi ol dem Cebrâil-i pâk-cân
K(i)'i Resûl-i arş u ferş ü asumân
7672. Bunlar anlardur ki dünyada müdâm
Şirk getürürlerdi hakla subh u şâm
7673. Oğlı kızı çifti var dirleridi
Her ne herze bulsalar yirleridi
7674. Zikr-i tesbih itdiler bâ-emr-i Rab
Ol melekler şöyle .
7675. Anlaruñ tesbîhi itdüm gûş hoş
Buyidi zikri kamunuñ tûş tûş

*"Sübhâne'l vâhidi'l ehad sübhâne'l kakhârı 'ssamed sübhânellezi lem yelid
velem yûled velem yekun lehû küfüven ehad*

sübhanellezi leyse kemeslihi şey'ün ve hüve'ssemiü'l basîr"

7676. Gördüm anlardan öte bir bahr-i nâr
Şu'lesi emvâcî serteser şerâr
7677. Gözlerümi hire kıldı ru'yeti
Lerzeye saldı tenümi heybeti
7678. Cebrâil' e didüm î peyk-i emin
Bu ne deryâdur baña bildür yakın
7679. Didi bahr-i nârdur bu î Habîb
Dahi nehrü'ssa'f dirler zî-acîb
7680. Haşr güninde ki halk ide kıyâm
Arsagâhe hâzır ola hâs u 'am
7681. Tamu ehli üzre bu bahr ol zamân
Mevc uruban ola ol âteş-i figân
7682. Şöyle kim vasf idemezem anı ben
Hâzır oldukda göresin anda sen
7683. Geçdüm andan irdüm altıncı göge
Dil gerek kim anı vasf idüp öge
7684. İlle gayet rûşen ü şeffâfidi
Ak inciden veli key sâfidi
7685. Ba'zılar anı zebercedden didi
Şekker ü kand u nebâtile yidi
7686. As idi bevvabı ol göğün benâm
Râviden bu resme nakl oldu tamâm
7687. Kalını anuñ da biş yüz yılıdı
Bu rivâyet şüphesüz bî-kîlidi
7688. Kakdı kapusın anuñda Cebrâil
Didiler kimsin didi peyk-i Celîl
7689. Cebrâil'em hem Muhammed dür bile
Aç kapuyı hâcetüñ andan dile
7690. Didi kim ol gelmege vakt oldu mı
Ya'ni ol mahbûb-ı Hazret geldi mi
7691. Pes beli didi yine peyk-i emin
Hamd idüben feth-i bâb itdi hemin

7692. Kapudan girdüm hemân urdum selâm
Ol dahi aldı selâmum bî-kelâm
7693. Elümi tutup didi kim yâ Resûl
Nûş-ı cân olsun saña uş bu vusûl
7694. Hem saña olsun mübârek bu sefer
Zât-ı paküñ görmesüñ hergiz hatar
7695. Bu kerâmetler ki Hak virdi saña
Virmedi hiç kimseye önden soña
7696. Hem dahi eydüklerüñ olsun ziyâd
Dünya vü 'ukbide olgil ber-murâd
7697. Dahi mi'râcuñ mübârek olsun
Hüsn-i ahlâkuñla 'âlem tolsun
7698. Ben dahi amin didüm ol dem hemân
Müstecâb itdi duâmı Müste'ân
7699. Altı yüz biñ var anuñda leşkeri
Her birinüñ altı yüz biñ var eri
7700. Hep ayağ üzre turuban saf saf
Düşmanil(e)'eydür gibi ceng-i musaf
7701. Şöyle kim sığmaz aralarına kıl
Hoş huşû'ıla tururlar ay u yıl
7702. Zâr u hayrân u zelîl ü nevhager
Birbirinüñ hâletinden bî-haber
7703. Didi derban kim eyâ Hayrû'l enâm
Bu melekler bu huzûrile tamâm
7704. Saña virürler salavât î güzîn
Rûz u şeb turup ayağ üzre hemin
7705. Ümmetiñüçün dahi min bâb-ı Rab
Rahmet ü gufrân iderler hem talep
7706. Siz dahi î ümmetüz diyen tamâm
Işkıla diñ es-salâtu ve's-selâm
7707. Hem işitdüm anlaruñ tesbîhini
Hıfz itdüm zabt idüp tesbihîni
7708. Buyidi tesbihi anlaruñda hem
Gûş tut kim diyeyim bî-biş ü kem

"Sübhâne men yüsebbihu lehu'l hitânü fi ka'rı bihârihâ sübhâne men yüsebbihu lehu'l hevâmu fi emkinetihâ sübhâne men

yüsebbihu lehu'l en'âmu fi sahâretihâ sübhâne men yüsebbihulehu'l vuhûşu fi revâsihâ sübhâne men yüsebbihu lehu'ddidâni fizîkiha ve zankiha sübhâne men yüsebbihu lehu fi fecci'l bihâri sübhâne men yüsebbihu lehu men fi'l arzı'l kıfarı sübhâne men yüsebbihu lehu'l a'la ru'ûsi'l cibâli sübhâne men yüsebbihu lehu'l halku bi'lleyli ve'nnehâri sübhâne men yüsebbihu lehu külle şefâatin ve linânin"

7709. Pes buyurdu Ol Resûl-i pâk-cân
Ol aradan da geçüp olduk revân

7710. Bir ferîşteh gördüm anda key ulu
San ki altıncı felek andan tolu

7711. Görmemişdüm ancılayın bir melek
Ta aña dek oldu altıncı felek

7712. Eylemiş bir kürsi üstinde karâr
Başşağa eyleyüp î kâmkâr

7713. Daima tesbih ider tesbîhi bu
Kulak urdum böyle dir î nîk-hu

"Sübhâne'l meliki 'l cebbâri'l müntakimu min 'azâbihi sübhâne'l mu'tî limâ yeşâu sübhâne'nnûr'ul münîri sübhâne'l cebbâri'lkerîm"

7714. Geçdüm andan uğradum İdris'e hem
Anuñile bile Nûh-ı muhterem

7715. Didi Cibril-i emin k(i)'î pâk-cân
Bu iki kardeşleründurur 'ayân

7716. Biri İdris ü birisi Nûh'dur
Bunlara Hak kapısı meftûhdur

7717. Bu sözi didükde Cibril-i emin
Bin de vardum anlara oldem yakın

7718. Pes selâm virdüm hoş aldılar tamâm
Didiler ehlen ve sehlen ya imâm

7719. Hamdülillah kim mübârek yüzüñi
Gösterüp dinletdi bize sözüñi

7720. Dahi bizüm ulumaz kıldı seni
Ekremi halk idüp Ol Hayy u Gani

7721. Böyle diyüp beni kuçdılar revân
Birbiri ardın(a)' ol iki pâk-cân

7722. Yine tesbih itdiler oldem hemin
Buyidi tesbihi İdris-i emin

*"Sübhâne muhibbe's-sâilin sübhâne kâbızı'l cebâbireti
sübhânellesi 'alâ felâ yebluğu uluvvehu ehadun sübhânellesi lâ
yahfâ aleyhi şey'ün fi'l arzı vela fi'ssemâi ve hüve'ssemi'ül
alîmu sübhâne men lâ tezîdü fi mülkihi tâ'atü'l mutî'ine velâ
tenkûsu mülkihi ma'siyeti'l 'âsîne"*

7723. Böyle buyurmuş hadîsinde meger
Seyyidi'rrüsli Resûl-i mu'teber

7724. İricek altıncı göğe ben hemân
Ol felekde gördüm İdris'i 'ayân

7725. Gerçi doredüncide dir sâhib-i kasas
K(i)'enbiyâdan anda zikr oldı kasas

7726. Hem kitab-ı bedv-i halk içre î cân
Dir ki İdris'ün makâmıdur cinân

7727. Nûh dahi eyledi tesbih hem
Anı da zabt eyledüm bî-bîş ü kem

7728. Buyidi tesbihi anunda hemin
Diñle k(i)'olasın belâlardan emin

*"Sübhâne'llatîfi'rrahîmi sübhâne 'l fettâhı'l alîmi sübhâne'l
cevâdı'l kerîmi sübhâne'l hayyi 'l halîmi sübhâne'l ferdi'l
kadîm sübhâne'l hakkı'l kerîmi sübhâne'l azîzi 'l hakîm"*

7729. Geçdüm andan uğradum Mikâil'e
Ululuğı vasf(1)'anun gelmez dile

7730 Bir acep ulu melekdür kim cihân
. Yaradılaldan nazîrin ins ü cân

7731. Görmedi hem görmeyiser i hidiv
Bunı tasdik it ki yokdur bunda riv

7732. Bir ulu kürside eylemiş karâr
Hem öñiñde bir terâzu dahi var

7733. Gayet ulu ol terâzu dahi hem
Şöyle k(i)'iki keffesi î muhterem

7734. Ol Hüdâ hakkı ki canı ben kuluñ
Kudreti elindedür daim bilüñ

7735. On dört bu dünya deñlü vardur
Sanma kim bu didügümden tardur
7736. Hem 'amûdı dahi maşrikdan tamâm
Mağrıba dek var ola î nîknâm
7737. Hem devavin-i halâyık-ı serteser
Yığılu öñiñde turur hayr u şer
7738. Pes ileru varuban virdüm selâm
Ol dahi aldı selâmum î hümâm
7739. Didi kılısuñ rif'atuñı Hak ziyâd
Bu kerâmetlerle ol handân u şâd
7740. Hem beşâret saña î Hayrû'l enâm
Kim müeyyedsin dü kevn içre tamâm
7741. Ümmetüñdür serteser hayrû'l ümem
Anlaruñdur cânib-i Hak'dan himem
7742. Kamu ümmetden bularuñ hayrı çok
Gayrılarun hep bu ümmet denlü yok
7743. Hem bularuñ hayrı mizanı nâkil
İdemez kimse bulara kâl ü kıl
7744. Bunlaruñ divanı hoş ter gayriden
Gayrda bu denlü yokdur hayrdan
7745. Nûş olsun saña vü anlara hem
Bu kerâmetler eyâ kân-ı kerem
7746. Devlet anuñ kim saña oldı muti'
Münkîr olup kılmadı fi'l-i şeni'
7747. Vay vay ana ki uymadı saña
Sanma kim ayruk anuñ işi aña
7748. Vardı hem Mikail'üñ î nîknâm
Yidi yüz biñ olusar hengi tamâm
7749. Herbirinüñ de yidi yüz biñ 'âlem
Taht-ı hükminde varidi muhterem
7750. Yidi yüz biñ her 'âlem altında hem
Varidi cünd-i melek bî- bîş ü kem
7751. Bu 'aded birle cemi'i bî-kusûr
Tâ'at-i Hakk' ile bulmuşlar huzûr

7752. Ben didüm kim bu ferîştehler tamâm
Hükmüñ altında midur hep î hümâm
7753. Didi biz bunlaruñile ya resul
Kullarunuz cân u dilden bilmiş ol
7754. Cânile saña salavât virürüz
Cñnumuza anı minnet görürüz
7755. Hem yigirmi biş bin yıl öş tamâm
Âdem'i halk itdügünden Hak benâm
7756. Hak'dan istiğfar iderüz rûz-ı şeb
Ümmetüñe virürüz müzdiñi hep
7757. Bunlaruñ herbirisi hem î Emin
Bir iş üstinde konupdur dâimin
7758. Gice gündüz hizmet iderler aña
Andan özge meyl itmez bir yaña
7759. Kimisi bile mevekkel kimi hem
Kar u yağmura müvekkel lâ cerem
7760. Kimisi berka kimi bulutlara
Kimi yir yüzinde biten otlara
7761. Hem müvekkel hem dahi hâdimdürür
Anı eyle bilmeyen nâdimdürür
7762. Hem yaradaldan cihânı girdigâr
Zâhir olalı nihân u âşikâr
7763. Ne kadar indi yire gökden matar
Kar u tolu dahi indi iniser
7764. Yiryüzünde hem biten berk u nebât
Yaprak u ağaç yemişler kat kat
7765. Her birisiyile vardur bir melek
İnkıta' olmaz sözin ta haşre dek
7766. Biri bir kez kim olaruñla gelür
Haşre dek nevbet aña değmez kalur
7767. Var kıyâs it ne kadardur ol sipâh
Aña göre bil nicedür padişâh
7768. Hem yine altıncı gökde ne kadar

Kim ferişte varidi itdüm nazar

7769. Ba'zı râkî' ba'zı sâcid ba'zı hem
Diz çöküp kılmış teşehhüd lâ cerem

7770. Kimi tesbîh u kimi tehlîl ider
Kimi tahmîd ü kimi teclîl ider

7771. Saf saf olup ditreşürler hemçü bîd
Zikr-i Hakdan gayrı yok güft ü şinîd

7772. Aşağa salmış cemi'i başlarıñ
Heybetü Hak olmuş içi tışlarıñ

7773. Cân u dilden kamusı Hakk'a muti'
Hiç birinden gelmemiş fi'l-i şeni'

7774. Kamusı Hakk'a müsebbih subh u şâm
Buyidi tesbîhi anlarıñ tamâm

*"Sübhânallahi'l allâmu'l gıyûbi sübhânallahi bi külli mübdiin ve âmilin
sübhânallahi rabbi külli mü'minin ve kâfirin sübhâne men
yaza'u fi heybetihi mâ fi butûni'l havâmili"*

7775. Geçdüm anlardan gördüm bir melek
Şöyle ulu kim nazirin aña dek

7776. Görmemişdüm ululukda ol kadar
Cism ü kalebde bir ulu mu'tebar

7777. Liki gözin dikmiş arşa ol hümâm
Gözin ol cânibden ırmaz subh u şâm

7778. İki kanat gördüm anda key ulu
Her birinden şark u garbe içi tolu

7779. Cebrâil'e didüm i peyk-i habîr
Ne melekdür bu melek şöyle kebîr

7780. Didi İsrâfil'dür bu î ulu
Kim bunuñ adile 'âlam toptolu

7781. Anı bildükde varup virdüm selâm
Ol dahi alup hemân kıldı kıyâm

7782. Dürlü dürlü 'izzet eyledi baña
Şöyle kim görüp anı kıldum taña

7783. Sen de ol 'izzetden istersen nasîb
Vir salavât şevkile çün 'andelîb

7784. Geçdüm andan uğradum bir bahre hoş
Sebz ü tâbânu ider peyveste cûş
7785. San zümürüddür yeşillikde veli
Rû-şinâsi pûş ider çeşm ü dili
7786. Şöyle k(i)'anı göricek gözüm 'ayân
Hire oldı bakamadum bir zamân
7787. İçi toptolu meleklerden anuñ
'Add u ihsâsı vü haddi yok sanuñ
7788. Kamusı tesbîh ider tesbîhi bu
Savt-ı 'alâyile rûşen sû-be-sû

*"Sübhâne'l kâdiri 'l muktediri sübhâne'l kerimi 'l ekrem
sübhâne'l celîli'l a'zam sübhâne'l azîmi'l hakim"*

7789. İki ayağıyidi yir altında hem
Başı 'arşa irüp olmuş kaddi hem
7790. Cebrâil'e didüm î 'âli siyer
Ne deñizdür bu deñizden vir haber
7791. Didi kim bu bahr-i ahzârdur î şah
Hazravâtehu bunı asl itmiş İlâh
7792. Ne kadar biterse alemde nebât
Bu deñizden irür anlara hayât
7793. Geçdüm andan uğradumm bir bahre hem
Kati kara vü ulu muhteşem
7794. Cebrail'e sordum didi ki ben
Bilmezem bu bahr halin hemçü sen
7795. Dahi hem bilmedi bilmez kimsene
Kim bu bahrüñ adı nedür kendü ne
7796. Liki içinde melekler bî-hisâb
Zikr-i tesbih içre iderier şitâb
7797. Savt-ı a'lâ vü latif âvâzile
Cümle bu tesbih ider sâzile

*"Sübhâne men 'alâ ve kahare sübhâne 'l muttali'u alâ men
hâfetuhu ve cehere's-semâe 's-sâbi'u"*

7798. Ol aradan da geçüp oldun revân

- Tâ ki göründi yidinci âsumân
7799. Gördüm anı ak cevherdendür ol
Şöyle k(i)'andan ağa virmez akl u yol
7800. Hâsılı hiç andan ak nesne 'ayân
Yırde gökde görmedüm î pâk-cân
7801. Ba'zı didi nûrdandur serteser
Anı görmeğe doyamazdı basar
7802. Eyle tâbânidi kim kurs-ı güneş
Aña karşı oluridi misl-i keş
7803. Adı İshâfur'dı hem ol gögüñ
Kudret-i Hakk'ı bunı bilüp ögüñ
7804. La'ldendür didi ba'zılar anı
Şöyle kim şâd eyleridi göreni
7805. Kapusısı adı Ruhâil hem
Hak'dan aña eyle virilmiş 'âlem
7806. Kapuyı kaktı hemândem Cebrâil
Didiler kimsin didi peyk-i Celil
7807. Didiler kim var bilence yâ Emin
Didi kim Ol Rahmeten lil âlemîn
7808. Ahmed ü Mahmûd Tâhâ Mustafâ
Hâtimi'rrüsl-i imâm -ı enbiyâ
7809. Pes didi bevvâb kim geldi mi ol
Didi geldi hamd idüp şükr itdi bol
7810. Karşı geldi ben dahi virdüm selâm
Hoş selâmum aldı ol dahi tamâm
7811. Ol illa ki gayet uludı
Bu söze inanmayanlar oludı
7812. Şöyle kim yiryüzini dürüp tamâm
Lokma gibi kılsalar î nîknâm
7813. Koyuban ağzına bin yıl kusalar
Lokma var ağzuñ içinde diseler
7814. Bil ki biñ yıl turduğundan sonra hem
Yine çıkarsalar anı bîş ü kem

7815. Tuymaya bilmeye girüp çıkdığın
Kim çıkarup ağzına kim tıkdığın
7816. Ol eyle uluyidi bil î yâr
Eyle halk itmişidi anı girdigâr
7817. Bu ululuğıla elüm tutdı ol
Yüzüme karşı tebessüm itdi ol
7818. Didi hep eylüklerüñ oldı kabul
Hem rızâ-yı Hak senüñdür yâ Resul
7819. Dahi virdi Hak kerâmetler saña
Devlet-i baki senün öñden soña
7820. Varıdı yüz biñ anuñ serhengi hem
Anlaruñ her birinüñ bî-bîş ü kem
7821. Yidişer yüz bin sipahi var tâm
Kamusı Hakk'a müsebbih subh u şâm
7822. Ba'zu tesbihin bunı dir anlaruñ
Ol sözi şirin dil ruşenlerüñ

*"Sübhânellezi basete'ssemâe ferefeeha sübhânellezi seteha'l
arza fe fereşehâ sübhânellezi etla'a 'l kevâkebe ve ezherehâ
sübhânellezi re'ese'l cibâle feheyâ hâ "*

7823. Ba'zılar bunı didiler hem yine
Diñleñüz kim ol dah(i)'aslile dine

*"Sübhâne'l aliyyi'l a'zam sübhâne celilî'l kebîri sübhâne'l
alîmi 'l gaybi felâ yüzhiru alâ gaybe ehaden"*

7824. Hem yidinci gök meleklerin tamâm
Gördüm ayak üzre kılmışlar kıyâm
7825. İlle gayetde huzur ile kamu
Başasağa salup itmiş yire ru
7826. Menzil- i odu edepde sâf sâf
Havfile turmuş kamu san kûhu kâf
7827. Savt-ı a'layile bu tesbihi hep
Zikr iderler ol gürûh-ı bâ-edep

*"Sübhâne men lâ yesifu vâsifu künhe sıfatihî felâ yüzhiru alâ
gaybihiehaden"*

7828. Bir ferişte var bular içinde hem
Başı sâk-ı arşa irmiş muhterem
7829. Yidi kat yirden aşığa ayağı
Sanasın arşun olupdı tayağı
7830. Hak buyursa bu cihanı serteser
Yuda bir lokma idinüp muhtasar
7831. Ağzına koymakda zahmet çekmeye
Yudmasında hiç meşakket çekmeye
7832. Ol da bu tesbihi iderdi müdâm
Yâduma aldum anı dahi tamâm

*"Sübhâne'l hâlık'l alîmi sübhâne'l mühtecibi bi nûrı celâlihi
sübhâne'l musavviru mâ şâe fi'l erhâm"*

7833. Bir ferişte anuñ ardında yine
Gördüm ol dem diñle kim ol da dine
7834. Vardı yitmiş biñ başı anuñ tamâm
Her başında dahi diñle î hümâm
7835. Vardı yitmiş bin yüzi her yüzde hem
Varidi yitmiş biñ ağzı muhterem
7836. Yine her ağzında yitmiş biñ dili
Varidi daim müsebbih î veli
7837. Yine her dil bin lugat birle tamâm
Hakk'a tesbih ideridi subh u şâm
7838. Buyidi tesbih anuñda hemin
Aytduğı dem yâduma aldum yakin

*"Sübhâne'nnûrı fevka külli'nnûrı sübhâne men hüve fi uluvvihi
dânin ve fi dünüvvihi âlin sübhâne men hüve fi sultânihi
kaviyyun sübhâne men hüve fi mülkihi azîzün sübhâne'l aliyyi'l
azim sübhâne'l aliyyi'l a'lâ sübhânehu ve teâlâ"*

7839. Gördüm anda bir melek dahi azim
K(i)'anı sun'ından yaratmış ol Hakîm
7840. Şöyle kim dünya vü 'ukbide tamâm
Ne kadar akar su varise müdâm
7841. Bir gözine koysalar bir gözine
İrüp itmeye zarar kendüzine

7842. OL dahi dirdi bu tesbihi müdâm
Guş idüp yad itdüm anı da tamâm

"Sübhâne'l azîmillezi leyse şey'ün a'zam minhu sübhane'l kadirillezi leyse şey'ün akdara minhu sübhane'l kaviyyillezi leyse şey'ün akvâ minhu"

7843. Bir melek gördüm yine anuñ da hem
Yidi yüz biñ başı var î muhterem

7844. Her başında yidi yüz biñ yüzi var
Her yüzinde yidi yüz biñ ağzı var

7845. Her ağızda yidi yüz biñ var dili
Ol melek bu rusmile yidi ulu

7846. Yidi yüz bin hem kanadı var anuñ
Diñle kim hürrem ola can u tenüñ

7847. Her dilinde yidi yüz bin var lugat
Şöyle kim bilmez birisin türk ü tat

7848. Ol lügatlerle ider tesbihi ol
Her lugatde idüben tasrih ol

7849. Karşusunda bir su var hem mahz-ı nur
Ol melek kendüyi daim anda yur

7850. Yidi yüz bin kerre dâim ol melek
Ol denize taluban çıksa gerek

7851. Kanadın silker talup çıkdukça ol
Her yöninden saçılır su sağ u sol

7852. OL sunuñ her katresinden bir melek
Yaradur Ol Hâlık-ı arz u felek

7853. Haşre dek tesbih ider anlar tamâm
Anlaruñ tesbihi budur subh u şâm

"Sübhâneke yâ seyyidi mâ a'zama şâneke sübhâneke yâ seyyidihi mâ a'lâ mekânüke sübhâneke yâ seyyidi mâ ekseme na'mâike sübhâneke yâseyyidi mâ akderu kudretüke alâ halkuke sübhâneke yâ seyyidi mâ erhameke bi halkike"

7854. Geçdüm andan dahi gördüm bir melek
Oturur bir kürsi zer üzre dek

7855. Dört yüzi varidi anuñ da beli
Birisi adem yüzi gibi veli

7856. Biri öküz birisi aslan yüzün

Biri kes didi ravisi sözün

7857. Dört yüzinde dahi var dört ağzı hem
Her ağızda bir dili var lâ cerem

7858. Dört dilile dahi hoş tesbîh ider
Lîki tesbîhinde key tasrîh ider

7859. Evvel âdem yüzün tesbîhi bu
Her nefes tesbihde tasrîhi bu

"Sübhâne men iza üsile a'tâ ve iza ü'ta efdale lirızkı benî âdeme"

7860. Yine öküz yüzi bu tesbih(i)'ider
Diñle anı da gamı dilden gider

*"Sübhâne yerzuku keyfe şâu sübhâne men yerâ velâ yürâ ve hüvebi'nnazari'l
a'lâ"*

7861. Dahi ol aslan yüzi tesbihi bu
Anı dahi zabt itdüm î ulu

*"sübhâne men yüsebbihu lehu'l halâyıki ecmaîn sübhâne men yerzu limen
yeşâu sübhâne men yerzuku'ssibâe bi'l fazlı"*

7862. Yine ker kes yüzi tesbihi de hem
Buyid(i)'olda diñledüm bî bîş ü kem

*"Sübhâne men yesme'u hafakâni 't-tuyûzi li mesâkinehâ sübhâne men
yüsebbihu lehu'ttuyûre fi evkârihâ sübhâne'l cevâdı 'lmufaddali sübhâne'r-râziki
't-tuyûri sübhâne men yüsebbihu lehu'l
hallâki ecmaîne erzâki li 't-tuyûri yâ rahîm"*

7863. Geçdüm andan da hemân ol dem revân
Ol melekler k(i)'anda var gördüm 'ayân

7864. OL kadar vardı melek anda î yâr
K(i)'anı diller idemez hadd u şumâr

7865. Şöyle kim ne deñlü kim geçdüm felek
Kamusından çoğudı anda melek

7866. Ba'zı râki' ba'zı sâcid anlaruñ
Ba'zı kâim ba'zı kâid anlaruñ

7867. Geçdüm andan bir melek gördüm azîm
Oturur bir kürsi üzre î hakim

7868. Başı arşa irmiş ayakları hem

Yidi yirden aşıağa î muhterem

7869. İki kanatları var gayet ulu
Şark u garb arası anuñla tolu
7870. Şöyle kim dünya vü ukbayı tamâm
Yuda bir lokma gibi î nıknâm
7871. Eli altında yidi yüz biñ melek
Hizmet ider aña şöyle kim gerek
7872. Anlaruñda her birinüñ şehriyâr
Hizmetindeyidi yüz biñ ceysi var
7873. Anı bu hey'etde çün gördüm hemin
Cebrâil'e didüm î Rûhu'l emin
7874. Ne melekdür bu melek böyle ulu
Bu felek bunuñ çerisile tolu
7875. Didi İsrâfil'dür bu yâ Resûl
Ki urıser Hak emriyile sûrı ol
7876. Cebrâil böyle diyicek î hümâm
Ben dahi varup aña virdüm selâm
7877. Ol dahi aldı selâmum anda hem
İhtirâm itdi baña î muhterem
7878. Didi kim ehlen ve sehlen merhabâ
Î Habîb-i bârigâh-ı kibriyâ
7879. Müjde saña ümmetüñe dahi hem
Kim rıza-yı Hak senüñdür lâ-cerem
7880. Ol kerâmetler ki Hak virdi saña
Virmemişdür kimseye öñden soña
7881. Bunı diyüp itdi tesbih ol zamân
Anı dahi yâduma aldum hemân

*"Sübhâne 's-semî'i'l alîmi sübhâne'l muhtecibi min halkıhi
sübhâne rabbenâ ve teâlâ"*

7882. Pes tevâzu' idüp ikrâm itdi ol
Bi-kusûr ikrâmın itmâm itdi ol
7883. Anuñile de veda' idüp hemin
Aldı andan beni Cibril-i emin

7884. Pes yidinci gökden açup perr ü bâl
Uçdı ol şahbâz-ı firdevs-i cemâl
7885. Sidre'ya irgürdi kim ol müntehâ
Emr-i Hakk'ı ile olupdı aña hâ
7886. Cebrail'e ya'ni oludı makâm
Meskeni oludı anuñ subh u şâm
7887. İbn-i Abbas aydur olundı suâl
Sidre'den didi Habîb-i Zü'l celâl
7888. Bir ağaçdur özdeki anuñ tamâm
Kızıl altundandurur î nîknâm
7889. Hub u şeffâf u latif u berk zen
Ba'zı budağı anuñ ak incüden
7890. Ba'zı dahi hem zümürüdden anuñ
Diñle bu evsafı dinleñsün cenuñ
7891. Ba'zı dahi hem kızıl yâkutdan
Eyle halk itmiş anı ol Zü'lminen
7892. Ol budaklaruñ özünü î hümâm
Yitmiş biñ yıllığıdı dir tamâm
7893. Dahi ne deñlü ki yaprakları var
Günden enverdi kamusı âşikâr
7894. Yine ol yapraklar üzre bî-kerân
Var ferîştehler dil açup revân
7895. Sıdkıle Allah zıkr ider hemin
Bir nefes hali degüller dâimin
7896. Nûrdan hülle geyürler serteser
Cân u dilden kamusı tesbih ider
7897. Beni görüp ol ferîştehler tamâm
Ayak üzre turup itdiler kıyâm
7898. İhtirâm u izzet itdiler kamu
Hayre makdem diyu cümle su-be-su
7899. Bir budak var içlerinde mu'teber
Yüz biñ yıllık yol uzunidi meğer
7900. Uçdan uca hem zümürüdden yeşil
Şöyle kim görse sevinür cân u dil

7901. Ol budağũ çok ucında yine hem
Bir ulu yaprağı var key muhterem
7902. Şöyle kim yirleri gökleri tamâm
Bürüyüp ala içine î hümâm
7903. Vardur ol yaprak yüzinde bir döşek
Serseri sanup bu sözi tutma şek
7904. Ol döşeğün orta yirinde î yâr
Bir kızıl yâkuttan mihrâb var
7905. Özünü bin yıllık anuñ dahi hem
Cebrail'ũñ yiri ol î muhterem
7906. Yine ol mihrâba karşı âşikâr
Hem kızıl yakuttan bir kürsi var
7907. Hak benüm aduma yaratmış anı
Hep ferîştehler anuñ çevresini
7908. İzzetiçün kamu anlar da baña
Hep ayak üzre turup çevre yaña
7909. Ana dek ol kürsi üzre dahi hiç
Kimse oturmamişidi ir ü giç
7910. Gör Resûlin izzet ü ikrâmını
Cânib-i Hak'dan olan in'âmını
7911. Sen de ana 'izzet idüp subh u şâm
Şevkile di es-salâtu ve'sselâm
7912. Yine ol kürsi öñiñde ol zamân
Gördüm on biñ kürsi incüden î cân
7913. Kamusı üzre yazılmış ber-kemâl
Suhf-ı Tevrât-ı kelîm-i Zü'lcelâl
7914. Turuban kırk biñ ferîşte rûz u şeb
Şevk u zevkile okurlar anı hep
7915. Hem zebercedden yine oñ bin tamâm
Kürsi gördüm sebz u reng ü nûr-fâm
7916. Yazılı anlaruñ üstinde Zebûr
Çevreden kırk bin ferîşte misl-i hûr
7917. Hep Zebur okur ayağ üzre turup

- Hayrete düşdüm anı oldem görüp
7918. Hem zümürüdden yine on biñ tamâm
Kürsiler gördüm latif ü sebz-fâm
7919. Yazılı üstinde İncil anlaruñ
Şevkin arturur göricek canlaruñ
7920. Turuban kırk biñ ferişteh anda hem
Kamusı İncil okurlar zîr ü bem
7921. Yine on bin kürsi gördüm key latîf
Çok kızıl yâkuttan hûb u sarîh
7922. Anlaruñ üstinde Kur'ân-ı azîm
Yazluyidi uca uca mustakim
7923. Anları çevre alup kırk biñ melek
Hoş okurlaridi şöyle kim gerek
7924. Şöyle kim işiden anı bir kez in
Yavi kılurdu safâsından özin
7925. Pes Resûl aydur beni çün Cebrail
Kürsiye geçürdi bâ-emr-i Celîl
7926. Sidre feriştehlerin gördüm 'ayân
K(i)'anlara cümle ne sağış var ne san
7927. Hak bilür ancak şumaruñ anlaruñ
Hadd ü addin yoğ u varı anlaruñ
7928. Ben oturdum kıldı hep anlar kıyâm
İlerü gelüp baña virdi selâm
7929. Rahmet ü rıdvânını Hakk'un baña
Hep mübâreklediler öñden soña
7930. Pes didi Tâvûs-ı Hazret Cebrail
K(i)'î Resûl-i Hazret-i Has-ı Celâl
7931. Hazretüñde bir temenna iderem
Emr-i Hak yolınca toğru giderem
7932. Umaram makbûl idersin anı sen
Bu ümid ile dilerem anı ben
7933. BU sözi didükde baña ol emîn
Ben dahi didüm aña oldem hemin

7934. Hacetün ne it didüm anı beyân
Kim yirine yitürem bu dem hemân
7935. Didi bunda iki rek'at kıl namâz
Bizde saña uyalum î pâk-bâz
7936. Sen imâm ol biz cemâat olalum
Enbiyâ cem'i sevabın bulalum
7937. Makdemüñde hem bu yir bulsun şeref
Kim senüñledür müşerref hep taraf
7938. Bu sözi diyince Cibril-i emin
Cânib-i Hak'dan hitâb irdi hemin
7939. K(i)'i Habîbüm ne ki dirse Cebrâil
Yirine getür bâ-fermân-ı Celîl
7940. Ben dahi oldum hemân ol dem imâm
Uydılar ne kim melâik var tamâm
7941. İki rek'at kıldum anda da namâz
Sıdk-ı kalbile kılup Hakk'a niyâz
7942. Yine didi Cebrâil î nîknâm
Bil ki ben bîçâreye budur makâm
7943. Birkadem ben bu mahalden öte hiç
Dahi adım adamazam ir ü giç
7944. Liki çün a'la-yı illiyine sen
İresin bundan gidüben sağ esen
7945. Söyleşesin Hakkıle anda 'ayân
Ne dilerseñ virile anda hemân
7946. Bu kulun taksirin anda anasın
Unuduban koma benden yanasın
7947. Kamu taksirâtımı Hak'dan dile
Özrümi arz it getür ol dem dile
7948. Sen şefî' ol baña ol dergâhda
Koma derd ü hüzn ü âh u vâhda
7949. Var kıyâs it Cebrâil -i bî-günâh
Ahmed'i kendüye kıla 'özr hâh
7950. Yalvarup andan şefâ!at isteye
Başını ol âsitâne yastaya

7951. Sen bu denlü cürmile hiç bir nefes
Anı idinür misin feryâd-res
7952. Gark-ı bahr-i cürm ü isyansız tamâm
Nâdim olup nefsüñ itmezsın melâm
7953. San müsellemsin elüñde var berât
'ömr-i bâki birle bulmuşsın hayât
7954. Ölmeyüp şöyle kılisersin müdâm
Olmayıser âhir 'ömrin tamâm
7955. Ne k(i)'elünden gelse idersin anı
Kendü elünle helâk itdüñ seni
7956. Rahmet-i Rahmândan düşdi irak
Yandurusar cânuñı nâr-ı firak
7957. Nâdim olup tevbe itmezsen müdâm
İtdügün cürm ü günahiçün müdâm
7958. Hem şefi' idinmezisen Ahmed'i
Ol Şahensâh-ı serâ-yı sermedi
7959. Hem şefâat-i Şefi'il müznibîn
Saña irişmeyiserdür bil yakîn
7960. Hey karındaş ağlayugör tevbe kıl
Tâ halâs ola bu gamdan cân u dil
7961. Her nefes amâ'lüñi sağışlagil
Çürügi ko her işüñ sağ işlegil
7962. Gözyaşın ol denlü dök kim kan ola
Seyl-i eşkünden cihân tufan ola
7963. Nevm ü ekli terk idüp hoş sâim ol
Giceler subha irince kâim ol
7964. Taşlara döküp başımı ağlagil
Hâke yüz sürüp su gibi çağlagil
7965. Zikr ü fikr içinde ol dün gün müdâm
'Ömrünüñ subhına irişince şâm
7966. Her nefes yirine yitür sünneti
Tâ Resûlüñ olasın hoş ümmeti
7967. Bu makâma irmek isterseñ Hafî

Pendüni nefse sanâ'at kıl safi

7968. Tâ şeffi'ün ola yarın Mustafâ
Ola derdüne şefâat -i şifa
7969. Gayrı ko vü kendü 'aybuñ gör müdâm
Sidre sadrı tâ saña ola makâm
7970. Tevbeler it hali olma bir nefes
'Avn-i Hak tâ ola saña dest-i res
7971. Kimsenüñ ahvâline kılma nazar
Saña ahvâlinden ayruğuñ nazar
7972. Tevbe vü tevfiķa sa'y it rûz u şeb
Kim muñnüñ ola dâim Ferd ü Rab
7973. Her nefes cürmünde istiğfâr kıl
Gözlerüñi ebrveş hûn bâr kıl
7974. Nefs atına itme irhâ-yı 'inân
Kim seni hâke salup itmeğe fân
7975. Ahmed-i mürsel tarikince yüri
Kalbi lâ havleyle şeytandan korı
7976. Hubb-ı dünyâyı gönülden sür çıkar
Zire oldur râs külli hayr ü şer
7977. Cürm ü şerden bulmak isterseñ halâs
Vir salavât Ahmed'e î 'abd-i hâs

"Bu yirden aşığısı reml-i müsemmen-i maksûrdur yukarusı reml-i müseddesi maksûridi"

7978. Pes Resûlullah didi bu sözi diyüp Cebrâil
Elüm eline alup ol dem be-fermân-ı Celîl
7979. İlti kendünüñ makâmunuñ hemân ser-haddine
Pes veda' idüp diledi kim ol aradan döne
7980. Ben didüm niçün dönersin buradan î nîkhâh
Didi kim bu menzili baña makâm itdi İlâh
7981. Hizmetüm benüm buraya iricek oldı tamâm
Zîre emr-i Hakk' ile baña bu menzildür makâm
7982. Bunı didi gerçi kim elümdedi anuñ eli
Salıvirmeyüp elin tutdum heman sâat yolu

7983. Ayağımı kaldurup çünkim yire basdum kadem
Biş yüz yıllık yol aldum ol kadem basdukda hem
7984. Gitdüm andan dahi yitmiş bin yıllık yol öte
Cebraîl'ün elini elümde key muhkem tuta
7985. Ditredi berk-i hazan gibi elümde Cebrâil
Giçilüp pervaneye dönüp katı oldu zelif
7986. Gözlerinden yaş döküp didi ki î mahbûb-ı Hak
Kim bu mevcûdatdan sensin hemân matlîb-ı Hak
7987. Bu zelili bu aradan yine gönder yirüme
İlerü varamazam lutf eyle dönder girüme
7988. Zire bundan ileru dahi basarsam bir kadem
Perr ü bâlüm nâr-ı heybet yandurur î muhterem
7989. Bu makâmı Hak Teâlâ çün baña kıldı makâm
Pes baña bundan ileru varmak olmuşdur harâm
7990. Zire bu yirden tecâvüz idicek ben î emin
Sâika odı kül ider yandurup beni hemin
7991. Saik(a)'odı heybetile çünkim oldem Cebâail
Ditreyüp berk-i hazân gib(i)'oldı key hâr u zelif
7992. Az kaldı kim yaka haşyetden anda perr ü bâl
Kül olarak cânibinden irişüp nâr-ı Celâl
7993. Bir uyaz mikdârı kaldı çün aña kıldum nazar
Kendümi gördüm ulu şöyle ki şemsden mu'teber
7994. Göricek bu haleti ben hayrete düşdüm hemân
Vâlih olup kaldum ol hâlet içinde bir zamân
7995. Ben bu hayretdeyiken Hak hazretinden bir hitâb
İrübem didi ne turursın Habîbüm kıl şitâb
7996. Şimdiye dek ol seni götürdi şimdi sen anı
Şİmdiden giru dahi götürübilmez ol seni
7997. Pes tasarruf sen de şimden soñra benümdür hemân
Ko anı ben halâyıkıçün ol bir zamân
7998. Pes işâret eyledüm dutdı hemândem Cebrâil
Yirine varup karâr itdi be-fermân-ı Celîl
7999. Râvi bunda bir rivâyet nakl ider gayet latif
Şöyle kim işitse zevk u şevk ider akl-ı zarif

8000. Şeyh Şibli'nün katında didiler bir gün meğer
Bu 'acep hâlet ki Cibril'e Resûl-i mu'taber
8001. Çün nazar kıldı makâmundan giçicek gördi kim
Bir uyaz mikdarı kılmış haşyetinden î hakîm
8002. Kendüye kıldı nazar gördü ki güneşden ulu
Bu ne turfa hâlet olur ne sebepten ola bu
8003. Didi Şibli rahmetullahi aleyh(i)'i ârifân
Cebrâil'ün Ahmed'e ol hâlet içinde î cân
8004. Cebrâil'ün böyle göründüğüne neydi sebep
Diyeyim tâ kim size gelmege ol haşlet 'acep
8005. Buyidi kim Hak Resûle eyledi ol dem hitâb
Kendüzüne bir nazar kıl odur nehc-i sevâb
8006. Bu hitâbı işidicek Ol Resûl itdi nazar
Gördi kendüyi ululukda güneşde mu'teber
8007. Arş u kürs ü tamu vü uçmağa eflâke tamâm
Hem kalemler levh ü göklere vü yire benâm
8008. Tağlara deryalara ferîştelere serteser
İns ü cinne hep yaradılmışa î âli güher
8009. Kendü zâtı gördi bunlaruñ kamusından ulu
İçi taşı âlemeynün kendü zâtından tolu
8010. Şöyle kim zatı güneş gibi yaradılmış tamâm
Zerreden kem zâtına nisbet cmi'i hâs u âm
8011. Ahmed'e buyidi kim bu ululuğı Ol İlâh
Viridi vü andan tecelli eyledi î nîkhâh
8012. Ol sebepten gördi ol dem Cebrâil'i çün mekes
Lîki bu esrâra vâkıf olmadı değme kes
8013. Yine şeyhe didiler ashâbı k(i)'i şeyh-i zamân
Enbiyâ'nuñ gayrine dahi bu oldu mı 'ayân
8014. Yohsa bu iş buña mahsus idi mi ancak hemin
Anı dahi diyüvir kim kalbümüz ola emin
8015. Didi şeyh Ol Tañrı hakkı kim Resûl-i âleme
Gönderüp peygamber itdi cins-i cinn ü âdeme
8016. Mürselin ü enbiyâ vü hem meleklerden tamâm

- Bu makâma hiç biri irmedi irmez îhümâm
8017. Bu makâm-ı kurbı kim ol irdi kimse irmedi
Bu cemâl-i hası kim ol gördüğü gibi kimse görmedi
8018. Gördiler illa bu gördüğü gibi görmediler
İrdiler illa bu irdüğü gibi irmediler
8019. Niçe irmek bulmadı bu menzile hiç kimse yol
Bu makâm-ı kurbu anuñdur yalunuz ol irdi Ol
8020. Yine didi Şeyh Şibli rahmetullahi aleyh
K(i)'i sahâbi ol ki irdi cânib-i Hak'dan ileyh
8021. Kimseneye irmedi görmedi anı kimsene
Görmeyiserdür kıyâm-ı haşre dek kimse yine
8022. Mü'min olup oldıyise itikâduñuz dürüst
Degülis(e)'ikrârüñuz tasdık-i kalbüñuz dürüst
8023. Diyeyim bir söz aña siz i'tikâd idüñ tamâm
Dünya vü 'ukbâda ta kim diyüñüz ola selâm
8024. Haslık Hak hazretindeyididenizdür hemân
Yidisi de Mustafâ'nuñ hissesidür bî-gümân
8025. Baki mürseller nebiler kim gelüpdür serteser
Hasekilik isteyicek anlara ol dâdger
8026. Emir kıldı Ahmed'e ki ol deñizlerden hemân
Her birine vire bir bardak su anlaruñ revân
8027. Ne kadar kim var resulu hem nebiyy-i muhterem
Yüz biñ yigirmi biñü dahi andan bîş ü kem
8028. Her birine anlaruñ virildi bir bardak su pes
Buyidi deñiz suyından hissa i dâneninde kes
8029. Pes velilerden diledi hasekilik seyrden
Ne dil ü cân hanesin hali kılalar gayrden
8030. Emr olundu enbiyâya anlaruñ her birine
Bir ağız uludecekse sucağaz virdi yine
8031. Anlaruñda hasekilikden bu deñlüdür hemân
Hiseleri bundan artuk da'vilerüdür yalân
8032. Her veli adlu kişi ger bundan artukmura lâf
Da'vi fasiddür eyledüğü didüğü güzâf

8033. Ademi şeklinde şeytanlar durur hem rahzen
Asi vü tağıdurur anlara uyan merd ü zen
8034. Key sakınıñ diniñüz anuñ gibilerden müdâm
Yohsa yoluñuz urup mağbur ider sizi tamâm
8035. Şeyh Şibli bu kelâmı eyledükde add ü had
Geldi hazretten bir ün didi ashabtü ya esed
8036. Ya'ni i arslan-ı din itdün isâbet dinde
Hiç eksük komaduñ ol resm ü ol ayinde
8037. Sellimü ya kavm-i ben sallü ala hayrül enâm
Ahmed ü Mahmûd-ı Tâhâ Hatemi'rrüslü'l kirâm
8038. Ger bu sözlere tamâmet itdünüzse i'tikâd
Ahmed'e virüñ salavât şevkile buluñ murâd
8039. Sidre'ye andan didiler müntehâ kim ol makâm
Müntehâ-yı ilm ü a'mâl-i halâyıkdur tamâm
8040. Andan öte kimse bilmez kim nedürür nîk ü bed
Ol olupdur âlemeynüñ ilm ü a'mâline had
8041. Andan öte ne varıduğın Hüda bilür hemân
Ne rusul hod melâik bilüben eyler beyân
8042. Didi pes Ahmed ki andan çünki döndi Cebrâil
Yirine varup karar itdi be-fermân-ı Celîl
8043. Geldi ol haletde bana karşı Mikâil hem
Hoş selâm idüp didi kim î Habîb-i muhterem
8044. Nevbet-i hizmet benümdür şimdiden giru hemân
Bas kadem boynuma kim boynum kademlensün î cân
8045. Zire boynumdur bint-i şimden giru saña hemin
İ Habîb-i halvet-i hâs-ı ilâhi'l âlemin
8046. Hem kanatlarum ayağunñtoprağıdur î Habîb
Umaram k(i)'ola şefâatüñ baña yarın nasib
8047. Bu kelamı kim didi Mikâil ol sâat hemân
Hiç tavâkuf itmedin arkasına bindüm revân
8048. Oldahi kanat açup beni götürüp uçdı hoş
Çün künüldüñ dinle kim ne işe olduk soñra tuş
8049. Su deñizlerine uğraduk ucu geçdük revân
Liki gayet uluyidi cümlesi î pâk-cân

8050. Şöyle kim sandum yidi yir yidi gök içindeki
Mahvolmuş birinüñ içinde bir katre bigi
8051. Geçüp andan od deñizlerine irdük yine hem
Anları da su denizi gibi geçdük bîş ü kem
8052. Liki sandum perr ü bâli yandı hep Mikâil'ün
Sordum andan didi nesnem yanmadı dağam bilün
8053. Zire bunlar devletünde hep musahhardur saña
OL sebepten hiç irmedi anlardan baña
8054. Çün bu vechile geçüp kıldıuk denizlerden güzer
Pes 'ayân olup göründi karşumızdan perdeler
8055. Liki her bir perdenün kalınlığı î bîş bin
Bîş yüz yıllık yolıdı râvi kavlince hemin
8056. Anları dahi kanat kanada urup ol melek
Hiç eylenmeksüzün yıl gibi geçdük tiz-i rek
8057. Yine andan soñra ne ki zâhir oldı perdeler
Liki evvel geçdügümüz perdelerdeen mu'teber
8058. Sen dahi ol perdelerden kılmak isterseñ 'ubûr
Vir salavât Mustafâ'nuñ rûhına irgür sürür
8059. Anları gördükde Mikâil'i de gördüm hemân
Lerze kılup ditredi mânend-i evrâk-ı hazân
8060. Hem zaif olup uyaz gibi geçildi ol melek
İltdi beni ol görinen perdeler öñine dek
8061. Evvelinci perdenün öninde koyup didi kim
Â Habîb-i hâs-ı hakk u vü tabib-i her sakîm
8062. Hizmetüm benümde bu menzilde uş oldı tamâm
Bir adım admak dahi gelmez elümden î hümâm
8063. Bu kelamı bu diyince gördüm İsrâfil'i ben
Çıka gelüp karşudan didi ki î hulk-ı hasen
8064. Gel beru bin boynuma kim şimdiden giru hemân
Hizmetini sen şehün ben kul iderem in zamân
8065. Bu sözi diyüp uzadıverdi boynın ol melek
Ben dahi ol dem anuñ boynına bindüm tiz-rek
8066. Çünkü bindüm boynına açop hemâdem perr ü bâl

- Şöyle gitdi kim felek yir gibi oldı pâyâmâl
8067. Perr ü bâlin her açup yumdukça geçdük bir hicâb
Her hicâbı biñ yıllık yoludı î kâmiyâb
8068. Bu şitâbile hicâbı çünki kat'itdük kamu
Pes öñümüzden deñizler zâhir itdi yine ru
8069. Şöyle kim her birisi biñ şark u garb içice var
Kudretinden anları eyle yaratmış girdigâr
8070. Ol denizlere çün irdük kat' alup gitdi sadâ
Zikr-i tesbîh-i melek mahv oldı gitdi hep nidâ
8071. Dipdikiz alem sanasın cümle yoğ oldı dürüst
Yahu canlar kuşu uçup düşdi tenler yire süst
8072. Heybetinden Hak Teâlâ'nuñ cemi'i dipdikiz
Ol 'acâyipden 'acâyib ol ulu deñiz
8073. Ma hasal andan dahi geçdük göründi perdeler
Şöyle kim nurı görenlerüñ gözini perdeler
8074. Her birisinün ululığını Hak bilür hemân
Bir sehel vakt geçmedin geçdük olardan da revân
8075. Şöyle kim her bir kanat açup yumınca bir hicâp
Kat' iderdi anda İsrâfil gösderdüp şitâb
8076. Pes bir oddan bahre irişdi yolumuz nâgehân
Kim yelikler uyanup cûş u hurûş ider î cân
8077. Şöyle kim emvacını gördükden hayrân olmuşam
Havfden cismüm eriyüp san ki bi-cân olmuşam
8078. Geçdük andan dahi gördük yine bir bahr-i siyâh
Şöyle k(i)'anı görenüñ akli gidüp olur tebâh
8079. Ol siyeh bahr içre varidi melekler bî-hisâb
K(i)'anlaruñ ihsâsına itmez tahammül biñ kitâb
8080. Liki şöyle dipdikiz hamuş u dem beste kamu
Sûsen-i bî-cân u ebkemdür sanasın î amu
8081. Cünbüş itmez hiç biri camid gibi ebsem turur
Ne kimıldar ne hod yürür ne turur ne oturur
8082. Anları eyle görüp sordum Sirâfil'e hemân
Ne meleklerdür bular bu resme çoklık kıl beyân

8083. Didi kim revhaniyün bunlardurur iyi görüñ bây
Bunlaruñ deñlü degüldür cümlei halk-ı hüday
8084. Bil ki bunlar yiri gök halkından ekserdür î cân
Bu yakın sözdür buña câiz degül şekk ü gümân
8085. Geçdüük ol deryâyı da kürsiye irişdüük hemin
K(i)'aña nisbet halkadur yidi feleklerle zemin
8086. Oldur ol kürsi ki Hak Kur'an'da vasf itdi anı
Tâ kim anuñ ululuğundan habîr ide seni

"Kavlühü teâlâ vesi'a kürsiyyühü'ssemavati ve'l arzı ilâ âhire"

8087. Ya'ni bu gökler ü yirler kürsi içredür tamâm
Ol buları kaplamışdur serteser î nîknâm
8088. Belki bunlar kimseye nisbet idicek serteser
Bir ulu sahra içinde ola bir halka kadar
8089. Kürside arşun katında ancılayundur hemân
Bu kelâma ger yakınün varise itme gümân
8090. İbn-i Abbâs didi kim kürsiye nisbet yidi gök
K(i)'anlaruñ ululuğını zabt idemez uss u ök
8091. Bir siper üzreyidi akça düşüpdür sanasın
Bu kelâma ger inanmazsañ bu dem inanasın
8092. Hem anı bir cevhar-i zibâdan itmiş Hak bedid
Lîkin ol cevher hilaf-ı cevher-i arş-ı mecid
8093. Kürsiyile yidi gök aralığı daha î yâr
Biş yüz yıllık yoldurur ravi sözile âşîkâr
8094. Kürsiyile su arası dahi hem î pâk-cân
Biş yüz yıllık yolmuş ravi kavlıle inân
8095. Ol su üstinde karar itmişdürür arş-ı azîm
Arşuñ üstinde durur Allahu'rahmânu'rahîm
8096. Bil uluvvi kudretiledür ne istikrâr ile
Sanma bu sözden hata fehm ola sehv varile
8097. Ol münezzehdür mekan u hem hem zaman u şüpheden
Zire yokdur âdemi gibi aña rûh u beden
8098. Hem Ahad'dür kim şeriki yok toğup toğurmadı
Tin -i âdem gibi kimse balçığın yoğurmadı

8099. Hem yimez içmez uyumaz dâim ol
Hasta olmaz ölmez ü yitmez hermişe kâim ol
8100. Zât-ı pâki varidi olmaz sözün kevn ü mekân
Hayy ü kayyûmidi halk olmaz sözün ins ile cân
8101. Cism ü cismanı degüldür hem araz cecvher degül
Cüz ü kül degüldür andandur cemi'i cüz ü kül
8102. Evvel ü âhir hem oldur zâhir ü bâtında hem
Kâmil bî-naks anuñ Zâtı vü baki cümle kem
8103. Yirler ü gökler de oldur Hayy u Bâki lâ-yemut
Malikü'l mülki ilahî'l halk-ı ferd ü lâ yefut
8104. Hâlikü'l İnsân-ı hallâkı cemi'i canavar
Vâhibü'l ervâhu ze'l enfâs-i cümle canavar
8105. Yir ler ü göklerde vü hem arş u kürside tamâm
Hem anuñ mevcûdı vü memlûkidürür hâs u âm
8106. Mâlikü'l mülk oldur anuñdur cemi'-i kâinât
Bî-nazîr ü bî-vezîr ü bî-şebîh ü bî -cihâd
8107. Âlim oldur kim ulûm-i evvelîn ü ahirîn
Bahr-i ilminden anuñ bir katre degüldür yakin
8108. Hem bilür âdem ne kılur ne kılıser hayr u şer
Ba'zı gönîlinden geçüp ba'zısı itmedin güzer
8109. Aña nisbet kurb u akrep ba'du eb'ad i emin
Bir ibâretdür mücerred halk arasında hemin
8110. Hem zamân-ı mazi' vü müstakbel ü âvân u h''l
Sâat ü leyl ü nehâr u hafta vü eyyâm u sâl
8111. Hakka nisbet serteser bunlar ibaretdür hemin
Bizlere nisbetdür anuñ ma'nisi biş bin
8112. Bu dükenür söz degül bunda koyalum bu sözi
Yine Mi'râc-ı Nebi sözünden açalum yüzi
8113. Bu kelâmı koyalum kim hasr olunca bu kelâm
Söylenürse niçe haşr ola bu olmaya tamâm
8114. Ger dilesiz adne girüp bulasın oddan necât
İşk u zevk u şevkile eydüñ gönîlden es-salât
8115. Dinle imdi vasf-ı kürsiden dahi bir kaç kelâm
Nakl ideyim gûş u hûşuñ baña tutduñsa tamâm

8116. Kürsinüñ vardur nice biñ kayime kim sağışın
Ol bilür kim her bozulmuş soluñ ider sağ işin
8117. Liki her bir kayimenüñ özünü î nîknâm
Yİdi kat gök yidi kat yir özünüyidi tamâm
8118. Arş anuñ üstinde vü ol arşuñ altındaydı hem
Bu meâniyi eyü dinle ki dilden gide gam
8119. Dört ferişte götürürdi kürsiyi hem î emin
Anlarun her birinüñ dörder yüzi vardı hemin
8120. Biş yüz yıllık yol aşğa ayakları tamâm
Yidi yir altında taşdan aşğa î nîknâm
8121. Her birinüñ bir yüzi âdem yüzi gibi hûb-rû
Ademiler çün dua idüben olmuş rızk cû
8122. Yine bir yüzleri öküz gibi anlaruñ î yâr
Dörd ayakları çün rızk ister âşikâr
8123. Likin ol öküz yüzinde bar kara var hemşu hal
Buzağuya tapılaldan irmiş aña bu vebal
8124. Yine bir yüzleri aslan yüzi gibi î emin
OLda yırtıcılar içün rızk talep ider hemin
8125. Yine bir yüzleri gerkes yüzi gibiyidi hem
Şöyle kim gerekünden anı kimse dimez biş ü kem
8126. Ol dahi kuşlariçün dün gün ider ruzi talep
Yılbaşından yılbaşına ki ola dirlige sebep
8127. Arşile kürs arasında yine yitmiş biñ tamâm
Perde gördüm cümlesi zulmetden anu î hümâm
8128. Yine gördüm nurdan da anda yitmiş biñ hicâb
Kim anuñ nûrı katında zerre gelmez âfîtâb
8129. Her birinün kalıñı biş yüz yıllık yol tamâm
Arşile kürs arasında bunlar olmazsa müdâm
8130. Hâmil-i arşuñ yakardı nûr-ı kürsüñ hâmilin
Âferin it varise akluñ bu sun'üñ âmilin
8131. Çevresinde yine kürsün hem melekler sâf sâf
Cümlesi tesbih ider hiç birisi turmaz güzâf
8132. Anlaruñ tesbîhi buyidi ol dem gûş eyledüm

Zevk-i esvâtından anlaruñ anlaruñ hemân cuş eyledüm

"Sübhâne men vesî'a kürsiyyi'ssemâvâti ve'l arzı sübhâne men vesî'a külle şey'in ilmehu sübhâne ve teâlâ 'ammâ yüşrikûn"

8133. Bir melek gördüm key uluyidi anda hem î yâr
Aşağa yarusı kar u yukaru yarusı nâr

8134. Ne hod od karı eridür ne hod odı kar hem
Mahv idüp söyündürür birisi olur bîş ü kem

8135. OL dahi tesbih ider tesbihi bu anuñ dahi
Diyeyim lîkin safâyile kulak tut î ahi

"Sübhâne men ellefe beyne'sselci ve'nnar allahümme beyne kulûbi ibâdike kemâ ellefet beyne'selci ve'nnâr yâ azîz yâ gaffâr "

8136. Ol Habîbüñ adı anıldukça dâim turma dek
Vir salavat şevkile ta kim bu gönülden gide şek

8137. Yine didi Ol Habib-i bârigâh-ı kibriyâ
Ol aradan da sefer kıldum ile'l arşü'l ulâ

8138. Yidi bahre uğradum kim yidisi de serteser
Biri birinden uluyidi vü gayet mu'teber

8139. Şöyle kim Hak bilür ancak ululukların hemân
Anları adem dilile idemez vasf u beyân

8140. Lîki hiç anlar da dahi sözü savdan yok eser
Yirde vü göklerde san kim kalmamış bir canavar

8141. Fani' olup halk -ı âlem cümle yoğ olmuş tamâm
Bir nefes virüp ses ider kalmamış kimse benâm

8142. Mahvolmuş yaratılmış sözleri savları hem
Ol arada zehresi yok kimsenüñ urmağa dem

8143. Ol deñizlerden öte astarı arşa irdi yol
Lîki yitmiş binidi ol setir k(i)'irdük az u bol

8144. Her birinüñ kalıñı ol perdelerüñ î hümâm
Yitmiş biñ yıllığıdi râvi kavlıle tamâm

8145. Liki yitmiş biñ hicâb evvelki gördüm î emîn
Sırf demürden di ki dahi nesne yoğıdı hemin

8146. Yine yitmiş bin hicabi sırf bakırdandı anuñ
Yahşi dinle akluñla yoldaş ise cân u tenüñ

8147. Yine yitmiş bini zulmettendi anuñ serteser
Şöyle kim yoğidi andan nurdan hergiz eser
8148. Yine yitmiş biñ hicâbi ak incüden tamâm
Şöyle kim anda karadan hiç eser yok î hümâm
8149. Yine yitmiş bin kızıl yakutdandu hem hicâb
Berk urup şu'le virürdi misl-i nûr -i âfitâb
8150. Ba'zı dahi bar-ı cevherdendi anuñ yine hem
Ba'zı hem altun u ba'zısı gümüşden muhterem
8151. Ba'zı zümürüddenn ba'zısı hacerden key latif
Ba'zı yilden ba'zı oddan ba'zı kardan î harîf
8152. Nurdandı ba'zı dahi ol hicabuñ î emin
Bu söze şek eyleme terk it gümanı yol yakın
8153. Bir müekkel varvyine her perde î nîknâm
K(i)'aña yitmiş bin melek kulluk idici var tamâm
8154. Yine ol yitmiş binün her birine bi kem ü kast
Yitmiş biñ hizmet idicisi var emrinde rast
8155. Evvelinci perdeye çün irdük İsrâfil-râd
Perdei depretdi tâ kim perde dâr ide küşâd
8156. Perdedâr oldem didi kimdür hicâbı depreden
Didi İsrâfil İsrâfil'dür uş perde zen
8157. Didi kim vardur bilence didi Fahr-i kâyinât
Ahmed ü Mahmûd Tâhâ mazhar-ı zât u sıfât
8158. Pes didi elhamdülillahi ilahi'l alemin
K(İ)'ol habîbüñ hub vechin görmek oldu şimdi hin
8159. Böyle diyüp perdei kaldurup itdi müjdeler
Pes didi hoş geldüñ î mahbûb-ı hallâku'l beşer
8160. Ol aradan pes Sirafil'e nazar kıldum hemân
Gördüm aña dâkati za'f irüp oldu nâ-tüvân
8161. Bu ne halırdür didüm didi ki î mahbûb-ı Hak
Bir kadem dahi bu aradan eğer kılâm sebak
8162. Mahv oluram yoğ olur külli vücudum aradan
Zire baña bu makâmı hod idüpdür yaradan
8163. Liki senden dilerem kim ben zaîfi yâ Habîb

- Halvet-i kurba irüp bu gice oldukda karîb
8164. Hazret-i Hak'dan dileyessin benüm taksirimi
Hizmeti bâbında acz u züllile tağyürimi
8165. Zire Azrail'üñ ol demden beru kim görmişem
Can alışın havfile kendülüğümden turmuşam
8166. Dilerem senden şefi' olup dileyessin beni
Vakti kim halvet -serâda Hak konuklaya seni
8167. Bu sözi diyüp veda' itdi Sirâfil ol zamân
OL aradan menzîlüne dönüben oldı revân
8168. Gör Sirâfil'i günehsüzken nicesi kayırur
Havf-i Hak'dan ol Habibüñ ayağına yüz urur
8169. Sen bu denñü cürm ü isyânilesin bî bîm ü bâk
Bir nefes Hakk'un azabından değılsin havfenâk
8170. Sanasın zellât-ı isyândan beridür zimmetüñ
Bil ki zellâtı dahi çok itmağadür himmetüñ
8171. Niçe mü'minsin nice ümmetsin ol Sultâna sen
Rûz u şeb meşgul olursın zellet ü isyâna sen
8172. Hay elünde fursatuñ varken gözünü açâ gör
Yohsa to'ma idinür cism-i azîzüñ mâr u mur
8173. Gözün açup uyhudan ol dem uyanursuz revân
Assı itmez son peşimanluğın anda ol zamân
8174. Âciz ü serkeşte vü biçare kalursın hemin
Yasduğun kerpüç döşegün oluban hâk-i zemin
8175. Niç(e)'idesin ol demi bir fikr kıl bunda bu dem
Gussaanı sen yiki yimez kimseyiçün kimse gam
8176. Fisk u isyanı koyup tut Ol Habibüñ sittedin
Kurtarığör nefes elinden akl u cânuñ zimmetin
8177. Yohsa yirde de tuş olursun ki dermân yok aâa
Bir yüz işe tuş olursun ki pâyân yok aña
8178. Derdüne çare bulunmaz şöyle kalursın ebed
Ol belâyı kendüzünden idemezsin men' ü red
8179. OL belaya uğramayam dirisen sen de benden
Vir salavat her nefes kılma dilünden anı hem

8180. Bu kelâmı ko hafi kim haşr olunca bu kelâm
Söylenür niçe haşr ola bu olmaya tamâm
8181. Sallü yâ kavı-i alâ hatm-i cemi'i'l mürselîn
Ellezi bane bi kavı-i şer'ihî metne'l metîn
- "Der beyânı sıfatı arş ve perdehâyeş alâ vechi'l cemâli bi'l
vüs'i ve'ttâkatin ve'l istihcâl"
8182. Diñle imdi arşuñ evsâfından ideyim beyân
Bu zaîfe vüs'-i tâkatçe ne oldise ayân
8183. Ol aradan döndi İsrâfil çünkim yirine
Perdedâr elüm eline aldı anuñ yirine
8184. Perde-i evvelden ilette ikinci perdeye
Hem ikinciden dahi irdük üçüncü perdeye
8185. Hem üçünciden dördünciye beşinciye dek
Dahi altıncıya yidinciye irdük tiz-rek
8186. Bâri mecmû'ını geçdüm sehl ü müddetde tamâm
Likin önümce melekler çağrışurlardı müdâm
8187. Tırta kodırlardı ba'zı ba'zına çavuş veş
Bu şukûhile hep ol astarı geçdüm cümle hoş
8188. Arşa irdüm gördüm anı kim begayetde azim
Şöyle kim görse anı hayran olur akl-ı selim
8189. Didiler yâkut-ı ahmerden yaratmış anı Hak
Rast binisen Hüdâ'nun kudretine yahşi bak
8190. Ba'zılar dir kim yeşil cevherdendi âşikâr
Ol ululuğıle arş-ı mecid-i girdigâr
8191. Varımış hem yine arşuñ yidiyüz biñ kâime
K(i)'anlaruñla kâim imiş arş-ı Rahman dâimâ
8192. Ravi dir her Kaima ululuğı î nîknâm
Yidi yüz biñ şark u garb arası deñlüdi tamâm
8193. Yine her kaimede bir ulu şehristân var
Şark u garb arası deñlü yüz biñ ola âşikâr
8194. Nitekim Kur'an'da zikr itdi Hüdâvendii kadîm
Kim benem Rabbu'ssemâvâti dahi arş-i azîm
8195. Yine her birinde şehristânlaruñ î nîknâm
Bir şehir var şarkdan ta garbe varınca tamâm

8196. Her birinde anlaruñ var başka başka ay u gün
Dahi yılduzlar tolmuban toğarlar dün ü gün
8197. Yine bir kaimeden bir kaimeye dek î yâr
Biş yüz yıllık yolimiş ravi kavlıle ki var
8198. Yine her bir kaimede var beş yüz biñ melek
Dürlü dürlü tâat ü tesbîh iderler haşre dek
8199. Kim rüku'u kim sucûd u kim ku'ûd u kim kıyâm
İşleri güçleri budur bunlaruñ her subh u şâm
8200. Yine biñ yıllık yol idi kâime arası hem
Kudretinden eyle halk itmiş Hüdâ-yı bî bîş ü kem
8201. Yine yitmiş bin dili var ol ulu arşuñ î yâr
Anlaruñla Hakk'a hamd ü şükr ider leyl ü nehâr
8202. Yine ol arş-ı azîmüñ var yitmiş biñ tamâm
Künküresi yine her bir künkürede î hümâm
8203. Yitmiş bin kubbe var her kubbede yine î yâr
Yitmişer bin silsile var bir bir asl u âşikâr
8204. Yine her silsilede var yitmişer bin asılı
Ulu kandiller cevâhirden kamu î bahtlu
8205. Liki her birisi ol kandilüñ eyle mu'teber
Yırlar ü göklere kürsi anlara girse eğer
8206. Bir ulu sahrada bir hardal kadar ancak ola
Belki hardaldan dahi ednâ vü hem ezdel ola
8207. Yine bir ulu yılan yaratmış Ol Hayy ü Âlim
Kim ululuğa başdan başa arş-ı azîm
8208. Ol yılan katında ol denlü ki biş yüz kez tamâm
Arş-ı çepçevre kuşamış ol yılan î nîknâm
8209. Var kıyas it ol yılanı nicesi olupdur ol
Kim anuñ ululuğına bulmaz hiç akl yol
8210. Ol yılanuñ başın ak incüden Ol Hayy u Kadim
Gözlerüñ yâkut-ı ahmerden yaratmış Ol Hakîm
8211. Gevdesin hem kızıl altundan yaratmış serteser
OL hüdavend ü zemîn ü âsmân u bahr ü ber
8212. Cismi biş yüz kez kuşamış arş-ı kuşak gibi hem

- Yine kırk biñ var kanadı ol yılanun muhterem
8213. Kuyruğı hem yidi yirden aşığa bir taş var
Anuñ altından aşığayımıñ î dâna-yı kâr
8214. Her yöninde ol kanatların yine var bir melek
Ayağ üzre turuban tesbih iderler haşre dek
8215. Her biri elinde cevherden tutar binn hoş suku'
Cümlesi tesbihden gayri hiç itmez güft gû
8216. Ol yılan dahi kılur tesbihi takdis î hümâm
Lîkin ol tesbihi idicek ol meleklerüñ tamâm
8217. Basdurur tesbihini تنها yılan tesbihi hep
Hoş huşu'ıla kaçan kim deprede tesbihe leb
8218. Likin ağzın açıcak lem'an-ı ağzınuñ tamâm
Gökleri bürür serâser berk gibi î hümâm
8219. Ger anun tesbihi lutfile melekler ününi
Basmaşâ âlem-i fenâyâ eylerdi yüzüñi
8220. Çün beni gördi baña ol ejdeha virdi selâm
Merhaba ehlen ve sehlen didi ya hayre'l enâm
8221. Kutluladı dürlü eltâfile hem Mi'râcumı
Hem başumdağı şefâat cevherinden tâcumı
8222. Didi kim î eşfe'-i halk-ı zemin-i âsumân
Dilerem baña da idesin şefâatden hisân
8223. Haşr güninde ki nefsi nefsi diye enbiyâ
Ben kulı unutma î Mahbûb-ı Mevcûd-ı Hüdâ
8224. Böyle diyüp eyledüm pes ol yılanı veda'
Eyü zabt it bu kelamı kim bulasın intifa'
8225. Siz de î andan şefâat isteyeñ turmañ müdâm
Adın işitdükçe eydüñ es-salatu vesselâm
8226. Sallü ya kavmi alâ sadri sudûri'l âlemîn
Râfi'î a'lâm-ı şer'ü maksûda maksûd-ı din
8227. Pes didi her perde kim öñümde var geçdüm tamâm
Nûrdan bir perde kaldı ancak öñümd(e)î hümâm
8228. Perdeleri kim geçerdüm ol arada ol zamân
Öñümü arduñı yanımı ferîştehler devân

8229. Tarrıku diyü ferah birle iderlerdi nidâ
Ahmed-i Muhtâr'ı gör kim nice izzetler Hüdâ
8230. Bu şukuhile çü arş üstine ben urdum kadem
Diledüm na'leynüm ayakdan çıkaram anda hem
8231. Zire na'leynile arş üzre kadem basmak î yâr
Bî-hayâlıkdan edepsüzlükden olur âşikâr
8232. Arş-ı rahman üzre na'leynümle basmayam kadem
Nitekim hâk-i zemin üzre basardum dem-be- dem
8233. Cânib-i Hak'dan ne irdi heman kim î Habîb
Arşuma na'leynüñ ile bask(i)'olasın nasîb
8234. Ya'ni na'leynüñ kudumile bula arşum şeref
Ol şerefden ehl-i arşa ire enva'-ı tuhaf
8235. Gör bu teşrifi ki Mûsâ-yı Kelîm'e Tûr'da
Kim münâcata gelüpdi leyle-i deycûrda
8236. Dindi bu vadide na'leynüñ ayağundan çıkar
Kim bu vasidi pâkdur na'leynden eyle hazar
8237. Bir derede gör anuñ çıkartdılar na'leynini
Ol mukaddes menzilüñ bozmağıçün dinini
8238. Var kıyas it Ahmed'üñ bu hâletden î cân
Kim anı saña beyân itdüm bu dem günden ayân
8239. Ger yakînüñ varise fazlına inkâr eyleme
Enbiyâ vü mürselîn üzre yirüñ nâr eyleme
8240. Bu nidayı işidicek secde-i şükr eyledüm
Arş üzre yüz koyup hallakımı zikr eyledüm
8241. Secdeden baş götürüp yine işitdüm bir nidâ
K(i)'ol nida zevkile milk-i cân u dil toldı sadâ
8242. Böyle didi ol nida kim yâ Muhammed ol yakın
Ben dahi vardum ol emre imtisâl itdüm hemin
8243. Çün biraz ilerürek vardum nazar itdüm hemân
Ayağum altında hiç bir nesne görmedüm 'ayân
8244. Yaradılmışdan ne arş u ne kürsi ne felek
Ne zemin ü ne ferîş ü ferş ü ne ins ü melek
8245. Kendümi gördüm heva üzre muallak ol zamân
Mahv olup gitmiş sanasın arş u kürs ü âsumân

8246. Ayağum altında eşyadan yoğıdı nesne hiç
Pes beni ol hâlet içre hayret aldı girde piç
8247. Ben bu hayret içreyiken bir melek irdi revân
Adı Refref elüm eline aluban ol zamân
8248. Beni bir kürsiye çıkardı kim incidendi ol
Hem ayakları kızıl yakutdan dı sağ u sol
8249. Bu arada yine bir savt-ı latif oldu ayân
Kim anuñ zevk u safası birle toldı milk-i cân
8250. Ya Muhammed başımı kaldur yukaru bak didi
Bu nidâdan ol kelâmı anladum kim Hak didi
8251. Ol nidânuñ şevk u zevkından heman gaş olmışam
Hayret alup içümü taşımı şöyle kılmışam
8252. Ben degül تنها benümle bil(e)'olan kürsi dahi
Ol nidâdan yana meyl itmiş safadan î ahi
8253. Pes bu hayret içre kendümi dirüp itdüm nazar
Ol cemâli gördüm ol dem kim ihat(a)'itmez basar
8254. Liki ben bu dîde-i zâhirle gördüm ol Hakkı
Bu sözi tasdik ideriseñ göresin sen dakı
8255. Çün bu gözile anı bi- keyf-i keyfiyyet hemân
Bî-mekân u bi hudûd u bî-zamân u bî-beyân
8256. Gördüm bildüm sıfatından ki Rabb'ümdür hemin
Günden ezhar bedr-i kâminden dahi rûşen yakin
8257. Pes dünüvv-i has buldum kurb yöninden tamâm
Kabe kevseyne(e)'irüp ev ednâyı idündüm makâm
8258. Liki ma'nen kurbet-i rahmetdi ol kurb î emin
Sanma kim kurb-ı mesâfet ola ol kurb-ı yakin
8259. Anda pes evha ila abdihi mâ evhâyı ben
Hâsıl idüp virdi maksûdum kamu Ol Zü'lminen
8260. Ya'ni ol vahyi kim itdi Ahmed 'e anda Ahad
Ol kadar esrâra virdi anda k(i)'olmaz hadd ü add
8261. Bî-vesile vasıta didi ki î Ahmed bu dem
Söze gel bana sena eyle açuban nutk u fem
8262. Ben didüm” Lebbeyk yâ Rabbi İlahi Seyyidî

Hâlikı vü Râzık-ı Mevlâ-yı Hayy-ı ceyyidî”

8263. Ne diyeyim nutka hiç yokdur mecâlim iş bu dem
Bahr-i hayret içre gark oldum tutuldı nutk u fem
8264. Ne diyelüm ne tâkatum var kim idem bu dem senâ
Âciz ü serkeşte vü dermâ bendeyem yâ rabbenâ
8265. Pes didüm ihsâ idemezven senâñı eyle kim
Kendü nefsüñe sen idesin eyâ Hayy u Hakim

“Sübhâneke lâ uhzi senâen ‘aleyke kemâ esneyte ‘alâ nefsike”

8266. Pes didi Hak yaâ Muhammed sen degül misin diyen
Efsah-ı kavm-i arabven halk-ı kevneyn içre ben
8267. Şimdi kanı ol fesâhat kim hiç itmezsin kelâm
Ne sebepden ebkem olduñ söylemezsin î hümâm
8268. Didüm î Sultân-ı âlem halk katındaydı Ol
Kim ne söylemek dilesem söyleridüm az u bol
8269. Şimdi halık katıdur nutka mecâlim kalmadı
Kendüm yitürdüm evvel kıl ü kâlüm kalmadı
8270. Kendü_ kendümi bulamazven ne nutk u ne kelâm
Benliğüm benden alup mahv itdi beni bu makâm
8271. Ger 'inâyet senden irişmezse kaldum künk ü lâl
Key acepdür kendümi buluristem ne kıl u kâl
8272. Ben bumı didükde yine Hak'dan irdi bî-hitâb
K(i)'ol hitâbidi begayetde latif ü müstetâb
8273. Ol hitâb içinde hem varidi enva'-ı lugat
K(İ)'ol lugatuñ birisin işitmemişdi türk ü tat
8274. Halk sözi gibi degülidi hem de ol kelâm
Savt u lafz u harf u adem degüldi î hümâm
8275. Zire dil tahrikile dinmise benzemezdi Ol
Ol kelâmı lâ-cerem anlıyamadum dir Resûl
8276. Zire kim ben bir arap dilin bilirüdüm hemân
Ol sebepden ol kelamı fehm idemedüm revân
8277. Kalbüme rahmet suyından tamdı pes bir katre su
Şöyle kim kardan sovuğ şekkerden ehlâyidi ol

8278. İztırabı götürölüp kalbüm karar itdi hemân
Şâd olup içüm taşum toldı sürur ile revân
8279. Ben bu hayret bahrine garkıken irüp bâd-ı lutf
Hayret ü hüznüm olup canumdan itdi şâd-ı lutf
8280. Pes nidâ irdi yine ol dem baña Hakdan yakın
Yâ Muhammed nice bildün nefsüni diyu hemin
8281. Anı bildünmü ki sen abd u benem ma'bûd-ı Hak
Seyyid ü Mevla vü Rab Maksad u maksûd u Hak
8282. Ben didüm bildüm ilahi seyyidi bi şekk ü reyb
Sensin Ol Sultan kim Zâtuñda yokdur buguz u 'ayb
8283. Ne kelâmuñ gibi sem'üme irişdi bir kelâm
Eltâf u ehla vü bi misl ü şebihu bâ-nizâm
8284. Ne hu lutfuñ gibi bir lutf-ı latîfe irmişem
Ne hu Zâtuñ gibi bir zât-ı şerîfe irmişem
8285. Yirler ü göklerde ne mevcûd kim gördüm tamâm
Birliğüne varlığına dal u şâmiddür makâm
8286. Halıku'l halk u ilâhu'l âlemîn sensin hemân
Kamunuñ ma'bûdısın abdüñdürür hep bi-gümân
8287. Senden özge yirde gökde yokdurur ma'bûd hiç
'Alemeyn içi Rabb u Maksad u Maksûd hiç
8288. Hak budur kim Hak senüñ Zâtuñdurur bî-keyf ü eyn
Bî-zamân u bî-mekân u hayyız u bî vasl u beyn
8289. Hem şehâdet iderem sensin ilahi bî-misâl
Bî-şebîh u bî nazîr u bi vezîr u Zü'l celâl
8290. Her vücûdı kim yaratdun yirler ü göklerde hep
Dal u şâhiddür ki Zâtuñdur gümânsuz Ferd ü Rab
8291. Hâlıkı vü Râzıkı Ma'bûdı vü Mevlâsı hem
Sensin sendendürür men' ü ata lutf u kerem
8292. Ferd ü Vâhid Zât-ı pâküñdür yakın bî-iştibâh
Zât u pâküñden ilaha yokdurur gayri İlâh
8293. Ne ki var zatundan özge muzmahildür bî-eser
'Âlemayn içre 'ayân olan bu eşkâl-i süvâr
8294. Zât- Bâki pâk Zâtuñdur kalanı fânidür
Zire gayrüñ yok sebâtı vü devamı anıdur

8295. Pes yine ilhâm itdi baña Ol Hayy u Muîn
KÎm senâ idem lisân-ı kâlile oldem hemin
8296. Pes didüm kim ilettehiyyâtü vessalavâtu senâ
Tayyibâtile lisân-ı pâkden saña sezâ
8297. Pes didi Hak yâ Nebi benden saña olsun selâm
Rahmetümle bereketümle kesilmezsiz müdâm
8298. Ol ziyafetden nasîb olsun diyüben ümmete
Tîb-i nefsile gönülden geldi rûhum rahmete
8299. Pes didüm ben dahi ya rabbi baña olsun selâm
Ümmetümüñ sâlihine de bile her subh u şâm
8300. Pes bu kuraba muttali' olup hemânden Cebrâil
Didi kim Allah birdür lâ şerîk ü lâ delîl
8301. Hem Muhammed 'abd-i hâsı vü Resulidür anuñ
Seyyidü'l kevneynü hem denidür cân u tenüñ

*"Ettehiyyâtu lillâhi vesselavâtu vettayyibâtu 'sselâmu aleyke
eyyühennebiyyü ve rahmetullahi veberakâtuhu esselâmu aleynâ vealâ
ibadillahi 'ssâlihine eşhedü enlâ ilâhe illallâhu vahdehulâ şerike lehû ve eşhedü
enne muhammeden abduhû ve resûluhu"*

8302. Pes meleklerden mukarrebler bilüp bu hâleti
Ref-i savtile salavat virdiler ol dem katı
8303. Ol salavat kim mukarrebler virüpdi ol zamân
Ravîler buyidi dir gayri degüldi dir hemân

*"Allâhümme salli alâ muhammedin ve alâ âli muhammedin ve bârik alâ
muhammedin va alâ âli muhammedin kemâ salleyte ve bârekte ve rahmeti ve
terahhamte alâ ibrahîme ve alâ âli ibrahîme rabbenâ inneke hamîdün mecîdün"*

8304. Pes hemândem yine irdi cânib-i Hak'dan nidâ
Yâ Muhammed diyu kim virdi dil ü cânâ Hüdâ
8305. Ben didüm yâ Seyyidi Mevlâ-yı lebbeyk ol zamân
Didi dile ne dilersen kim revâ olur hemân
8306. Pes didüm telkîn-i Hakkıle yine yâ rabbenâ
Ümmetüm dilinden benden işidüp hamd ü senâ
8307. Kavlüñi işidüp emrüne kamu olduk muti'
Ümmetümi yarlığa gufrânınüçün yâ semi'
8308. Cürm ü 'isyânuñı mecmû'ısınun afv it tamâm

- Lutfuñile tenlerine tamu odın kıl harâm
8309. Ne ki kıldılarsa î Gaffâr u Settâru'l 'uyûb
Her 'amelden kendülere yararum zîşt ü hûb
8310. Cümlesini afv idüp suçlarını bağışlagil
Haşr olıcak anları lutfunile sağışlagil
8311. Ya İlâhi cümle taksirâtumızı kıl tamâm
Kim der ü afvundayuz 'âcz u kusur ile müdâm
8312. Dünyada vü âhiretde ümmetümi yâ İlâh
Hifz u âmânûnda tut k(i)' itmeyeler zikr-i sivâh
8313. Dillerine zikr-i tevhîdüñ müyesser eylegil
Dillerin tevhîd ü nûr ile münevver eylegil
8314. Hubb-ı dünyayı deniden dillerini pâk kıl
Hubbuñile dillerin âyine-i idrâk kıl
8315. Pes didi Hak yâ Muhammed bil muhakkak kim seni
Yarlıgadum ol günehlü ümmetüñle ben gani
8316. Ümmetüñden her ki saña tabi' olup tutdı yol
Yarlıgadum rahmetüm deryâsına gark oldı ol
8317. Ba'zı râvi dir ki ol esnâda toksan biñ kelâm
Geçdi kim destur yok bilmene anı hâs u âm
8318. Niçe bunuñ gibiler dinüp işidildi bu dem
Şöyle kim binde birisin vasf idemez nutk u dem
8319. Bu lisân-ı kâlile olmaz aynine tamâm
Ger kıyâm-ı haşre dek vasf olurise bu kelâm
8320. Bu kelâm-ı bî-nihâyetdür bunu kasr it Hafî
Hâk-i hâr-ı lahtde olmazdan öñdin muhtefî
8321. Bu kadar küstahlık yiter ki söyledüñ bu dem
Hiç söylenmemüş olmasun diyüyidi bu hem
8322. Siz de î cân gibi cânile sevenler Ahmed'i
Hâsıl itmeklik dilerseñüz murâd-ı sermadi
8323. Zevk u şevkile dinüz adın işitdükçe müdâm
Aña vü evlâdına biñ biñ tahıyyâtu selâm
8324. Çâr u yâr u dahi ashâbına bi'l külliye hem
Virüñüz dâim salavât î girûh-ı muhterem

8325. Dahi î bûm meclise hâzır olan ehl-i kerem
Budurur kim kulağ u göze irüp tuta nizam
8326. Nâzım-ı nazm-ı duâdan yâd idesiz sıdkıle
Kim Resûl ide şefâat size dahi rıfkıle
8327. Dahi size rahmet ide haşrda Hayy u Halîm
Yarıcunuz ola kevneyn içre Rahmânu'rrahîm

*"Bundan aşğa giru remel-i müseddes-i maksurdur beyan-ı sıfat-ı behişt ü
düzah ve encâm-ı kitab"*

8328. Diñle imdi yine bir zîbâ haber
K(i)'anı nakl itdi Resûl-i mu'teber
8329. Dir ki anda kim diledüm ümmetüm
Kamusın kurtarmağ oldı himmetüm
8330. Bu dileği dileyicek anda ben
Dileğüm kıldı revâ ol Zü'lminen
8331. Didi ya Ahmed bağışladum saña
Ümmetünüñ cürmüni öñden soña
8332. Cennetümi anlara kıldum mübâh
Rûzi idüp anlara rüşd-i salâh
8333. Beni bir bilüp bilen seni Resûl
Hazretümde oldı ol makbûl kul
8334. Gice vü gündüz de beş vaktin namâz
Anlara farz eyledüm ben bî- niyâz
8335. Ta anı terk eylemeyüp kılalar
Gülşen-i kuds ü rızâmı bulalar
8336. Cennetüm hem anlara ola sezâ
Rûzi ola anlara hayrû'l cezâ
8337. Cennete anları koymayınca ben
Gayri ümmetlere kılmayam vatan
8338. Girmeyince ümmetün aña tamâm
Gayri ümmetlere eyleyem harâm
8339. Ümmetüñe oldığuçün re'fetüm
Sebkat itdürdüm gazabdan rahmetüm
8340. Ekremi kıldum kamu halkuñ seni

- Gör ne ikrâm eyledüm saña nebi
8341. Haşrdâ göresin ikrâmum tamâm
Şöyle kim ide temâşâ hâs u âm
8342. Ya Muhammed görmek isterse gözün
Ne yarakladum k(i)'aña gire özün
8343. Ümmetüñ mü'minleriyle tamâm
Girüp anda rahat olasın müdâm
8344. Ben ayıtdum kim beli yâ rabbenâ
Sensin eltâf saña layıkdur senâ
8345. Ekremisin ekremiñ yâ İlâh
Ahkâmısın ahkâmiñ yâ İlâh
8346. Bu sözi didükde ben ol Zü'l celâl
Hayy ü Bâki vü Kâdimü Lâyezâl
8347. Ya(i)'stafâ yil diyüben kıldı nidâ
İstifâ yil didi lebbeyk î Hüdâ
8348. Astafiyile didi kim î melek
Var Muhammed birle bu dem tiz-i rek
8349. Anda İsrâfil'e ısmarla revân
Ol da Mikâil'e irgürsün hemân
8350. OL da irgürsün hemân Cebrâil'e
Cebrâil'de varsuñ anuñla bile
8351. Aña göstere sin behişt için tamâm
Ümmetile olmağa aña makâm
8352. Görsün anda ne yarakladum aña
Sâlih in ümmetile ben Hüdâ
8353. Hem yine düşmanları için tamâm
Tamuda niçe yarakladum makâm
8354. Dahi anlar dağı enva'-ı azab
Niçedür ne vechiledür bî-hisâb
8355. Anları görüp teferrüc eylesün
Varıcağaz ümmetine söylesün
8356. Astafâyile bu emr olduğı dem
Ol aradan beni aldı gitdi hem

8357. Def'aten irürdi İsrâfil'e ol
Hiç tavakkuf eylemedin sağ u sol
8358. Ol dahi Mikâlil'e irürdi hem
Bî tereddüd geçmedin arada dem
8359. Ol dahi Cebrâil'(e)'irürdi hemân
Bî tavakkuf bî tereddüd ol zamân
8360. Gördüğü dem beni Cibrîl-i emin
Karşulayup merhaba kıldı hemin
8361. Didi Allah'uhn selâm u rahmeti
Saña olsun î Nebîler râfeti

"Esselâmu aleyke eyyühennebiyyü ve rahmetullâhi "

8362. Ben dahi didüm baña olsun selâm
Hem ibâd-ı sâlihîn üzre tamâm

"Esselâmu aleynâ ve alâ ibâdillahi'ssâlihîn"

8363. Pes didi Mikâil î peyk-i emîn
Emr-i Hak budur saña budur hemin
8364. K(i)'iltesin bu dem Resuli cennete
Ol makâm-ı huld u iş u rahata
8365. Seyr idüp görek(i)'anuñçün Ol İlâh
Ümmetile olmağıçün ayş kah
8366. Neler icad idüp itmiş tehyiye
Ümmetiñe tâ kim tehniye
8367. Hem dahi andağı enva'- niâm
Nicedür itsüñ teferrüc bîş ü kem
8368. Bunı didükde hemân peyk-i emin
Elüm eline alup gitdi hemin
8369. Tâ kim irdük bâb-ı dâr-ı cennete
Ol makâm-ı emn ü kurb u râhata
8370. Bir kapu gördüm kızıl altundan
Pek hâlis hep çıra vü çundan
8371. Anı biş yüz yıllığıdi ol derüñ
Böyle nakl oldu sözi peygamberüñ
8372. Hazin -i rıdvânidi ol kapunuñ

- Dahi andağu serâ-yı yapunuñ
8373. Uzununuñ Hak bilür anuñ hemân
Nakl-i râviden bu resmedür beyân
8374. İki kanatlıyidi ol kapu hem
Her kanadı liki gayet muhteşem
8375. Halkaları varidi yakutdan
K(i)'anı kimse görmemiş na sütten
8376. İşigünüñ aşağısı sîm-i hâm
Ak incü birle sertâser nemâm
8377. Ba'zı biñ yıllık yoldur dir tamâm
Ol kapunuñ bu çeliği î hümâm
8378. Ol kapu üstünde eyvân u kemer
Biri birinden yüce vü mu'teber
8379. Elli biñ yıllık yolidi dir tamâm
Yücelikd(e)'ol taku eyvân î hümâm
8380. Yine eyvân üzre hem bir kubbe var
Ol dahi gayetde hûb u tâbdâr
8381. Zire sahra-yı kıyâmet arzı hem
Elli biñ yıllık kadardur bîş ü kem
8382. Haşr güninde ki mü'minler tamâm
Kabrden baş kalduralar î hümâm
8383. Toprağı gözin silüp ol dem hemin
Görelere eyvânı beni î emîn
8384. Huriler anlar(a)'idüp andan nidâ
Diyeler daru'nni'mâ esselâ
8385. Tiz gelüñüz ki key eylendüñüz
Gussalardan kurtulup dinlendüñüz
8386. Kabirde toprakda yatmakdan müdâm
Kurtulup cennetde bulduñuz makâm
8387. Şimdi uş yevm-i kıyâmetdür bilüñ
Va'de vakti irdi eylenmeñ gelüñ
8388. Görüp işidüp bu hali mü'minin
Havl-i haşrı unıdiserler hemin

8389. Zire göz dîdâr-i dârın göricek
Menzil-i dîdâr u kurba iricek
8390. Yollaruñ düşvârı aña sehl olur
Zire ol vasl-ı Habîbe ehl olur
8391. Yine ol kapuda dört yüz mih var
Dürr ü yâkut u zümürüdden î yâr
8392. Yine her bir mihda bir halka hoş
Çık kızıl yakutdan hem içi boş
8393. Yine her halka içinde şehriyâr
Kırk biñ ulu şehrvâr âşikâr
8394. Yine her şehrvâr üzre kırk bin var tamâm
Künküreler hûb u zîbâ la'l fâm
8395. Yine her bir künküre üzre î yâr
Kırk ay yüzlü melek var âşikâr
8396. Her melek elinde var iki tabak
Biri hulle tolu biri nûr-ı Hak
8397. Bunları gördükde didüm î emin
Ne meleklerdür bu böyle güzin
8398. Didi bunlar yâ Resûlallah tamâm
Adem'i halk itmedin Rabbu'l enâm
8399. Yidi biñ yıl öñ yaratdı bunları
Bunda kodı bunda geçdi günleri
8400. İntizârile ayağ üzre tamâm
Bunda tururlar ilâ yevmi'l kıyâm
8401. Ta kıyamet kopıcak î pâk cân
Ümmetüñle bunda eylesin revân
8402. Feth idüp bâb-ı naîmi giresin
Ümmetüñle dâr-ı kurba iresin
8403. Bu melekler bu tabaklarla ki var
Ümmetüñle saña ideler nisâr
8404. Ümmetüñ hâdimlerinden olalar
Dâr-ı cennetde muhalled kalalar
8405. Kutlulayup gelmeñüze î hümâm

Birbirile muştılaşalar tamâm

8406. Baña bu evsafi idüp Cebrâil
Cümle anlatdı kim ol dâr-ı cemîl
8407. Nice zîbâ vü müzeyyen dârimiş
Anda bunca emn ü rahat varımış
8408. Kakdı pes kapuyı peyk-i kibriyâ
Cebrail-i hazîn-i vahy-i Hüdâ
8409. İçerüden didi rıdvân kimdür ol
Bu deri urup dileyen dâde yol
8410. Didi benven peyk-i Hazret Cebrâil
Gelmişem kapuya bâ-emr-i Celîl
8411. Didi kim var bilene didi Resûl
Zübde-i halk-ı cihân asl-ı usûl
8412. Ahmed ü Mahmûd u Sultân u Emin
Fahr u halk u Rahmeten lil âlemîn
8413. Didi ol sultân cihâna geldi mi
Hâlıkun halkına Hâdi oldu mı
8414. Hakka halkı da'vet itdi mi tamâm
Yir ü gök halkına oldu mı imâm
8415. Cebrâil aña didi oldu ne'am
Hem Resûl u hem Nebiyy-i muhterem
8416. Hem nübüvvet hem risâlet bu zamân
Anda hatm oldu bilâ şekk ü gümân
8417. Çünkü rıdvâna irişdi bu cevâb
Didi âlem senden umar feth -i bâb
8418. Gerçi ki ben hazinem bu cennete
Hârisem bu gülistân-ı rahmete
8419. Lîki miftâhı bunuñ bende degül
Î Resûl ü muktedâ-yı cüz ü kül
8420. Sinüñ elüñdedür miftâh aña
Seni fettâh eyledi Fettah aña
8421. Senden özge kimse anı açamaz
Rahmetin hakkuñ cihâna saçamaz

8422. Açmak istersen el ur açıl sun ol
Rahmet olup aleme saçıl sun ol
8423. Pes Resûl ol sâat el urdî hemân
Cennetüñ kapusı açıldı revân
8424. Çün kapu açıldı girdüm içeru
Karşulayup geldi rıdvân ileru
8425. Virdüm ol hâletde rıdvâna selâm
Ol dahi ikrâm ile aldı tamâm
8426. Muştılayup didi î Hayrû'l beşer
Ekser-i cennet senüñdür serteser
8427. Ümmetüñle girisersin sen tamâm
Almayup anda kalırsın müdâm
8428. Varidi rıdvân eli altında hem
Key ulu sekiz halife muhterem
8429. Hem sekizidi cennetün bâbı tamâm
Zire cennetde sekizdi î hümâm
8430. OL kapulardan girilürd(i)'anlara
Haşırda destur uyıcak canlara
8431. Ol halifeler ki itdük anı yâd
Eyu zabt it kim olasın ber murâd
8432. Her biri bir bâbı idinmiş makâm
Anda turup anı beklerler müdâm
8433. Anların da eli altında yine
Yitmişer bin var melekden kimsene
8434. Anlarıñda her birinüñ î hümâm
Yitmişer biñ hâdimi var subh u şâm
8435. K(i)'anlara anlar dahi hizmet kılur
Hizmetini kendüye minnet bilür
8436. Turmayup tesbih ider anlar tamâm
Buyidi tesbihi anlarıñ müdâm

*"Sübhâne 'l hallâku 'l alîmu sübhâne'l kerîmi'l ekrem sübhâne'l munibü men
a'tâhu cennâti'n-naîmi"*

8437. Pes baña arz itdi rıdvân cenneti
Hem anuñ içinde olan ni'meti

8438. Eyle gördüm anda enva'ı niâm
Ömrüm oldukça ger anı vasf idem
8439. Kâdir olmayam k(İ)' idebilem beyân
Anda olan ni'meti bir bir beyân
8440. Dahi ol ni'met ki vasf itdüm bu dem
Ne kadar yinse hiç olmaz nesne kem
8441. Diñle vasfından anuñ ba'zın î yâr
Vüs'i tâkatçe diyeyim âşikâr
8442. Evvelâ mecmû'ı divârı tamâm
Diyeyim ne nesnedür î nîknâm
8443. Bir kiremüd altına biri gümüş
Biri ak incü biri yâkutemiş
8444. Birisi dahi zümürüdden latîf
Kamusı berrâk u şeffâf u zarîf
8445. Balçığı dahi kamu kâfûr u müşk
Sanma bu divar gibi hak-i huşk
8446. Yine ol divaruñ anı bil yakîn
Biş yüz yıllık yolidi î güzîn
8447. Yine özünü dahi hem î hümâm
Çak otuz biñ yıllığıdi bil tamâm
8448. Dahi yiri ak gümüşdendi kamu
Râviler naklile û ferhunde ru
8449. Dahi anda ol kadar vardur beled
Kim nücûma var ola yok aña had
8450. Kamusı altundan anlaruñ tamâm
Şu'le virürler güneş gibi müdâm
8451. Anlaruñ içinde vardur hem kusûr
K(i)'anları görende hiç kalmaz fütûr
8452. Ba'zı anlaruñ kızıl yâkûtdan
KİMse mislin görmemiş nâsûtdan
8453. Künküresi ak incüden tamâm
Eyle halk itmiş anı rabbu'lenâm
8454. Ba'zı ahi ak gümüşden serteser

Uçdan uca künküresi cümle zer

8455. Ba'zı hem yeşil zümürürden latîf
İlle gayetde mücellâ vü zarîf
8456. Ba'zı gün levninde misl-i âfitâb
Künküresi levni levn-i mâh-i tâb
8457. Her kasurda yine yitmiş biñ saray
Kim anuñ vasfına irmez akl u ray
8458. Her saray içinde yitmiş biñ yine
Hücre var kim benzemez birbirine
8459. Yine her bir hücrede yitmiş biñ ev
Birbirinden hûb u zîbâ pâk-nev
8460. Yine her bir evde vardur bir serir
Kimi altun kimi incü yir yir
8461. Kimisi dahi anuñ yâkut-ı nâb
Şu'le virür berk urur çün âfitâb
8462. Her ev içindeki vardur bir serir
Her biri bir dürlü konmuş yir yir
8463. Bir cibinlik her serir üzre yine
Kim anuñ vasfin idemez kimsene
8464. Kızıl altundan tokunmuş serteser
Görmüş işitmiş degül mislin beşer
8465. Her serir yir üstinde yitmiş biñ döşek
Hüllelerden kamusı bî-rayb u şek
8466. Hiç anuñ biri birine benzemez
Kimse gördükde anı budur dimez
8467. Müşk ü kâfurile tolmuşdı tamâm
Ol döşeklerüñ cemi'i î hümâm
8468. . Her serir üzre yine bir kubbe var
Nûrdan gayet latîf ü tâbdâr
8469. Hem kızıl yâkuttan ol kubbeler
Zeyn olup arayış olmuş serteser
8470. İlle her yâkut-ı mehden tâbnâk
Ayine gibi latîf ü sâf u pâk

8471. Her döşek üzre yine var hülleler
Biri birinden latîf ü mu'teber
8472. Dürr ü yâkut u zeberced birle ol
Hem zümürüdle tokunmuş sağ u sol
8473. Her serir üzre yine bir hûr u iyn
Ol serir üstine kullukçı emin
8474. Her birinüñ yine kırk biñ şu'be hem
Saçları var key latîf ü muhaterem
8475. Rengi bu da anber-i terden latîf
Nice anber müşk-i ezferden latîf
8476. Çevresinde yüzünüñ pür piç ü tâb
San sehab içinde kurs-ı âfitâb
8477. Her birinüñ yine yitmiş biñ tamâm
Hizmetinde hâdimi var î hümâm
8478. Çün ide ol hûr-ı 'inüñ biri seyr
Bir mekândan bir mekâna misl-i tayr
8479. Her biri ol câriyalardan benâm
Bir tabak tutar elinde hûb-fâm
8480. Saçların ol hûr-ı iynüñ bîş ü kem
Ol tabak içre koyuban muhterem
8481. Götürür ol hûruñ ardınca tamâm
Kanda gitse bile gide î hümâm
8482. Nûrdandı ol tabaklar cümle hep
Anları eyle yaratmış sun'-ı Rab
8483. Yarusı sağdan yarusı soldan
Bile seyr iderler iki koldan
8484. Her biri başında var hem bir külâh
Ak gümüştend şa'sa'a virür çü mâh
8485. La'l u yâkut u zümürüdle tamâm
Zeyn olurdu ol külâhlar subh u şâm
8486. Her biri üzre yine bir tâc var
Nûr u ferrile güneşden tâbdâr
8487. Şöyle kim heftad yıllık yol a hep
Rû şinâsı irişür bâ-emr-i Rab

8488. Yine yitmiş dürlü avâz-ı latîf
Her birinden sâdır olur key zarîf
8489. Ger bir âvâzesin anuñ dünyada
İşidiledi halâyık î dede
8490. Hoşlıgından cân virelerdi tamâm
Can acısın tuymayup î nîknâm
8491. Her biri egninde yitmiş biñ tamâm
Hülleler var müşk ü ‘anberden şemâm
8492. Her bir eyle latif ü hûb u sâf
Birbirine mani' olmaz çün gılâf
8493. Şöyle kim yitmiş bininden içeru
Cism -i hûrı hep görünür su-be-su
8494. Yine cismi içre sünükleri hep
Gün gibi rûşen görünür bî-talep
8495. Yine süngük içregirlikleri hem
Görinürdi gün gibi bi biş ü kem
8496. Yine her bir hûri başında latîf
Bir murassa' tâc vardur key zarîf
8497. Dürr ü yakut zebercedle tamâm
Uçdan uca hep murassa' î hümâm
8498. Yine her bir tac yitmiş bin tamâm
Köşelerdür ravi kavlıle hümâm
8499. Yine her güşede bir murg-ı latîf
Ahsen-i şeklile yazlu î zarîf
8500. Her ne dem kim cennet içre esse bâd
Takınur ol kuşlara î hoş nihâd
8501. Kopar ol kuşlardan elhân-ı hasen
Şöyle kim gaş olur anı işiden
8502. Cennet içine yayılır ol sadâ
Sanasın mutribler iderler nidâ
8503. Ol cevâhir liki gayet tâbnâk
Ay u günden her birisi sâf u pâk
8504. Anlaruñ her birin Ol Rabbü'l enâm

- Sen zeliliçün yaratmışdur tamâm
8505. Her serir öninde yine kürsiler
Vardurur ba'zı sim ü ba'zısın zer
8506. Ba'zısı kâfur u ba'zı dürr-i hûb
Ba'zısı anuñ zümürüd bî-'uyûb
8507. Liki hiç birisi birine benzemez
Şöyle kim gören ikişin bir dimez
8508. Yine hem cennet hevasında müdâm
Ne sovuk ne ıssı var ne subh u şâm
8509. Ya'ni zulmet olmaz enverdür hemin
Gün gibi daim mnünevverdür hemin
8510. Gussa vü gam hüzn olmaz anda hem
İşret ü iş ü safadur bi-nedem
8511. Huriler birle tene'ümdür müdam
Uyku uyumazsuzın i niknam
8512. Ne cirahat ne sekam var ne maraz
Ne murur u devr u ne mevt-i araz
8513. Yimek içmekdür hemişe 'iş ü nuş
Bol gayıt yok arakdur cümle hoş
8514. Ya'ni ne yiyüp içilürse müdâm
Der olup çıkar mesâmından tamâm
8515. Müşk-i esfer gibidür bûyı anuñ
Gör ne âli menzîlüñ vardur senüñ
8516. Hûrilerle cem' oldukça müdâm
Ne cenâbet ne gusul var ne melâm
8517. Ne hod anlarda olur hayz u nifas
Ne hu haml u ne toğurmak ne hiras
8518. Belki her vardukça anlar bıkır olur
Sanma bu sözler hayal u fikr olur
8519. Dahi vardur anda ırmaklar azim
Şöyle kim ihyâ olur içse remim
8520. Kimi bal u kimi hamr u kimi şîr
Kimi su kimi rahik u dil -pezîr

8521. Kimi tesnim ü kimisi selsebil
Kimisi dahi hem anuñ zencebil
8522. Hem ol ezhâruñ kenarı serteser
Ak incidür mücellâ çün kamer
8523. Kerm kayır yirinde ol sularda hem
La'li yâkut u zümürüddür direm
8524. Yine ırmaklar kenârında tamâm
Hûriler turur mühellâ î hümâm
8525. Her birinüñ hizmetinde bî-şumâr
Var turur kullukçuları âşikâr
8526. Ba'zı elinde tutar ibrik -i zer
Ba'zı altun maşraba elde tutar
8527. Anlaruñla cennet ehlini tamâm
Su verürler emr-i Hakk' ile müdâm
8528. Vakti kim cennet içinde esse bâd
Cümbiş ola ol ağaçlarda ziyâd
8529. Birbirine tokunup yaprakları
Nağmeler virür cevanibden varı
8530. Çünki sadır olur anlardan neğam
Dilde ne gussa kalur canda ne gam
8531. Ol nağamdan kopan esvât-ı latîf
Dünya esvâtından ehlâ vü zarîf
8532. Dahi salkım salkım anda miveler
Ulu destiler gibi ziba vü ter
8533. Ehl -i cennet andan itse arzu
Miveler tutarlar andan yaña ru
8534. Eğilüp budakları turur tamâm
Olmağičün cennet ehline ta'am
8535. Ehl-i cennet dahi yirler serteser
İştehâsı olduğunca avrat er
8536. Ol yemişlerden veli bir habbe kem
Ne kadar yirlerse olmaz anda hem
8537. Yimek işi çünki biter anda hep
Yirine varur ağaçlar bî-ta'ab

8538. Yine gördüm anda ağçlar ulu
Şöyle kim salmış budaklar su-be-su
8539. Her birinüñ atlu yitmiş yıl tamâm
Yilse çıkmaz gölkesinden subh u şâm
8540. İçlerinde bir ağaç gördüm ulu
Şöylek(i)'anuñla taraflar hep tolu
8541. Özdeki vü gögi altundan tamâm
Berkır ol altun güneş gibi müdâm
8542. Dürr ü yâkut u zeberceddendi hem
Hep budakları anuñ î muhterem
8543. Yapağı hem hülle-i dîbâyidi
İlle gayet eltâf u zîbâyidi
8544. Yine her yapağı külkesi tamâm
Dünya mikdarınca vardı î hüâm
8545. Her yemişi bir ulu desti kadar
Râviden bu resme nakl oldu haber
8546. Yine cennetde biten otlar î yâr
Za'ferân u sünbülidi âşikâr
8547. Zencebil ü hem karanfilden şecer
Çogıdı cennetde î âli güher
8548. Hem cevahirden develer bî-kerân
Gördüm anda hûb u ra'nâ vü cüvân
8549. Dahi atlar gördüm anda bî-şumâr
Tenleri yâkut-ı berkır berkvâr
8550. Hem kanatları zümürüdden yeşil
Şöyle kim hayrânı anuñ cân u dil
8551. Hem o yanları cemi'i sîm ü zer
Hûb u zîbâ vü latif ü mu'teber
8552. Her birinüñ hem yelesinde tamâm
Biñ kıvrucuk saçı var çün zülf-i şâm
8553. Halka halka top top u piç piç
Şöyle ki anı vasf idemez kimse hiç
8554. Saçlarınunuzunu hem key uzun

- Biner arşundan dahi belki tüzün
8555. Cum'a günlerinde cennet ehli hep
Atlanur ol atlara bâ-emr-i Rab
8556. Ba'zı ba'zını ziyaretler tamâm
Pes dönerler işidüp ikrâm-ı tâm
8557. Yine yirlü yirine varur kamu
Ayş u işret idişürler su be su
8558. Yine var her mü'miniçün anda hem
Yitmişer huri latif ü muhterem
8559. Dahi a'malince var bundan ziyâd
Çün ibâdetde ola âbid ibâd
8560. Zire hiç zayi' olunmaz ecri var
Her ne kılursañ nihân u âşikâr
8561. Dahi bunlardan cemâlile cemZl
Hulk yöninden kemâlile Celil
8562. Zinet ü hüsn ü hasenle munteh
Behçet ü hulkile zel-lütfür bahâ
8563. Ol hevâtîndür ki dünyâda tamâm
Erleri emrinde yidi yılar müdâm
8564. Nefslerine bir nefes uymadılar
Sözün anuñ kulağa koymadılar
8565. Hak rızasın gözlediler her nefes
Başlarına ağmadı sevdâ-yı kes
8566. Erleri hakkında ne didse itdiler
Toğrılup Hak yolu tutup gitdiler
8567. Erleri hakkında sanmayup yavuz
Oldılar anlar didüğü işde uz
8568. Gözleyüp daim rızâsın anlaruñ
Terkin urdılar hevâ-yı tenleruñ
8569. Düneyi ukbâyiçün terk itdiler
Dilde ukbâ hubbıñı berk itdiler
8570. Hürilerden hüsnile anlar tamâm
Ahsen ü eltâf oliserler müdâm

8571. Anlara dahi ziyâde virülür
Erlere zire eyü dirilür
8572. Bu safâ vü işile dâim î yâr
Ehl-i cennet atlara olup süvâr
8573. Seyr ideler cennet içre serteser
Öñlerince kethüdâlar çün haşer
8574. Dahi kullar yilişüp bile tamâm
Yanlarınca önlerince î hümâm
8575. Bu şukûhile teferrüc ideler
Nireye maksûd olursa gideler
8576. Hem temâşâ kim var idüp döneler
Pes gelüp menzillerüne konalar
8577. Yine kuşlar gördüm anda î güzün
Her birisi bir deve deñlü yakın
8578. Konup ağaçlar başında oturur
Emr-i Hak neyse yirine yitürür
8579. Ba'zı ol ağaçların yâkut-ı nâb
Ba'zı gümiş sanasın dürr-i huşâb
8580. Yine gördüm anda bir ağaç azîm
Kim anuñ vasfın bilemez cüz alîm
8581. Adı Tubi göği arş altında çak
Cennet içi toptolu andan budak
8582. Şöyle kim cennetde yok bir kasr u dar
İlle andan bir budak anlarda var
8583. Pencere vü daracasından tamâm
Bir budak mecmû'ına girmiş müdâm
8584. Cennet içinde anuñ misli hemin
Dünyada gün gibidür î pâk din
8585. Cennet ehline cemi'i serteser
Ol ağacuñ yimişi irer yiter
8586. İlle yindükçe hiç olmaz nesne kem
Yindüği saat biter yirinde hem
8587. Ol ağacuñ bir budağında dahi
Bir kızıl yakut köşk var î ahi

8588. Ak gümüſden kapusı var tâbnâk
Âyine gibi latîf ü hûb u pâk
8589. Yazlu altunile anda î hakîm
Lafz-ı Bismillahirrahmanirrahim
8590. Göricek köſk ü kapuyı sağ u sol
Diledüm kapu açıla ola yol
8591. Kavl-i Bismillahirrahmanirrahim
Diyüp el urdum kapuya î hakîm
8592. Kapusı açıldı ol köſküñ hemân
Girdüm içeru tereddüdsüz revân
8593. Gördüm ol divarı iç yüzden tamâm
Lafz-ı Bismillah yazlu î hümâm
8594. Bismi miminden çıkup bir âb-ı pâk
Kim kılur ol köſk içini tâbnâk
8595. Dahi hâ-yı lafzatullâhdan î cân
Süd çıkuban su gibi olmuş revân
8596. Mîm-i Rahmândan hem î nîk-hu
Hamr çıkuban revân olmuş çü su
8597. Dahi hem mim -i Rahimden de yine
Bal akardı çıkuban su yirine
8598. Menba'ı yimiſ bu dört ırmađuñ ol
Andan akarmıſ çıkuban sağ u sol
8599. Tûbi budakları içinden revân
Cennet içre cari olurmuş î cân
8600. Andan içermiſ kusura serteser
Râviden bu resme nakl olmuş haber
8601. Tubi vasfindan dahi ba'zı işit
Hürrem ü handân olup diſüñ işit
8602. Ahmed-i Muhtâr'dan nakl oldu bu
Dahi hacet değül anda güft ü gu
8603. Cebrail'üñ didi Ol Hayrül'enâm
Altı yüz kanadı vardur î hümâm
8604. Ol aradan kim makâmidi aña

- Diñle bu ziba kelamı bat taña
8605. Yir yüzine aradan inince çak
Kim anı aña makâm itmişdi Hak
8606. Otuz altı bin yıllık yolimiş
Belki bundan an değül ol bolimiş
8607. Yusuf'a kardeşleri itdükde kin
Kim kuyuya salup itdiler enin
8608. Cebrâil'e Hak buyurdı ol zamân
Kim eriş tut Yusufı diyu hemân
8609. Bir kanadın sundı Cibril-i emîn
Yûsuf'ı aldı kanad üzre hemîn
8610. Komadı inüp kuyuya düşmeğe
Üstâne mihnet arusu üşmeğe
8611. Ululukda eyleyidi ol hümâm
Işkıla di es-salatu vesselâm
8612. Hak anı çün böyle kımışdı ulu
Diñle andan vasf ideyim bir ulu
8613. Hazrete bir gün tutup yüz Cebrâil
Dimiş î Gaffâr u Settâr u Celîl
8614. Cenneti görmek dilerem serteser
Baña destûruñ olursa nola ger
8615. Bu rüsûmile münâcât eylemiş
Arza-i esrâr-ı hâcat eylemiş
8616. Hâcetini Hak anuñ kılup kabul
Var temâşâ eyle diyu virdi yol
8617. Serteser kanatalrın ol dem açar
Uçmak içreyidi yüz bin yıl uçar
8618. Kuvveti gidüp dükenür tâkati
Düşüben Allah'a eyler tâ'ati
8619. Yine kuvvet virür aña Ol İlâh
Ol kadar uçar olur akli tebâh
8620. Tâkat u kudret gidüp olur zelîl
Pes yine kuvvet virür ol dem Celîl

8621. Yine ol deñlü uçup düşer hemân
Dir ki gitdi tâkatum yâ Müsteân
8622. Dahi uçabilmezem hep gitdiş fer
Liki bu uçmakda bilsem ne kadar
8623. Yir teferrüc eyledüm cennetde ben
Çok mı az mı baña bildür anı sen
8624. Kim bu resme tâkatüm tok oldu uş
Gideyazdı can u tenden akl-ı huş
8625. Pes nidâ idüp ana oldem Celîl
Didi tahkik eyle kim yâ Cebrâil
8626. Cennet içre bu kadar k(i)'uçduñ müdâm
Ne kadar yir gezdün ü gördün tamâm
8627. Didi ol dem Cebrail-î pâk din
Alîm ü Âllâm u Zatuñdur hemin
8628. Sen bilürsin ne kadar yirdür hemân
Uçuban seyr itdüğüm yâ Müsteân
8629. Anı ben biçareye bildür bu dem
Kim gide dilden kamu teşviş-i gam
8630. Pes hemân kıldı hitâb Ol Zü'l celâl
SEn uçaldan uçmağıçün perr ü bâl
8631. Bu kadar uçmak k(i)'uçup seyr eyledüñ
Perr ü bâl ü tâkatuñ gayr eyledüñ
8632. Tubi'nün bir budağından î emin
Bir budağuñ(a)'irmediñ dahi yakin
8633. Tûbi'yi çün bu ululukda tamâm
Bildi vü buldı Resûl-i nikhâm
8634. İlerürek yürüyüp kıldı nazar
Gördi bir hazra çemen ziba vü ter
8635. Ara yirde anun bir havz-ı pâk
Gün gibi içinde anı tâbanâk
8636. Hem kenarında bitüpdi bir şecer
Kim nazîrin görmemiş çeşm-i beşer
8637. Bir kuş üstinde anun kılmış karâr
Hakk'a şükür eyler zikr-i bî-şumâr

8638. Hem kızıl yakutdan minkarı var
Ol kuşuñ hûb u latîf ü tâbdâr
8639. Levni dahi za'feran rengidi hem
Şöyle kim kalmaz görende zerre gam
8640. Başı dahi ak incüden tamaâ
Böyle dimiş Ol Resûl-i nîknâm
8641. Hem zebercetden ayakları yeşil
Şöyle kim görse sevinür can u dil
8642. Anı bu hey'etde gördükde tamâm
Key ta'accüp eyledüm dir ol hümâm
8643. Pes didüm Cibril'e bu ne kuşdurur
Kim gözüme karşı bu dem tuşdurur
8644. Did Cibril-i emin k(i)'i pak-cân
Diñle bu kuş aslın ideyim beyân
8645. Hak bunu dört nesneden yaratdı hem
Bir bir anı diyeyim gûş it bu dem
8646. Bir Tehiyyât-ı salavât hem biri
Biri dahi tayyibat î din eri
8647. Biri dahi havi ol dördüñ î yâr
Râviden bu nakl olundı âşikâr
8648. Ol aradan da gidüp gördüm kusûr
K(i)'anlara girende hiç kalmaz fütûr
- 8649 Ger halayık evvel ü âhir tamâm
BirinüÛ girse içüne î hümâm
8650. Sığa vü ire cemi'isine hep
Yiyesi vü içesi diyince top
8651. Yine gördüm anda dört cennet î yâr
İçi tolu busitan u sebze zâr
8652. Her birinde gülistân u bûstân
Encüm-i eflâkden ekser î cân
8653. Yiryüzinde kayır u kumdanda çok
Diseñ olur hadd ü add ü hasrı yok
8654. Birisi Firdevs ol dördüñ tamâm

- Biri Adn ü biri Meva î hümâm
8655. Birisi dahi anuñ Dâru'n-naâm
Hiç birinde yok gam u teşviş ü bim
8656. Kevser ırmağın dahi gördüm yine
Hiç anı vasf itse olma kimsene
8657. Oldur ol ırmak ki yirümdür hemân
Bizden ötrü akup olmışdur revân
8658. Didi Cibril-i emin kim yâ Habîb
Bu senüñdür gayri yok bundan nasîb
8659. Ümmetüñ birle senüñdür bu hemni
Gayriler irmeyiser buña yakın
8660. Rengi südden ak u müşkden bû-yı hoş
İçine bî-niş olur peyveste nûş
8661. Lezzeti bâl ü şekerden tatludur
Hali bunda şek idenüñ yatludur
8662. Her ki andan nûş ide bir şerbet eb
Hiç susamaz eyle bulur zûr u tab
8663. Kar u buzdan hem sovuclukda î yâr
Sovuğudı ol şarab-ı hoş güvâr
8664. Peyk-i hazret didi ki î kâmiyâb
Her ki içse bu sudan bir katre ab
8665. Pirise ol kişi olur nâ-cüvân
Cism-i canında bulur tâb u tûvân
8666. Gözsüsise gözi açılır hemin
Gözlü olup bî-gümân bulur yakın
8667. Gussaluyıse bulur gamdan necât
Hürrem ü handân olup görmez memât
8668. Hem kenarı ak incüden tamâm
Berkır ay u gün gibi her subh u şâm
8669. Balçığı anber otı hem za'ferân
Şöyle kim handân olur gördükde cân
8670. Haymeler gördüm kenârında latîf
Sırf kızıl yâkuttan hûb u zarîf

8671. Çevresinde yine ol havzuñ î cân
Manzaralar var yitmiş biñ ayân
8672. Manzaranun her birisinde yine
Dört kapu var benzemez birbirine
8673. Manzaranuñ herbirisinde ki var
Kankı mü'min k(i)'oturup ide karar
8674. Ol kapulardan kıla taşra nazar
Göre Hak dîdârı bî-mislü'l karar
8675. Yine ol havzun kenarında tamâm
Tahtlar kurludurur î nîknâm
8676. Dahi şadırvanlar var mu'teber
Tahtlar üstinde cemi'i sim ü zer
8677. Sündüs ü istebrak u zer beft hem
Döşelü ol tahtlar üzre biş ü kem
8678. Dahi altun u gümüş ibrikler
Birbirinden hub u zeyb u mu'teber
8679. Dahyi var anda ağaçlar mîvedâr
Za'ferân u müşkdür anlar da bâr
8680. Dahi dürlü dürlü yimişler ki nâs
Vakti kim anlardan ide iltimâs
8681. Ol ağaçlar eğilüp virür yimiş
K(İ)'anları kimse ne görmüş ne yimiş
8682. Aluban yirler vü yimişleri hem
Misli yirinde biter yindüğü dem
8683. Ne kadar yirlerse hiç eksilmez ol
Böyle buyurur hadîsinde Resûl
8684. Bevl-i gayıt olmaz anlardan □8 yâr
Ne kadar yiyüp içerseñ âşikâr
8685. Yine gördüm anda bir kasr-ı azîm
Kim anı görende kalmaz hemm ü bîm
8686. Dahi ol vechile kasra irmedüm
Ancılayın kasr-ı ahsen görmedüm
8687. Kevser ırmağı havâlisin tamâm
Kuşayup akar revân olup müdâm

8688. Bir ulu havidür bu kevser havzı kim
Ululuğı vasfin idemez hakîm
8689. Lîkin ol havzuñ anı î hoş nihâd
Şark u garb içince yitmişden ziyâd
8690. Çar köşe bir acep havzdur ulu
Yine her bir köşede î bahtlu
8691. Dörd ulu bustan var bes muhterem
Her biri mahsud-ı bûstân-ı irem
8692. Çevresinde hem sekiz yüz bin tamâm
Haymeler var nûrdan î nîknâm
8693. Yine her hayme içinde hûr u' îñ
Olkadar var kim sayılmaz î emîn
8694. Hadd ü addin anlaruñ bilmez tamâm
Meğer ol Hayy u Kadîm ü Lâ yenâm
8695. Hülle -i enva'-ı cevherlerle tavk
Cümlesi tezyîn olunmuş cavk cavk
8696. Ol kadar hüsn ü cemîlile cemâl
Virmiş anlara Hüdâ-yı ber-kemâl
8697. K(i)'anı vasf itmekde âciz ins ü cân
Subh-ı haşre dek iderlerse beyân
8698. Her birinüñ topuğundan yine hem
Savt-ı halhal yürüdükçe zîr ü bem
8699. Gayet ıraklardan işidilür ol
Şöyle ki işiden olur ol savta kul
8700. Yine ol kasrı ki evvel söyledüm
Ba'zı evsafı beyânın eyledüm
8701. Ak gümüñ ferş üzre bünyad olmuş ol
Hem zümürüd birle cevher bol bol
8702. Kerpüç ü taş yirine divarı hem
Dürlü cevherlerdenidi muhterem
8703. Dahi nice ancılayın kasr u dâr
Gördüm anda birbirinden tâbdâr
8704. Pes didi peyk-i emin oldem baña

- Müjde olsun yâ Resûlallah saña
8705. Bu letâfet birle bî havz-ı cemîl
Ümmetüñle saña olmuşdur sebîl
8706. Cumâdan cumâyâ bu sudan tamâm
Ümmetüñ suvarisar hâs u âm
8707. Saki bu suya olup Ol Zü'l celâl
Ümmetüñi suvarır Lâ yezâl
8708. Dahi yitmiş biñ melek turup tamâm
Suvarurlar ümmetüñ î nîknâm
8709. Ümmetüñle bu saña mahsûsdur
Bu kazıyye nassile mensûsdur
8710. Hem didi kim ümmetüñden bu kusûr
İçlerinde bunca zinet bunca hûr
8711. Ümmetüñden başka başka î hümâm
Herbirisi birisinüñdür tamâm
8712. Ta ki gördüm ümmetümden her nakı
Kim ola zühd ü vera'la muttaki
8713. Kankı klasrı ıssıdurur bî bîş ü kem
Peyk-i hazret arza kılup didi hem
8714. Yine gördüm anda bir kasr-ı azîm
Çak kızıl yâkutdandı î hakîm
8715. On iki biñ kapısı vardı tamâm
Çevresinde ol ulu kasruñ müdâm
8716. Şöyle kim dün gün olunur beyân
Vasf idemez zinet-i zeynin zübân
8717. Anı bu hüsnile çün gördüm hemin
Cebrâil 'e didüm î peyk-i emin
8718. Bu kimüñ kasrıdurur böyle ulu
Bu ululukla kim(e)'olmuşdurulu
8719. Didi Bu Bekr'üñdürür î pâk-cân
Bu ululukla bu kasr-ı dilsitân
8720. Geçdüm andan uğradum bir kasra hem
Çık zümürüdden be-gayet muhterem

8721. Sordum anı da didi Cibril-i pāk
Bu Ömer kasrıdurur rûh-ı fidāk
8722. Yine gördüm anda bir kasr-ı azîm
K(i)'anı görende ne gam kalur ne bîm
8723. Bu dahi kimüñ didüm peyk-i emîn
Didi Osman'durur î dâna-yı dîn
8724. Geçdüm andan da yine gördüm hemân
Bir muazzam kasr u bir âli mekân
8725. Key latif ü key müzeyyen câyidi
Bî-kusûr u aybsuz zîbâyidi
8726. Bu da kimündür didüm böyle latîf
Kime menzildür bu me'vâ-yı şerîf
8727. Bu Ali'nüñdür didi k(i)'ol murtazâ
Evliyâya hep olupdur mültecâ
8728. Çâr-ı yâruñ çün kusûruñ bî-kusûr
Gördüm anı toldı kalbüm şehri sur
8729. Siz dahi dek turmañ î kavm-i kirâm
Işkıla diñ es-salâtu vesselâm
8730. Dahi olsun anlara rıdvân-ı Hak
Matla'-ı hurşid oldukda şafak
8731. Dahi olsun cümle eshab-ı kirâm
Rahmet-i Rahmân u rıdvanda müdâm
8732. Dahi didi viridi rıdvân-ı cinân
Elüme bir elma şak idüp hemân
8733. Ni'met-i dar-ı naimidi çün ol
Nısfın elmanuñ yidüm didi Resûl
8734. Yidiğüm dem şehvetüm oldı ziyâd
Fatıma Hatun'a oldur asl u zâd
8735. Hem hadîsinde buyurmuşdur Resûl
Fatıma hûri-yi insi diyu ol
8736. Cennet istedükçe her dem Mustafâ
Gönline andan gelüben iştiâ
8737. Fatıma'nuñ ağzına alup dilin
Sorup anuñla su yidürdi dilin

8738. Sib -i cennet lezzetin daim tamâm
Andan alurdu Resûl-i nîknâm
8739. Liki siz de dek oturmañ pîş ü pes
Şevkile virrûñ salavât her nefes
8740. Yine didi Server-i cünd-i vusûl
Rehnümâ-yı rehrevân-ı cüz ü kül
8741. Cennetüñ cümle kusûrından tamâm
Sem'üme irişdi esvât u kelâm
8742. Şöylek(İ)'ol esvatı ins ü cin kamu
Vahş u tayr u canavarlar î amu
8743. Ger işidse vireyidi cümle cân
Ol sadânuñ lezzetinden ol zamân
8744. Cebrâil'e didüm î peyk-i emin
Ne latîf âvâz olur bu kim hemin
8745. İşiden işitse kalmaz anda gam
Eline girmiş gibi zerr ü direm
8746. Didi Tâvûs-ı Melek k(i)'î nîknâm
Görmek ister misin anları tamâm
8747. Kim bu esvât anlarıñdur bîş ü kem
Beli göster didüm ol dem bende hem
8748. Açdı bir hayme kapusın ol emin
Perdei ref' idüben ol dem hemin
8749. Huriler gördüm eğer ömrümce hep
Vasf idem hüsn ü cemâlin rûz u şeb
8750. Binde birin vasf idemeyem tamâm
Vasf iderisem ilâ yevmi'l kıyâm
8751. Lîkin anlardan diyeyim bir nişân
Baksın andan kıyâs it sen î cân
8752. Yüzleri mecmû'ısunuñ südden ak
Hem kızıl yakutdan da çün çırak
8753. Berk ururdu belki günden tâbdâr
Kırdan da saçları karası tar
8754. Karalığında da berkır cümle ol

- Berkıdukça şu'le virür sağ u sol
8755. Gevhaer ü yakut u dürrile tamâm
Silkdür gibi urulıdı müdâm
8756. Ayak altına dek olup yüz girih
Halka halka salınurdu çün zirih
8757. Ak u nerm ü nazu gibidi hem î yâr
Tenleri gül yaprağından tâbdâr
8758. Ay u günden rûşen ü şeffâfidi
Şöyle kim cismi latif ü sâfidi
8759. Kokuları müşk-i terden hûbidi
Cümlesi ol resmile mahbûbidi
8760. Çağrışup ol hûriler dirdi müdâm
Na'imüz bizler hemişe subh u şâm
8761. Ni'metümüze bizüm yokdur zevâl
Şâd u handânuz hemişe lâ yezâl
8762. Biz de yokdur gussa vü gamdan fütûr
Hem kemâl-i işimüzde yok kusûr
8763. İşret ü ayş içreyüz biz dâimûñ
İşretümüz gam eli kılmaz nügün
8764. Kâseler pür pür içişürüz müdâm
Hoş safâ vü şevk u zevkile tamâm
8765. Ne safâmuzda kuduret var ebed
Ne hu şevk u zevkumuzda var had
8766. Hem cüvânuz daima pir olmazuz
Hayy ü kayyümüz hemişe ölmezüz
8767. Hem sahihüz hiç bize gelmez maraz
Cevherümüz hem kabul itmez araz
8768. Savişicuyuz adavetsüz müdâm
Bizde hiç olmaz adavet subh u şâm
8769. Dahi biz razıların bizde sehat
Yokdurur hem bizde hiç olmaz galat
8770. Ne saadetl(ü)'ol ki bizüm çün dür ol
Biz dahi anuñiçünüz sağ u sol

8771. Çün buları eyle gördük ol zamân
Bu hitâb irişdi hatifden hemân
8772. Didi kim gördün mi ya Ahmed tamâm
Ümmetüñçün nice düzmişem makâm
8773. Hem konukluğımı gördünmü kihep
Nice itmişem müheyyâ bî-tâab
8774. Razı oluban beğendün mi tamâm
Bendenü konukluğumdan î hümâm
8775. Didüm î Hayy ü Kadîm ü Lem yezel
Kim senüñdür kudret ü kuvvet ezel
8776. Ben kulam sensin İlâh -ı Müsteân
Avnüñ isterem senüñ senden hemân
8777. Hem rızanı isterem ya Zü'l celâl
Dâima bî-naks u her dem ber-kemâl
8778. Yine ol hâletde irdi bir hitâb
K(i)'ol hitâbidi hitâb-ı müstetâb
8779. İzzetüm hakkı behiştün ni'metiñ
Zevk u şevk u ayş u nûş u işretin
8780. Sana ümmet olana kıldum helâl
Şöylek(i)'ayruk görmeye gerd ü melâl
8781. Lîki düşmen olana kıldum harâm
Anlara virilmeyiser bu makâm
8782. VASF-ı cennetden bes ola bu kadar
Nazm vechile beyân-ı muhtasar
8783. î Hafî besdür bu yüzde bu makal
Hâlüñi bil kim yemen olmaya hal
8784. Bu kadar yitere tecâvüz eyleme
Haddüñi gözle ziyâde söyleme
8785. Dileriseñ kim tola kalbüñ safâ
Vir salavât ber kemâl-i Mustafâ
8786. Burada vASF-ı cinânı hatm kıl
Nefsüñe ram olmuşiken cân u dil
8787. Tamu hâlâtından eyle hem beyân
K(i)'anı cânile işide gûş u cân

8788. Ba'zı evsâfin anuñda söylegil
Nicesi bildüñse takrîr eylegil
8789. K(i)'andan olavuz işidüp nush-ı pend
Ol meva'ızla olavuz süd mend
8790. Cânile Hakk'a teveccüh idevüz
Hak buyurduğı tarika gidevüz
8791. Şerri terk idüp işimüz hayr ola
Mahv olup yağılığumuz gayr ola
8792. Saña dahi irişe andan safâ
Haşrda ol şef'üñ Mustafâ
8793. Bâğ-ı cennetde aña yâr olasın
Enbiâyile kamu câr olasın
8794. Bu kelâmı ko Hafî kim bu kelâm
Haşr olunca diriseñ olmaz tamâm
8795. Gülşen -i cennetde istersen makâm
İşkıla di es-salâtu ves-selâm
8796. Cenneti çün bu kadar kılduk beyân
Pes cahim ahvâlini de kıl ayân
8797. Pes yine didi Resûl--i müctebâ
Ahmed ü Mahmûd u Tâhâ Mustafâ
8798. Bir kapu gördüm hem ak kâfurdan
Nicesi kafur san kim nûrdan
8799. Aşağa işini de ta tahte'ssera
Yukarusı hem la evci'ssema
8800. İki kanatlu veli key serfirâz
Hem kanadı gayet inlü vü dirâz
8801. Bir kilid urlu be-gayetde girân
Olmaz anuñ vezni var bî-arz u âsumân
8802. Anı çün gördüm taaccüb eyledüm
Hayretile Cebrail'e söyledüm
8803. Bu kapu ne kapudur didüm î cân
Kim bunuñ misli kapu yok der cihân
8804. Didi bu bab-ı emândur yâ emin

- Bunda bu yok yire degüldür hemin
8805. Didüm amân kapusu ya'ni nedür
Aslile vasfin beyân it nicedür
8806. Didi Hak çünkim yaratdı tamuyı
Tâ ki korkuda anunla kamuyı
8807. Anda ağılâl u selâsil kıldı halk
Neyiçünidüğün anuñ bildi halk
8808. Od deñizinde yaratdı anda hem
Kim anuñ harfile diller toldı gam
8809. Hem tamuyı eyledi yidi derek
Çık azab itd(İ)'içün eyle kim gerek
8810. Bezedi dürlü azabile anı
Kim işide anuñ kaçır tenden canı
8811. Bu kazıyye anda kim oldı tamâm
Tamu oldem cûşa geldi î hümâm
8812. Gışgırup bir vechile kıldı hurus
K(i)'işidenlerden cemi'i gitdi huş
8813. İçerüden taşra saldı bir şecer
Ditredi yirler ü gökler serteser
8814. Dahi hem ehl-i zemîn ü âsumân
Vahş u tayr u remel ü neml ü ins ü cân
8815. Dahi ne deñlü melek kim var tamâm
Yirler ü göklerde cümle hâs u âm
8816. Dahi kerrûbî vü rûhânı kamu
Sâkinân -ı arş u kürs i nîk-hu
8817. Yakuban mahv oldı oldem de hemin
Liki kaldı havfile bunlar enin
8818. Hem semâvât ehli idüp cümle cûş
Meskeninden nâliş itdi tûş tûş
8819. Didiler î Seyyid-i Mevlâ-yı mâ
Gâfir ü Gaffâr u Zellethâ-yı mâ
8820. Bir za'ife rahmetüñden kıl meded
Zire yokdur rahmetüñ bâbında red

8821. Lutfuñ uma geldük aman el amân
Yâ Muîn ü yâ Emîn ü Müsteân
8822. Böyle diyicek Hüda-yı Lem yezel
Kullarınuñ müşkilini kıldı hal
8823. Suçunu mecmû'ınun bağışladı
Adli koyup lutf u ihsân işledi
8824. Def idüp ol odı mahv itdi hemân
Bu kapuyı yaradup virdi amân
8825. Halkıle tamu arasında tamâm
Bu kapuyı perde itdi î hümâm
8826. Pes buña aman kapusı virdi ad
Tâ emin olup halâyık oldu şâd
8827. Bu sözi didükde Cibrîl-i emin
Hâtırumdan bu hutûr itdi hemin
8828. Kim görem ol kapu ardında ne var
Tâ ki ola baña bu sır âşikâr
8829. Cebrâil'e pes didüm î pâk-cân
Dilerem bu babı açasın revân
8830. Kim görem bu kapu ardında ne var
Tâ bu sırrı dahi bilem âşikâr
8831. Tamu ehlin hem görem ahvâli ne
İlmüm ire kamunuñ ahvâline
8832. Didi Cibrîl î Habîb-i kibriyâ
Î sipehsalârı cümle enbiyâ
8833. Anuñ ardında cehennem vardurur
Kim tolu hevlü azb u nârdurur
8834. Böyle diyince resule Cebrâil
Cebrâil'e pes hitâb itdi Celîl
8835. Kim ne buyurursa Habibüm anı tut
Baht ü ikbâl ü saâdet topuñ tut
8836. Hak anuñ elindedür itme hilâf
Sanma sözün ayrı söz gibi güzâf
8837. Çün kilidün fethin ister ol Resûl
Barmağıle bir işâret kılsuñ ol

8838. Kim açılıp kufl ola feth -i bâb
Tâ dilesin bula ol âlî cenâb
8839. Zirre barmağı işâretle ben
Gökde ayı iki kıldum biriken
8840. Yirine gelsün diyu sözin tamâm
Gözlerle gördi cümle hâs u âm
8841. Yine kâfir leşkeri itdükde cûş
Ceyş-i İslam üzre eyleyüp hurûş
8842. Bir avuç yirden sunuban aldı hâk
Ceyş-i küffâre saçup kıldı helâk
8843. Gâlibiken oldu cümle münhezim
Ekseri kör olup oldu mün'adim
8844. Yine ol dem kim ola rûz-ı kıyâm
Arsa-i haşre derile hâs u âm
8845. Bir şefâat andanu yüz biñ kişi
Âsilerden kim kıla isyân işi
8846. Layıkı nâr-ı câhimiken hemân
Oddan âzâd eyleyem ol dem revân
8847. Bu hitâbı işidicek Cebrâil
Bildi çümkim nicedür emr-i Celîl
8848. Didi ol dem baña i âl-i cenâb
Bir işâret eyle kim feth ola bâb
8849. Pes işâret itdüm ol dem bende hem
Feth olup bâb açıldı lâ cerem
8850. Hak Teâlâ'ya sığınup ben hemân
Ol kapıdan içeru girdüm revân
8851. Gördüm anda bir melek key sehminâk
Kim görenüñ kalbi tolar bîm ü bâk
8852. Oturur bir kürside kılmış karar
Gözlerinüñ her biri dünyaca var
8853. Key abusu dilfıkar u turş-ru
Saht kalb ü saht can u saht hu
8854. Bu Hureyre didi kim didi Resûl

Kim hadisidür anuñ asl-ı usûl

8855. İki kaşı arasında mal-ı gök
Bu hadisi diñle benden tut yüğük
8856. Bitmişidi anda yitmiş kıl tamâm
Her birinde ol kılûñ î nîknâm
8857. Yanar oddan bir ulu tağ varidi
Ol kılile aşılup yanaridi
8858. Llîkin andan kendüzidi bî-haber
San ki oddan yoğudı anda eser
8859. Sen de ol oddan dilerisen necât
Işkıla derdile diñüz es-salât
8860. Râvi dir kim yidi yüz bindi tamâm
Ayağı ol kürsinün î nîknâm
8861. Yidi yüz bil yirce gökçe her ayak
Olmağa ol ulu kürsiye tayak
8862. Var kıyas eyle ki ol kürsi î yâr
Nice ulu kürsidür hem pâyidâr
8863. Bu arada ağzın açup ol melek
Hakk'a tesbih itdi eyle kim gerek
8864. Ağzın açup liki virdükçe nefes
Şu'le-i nâridi çıkan cümle bes
8865. Bari bu tesbihidi itdüği ol
Yâduma aldum anı da az u bol

*"Sübhânellezi lâ yehûru ve hüve cebbâru sübhâne'l müntakimu
mina'dâihi sübhâne'l mu'tî limen yeşâu sübhâne leysekemeslihişey'ün ve
hüve 'ssemîü'l basîr"*

8866. Liki buni dirken ağzından şerâr
Şu'le-i nâril(e)'olurdu âşikâr
8867. Anı ben heybetde görüp ol zamân
Kıllarum dik dik turu geldi hemân
8868. Lerze düşdi korkudan endamuma
Sanasın kim can irişdi kamuma
8869. Lutf-ı Hak hıfz itmese ol dem beni
Bimidi terk idedi canum teni

8870. Cebrâil'e didüm î pâkize cân
Bu melek kimdür baña eyle beyân
8871. Didi tamu mâlikidür bu emin
Yidi tamu hükmi bunuñdur hemin
8872. Hep zebâniler bunuñ emrindedür
San bunuñ emrile anlar zindedür
8873. Yaradılaldan beru bu bî-nefes
Gülüp işidüğünü görmedi kes
8874. Böyle saht u hem abûsu's-şekildür
San mariz u bi deva vü ekldür
8875. Yine didüm bunı görmek her zamân
Za'b u kâr u saht hal u hevl-i cân
8876. Nice tâkât getüre bunı gören
Yahu karşusunda bir lahza turan
8877. Râvi nakl itdi ki malik bir nazar
Kankı tamuya ki ansuzda ider
8878. Heybet-i didâr-ı mâlikden tamâm
Dutuşuban yana yitmiş yıl tamâm
8879. Bi-haber olup olup vire nefes
Hiç kıyâs idebile mi bu kes
8880. Bende anuñ heybetinden bî-zamân
Denk olup hayretde kaldum mest san
8881. Kendüme gelüp yüridüm ileru
Pes selâm virdüm tutuban aña ru
8882. Başını kaldurup itmedi nazar
İltifât eylemedi zîr ü zeber
8883. Pes didi Cibrîl aña kim yâ melek
Akluñı başuna devşür tîz-i rek
8884. Karşuña kimdür bilür misin gelen
Ya selâm idüp saña nâzır olan
8885. Ahmed ü Mahmûd Muhammed 'dürür Ol
Halka Hâdidür cemi'i az u bol
8886. Yirler ü gökler bununçün oldı var

Zulmet-i künc-i âdemden âşikâr

8887. Olmasa bu yaradılmazdı felek
Ne hu arş u ferş u insan u melek
8888. Hep bunuñdur hep bunuñçündür tamâm
Yırde gökde ne ki varsa hâs u âm
8889. Ne sebepden itmedüñ san iltifât
Kim tufeylidür bunuñ hep mümkinât
8890. Ne ki buyurursa bu itme hilâf
Kim bunuñ emrinde yokdur kizb ü lâf
8891. Bu Habîb - i Hazret-i Cebbârdur
Seyyidi'ssâdât u hem Muhtâr'dur
8892. Bunuñ emrinde olañ bulur necât
Işkıla di es-selâmu ves-salât
8893. Bu sözi mâlik çün itdi istima'
Vâkîf olup sırra buldı ittila'
8894. Ayak üzre turuban aldı selâm
Hürmet idüp kıldı baña ihtirâm
8895. Didi saña muştuluk î pâk-dîn
Î Şeh-i Sultân-ı eflâk-ı zemîr
8896. Kutlu olsun bu kerâmetler saña
Kim kimesne irmedi .irmez aña
8897. Rûzi oldu Hak rızâsı saña uş
Çok kerâmetler olısar dahi tuş
8898. Ne buyurursañ başum üzre bu dem
Tutayım buyur anı bî bîş ü kem
8899. Hak Teâlâ cismüne kıldı harâm
Tamu odın î Habîb-i nîknâm
8900. Dahi saña sıdkile uyanlara
Kavlüñi cñn sem'ine koyanlara
8901. Dahi baña emr idüpdür Zü'lcelâl
Saña kim düşmen olursa bî- muhâl
8902. Kavl ü fi'linden çevürürse yüzün
Şer'üne uydurmazise kendüzün

8903. Cânile uymazise âsâruna
Sıdkîle gelmezise güftârına
8904. Anlara rahm eylemeyüp bî-nefes
Olmayam hiç birine feryâd res
8905. Belki ne deñlü elim olsa azâb
Anlara itmekde eyleyem şitâb
8906. Dâim anlaruñ azâbuñda olam
Dürlü şiddetle ikâbuñda olam
8907. Hem elüñde vardı bir oddan amûd
Kim umarsa kûh-ı kâfi ide dûd
8908. Yidi yüz yaprağı vardı hem anuñ
Kim hayatın görse alurdı canuñ
8909. Eyle ulu ağıridi ol amûd
Kûh-ı kâf üzre kosalar ide dûd
8910. Evveli vü âhirine cem' olsa hep
Birisin götürmeyeler ola tap
8911. Var kıyas it nice uluyimiş ol
Râvi dir kim böyle buyurdı Resûl
8912. Ol amûddan Hak vire size necât
Işkile derdile ayduñ es-salât
8913. Mâlike pes didi Cibrîl-i emin
Kim Muhammed rahmetenlil âlemîn
8914. Senden ister yidi tamıyı tamâm
Açup için gösteresin î hümâm
8915. Hem Hakk'un düşmenlerüçün ne ki var
Hâzır olmuş anda gizlü âşikâr
8916. Gösteresin anları bir bir aña
Ol sebepden tâ senüñ işüñ oña
8917. Tamunuñ ref' eyle yüzinden tabak
Ne yaraklamış kamu a'dâya Hak
8918. Böyle didüğü gibi peyk-i emin
Başum üstine diyüp Mâlik hemin
8919. Tamunuñ götürdi yüzinden tabak
Didi baña gel teferrüc eyle bak

8920. Ayağuß altına ya'ni kıl nazar
Tâ göresin anda enva'-ıber
8921. Bakdum ol dem iki şak oldu felek
Turduğum yirden göründi Kuds'e dek
8922. Hem göründi bir melek gayet mehîb
Kim mehâbetde acâyibden acîb
8923. Kaddi yir ü gök arasınca tamâm
Yüzi oddan gözleri gök misli câm
8924. Burnınuñ iki deliğinden yine
Od yelikleri çıkar döne döne
8925. Kendüsi hem odile oynar turur
Sağa sola odı daim savurur
8926. Adı Sûsâyil 'miş anuñ meğer
Nakl-i râviden bu resmedür haber
8927. Didi Sûsâil'e Mâlik yâ melek
Ol dahi didi aña lebbeyk lek
8928. Didi göster iki elüñde ne var
Tâ nazar kılsuñ Habîb-i Girdigâr
8929. Yine didi Mâlik'e Cibril î cân
Di tamu kapusın açsun bu zamân
8930. Tâ ki içindeki görünsün kamu
Âteş ü nâr u akârib su-be-su
8931. Pes hemân emr itdi ref' oldu tabak
Baña didi yâ Muhammed emdi bak
8932. Gördüm ol dem iki şak oldu zemin
Tamunuñ kapusı açıldı hemin
8933. Evvelinci tamuyidi ol meğer
Adı Melkût idi pes kıldum nazar
8934. Kamusınuñ hem cehannemdür adı
Halk içinde bu adiledür yâdı
8935. Kapucusı adı Sâsâyil hemân
Ravi ağzından budur nakl ü beyân
8936. Toptolu içi halâyık--şumâr

- Çevre alup yandurur anları nâr
8937. Avret ü er bir azaba mübtelâ
Hiç birisi olamaz birden sehâ
8938. Pes ikincisi açdılar yine
Bu dilile vasf(1)'anuñ kaçan dine
8939. Adı Tufa kapusı adı Leza
Kullarını saklasun andan Hüda
8940. Kapucısı adı Tuhâyil anuñ
Râviler kavlince budur inanuñ
8941. İçi aġlâl-i selâsille sâir
Baġlu anlarda nice bürnâ vü pîr
8942. Pesüçünci tamuy(1)'açdılar yine
Diñle bir dem vasfin anuñ kim dine
8943. Adı Gurfa'dur kapusı adı hem
Hutme'dür didiler anı î muhterem
8944. Kapucısı adı Sutâil'dür
Bu olardan elhâs u hâildür
8945. And(a)'erenler var ki katrandan libâs
Geyüridi cümlesi bî-iltimâs
8946. Yiyüp içdükleri gislîn ü hamîm
Hem azâbı anlaruñ gayet elim
8947. Yine dördüncü tamuyı açdılar
Yirlere göklere san od saçdılar
8948. Adı Celde kapusı adı Sakar
Kapucısı adı Tantail meġer
8949. Anda çok gördüm yılan u akrabi
Ol üçünde gördüğümden î ebi
8950. Anlaruñla halka iderier azâb
Bi-terahhüm eylemeyüp içtinâb
8951. Pes beşinci tamuyı arz itdiler
Vir salavât diyeyim kim nitdiler
8952. Adı Udma kapusı adı Sâir
Kapucısı adı Bertâil -i mir

8953. Anda taşlar gördüm od olmuş tamâm
Yandurup halkı azab ider müdâm
8954. Açdılar altıncı tamuyı dahi
Diñle vasfın ahir anın da ahi
8955. Adı Belye kapusı adı Cahîm
İstahatail kapucıs(1)'i hakîm
8956. Âdemîler gördüm anda î amu
Boynına yügürler açmışlar kamu
8957. Anlara anuñla iderler azâb
Etlerin anuñla iderler kebâb
8958. Niçe dürlü hem azab anda yine
Varidi kim benzemez birbirine
8959. Pes yidinci tamu bâbın açdılar
Âlemeyne sanasın od saçdılar
8960. Adı Yahşa kapus(1)'adı Haviye
Kapucısı Tuftuil Maviye
8961. Anuñ içindeki odidi siyah
Kudretinden eyle halk itmiş İlâh
8962. Er ü avret ol od içre asılı
Karı koca er ü avret toptolu
8963. Yine her bir kapucınuñ ñ hümâm
Vardurur yitmiş bin a'vanı tamâm
8964. Yüzleri kara vü hem gözleri gök
Şöyle kim görende kalmaz us u ök
8965. Evvelinci tamu içre hem î yâr
Vardı yitmiş biñ ulu tağ âşikâr
8966. Yine her bir tağda yitmiş bin dere
Oddan anlarda seraser yek sere
8967. Yine yitmiş bin bölük î nîknâm
Her derede var yanar od subh u şâm
8968. Her bölük od içre yitmiş bin şehîr
Her şehirde yine yitmiş bin nehr
8969. Her nehrde bir kasr var aşikâr

- Oddanidi serteser ol kasr u âr
8970. Her kasrda var yine yitmiş bin ev
Her ev içinde yin e i nik -rev
8971. Vardı yitmiş bin ulu sanduk tamâm
Kamusı oddan anunda î hümâm
8972. Yine her sandukda yitmiş bin azâb
Dürlü dürlü çekmek için şeyh ü şâb
8973. Her azâbuñ sahibi de î emin
Ol azabile şekilleñür hemin
8974. Bir derin kuyuda gördüm anda hem
Yir ü gök denlü var ola biş ü kem
8975. İçi tolu irin ü kan u sadîd
Dahi hayyat u akarib key şedîd
8976. Ri k u kan u hem şedîdidi î hümâm
Tamu ehline içirürler tamâm
8977. Hem yılanlarile akrebler yine
Tamu ehlini sokar döne döne
8978. Dahi Gördüm anda çok çok kuyular
İçleri katran tolu sanma sular
8979. Dahi niçe kuyu gördüm î ulu
Oddan aslanlarile içi tolu
8980. Anlaruñla dahi iderler ‘azâb
Ol tamu içindekiye şeyh ü şâb
8981. Didi Mâlik ya Muhammed bil ayân
Bu kuyular içi tolu rik ü kan
8982. Tamu ehlinüñ tenindendür tamâm
Yine anlar yir içer anı müdâm
8983. Pes didüm ben Malik'e kim ya melek
Bu tamular kapucısın yek-be-yek
8984. Baña göster anları ta kim görem
Anlaruñ hem niteligüne irem
8985. Bu sözi ben didüğüm sâat hemân
Emr kıldı Mâlik-i dûzah revân

8986. Hâzır oldu tamunuñ hazinleri
Ru- be-ru turdı baña karşı varı
8987. Anlarun hep hey'etin gördüm ayân
Yavi kıldum kendümi ol dem hemân
8988. Hayretile kendümi dirdüm yine
Vasfin anlarun idemez kimsene
8989. Gördüm anları acep hilkat acep
Kim yaratmış kudretinden Ferd ü Rab
8990. Herbirisinün boyı gayet uzun
Biş yüz yıllıkça var î zû fûnün
8991. Dahi barmakları bin arşun tamâm
Yüzleri kara gözi gök î hümâm
8992. Ağzı burnı kulağından da î yâr
Anlaruñ her dem çıkar nâr u şerâr
8993. Ger biri dünyada ursa bir nefes
Şark u garb arası yanaydı çü has
8994. Beni gördükde cemi'isi tamâm
Karşu koyup virdiler baña selâm
8995. Didiler î Hâdiye'l halk-ı Resûl
Ümmetüñçün zinhar olma melûl
8996. Biz muhibbüyüz saña uyanlaruñ
Sem'ine şer'üñ sözün koyanlaruñ
8997. Hem terahhüm idiciyüz anlara
Sana candan sıdkıa uyanlara
8998. Yine anda çeşmeler gördüm revân
Akaridi pak su gibi ayân
8999. Kimi gıslin ü kimisidi hamim
Kimisi dahi zari'idi elim
9000. Niçe bunun gibiler dahi î cân
Anda gördi ger olunursa beyân
9001. Bu kitâba sığmaz u dinmez kalur
Hem ecel ansuzda yolumuz alur
9002. Pes bunı icmâli takrîri eyledük
Sanma kim tafsîli tahrîri eyledük

9003. Zîre bu deñlüden olmazsa melâl
Bakısında keşf ide Ol Zü'l celâl
9004. Bakısında diñle bu minvalince
Şerh ideyin kudret içre halce
9005. Lîki siz dahi dil ü candan tamâm
Işkıla diñ es-salâtu vesselâm
9006. Evvelinci tamuyı çün bu kadar
Söyledük hoş dinledük î pür hüner
9007. Bakısını dahi idelüm beyân
Diñle gûş u hûşile î pâk-cân
9008. Pes ikinci tamuya kıldum nazar
Gördüm anuñ odın evvelden biter
9009. Hem melekler k(i)'anda var î hoş nihâd
Ol meleklerden gılaz u hem şidâd
9010. Pes üçünciye nazar kıldum hemân
İkisinden dahi betder ol î cân
9011. Üç olar denlüyidi bunda azâb
Kimse anı idemez zabt u hisâb
9012. Kıldılar dördünciden hem feth-i bâb
Anda ol üçünden artukdı azâb
9013. Anda gördüm ulu ırmaklar revân
Olup akar her yana î pâk-cân
9014. Her biri derinlüi anuñ tamâm
Yitmiş yıllık yolidi vesselâm
9015. Liki kaynardı kazan gibi hemin
Akariken ol sular ol dem yakın
9016. Hak Teâlâ saklasın andan sizi
Ger duâ-yı hayril(e)'anasın bize
9017. Pes beşinciye açup arz itdiler
Var salavât diyeyim kim nitdiler
9018. Anda gördüm bir dere key sehminâk
Kim görenüñ kalbi tolar bîm ü bâk
9019. Aña oddan örtü örtmişler tamâm

- Ol dereyi kaplamış örtü hümâm
9020. Emr kıldı pes hemân peyk-i emin
Derenüñ örtüsün aldılar hemin
9021. Gördüm olderede tolu akreb yılan
K(i)'anı ihsâ idsemez cüz müsteân
9022. Cebrâil'e didüm î peyk-i emin
Ne deredür bu beyân eyle hemin
9023. Didi bu vâdinüñ adı Veyl'dür
Kim içi tolu azâb u zeyldür
9024. Pes hemân altıncı bâbın açdılar
Kendüler ol bâb öñiñden kaçdılar
9025. Gördüm anda bir dere yine î cân
Oddan örtüsü var anuñda hemân
9026. Cebrâil'e sordum anı da o dem
Didi bu siccindür î muhterem
9027. Didi haşre dek bu örtüyle tamâm
Şöyle örtülü turur î nîknâm
9028. Asi vü küffara bununla 'azâb
Eyleyiserdür Hüdâ yevmi'l hisâb
9029. Çün yidincünün kapusın açdılar
Âlemeyne sanki ateş saçdılar
9030. İçine anuñda çün kıldum nazar
Varidi andağı altıncı kadar
9031. Varidi anda melekler key ulu
Kalbi gayet kasi vü çirkin hulu
9032. Yüzleri kara vü hem gözleri gök
Ansuzın görende kalmaz us u ök
9033. Ululukda anlaruñ mikdârını
Destr ü pa vü yaluvârını
9034. Hakdan özge kimse bilmez tamâm
Anlaruñ ululuğın î nîknâm
9035. Elllerinde sındular pulâddan
Hiç üşenmezler biliş ü yâddan

9036. Anlaruñla kısdurup nesi müdâm
Bir kuyudan çıkarurkar î hümâm
9037. Bir kuyuya dahi salarlar revân
Anda iderler azab bî-kerân
9038. Çağrısup dirler ki i feryâd-ı res
Biz za'îf ü âcize feryâd res
9039. Anlar eyledükçe feryâd u figân
Ol melekler hiç rahm itmez i cân
9040. Bedter iderler azâbuñ anlaruñ
Artururlar nâlesin insanlaruñ
9041. Cebrâil'e didüm î peyk-i Hüdâ
Bundan edna tamuda hiç var mı câ
9042. Kimseye bundan eşed var mı 'azâb
Kim bunu görse bağı kebâb
9043. Didi ne var bunda bu âsândur
Buña nisbet bâkisi handândur
9044. Gördüm oddan anda hem tabutlar
Kim görenlerden kurudur kutlar
9045. Oddan kilidle kilidlü kamu
Hem yine cümle muallak asılı
9046. Cebrâil'e soruban didüm î cân
İşbu tabutlar nedür eyle beyân
9047. Didi bu tabutlara î Hak Resûl
Haşr gününde girür kavm-i füzûl
9048. Ya'ni kim cebbarlar girür buña
İçlerinde uğramağičün buña
9049. Tolu hayyat u akâribdür kamu
Bunlaruñ içi serâser amu
9050. Şöyle kim ne deñlüdür anlar tamâm
Hak'dan artuk kimse bilmez î hümâm
9051. Koyuban anları anuñ içine
Dahi bakmayup öfine kıçına
9052. Baş(1)'aşağa oda atarlar hemân
Turmayup birden iner gider revân

9053. Liki irişmez dibine tâ ebed
Ol azab içre kalur cân u cesed
9054. Anda hem oddan dereler bî-kerân
Varidi kim vasfın idemez lisân
9055. İçleri toptolu ateşden şecer
Anlaruñ üstinde ateşden semer
9056. Dahi gördüm bir derede ol zamân
Çekzinür oddan değirmenler revân
9057. Tamu ehlin öğüdür anlar müdâm
Arpa vü buğday yirine î hümâm
9058. Dahi itler gördüm anda kapkara
Her biri bir deve deñlü var yara
9059. Dahi kurtlar var sığır denlü hemân
Tamu ehline azab eyle î cân
9060. Pes didüm Cibril'e î peyk-i emin
Bu değirmen bu şecer nedür yakın
9061. Didi bu eşcâr zakkum ağacı
Yimişi zehri helâhilden acı
9062. Bu değirmende azâbu Allah'dur
Anlaruñçün kim olar gümrâhdur
9063. Dahi her kimi dilese Ol İlâh
Yandurur bunlaruñ odında çü kâh
9064. Ehl-i şirk ü küfr ü tuğyândan kamu
Bunlaruñile azab ider amu
9065. Bari anda gördüm ol denlü azâb
Kim anı ad idemez ehl-i hisâb
9066. Dahi ne denlü ki kafir kâfire
Dünyada varise facir fâcire
9067. Ne kadar asi vü hem asiye var
Ol tamular içre gördüm âşikâr
9068. Ağlaşup dirlerdi î Hannân u Hayy
Rahmetüñ bahrinden ırgür bize şey
9069. Zire sensin kamuya feryâd res

- Biz belâda kalmıŖa feryâd res
9070. Böyle diyüp eyle ağlarlardı kim
Vasf idemeye anı yüz bin hakm
9071. Göricek anı didüm kim yâ emin
Baña Hak'dan destr ali vir hemin
9072. Kim yine Hak Hazretine varayım
Emri Hakk'ũ nice olur göreyim
9073. Didi n'ola î Resl-i ins  cn
Cn gibi ecsama emrndr revn
9074. Pe rucu' itdüm hemn ol aradan
Gz yumup mecm'-ı ağ-ı karadan
9075. Hazret-i Hak'dan hemn irdi hitb
Yâ Muhammed yâ Resl-i kmiyb
9076. Kim senüñ Rabbuñ benem b-Ŗekk  rayb
Ŗikradur baña hep ayb u gayb
9077. Nice gördün cennetñ ni'metlerin
Ya cahmñ ateŖ  Ŗiddetlerin
9078. Kullaruñn k(i)'anları hzırladum
Lutf u kahrum anlara nzırladum
9079. Didüm î hannn gördüm serteser
Ni'met-i cenntı bil vs'l' basar
9080. Toptolu dürlü niamdan yok kemi
Hadd  addin bilmez anuñ ademi
9081. Niçe ad kim yokdurur ihsa aña
Hem zevl u muhlık u ifna aña
9082. Hem cahimi dahi gördüm î Kerm
Toptolu içi azabile elm
9083. Ol kadar var anda env'-i azb
K(i)'anı ihŖ idemez ehl-i hisb
9084. Senden artuk kimse bilmez y İlh
Ol azbuñ haddini bi-iŖtibh
9085. Yine odı Ŗiddetn anuñ beyn
Hiç kimsene idemez y Msten

9086. Sen bilürsin ancak anı da hemin
Senden artuk kimsene bilmez yakın
9087. Pes didi Hak yâ Muhammed bil ki sen
Ümmetüñile olupsın mü'temen
9088. Zire kim anlar muti' oldı tamâm
Ne ki ben emr itdümise subh u şâm
9089. Bir nefes itmediler baña hilâf
Dillerine almadılar kizb ü laf
9090. Ben de oddan anları kıldum emin
Bakı mü'minlerle î pâk-din
9091. Cenneti ni'metlerle î Habîb
Rûzi kılup anlara virdüm nasîb
9092. Şöyle kim gelmez hisâba ol ni'am
Yimekile andan olmaz nesne kem
9093. Dâim bakıdur ol ni'met hemân
Sâbit ü nâfiddür ol devlet hemân
9094. Ya Muhammed dünyaya vardukda hem
Dine da'vet eyle halkımbiş ü kem
9095. Cennete okı naimin eyle yâd
Tâ bulalar dünya vü ukbi murâd
9096. Hem cehennemden azâbunuñ tamâm
Şiddetinden anları korkut müdâm
9097. Beni daim zikr it kim ben hemin
Saña her hâletdeyem senden yakın
9098. Rahmetüm ü nusretüm ya'ni müdâm
Saña nefsünden yakındur î hümâm
9099. Da'vet-i mazlumdan kıl ihtirâz
Zîre kim makbuldur ol çoğ u az
9100. Mü'min olsun kafir olsun kıl hazar
İtmeye ta din-i dünyana zarar
9101. Mu'cib olup boynını izütmegil
Horlayuban gayriyi gözetmegil
9102. Hem hirâmân salınuban yürüme
Fakr u aczi kendüzünden karıma

9103. Var u yok yire çağırma zinhar
K(i)'anlaru esvat eşegündür î yâr
9104. Yumşaq u rıfkıla söyle sözünü
Eğil eğil yüri görme özünü
9105. Şiddet ü mihnetlere hem sabr kıl
Münkesir olan kulubi hayr kıl
9106. Rahim Ol Cabbâr olma cebri ko
Ta'cil idicek arada sabrı ko
9107. Vakt fevt olmazdan önden kıl namâz
Mevtden ön tevbe idüp kıl niyâz
9108. Dünyaya mağrur olma zinhâr
Mutmain itme ana kalbün î yâr
9109. Fahr itm(e)'anuñla kim zâyildür ol
Kendüyi sevmeyene mâyildür ol
9110. Kendüyi sevenlere kılmaz nazar
Belki daim irgürür aña zarar
9111. Ben didüm kim yâ İlâhe'l âlemin
Kim senüñ emründedür dünya vü din
9112. Sana taparam dün ü gün ben zaîf
Zire sensin hayy u hannan u latîf
9113. Yine senden korkaram Ferd ü Rab
Senden iderem müsâdâtum talep
9114. Bilürem sensin benüm Rabbüm hemân
Hep senüñdür kalb u kâleb akl u cân
9115. Yoğıken kıldun âdemden beni var
Dahi âdemlerden itdün ihtiyâr
9116. Rûzi eyledün nübüvvet hil'atin
Başuma salduñ risâlet kisvetin
9117. Halk u hulkıla muazzam eyledün
Kamu âlemden mükerrerem eyledün
9118. Yine didi Yâ Muhammed zinhâr
Terkini kılma namazın ihtiyâr
9119. Vaktl ü vaktsüz namazuñ sakla key

- Tâ ki kalbün gice gündüz ola hay
9120. Hem ferâyizi cemâat birle kıl
Taki ma'mur ola beyt-i cân u dil
9121. Zire oldur din-i İslâma imâd
Anuñile hâsıl olur her murâd
9122. Emr-i ma'rûf nehy-i münker it müdâm
Haşre dek tâ ola dinünde kıvâm
9123. Bu umurı terk kılma bir nefes
Tâ ben olam saña daim dest-i res
9124. Pes didüm î Hâlık-i arz u sema
Pâdişâh-ı bârigâh-ı kibriyâ
9125. Bu acayib kim bu gice ben zaîf
Avn u lutfun birle gördüm yâ latîf
9126. Dahî anları ki işitdüm tamâm
Ger beyân idem işide hâs uâm
9127. Bunı işitdükde kim tasdîk ide
Ya bunuñ sırrını kim tahkîk ide
9128. Didi Hak bu yekrânı tasdîk ider
Bî-tereddüd bil yakîn tahkîk ider
9129. Pes didi Hak kim saña benden selâm
Sağlığile dön yirine î hümâm
9130. Hıfz u eltâf u emânım içre ol
Yâ Habîbi yâ Nebiyyi yâ Resul
9132. Döndüm andan çün erişdüm arşa ben
Sem'üme irdi nic(e)'avaz -ı hasen
9132. Didiler bizden selam olsun selâm
Subh-ı ruz-ı haşr olunca î hümâm
9133. Bu gice hem rahmet-i Hayy u Halîm
Serteser saña virdiler î Hakîm
9134. Benden kıldum anlara oldem nazar
Gördüm ol deñlü melâyik mu'teber
9135. Kim hesabın Hak bilür ancak hemân
Anlaruñ tafsiliyile bî-gümân

9136. Anları eyle görüp oldem hemân
Kamu gördüklerim unuttum î cân
9137. Hak'dan özge kimse bilmez anları
Kim ne denlüdür sağışur sanları
9138. Cebrâil'e didüm î peyk-i emin
Bu melekler ne meleklerdür yakin
9139. Böyle çokluk dürlü dürlü bî-kerân
Ad u san ile buları kıl beyân
9140. Pes didi Cibril î Hayrül' beşer
Kerr ü biyyundur bu cem'i mu'teber
9141. Yirler ü göklerde olandan tamâm
Reml ü neml ü ins ü cinn ü zerr ü dâm
9142. Vahş u tayr u hem nebatat u şecer
Cümle-i zerrât u etrâb u hacer
9143. Katre-i emtar u bahrden tamâm
Ne ki gökden indi iner Z hümâm
9144. Dahi göklerde kevâkib ne ki var
Sâbit ü seyyâre gizlü âşikâr
9145. Hem meleklerden ki yirde gökdedür
Dahi ankar dahi usda öndedür
9146. Bunlar artukdur muhakkak bil î yâr
Yidi yüz anlar kadardan âşikâr
9147. Lîki siz de î gürûh-ı mü'minîn
Ahmed'e virüñ salavât ecmaîn
9148. Pes didi ol dem hemân peyk-i Hüdâ
Yâ Muhammed ümmetüñçün kıl duâ
9149. Leyle-i isneyndür bu dün ayân
Kim urûc itdüñ be-fazl-ı Müsteân
9150. Hazret-i Hakdan ne dilerseñ bu dün
Bî-gümân makbûldur î zü-fünûn
9151. Liki sa'y it kim sebükbar olalar
Tâ'atile Hâlik' uñ yâr olalar
9152. Zire bunlardur zaifü nâ-tüvân
Çekemezler olıcak bâr-ı kirân

9153. Bunlaruñ zaifine göre bâr ur
Gözine iblîs-i pisûñ nâr ur
9154. Ben dahi ol dem hemân itdüm duâ
Da'vetümi müstecâb itdi Hüdâ
9155. Didüm î Allah u Rahmân u Rahîm
Hâfız u Fettâh u Cenân u Hakîm
9156. Ümmetimüçün hediye dilerem
Rahmetünün hânına diş bilerem
9157. Kim bulardur ez'af-i küll-i ibâd
Senden umarlar cemi'-i din ü dâd
9158. Lutf u ihsân it bulara yâ muîn
Yüklerini yini kıl kılma enîn
9159. Kim bular bu za'file yâ Müsteân
Çekemezler olıcak bâr-ı girân
9160. Pes hitâb idüp didi hak yâ Habîb
Ümmetüne vü saña itdüm nasîb
9161. Gice vü gündüzde elli vakt namâz
Yılda altı ay oruc î serfirâz
9162. Tâ ki her gün ol namâzı kılasız
Kendüñüze farz-ı aynı bilesiz
9163. Ol orucu dahi yılda altı ay
Farz bilüp tutarsız yohsul u bay
9164. Ben didüm kim i hüdavend-i Kerîm
Kullaruña rahmet ü lutfuñ delîm
- 9165 Dilerem lutfuñdan ola dahi az
Ümmetüme bu orucu bu namaz
9166. Pes didi yigirmi beş kez günde hoş
Vaktlü vaktinde namazı kılûñ uş
9167. Yılda üç ay hem orucu tutuñuz
Din tapın kamulardan utuñuz
9168. Yâ Muhammed râzı olduñ mı bu dem
Didi ayruk tınamadum bîşü kem
9169. Bağlanup dilüm hayâdan kîl u kâl

- Eylemeğe kalmadı her giz mecâl
9170. Dahi tahfif it diyemedim hemân
Döndüm andan Cebrail'le revân
9171. Gökden göğe inüp seyr eyledüm
Sür'atile seyriçün tayr eyledüm
9172. Çok acayib yine gördüm anda hem
Söz uzanur ger kamusın dirisem
9173. Âhir ol yire irişdük kim Kelîm
Anda sâkin olup olmışdı mukîm
9174. Virdüm ol hâletde Musa'ya selâm
Ol dahi aldı selâmum bî-keâm
9175. Pes didi kim Yâ Muhammed bu gice
Ümmetiñüçün ferâyizden nice
9176. Nesne alduñ diyüvir işideyim
Ben dahi ana göre iş ideyim
9177. Ben didüm her gün yigirmi beş namaz
Yılda hem üç ay oruc i serfiraz
9178. Didi çokdur bu namaz u oruc
Yâ Muhammed ümmetüñe itme güc
9179. Bu yüki anlar çekemezler müdâm
Güci yitmez anlarun buna tamâm
9180. Hak Teâlâ'dan dahi âsân dile
Ümmetüñçün serteser yeksân dile
9181. Pes rücu' idüp yine itdüm niyâz
Didüm î dâna-yı cümle sırr u râz
9182. Ümmetümüñ dilerem kıl î latîf
Yüklerini avn u cûduñla hafîf
9183. Pes hitâb idüp heman kim î Habîb
Ümmetüñe vü saña virdüm nasîb
9184. Gice vü gündüzde on vakt namâz
Yılda iki ay oruc î pâk-bâz
9185. Geldüm andan yine Mûsâ'ya revân
Ne ki vaki' oldise itdüm beyân

9186. Yine Musa didi kim î serfirâz
Çokdurur çok günde on nevbet namâz
9187. Ümmetünüñ buña yokdur tâkati
Dahi tahfîf it k(i)'ideler tâai
9188. Yine dönüp diledüm Hak'dan hemân
Da'vetümi Hak kabûl itdi revân
9189. Didi sana ümmetüñe yâ Habîb
Günde beş nevbet namaz itdüm nasîb
9190. Yılda bir ay hem oruc farz eyledüm
Lutf u avnümnden sana arz eyledüm
9191. Günde ol beş vakt namazı kim tamâm
Ümmetüñ kıla cemâatle müdâm
9192. Elli vakti günde kılmışca hemin
Anlara virem sevab i pîş bin
9193. Ol bir ay orucu çünkim tutalar
Dünyâ vü ukbide devlet u tolar
9194. Bir yılı tutmuş kadar virem sevâb
İtmeyem itdükleriyiçün 'ikâb
9195. Râzı olam cümlesinden serteser
Görmeye hiç birisi havf u hatar
9196. Raviler bir dürlü dahi didi uş
Her ki bir ayı oruc tutarsa hoş
9197. Altı ay tutmuşca hem virem sevâb
Ref'idem ahirde anlardan ikâb
9198. Hem günahlarını anlaruñ tamâm
Mahv idüp anlara kılmayam melâm
9199. Ne hata kim itdiler taksîrile
Avf idem ben cümlesin tağyîrile
9200. Her gicesinde Ramazân'uß da hem
Üç yüz biñ asiye âzâd idem
9201. Bazı ravi altı yüz bin dir tamâm
Ramazan'uß her gicesinde benâm
9202. Müstehikk-i nar olandan bî-kusûr
Cürm ü isyan içre bulandan fütûr

9203. Tamu odından kamu âzâd idem
Gussalardan kurtaruban şâd idem
9204. Cum'a gicesinde yine î hümâm
Otuz altı yüz bin âsiye benâm
9205. Şöyle kim müstevcib-i nâr olalar
Cürmile tamuya yâr olalar
9206. Ramazn'un hürmetine î emîn
Oddan azâd eyleyem ol dün hemin
9207. Yine bayram gicesi oldukda hem
Ramazan'uhn ayı içinde biş ü kem
9208. Ne kadar âsi ki azâd eyledüm
Hemm ü gamdan kurtarup şâd eyledüm
9209. Ol gice ol deñlü âsi hem tamâm
Tamudan azad iderem î hümâm
9210. Razı oldun mı ne dirsın yâ Habîb
Bu niamdan kim saña kıldum nasîb
9211. Ben didüm kim razı oldum yâ İlâh
Çıkdı kalbünden heva-yı mâsivâh
9212. Ne ki sen emr eyledüñ itdüm kabul
Zire sen Sultânsın ben ben de kul
9213. Bir kılum yokdur hilâf ider saña
Î Şehinşâh-ı akâlim-i semâ
9214. Raziyam emrüñe sertâser beli
Lâki şimdi bir dilegüm var veli
9215. Didi dile bende didüm yâ İlâh
Sen bilürsın hâcetüm bî-iştibâh
9216. Utanuram zire küstâhidür ol
Söylemege şerm viremez aña yol
9217. Pes didi Hak kim revâdur di dile
Söz demidür çünkü geldi didile
9218. Pes didüm k(i)î Hayy u Bâki Lâ yezâl
Mâlikü'l mülkü Kadîm u Zü'lcelâl
9219. Adem'i iblise mansûr eyledüñ

- Âdem öcinden anı dâr eyledüñ
9220. Ol muzaffer oldu bu mahzûl-ı hâr
Yiri anuñ nuru bunuñ oldu nâr
9221. Nûh Peygamber'e hem virdüñ gemi
Kim gereklüden anuñ yokdur kemi
9222. Anuñile buldı tufandan necât
Ömr bağı yeşerüp buldı hayât
9223. Milk virdüñ hem Süleymân'a yine
Kim anuñ vasfin idemez kimsene
9224. Hem de Mûsâ'ya asâ kıldıñ ata
K(i)'ol asa ne dirse oldu mutlaka
9225. Hem bağışladıñ Mesîh'e nefh -i dem
K(i)'ölü dirilüridi urdukda dem
9226. Tâ kıyâm-ı haşre dek butlar tamâm
Bu kerametlerle eğilür müdâm
9227. Baña da ol hissedem virsen nasîb
Dilegüm bu hazretünden yâ mûcîb
9228. Bunı didükde heman irdi nidâ
K(i)'î Habîb-i Bârigâh-ı Kibriyâ
9229. Anlara kamu ne kim virdüm tamâm
Saña virdüm bî-kusûr i nîknâm
9230. Ben de didüm yâ ilahe'l âlemîn
Hâsıl oldu kalbüme bu dem yakın
9231. Fazl u lutfuñdan tamâmet bildüm uş
Hâturum şindi igen hoş oldu hoş
9232. Pes yine irdi nida-yı kibriyâ
K(i)'î Habîb-i hassa-i halvet -serâ
9233. Yaradılmış serteser bî-biş ü kem
Ben ne dirsem anı kılar cümle hem
9234. Kamusı benüm rızam eyler talep
Ciddü cehd idüp gönülde rûz u şeb
9235. Liki ben sen neki dirsen bî-kusur
Hâtırî âtırdan idince hutûr

9236. Anı iderem muhakkak bil anı
Tâ ki râzı eyleyem benden seni
9237. Hem kelâmum içre kıldum yine yâd
Adımı k(i)2olur işiden kişi şâd
9238. And içüp didüm "leamrük" anda hem
Ya'nı ki sen olmasan î muhterem
9239. Arş u ferş u yir ü gök levh ü kalem
Encüm ü erkân u ins ü cinn ü hem
9240. Yaradılup biri bulmazdı vücûd
Cümlesinde senüñçündür bu cûd
9241. Bu kelamı işidüp ol dem hemân
Hâtırum oldı begayet şâdumân
9242. Pes oradan beni Cibril-i emin
Perri üzre alup indürdi hemin
9243. Ta ki dünya gögine irdüm heman
Lîki Kâf'a yakînidi ol mekân
9244. Gördüm anda bir yeşil derya yine
Kim anı vasf idebilmez kimsene
9245. Yire indüm ol semadan da yakın
Çün makarr oldı bana ruz-ı zemin
9246. İbn -i Abbas dir ki Fahr-i kâinât
Mecmu'-ı mecmûa-i envâr-i zat
9247. Didi ol sâat didüm Cibril'e ben
K(i)' i emin-i bârigâh-ı Zü'l minen
9248. Dilerem ol kavmi görem kim Hüdâ
Anlaruñ hakkında kılmışdur senâ
9249. Didi bana Cebrail î pak-din
Bil ki senden anlara degin yakın
9250. Altı yıllık yol mesâfetdür tamâm
Bundan anda varması î nîknâm
9251. Gelmesi de altı yıllukdur yine
Vir salavât dahisi tâ kim diñe
9252. Bir ulu ırmak var hem î Habîb
Anlara varan yol üzre key acîb

9253. Kumdur akar ol ulu ırmak revân
Ok gibi gider gidişi hem î cân
9254. Ayne irtesi olıcak akmaz ol
Geçilür argıtdanun sağ u sol
9255. Baki günlerde su gibi tiz akar
Burc-ı berciye takunursa yıkar
9256. Yine didi Cebrail î nîknâm
Müstecâbu'd -da 'vesin sen bî-keâm
9257. Dile Hakdan kim dilegündür revâ
Eyle diyincek hemân kıldum duâ
9258. Cibril-i emin didi ki ol dem hemân
Müstecâb itdi duâmı müsteân
9259. Cebrail'e vahy idüp didi ki tiz
Hâcetüñ bilür Habîbüñ eyle hız
9260. Pes hemân lahza Burak'ı Cebrâil
Öñüme çekdi be-fermân-ı Celil
9261. Bindüm üstine vü götrüldü Burak
Pes yakîn oldı baña cümle ırak
9262. Bir ik(i)' idince Burak-ı berk-rev
Cebrâil öñümce olup pişrev
9263. İrügen ol kavmi gördüm âşikâr
Zâhir oldı cümle ol dar u diyâr
9264. Gördüm anda kavm-i Musâ'yı ayân
Bir gürûh-ı nîk tab' u kârdan
9265. Oldur anlar kavm-i Musâ'dan İlâh
Andı Kur'an'da anları bî-iştibâh
9266. Kavm-i Mûsaâdan ol ümmetdür hemân
Kim yakın(e)'irüp gidermişdür gümân
9267. Adl ü dad olmuş kamunun pîşesi
Tâat u ilm ü amel endişesi
9268. Kalbi tolu kamunuñ ümid ü bîm
Böyle vasf itdi kelâmında Kerim

*"Kavluhu teâlâ ve min kavmi mûsa ümmetün yehdüne bil hakkı ve bihi
ya'dilüne"*

9269. Anlaruñla çünki buluşdum hemân
Bî-tekellüf anlara virdüm selâm
9270. Aldı anlar da selâmum î hümâm
Karşu geldiler baña ol dem revân
9271. Cebrâil'e sordılar anlar hemin
Didi budur Rahmetenlil alemin
9272. Bu Muhammed Ahmed ü Mahmud hem
Yaradılmışdan kamu mevdûd hem
9273. Anı işitdükde cümle ol gürûh
Çevre yanuma derildi misl-i kâh
9274. Makdemümden kamusı oldı ferâh
San gönüllerinde kalmadı terâh
9275. Hem didiler sıdkıle î pâk-cân
Sen resûlîsin Hüdâ'nuñ bî-gümân
9276. Hem Nebisin hem Resûl-i muhterem
Âlemeynün halkına bî bîş ü kem
9277. Arz itdüm din-i islâmı tamâm
Kamusına serteser î nîknâm
9278. Hep kabul eyleyüben şükr itdiler
Toğrı yolu gözleyüben gitdiler
9279. Dahi didiler ki Ol Hayy u Muîn
Sen Resûl olup gelecegün yakîn
9280. Bildürüp Mûsaâya virmişdi haber
Ol dahi bildürdi bize serteser
9281. Biz de müştakidük ol demden saña
Tâ yüzüñi görüp işimüz oña
9282. Hem risâletde nübüvvetde tamâm
Ay u gün gibi görevüz subh u şâm
9283. Bu ümid üzreyidük neslen benel
Tâ bu eyyâma irince nev ü fasl
9284. Böyle diyüp izzet itdiler baña
Şöyle kim görse kalur idi taña

9285. İlle ol kavmidi cümle zerd rû
Hem selimü'l kalb ü dahi nîk-hû
9286. Geydüği kamusunuñ sof u aba
Evlerinde varidi hem istiva
9287. Ya'ni evleri beraberdi tamâm
Alçak yüce değüldi î hümâm
9288. Hem yine kapusu yok evlerinüñ
Bir ikisinüñ degül hep varınuñ
9289. Şöyle açuk kapuları subh u şâm
Hiç yapılmaz daimü'ddehr î hümâm
9290. Sinleleri evlerine hem yakın
Çarşuları da açukdı hemin
9291. Almağ satmakdan anda yok eser
Böyle buyurdı Resûl-i mu'teber
9292. Evleri mescidlerinden hem irak
Mescid olmuş anlara cümle turak
9293. İçlerinde bir gani yok serteser
K(i)'anda gayrinden çak ola sim ü zer
9294. Kaçan oğlan toğsa ağlarlar tamâm
Ol toğan ağlancuk üzre subh u şâm
9295. Olıcak öldükde ölüler ferah
Cân u gönülden giderürler terah
9296. Ravi aydur eylemişler ihtilâf
Ol kavm kimler diyu idüp hilâf
9297. Ba'zı dimişler ki ol kavm-i kirâm
Tâbi'-i Musa'yimişler subh u şâm
9298. Aña uymışlardı taqsdik eyleyüp
Din ü ayinini tahkik eyleyüp
9299. Ol zamandan aña uyup avrat er
Kamu Mûsâ'yı idinmiş rehber
9300. Ba'zılar didi ki anlar bî-hilâf
Mustafa devrine idüp i'tirâf
9301. Din-i Hak üzreyidiler serteser

Kalblerinde yoğidi din-i diğêr

9302. Hem olar sâbitdürür hâk üzre hep
Hak'dan özge nesne itmezler talep
9303. Hak rızâsıdur olara arzu
Gayri Hakk'a hiç çevürmez biri ru
9304. Ta kıyâm-ı haşre dek anlar tamâm
Din-i Hak üzre olıserler hümâm
9305. İbn-i Abbas u dahi kelbi î cân
Senedile itdiler bunlar beyân
9306. K(i)'anlaruñ yirleri Çin ardundadur
Lîkin anlar cümle dîn ardundadur
9307. Ka'b'dan hem Vehb nakl itdi yine
Ger salavât viresüñ ol da dine
9308. K(i)'anlar ism-i a'zâmı bulmuşıdi
Dün ü gün anuñ ile olmuşıdi
9309. Ne ki Hak'dan dileseler bî-gümân
İzzetin(e)'ol ismüñ olurdu hemân
9310. Dir Rebi'-i bin Enes Dahhak hem
Kim bulardı dîn yolında muhterem
9311. Çün Beni İsrail azdı di tamâm
Cânib-i Hakk'ı koyuban hâs u âm
9312. Vakti kim birbirine oldı adû
Kine vü hıkd u hasedden kine hû
9313. İçlerine düşüben buğz u hased
Yandı fitne odına can u cesed
9314. Anlaruñ angunluğun görüp bular
Cânile anlardan i'râz itdiler
9315. Bir gün ol kavmüñ esemm ü ebkemi
Hoş şefî' idinüp ism-i a'zamı
9316. Hazret-i Hakdan dilemişler tamâm
Hem Beni İsrail'den de hâs u âm
9317. Anları Hak kıla gayrinden halâs
Câr-ı kurbında bulalar ihtisâs

9318. Müstecâb olup bularuñ da'veti
Hâsıl oldı bunlara Hak kurbeti
9319. Müstecâb u 'dda've olıcak bular
Çıkup ol kavm arasında avrat er
9320. Cânib-i şarka azîmet itdiler
Turmayup bir lahza andan gitdiler
9321. Yirleri Hak anlara yol eyledi
Sığmağıçün geniş ü yol eyledi
9322. Rûşen itdi önlerün hemçün çırak
Tâ ayân ola yakınile irak
9323. Kendüzün rûşen olurdu öñleri
Tâ biline öñlerinden soñları
9324. Gice konarlardı karanu olup
Subha dek yatarlaridi dinlenüp
9325. Ol çıraklar gündüzün yine ayân
Yanuban yola olurlardı revân
9326. Yanlarınca bir ulu ırmak revân
Câri olup akaridi î cüvân
9327. Dahi yiyeceklerün ol bir ü bâr
Bir dem eksüzün virürdi şehriyâr
9328. Rızkıçün bir lahza çekmezlerdi gam
Diledüklerince bulurlardı hem
9329. Bir buçuk yıl gitdiler çünkim tamam
Bu didüğüm vechile î nîknâm
9330. Çin serhaddinden öte geçdiler
Diyu şeytan arasından kaçdılar
9331. Bir buçuk yol ki gitdiler tamâm
Biñ beş yüz fersah aldılar tamâm
9332. Yirden öte bir yiridi ol zemîn
Böyle buyurmuş Resûl-i âlemîn
9333. Gayri yirden ana hiç bir âdemi
Görmemişmiş varuban ol âlemi
9334. Bir ata oğlanları gibi hemân

- Ol kavm anda olurmuş her zamân
9335. Ne kadar olsa birinde genc ü mâl
Birisünsüz yirise olurmuş vebâl
9336. Neleri varsa biribirile hep
Înüp içüp idinürlermiş sebep
9337. Birbirinsüz nesne yimezlermiş
Şer olıcak nesne dimezlermiş
9338. İrdiler çün ol zemîn-i tayyibe
Nefsi oldı kamusunuñ tayyibe
9339. Konuban ol yirde sâkin oldılar
Canavarcuklar derilüp geldiler
9340. Ba'zı didi ol gürûh-ı sâlihin
K(i)'ol mekân-ı tayyibi kıldı mekin
9341. Yiryüzinün ucıyımış ol meger
Râviden bu resme nakl oldı haber
9342. Anlaruñla cem' olup oldem hemin
Hısmı gibi sevişüp oldı karîn
9343. Bir arada ballu yağlu dirilüp
Hoş geçürürlerdi ömri dirilüp
9344. Birbirine hiç ziyan itmezidi
Ol dimedüğüne bu gitmezidi
9345. Anuñçün kim olarun serteser
Hiç günahı yoğidi kılmazdı şer
9346. Zire anlar din-i İslâma tamâm
Sıdkıla yapışmışıdi î hümâm
9347. Turfetü'l ayne içre anlardan î yâr
Gelmemişdür cürm gizlü âşikâr
9348. Hakk'a âsi olmamışdur hiç biri
Zire benzetmezler aña hiç biri
9349. Anlaruñile melayik her zamân
Bulişup esenleşürdi î cân
9350. Anları gördükde bu hâletde ben
Anlara didüm ki î kavm-i hasen

9351. Dininüzden virüñüz baña haber
Kim ne dindür katuñuzda mu'teber
- 9352 Didiler biz ehl-i tevhîdüz yakîn
Kalbümüzde hiç gümân yok î emîn
9353. Mü'minüz tasdik-i kalbi bulmuşuz
Hakkı bâtıldan saçuban bilmişüz
9354. Hakka vü feriştehlere bî-gümân
Mürselîn ü enbiyâya hemçünân
9355. Hem ne deñlü gökden indise kitâb
Cümlesine bî-hata kamu sevâb
9356. Cânile tasdik idüp inanmışuz
Anlaruñ ahkâmına hem kanmışuz
9357. Hep şerayi' vaktlü vaktinde tamâm
Hakkıduğun bilmişüz î nîknâm
9358. Farz olanları dahi vaktinde hem
İlerüz hoş hoş eda î muhterem
9359. Hacca varuban iderüz hem sıla
Hem kaza vü kadere Hak emrile
9360. Rızı oluban iman getürmişüz
Hâmid ü şâkir oluban tyrmışuz
9361. Dahi ne deñlü ki gelürse belâ
Sabr idüp incinmezüz diyince hâ
9362. Kimseye hem itmezüz hıkd-ı hased
Katumuzda yokdurur hem kedd ü red
9363. Dahi aramızda yokdur kibr ü kin
Hiç birimizde hem olmaz buğz u din
9364. Din ü dünyamız cemi'i birdürür
Kamumuz birbirile hem sırdurur
9365. Biz dahi birüz cemi'i az u çok
Ara yirümüzde güya gayri yok
9366. Nefsümüzüzi hem komışuz yâ emin
Hak rızâsın gözlemeklikde hemin
9367. Bildüğümüz birle kıluruz amel
Hak rızâsın gözleyüp azz ü cel

9368. Bilmedüğümüzü hem öğrenürüz
Cehlden i'râz idüp yiğrenürüz
9369. Daima Hakk'uhn rızâsın gözleriz
Toğrı yol kanda giderse izlerüz
9370. Hak rızası olmaduğı işe hem
İşlemezüz gözlemezüz bîş ü kem
9371. Hem gerekmez sözi dile almazuz
Yok yire canı vebâle salmazuz
9372. Gaybet ü zemm u mesâvi itmezüz
Hak buyurmaduğı yola gitmezüz
9373. Gündüzin sayım gicede kayimüz
Bu amellerde hemişe daimüz
9374. Dilimüzde sözüümüz savm u salât
Zikr ü tesbîh u dahi hacc u zekât
9375. Ekinimüz biçinümüz rûz u şeb
Tâatillahdur kurbân-ı Rab
9376. Ne iderse âhiretçün iderüz
Hak rızâsın gözleyüben giderüz
9377. Emr-i ma'rûf idrüz ba-dest-i pâ
Bâ dil ü bâ cân ü bâ sıdk u safâ
9378. Nehyi münker iderüz yine müdâm
Kankumızdan sâdır olsa î hümâm
9379. Hirfetümüz hem kanâatdür hemin
Razıyuz cu' u ateş olsa karin
9380. Dünyadan fakri idündük ihtiyâr
Tâ gınamuz âhiretten ola var
9381. Aç u yalın olmak isterüz hemân
Varoldukça cihanda her zamân
9382. Candan dünyayı idündük adû
Hiç tutmak dilemezüz aña rû
9383. Dostumuz âhiretdür âkibet
Ol mahâretde buluruz âfiyet
9384. Ni'met-i dünyayı terk itdük tamâm

Âhîret ni'metleriçün î hümâm

9385. Bâkıyıçün fâni koduk bu dem
Tâ bize hâsıl ola bâkî ni'am
9386. Böyle ısmarladı Mûsâ-yı Nebi
Vakti ki açdı vaziiyetde lebi
9387. Pes didüm neyse sarudur yüzüñüz
Baña bildürün bu hali özüñüz
9388. Didiler Hak korkusundandır î cân
Zire gitmez gönlümüzden her zamân
9389. Hem didüm neden geyürsiz cümle sûf
Hem geyesinden dahi çokdur sunûf
9390. Bunı neden eyledünüz ihtiyâr
Anı dahi baña eyleñ âşikâr
9391. Didiler anuñçün kim bu libâs
Enbiyânuñ tonıdır î hakşinâs
9392. Hem didüm evlerüñüz niçün tamâm
Birbirine beraberdür müdâm
9393. Birbirinden alçak yüksek degül
Ne sebeptendir diyüñüz baña ol
9394. Didiler kim sevmezüz î nîknâm
Birbirümüz üzre olmağı müdâm
9395. Dilerüz kim hep beraber olavuz
Bu sebepten Hak rızasın bulavuz
9396. Zire gönlümüz beraberdür tamâm
Birbirümüzle hemişe î hümâm
9397. Hem dilemezüz ki gün nûrın dahi
Men' idevüz birbirümüzde ahi
9398. Hem didüm kim evlerüñüze neden
Kapu itmemişiz î kavm-i hasen
9399. Didiler anuñçün kim beyte bâb
Eminsizlikden olur î kâmiyâb
9400. Biz de hayin yok kamumuzdur emin
Pes anuñçün kapu yapmazuz hemin

9401. Yine didüm ne sebeptendir müdâm
Kim dükânlarınız açıktır tamâm
9402. Anda alup satmak itmezsiz yine
Anda yok tüccarunuzdan kimsene
9403. Didiler bir şeye olsa ihtiyac
İhtiyâc olan kim olsa tok u aç
9404. Sürüben bazare varur ol zamân
Hâceti her neyise olur revân
9405. Ol metânuñ kar bâhasın anda hem
Neye kim değeri(e)'ol bî bîş ü kem
9406. Malumuz birdür kamu î nîknâm
Bî ticâret işimiz olur tamâm
9407. Pes didüm mescidlerünüzdür ırak
Evünüzden kim size oldur turak
9408. Ne sebeptendir anı eylen beyân
Tâ bu ma'nide baña ola ayân
9409. Didiler mescid ırağ olduğu bu
Evümüzden î Resûl-i nîk-hû
9410. Zire ırak olıcak mescid kadem
Çok olur adım adduğunca hem
9411. Adıma göre sevâb olur kesîr
Dünyada vü âhiretde î emir
9412. Pes nedendir kabrünüz eve yakîn
Didiler olda bunuñçündür hemîn
9413. Tâ kim unutmayuz mevti tamâm
Anı görüp anavuz mevti müdâm
9414. Niçün ağlarsız toğıcak oğlanı
Şâd olup gülersiz öldükde anı
9415. Didiler çün sîc -i mü'mindir cihân
Anuñçün ağlaruz anı î cân
9416. Kim yüzinde anda anun hali nola
Kurtuluban ire mi toğru yola
9417. Öliceğ olur çü zındândan halâs
Pes anuñçün gülişürüz kâs kâs

9418. Kurtuluban zire irer râhata
İhtiyâcı dahi kalmaz tâate
9419. Görmedüm hem anda bir hasta kişi
Ki inleyüp zari ola daim işi
9420. Sordum anı da didiler kim maraz
Cürm ü isyân def'i içündür garaz
9421. Biz ne cürm idüp ne eylerüz günâh
K(i)'andan ola bizde isyânı İlâh
9422. Zire bizden her ki ola âsi ol
İrtikâp idüp günaha az u bol
9423. Sâika okı irer eflâkden
Yandurup kül eyler anı hâkden
9424. Ol günahı işlerişken bî-muhâl
Ol günah içinde î ferhûnde fâl
9425. Pes didüm çün hasta olmazsız müdâm
Nice olursız ölicecek yâ kirâm
9426. Didiler çün birümüzüñ rızkı hep
Dükenür ol halde bâ emr-i Rab
9427. Can alıcı irişüp ol dem hemân
Kabz-ı rûh ider teninden ol zamân
9428. Nice kim öldüyise anı yine
Def' idüp karlar hemândem kabrine
9429. Pes didüm birinüzün toğsa kızı
Hüzne birağur mı ol hâlet sizi
9430. Didiler kız toğıcak bir ay tamâm
Tutaruz şükrâne urûc hâs u âm
9431. Er oğlan toğsa iki ay yine
Tutaruz şükranе urûc yektene
9432. Bir rivâyetde er oğlançün bir ay
Kızcu ğaziçün tutarlarmış iki ay
9433. Zire Musa dimiş anlara meğer
Kızcuğazı toğıcak sabr itse er
9434. Hak virürmiş ol ere hayr-ı kesîr

- Ni'met ü rahmetden oluşmuş esîr
9435. Gerçi er oğlan toğıcakda sevâb
Virilürimiş ataya î kâmiyâb
9436. Lîki kızda iki ol denlüyimiş
Ümmetüñe Ol Kelim eyle dimiş
9437. Siz de olur mı didüm akreb yılan
Didiler olur î Şâh-ı kâmurân
9438. Didüm incitmez mi anlar sizi hiç
Didiler incitmez anlar bizi hiç
9439. Yollarumuza gelüben ir ü giç
Birbiriyle oluban piç piç
9440. Biz dahi hem anları incitmezüz
Anlar incindüği yola gitmezüz
9441. Yürürüz anlaruñ üzre serteser
Bize hiç anlardan irişmez zarar
9442. Bizüm üstimizde anlar da yürür
Kim yügürüp kim geçer kimi turur
9443. Liki bize hiç biri itmez ziyân
Bizden anlara da olmaz hemçünân
9444. Biz eminüz anlara anlar bize
Bu sözi kim dirüz ina size
9445. Yine didüm anlara î kavm -i pâk
Yüzüñüz gibi sözüñüz tâbnâk
9446. Dörd ayakludan da var mı siz de hiç
K(i)'aña tımar eyleyesiz ir ü giç
9447. Didiler vardur yüninden aluruz
Sof idüben anı kaftan kıluruz
9448. Hem yapularumuz anlaruñla hep
Yapup idinürüz anları sebep
9449. Etlerin de yirüz oldukça kifâf
Kimseden men itmezüz şöyle muâf
9450. Köylülerümüz de şehri gibi hoş
Anları ider tasarruf tuş tuş

9451. Hep müsâviyüz tasarrufda tamâm
Ol canavarlara cümle hâs u âm
9452. Yirümüz artuk tasarruf eylemez
İdene kimseyiçün itdüñ dimez
9453. Pes didüm var mı terazunuz dahi
Kim anuñla nesne tartasız ahi
9454. Keylünüz hem var mı k(i)'anuñile
Ölçe sizlerden anuñla kimsene
9455. Didiler bey'ü'şşıra yok biz de hiç
Tâ ki ölçüp vezn idevüz ir ü giç
9456. Ya neden yirsiz didüm pes didiler
Yidüğümüz cümlemüzüñ avret er
9457. Ekin ekerüz virür halık matar
Yiryüzine inüp ider huşki ter
9458. Ekdüğümüz pes bitüp bulur nümâ
Ulaluğuz gelüp gide subh-ı mesâ
9459. Pes biçerüz köyde anbar iderüz
Koyup anbar içre anı giderüz
9460. Köy ehli hâcet oldukça alur
Bâkisi anbarun içinde kalur
9461. Aluruz biz de ola kadri'l kifâf
Bâkisi anda kalur şöyle güzâf
9462. Yine vaktinde ekerüz kâlini
Kimsemüz men' eylemezüz aleni
9463. Yine didüm hatunuñuzla cima'
Nic(e)'îdersiz kims(e)'olur mı ittila'
9464. Didiler evlerümüz var karanu
Ki içine giren olur anu yanu
9465. Hem anuñçün tonlarımız var yine
K(i)'anı gayri vakt giyemez kimsene
9466. Vakti kim itmek dileyevüz cima'
Kıluban hatunlarile ictima'
9467. Çıkarup bu tomları ol dem hemân
Geyevüz ol tonları î pâk-cân

9468. Girüben ol karanu evlere biz
Pes cima'umuz iderüz anda tiz
9469. Ne görür er avratınuñ avretin
Ne hu avret görür eri sevetin
9470. Pes didüm siz de zinâ olur mı hiç
K(i)'ol kılur mü'minlerüñ kadın piç
9471. Didiler bizde zina olmaz beli
Kimse sehvile anı kılsa veli
9472. Zannumuz budur ki Ol Kakhâr u Ferd
Yanduruban o da ider külli kerd
9473. Yahu yire yutdurup ider helâk
Kalbümüz eyledür andan tersenâk
9474. Liki birimüzün olsa bir kızı
Ere varmak dilese bizden özi
9475. İffetçiün virürüz anı ere
Ta göz açup bakmaya ayruk yire
9476. Pes didüm yığar mısın altun gümüş
Bize gerek ola diyu yaz u kış
9477. Didiler ol kişi yığar sim ü zer
Kim tamâm inanmaz Ol Hakk'a meğer
9478. Raz-ı kayyıtına Rezzâk'ıñ tamâm
Hem kefil-i rızkıduğuna müdâm
9479. Kalbden tasdik kılmamışdur ol
Anuñçün iz azıdur sağ u sol
9480. Şükr kim biz bulmuşuz tasdik-i kalb
Hak'dan idüğün bilürüz tard u celb
9481. Ol sebepten eylemezüz cem'-i mâl
Bilürüz ki andan olur cürm ü vebâl
9482. Pes didüm yok kadı vü sultânuñuz
Taht(a)'oturup hükm idici hânuñuz
9483. Didiler biz emr-i Hakk'a râzıyuz
Birbirümüze kamumuz kadıyuz

9484. Kamumuz insaf iderüz hak işe
El çözeceğin bırakmazuz dişe
9485. Hak neyise anı alup virürüz
Aramuzda Hakk'ı hazır görürüz
9486. Ol sebepden kadı vü sultana hiç
İhtiyacumuz bizüm yok ir ü giç
9487. Pes didüm eylermisiz sizler riba'
Didiler menba'-ı sıdk u safa
9488. OL kiş ider riba kim ol kişi
Hakk'a inanmamak olmuşdur işi
9489. Hamdülillah biz inanmışuz Hakk'a
Her ne kim emr itdiyise mutlaka
9490. Pes didiler bize î Hayrül beşer
Şer' ü dinüñden bu dem virgil haber
9491. Bende din ü şer'üm içinden hemân
Ba'zın itdüm anlara oldem beyân
9492. Sabr idün şiddetlere didüm tamâm
Tañrı'dan tevfiķ isteñ subh u şâm
9493. Kamu hâletde Hüdâ'dan korkuñuz
Varise canda Hûda'dan korkuñuz
9494. Fahr itmak ucbı kan a'mâlde
İ'timâd idüñ kamu ahvâlde
9495. Rahmet-i Hak'dan recâyı kesmeñüz
Yil gibi her suya düşüp esmeñüz
9496. Dâima beyne'rreca vü havf oluñ
Zire budur ahseni cümle yoluñ
9497. İşde budur Hakk'a giden toğrı yol
Baña vü Musa'ya bundandur vusûl
9498. Bundan özge yolu siz yol sanmañuz
İşbu yoldan aruban usanmañuz
9499. Pes didiler î Habîb-i kibriyâ
Hâtemü'rrüslü reîs-i enbiyâ
9500. Senden iki hâcetümüz var bu dem
Bitürüvir bu dem anı bize hem

9501. Biri bu kim dile Hak'dan bu zamân
Durile tomar gibi yir hemân
9502. Ol sebepten yılda bir hac idevüz
Bizde hac vaktinde hacca gidevüz
9503. Zire biz Çin'den ötede oluruz
Yir dürülmezise hacdan kaluruz
9504. Biri dahi buna hac vaktinde hacc
Cem' ola çün kat' idüben umk u fec
9505. Bizleri anlara izhâr eyleme
İşimüz efgânile zâr eyleme
9506. Tâ sinek gibi bize üşmeyeler
Öcümüzden fitneye düşmeyeler
9507. Böyle didükleri dem ol dem hemân
El götürüp diledüm Hak'dan revân
9508. Müstecâb itdi duamı Ol İlâh
İrdiler maksûda hep bî-iştibâh
9509. Hacca her yılda gelür anlar Haff
Nâs çeşminden oluban muhtefi
9510. Kimsene anları görüp bilemez
Anlaruñ dilemedüğün kılamaz
9511. Liki siz de sıdkıla i mü'minîn
Ahmed'e virüñ salavât ecmaîn

"Der beyân-ı sıfat-ı kûh-ı kâf ve acâyibhâ -yı o"

9512. Geçdüm andan kûh-ı kâfa irdi yol
Vasf ideyim anı da niceydi ol
9513. Diyeyim eyle ki râviden haber
İşidüp bildüm velikin muhtasar
9514. Râvi dir ol kûh-ı Hayy u Lâ yenâm
Kim zümürüdden yaratmışdur tamâm
9515. Ol zümürüddür be-gayetde yeşil
Gayri tağlar gibi sañma seng ü kil
9516. Muttasıldur bu semâya ol cebel
Aksi rengidür görinen gökde bel

9517. Yohsa gök hilkatde gayet akdur
Acdan kafurdan berrâkdur
9518. Ol yeşillik kim bu gökyüzünde var
Kaf Tağı rengi aksidür î yâr
9519. Hem cihânı çevre kuşamışdur ol
Halka-i hatem misali sağ u sol
9520. Nitekim hatemde barmakdur hemân
Kaf Tağı içre dünya hemçünân
9521. Hem anun yanında olmaz âdemi
Kim ola birbirinin hamdemi
9522. Liki var iki yanında iki şehir
Sanasın anlara alem oldu befr
9523. Biri câ belsâ vü câ belkâ biri
İkisi san içine olmuş yiri
9524. Kafa irmiş biri maşrikdan tamâm
Biri de mağribden irmiş î hümâm
9525. Herbirinüñ ululuğında î cân
Bin fersengimiş anlaruñ hemân
9526. Varimiş hem her birinde bin kapu
Zî medine zî hisâr u zî yapu
9527. İçleri eyle toluyimiş tamâm
Kim hisâba gelse olmaz î hümâm
9528. Liki bundan eylemez olur kıyâs
K(i)'ol şehirlerde ne deñlü ola nâs
9529. Bin kapu kim herbirinde var benâm
Her birin bin pasuban bekler tamâm
9530. Her gece bir kapuda bin merdkar
Subh olunca bekleyüp yatur î yâr
9531. Her kişiye yılda bir nevbet değir
Ne didüğüm anla ussun başa dir
9532. Var kıyas it ne kadar halk anda var
Er u avrat oğlan u kız âşikâr

9533. Likin anlar nesl-i âdemden degül
Âdemi olduğı âlemden degül
9534. Zire anlar ademi bilmez benâm
Âdemüñ hem hılkatini de tamâm
9535. Ne konuldı bî haberlerdür hemân
Nicedür bilmezler andan hem nişân
9536. Hem meleklerden de degül anlar yine
Anlara dimez ferişte kimsene
9537. Liki ta'atleridür misl-i melek
Gice gündüz ta kıyam-ı haşre dek
9538. Hem üzerlerine toğmaz âfitâb
Nicedür bilmezler anda mâhitâb
9539. Gün yirine anlara î nîknâm
Kaf Tağı nûr-ı aksidür müdâm
9540. Ol iki şehre nevâhisile hep
Kaf Tağı nûrın itmiş Hak sebep
9541. Ol şua ile serâser ol diyâr
Gün toğar gibi olurmuş tâbdâr
9542. Hem ol iki şehir kavmi serteser
İrkekimiş avratı yok cümle er
9543. Toğmak u toğurmak anlarda î yâr
Yoğimiş hem olmaz imiş âşikâr
9544. Hem yidükleri nebatimiş kamu
Gice gündüz kamusunuñ î amu
9545. Hem kapularuñ ki beklerler tamâm
Biñ kapunuñ herbirin biñ er müdâm
9546. Varimiş düşmanları bir kavm-i şûm
Gâh gâh anlara idermiş hücûm
9547. Ol adulardan idüben ihtirâz
Ol kapular beklenürmiş kış u yâz
9548. Kaf Tağı'nda meğer Hayy u Ahad
Bir kavm halk eylemiş bî-hadd ü ad

9549. Çoklığımiş gayet ol kavm-i şedîd
Kâfir u bî-dinimişler hem anîd
9550. Nesl-i ademden degül anlar da hem
Gayri nev'imiş olarda bîş ü kem
9551. Bu iki şehre aduyimiş olar
Anlara hemte olamazmış bular
9552. İdüben bu iki şehir üzre akın
Kinile gelürlerimiş daimin
9553. Bunlar anlaruñile itse kıtâl
Tur ışımayup olurmış paymâl
9554. Kaçuban şehre girürlerimiş hemân
Kapularuñ bağlayup î kâmurân
9555. Gelüp anlar şehri idermiş hisâr
Şehri alup itmekiçün târumâr
9556. Çok çok iderlerimiş ceng ü cedel
İrgürümezlerimiş ahir halel
9557. Yine ters yüzlerine dönüp hemân
Kaf Tağı'na giderlermiş revân
9558. Avn ü nasr idüp bulara Girdigâr
Anlara virmezmiş bunlar hisâr
9559. Zühd ü taatleri öcinden Hüdâ
Bunları anlardan eylermiş rehâ
9560. Ben dahi anlara itdüm arz-ı din
Hep kabul eylediler oldem hemin
9561. Didiler kim Tañrı birdür sen Resûl
Din-i islamı kamu itdük kabûl
9562. Şüphemüz yokdur bu din içinde hiç
Bu din üzreyüz kamumuz ir ü giç
9563. Ben dahi bir kişi kavmümden hemin
Anlara virdüm k(i)'de talim-i din
9564. Anlaruñ işin bu vechile tamâm
Çünkü itdüm ben künüldüm î hümâm
9565. Ba'zı dimiş ol iki leşker kıtâl

İdicek birbirile mâh u sâl

9566. Arada olanı alurlarımış
Kendülere zad kılurlarımış
9567. Ceng yüzinde olanı çoğ u az
Birbirinden yirlerimiş kış u yaz
9568. Bu sebepten oluban daim adu
Birbirine olurımış kiyne cu
9569. Taris u takılmış anlar benâm
An ara bu adı dirmiş hâs u âm
9570. Kâfir ü bî-dînimiş ol kavm-i şûm
Hiç biri bilmezimiş şer'u rusûm
9571. Zire kim ben ol şehrlerden revân
Olıcak Kaf Tağı'na irdüm hemân
9572. Anda gördüm târis ü takılı hem
Arz-ı din itdüm olara lâ cerem
9573. Anlar i'râz idüp itmedi kabûl
Dimediler Tañrı birdür sen Resûl
9574. Ol sebepten cümle kâfir oldılar
Küfr-i din içinde şöyle kaldılar
9575. Kamusıdur anlarıñ ehl-i cehîm
Ne recâ bilürler olar ne hû bîm
9576. Anları da koyuban gıtdüm revân
Ye'cûc u Me'cûca irişdüm hemân
9577. Anlara dahi hem itdüm arz-ı din
Hiç kabul eylemediler î emin
9578. Lâ cerem anlar da oldu ehl-i nâr
Ol melâinüñ elinden elfîrâr
9579. Bu Hureyre dir Resûl-i kâyinât
Mecma'-ı mecmû'-ı esmâ vü sıfât
9580. Buyurur Ye'cucden kim ol guruh
Ya'fas'uñ neslidür î dâniş püjüh
9581. Zire kim Nuh-ı nebiye Ol İlâh
Üç oğul virmişdi bî-iştibâh

9582. Birinüñ Sâmi'di adı biri Hâm
Birinüñde Yafes'di î hümâm
9583. Nesl-i Samuh Fâris ü Rum u Arab
Kim bu üç bölükde yidi hayr hep
9584. Nesl-i Ham'un berber u sudan u kıpt
Aña mensubidi mecmû'ı bu sıbt
9585. Ya'fes'ün nesli dahi Ye'cüc u Türk
Hem sakâlibidi ol kavmisü Türk
9586. Hayrsuz kavmidi bunlar serteser
Râviden bu resme nakl oldı haber
9587. Nesli birinüñ biñ olmasa tamâm
Atası anası olmaz î hümâm
9588. Ya'fes'e meğer ilenmiş atası
Söz uzanur ger dinürse ötesi
9589. Ol sebepten tağyîr olup şehveti
Hep belinden gelen olmuş la'neti
9590. Ye'cüc u Me'cüc dahi hem î cân
Yâfes'üñ neslinden olmuşdur ayân
9591. Labud anlardur şırar-ı kavm-i nâs
Ehl-i din anlardan idüp hep hirâs
9592. Hiç birinden anlaruñ bir kerre hayr
Gelübeni olmamışdur şerr-i gayr
9593. Bu Sa'id -i râvi kavlince meğer
Ye'cüc ü Me'cüc ü cümle avret er
9594. Bil yigirmi biş kabiledür tamâm
Herbirinüñ bir karış kadd ü kıyâm
9595. İbn-i Abbas kavli likin i emîn
Bu ki boyları olaruñ ecmaîn
9596. Bir karışdan üç karışa dek durur
Ol hadisile haber böyle virür
9597. Ka'b dir kim iki bölükdür olar
Her bölüğün idemez kimse şumar
9598. Bir bölüğün diyeyim dinle beni
Dört arşun boyı dört arşun eni

9599. Bir bölüğü dahi anların yine
Gûş olursan gerekli kim ol dine
9600. Anı üzünü beraberdür hemân
Ol bölüğüñ dahi bil î pâk-cân
9601. Fil kulağı gibi kulakları var
Boylarınca her birinüñ şehriyâr
9602. Şöyle kim yatup uyuyacak hemin
Birin örtünüp döşenürler birin
9603. Didi hayyan iki millettür bular
Here birine yokdurur hadd ü şumar
9604. Liki her millette dört yüz biñ tamâm
Varımış millet yine î nîknâm
9605. Şöyle kim biribirine benzemez
Birisin giren birin oldur dimez
9606. Her biri ol milletün bir dürlüdür
Yay gibi şer işe daim kurludur
9607. Didi kelbi ol melâinüñ tamâm
Yiyeceğı ulu yılanlardur müdâm
9608. Ekin ekmez ü biçür bilmez olar
Yiyüp içdükleri durur zehr-i mar
9609. Evlerinde tağlar gibi tamâm
Ulu yılanlar olurmuş î hümâm
9610. Depeleyüp anı yirlerimiş hemin
Ol melâin gice gündüz î emin
9611. Vehb nakl itidi ki Zü'l karneyn-i şâh
Anlaruñ önine yaptı sedd-i râh
9612. Nass-ı Kur'ân'ile sabitdür tamâm
Seddi Zü'l karneyn yapduğı benâm
9613. Ta çıkup insanı incitmeyeler
Kanda dilerlerise gitmeyeler
9614. Bir kulaklarının içi taşı hep
Deve yüki gibi pürmuzı acep
9615. Bir kulakları da kıllu likin az

Böyle buyurmuş Resûl-i serfirâz

9616. Ya birisinde yeylerimiş
Ya'ni örtü anı eylerlerimiş
9617. Kışda hem biriyimiş kışlıkları
Sığınup yatmağıçün ıslakları
9618. Elleri barmaklarınun toynağı
Saanasın yırtıcı kuşlar kaynağı
9619. Dişleri de yırtıcılar gibi hem
İt dişinden degül ön dişleri kem
9620. Hem deve enüklüldür serteser
Tenleri pürmen sanasın dümm-i har
9621. Şöyle kim kıl içre kalmış tenleri
Kıl sanur çimçik görenler anları
9622. Kıl içinde tenleri olmuş nihân
Issı sovuk eylese eylese olmaz ziyân
9623. Her kaçan yağmur yağa anlar tamâm
Rahat olup semririmiş î hümâm
9624. Bol olup yiyesi toyarlarimiş
Dişileri ardın(a)'uyarlarimiş
9625. Hem dişileri toğururimiş kamu
Hürrem handan olurlarmış amu
9626. Yağmasa yağmur velikin ol güruh
Cümle dembeste olurmuş hemçü kuh
9627. İnleyüp arıklarimiş erleri
Salamazlarmış acizden serleri
9628. Hem de avretleri aç kurd gibi hem
Uluşürlermiş açuban kâm u fem
9629. Kime uğraşalar üstine revân
Canevar gibi binerlermiş î cân
9630. Hem bilürlermiş öleceklerini
Toprak altına geleceklerini
9631. Zire kim her birinün nesli tamâm
Bine iricek olurmuş î hümâm

9632. Ol sebepten olasın î nîkhâh
Cümlesi bilürümüŝ bî-iştibâh
9633. Hem buyurur ol Resûl-i âlemîn
Seyyidü'l kevneyn-i Hatmü'l mürselîn
9634. Din-i İslâm eyledüm anlara arz
Zire k(i)'anuñ arziyidi farz
9635. Hiç birisi itmedi anı kabul
Cümle i'râz eyleyüp itdi nükul
9636. Kâfirün billâhdur anlar kamu
Sevmez anları dil ü canlar kamu
9637. Serteser anlara duzahdur makâm
Düzahiler işin işlerler müdâm
9638. İrkek ü dişi kamu kâfirdürür
Müşrik ü hem müfsid ü facirdürür
9639. Tamuda kalup müebbed şeyh ü şâb
Dürlü dürlü çekiserlerdür azâb
9640. Ol azabdan sen de istersen necât
Işkıla di es-selâmu ves-salât
9641. Zire anlar kasd iderlermiş ki yir
Kendüler hükminde ola giç ü ir
9642. Nesl-i insanı serâser kıralar
Milk ü esbâbı aluban direler
9643. Ne imâret kim varise serteser
Yakuban yıkup ideler gur u ker
9644. Ol sebepten sedd-i Zü'l Karneyn şâh
Yapup anlara idelden sedd-i râh
9645. Râvi dir her gün seherden ol gürûh
Dirilüp sedde gelürler misl-i kûh
9646. Turmalayup yalayup kazup tamâm
Subh vaktinden irince vakt-i şâm
9647. Az kalurlar ki o seddi deleler
Gelüben insan elini alalar
9648. Gice iriŝdükde dirler kim sabah
Bunu delüp bulalum gamdan necah

9649. Liki hiç birisi itmez Hakk'ı yâd
İşleri bitüp olalar ta ki şâd
9650. İnşaallah diyu gitmezler müdâm
Lâbud olmaz işleri hergiz tamâm
9651. Böyle diyüben gider ol kavm -i şûm
Yirlü yirine idüp andan hücûm
9652. Çin-i seherden yine gelürler aña
Tâ kim ol gün işleri bitüp oña
9653. Bakup ol seddi görürler büsbütün
Hiçe gitmiş sa'y itdükleri dün
9654. Yine ol gün sa'y iderler ta beşep
Delmeğiçün seddi eyleyüp talep
9655. Emr-i Hak irince her gün tâ beşâm
İşleri bu vechile olmaz tamâm
9656. Emr-i Hak irdükde anlardan biri
Koyıser ayin-i resm-i kâfiri
9657. Mümin olup geliser îmâna ol
Eğriyi koyup tutıser toğrı yol
9658. Anlaruñla seddi delmekde meğer
Bile olıserdür ol sâhib nazar
9659. Tañla gelevüz diyince ol gürûh
İnşaallah diye ol daniş-püjîh
9660. Ya'ni ol mü'min ide Allah'ı yâd
Anuñile olalar mecmû'ı şâd
9661. Tañla gelüp göreler seddi açuk
Geçeler andan cemi'î az u çok
9662. Âlemi başdan başa seyr ideler
Nireye isterlerise gideler
9663. İlleri cümle yıkuban yakalar
Ulu tağları dereye tıklar
9664. Adem oğlanlarını idüp helâk
Nesl-i âdemden kılalar yiri pâk
9665. Evvel akar suları hep içeler

İçmeğe su bulmayalar niçeler

9666. Sonra gölleri denizleri tamâm
İçüben kurıdalar î nîknâm
9667. Dahi ne denlü k(i)'ağaç yaprağı var
Yiyüben kurıdalar î şehriyâr
9668. Yiryüzinde her ne denlü kim nebât
Varise bitmiş yiyeler kât kât
9669. Hasılı yirde yeşerürden tamâm
Zerre denlü komayalar î hümâm
9670. Bir bölük mü'min kala İsa'yile
Tur Tağı'nda nihan olup bile
9671. Anlaruñ elinden anlar kurtıla
Perde-i avfile hakkun örtüle
9672. Âhir ol mü'minler idüp cidd ü cehd
Diyeler İsa'ya î imâm-ı ahd
9673. Dile Hak'dan kim bu kavm-i şumdan
Rahmet-i Rahmândan mahrumdan
9674. Bizleri kılısuñ halâs Ol Müsteân
Pes hemândem ol Resûl-i pâk-cân
9675. Sıdk -ı kalbile dua kıla hemin
Kamu mü'minler bile diyüp âmin
9676. Hak Teâlâ da'vetin kılup kabûl
Anlara gökden bela ide nüzûl
9677. Dâ-i sa'lebi illeti vü hem hünâk
Anlara ire cemi'i ittifâk
9678. Tutulup boğazları hep öleler
Âleme sığmaziken yok olalar
9679. Şöyle kim bir dirisi kalmaya hiç
Uşagı vü irisi kalmaya hiç
9680. Gevdeleri şişüben cümle tamâm
Tağlar gibi yığıla î hümâm
9681. Çatlayup kokup yiyiye şöylekim
Ol kokudan ehl-i dine ire bim

9682. Yine ol hâletde mü'minler hemân
Cem' olup İsa'ya diyeler î cân
9683. Dilerüz senden kim idesin duâ
Kim bu kokudan olavuz biz rehâ
9684. Pes duâ ide yine ol cân-ı pâk
Kim arına ol kokudan ru-yı hâk
9685. Da'vetini Hak kabul idüp hemân
Göndere 'ukkâblar hem ol zamân
9686. Niçe yüz bin ola ol ukkâblar
Çâk ola anlşar da zur u tâblar
9687. Gelüben ol leşler üzre konalar
Leşleri minkâra alpup döneler
9688. İltüben deryaya salalar î cân
Ol habislerden arına bu cihân
9689. Gelmedük gibi olalar âleme
Pesdurur bu nush olan âdeme
9690. İlle yiylere yiryüzün tuta
Cism ü candan rahat u zevk u uta
9691. Kûh u sahra vü beyâbân serteser
Ol koku birle ola bi -kerr ü fer
9692. Şöylr ki halk-ı cihan bîmâr ola
Gice gündüz işi âh u zâr ola
9693. Yine İsa'ya diyeler k(i)'î Resûl
Hâcetümüz şimdi de eyle kabul
9694. Dile Hak'dan bizi bu gamdan halâs
Eylesün olmazdan ön î 'abd-i hâs
9695. Pes duâ ide yine ol dem Mesîh
Da'vetiñi Hak kabul ide sarîh
9696. Da'vetin idüp Mesih'in Hak revâ
Bir ulu yağmur viribiye Hüdâ
9697. Ancılayın ulu yağmur kim cihân
Halkı andan yacena ol dem hemân
9698. Kopa ol yağmurdan ulu seyiller
Kim anı vasf itse olmaz yiller

9699. Tağları taşlarım yuvayup hemân
İltüben denizlere tıka revân
9700. Yiryüzini pak idüben serteser
Komaya hiç ol mülevvesden eser
9701. Yuyup arıdup zemini kıla pâk
Gözü gibi kıla yiri tâbnâk
9702. Koma mü'minler bunu çün göreler
Secde idüp toprağa yüz uralar
9703. Şâd u handân oluban şükr ideler
Hakk'uña ulu adların zıkr ideler
9704. Sen de anlardan olam dersen bu dem
Vir salavât be-Resûl-i muhterem
9705. Geçdüm andan uğradum bir kavme hem
Duzahilerdi olarda bîş ü kem
9706. Malûf u mâsuhdur anlar benâm
Ol adile anılurlar subh u şâm
9707. Dest-i âdemler gibidür hem olar
Gevdeleri kılludur çün kavi har
9708. Şarkda olurlar at atlarlar kamu
Ol gürûh-ı nahs tab'u zışt hu
9709. Ademi bulıcak anları hemân
Öldürüben etini yirler revân
9710. Likin ol me'luf didüğümüz gürûh
Gice gündüz seyr iderler deşt ü gûh
9711. Ya'ni anlarıñ etin yir âdemi
Kande kim anların olsa hemdemi
9712. Liki masuh didiğümüz kavm -i Şûm
Div gib(i)'insana iderler hücûm
9713. Hem düvelpâlerdür anlar serteser
Tolaşurlar âdemiye çün meğer
9714. Asılurlar âdeminüñ boynına
Âdem anlarıñ doyamaz oynına
9715. Öldürürler düşürüben âdemi

Gözlerine tar iderler âlemi

9716. Olicak devr-i zamânuñ âhiri
Kim fesâd u fitneler tuta yiri
9717. Ramdan ide beni asfer hurûc
Din-i islâm ide ol demde urûc
9718. Şevketi kalmaya İslâm ehlinüñ
Hürmeti hem götrüle nâm ehlinüñ
9719. Geliser Mehdi vü Deccal ol zamân
Dahi Ye'cuc ile İsâ pâk-cân
9720. Ravi dir gökden ide İsa nüzûl
Hep göreler şöyle zahir ine ol
9721. Gökden ire yiryüzüne göreler
Varuban ayağına yüz uralar
9722. Didi yine ol Resûl-i pâk-cân
Ol aradan da hem ol sâat hemân
9723. İk(i)'eli iki melek döşinde hem
Medine'ye iniser i muhterem
9724. Ahmed'i anda ziyaret eyleye
Halkı lutfu hulkıyile tuyluya
9725. Kuvvet ü rif'at bula islam u din
Taze ola kalb u can-ı mü'minin
9726. Yinilere şer'u din-i Mustafâ
Kalb-i alem tola sıdkıla safâ
9727. Bir dem ola kim Resûl-i pâk-cân
Geldüğü vakte yakın ola hemân
9728. Sen de ol demden dilerseñ revh-i rûh
Vir salavât hasıl it feth-i fütûh
9729. Ravi dir gördüm ferende ben sarîh
Kim bu dört dürlü alamet kim sahîh
9730. Olıserdür bir yıl içinde olur
Ehl-i ilm olan bu ahvâli bilür
9731. Ol zamankim çıka Deccâl-i lâîn
Hükmi altında ola rû-yı zemîn

9732. Anı İsa-yı Nebi ide helâk
Yiryüzün levsinden anuñ ide pâk
9733. Dahi Ye'cuc'e Mesih idüp duâ
Anları dahi helâk ide Hüdâ
9734. Kıruluban kamu bahre gireler
Anlaruñ tomarını da düreler
9735. Kala İsa 'yile mü'minler hemân
Yiryüzinde hükm ideler bir zamân
9736. İsi'ye eshâb olup eshâb-ı kehf
Avn ü yari kılalar ahbâb-ı kehf
9737. Evlene İsa-yı Peygamber de hem
Ola oğlancukları î muhterem
9738. Evlene eshab-ı Kehf'de hemân
Oğlı kız(ı)'ola olarund(a)'î cân
9739. Râvi dir kırk yıl bu resmile tamâm
Ömr süreler salâhile müdâm
9740. Yılda bir hac ide İsa-yı Nebî
Şükr ü zikri içre açup dâim lebi
9741. Bile ol(a)'eshabı Kehf anuñla hem
Şöyle urmayalar andan ayru dem
9742. Ömri ahir olup anlarında pes
Çünkü dükenmeğe tuta yüz nefes
9743. Nâgehân bir gün ese bir bâd-ı hoş
Şöyle kim kime tokunsa kıla gûş
9744. Pes hemân sâatde can ısmarlaya
Gayre mülk ü hânımân ısmarlaya
9745. Evvela ol yıl Mesih'e ire pes
Fevt ola andan dahi gelmeğe res
9746. Terk idüp dünyâ-yı dünü anda ol
Cânib-i ukbâya tuta vech-i yol
9747. Soñra ashâbına ahbâbına hep
Bir bir ol yıl tokına bâ-emr-i Rab
9748. Cümlesi ol dem heman can vireler
Raht u baht u kâr-ı bârı direler

9749. Bari andan sonra cümle olalar
Girüben zemine tolalar
9750. Pes ura sûr-ı Sirâfil ol zamân
Yirde gökde kalmaya bir zinde cân
9751. Bir zaman hali kıla âlem tamâm
Yirde gökde kalmaya canlu benâm
9752. Hak'dan özge kalmaya kimsene hay
Hakk'uß emrile meğer kim ba'zı şey
9753. Emr-i Hak neyse gele çün yirine
Halkı ihyâ eyleye halik yine
9754. Pes ura surın Serâfil ol zamân
Haşr olup tura halâyık bula cân
9755. Andan öte neylesin Ol İlâh
Kendü bilür künhile bî-iştibâh
9756. Zire ol gün olısdur haşr u neşr
Kimseden kimseye olmaz avn üğ nasr
9757. Kullarıle Hak bilür kimnidiser
Kime rahmet kime zahmet idiser
9758. İlm ü hilm anundur ol bilür hemân
Ne viriser kullarına câvidân
9759. Emr-i Hak neyse yirine gele hoş
Siz dahi virüñ salavât tüş tüş
9760. Yine didi Ol Resûl-i ins ü cân
Hâdi vü Peygamber-i âhir zamân
9761. Çün teferrüc eyledüm bunları hep
Yine emr itdi baña Ol Ferd ü Rab
9762. Ya Muhammed Mekke'ye var vir haber
Hâlet-i mi'râcdan ez pâ vü ser
9763. Tâ bileler hal-i mi'râcı tamâm
Hâlet-i mi'râcdan ez pa vü ser
9764. Bu söze inanmayıserler tamâm
Belki inkâr idiserler hâs u âm
9765. Yine Hak didi ki sen var î Habîb

- Ehl-i tasdîka ire bundan nasîb
9766. Anlaruñ içind(e)'Ebu Bekr-i Kirâm
Bu söze inansa iş olur tamâm
9767. Ben didüm kim kavm-i Mekke yâ İlâh
Havsalasuz kavmdür bî-iştibâh
9768. Gayris(i)'inansun girek inanmasuñ
Hak söze kansın gerekse kanmasuñ
9769. Anlaruñ inanmaduğundan ziyân
Kendüler ider saña degül inân
9770. Ehl-i tahkîk u meşâyih serteser
Müctehîn ü eimme î piser
9771. Böyle tahkik eylemişler kim tamâm
Leyle-i mi'râcda î nîknâm
9772. Her ne kim görüp teferrüc eyledi
Gördüğünlerin gelüben söyledi
9773. Kamu Hakk'ı gördüğünden sonudu
Sanma kim anlar bu işden önüdi
9774. Zire dâr-ı kurba irince Resûl
Bakmadı göz kuyruğile sağ u sol
9775. Cennete vü gayre kılmadı nazar
Hiç hutûr itmedi kalbine hatar
9776. Gayri Hakk'a eylemedi iltifât
Aynine çöpçe degüldi mümkinât
9777. Mâsivâyâ kılmadı hergiz nazar
Lâbud oldu vasfı ma zağe'l basar
9778. Hâtırından kılmayup gayri hutûr
Vasfı matağ oldu olup kalbi nûr
9779. Âfitâb-ı himmetinde mümkinât
Zerrece görünmedi min hayş u zat
9780. OL sebepten nazir-i ayn-i cemâl
Oluban buldı muradın ber-kemâl
9781. Çüm risal-i kurb-ı ev ednâyı ol
Buluban oldu murâdâtı kabul

9782. Sû-yı Hak'dan oldu destur ol zamân
Kim teferrüc kıla a'yân-ı ayân
9783. Her birisinün görüp keyfiyyetin
Bile anlaya nedür mâhiyyetin
9784. Bunların mecmû'ını ma'lûm ide
İsmiyile kamusun mefhum ide
9785. Pes makâmına ola andan revân
Çıka kalbinden hevâ-yı in ü ân
9786. Sen de bu hâlâta istersen vukûf
Vir salavât hasıl it ilm-i sunûf
9787. Yine buyurdu Resûl-i kibriyâ
Seyyidü'l kavneyn-i mahbûb-ı Hüdâ
9788. İki bin kez bin ferîştehle tamâm
OL aradanda künöldüm î hümâm
9789. Önüm ardumca rikâbumca kamu
Kuds'e irdüm anı vâhidde amu
9790. Gördüm anda kim turur hazır Burak
Bağlu binümçün köyürmiş ittifak
9791. Çözöben önüme çekdiler hemân
Sıçrayup ben desüvar oldum revân
9792. Gaşiyem olup mukarrebler bedûş
Mekke'ya irdüm hemân sâatde hoş
9793. Subh olmamuşdur giceydi henüz
Âleme göstermemişdi yüzi rûz
9794. İrdüm üstinden Burak'ın ol zamân
Aluban oldu ferîştehler revân
9795. Subha dek kıldum mekânımda karâr
Çünkü subh oldu ufukdan âşikâr
9796. Subha kıldum mekke'ye vardum hemin
Gördüm anda kim Kureyş i pâk-din
9797. Cem' olup bir araya kılmış karar
Ulu giçi hoca vü kul ne ki var
9798. Anlara didüm ki i kavm -i kirâm
Diñlenüz kim diyeyim bir kaç kelâm

9799. Bu gice bir vâkı'a oldu baña
İşidüp tasdik idüñ likin aña
9800. Yutmadın yire otururken hemin
Geldi Hak'dan baña Cibril-i emin
9801. Bir buraka bindürüp beni hemân
Kuds'e vardum anunile ol zamân
9802. Enbiyâ ervâhı anda serteser
Karşu gelüp baña izzet itdiler
9803. Anların mecmu'ına oldum îmân
Uydılar bana kamusı hâs u âm
9804. İki rek'at kıluban anda namâz
Hâlık-ı bîçüne hoş itdük niyâz
9805. Çün namaz işin tamam itdük hemin
Aldı andan beni Cibril-i emin
9806. Göklere çıkardı ol hâletde hem
Gökleri gördüm serâser biş ü kem
9807. Sidre'ye vü kürsiye arşa tamâm
Çıkıdum andan dahi i kavm-i kirâm
9808. Vardum andan Hazret-i Hakk'a yakın
Hak tecelli eyuledi baña hemin
9809. Geçdi ol hâletde toksan bin kelâm
OL mekân-ı kurbda oldem tamâm
9810. Yine andan dönüp irdüm Kuds'e hem
Cennet ü tamuyı gördüm biş ü kem
9811. Kuds'de bindüm Burak'a yine hoş
Menzilüme geldüm andan dahi uş
9812. Hakk'uña emrile size kıldum beyân
Bu beyân bu dün bana oldu ayân
9813. Bu sözüm gerçektürür tasdik idüñ
Yoldaşunuz tevbe vü tevfik idüñ
9814. Böyle diyincek Resûl-i pâk-cân
Dil açup kavm-i Kureyş-i bed gümân
9815. Kakıyup bu söz yalandur didiler

Kızlık eti gibi herze yidiler

9816. Yiri kodun göge damı urdun el
Kim idersin böyle tez vir ü hıyel
9817. Biz senüñ bu sözüne inanmazuz
Biz seni sözünde gerçek sanmazuz
9818. Uş bizüm var Kuds'e gitmiş kârübân
Lâbud anlar yoldadur şimdi hemân
9819. Anları gördünse yolda vir haber
Kim inanavuz sözüne serteser
9820. Yoksa var git bu kuru da'viyi ko
Zire kim hiç işidilmez bizde o
9821. Böyle diyicek bular yine Resul
Didi gördüm anları hep az u bol
9822. Bir deve yitmişdi k(i)'irdüm ben hemân
Su diledüm virdiler içdüm revân
9823. Bir deveye hem binüp iki kişi
Gideriken dinle kim nolur işi
9824. Ürküp ol deve düşürür anları
Şöyle kim düşmekden acır canları
9825. Sındı ardundağınun hem bir eli
Sağidi önündeki ol dem veli
9826. Yine didiler ki kavm-i kârübân
Bunda ne vaktin gelür eyle ayân
9827. Didi kim altıncı günde subh-ı dem
Geleler Hak emrile bî-bîş ü kem
9828. Günile bile toğalar çün seher
Bu haberde olmaya nev'-i diğér
9829. Önlerince olan âdem aşikâr
Ola bir ak deve üstinde süvâr
9830. Kârübân kavmi didiler ne kadar
Kişidür andan da bize vir haber
9831. Diledi kim diyebilmezven anı
Cebrâil'i saldı ol lahza gani

9832. Geldi didi Ahmed'e kim yâ Resûl
Nola sen bilmezisen kim bilür ol
9833. Kim kamu gizlüyi bilür âşikâr
Ay u günden dahi yik leyl ü nehâr
9834. Perdei aldı gözümden işbu dem
Tağları alçaltdı yirler gibi hem
9835. Pes nazar it kaçduğun bil tamâm
Aydıvir bu kavme î Hayrû'l enâm
9836. Tâ ki gör ola cemi'isi bu dem
Açamaya bir bu da'vaya fem
9837. Pes Resûl itdi hemân sâat nazar
Götrülüp gözden hicâbı serteser
9838. Hem olup tağ u dereler cümle düz
Gördi ol yolda ne kim varise göz
9839. Pes didi seyyididi yüz seksen er
Biñ sekiz yüzden üç eksük develer
9840. Atlu kişi dahi yitmişdür tamâm
Bu nişanları vericek ol hümâm
9841. Didiler yiter kaçan gelür veli
Didi kim altıncı gün irer beli
9842. Yollara gözciler itdiler revân
Sıdk u kizbi ta bunuñ ola ayân
9843. Didi bu cehl toğduğun günün baña
Her ki diye kârübândan õñ aña
9844. Vireyin bin Mısri altun muştuluk
Alup idünsün anı otluk suluk
9845. Yine mü'minlerde koyup gözciler
Didi Osman hazreti kim kankı er
9846. Kârübânile bile toğdı güneş
Koşalaşı dirse bende ana hoş
9847. Bin kızıl altun vireyin tâbnâk
İçi taşı gill u gışdan sâf u pâk
9848. Mü'min ü kafir bu şartı itdiler
Gözciler göz yirlerine gitdiler

9849. Râvi dir didi hemandem Cebrâil
Ol Hüdâ hakkı ki Zâtı dur Celîl
9850. Ahmed'ün nefsi elindedür anuñ
Hâlıkudur cümle-i cân u tenüñ
9851. Kârubânuñ gelmesiyidi yakîn
Âfitâbuñ toğmasından î emîn
9852. Lîkin emr itdi İlâh-ı Müsteân
Güni uç biñ yıllık yoldan hemân
9853. Çeküben ol dem mukarrebler dürüst
Matla'-ı şarka irür dilerdi cüst
9854. Tâ Resûlullah ola sözinde rast
Bulmaya müşrikler anda kâm u kast
9855. Liki Bu Cehl'ün didi gözcisi hem
Gün tulu' itdi ufukdan iş bu dem
9856. Didi Osman gözcisi dahi î yâr
Kârubân gelüp irişdi âşikâr
9857. Âfitâbuñ toğmasile kârubân
Gelmesi uş bile oldı bu zamân
9858. Kârubân öñünce bir ak develü
Kişi var uş geldi irdi ulu
9859. Gözci bunı muştılayınca hemin
Biñ kızıl altunı Osman-ı emin
9860. Virdi eline didi ma'zûr dut
Gussai ko hâtırun mesrûr tut
9861. Göricek bu hali dört yüz yüz mu'teber
Kimsene îmâna geldi serteser
9862. Çatlayuyazdı Ebû Cehl-i laîn
Göricek bu hâleti pâk-din
9863. Didi kâmil cazusın kim bu zamân
Bir dahi yokdur saña benzer hemân
9864. Her ne kim didüñ kamu buldı vuku'
Sihrüñ uş oldı cihân içre şuyu'
9865. Diyüben bu sözleri Bû Cehl-i pîs

- Tasadan Şeytan gib(i)'oldı kâselîs
9866. Bu kelâmı bunda kasr eyle Hafî
Hâkde olmazdan öñdin muhtefî
9867. Bunda söz çokdur eğer ki söylene
Anca esrâr u meâni söylene
9868. Pâyidâr olmaz aña ömr ü zamân
Muhtasareyle bunı bunda hemân
9869. Bu kadar mi'râcdan da söyledük
Sırr-ı elfâz-ı meâni söyledük
9870. Kudret ü kuvvetçe didük bu kadar
Hatm idüp bakısın itgil muhtasar
9871. Zire kim yokdur bu bahre ka'r u bun
Ne kadar söylense artar bu sahun
9872. Adını kodum bunuñ Zâdu'l Meâd
Behrever olmağa bundan dîn ü dâd
9873. Tâ okuyup diñleyenlere tamâm
Zâd u kut ola ila daru'sselâm
9874. Dâr-ı dünyâda dile îmân ola
Rûz-ı mahşerde şefî'-i cân ola
9875. Cürm ü isyândan arıda cânuñı
Şirkden pâk eyleye îmânuñı
9876. Kurtara kalbüñ delâletden tamâm
Sineği kıla münevver subh u şâm
9877. Hem kasavetden bula kalbüñ halâs
Bâb-ı Ahmed'de olasın abd-i hâs
9878. Hem şefi'üñ ola yarın Mustafâ
Din ü îmânuñ bula zevk u safâ
9879. Âhiretde dünyâda yâruñ ola
Gülşen-i firdevsde câruñ ola
9880. Ya ilahi aafv kıl taksîrümi
Lafz u ma'nide olan tağyîrümi
9881. Artuk eksük ne ki söyledüm tamâm
Afv kıl pâdişâh-ı lâ yenâm

9882. Bildüğüm bilmedüğümü naklden
Ne ki nakl itdüm kitâb-ı aklden
9883. Eyu sanup söyledüm yazdum tamâm
Kudretümce virüben nazma nizâm
9884. He kusûrumla kabul it yâ İlâh
Zire sendendür kamuya izz ü câh
9885. Naks u hüsrânım tamâm eyle tamâm
Yâ ilâhe'l halkı yâ Rabbü'l enâm
9886. Hürmetiçün Ahmed'ün yâ Müsteân
Ben kula vir dâr-ı kurbuñda mekân
9887. Enbiyâ vü evliyânile karâr
Dünyâdan ukbâya kıldukda sefer
9888. Ömrümüñ hayrile hatm it âhirîn
Kabrümüñ nûr it derûn u zâhirîn
9889. Anda kim bir sen kalasın bir nefes
Lutfuñile yine sen ol dest-i res
9890. Cürm ü isyândan halâs it cânımı
Şirk-i çirkinden arıt îmânımı
9891. Dünyâ vü ukbâda hıfz eyle beni
Yakma nâr-ı hicrûñe cân u teni
9892. Cevr-i devr-i gussadan âzâd it
Kalbümüñ yıkıkların âbâd it
9893. Sîne-i mecrûhuma merhem sen Ol
Derd ü mendem derdüme em hem sen Ol
9894. Göñlümi derdünsüz itme bir nefes
Koma başumda heva-yı gayrı kes
9895. Hem delil eyle hevanı cânuma
Mihrüñi hemdem kılup imânuma
9896. Enbiyâ vü evliyâna kıl karîn
Yâ ilâhe'l halk u Rabbe'l alemîn
9897. Bir nefes zikrünsüz itme nutkumu
Muhkem it şükürinde hubb u sıdkumu
9898. Zâhir ü bâtında zikrüm ü şükürüñ it
Şâd u gamda enîsüm fikrüñ it

9899. Gussa-i hicrũnden it cãmı halâs
Bâb-ı hubbuñda dili kıl abd-i hâs
9900. Cãnuma kuds-i rızâmı kıl makâm
Göñlüme üns-i hevanı kıl müdam
9901. Sensüz olmakdan dili pâk eylegil
Gözgüyüz envâr-ı idrâk eylegil
9902. Kalbümi gayrũnden it dâim tehi
Kıl beni hubbuñ kapusunda rehi
9903. Şevkũnile gözlerime âb vir
Sineme ışkuñ odından tâb vir
9904. Nûr-ı îmânı dilũñ misbâhın it
Şükr ü zikrũñ rûhumuñ miftâhın it
9905. Kalbümi hubb-ı habibimiçün müdâm
Kurbınuñ dârında kıl dâru'sselâm
9906. Rahmetũñ deryâsıdur çün bi-kerân
Bir semek değöldür anda ins ü cân
9907. Katresi bin bin benüm gibiye bes
Avn ü lutfuñ ger ola feryâd res
9908. Umaram ol bahrden ben kula nem
Lutf u ihsândan ire dembedem
9909. Garka vire serteser isyânımı
Kurtara nâr-ı gazabdan cânımı
9910. Ya ilahi da'vetümi kıl kabul
Bi'nnebiyye ve ilâhi sâhibi'tresûl
9911. Okıyana dinleyene rahmet it
Dünyâ vü ukbâda rûhın rahat it
9912. Ya İlâhi yâ İlâhi kıl kabul
Da'vetümi kim olam makbûl kul
9913. Mustafa'nun hürmetiçün yâ İlâh
Âl u sahbi izzetiçün yâ İlâh
9914. Ümmetünüñ yüzi suyiçün tamâm
Cümlemüze rahmet it inde'l kıyâm
9915. Bu kitâb-ı na'tı kim nazm eyledüm

Kudretümce bildüğümden söyledüm

9916. Hamdülillah kim bu dem oldu tamâm
Avn ü fazl-ı Hakkıle î nîknâm
9917. On ikinci gün düşenpe gün hemin
Şehr-i Şa'ban'dan olupdı î emin
9918. Tâ tamâm oldu bu nüsha î sehi
Güzüñ evvel günüyidi hem dahi
9919. Hem sekiz yüz oldu di seksen sekiz
Mustafâ'nuñ hicretinden tâ ki biz
9920. Âhir idüp eyledük bunu tamâm
. essalâtu vesselâm

"Fi târihi'l kitâbeti ve iltimâsı 'd-duâî"

9921. Bu kitâbı kâtib eyledükde tam
Şehr-i Şa'ban'dan yığirmi ikidi hem
9922. Dahi pençşenbe günüyidi tamâm
Ol yığirmi ikinci gün î nîknâm
9923. Hem tokuz biñ tokuz yüz pis tü sih
Beytdür mecmû'ı i ferhunde meh
9924. Hafz idi hem sâl-i hicretten aded
Kim bu deryâya bulundı umk u had
9925. Nice yıllar sa'y idüben rûz u şeb
Bu kitâb-ı cân fizâyı böyle hep
9926. Cem' olup namaz eyleyüp virdüm nizâm
Tâ ki benden soñra kala bu kelâm
9927. Okınup dinlediğünce mü'minîn
Beni añalar duâdan ecmaîn
9928. Tâ Hafî-yı rû siyaha Ol Habîb
Rahm idüp vire şefâatde nasîb
9929. İki âlemde işini sağ ide
Rıfki suyıyla karasın ağ ide
9930. Şefkat uma varıcak dergahına
Sığınuban sıdkıla Allah'ına
9931. Ümidüm oldur ki nevmiz itmeye

Bâb-ı rahmetde sürilüp gitmeye

9932. Yüzüme urmayalar isyânımı
Afv ideler zillet ü tuğyânımı

9933. Anda kim bir ben kalam bir dem hemân
Derdüme ol demde Sen ol em hemân

*"Temmetü'l kitâb bî-avni'l milkü'l vehhâb min yed-i ahkara'l
enâm Afâ anhümâ ilâ yevmi'l kıyâm"*

KAYNAKÇA

- DEVELLİOĞLU, Ferit, *Osmanlıca-Türkçe Lügat*, Aydın Kitabevi, Ankara 1984.
- İBN KAYYIM EL CEVZİ, *Zâdü'l Meâd*, Pınar Yay., 1989.
- KINALIZÂDE HASAN ÇELEBİ, *Tezkiretü'ş-Şuarâ*, Haz. İbrahim Kutluk, TTK Yay., Ankara 1978.
- KÖKSAL, M. Asım, *Peygamberler Tarihi*, Ankara 1992.
- Latîfî Tezkiresi*, Haz. Mustafa İsen, Kültür Bakanlığı Yay., Ankara 1990.
- PEKOLCAY, Necla, *Mevlid*, TDV, Ankara, 1997.
- PEKOLCAY, Necla, *İslâmî Türk Edebiyatı Metinlerini Tetkik Metodları*, MÜ, İst. 1994
- SEHÎ BEY, *Heşt-Behişt*, Haz. Mustafa İsen, Akçağ Yay., Ankara 1998
- ŞENTÜRK, Ahmet Atillâ, *Osmanlı Şiiri Antolojisi*, Yapı Kredi Yay., İstanbul 1999.
- TURAL, Lâle, *Hafî'nin Zâdü'l Meâd Adlı Eseri ve Süleyman Çelebi Mevlidi İle Müşterek Motifler*, MÜ, SBE, 1991. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)
- TURAL, Secaattin, *Hafî'nin Zâdü'l Meâd Adlı Eserinin Nûr-ı İntikalinden Sona Kadar Olan Kısmında Süleyman Çelebi Mevlidi İle Müşterek Motifler*, MÜ, SBE, 1993. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)

DİZİN

A

Abdullah: 953, 954, 968, 976, 985, 993, 994, 997, 1040, 1052, 1064, 1067, 1099, 1256, 1966.

Abdülmüttalib: 943, 1023, 1424, 1441, 1442, 1518, 1535, 1763, 1967, 2130, 2600

Âdem: 57, 58, 107, 698, 782, 785, 786, 805, 812, 817, 843, 849, 873, 875, 892, 1911, 2297, 4178, 6189, 6843.

Ahmed: 102, 104, 107, 109, 128, 151, 160, 161, 190, 196, 213, 214, 225, 243, 253, 257, 284, 285, 291, 295, 308, 311, 414, 415, 417, 669, 676, 681

738, 757, 840, 940, 960, 975, 1037, 1071, 1521, 1531, 1852, 2006, 2202, 2252, 2423, 2467, 2478, 2513, 2518, 2605, 4089, 4186

4326, 5120, 8260, 9850, 9886.

Ahmed-i Muhtar: 102, 104, 107, 109, 128, 151, 160, 161, 190, 196, 213, 254, 257, 311, 383, 414, 415, 417, 433, 474, 505, 540, 647,

658, 676, 681, 712, 889, 978, 1151, 1161, 1184, 1246, 1246, 1248, 1357, 1379, 1420, 1423

Akıl: 227, 228, 230, 237

Ali: 891, 2338, 3170, 3186, 4523,

5136, 6006, 8727
Âmine: 1030, 1099, 1249, 1257,

1258, 1726, 1727, 1733, 1969, 1970

Âmir: 1634, 1705

Arş: 515, 518, 684

Azrâil: 249, 7331

B

Burak: 6091, 6115, 6129, 6179, 6335

6388, 6408, 6409,

C

Câbir: 3451, 3452, 3456

Cebrail: 248, 542, 731, 734, 736, 744, 746, 748, 750, 752, 1108, 1126, 1479, 2490, 2666, 3494, 6046, 6079, 6343, 6361, 6391, 6755, 7978

D

Davut: 7296, 5702, 5723, 5741, 5756

E

Ebû Bekir: 890, 1045, 1059, 3580, 3582,

3639, 3875, 4515, 6003

Ebu Cehil: 3280, 3301, 3302, 3317, 3324

Enes: 3930

Eyyub: 1387, 5291, 5307

F

Fâtıma: 3074, 3093, 3114, 3119, 3183, 8734

H

Habil: 4235, 4236, 4445,
Hafî: 144, 153, 194,

1036, 1069, 2002, 2753, 2758, 9928,

Halid b. Velid: 3584, 3586

Halime: 2052, 2057,
2066, 2096, 2131, 2152,
2159, 2173, 2401, 2415,
2419, 2468, 2478,
2496, 2561,
Hasan: 3089, 3148, 3172,
5172
Havva: 845, 849, 1914,
4179,
Hira Dağı: 2829
Hud: 1933, 4605, 4617
Hasan: 3089, 3148, 3172,
5172.
Hüseyin: 3089, 3148,
3172, 5172

İ

İbn-i Abbas: 490, 7030
İbn-i Mesud: 1548, 2587
İbrahim: 666, 946,
1937, 6783, 6788
İlyas: 3769, 3778, 3781
İsa: 36, 1079, 1386, 5917,
59349735,
9736, 9737
İshak: 1385, 5060,
İsmail: 665, 1938, 4872,
6976
İsrâfil: 248, 6341, 7780,
7875, 8155

K

Ka'be: 725, 985, 986,
1044
Kâbil: 4235, 4236, 4445
Kaf Dağı: 9520, 9524,
9540,
Kalem: 258, 515
Kayser: 127
Kisrâ: 127, 3665
Kudüs: 6446, 6620,
Kureyş: 1026, 1468,
1490, 1493, 1501,
1951, 3315, 4750

L

Lât ve Menât: 4003
Levlâk: 124
Lut: 4937

M

Medine: 3399, 3648,
3651, 3652,
3657, 4944
Mekke: 608, 944, 1213,
1220, 1425,
1427, 1429, 1433, 1498,
1645, 1711,
1724, 2036, 2108, 2229,
2546,
3363, 3376,
Meryem: 3194, 3698
Medyen: 5337
Mir'ât: 101, 222
Mikâil: 249, 6334, 8040,
Mirac: 7067
Muhammed: 567, 571,
605, 671,
679, 692, 727, 1281,
1621
Musa: 837, 5444, 6792,
9224, 5516,
5525, 5527, 5569, 5595
Mustafa: 45, 120, 398,
438, 606, 649
649, 690, 794, 1097,
1223, 1244, 1404,
1737, 1849
Müseleme: 3581

N

Nuh: 1384, 4483, 4493,
4552, 4560, 4584,
Nûr-ı Muhammedî: 213,
225, 243, 282,
291, 295, 301, 308, 491,
650, 660, 667,
668, 669, 688, 808
824, 834, 838, 846, 853,
8741705,
1905, 2322

O

Osman: 891, 2337, 6005,
6987, 8723

Ö

Ömer: 890, 2336, 3725,
3733, 4359
6004, 8721,

R

Rûh-ı Ahmed: 729, 730,
738, 243,
257, 285, 291, 295, 308,
417, 468, 897.
Rûh-ı Mustafa: 462, 466,
468

S

Salih: 4691, 4663, 4664
Sâmîr: 5483
Süleyman: 5804, 5821,
7287, 9223

Ş

Şam: 1928, 4804
Şeytan: 392, 536, 792
Şit: 867, 871, 875, 899,
918, 922, 923, 940

Şuayb: 5339, 5343

T

Tevrat: 7913
Tûr Dağı: 1385, 5482,
8235

Y

Yahya: 1387, 5885
Yakub: 1385, 5089
Yemen: 1549, 5050
Yunus: 5291
Yusuf: 1385, 5146, 5155,
5158, 8608

Z

Zebur: 5723, 5757, 7916,
7917
Zekeriya: 1387, 5865